

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

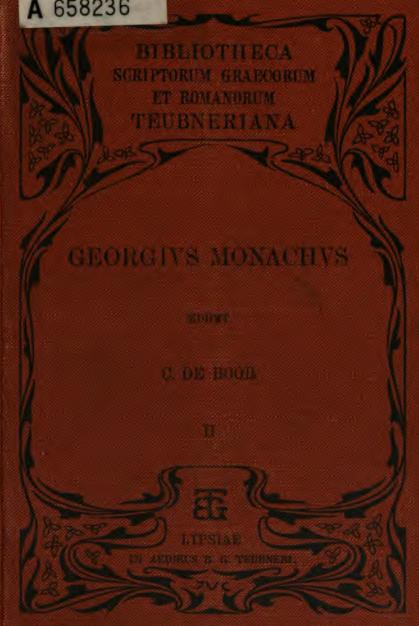
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

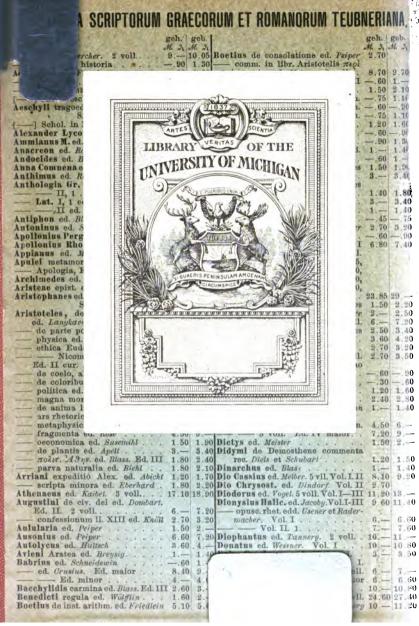
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

	groh.	gab.		geh.	Roo
Rectfule Suppl. od. Easter	14 .5	0 00	Infant opera ed Hertlein. 2 voll.	44	7.60
Endocine Froel, Cland, ed. Inducich Endocine viularium ut. Flach .	1	- 40	Inrispradentias antelustinianas re-	6.75	1.00
Endocine viularium est. Flach	7.50			6 75	2.40
with hine a but Danack: 3 volt 164, 111	5.70		Indices ed. Fabricius	1.80	
Singulae tragoedias	30	- 80	Supplementum	- 75	-
Butchfus ed. Diminef. 4 voll	15	17 题	- ohishadrianae ral, od. Bremer, I	0,	5.60
Tabulas Ansonican of Matu	- 90	1.80	II. 1. M. S, geb M \$. 60. II. 2 Institutant institut. od. Ruschke	-	8.80
Roman, od Forward, Vol I	3 75	the second second	- noveline od. Zachaviae. 2 voll.	10.60	
Faronil Kulug. As somn. Seip. sd.			- appendix L II	1.80	2.60
	1.40	1.80	Justinus od. Rahl	1.50	2-2
Firmleus Mat. odd. Aroll. Skutsch. I. Florileg. Grave, Sing fare: 170 je	4	4.50	Invenalis ed. Hermonn . Invenci libb. svang. ed. Marold	45	2 40
		- 60	Libanii op, rec. Fornier. Vol. I		10,20
Flurus ed. Rombach.	9.80	3.20	Vol. II		12.50
	1-	1.40	Livius edd. Weimenburn-Mutter, 6voll.		9
Frontini strategoro, ed. Gundermann, Fulgentil opera ed. Helm	1 50		Vol.I-IV sfasee, sing fasee.	- 60	4-
	1.1	4.50	Lucani de hello civ. libb. od. Montus	5.60	1.20
Galeni scripta minora 3 voll instit. logica ed. Kalbyfelsch	7.50 1.20	1 00	Lucianus ed. Jacobits 2 vil. [-6 p(t)]	6.30	7.80
de vicin atten, od, Kaloffrikh	1.40	1.80	Increting of Release Ed II.	2,10	2.50
Geillias ed. Honna, 2 voll. Ed. H.	6.80	8	Lycoparon ed. Kinkel	1.80	<u>2:</u> 20
Gauponica od, Beeth		10.80	Lycurgus ed. Blass. Ed. minor Ed. maior.	80	
Georgius Acropol. ed. Heisenberg. 1	8.60	4.20	Lydus ed. Wachsmuth. Ed. 11	6	1.30
Gaurgius Cyprius od. Gener	3	8.50	de mensibus ed. Wunsch	5.20	5.60
Harmippus dial. add. Kroll et Fiererk	1 80		de magistrations ed. Wunsch-	6 -	5.60
Hermippus dial. odd. Kroll et Vierech Beroillanus ed. Rekker	1.20	1 60	LUTICE, ABEROL, ed. Hiller. Ed. IV	2-	3.60
ANTINIOLAS BUIL. Distach - Kallenburg.			Lyslas od. Thatheim. Ed. minor.	1.20	1.60
2 voll. (= 5 fasce.). Ed. II Bertudae mim. ed. Crusius. Ed. II	2.70	3.60	Marcellus ed. Halmreich	3,80	4.20
	9.40	2 80	Martialis ed. Gilbert. Ed. IT	2.70	\$ 20
HETSHINAMEX. op.L.Suppl. ed.Schmidt	12 -	18.20	Martianus Capella ed. Eyssenhardt	4.50	8
- II, 1 edd Nix al Schmidt	3		Maximus et Ammon ed. Ludwich	1.80	2.20
Mrstodus ed. Reach	8	9	Metriel ser. Gr. ed. Wastphat, Vol.1 Metrielser. Gr. ed. Wastphat, Vol.1 Metrilogiei ser. ed. Hulteh. 2 voll. (Milit.) Inc. sor. Hys. dere m. ed. Fári Minucil Feliels Octavius res. Bornig Metricologiei Schwarts.	5.10	8.20
Histoclis Syneodemus od. Burckhards	1.50	1.80	[Milit.] Inc. sor. Bys. derem. ed. Fari	2.40	2.80
Hierony mi de vir 111, 1ib. ed. Herding	2.40	2.80	Minucil Felicis Octavius rad. Bocnig	1.60	2
.Hildegardis canane of curao ed.		-	mulomentering chironis an. Oder	12 -	12.80
Renter and the state	4.40	5	Musici scriptores Graeci ed. Jan Suppl.: melod. reliquiae	9	9.80
Inppareins lith, ed. Manifius	1	4.60	Mythogr. Gr. I. Apollod., Pedlas.	5,60	4.20
Hippocrates rds. Kahlewein-Ilberg, 1	6	6.60		2.40	2.80
Bistor Apoll reg. Tyr. ed. Hiese, Ed. H.	1.40	1.80	- II, 1 Supplem : Parthen.	2.40	
Historiae Augustae ser. ed. Peier.			III, 1. Erutosthenis Catast. III, 2. Palaephati π. δninr.	1.20	1.60
I WOLL IN. IL. and a second	7:50	8.60	Natur, rer, ser, Gracel ed, Keller, I.	2.70	5.10
Manar, fir, min. ed. Dindorf, 2 voll.	8.25	9.00	Alcephori opusec, hist, ed. de Boor	3.30	3.70
Homert carm. od, Dindorf, Ed, IV	4_50	5-	Nicephorus Blemm, ad. Heisenberg.	11-	4.40
sum Sangebuschij dissert. Tins	2.25		Nisomachus od. Hechr Nonni Dianys, ed. Koechly. 2 voll.	1.60	3.10
Contraction of the second second	9.86		- paraphrasis ed. Scheladler	4 50	5
	1.50	2.20	Odonis abb. Clun. occup. ed. Swoboda	4-	4.60
Odynas, 2 partes.	1,50	2,20	Ononandros ed. Kuschly.	1.20	1.50
Ed. min. Utrumque vol.	- 75	1.10	Oroslas ed. Zangemeister	8	3.50
- Hindis carmino ed. Kochty	3	3.60		2.00	the second se
Dergtins ed. Miller, Ed. II malor	1	1.40	Pasti,		- 75
- Ed. II minor	-,75	1.10	metamorphos. del. ed Polle		90
Highnas grominticus ad. Genuil, -	15		Palladius ed. Schmitt	5,20	5.90
Brurbites ed. Blais. Ed. 11 maloz	2,10		Panegyrici Lat. XII ed. Bathrens	2,60	4,20
Lamblicht Pentropticus ed. Pacifit	1,80	2 20	Patr, Nicaun, nom. edd. feetser, al.	6	6.60
de malhematica selent, ed: Festa	-1.80 9.40				0
hier-br, of minstr dial ed. Solmaen	9	4.00	Pelagonil ara veterinaria ed. Ihm Persius ed. Hermann .	- 30	9.00
Issues of Theliden.	2.40	1 40	Phaedrus ed. Maller	50	
Invergence old, Benniter - Bloss, ; wall,	4,70		Philodemi de musica libri ed Rente		
			and the second se		

	geh.	geb.		geh.	meb.
		Mr. A	Section in the second data is a second	M6 34	16 20
Philodomi volt, rhet. od. Sudhous.		10.00	Sanacas trag, edd, Priper of Richler-	5.60	0.20
Philopoul de opif, mundi ed.		12.60	Serenus ud. Heiberg Sidonius Apollinaris ed. Bohr	0	4.60
Reidhardi .	4	4.00		4.80	5.60
- de autorn, mundi så. Rabe .		10 80	Sophoeles edd. Wind. Mekler.Ed.min.	1.35	1.80
Philostrati opera od. Mayser. 2 voll.	8.25	9.25		1,65	2 20
minoris imaginerei Callistrati	2.80		Singulao tragoediao	80	01.
fin rijolones odd. Schenkl-Reich Pindarus ed. Clerid. Ed. H	1.80	2.30	[]Scholla vetera ed. Papageorgius Soranus ed. Rear	4.80	5.40
Plato and Hormanu- Wohlands, 6 voll.	10.50	13.60	Statins edd. Klots, Kohlmann, 2 voll.	7.55	9 - 9
Pinutus add. Gosts-Schooll. Pase, 1.			- II, I. Achillois ed. Khds	1.20	1.60
Amphilruo, Asimaria, Aulularia		2.00	III. Lactant. Plac. ed. Johnke	8	8.60
III Bucch, Capt. Casina III Cist. Cure Epidious		1.60	Stobaci floril, ed. Meineke, Vol. DV	9:40	
IV. "Men. Mero. "Mil, gl.	1,50	· · · ·	Strabo od. Mainte, 3 voll.	7.80	9.50
- V. "Musl. Persz. "Poon.			Suctonlus od. Roth	1.50	2
- VI. "Pseud, "Rud. Slich.	1.50		Syrianus ed. Robe. 2 voll.	8.20	4.10
	1,50	- 76	Tacitus ed. Haim, S voll, Ed. IV.	2.40	3.20
Sing company ("nul K - Bit			Vol. IL Fase, L. Historian	- 18	1 10
gnb, M - 901 rei.)	-,45	- 55	Vol. I. Annales. Uterque fase. Vol. II. Fase. I. Historiae Vol. II. Fase. II. Gorin, Agric, dial.	- 45	- 75
Flin upistulas rec. Maller	2,80	3.40	Terentius of Fleckeisen. Ed. H		2.86
Tible duis serm, rel. ed. Reck mat hist od. Jan-Mayhog, H-V1	1 40	$\frac{1.80}{24.70}$	Eingulae comoédiae	- 40	- 40
Plinius at Gargilius Mart. of Rose	2 70	\$ 10		1,20	2:40
Plotinns ed. Fulkmann. 2 vall	0	10.10	Testamentam noyum Graece ed.		
Plutarehi vitao od Sintenia, 5 voll.	8.40	10.90	Buttmann, Ed. V	9,25	9.7
moralia ad. Dernardakie. 7 voll.	28	32.20	Themistius od. Spragel. 2 yoll.	0-	7.40
Poet, Lat, min. ed. Backress, 6 voll.	4 90	4 80	Theodoreins rec. Raeder Theodorus Prodromus ed. Hercher	6.50	6.60
- Latin, sologae od. Brandt	1	1.40	Theophrastus ed. Wimmer, Vol. HI	2.40	
- Grace: eclogae ed. Sautomiller	2.70	5,20	Theophrastus ed. Wimmer. Vol. HI TheophylactI historiae ed. de Boor	6	6.60
Pulamon ed Hinth			Thiofridi vita Willibr. ad. Rossberg	1.50	
Polynomus add White Mathew Ted IT.	7.50	41	Thucydides ed. Hude, 2 voll. Ed. min. Ed. major	1.40 1.80	8.60
Polybius odd. Battner-Wobst. 5 volf. Pomponius Mela ed. Frick	15.20	21 -	Thullus ed. Miller. Tryphod., Collathus ed. Weinberger Ulpianus od. Hoschke. Ed. V. Valerius Flaccus ed. Rocheron Valerius, Inlina, ed. Röher Valerius, Inlina, ed. Röher	30	- 60
Pomponius Mela ed. Frick	1.20	1.60	Tryphlod., Collathus ed. Weinberger	1 40	1 80
A SE PH YI H HUD, BEL CIL MURCH. LUL IL	No	3.50	Ulpianus od Huschke. Ed. V	-,75	1.10
Priscianus, Theod., ed. Row Proclus ed. Friedlein .	8 75	2.90	Valerius Flaccus ed. Rachrens	1.50	3 20
- od Kroll, Vol. I	5	5.60	Valerius Maximus ed. Kempf	4.50	5
	18	8.60	Varronis ver. rustic, libb. od. Keit	1.50	2
Propertius ed. Miller			Vegetlus ed. Lang. Ed. 11	2,30	4.40
Pseudacronis acholia ed. Ketter: 1.11 Ptolemusi opera. L. Syntaxis maili.	21	33	Velleius Patefculus ed. Haase		1.40
ad Heiberg. Vol. 1	8-	3.60		1,50	2
	12	12		- 45	- 75
Quintillani fast. ed. Bonnell. # voll.	2.40	8.95	- Asnels	90	1_50
Remigil Autissidoreusis in artem	4.80	5.40	Anneis ud. Gathling, 2 voll, Vol. I. Bucolica et Georgica	45	- 15
Donali min. comm. ed. For.	1.80	2.20	Vol. II. Acneis		1.30
Rhetores Gracel ad. Spragel 2 voll.	9.60		Vergilius gramm, ed. Rasmer	9.40	2.80
Rutillus Namatianus ed. Maller .	75		Vitne sanct. IX metr. ed. Harster	8	8.50
Sallustius od. Kasiser	45	70	Vitruvil de architectura libri X.		
Sensu, Rom, poes, frgm, ad. Ribbeck		-	Itorum ed. V. Rose	5-	5.60
Ed. III. 2 voll.	p.—	10.20	Xenophontis expeditio Cyri ed.	-	
Schulla vatora in Pindari carmina 1985. Drachmann. Vol. I.	8-	8.60	Gemail. Ed. min.	1.70	1.10
Seribonil Largi conp. ed. Heimreich	1.80		- Fid. maior	-, 90	1.30
Scriptores originam Constantino-			Institutio Cyri ed. Hug. Ed. min.	90	1.30
politanarum ed. Freger. Fase I	4-	4.60	- Ed. malor	1.50	-
- physiognom, ed. Forster. 2 voll. - saori et profani. Pase. V	14 -	15.20		-(10)	75
	6			1,35	1.40
Senecae (phil.) opp. pil. Hause. S voll.		10	THE R OF THE R. LEWIS CO., LANSING MICH.	-	A140
de benef, de plum, ed Horius	2.10			10,-	10.80
- spistulae of. Hense				19 50	

888 E45 R

ĢEORGII MONACHÏ CHRONICON

EDIDIT

CAROLUS DE BOOR

VOL. II

TEXTUM GENUINUM INDE A VESPASIANI IMPERIO CONTINENS

Æ

MCMIV LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI,

[ι΄. Περί Οὐεσπασιανοῦ.]

Μετά δε Ούιτέλιον εβασίλευσεν Ούεσπασιανός, υίος Νέ- 285 Μ. ρωνος, έτη θ΄. δε έν τη Ιουδαία στεφθείε άχων ύπο του στρατοῦ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπανελθών ἐνεγείρισε τὸν ἐν τῆ Ιουδαία πόλεμον τῷ υίῷ αὐτοῦ Τίτφ. δ δὲ πύργους κατα- 5 σκευάσας ἀνὰ πηχῶν ν΄ τὸ δψος ἔχοντας καὶ πολλὰς καὶ διαφόρους έλεπόλεις παραστήσας και διγόθεν τύπτεσθαι τό τείγος προστάξας τους Ιουδαίους έκ τοῦ πρώτου τείγους τοῖς λιθοβόλοις καί τοῖς λοιποῖς ἐξήλασε μηγανήμασιν. καὶ πρὸς τὸ δεύτερον τεῖχος καταφυγόντες κἀκεῖθεν πάλιν δμοίως 10 άπελασθέντες μέχρι τοῦ τρίτου τείχους ἐπολέμουν ἰσχυρῶς έκειθεν. καί γενομένης καρτεράς της μάγης έπιπτεν έξ έκατέρας παρατάξεως πληθος άπειρον. οί δε πονηρότεροι των Ιουδαίων, οι και στασιασται κληθέντες, δεινώς την πόλιν άπασαν κατέτουγον. εί που γάρ κεκλεισμένην θύραν είδον, 15 ταύτην συντρίψαντες είσεπήδων και έκ τῶν φαρύγγων τὸν ψωμόν άναθλίβοντες ήρπαζον. και γέροντας μεν εβασάνιζον 286 Μ. άντεγομένους τροφής, γυναϊκας δε άπο της κόμης έσπάρατ-

3-5 cf. Eus. hist. eccl. III, 5. - 13-p. 384, 4 cf. Eus. Hist. eccl. III, 6, 6 ex Jos. Bell. V, 431 sqq.

2 οὐιτέλειον B ἰοντέλιον AC ἱουστέλειον M. — οὐεσπεσιανός ER. — υἰὸς νέφωνος eras. in A om. V. — 6 καὶ ante διαφόρους om. FN. — 7 καὶ om. N. — 11 ἀπελασθέντες ACN ἀπελαθέντες FLRV ἀπελθόντες B ἐξελασθέντες E. — 12 ἐκεῖθεν. γενομ. δὲ καφτ. CF. — τῆς om. FRV. — 12. 13 ἑκατ. τῆς παφατάξεως N. — 16 εἰσεπήδουν (εἰσεπιδ. AM) codd. praeter BV. In D m. 2 in mg. δων adscr. — φαφύγων DV corr. in D nesc. q. m.

164045

Georgius Monachus ed. de Boor. II. __

25

٠

τον καί τὰ νήπια έπι τῆς γῆς ἔρασσον, ὀρόβοις δὲ τοὺς πόρους των αίδοίων αύτων έμφράττοντες και δάβδοις δξείαις τας έδρας των άθλίων διαπερώντες ήνάνκαζον πρός το δράκα μίαν άλφίτου καταμηνύσαι κεκουμμένην. ούτω δεινός πάν-5 των κατεκράτει λιμός, ώστε οι μεν ακατέργαστον ήσθιον τόν σίτον, οί δε ζύμην έπιφλέγοντες όλίγον τω πυρί θάττον ανήρπαζον. οί δε απορώτεροι χόρτου σπαράγματα διεμασσώντο. αί δε μητέρες έν χεροί μαραινομένων αὐτῶν τῶν βρεφών παρελογίζοντο αὐτὰ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν βίαν τε 10 και άνάγκην. γέροντες δε και νέοι και νήπια ώσπερ είδωλα παρεργόμενοι και λιμώ τηκόμενοι και καταπίπτοντες, τους μέν καταπατούντες οί στασιασταί έφόνευον, τούς δε έτι έμπνέοντας και έρριμμένους δια ξίφους απέκτενον. δ δε Τίτος περί τὰς φάραγγας τοὺς Ἰουδαίους ἀγρίαν πόαν εἰς τροφήν 15 άναλέγοντας συλλαβόμενος τοὺς μὲν πλησίον τοῦ τείχους έκρέμασεν, τους δε γειροκοπήσας είς την πόλιν απέστειλε καταπλήξαι τούς στασιαστάς βουλόμενος. πασα δè oinia én τῆς ἐνδείας νεκρῶν πληρουμένη καὶ ἀπόζουσα, λοιμὸς τῆ πόλει χαλεπός ένέσκηψεν. όθεν οι στασιασταί την δυσωδίαν 20 μή φέροντες έρριπτον άπό τοῦ τείχους αὐτοὺς ἐπὶ τὰς φάραγγας έτι πολλούς αύτῶν έμπνέοντας. οί τοίνυν στασιασταί ύπό λιμού πιεζόμενοι λάθρα πρός το όρος των έλαιων έξώρμησαν, ούς οί 'Ρωμαΐοι καταδιώξαντες είς φυγήν έτρεψαν. 'Ρωμαΐος δέ τις τῶν ίππέων δ δοκιμώτατος τοὺς Ιουδαίους 25 ώθουμένους κατά της φάραγγος θεασάμενος, έκ πλαγίου

4-7 cf. Eus. Hist. eccl. III, 6, 3. - 7-8 ib. 6, 19. -8-10 ib. 6, 5. - 10-11 ib. 6, 12. - 13-17 Jos. Bell. V, 446 sqq. - 19-21 Eus. III, 6, 15. - 21-p. 385, 9 Jos. Bell. VI, 157 sqq.

1 τὰ om. N. — τῆς om. FN. — ἐράσσων Μ ἔρρασσον recc. nonnulli ἤρασσον Ε ἔρησσον V. — 3 διαπερόντες Α et recc. quidam διαπερονῶντες F διασπείροντες V. — 4 δεινῶς CN δεινῶς ex δεινῶς L. — 7 ῆρασζον Ν. — διεμάσσωντο Α διεμάσσοντο Μ διεμασῶντο CDF. — 18 ἀπέκτεννον ΑΜ ἀπέκταινον Β. — τίτος BFLEV τίτος ACEN. — 18 λιμὸς CM. — 25 κατὰ τῆς φάρ. ὦθουμένους Ν.

παφελαύνων του ίππου άφπάζει τινὰ νεανίαν τῶν στασιαστῶν φεύγοντα στιβαφόν κατὰ τὸ σῶμα καὶ ὑπλισμένου ἐκ τοῦ σφυφοῦ δφαξάμενος, ἑαυτόν ἐπικλίνας τοῦ ἴππου τφέχοντος καὶ τὸν Ἰουδαῖον ἔφιππου καταδιώποντος. καὶ τοσοῦτον τῆς 287 Μ. δεξιᾶς τόνον καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἐπιδειξάμενος καὶ τῆς 5 ἱππικῆς τέχνης τὴν ἀφετὴν ὥσπερ τι κειμήλιον ἦκε τῷ Kalσαρι κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ Τίτος ὑπερθαυμάσας τῆς ἰσχύος τούτου καὶ δυνάμεως τὸ ἀήττητον, δώφοις αὐτὸν ἀμείψας τὸν ληφθέντα προσέταξεν ἀναιφεθῆναι.

Της δέ γε πόλεως ύπο των Ρωμαίων σφοδρώς πορθου- 10 μένης, δ λιμός τούς κατά την πόλιν πλείους τοῦ πολέμου διέφθειρεν. διό δή και άδελφοί κατά άδελφῶν και συγγενεῖς κατά συγγενών ξιφήρεις είς τους οίκους έχώρουν τας άλλήλων τροφάς άρπάζοντες. και μέν γε και γυναϊκες άνδρων καὶ παῖδες πατέρων καὶ τὸ ἐλεεινότερον μητέρες νηπίων 15 ήρπαζον έξ αύτῶν τῶν στομάτων τὰς τροφὰς καὶ παντελῶς τῶν φιλτάτων οὐκ ἐφείδοντο. καὶ άλλοι μὲν ὑπ' ἐνδείας κεγηνότες ωσπερ κύνες λυσσωντες έσφάλλοντο και περιεφέροντο μεθυόντων δίκην, ως διὰ σπλάγγνων καὶ μυελῶν τοῦ λιμοῦ χωροῦντος καὶ πρός θάνατον βίαιον τὴν ψυχὴν 20 έλαύνοντος, άλλοι δε των άθεμίτων έφήπτοντο, ών ούδε τά δυπαρά των άλόγων προσίενται, τελευταΐον δε ζωστήρας διεμασσώντο και ύποδήματα και τὰ δέρματα των θυρεών ήσθιον αποδέροντες. γυνή δέ τις Μαρία τούνομα γένει καί πλούτω περίβλεπτος έκ τῆς γώρας πρός τὴν πόλιν καταφυ- 25 γούσα, πάσαν αὐτῆς τὴν ῦπαρξιν καὶ τὰς διατροφὰς οί

10-14 Jos. Bell. VI, 193 sq. - 14-17 Eus. III, 6, 5. - 17-19 Eus. III, 6, 18 e Jos. Bell. VI cp. 3. - 19-20 Eus. ib. 6, 23. - 21-24 ib. 6, 19. - 24-p. 387, 14 ib. 6, 21 sqq.

2 δπλισμένον ABDL et recc. nonnulli. — 7 τίτος BDFLV et recc. nonnulli τίτος ACEM et alii recentiorum. — 14 και μέντοι και BR. — 15 και ante το οπ. Ν. — 18 έφάλλοντο (έφ' άλλ. D) NRV. — 23 διεμάσσοντο M διεμασῶντο DL. — 24 ἀποδέφροντες BV ἀπεπδέροντες R. — ἀποδέρ. ἤσθιον V ἤσθιον οπ. Α. — ἀνόματι μαρία AC

στασιασταί καθ' ήμέραν είσπηδῶντες διήρπαζον. καί λοιπόν τροφής άπορουσα και παιδίον ύπομάζιον έγουσα τουτο καταθύει, και δπτήσασα το μεν ημισυ έσθιει, το δε έτερον καλύψασα διετήρει. οί δε στασιασταί παθώς είώθασιν είσελ-5 θόντες και της κυίσης αισθόμενοι ήπείλουν άναιρήσειν αυτήν. εί μή όπερ έκρυψεν έπιδείξη. ή δε τα λείψανα τοῦ παιδαρίου προαγαγούσα τούτο δή, φησίν, το εμόν ποτε γνήσιον τέπνον και νῦν πανάθλιον φάγετε και δμεῖς, και γὰρ κάνώ βέβρωκα. εί δε άποστρέφεσθε, και το λοιπον έμοι 288 M. 10 καταλείψατε. οι δε τας όψεις ξαυτών ίκανως τύψαντες ύπεξήλθον τοῦ δώματος καταπεπληγμένοι και τρέμοντες. και ούτω το καλώς έκ κοιλίας έξελθον βρέφος είς την αύτην πάλιν κακώς υπέστρεψεν άθλίαν γαστέρα. ὅπερ ἀκούσαντες οί έν τῆ πόλει πάντες ἀποθανεῖν ἐν τάχει προσηύχοντο. 15 μενούν γε και άλλα τοιαύτα και χείοονα και δυσδιήγητα νενόνασιν έν τη πόλει τότε. έν δε τη περιογή και τω πολέμω γίνεται τοις Ιουδαίοις έξαιφνης θύελλα σφοδροτάτη, ήτις τὰ μèν εlς αὐτοὺς παρὰ τῶν Ῥωμαίων πεμπόμενα εύστόχως έφερεν, τὰ δὲ παρ' αὐτῶν εἰς ἐκείνους πλάγια 20 παραχρῆμα παρέσυρεν. καὶ οι Ῥωμαῖοι Θεασάμενοι τὰς όψεις των Ιουδαίων έκ της θυέλλης άμαυρωθείσας λαθραίως αύτοῖς ἐπαναβαίνοντες εὐτόνως αὐτοὺς κατέκτενον. κάντεῦθεν λοιπόν ήσθοντο πολλοί, δτι θεήλατός έστιν ή πληγή, καί κατά θεομηνίαν ταῦτα πάσχουσιν. καὶ οῦτως ἐν δυσίν 25 έτεσι παραλαβών την Ιερουσαλήμ δ Τίτος πασαν κατέλυσε καί ένέπρησε μετά τοῦ έν αὐτῆ ναοῦ κατά τὴν τοῦ κυρίου ποοαγόρευσιν.

> 5 πνίσις C πνήσις A πνίσσης BERV. — 6 ἐπιδείξει AB et recc. nonnulli ἐπιδείξοι CDELV (δείξειε Eus.). — παιδίου FM. — 11 δόματος EFR et L lit. ut vid. ex δόγματος. — 18 πεμπόμενα βέλη L. — 19 ήφερε ACLR. — 22 ἐπαναβαίνοντα CER ἐπαναβαίνοντας A ἐπεμβαίνοντες Ν. — πατέπταινον AV πατέπτεννον M πατέπτεινον B. — 24 παι — πάσχουσιν om. CF. — 25 δ τίτος τὴν ἰερουσαλὴμ B. — τίτος ACEM et recc. quidam. — 26 κατὰ τὴν τοῦ π. ἀπόφασιν D κατὰ τὴν ἀπόφασιν πυρίου M.

Εἰπόντων γὰρ τῶν μαθητῶν περί τοῦ ἰεροῦ ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, ἔφη ταῦτα ἁ θεωρεῖτε πάντα ἐλεύσονται ἡμέραι, ἐν αἶς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθον, ὅς οὐ καταλυθήσεται. ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην τὴν Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ στρατοπέδων, τότε γνῶτε, ὅτι ἤγγικεν 5 ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῷ, καὶ πεσοῦνται ἐν στόματι ξομφαίας καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ πατουμένη ὑπὸ ἐθυῶν ἄχρι πληρωθῶσι 10 289 Μ. καιροὶ ἐθνῶν. καί ἕσται θλίψις τοιαύτη, οῖα οὐδέποτε γέγονεν οὐδὲ μὴ ἔσται.

Ταῦτα δὲ πάντα πεπόνθασιν οἱ ἐχθροὶ τῆς ζωῆς αἰτῶν Ίουδαῖοι κυριευθέντες ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ὡς ἀπωσάμενοι Χριστὸν τὸν βασιλέα τοῦ παντός, καὶ τὸν τῶν Ῥωμαίων 15 βασιλέα δυσσεβῶς ἐπισπασάμενοι κράζοντες· οἰκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. καί· τὸ αἶμα Χριστοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. διὸ καὶ μέχρι τῆς συντελείας τὴν εἰς τὰ ἔθνη πάντα διασπορὰν καὶ ταλαιπωρίαν ἕζουσιν αἰτῶν τὰ τέκνα, καθάπερ τινὲς δραπέται μαστιγίαι τε καὶ παρα- 20 πλῆγες μηδὲν τῶν νομίμων ἐπιτελεῖν δυνάμενοι. ὑποφόρους γὰρ ἔχοντες αὐτοὺς Ῥωμαῖοι οὐκ ἐῶσι τοῖς ἰδίοις κεχρῆσθαι δικαιώμασιν, ἐπειδήπερ ἑκουσίως ἐπεσπάσαντο τὴν δουλείαν εἰπόντες· οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. καί· ἐὰν μὴ

1 Luc. 21, 5; 6. — 4 *ib. v.* 20; 23; 24. *cf.* Eus. III, 7, 1; 5. — 11 Matth. 24, 21. — 16 Joh. 19, 15. — 17 Matth. 27, 25. — 21—*p.* 388, 12 Constitt. Apost. VI, 24; 25. — 24 Joh. 11, 48.

2.3 гайта па́нта à дешрейте L па́нта от. С Luc. — 4.5 гү́р ieq. хим. о́пд отрат. С мим. о́пд отрат. гү́р ieq. LLuc. — 6 о́вай AC. — май тайз дуудаўо́ваця hic от. N et v. 7 post ү́ше́раця add.: ёт. дё най тайз дуудаўо́ваця. — 10 ieqovadүш ётаа AN Luc. — а́хрыботоv F а́хрыз о́в Eus. — 11 о́ворочайүш ётаа AN Luc. — а́хрыботоv F а́хрыз о́в Eus. — 12 о́ддоўцу D Matth. — 17 гой хрытой R а́втой BF Matth. — 20 паца́мүүеş CEFR паца́ лі́урез M. — 22 а́втойз ё́хонтез BN.

FEQPTIOT MONAXOT

άποκτείνωμεν τόν Χριστόν, πάντες είς αὐτὸν πιστεύσουσιν. και έλεύσονται οι Ρωμαΐοι και άροῦσιν ήμῶν τὸν τόπον καί τὸ ἔθνος. οί γε και ἄκοντες προεφήτευσαν. και γὰρ έπίστευσαν είς αὐτὸν τὰ ἔθνη, καὶ αὐτοὶ τῆς ἐξουσίας ὑπὸ 5 Ρωμαίων άφηρέθησαν και της νομικής λατρείας, κεκωλυμένοι δέ είσι και άναιρεῖν οθς θέλουσι και θύειν ὅτε βούλονται. διό και έπικατάρατοι είσι μη δυνάμενοι ποιείν τά διατεταγμένα. ἐπικατάρατος γάρ, φησίν, πᾶς δς οὐκ ἐμμένει πασι τοις γεγραμμένοις έν το βιβλίο του νόμου του ποιήσαι 10 αψτά. άδύνατον δέ έστιν έν διασπορα μεταξύ έθνων όντας πάντα έπιτελεῖν αὐτοὺς τὰ τοῦ νόμου καὶ τὴν λατρείαν ἐν ένὶ τόπω περιγεγραμμένην, ὡς ἐν λόγω πυρίου Μωσῆς διετάξατο. τι ούν πρός ταυτά φατε, δ Ίουδαῖοι; και τι τό αίτιον των τοσούτων και τηλικούτων ύμας κατειληφότων 15 κακών; δοά γε συνήκατε, ότι ούκ είς δμόδουλον άλλ' είς θεόν προσκεκρουκότες είκότως ταῦτα πεπόνθατε καὶ ἀσύγ-290 Μ. γνωστα πάσχετε; είς αὐτὸν γὰρ ὄντως ἐκεῖνον τὸν ποιητὴν καί εύεργέτην έξημάρτετε, ὦ έμβρόντητοι, καί παροινήσατε, καθώς αύτος διὰ Ήσαΐου περί ύμῶν άναφωνῶν έλεγεν. 20 υίοὺς ἐγέννησα καὶ ῦψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. καί τί ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἔμεινα ίνα ποιήση σταφυλήν, έποίησε δε ακάνθας. καί Εμεινα ίνα ποιήση κρίσιν, έποίησε δε άνομίαν και ού δικαιοσύνην, άλλά πραυγήν. ποίας δε απάνθας λέγει και ποίαν ανομίαν και 25 χραυγήν; ή δηλον δτι άσπερ έστεφανώσατε αυτόν έπι του πάθους ανόμως πράζοντες άρον, άρον, σταύρωσον αυτόν. ώς και διά Ίερεμίου περί της θεομάγου και μιαράς ύμων

8 Deuteron. 27, 26 Gal. 3, 10. — 20 Jes. 1, 2. — Jes. 5, 4. — 22 Jes. 5, 7. — 26 Joh. 19, 15.

2 xal tòv tónov LV Joh. Const. — 5 xal xoluµévoi C xal xaluóµevoi B. — 6 oùs àv délousiv (édel. D) N oùs délasiv L (oùs àv délasi Const.). — 12 µasifs D µaösifs RV. — 17 éreïvov övtas R éreïvov om. A. — 24 nolas — 25 noavyúv om. MR. — 25 ή A η rell. — δηλονότι BLRV. — аπες CMRV.

συναγωγής πάλιν φησίν εγένετο ή κληρονομία μου έμοι ώς λέων έν δουμφ, έδωκεν έπ' έμε την φωνην αύτης, και διά τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν. ην δη βέβηλον συναγωγην και θεήλατον ώς τοῦτο δράσασαν καὶ Σολομών θριαμβεύων φάσκει έξέλθετε, θυγατέρες Σιών, και ίδετε έν τω στεφάνω, ω έστε- 5 φάνωσεν αύτον ή μήτης αύτοῦ έν ήμέρα νυμφεύσεως αύτοῦ. μητέρα μέν αύτοῦ λέγει κατὰ σάρκα την τῶν Ἰουδαίων συναγωγήν. σὰρξ γάρ μου, φησίν, έξ αὐτῶν. ήμέραν δὲ νυμφεύσεως αύτοῦ δηλοϊ, καθ' ην δ μεν την έξ έθνῶν έκπλησίαν ένυμφεύσατο, ή δè πεφεναπισμένη και ματαιόφρων 19 έπείνη συναγωγή στέφανου έξ άπανθῶν ἐπὶ τὴν πεφαλήν αύτοῦ θεῖσα καὶ ὡς ἐπευφραινομένη καὶ ἐμπαίζουσα αὐτὸν έλεγεν γαίρε, δ βασιλεύς των Ιουδαίων. πρός ούς άποτεινόμενος Ήσαίας πληκτικώτερον έφη έν τίνι ένετρυφήσατε καί έπι τίνα έχαλάσατε την γλώσσαν δμών, τέκνα άπωλείας 15 καί σπέρμα άνομον; δθεν αὐτὸς δ κύριος διὰ 'Ωσηὲ τοῦ προφήτου σχετλιαστικώς είπεν οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν άπ' έμου, δείλαιοί είσιν, δτι ήσέβησαν είς έμε και πονηρά έπ' έμε έλογίσαντο. καί διὰ τοῦτο κατεπόθη Ίσραήλ και είς οὐδὲν ἐγένετο καὶ ἔστιν ῶσπερ σκεῦος ἄχρηστον ἐν τοῖς 20 291 Μ. έθνεσιν. δμοίως και δια Ίερεμίου πάλιν φησίν παιδεύσει σε ή άποστασία σου, και ή κακία σου ελέγξει σε, και γνώση ότι πικρόν σοι τό καταλιπεῖν σε έμέ, καὶ οὐκ ηὐδόκησα ἕν σοι. δ δέ γε θείος Δαυίδ ωσπερ διαπριόμενος καθ' υμών καί έπαραται πρός τόν παροινηθέντα κύριον λέγων. σκο- 25 τισθήτωσαν οί δφθαλμοί αὐτῶν τοῦ μή βλέπειν, καὶ τὸν

1 Jerem. 12, 8. — 5 Cant. 3, 11. — 8 Hosea 9, 12. — 13 Joh. 19, 3. — 14 Jes. 57, 4. — 17 Hos. 7, 13; 15. — 19 Hos.8,8. — 21 Jerem. 2, 19. — 25 Psalm. 68 (69), 24; 25; 28; 29.

6 αύτὸν om. BCR post ἡ μήτηο αὐτοῦ ins. M. — 7 τῶν om. N. — 8 ἡ σάοξ μου γάο φησιν V μου γὰο etiam MR γὰο om. A. — 16 ὡσηὲ FV et recc. nonnulli ὡσιὲ C ὡσιαὶ A ὡσιὲ M. — 17 σχεδιαστιπῶς C χλευαστιπῶς B. — 19 ἰερουσαλὴμ RV. — 20 οὐθὲν A et ut vid. M. — 25 καὶ om. NR.

νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκαμψον. ἕκγεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν δονήν σου, και δ θυμός της δργης σου καταλάβοι αύτούς, אמן הסטסטבר מיטעומי להו דאי מיטעומי מטדמי, אמן עא בוסבאθέτωσαν έν δικαιοσύνη σου. έξαλειφθήτωσαν έκ βίβλου 5 ζώντων καί μετά δικαίων μή γραφήτωσαν. και διασκόρπισον αύτούς έν τη δυνάμει σου και κατάβαλε αύτούς, δ ύπερασπιστής μου κύριε, καί συλληφθήτωσαν έν τη ύπερηφανία αύτῶν, ἐν ὀργῆ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσιν, καὶ γνώσονται δτι δ θεός δεσπόζει του Ίακώβ και των περάτων 10 της γης, έφ' ής δήπουθεν διασπαρέντες ένδικως έπιγνώσονται πάντως ότι θεός έστιν δ γριστός του πατρός αύτων Ίακώβ και κυριεύσει τὰ σύμπαντα και αποδίδωσιν ξκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. οῦτω γε μὴν καὶ δ θεοφάντωρ Μωϋσής προκαθαπτόμενος και στηλιτεύων ύμας ως βδελυρούς 15 και άφρονάς τε και άγνώμονας έφη· τέκνα μωμητά, γενεά σκολιά καί διεστραμμένη, ταῦτα κυρίω άνταποδίδοτε; οὗτος λαός μωρός και ούγι σοφός. ούκ αύτος ουτός σου πατήρ έπτήσατό σε και έποίησε σε και έπλασε σε; κάντεῦθεν είκότως φησίν δ θεός είπον, διασπερώ αὐτούς, παύσω δη έξ 20 άνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. καὶ μέντοι καὶ ὁ κλεινός Γερεμίας μαλλον σαφηνίζων τίς ουτός έστιν δ ταυτα πεπονθώς ύφ' ύμων έκβοα λέγων πνευμα πρό προσώπου ήμῶν χριστός πύριος συνελήφθη έν ταῖς διαφθοραῖς ήμῶν, ού είπαμεν έν τη σκιά αύτου ζησόμεθα έν τοις έθνεσιν. 25 τοιαῦτα γοῦν καὶ Σολομών αὖθις ἐκ προσώπου ὑμῶν τῶν 292 Μ. Θεομάγων διαροήδην προαγορεύει φάσκων ένεδρεύσωμεν τόν

5 Psalm. 58 (59), 12-14. - 12 Prov. 24, 12. - 15 Deuteron. 32, 5; 6. - 19 ib. v. 26. - 22 Thren. 4, 20. - 26 Sap. 2, 12 sqq.

1 σύγκαψου BCNR. — 6 κατάγαγε B Psalm. — 8 ὑπάφξωσιν AC. — 12 κυριεύει CFR. — 15 καl ante ἄφρονας om. BV τε και ἄφρονας και F και ἄφρονας και L. — 18 έκτήσ. σε και om. F έκτίσατο ABM. — 22 έβόα Ν. — προσώπ. ὑμῶν NV et recc. nonnulli. — 23 διαφθ. ὑμῶν BMRV. — 24 οὖ εἴπομεν (-ωμεν M) NV οὖ οὐκ εἴπομεν R. — 26 προσαγορεύει CR.

δίπαιον, δτι δύσχρηστος ήμιν έστι και έναντιοῦται τοις έργοις ήμῶν και δνειδίζει ήμιν άμαρτίας νόμου και έπαγγέλλεται γνωσιν έγειν θεοῦ χαὶ παῖδα χυρίου έαυτον όνομάζει. έγένετο ήμιν είς έλεγχον έννοιῶν ήμῶν καὶ βαρύς έστιν ήμιν και βλεπόμενος, δτι ανόμοιος τοις αλλοις έστιν δ βίος 5 αύτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αί τρίβοι αὐτοῦ. εἰς κίβδηλον έλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέγεται τῶν δδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιών, μαπαρίζει δε έσχατα διπαίων παι άλαζονεύεται πατέρα θεόν. ίδωμεν, εί οί λόγοι αύτοῦ είσιν άληθεῖς, καί πειράσωμεν τὰ έν ἐκβάσει αὐτοῦ. εἰ γάρ ἐστι δίκαιος καὶ 10 υίδη θεοῦ, ἀντιλήψεται αὐτοῦ καὶ δύσεται αὐτὸν ἐκ γειρὸς άνθεστηπότων. ύβρει και βασάνω έτάσωμεν αὐτόν, ίνα γνῶμεν την έπιείκειαν αύτοῦ και δοκιμάσωμεν την άνεξικακίαν αύτοῦ. Θανάτφ ἀ**σ**χήμονι καταδικάσωμεν αὐτὸν καὶ ίδωμεν, εί έσται αύτου έπισκοπή έκ λόγων αύτου. ών την 15 παράνοιάν τε καί δυσμένειαν εὖ μάλα κατακερτομῶν ἐπήγαγεν ταῦτα έλογίσαντο και έπλανήθησαν, ἀπετύφλωσε γὰρ αύτούς ή κακία αύτῶν, καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ. ούς δή και δ θεσπέσιος Ήσατας Θρηνών συναδόντως λέγει. ούαι τη ψυχη αύτων, διότι έβουλεύσαντο βουλην πονηράν 20 καθ' έαυτῶν είπόντες. δήσωμεν τον δίκαιον, ότι δύσγρηστος ήμιν έστιν. δέδεικται τοίνυν έναργέστατα ή αίτία της ύμῶν άπό θεοῦ άλλοτριώσεώς τε καὶ ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς διηνεκούς και απεράντου ταλαιπωρίας, είπερ βούλεσθε ακούοντες έπιγνῶναι. 25

Καί περί μέν τῆς έν Βαβυλῶνι αίχμαλωσίας ὑμῶν ὡρισμένον χρόνον εἶπον οί προφῆται καὶ μέν γε καὶ τὴν ἐπάνοδον καὶ τὴν οἰκοδομὴν τῆς πόλεως προκατήγγειλαν. ἀκούσατε γὰρ Ἱερεμίου πρός ὑμᾶς λέγοντος. διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὡς ἡμαρτήκατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ, ἀγθήσεσθε εἰς Βαβυλῶνα so

5 έστι τοις άλλοις CFM. — 14 και οπ. Ν. — 15 έσται αντῷ FR. — 20 οναϊ AC. — διότι] ὅτι BN. — 26 δρισμένον ADFLV.

²⁰ Jes. 3, 9; 10. - 29 Jer. Ep. 1; 2.

αίγμάλωτοι ύπο Ναβουγοδονόσωρ βασιλέως Βαβυλώνος. είσελθόντες ούν είς Βαβυλώνα έσεσθε έκει έτη ο', μετά δέ τοῦτο ἐξάξω ύμᾶς ἐκείθεν μετ' εἰρήνης, λέγει κύριος. καὶ 293 Μ. πάλιν. καί δουλεύσουσιν έν τοῖς έθνεσιν έτη ο', καί έν τῶ 5 πληρωθηναι τὰ ο΄ ἕτη ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν τόπον αύτοῦ, φησὶ κύριος. καὶ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς πόλεως δ Ησαΐας έφη ουτω λέγει πύριος τῷ χριστῷ μου Κύρφ, οδ έκράτησα της δεξιας έπακουσαι έμπροσθεν αύτου έθνη. αύτός οίκοδομήσει την πόλιν μου καί την αίγμαλω-10 σίαν τοῦ λαοῦ μου ἐπιστρέψει. περί ής οἰκοδομῆς καὶ 'Αγγαΐος φάσκει τῷ δευτέρω έτει έπὶ Δαρείου ἐλάλησε κύριος πρός με λέγων είπον δη πρός Ζοροβάβελ και πρός Ίησοῦν τόν ίερέα και πρός πάντας τούς καταλοίπους τοῦ λαοῦ λέ $yων^- τls έξ ύμων, δς είδε τον οίχον τοῦτον έν τῆ δόξη$ 15 αύτοῦ τῆ ἔμπροσθεν; καὶ πῶς νῦν βλέπετε αὐτὸν ὡς οὐχ ύπάρχοντα ένώπιον ύμων; και νῦν κατίσχυε, Ζοροβάβελ και Ίησοῦ καὶ πᾶς δ λαός, καὶ οἰκοδομήσετε τὸν οἶκον, καὶ εύδοκήσω έν αύτω. και έσται ή δόξα του οίκου τούτου ή έσγάτη ύπεο την πρώτην, λέγει κύριος. ώσπερ τοίνυν Σο-20 λομών της πρώτης οίκοδομης του ναου γέγονε δομήτωρ. ούτω Ζοροβάβελ τῆς δευτέρας καὶ ἐσχάτης. φησὶ γὰρ Ζαγαρίας αί χείρες Ζοροβάβελ έθεμελίωσαν τον οίκον τούτον. καί αί γείρες αύτοῦ ἐπιτελέσουσιν αύτόν. εί μέν οὖν ἕμελλε πάλιν άναστήσεσθαι, είπεν αν δ προφήτης και έσται ή 25 δόξα τοῦ οἴκου τούτου ή ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν ἔμπροσθεν. τῷ δε είπειν ύπερ την πρώτην, την δευτέραν έσχάτην ύπέφηνε καί τελευταίαν. ώς γάρ ούκ έστι της πρώτης προτέρα, ούτως

4 Jer. 25, 11; 12. — 7 Jes. 45, 1; 13. — 12 Hag. 2, 1 sqq. — 22 Zach. 4, 9.

7 χρηστῷ ACFV. — 11 φάσκει] ἔφη BM. — ἔτει οπ. L. — ἐπὶ οπ. CN. — δαρεῖος C. — 12 είπον codd. praeter E. — 14 ίδε AM οίδε V. — 19 ὁ σολομῶν BV. — 21 τῆς δευτέρας — 22 Ζοροβάβελ οπ. BCELR. — 22 ἐθεμελίωσεν BCLR. — 23 ἐπιτελοῦσιν CM. — 25 τῷ Ε τὸ rell. ούδε της εσχάτης εσχατωτέρα. ώστε ούν, ει μεν είπεν ή δευτέρα ύπερ την πρώτην, είκος ην και τρίτην οίκοδομήν προσδοκάν, εί δε την δευτέραν έσγάτην έκάλεσεν, τελευταίαν έκείνην οίκοδομήν προφανώς της τε πόλεως καί τοῦ ναοῦ παρεδήλωσεν. και μάτην άπατᾶσθε, ὦ Ιουδαῖοι, την παλιγ- 5 γενεσίαν τούτων μετά την Ούεσπασιανοῦ καὶ Τίτου καθαίρεσιν άποκαραδοκοῦντες. άλλὰ μην καί δ ίεροψάλτης Δαυίδ πρό τούτων έκ προσώπου τῆς αίγμαλωσίας φησίν έπι τῶν ποταμών Βαβυλώνος έκει έκαθίσαμεν και έκλαύσαμεν έν τῷ 294 Μ. μνησθήναι ήμας της Σιών. καί δτι έκει έπερώτησαν ήμας 10 οί αίχμαλωτεύσαντες ήμᾶς λόγους ὦδῶν καὶ οί ἀπαγαγόντες ήμας δμνους. και έπάγει ετέρωθι περί της πόλεως λέγων οίποδομών Ιερουσαλήμ δ πύριος τας διασποράς τοῦ Ίσραήλ έπισυνάξει. και πάλιν έκ προσώπου τοῦ λαοῦ φάσκει έν τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλ- 15 λιάσεται Ίαχώβ και εύφρανθήσεται Ίσραήλ. ούχοῦν ύμεῖς πολύ πλανᾶσθε μή είδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν ἐν αὐταῖς άποκειμένην μυστικήν καί θεόπνευστον διδασκαλίαν τε καί πρόρρησιν.

Περί δὲ τῆς ἐσχάτης αἰχμαλωσίας ταύτης οὔτε χρόνον 20 ῶρισεν ὁ θεός, οὔτε ἀποκατάστασιν ἐδήλωσαν οἱ προφῆται, ἀλλὰ τὴν μὲν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν τῆς βασιλείας ὑμῶν κατάπαυσιν καὶ τὴν τῆς πόλεως ἐρήμωσιν πάντες οἱ προφῆται προανήγγειλαν, τὴν δὲ ἐπάνοδον καὶ τὴν τῆς πόλεως ἀνόρθωσιν οὐδαμῶς, πλὴν μόνον τὸν παντελῆ ταύτης ἀφα- 25 νισμὸν καὶ τὸν ὅλεθρον ὑμῶν καὶ τὴν διηνεκῆ τιμωρίαν καὶ διασπορὰν εἰς τὰ ἔθνη πάντα. φησὶ γὰρ ὁ ἀρχάγγελος πρὸς τὸν Δανιήλ. ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα καὶ πρίμα οὐκ

8 Psalm. 136 (137), 1; 3. — 18 Psalm. 146 (147), 2. — 14 Psalm. 13 (14), 7. — 16 Matth. 22, 29. — 28 Dan. 9, 26; 27.

4 τῆς τε ADLRV τε om. BCEFM. — 7 καφαδοκοῦντες BF. — 8 τὸν ποταμὸν ACFMR. — 10 τὴν σιών BCDFL. — καὶ om. BN. — ἐπηφώτησαν DEF. — 12 λέγων πεφὶ τῆς πόλεως N. — 17 πολλὰ B om. FM. — ἐν αὐτοῖς codd. praeter LNR.

έσται, καί την πόλιν και το άγιον διαφθερεί συν τῷ ήγουμένω τῶ ἐρχομένω, καὶ ἐκκοπήσονται ὡς ἐν κατακλυσμῷ. καί άρθήσεται θυσία και σπονδή, και έπι το ίερον βδέλυγμα έσημώσεως, συντέλεια δοθήσεται. διὰ μὲν νὰο τοῦ γρίσματος 5 την ίερωσύνην έδήλωσεν, δια δέ του πρίματος την βασιλείαν και την πολιτικήν κατάστασιν, και των άλλων άπάντων την άναίρεσιν ύπέφηνεν, διὰ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ τῆς ἐκκοπῆς καὶ τῆς συντελείας τὴν ἄρδην ἕκπτωσιν καὶ πανωλεθρίαν έσήμανεν. όταν ούν άχούσης, δ Ιουδαϊε τυφλέ, συντέλειαν, 10 τί λοιπόν έτερον προσδοκάς; εί δὲ ἀναγινώσκων οὐκ ἐπιγινώσπεις (ῶσπερ οὖν οὐδὲ ἐπιγινώσπεις ὄντως περί τῆς 295 Μ. ἀπροσδοκήτου σου ἀνακλήσεως καὶ διὰ τοῦτο πρός τὴν ἀλήθειαν απομαχόμενος ού νοεῖς), ακουσον έν παρεκβάσει τὰς σωνάς των προφητών και παύσαι του λοιπου φιλονεικών 15 και άνοηταίνων. δ προφήτης Ώσηὲ οθτω λέγει και καταπαύσω βασιλείας οίκου Ίσραήλ και συντρίψω τόξον Ίσραήλ, καί ού μή προσθώ έτι έλεησαι τον οίκον Ίσραήλ, άλλ' ή άντιτασσόμενος άντιτάξομαι αὐτοῖς, λέγει κύριος. καί έμίσησα αύτοὺς διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν καὶ 20 έκ τοῦ οίκου μου έκβαλῶ αὐτοὺς καὶ οὐ προσθήσω τοῦ ἀγαπήσαι αύτούς, λέγει πύριος. Επόνεσεν Έφραϊμ τας δίζας αύτοῦ καὶ ἐξηράνθη, καὶ καρπόν οὐκέτι οὐ μὴ ἐνέγκη, καὶ άπώσεται αύτούς δ θεός, δτι ούκ είσήκουσαν αύτοῦ, καί έσονται πλανηται έν τοις έθνεσιν. έφη γουν και Μαλαγίας 25 ούκ έστι μοι θέλημα έν δμῖν, λέγει κύριος παντοκράτως, καί θυσίαν ού προσδέξομαι έκ των χειρών ύμων, διότι άπό άνατολών ήλίου και έως δυσμών το όνομά μου δεδόξασται έν τοῖς έθνεσιν, καὶ έν παντὶ τόπφ θυμίαμα προσάγεται τῷ

⁹⁻¹⁰ Chrysost. adv. Judaeos V, 10 Migne Tom. 48, 899 med. - 15 Hos. 9, 15-17. - 25 Mal. 1, 10-12.

⁴ συντελεία ACD συντελείαι Β. — 8 πανολεθρίαν CLN. — 14 φιλονικών AM et recc. quidam. — 15 ώσηὲ F ὤσιαλ Α ὡσιὲ C ὑσιὲ Μ. — 25 οὐκέσται Α οὐκ ἔτι CV οὐκέτι L. — 27 καὶ ἔως] καὶ ἐπὶ Α μέχοι Β.

δνόματί μου καί θυσία καθαρά, διότι μέγα το ὄνομά μου έν τοῖς ἔθνεσιν. λέγει κύριος παντοκράτωρ, ύμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτό. διὰ τοῦτο δώσω ὑμᾶς ἐξουθενημένους και παρειμένους είς πάντα τὰ έθνη, άνθ' ών ούκ έφυλάξατε τὰς έντολάς μου. διό φησιν Ἱερεμίας τάδε λέγει κύριος παντο- 5 κράτωρ ίδού, ώμοσα τῷ όνόματί μου τῷ μεγάλω, εί ἔσται τοῦ λοιποῦ ὀνομαζόμενον τὸ ὄνομά μου ἐν παντί στόματι Ιούδα. εί δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔφη περιαιρήσειν ἀπὸ Ίουδαίων, εύδηλον ότι και τον νόμον και τας θυσίας. ού τοίνυν προηγουμένως κατά θείαν γνώμην ή περί των θυ- 10 σιῶν ἐδόθη νομοθεσία. κάντεῦθεν μετὰ ταῦτα διὰ τῶν προφητῶν ἔφη τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν γειρῶν δμῶν; καί μη εύχαι και κρέας άφαιροῦσι τὰς ἁμαρτίας σου. καί μή σφάγια καί θυσίας προσηνέγκατέ μοι έν τη έρήμω έτη μ'; καί ίνα τί μοι λίβανον έκ Σαβα φέρεις και κινά- 15 296 Μ. μωμον έκ γης μακρόθεν; διό ωησιν. Ουσίαν και προσφοράν ούκ ήθέλησας. καί μή δλοκαυτώματα μετά θυσίας θέλει δ θεός, ή τὸ ύπακούειν αὐτῷ, καὶ ἀκοή ἀγαθή ὑπέο θυσίαν. καί εί ήθέλησας θυσίαν, έδωκα άν. καὶ δὴ καὶ τὰς ξοοτὰς ἐκβάλλων ἐπάγει λέγων μεμίσηκα, ἀπῶσμαι τὰς 20 ξορτὰς ὑμῶν. καί ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ ἦχον φόδῶν σου, και ψαλμόν δργάνων σου ούκ ακούσομαι. και ημέραν μεγάλην ούκ άνέγομαι. και νηστείαν και άργίαν μισει ή ψυγή μου. καί ού τοιαύτην νηστείαν έξελεξάμην. καί δώσω ύμιν προστάγματα ού καλά, έν οίς ού ζήσεσθε έν 25

8 Mal. 2, 9. — 5 Jer. 44 (51), 26. — 12 Jes. 1, 12. — 13 Jer. 11, 15. — 14 Amos 5, 25. — 15 Jer. 6, 20. — 16 Psalm. 89 (40), 7. — 17 I. Reg. 15, 22. — 19 Psalm. 50 (51), 18. — 20 Amos 5, 21; 28. — 22 Jes. 1, 13; 14. — 24 Jes. 58, 5. — 25 Ez. 20, 25.

3 έξουθενωμένους Α. — 9 και ante τον om. Ν. — 13 κραία Α (κρέα Jer.). — 14 μοι om. Ν. — 15 σαβά DE σαφά Β. — κιννάμωμον BFV. — 20 έκβάλλων (-ov A) AEFL έκβαλον BCNRV. — 21 ψαλμῶν BNRV ψαλτήρων Α. — 24 έγω έξελεξάμην BF. αύτοῖς. Ϭστε οὖν κατὰ τὴν σκληφοκαφδίαν ὑμῶν καὶ οở κατὰ τὴν ἀγαθότητα δέδωκεν ὑμῖν ἐκεῖνα τὰ προστάγματα πάντως, καὶ ἀλλοίως οὐκ ἔστιν.

Έπει ούν άννώμων σωόδρα και λίαν άγάριστος δ Ισραήλ 5 έκπαλαι γενόμενος και καταλείψας τον όντως όντα και ποοόντα θεόν τόν ποιήσαντα καί εύεργετήσαντα αύτόν πολυμεοώς και πολυτρόπως και τέλεον αποστάς από θεού σωτήρος αύτοῦ έθυσε τοὺς νίοὺς καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τοῖς δαιμονίοις, και λατρεύσας και προσκυνήσας τη κτίσει παρά τόν 10 κτίσαντα, λέγων τῷ λίθφ και τῷ ξύλφ. Θεός μου εί και σύ με έγέννησας, ούκ ξωριζεν δ τάλας και απόπλημτος άπαρνήσασθαι τόν γεννήσαντα αὐτόν θεόν ζῶντα καὶ ἀληθινόν καί ἐπιλαθέσθαι τοῦ τρέφοντος αὐτὸν Θεοῦ, διὸ δη λοιπόν ως άγρηστον και ανήκεστον προσώγθισεν αυτόν δ θεός 15 και άπεστράφη παντελώς διὰ τοῦ μεγάλου Δαυίδ φάσκων. και ούκ ήκουσεν δ λαός μου της φωνης μου, και 'Ισραήλ ού προσέσγε μοι, και έξαπέστειλα αύτους κατά τα έπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν πορεύεσθαι. ώσαύτως καὶ διὰ Ζαγαρίου φησίν και είπον ού ποιμανώ αύτούς, άλλα το 297 Μ. 20 αποθνησκον αποθνησκέτω, και το απολλύμενον απολλυέσθω. καί τὰ κατάλοιπα κατεσθιέτω Εκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αύτοῦ. και οῦτω μισητόν και διεφθαρμένον και είς άπαν έβδελυγμένον διὰ τῶν αἰσγίστων καὶ θεοστυγῶν ἐπι-

> 7 Psalm. 105 (106), 37. — 10 Jerem. 2, 27. — 16 Psalm. 80 (81), 12; 13. — 19 Zach. 11, 9.

> 2 την αύτοῦ ἀγαθότητα AFN την ἐκείνου ἀγ. L. — 4 ἀγνώμων και λίαν σφόδρα ἀχάριστος RV σφόδρα οm. A ἀγν. λίαν και ἀχάριστος πάνυ B. — 8 τοὺς υἰοὺς αὐτοῦ AMR αὐτοῦ post θυγατέρας om. MR. — 9 την κτίσιν BV. — 10 τῷ ξύλω και τῷ λίθω RV. — εί σὺ και σύ BF. — 19 τὸ ἀποθνήσκων AC ὁ ἀπολυέσθω CRV ἀπολλύσθω P. — 22. 23 και είς ἅπαν έβδελ. om. M, post αἰσχίστων ins. D και et έβδελυγμένον om. L.

5 A verbo örra in ordinem redit P. — 8 rols om. P. — 10 léya P. — 14 $\pi \rho o \sigma \delta \chi \partial \eta \sigma \epsilon v$ P. — 22 disp $\partial \alpha c \mu$. re ral P.

τηδευμάτων ξαυτόν ἀποφήνας εἰκότως εὖ μάλα καὶ πάνυ δικαίως εἰς τέλος κατελείφθη καὶ ἀπεβλήθη, καθὼς πάλιν δ θεῖος Μαλαχίας φησίν Επεσεν Ἰσραήλ, οὐκέτι οὐ μὴ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι. οῦτω καὶ Ἡσαΐας φάσκει τίς φείσεται ἐπί σοι, Ἰσραήλ, ἢ τίς ἀνακάμψει σε εἰς εἰρήνην 5 σου, λέγει κύριος. ὀπίσω πορεύση, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου καὶ διαφθερῶ σε καὶ διασπερῶ σε καὶ οὐκέτι ἀνήσω σε. καί ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ξάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν, ἢν ἔδωκα ὑμῖν, καὶ δώσω ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον, ῆτις οὐκ ἐπιλησθήσεται.

Τῆς τοίνυν ἐσχάτης ἁλώσεως ταύτης καὶ τελευταίας τὰ δεινὰ καὶ φοβερὰ προαγορεύοντες δ τε μέγας καὶ θεορήμων πάλιν Μωϋσῆς καὶ οἱ μετ' αὐτὸν θεηγόροι Ἱεζεκιὴλ καὶ Ἱερεμίας εὐκρινῆ λίαν καὶ σφόδρα δῆλα τοῖς πᾶσι καὶ τοῖς ἄγαν ἰδιώταις αὐτὰ πεποίηνται. ὁ μὲν γὰρ Μωϋσῆς ἐν τῷ 15 δευτερονομίφ φησίν καὶ ἐπάξει κύριος ἔθνος ἐπί σε μακρόθεν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ὡσεὶ ὅρμημα ἀετοῦ, ἔθνος ἀναιδὲς προσώπφ, καὶ ἐπθλίψει σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου, ἕως ἂν καθαιρεθῶσι τὰ τείχη σου τὰ ὑψηλὰ καὶ ὀχυρά, ἐν οἶς σὺ πέποιθας ἐπ' αὐτοῖς. καὶ φάγῃ τὰ ἔκγονα τῆς 20 κοιλίας σου, κρέα υίῶν καὶ θυγατέρων σου, διὰ τὸ μὴ καταλελεῦφθαι ὑμῖν μηδὲν ἐν τῆ στενοχωρία καὶ θλίψει, ἡ ἂν θλίψῃ σε ὁ ἐχθρός σου ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου. καὶ ἡ ἁπαλὴ ἐν ὑμῖν καὶ ἡ τρυφερὰ γυνὴ τὸ ἐξελθον διὰ τῶν

3 Amos 5, 2. — 4 Jer. 15, 5; 6. — 8 Jer. 23, 39; 40. — 16 Deuteron. 28, 49 sqq.

2 κατελήφδη ABP κατεβλήδη LM. — 3 καὶ οὐκέτι AV. — 4 προσθήση BCLMV. — 8 καὶ τὴν — 9 ὑμᾶς om. N. — 9.10 καὶ άτιμίαν αἰάνιον om. BMP. — 12 προαγορεύοντες LPV διαγορεύοντες AN προδιαγορεύοντες BCEFR. — 17 ἐπ' ἐσχάτου MV. — 20 ἐφ' δίς L Deut. — ἐπ' αὐτοίς om. BL. — φαγῃ EPV. ἔγγονα ABNR. — 23 δλίψει BFMR. — 24 ἡ ante τρυφερὰ om. NRV.

3 où om. P. - 14 δήλα σφόδρα P. - 20 έν αύτοις P.

TEQPTIOT MONAXOT

μηρών αύτης καί τό τέκνον δ έαν τέκη καταφάγεται κρυφη διὰ την ἕνδειαν πάντων έν τη στενογωρία έκείνη καί θλί-298 Μ. ψει. καί έση έν αίνίγματι και έν παραβολή και έν διηγήματι έν πασι τοῖς έθνεσιν, εἰς οῦς ἂν ἀπαγάγη σε κύριος 5 έχει, έως αν έξολοθρεύση σε. χαι καταλειφθήσεσθε έν άριθμῷ βραγείς, άνθ' ών δτι ήτε ώσει τα άστρα του ούρανου τω πλήθει, και ούκ είσηκούσατε της φωνής κυρίου του θεου ύμων. και έσται δν τρόπον εύφράνθη κύριος έφ' ύμιν εύ ποιήσαι και πληθύναι ύμας, ούτως εύφρανθήσεται κύριος 10 έφ' ύμιν έξολοθρευσαι ύμας, και έξαρθήσεσθε από της άγαθής γής έκείνης, και διασπερεί σε κύριος δ θεός σου είς πάντα τὰ έθνη ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς καὶ ἕως ἄκρου τῆς γῆς. άλλά καί έν τοῖς έθνεσιν έκείνοις οὐκ ἀναπαύσει σε, οὐδὲ μή γένηται στάσις τῷ ίχνει τῶν ποδῶν σου. καὶ δώσει σοι 15 κύριος έκει καρδίαν άθυμουσαν και έκλειποντας δοθαλμούς καί τηκομένην ψυχήν, καὶ φοβηθήση ήμέρας καὶ νυκτός, και έρεις το πρωί από του φόβου της καρδίας σου πως αν γένοιτο έσπέρα; και το έσπέρας έρεις πως αν γένοιτο πρωί; δ δέ γε 'Ιεζεκιήλ έφη' τάδε λέγει 'Αδωναί κύριος. 20 ίδού έγω έπι σε, Γερουσαλήμ, και ποιήσω έν μέσω σου κρίμα ένώπιον των έθνων, και ποιήσω έν σοι, ω ού πεποίηκα και ού μη ποιήσω δμοια αύτοις έτι δια τα βδελύγματά σου πάντα. διὰ τοῦτο πατέρες φάγονται τέκνα αὐτῶν

3 Deuteron. 28, 37. - 5 ib. v. 45; 62 sqq. - 19 Ez. 5, 8 sqq.

1 ἀν BCEF. — 4 ἐἀν V om. FN. — ἐπαγάγη BR ἀγάγει N. — 6 βραχεῖ F Deut. — 8 ἡμῶν ABCF. — 9 οῦτως — 10 ὑμᾶς om. BMR. — 12 καὶ om. NR. — ἔως ἄπρου αὐτῆς AFN. — 17 τῷ πρωῖ ACFLMPR. — 18 τῷ ἐσπέρας F τὸ ἐσπέρα A τῦ ἑσπέρα R.

3 έν παραβολαϊς P. — 8 ηύφράνθη P. — 9 εὗ ποιῆσαι — 10 ἐφ' ὑμῖν om. P ex homoeotel. — 17 ἀπὸ τ. φόβου τῆς καρδίας σου om. P et v. 19 post πρωί add.: ἀπὸ τοῦ φόβου τῆς καρδίας σου οὖ φοβηθήση καὶ ἀπὸ τῶν ὁραμάτων τῶν ὀφθαλμῶν σου ὰ ὄψη cum Deuteron.

έν μέσω σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας αὐτῶν. καὶ ποιήσω έν σοι κοίματα καί διασπερῶ πάντας τοὺς καταλοίπους σου είς πάντα άνεμον, άνθ' ών τὰ άγιά μου έμίανας έν πασι τοῦς προσογθίσμασί σου, κάγὼ ἀπώσομαί σε καὶ οὐ μή έλεήσω σε έτι. το τέταρτόν σου έν θανάτω άναλωθή- 5 σεται, καί τὸ τέταρτόν σου έν λιμῷ συντελεσθήσεται έν μέσω σου καί τὸ τέταρτόν σου ἐν δομφαία πεσοῦνται κύκλω σου, καί το τέταρτόν σου είς πάντα άνεμον διασκορπιώ. και δ μέν πόλεμος και ή δομφαία έξωθεν, δ δε λιμός και δ θάνατος έσωθεν όλοθρεύσει, και τούς μέν έν τῷ πεδίφ δομ- 10 φαία τελευτήσει, τοὺς δὲ ἐν τῆ πόλει λιμός καὶ θάνατος 299 Μ. συντελέσει, οί δε έξ αὐτῶν ἀνασωζόμενοι ἀναλωθήσονται. καί δπολείψομαι έξ αὐτῶν ἐκ δομφαίας καὶ λιμοῦ καὶ θανάτου, όπως αν έκδιηγώνται τας ανομίας αύτων πάσας έν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ γνώσονται, ὅτι ἐγὰ κύριος ὁ τύπτων. διὰ 15 δή τοῦτό φησιν δ ໂερός Χρυσόστομος οὐκ ἀναιρεῖ πάντας άρδην, άλλὰ σκορπίζει. τοῦτο γὰρ προϋπεμφαίνων δ θεῖος Δαυίδ έφη πρός αὐτόν μη ἀποκτείνης αὐτούς, ήτοι πάντας, άλλα διασκόρπισον, έξ αύτων δήπουθεν, έν τη δυνάμει боυ. 80

Περί δέ γε τῆς δευτέρας αὐτοῦ ἐλεύσεως καὶ φανερώσεως καὶ πολλῆς καὶ ἀπαραμυθήτου θλίψεως αὐτῶν εἶπε Ζαχαρίας· τότε ῆξει κύριος δ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἔσται κοπετὸς μέγας ἐν Ἱερουσαλήμ. ὄψονται γὰρ εἰς ὃν ἐξεκέντησαν, τοῦτ' ἔστιν ἐν οἶς ῆλοις προσήλωσαν. οὐκ εἶπεν· ὄψονται ὃν 25

8 Ez. 7, 15. — 13 Ez. 12, 16. — 18 Psalm. 58 (59), 12. — 28 Zach. 12, 11. — 24 Zach. 12, 10 (cf. Ev. Joh. 19, 37).

7 πεσείται BFR. — 8 διασχορπίσω Α σχορπιώ Ν Εz. — 14 έκδιηγοῦνται Ν. — 19 έξ αὐτῶν] αὐτοὺς Ν. — 21 αὐτοῦ έλεύσεως BFP έλεύσεως αὐτοῦ rell. — 22 καὶ ante ἀπαφαμυδήτου m. 1 spr. v. V om. ALR. — 25 δν έξεκέντησαν ὄψονται Β ὄψονται om. AMR.

4 προσοχθ. σου και έν πασι τοῖς βδελύγμασί σου P (ἐμίανας ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασί σου ΕΖ.).

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

26

έξεκέντησαν, άλλ' είς δν έξεκέντησαν. τι δέ έστιν είς δν: σταυρός ήν, είς δν έξεκέντησαν. πρό γάρ της φοβερας παρουσίας τοῦ κυρίου καθάπερ βασιλικόν σημεῖον τὸ λεγόμενον σίννον κατά κοινήν συνήθειαν προτρέγει της Χριστοῦ 5 παρουσίας ύπό τῶν ἀγγέλων δοξαζόμενον καὶ προευαγγελιζόμενον. καί φανήσεται δ σταυρός έπι της γης αποκούπτων τόν ήλιον και άμβιύνων σελήνην, ως φησι και δ κύριος. τότε φανήσεται το σημείον του υίου του θεου έν τω ουρανώ. καί ίνα πληρωθή το δήμα Ζαγαρίου, την λέξιν αὐτην λα-10 βών δ Χριστός μετήγαγεν είς αλήθειαν λέγων τότε δωονται είς δν έξεκέντησαν. δ δέ γε Ίερεμίας δμοίως φάσκει τάδε λέγει κύριος δ θεός Ίσραήλ. ίδου έγω έπάγω έπί τον τόπον τούτον κακά. ώστε παντός άκούοντος αὐτὰ ἠγήσει ἀμφότερα τα ώτα αύτου, ανθ' ών έγκατέλιπόν με και απηλλοτοίωσαν 15 τον τόπον τουτον, και σφάξω την βουλην Ιούδα και την 300 Μ. βουλήν Ίσραήλ έν τῷ τόπφ τούτφ και καταβαλῶ αὐτοὺς έν τη μαγαίρα έναντίον των έγθρων αύτων και δώσω τους νεπρούς αύτων είς βρωσιν τοις πετεινοις του ούρανου καί τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφα-20 νισμόν και είς συριγμόν αίώνιον, ίνα πάντες οι διαπορευόμενοι δι' αύτης έκστήσωνται και σχυθρωπάσωσι και κινήσωσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐπὶ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς. καὶ ώς άνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον τῶν έγθρῶν αὐτῶν, καὶ δείξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας. καί

8 Matth. 24, 80. - 11 Jerem. 19, 3; 4; 7; 8. - 19 Jer. 18, 16; 17.

3 ταμεῖον Α σκῆπτρον Β. — 8 τοῦ ἀνθρώπου ΑΕ Matth. τοῦ δεοῦ inter scrib. corr. ex τοῦ ἀνῦν L. — 14 ἐγκατέλειπου CN κατέλιπον Α. — 21 ἐκστήσονται ACFNP et recc. quidam (et Jer. qui om. ἕνα). — σκυθρωπάσωσι ABMP σκυθρωπάσονται C σκυδρωπάσουσι DEFLRV Jer. — κινήσωσι ABMP κινήσυσι CDE FLRV Jer. — 23 ἕνεμον καύσωνα NPJer. ἕνεμον και καύσωνα rell. — 24 αὐτῶν om. BFLR. — ἡμέρας N.

4 κατὰ τὴν κοινὴν συνήθ. Ρ. — 7 τὸν οm. Ρ. — 13 πάντας ἀκούοντας (τας lit. ex τως ut. vid.) Ρ. — 17 τῆ om. Ρ. έδονται τὰς σάφκας τῶν υίῶν καὶ τῶν θυγατέφων αἰτῶν, καὶ ἕκαστος τὰς σάφκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδεται ἐν τῆ πεφιοχῆ καὶ ἐν τῆ πολιοφκία, ἡ πολιοφκήσουσιν αὐτοὺς οἰ ἐχθφοὶ αὐτῶν. καὶ συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστφάκινον, ὃ οὐ 5 δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι. οὕτω ποιήσω, λέγει κύφιος, τῷ τόπῳ τούτῷ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσαν. καί δώσω αὐτοὺς εἰς διασκοφπισμὸν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς παφαβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάφαν 10 ἐν παντὶ τόπῳ, οὖ ἂν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ.

Τι ούν λοιπόν τών θείων τούτων ξημάτων ξμφαντικώτερον η άληθέστερον γένοιτ' άν; δρα γάρ, δ άνόητε και άλόγιστε Ίουδαϊε, ει μη πεπλήρωνται πάντα ταύτα άπαραλείπτως κατά τὰς ίερὰς προρρήσεις εἰς ὑμᾶς, καὶ μέντοι καὶ 15 τὰ ὑπὸ Χριστοῦ προκατηγγελμένα καὶ προηπειλημένα. φησὶ γὰρ περὶ τῆς Ἱερουσαλημ καὶ τοῦ ἐν αὐτῆ ναοῦ ὅτι· οὐ μη μείνη λίθος ἐπὶ λίθον. ἇρα μεμένηκεν; οὐδαμῶς. καί ίδοὺ ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ἇρα οὐκ ἐρήμωται; καὶ σφόδρα γε. καί ἔσται θλίψις, οῖα οὐ γέγονεν. ἑρα 20 οὐκ ἐγένετο; ἀνάγνωθι την ίστορίαν Ἰωσήπου ἀνδρός Ίουδαίου καὶ φιλαλήθους, καὶ οὐδὲ ἀναπνεῦσαι λοιπὸν δυνήση 301 Μ. ἀκούων μόνον ἕπερ ἔπαθον οἱ ἅθλιοι τηνικαῦτα Ἰουδαῖοι διὰ τὴν κατὰ τοῦ Χριστοῦ μανίαν καὶ λύσσαν. ἕνα γὰρ

1 Jer. 19, 9; 11; 12. — 8 Jer. 24, 9. — 16—24 Similia Chrysostomus in ep. ad Rom. Hom. 25, 5 Migne T. 60, 635. — 17 Matth. 24, 2 Marc. 13, 2 Luc. 21, 6. — 19 Matth. 23, 38 Luc. 13, 35. — 20 Matth. 24, 21. — 24—p. 402, 5 Isid. Pelus. Epp. IV, 75 Migne Tom. 78, 436 A.

6 δυνηθήσεται M.R. — καὶ τῷ τόπῷ C.F. — 11 ἐὰν M.R.V. — 12 ἐκφαντικώτερον B.R. — 14 τὰ πάντα ταῦτα Β ταῦτα πάντα AFM. — 15 προρήσεις A.P. — 16 προκατηγγειλμένα (-ειγγειλμένα A) A.P. — 24 τοῦ om. ABFN.

24 μανίαν τε καλ λύτταν Ρ.

26*

μηδείς τῶν Ἰουδαίων ἀπιστήση, οὐκ ἀλλόφυλόν τινα, ἀλλ' δμόφυλον και δμόπιστον και ζηλωτήν παρεσκεύασεν ή άλήθεια τὰ έλεεινὰ έκεινα καί δυσεξήγητα έκτραγωδήσαι πάθη. τοιαύτην γάρ θεήλατον ύπέστησαν αλωσιν, οίαν ούδε δ σύμs πας οίδε χρόνος, ἀφ' ού γέγονεν ἐπὶ τῆς γῆς ἄνθρωπος. και εικότως. Έως μέν γαρ είς τούς δμοδούλους ήμάρτανον, συγγνώμης έτύγγανον, ήνίχα δε είς τον κοινόν δεσπότην έξήμαρτον, άσυγγνώστως έκολάσθησαν. δτι δε δ Χριστός αύτοις πεποίηκε ταυτα, ακουσον αύτου πάλιν και δια παρα-10 βολῶν φάσκοντος τοὺς δὲ μὴ βουληθέντας με βασιλεῦσαι έπ' αύτούς άγάγετε ώδε και κατασφάξατε. διό και πρός αύτούς έλεγεν άρθήσεται άφ' ύμῶν ή βασιλεία και δοθήσεται έθνει ποιούντι τούς καρπούς αύτης. καί πρός μέν την Γερουσαλήμ φησιν. ήξουσιν έπί σε ημέραι, και περιβα-15 λοῦσί σοι οί έχθροί σου γάρακα και περικυκλώσουσί σε και συνέξουσί σε πάντοθεν και έδαφιούσι τα τέκνα σου έν σοι. πρός δε τούς άπειθεῖς Ιουδαίους ἐπάγει λέγων Ιδού άφιεται ό οίκος ύμῶν ἔρημος. ὅπερ οὖν καὶ ὁ θεῖος Δανιὴλ ποοδηλών έφη και την πόλιν και το άγιον διαφθερες σύν τώ 20 ήγουμένω τῷ ἐργομένω, τοῦτ' ἔστιν δ θεός και πατήρ πάντα τῶν Ἰουδαίων τὰ σεμνὰ καὶ περίβλεπτα ἀνατρέψει, ἀλλὰ καὶ δ υίδς καί Χριστός δ παρ' αύτῶν ὡς λυτρωτής προσδοκώμενος και σωτήρ. ού γαρ είπεν διαφθαρήσεται ή πόλις καί δ ναός σύν τῷ ήγουμένω, καθώς άλόγως οἴονταί τινες,

8-11 Chrys. l.l. Migne 634. - 10 Luc. 19, 27. - 12 Matth. 21, 43. - 14 Luc. 19, 43; 44. - 17 Matth. 23, 38 Luc. 13, 35. - 19 Dan. 9, 26.

5 χρόνος οἶδε CF. — ἄνθρωπος έπὶ τῆς γῆς Ν. — 8 ὁ om. Ν. — 9 πεποίημεν αὐτοῖς ταῦτα CFRV — καὶ om. AN. — 16 συνάξουσι BCR. — 20 πάντα τῶν] πάντων BR πάντα τὰ τῶν LM (L om. τὰ ante σεμνὰ). — 22 ὁ vidς ὁ χριστὸς A ὁ viὸς ὁ καὶ χριστὸς FLM, sed in L ὁ postea del. nesc. an m. 1. — 24 ἡγουμένω τῷ ἑρχομένω BL.

11 έπ' αύτοῖς Ρ. – 22 ὡς λυτρωτὴς και σωτὴρ προσδοκώμενος Ρ. άλλά διαφθερεί δ πατήρ τόν ναόν και τήν πόλιν συμπράττοντος δηλονότι και του παροινηθέντος υπ' αυτων ήγουμένου, περί ού φησιν Ίακώβ πρός την Βηθλεέμ. έκ σου έξελεύσεται ήγούμενος, καὶ τὰ έξῆς. καὶ μέντοι καὶ πρός τούς αποστόλους ούτω διηγόρευσεν. δταν ίδητε το βδέλυγμα 5 τής έρημώσεως το ρηθέν δια Δανιήλ του προφήτου έστως έν τόπφ άγίφ, δ άναγινώσκων νοείτω. δ δή και πεπλήρωται, πρώτον μέν κατά τόν καιρόν της άλώσεώς τε καί έρημώσεως είς τε το 'Ρωμαϊκον στρατόπεδον έπεισελθον έν τῶ 803 Μ. ίερῷ καὶ εἰς τὸν τὴν πόλιν ελόντα κατὰ τὴν ἐρήμωσιν, ῶς 10 τινες το δηθέν βδέλυγμα ούτως έξειλήφασιν, (άποτρόπαιοι νὰο καὶ βδελυκτοὶ κατὰ τὸν νόμον ὑπάρχοντες εἰκότως προείρηνται βδέλυγμα έρημώσεως) έπειτα δε και είς δπερ έστησεν Άδριανός δ βασιλεύς είδωλον έαυτοῦ καὶ τὴν πόλιν τέλεον έρημώσας. 15

Περί ής γοῦν αἰχμαλωσίας ἐσχάτης τῶν ταλαιπώρων Ίουδαίων καὶ ἡ Θεολόγος ἔφη γλῶττα στηλιτεύουσα τὴν ἀνήκεστον ἐρημίαν αὐτῶν διὰ τὴν κατὰ Χριστοῦ τόλμαν. φησὶ γάρ· τοῦ σταυροῦ πρὸς τὴν ἐσχάτην αὐτοὺς συνελαύνοντος ἀπόνοιαν, ἡν κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος 20 ἡμῶν ἀπενοήθησαν, τὸν ἐν ἀνθρώπφ Θεὸν ἀγνοήσαντες καὶ τὴν ῥάβδον τὴν σιδηρᾶν πόρρωθεν ἀπειλουμένην αὐτοῖς ἐφ' ἑαυτοὺς είλκυσαν, τὴν νῦν ἐπικρατοῦσαν ἀρχὴν λέγω καὶ βασιλείαν καὶ τὴν τελευταίαν αὐτῶν ἀπαγωγήν τε καὶ

3 Micha 5, 2. — 5 Matth. 24, 15. — 19—23 Greg. Naz. Or. VI (De pace I), 17 Migne Tom. 35, 744 C. — 23—p. 404, 11 Greg. ib. cp. 18 T. 35, 746 C insertis quibusdam e cp. 16 col. 744 A.

4 και ante πρός om. AN. — 6 έστος FL. — 9 έπεισελθών ALNV et recc. nonnulli. — 18 άνήκ. αύτῶν ἐρημίαν BN. κατὰ τοῦ χριστοῦ codd. praeter FNP. — 21 ἐπενοήθησαν BNR. — 23 ἐφ' ἑαυτοῖς RV ἀφ' ἑαυτοὺς BM in F ἐφ' ἑαυτοῖς in ἐφ' ἑαυτοῦς mut. vid. — 24 ἀπαγωγήν τε και LP Greg. τε om. rell.

5 προδιηγόρευσεν Ρ.

μετανάστασιν καὶ τὸν νῦν ἐπικείμενον αὐτοῖς τῆς δουλείας ζυγόν, καὶ τὴν περιβόητον ὑπὸ Ῥωμαίοις ταπείνωσιν καὶ διασποράν, ῆν τε νῦν ἔχουσιν, καὶ ῆν ἐπὶ πλεῖστον ἕξουσιν (πείθομαι γὰρ ταῖς περὶ αὐτῶν προρρήσεσιν), τίς θρηνήσει 5 πρὸς ἀξίαν τῶν θρήνους γράφειν εἰδότων καὶ λόγον ἐξισοῦν πάθει; ποῖαι βίβλοι ταῦτα χωροῦσιν; μία στήλη τούτοις τῆς συμφορᾶς ἡ οἰκουμένη πᾶσα, καθ' ῆν ἐσπάρησαν, καὶ ἡ λατρεία πεπαυμένη καὶ αὐτῆς τῆς Ἱερουσαλὴμ τὸ ἕδαφος μόλις γινωσκόμενον, ἦς τοσοῦτον ἐπιβατὸν αὐτοῖς ἐστι μόνον, 10 καὶ τοσοῦτον ἀπολαύουσι τῆς ποτε δόξης αὐτῶν, ὅσον ἐν ἡμέρα φανέντες θρηνῆσαι τὴν ἐρημίαν.

 Ο ούν 'Ιώσηπος έν 'Ιερουσαλήμ παρών τῷ πολέμφ συνέγραψε μυριάδας τ΄ ἀνδρῶν ἀπολέσθαι τότε, τοὺς μὲν λιμῷ διαφθαρέντας, τοὺς δὲ ὑπ' ἀλλήλων ἐν τῷ συγκλεισμῷ ἀπο-15 σφαγέντας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ 'Ρωμαίων ἀναιρεθέντας, τοὺς δὲ ὑπὸ πυρὸς τεφρωθέντας, τοὺς δὲ ἐν ἀκμῷ τῆς ἡλικίας
 805 Μ. ὑψηλοτάτους καὶ κάλλει σώματος διαφέροντας τῷ θριάμβῷ ἐν 'Ρώμη πεμφθῆναι πρὸς θηριομαχίαν, τοῦ δὲ λοιποῦ πλήθους τοὺς ὑπὲρ ιζ' ἔτη τοὺς μὲν δεσμίους εἰς τὰ κατ'
 80 Λἴγυπτον ἔργα παραπεμφθῆναι, τοὺς δὲ πλείους εἰς τὰ ἐπαρχίας διανεμεῖσθαι φθαρησομένους ἐν τοῖς θεάτροις σιδήροις καὶ θηρίοις, τοὺς δὲ ἐντὸς ιζ' ἐτῶν αἰχμαλώτους

12—p. 405, 2 Euseb. Hist. eccl. III, 7, 2 e Joseph. Bell. VI, 417 sqq. (μυριάδας τ' ex Eus. III, 5, 5).

1 μετάστασιν ABFM. — 5 λόγων CNPRV λόγους Α. — 6 πάθη codd. praeter BFL (πά recc. plerique). — 7 διεσπάρησαν LM και διεσπάρησαν D. — 9 $\tilde{\eta}_S$] ols BFR. — αύτοις έπιβατόν L. — έπίβατον AR έπιβατός V. — 16 άγμη CLM. — 18 έν 'Ρώμη om. MR. — 20 πλείστους A Jos. (sed πλείους etiam Eus.). — 21 διανενεμήσθαι F Eus. διανεμηθήσεσθαι L. — 22 έντός τῶν ιζ' ER.

12 συνεγράψατο P lit. ε συνεγράψαιτο. — 16 δέ γε έν P. — 18 δηρομαχίαν P. — 22 δηρίοις] θεάτροις P.

άχθέντας διαπιπράσκεσθαι, τούτων δὲ μόνων τὸν ἀριθμὸν εἰς μυριάδας ἀνδρῶν θ΄ συναχθη̃ναι. καὶ δὴ περὶ τῆς καταστροφῆς Ἱερουσαλὴμ ἔφη· τὴν δὲ ἐρήμωσιν τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ ναοῦ συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν Δανιήλου προφητείαν πρὸ τετρακοσίων ὀκτὼ γενομένην ἐτῶν. καὶ 5 οῦτω λοιπὸν ἡ τρίτη ἅλωσις γέγονε τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ παντελὴς ἐρήμωσις ἐπὶ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου μετὰ ἔτη μ΄ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἀναλήψεως.

Άπεφ δη και ό θεῖος Χουσόστομος ἐπεξεφναστικώτεφον ἀναπτύσσων διελέγχει τούτους εὖ μάλα φάσκων: εἰ δὲ φιλο- 10 νεικεῖς, ὡ Ἰουδαῖε, πεφὶ τοῦ τέλους, ἀπὸ τῶν φθασάντων μάνθανε και τὰ παφόντα. σκόπει γάφ· κατέβης εἰς Αἴγυπτον, ἀλλ' ἐγένοντο ἔτη σ΄, και ταχέως σε τῆς δουλείας ἐκείνης ὁ θεὸς ἀπήλλαξε καίπεφ ἀσεβοῦντα καὶ ποφνεύοντα ποφνείαν τὴν χαλεπωτάτην. ἀπηλλάγης Λἰγύπτου καὶ πφοσ- 15 εκύνησας μόσχον, ἔθυσας τοὺς υίοὺς καὶ τὰς θυγατέφας σου τῷ Βεελφεγώφ καὶ τοῖς δαιμονίοις, τὸν ναὸν ἐμόλυνας, τὴν φύσιν ἠγνόησας, τὰ ὄφη, τὰς νάπας, τοὺς βουνούς, τὰς πηγάς, τοὺς ποταμούς, τοὺς κήπους τῶν μυσαφῶν θυσιῶν ἐπλήφωσας, προφήτας ἔσφαξας, θυσιαστήφια κατέστφεψας, πῶν κο είδος κακίας ἐπῆλθες καὶ πᾶσαν ὑπεφβολὴν ἐπεδείξω πονηφίας καὶ ἀσεβείας. ἀλλ' ὅμως ο΄ ἕτη σε παφαδοὺς Βαβυλωνίοις πάλιν ἐπὶ τὴν προτέφαν ἐπανήγαγεν ἐλευθεφίαν καὶ

2 Jos. Arch. XII, 322. — 5—8 Euseb. H. eccl. III, 8, 8. — 16 Psalm. 105 (106), 37.

1 μόνων V m. 1 corr. ex μόνον. μόνον AELPR. — 2 έννέα άνδοῶν LM. — καί δη NP καί δη καί ABCEFLV καί (om. δη) R. — 3 τε om. BFLMR. — 4 την τοῦ δαν. ANR. — δανιή λου LP Jos. δανιηλ rell. — 5 τετρακοσίων όγδοήκοντα F τετρακοσίων R. — 6 τετάρτη BF. — 7.8 μ' ἕτη RV. — 8 ήμῶν om. N et R qui γριστοῦ pro κυρίου exhibent. — 10 φιίονεικῆς LP φιλονικεῖς AMR φιλονικῆς F. — 16 νίούς σου NRV. — 21 ὑπῆλθες CF.

1 διαπιπρασθαι P (διαπεπρασθαι Eus.). — 5 και όκτω P Jos. - 7 έπι νίου έσπασιανου P. – 9 έπεργαστικώτερον P.

την πατρίδα και τον ναόν απέδωκε και το παλαιόν της προφητείας χάρισμα, και πάλιν προφήται και πνεύματος άγίου γάρις. μαλλον δε ούδε έν τῷ καιρῷ τῆς αίγμαλωσίας έγκατελείφθης, άλλά και έκει Δανιήλ και Ίεζεκιήλ, και έν 5 Αἰγύπτω Ἱερεμίας, καὶ μέντοι καὶ πρὸ τούτων Μωϋσῆς καὶ Άαρών έν τη έρήμφ. και μετ' έκεινα πάλιν έπι την ποο-304 Μ. τέραν έπανηλθες κακίαν και έξεβακγεύθης και πρός την Έλληνικήν μετετάξω πολιτείαν έπι τοῦ ἀσεβοῦς Αντιόγου. άλλά γε καί τότε παραδοθέντες Αντιόχω έτη γ' τὰ λαμπρά 10 διὰ τῶν Μακκαβαίων αὖθις ἐστήσατε τρόπαια. ἀλλὰ νῦν τοιούτον ούδέν, άλλὰ τούναντίον απαν γέγονεν. δ και μάλιστα έστι θαυμάσαι, ότι τὰ μέν τῆς κακίας έληξεν, τὰ δὲ τῆς τιμωρίας ἐπιτέταται καὶ οὐδὲ ἐλπίδα τινὰ μεταβολῆς έγει. ού γάο ο' έτη μόνον παρηλθον, άλλά και πολλφ 15 πλείονα, και οὐδὲ σκιὰν ἐλπίδος ἔστιν εύρεῖν, και ταῦτα ούδε είδωλολατρούντων δμῶν οὔτε άλλο τι ποιούντων, ἅπερ έμπροσθεν έτολματε.

⁷Ινα δὲ σαφέστερον καὶ διεξοδικώτερον τὰ περὶ τούτων εἶπωμεν, ἄνωθεν πάλιν ἀρξώμεθα. τρεῖς οὖν δουλείας ὑπέ-20 στησαν οἱ Ἰουδαῖοι χαλεπωτάτας καὶ οὐδεμίαν χωρίς προρρήσεως αὐτοῖς ἐπήγαγεν ἡ θεία δίκη, ἀλλὰ προλεχθῆναι παρεσκεύασεν αὐτοῖς καὶ τόπον καὶ χρόνον καὶ τρόπον καὶ κάκωσιν καὶ τὴν ἐπάνοδον καὶ τἄλλα πάντα μετὰ πολλῆς ἀκριβείας. καὶ περὶ μὲν τῆς ἐν Αἰγύπτῷ πρώτης διαλεγό-25 μενος ὁ θεὸς οῦτως ἔφη πρὸς τὸν Άβραάμ. γινώσκων γνῶθι ὅτι πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἐν γῆ ἀλλοτρία καὶ δου-

19-p. 407, 3 Chrysost. adv. Judaeos V, 5 Migne T. 48, 890. - 25 Gen. 15, 13-16.

4 έκεϊ δανιήλ ANP δανιήλ έκει rell. — 5 πρό τούτου N πρό τούτοις R πρό τού B. — 10 έστήσατο B ἕστησε P. — 13 έπιτέτακται BEGM έπιτέταται V έπιτέτταται R. — 16 ούδὲ] οὔτε ADELV. — 19 εἴπομεν CF. — 20 οἰ om. ABENV. — 24 α΄ mg. AV et sic deinceps.

λώσουσιν αύτους και κακώσουσιν έτη υ΄. το δε έθνος, φ έαν δουλεύσωσιν, κρινῶ έγώ, είπεν δ θεός. τετάρτη δέ νενεα έλεύσονται ώδε μετά άποσκευης πολλης. περί δέ της δευτέρας φησίν Ίερεμίας οῦτως εἶπε κύριος ὅταν μέλλη πληρούσθαι τη Βαβυλώνι ο' έτη, έπισκέψομαι δμας και έπι- 5 στήσω έφ' ύμας τούς άγαθούς λόγους μου του άποστρέψαι είς τον τόπον τουτον, και επιστοέψω την αίγμαλωσίαν ύμων και άθροίσω ύμας έκ των έθνων πάντων και έκ των τόπων ύμῶν πάντων, οδ διέσπειρα ύμᾶς ἐκεῖ, φησὶ κύριος, καὶ έπιστρέψω ύμας είς τον τόπον, όθεν απώπισα ύμας έκείθεν. 10 δύο μέντοι ταύτας δουλείας δ λόγος δια συντομίας απέδειξε μετά προφητείας έπελθούσας αύτοις, και ούγ άπλως ούδε άπροσδοκήτως. λείπεται δη ούν λοιπόν την τρίτην έπαγα- 305 Μ. γείν, είτα καί περί της νῦν τετάρτης κατεγούσης αὐτοὺς είπεῖν καὶ δεῖξαι σαφῶς, ὅπως οὐδὲ εἶς προφήτης έπην- 15 γείλατο λύσιν έσεσθαί τινα των κατεχόντων αύτους κακών, ούτε μην απαλλαγην το σύνολον.

Τίς οὖν ἐστιν ἡ τρίτη; ἡ ἐπὶ ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς. ἐπειδὴ γὰρ ἀΛλέξανδρος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς Δαρεῖον τὸν Περσῶν βασιλέα καθελών εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν ἀρχήν, 20 τελευτήσαντος τούτου τέσσαρες μετ' ἐκεῖνον ἐγένοντο βασιλεῖς, εἶτα ἐξ ἑνὸς τῶν τεσσάρων τούτων γενόμενος ὁ ἀντίοχος μετὰ πολὺν ὕστερον χρόνον τό τε ίερὸν ἐνέπρησε τά τε ἅγια τῶν ἁγίων ἠρήμωσε τάς τε θυσίας καθεῖλε τούς τε 'Ιουδαίους ὑπέταξε καὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν κατέλυσε πᾶσαν. 25

3-10 Chrys. adv. Judaeos V, 5 Migne T. 48, 891. – 4 Jer. 29 (36), 10; 14. – 11–p. 411, 9 Chrys. ib. cp. 6 et 7 Migne 898 sqq.

1 αύτό BF Chr. — δ ACLM. — 2 δουλεύσουσι CFV. — 9 δ χύ ριος MR. — 10 άπώπησα ABNP. — 13 δή om. BM. — λοιπόν τήν om. V λοιπόν om. LNR post έπαγαγεϊν ins. B. — 14 πατεχούσης αύτοὺς τετάρτης BL. — 18 έπ' AB. — 19 δ τῶν μακ. βασ. ACF Chr. δ μακεδών B. — 19. 20 τὸν (τῶν Μ) περσῶν βασιλέα ANP τὸν βασιλέα τῶν (τῶν om. F) περσῶν rell. (τὸν τῶν Π. βασ. Chr.).

5 έτη ο' Ρ.

καί ταῦτα πάντα μετὰ ἀκριβείας ἁπάσης καὶ μέχρι μιᾶς ήμέρας προηγορεύετο παρά τοῦ Δανιήλ, καὶ πότε ἔσται καὶ πῶς καὶ παρὰ τίνι καὶ τίνι τρόπω καὶ ποῦ τελευτήσει καὶ τίνα λήψεται μεταβολήν. είσεσθε δε σαφέστερον απούσαντες s αὐτῆς τῆς δράσεως, ῆν διὰ παραβολῆς ἡμῖν δ προφήτης άνήγγειλεν, πριόν μέν παλών τόν των Περσών βασιλέα Δαρεΐον, τράγον δε τον των Ελλήνων βασιλέα Άλέξανδρον τον Μακεδόνα. τέσσαρα δε κέρατα λέγει τους μετ' έκεινον άναστάντας, ἀφ' ὦν ΰστερον κέρας αὐτὸς δ Άντίοχος ἔφυ. φησί 10 γάρ. είδον έν δράματι, και ίδου κριός είς έστηκώς, και αὐτῷ κέρατα ύψηλά, καί τὸ ἐν ύψηλότερον τοῦ έτέρου. καὶ τό δψηλόν ανέβαινεν έπ' έσχάτων. και είδον τόν κριόν κερατίζοντα κατά θάλασσαν καὶ βορρᾶν καὶ νότον, καὶ τὰ θηρία πάντα ού στήσεται ένωπιον αύτοῦ, καὶ οὐκ ἦν δ 15 έξαιρούμενος έκ χειρός αύτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα αύτοῦ καὶ ἐμεγαλύνϑη. τὴν δύναμιν λέγει τὴν Περσικήν, ή πασαν ἐπέδραμε την γην. εἶτα περί τοῦ Μακεδόνος Άλεξάνδρου διαλεγόμενός φησιν και ίδου τράγος αίγων ήρχετο 306 Μ. ἀπὸ λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἦν ἁπτό-20 μενος της γης, και τω τράγω έκεινω κέρας έθεωρειτο άνα μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. εἶτα λέγων τὴν πρὸς Δαρεῖον συμβολήν αύτοῦ γεγενημένην και τήν κατά κράτος νίκην. ήλθεν, φησίν, δ τράγος έως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα έγοντος, και ήγριώθη και έπαισε τον κριόν και συνέτριψεν άμ-25 φότερα τὰ πέρατα αύτοῦ, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐξαιρούμενος ἐκ γειρός αύτοῦ. ἔπειτα διηγούμενος την Άλεξάνδρου τελευτην καί την των τεσσάρων βασιλέων διαδογήν έπάγει λέγων καί

10 Dan. 8, 3; 4. - 18 Dan. 8, 5. - 23 Dan. 8, 6; 7. - 27 Dan. 8, 8.

2.3 xal $\pi \tilde{\omega}_S$ om. CF. — 4 είσεσθε EM ἔσεσθε B ἴσεσθε et ἴσεσθαι rell. — 7 δὲ] τε BP. — βασιλέα ἀλέξανθου BP Chr. ἀλέξανθου βασιλέα rell. — 13 βοροῶν xal λίβα xal νότου N. — 16 λέγων FR. — 17 ἦ ALV ἢ M. — 19 xal οὐx — 20 γῆς om. N. — 22 συμβουλὴν MP. — γενομένην ABM Chr.

έν τῷ ἰσχῦσαι αὐτὸν συνετρίβη τὸ κέρας τὸ μέγα, καὶ ἀνέβη κέρατα δ' δποκάτωθεν αὐτοῦ εἰς τοὺς δ' ἀνέμους τοῦ οὐρα-νοῦ. ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐπὶ τὴν Ἀντιόχου βασιλείαν ἐλθών καί δεικνύς, ότι έξ ένος έκείνων των τεσσάρων έστίν, πάλιν שחסוט . אמן וּלַהָאָטָבי גע דסט ביטה נסצטטטע אמן געבימאטיטח 5 περισσῶς πρός νότον καὶ πρός ἀνατολήν. καὶ σημαίνων, ὅτι την Ιουδαϊκήν πολιτείαν καθελεί, φάσκει και δι' αὐτὸν θυσία έταράγθη παραπτώματι, και έγενήθη και κατευοδώθη αὐτῷ, καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται, καὶ δοθήσεται ἐπὶ τὴν Ουσίαν άμαρτία. τοῦ γὰρ βωμοῦ καθαιρεθέντος, καὶ τῶν 10 άγιων καταπατηθέντων, είδωλον έστησεν ένδον και θυσίας έπετέλει τοῦς δαίμοσι παρανόμους. όθεν φησίν και έρρίφη χαμαί ή δικαιοσύνη, και έποίησε και εὐοδώθη. είτα πάλιν έκ δευτέρου την αὐτην βασιλείαν Άντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς λένων καί την αίγμαλωσίαν και την άλωσιν και την έρη-15 μωσιν τοῦ ίεροῦ προστίθησι καὶ τὸν χρόνον. ἀρξάμενος γὰρ άπὸ τῆς Άλεξάνδρου βασιλείας αὖθις πρὸς τῷ τέλει τοῦ βιβλίου καί τὰ μεταξύ πάντα διηγησάμενος, δσα οί Πτολεμαΐοι καί οι Σέλευκοι συρραγέντες άλλήλοις έποίησαν, καί οί στρατηγοί τούτων είργάσαντο, τοὺς δόλους, τὰς νίκας, 20 807 Μ. τὰς στρατιάς, τὰς ναυμαγίας, τὰς πεζομαγίας, προϊών εἰς Αντίοχον τελευτα πάλιν καί φησιν βραγίονες έξ αὐτοῦ στήσονται καί βεβηλώσουσι το άγίασμα και μεταστήσουσι τον ένδελεγισμόν, (τάς συνήθεις λέγων θυσίας και καθημερινάς), και δώσουσιν είς αὐτὸν βδέλυγμα, και τοὺς ἀνομοῦντας 25 διαθήκην (τοῦτ' ἔστι τοὺς παραβαίνοντας τῶν Ἰουδαίων) άπάξουσιν έν όλισθήμασι μεθ' ξαυτών και μεταστήσουσιν,

5 Dan. 8, 9. — 7 Dan. 8, 11; 12. — 12 Dan. 8, 12. — 22 Dan. 11, 31 sqq.

6 πρός νῶτον περισσῶς Ν. — 7 δι' αὐτῶν ABFV. — 8 κατευωδώθη EL et D m. 2. — 13 εὐωδώθη EM εὐωδόθη L εὐοδώθην V. — 18 τὰ om. BN. — 20 δούλους BN. — 21 στρατειάς P στρατείας E Chr. στρατίας C στρατηγίας F. — 27 ἀποτάξουσιν A ἀσπάζουσιν P.

καί λαός γινώσκων τόν θεόν αύτοῦ κατισχύσουσιν (τὰ ἐπλ τῶν Μακκαβαίων λέγων και τὰ ἐπι Ἰούδα και Σίμωνος και Ιωάννου). και οι συνετοί λαού συνήσουσιν είς πολλά και άσθενήσουσιν έν δομφαία και έν φλογί (τον έμποησμον της 5 πόλεως έξηγούμενος πάλιν) και έν αίγμαλωσία και έν διαρπανη ήμερων, και έν τῷ ἀσθενησαι αὐτοὺς βοηθήσονται βοήθειαν μικράν (έμφαίνων δτι μεταξύ των κακών έκείνων δυνήσονται άναπνεῦσαι καὶ άνενεγκεῖν ἐκ τῶν κατειληφότων αὐτοὺς δεινῶν) καὶ προστεθήσονται πρός αὐτοὺς πολλοὶ ἐν 10 όλισθήμασι και άπο των συνιόντων άσθενήσουσιν (δεικνύς ότι πολλοί και τῶν έστώτων πεσοῦνται). εἶτα και την αιτίαν, δι' ην συνεγώρησεν αύτους δ θεός έν τοσούτοις κακοῖς γενέσθαι. τίς δὲ αῦτη; τοῦ πυρῶσαι, φησίν, ἐν αὐτοῖς καὶ τοῦ ἐκλέξασθαι καὶ τοῦ ἐκλευκαναι ἕως καιροῦ πέρας. ταῦτα 15 γάρ, φησίν, δ θεός συνεγώρησεν, ώστε αὐτοὺς ἐκκαθᾶραι καί δείξαι τούς έν αύτοις δοκίμους. είτα διηγούμενος αύτοῦ έκείνου την δύναμιν έφη και ποιήσει κατά το θέλημα αύτοῦ και δψωθήσεται και μεγαλυνθήσεται. και μέντοι και την βλάσφημον αύτοῦ γνώμην λέγων προσέθηκεν δτι έπὶ 20 τον θεόν των θεων λαλήσει υπέρογκα και κατευθυνει μέχρι συντελεσθηναι την δργήν, δεικνύς ότι ούκ από της οίκείας γνώμης, άλλὰ διὰ την δργήν τοῦ θεοῦ την κατὰ τῶν Ίουδαίων ούτως έκεινος έκράτει και ίσχυεν. είπων ούν δι' 308 Μ. έτέρων πλειόνων, δσα κακά έργάσεται την Αίγυπτον, την 25 Παλαιστίνην, και πῶς ἐπανήξει, και τίνος καλοῦντος, και ποίας αίτίας καταναγκαζούσης, λέγει λοιπόν και την μετα-

1 και λαός — κατισχύσουσιν οπ. Ν. — 3 τοῦ λαοῦ FR. — 6 βοηθηθήσονται ACFLMV βοηθήδονται (sic m. 1) B. — 8 ἐνεγκείν BM εὐ ἐνεγκεῖν R. — 10 συνιέντων FR. — 14 ἐκλευκέναι B ἐκλευκάναι rell. praeter AE. — 15 ἐκπαθάφαι codd. plerique. — 18 και ante τὴν οπ. Ν. — 19 λέγων γνώμην Ν λέγων οπ. B. — προστέθηκεν Ν. — 25 και ante πῶς οπ. N Chr.

11 ότι και πολλοί P. - 13 τίς δέ έστιν αύτη P Chr.

βολήν τῶν πραγμάτων τούτων, καὶ ὅτι δίκην δόντες οἰ Ίουδαῖοι διὰ τούτων ἀπάντων τεύξονταί τινος ἀντιλήψεως ἀγγέλου πεμφθέντος εἰς τὴν ἐκείνων βοήθειαν. ἐν τῷ καιρῷ, γάρ φησιν, ἐκείνῷ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ μέγας ἄρχων ὁ ἐφεστηκὼς ἐπὶ τοὺς υίοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἔσται καιρὸς τ θλίψεως, οἶος οὐ γέγονεν ἀφ' οὖ γεγένηται ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου. καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῷ σωθήσεται λαὸς πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῆ βίβλῷ, τοῦτ' ἔστιν οί σωτηρίας ὅντες ἅξιοι.

'Αλλὰ τὸ ζητούμενον οὅπω καὶ νῦν ἀναδέδεικται. τί δὲ 10 τοῦτό ἐστιν; ὅτι καὶ χρόνους ὥρισεν ἐν τοῖς κακοῖς τούτοις, ὥσπερ ἐκεῖ ἕτη ν' καὶ μετὰ ταῦτα ο'. ἔδωμεν τοίνυν καὶ ἐνταῦθα, εἶ τινα χρόνον ὁρίζει. ποῦ ởὴ τοῦτο ἔστιν εὐρεῖν; ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα λεχθησομένοις. ἐπειδὴ γὰρ τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἤκουσε κακά, τὸν ἐμπρησμὸν τῆς πόλεως, τὴν 15 ἀνατροπὴν τοῦ νόμου, τὴν αἰχμαλωσίαν, ἐπιθυμεῖ λοιπὸν τὸ τέλος αὐτῶν μαθεῖν καὶ εἴ τις ἔσται τῶν συμφορῶν τούτων μεταβολή, καὶ διερωτῶν ἕλεγεν οῦτως· κύριε, τί τὰ ἕσχατα τούτων; καὶ εἶπεν· δεῦρο, Δανιήλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι εἰσιν οἱ λόγοι ἕως καιροῦ πέρας, τὸ ἀσαφὲς so τῶν εἰρημένων αἰνιττόμενος. εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν τῆς συγχωρήσεως τῶν κακῶν· ἕως ἂν ἐκλεγῶσι καὶ ἐκλευκανθῶσι καὶ πυρωθῶσι πολλοί, καὶ ἀνομήσουσιν ἄνομοι, καὶ συνή-

3 Dan. 12, 1. — 10—p. 412, 22 Chrys. adv. Judaeos V, 8 Migne T. 48, 895 med. — 18 Dan. 12, 8; 9. — 22 Dan. 12, 10.

3 έπείνου L έπείθεν Ν. — 8 λαός πᾶς ὁ ΑΒΕΝΡ πᾶς λαὸς ὁ V πᾶς ὁ λαὸς ὁ FL ὁ λαὸς πᾶς ὁ C Chr. λαὸς οm. R. — 10 ἀναδέδειπται APR ἀποδέδειπται rell. Chrys. — 11 καὶ om. N. — 13 δη] δὲ BC et recc. nonnulli. — 18 καὶ δη ἐξωτῶν LP (καὶ ἐξωτῶν Chrys.). — 20 ἀσφαλὲς Ν. — 23 ἀνομήσουσιν BFMPV et recc. plerique ἀνομήσωσιν rell. Dan.

4 ό μέγας ό ἄρχων P (ό ἄρχων ό μέγας Dan. Chr.). — 12 μετὰ ^{τξ}αῦτα sic m. 1 P.

σουσι πάντες άσεβεῖς, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσιν. εἶτα τὸν καιρόν προλέγων, όσον μέλλει κατέγειν αύτούς τα δεινά, φησίν από καιρού παραλλάξεως ένδελεγισμού. ένδελεγισμός δε έκαλειτο ή καθημερινή θυσία. το γάρ ένδελεγες το 5 πυκνόν καί συνεχές έστιν. τοῖς γὰρ Ἰουδαίοις ἔθος ἦν καί 309 Μ. έν πρωΐ και έν έσπέρα και καθ' έκάστην ήμέραν τῷ θεῷ θύειν, καὶ διὰ τοῦτο ή θυσία ἐκείνη ἐνδελεγισμός ἐλέγετο. έπει ούν έλθών δ Άντίοχος κατέλυσε το έθος τούτο καί ήλλαξεν, διὰ τοῦτό φησιν δ άγγελος, ὅτι ἀπὸ καιροῦ τῆς 10 άλλάξεως τοῦ ἐνδελεχισμοῦ, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τῆς καταλύσεως της θυσίας, είσι δε ημέραι ,ασ9', όπερ έστιν έτη γ' ήμισυ. είτα δηλών, ότι και λύσις τών κακών τούτων έσται και άπαλλαγή, ἐπήγαγεν· μακάριος δ δπομείνας καὶ φθάσας εἰς ήμέρας ατλε', ταῖς ασ9' με' προσθείς. ἐπειδή γὰρ ἐν 15 μηνί και ήμισυ μηνός την συμβολην συνέβη γενέσθαι, έν ή γέγονε καθαρά ή νίκη και ή παντελής τῶν ἐπικειμένων κακῶν ἀπαλλαγή. εἰπὼν γάρ μακάριος δ ὑπομείνας καὶ φθάσας είς ήμέρας ,ατλε', την απαλλαγην έδήλωσεν. καί ούν άπλῶς εἶπεν δ φθάσας. ἐπειδή γὰρ πολλοί τῶν ἀσε-20 βησάντων είδον την μεταβολήν, ούκ έκείνους μακαρίζει, άλλα τούς έν τοῖς καιροῖς τῶν κακῶν ὑπομείναντας καὶ μὴ προδόντας την εύσέβειαν και της ανέσεως τυγόντας.

³Αρα τί τούτων σαφέστερον γένοιτ' αν; ῶρα δη λοιπου ἐπὶ τὸ ζητούμενον ἐλθεῖν καὶ την παροῦσαν αἰχμαλωσίαν 25 καὶ δουλείαν, δι' ην καὶ πάντα κεκινήκαμεν ταῦτα. ὅτι

3 Dan. 12, 11. — 13 Dan. 12, 12. — 23 — p. 414, 4 Chrys. ib. cp. 9 Migne 897 med.

1 οἱ ἀσεβεῖς RV Chr. — εἶτα καὶ τὸν Ν. — 2 αὐτοὺς κατέχειν CF. — 3 ἐνδελεχισμοῦ. τί ἐστιν ἐνδελεχισμός ἐνδελ. δὲ ἐκαλ. C τί ἐστιν ἐνδελεχισμός ADE in mg. exhibent. — 7 διὰ τοῦτο — 8 ἐλθὰν om. N. — 15 ἡμίσει BF Chr. — 23 ἄφα CLRV. — ὡφα D ὄφα ÅBPRV ἄφα F. — 25 καὶ ante πάντα om. N.

14 $\tau \alpha t_{S} - 18$, $\alpha \tau \lambda \varepsilon'$ om. P ex homoeotel.

XPONIKON

μέν οὖν αί τρεῖς προανηγορεύθησαν αίγμαλωσίαι, ή μέν ἔτη έγουσα υ', ή δε ο', ή δε γ' ήμισυ, ίκανως εντευθεν ήμιν ώς ολόν τε αποδέδεινται. φέρε δη λοιπόν και περί ταύτης είπωμεν. ότι γάρ και περί της έσχάτης ταύτης τετάρτης και τελευταίας αίγμαλωσίας προανεφώνησεν δ προφήτης ούτος, 5 αὐτὸν παρέξομεν Ἰώσηπον μάρτυρα τὸν τὰ ἐκείνων ωρονοῦντα. ἐπειδή γὰο εἶπε τὰ πεοί τῆς ἐπ' Αντιόχου αίγμαλωσίας και μάρτυρα τον προφήτην παρήγαγεν, ξπάγει και \$10 Μ. περί ταύτης καί φησιν τον αυτόν γε τοι τρόπον Δανιήλ και περί της 'Ρωμαίων ήγεμονίας ανέγραψεν, και ότι ύπ' 10 αὐτῶν ἐρημωθήσεται τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ δ ναὸς καταλυθήσεται. σύ δέ μοι σκόπει το φιλάληθες τοῦ ἀνδρός, ὡς, εί καί 'Ιουδαΐος ήν, άλλ' ούκ ήνέσχετο ζηλώσαι την 'Ιουδαϊκήν φιλονεικίαν τε καί ψευδηγορίαν. είπων γάρ δτι έρημωθήσεται τὰ Ἱεροσόλυμα ζούκ ἐτόλμησε προσθειναι καὶ φάναι, 15 ότι άναστήσεται πάλιν οὐδὲ χρόνον γράψαι διωρισμένον. άλλ' ότι μεν έρημωθήσεται τα 'Ιεροσόλυμα' και ό ναός έγραψεν, ότι δε στήσεται που τα της έρημιας ούκετι προσέθηκεν, έπειδή μηδε τον προφήτην εδρε τοιουτόν τι προσθέντα. ποῦ τοίνυν εἶπεν δ Δανιήλ, ὅτι δ ναὸς ἐρημωθήσεται, ἄπου- 20 σον. έπειδή γάρ την προσευχήν έκείνην την έν σάκκο καί σποδώ έποιήσατο, ήλθε Γαβριήλ πρός αύτον καί φησιν.

7 Joseph. Arch. X, 276.

1. 2 Έχουσα ἕτη LN. — 4 εἶπομεν CFM. — περὶ τῆς ἐσχάτης ταύτης τετάρτης P περὶ τῆς ἐσχάτης τετάρτης BCELV περὶ τῆς ἐσχάτης καὶ τετάρτης N περὶ τῆς τετάρτης ἐσχάτης FG περὶ τῆς τετάρτης καὶ ἐσχάτης R περὶ τῆς ἐσχάτης A (περὶ ταύτης Chr.). — 5 οῦτως AV et recc. nonnulli. — 6 παρέξωμεν ABCN et recc. quidam. — 7 ἐπὶ CL om. B. — 9 καὶ δανιήὶ καὶ N. — 10 τῶν φωμαίων AN. — 12 ἀνδρός δς εἰ καὶ ἰουδ. ὡν οὐα ἡν. C ἀνδφός καὶ ὅτι ἰουδ. ὡν οὐα ἡν. B. — εἰ om. L et recc. plerique. — 13 ἀἰλ' om. L. — 15 οὐα ἐτόλμησε — 17 τὰ ἰεροσόλυμα αἰd. e P Chrys. om. rell. ex homoeotel. — 20 ἐρημωθήσεται ὁ ναός BR.

1 προανηγορεύθη P. - 9 και om. P. - 19 ηύρε P.

ο΄ έβδομάδες συνετμήθησαν έπι τον λαόν σου και έπι την πόλιν την άγίαν. ίδού και ένταθα χρόνος είρηται, ού της αίγμαλωσίας, άλλὰ μεθ' όσον χρόνον Εμελλεν ή αίχμαλωσία άπαντήσεσθαι. είτα πάλιν φησίν άκριβέστερον και γνώση 5 και συνήσεις από έξόδου λόγων του αποκριθήναι και του οικοδομήσαι Ιερουσαλήμ έως γριστού ήγουμένου έβδομάδες ζ' και έβδομάδες ξβ'. ένταῦθά μοι νουνεχῶς πρόσεχε τὸ γαρ παν ένταθθά έστι το ζητούμενον. εβδομάδες ούν ζ καὶ ἑβδομάδες ξβ΄ υπγ΄ ἔτη εἰσίν. ἑβδομάδας γὰο οὐχ ἡμε-10 φῶν ἐνταῦθα λέγει οὐδὲ μηνῶν, ἀλλ' ἑβδομάδας ἐνιαυτῶν. άπό δὲ Κύρου ἐπὶ 'Αντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ καὶ τὴν αίχμαλωσίαν έκείνην έτη είσι τ9δ΄. είτα διδάσκων ήμας πόθεν άριθμεῖν δεῖ, ὅτι οὐκ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπανόδου, ἀλλ' άπό έξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθηναι καὶ τοῦ οἰκοδομησαι 15 Ιερουσαλήμ. ούκ έπι Κύρου δε φκοδομήθη, αλλ' έπι τοῦ Άρταξέρξου τοῦ Μακρόγειρος. μετὰ γὰρ τὴν κάθοδον ἐπανηλθε Καμβύσης, είτα οι μάγοι, και μετ' έκεινους Δαρείος Ύστάσπου, μεθ' δν Ξέρξης δ Δαρείου και Άρταβάνης. είτα Άρταξέοξης δ Μαπρόχειο έβασίλευσε τῆς Πεοσίδος. ἐν δὲ 20 τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ Νεεμίας ἀνελθών τὴν πόλιν ανέστησεν, απερ δ Έσδρας ακριβώς ημιν διηγήσατο. 811 M. αν τοίνυν έντεῦθεν τετρακόσια καὶ ὀγδοήκοντα ἕτη θῶμεν,

1 Dan. 9, 24. — 4 — p. 415, 18 Chrys. ib. cp. 10 Migne 898 sub fin. praeter p. 415, 1 ώς και Ιώσηπος — 4 έτῶν, repetita e p. 405, 2. — 4 Dan. 9, 25.

4 άπαντήσασθαι BM. — γνώσει ADP. — 5 συνήσει ADP συνήσης M. — λόγον C λόγου R Chr. Dan. — 10 άλλά AB. έβδομάδες MV. — 11 έπιφανήν A έπιφάνην P. — 12.13 πόθεν άφιθμείν χρή δείκνυσιν στι Chrys. — 13 άλλά άπό AC άλλά τό M. — 14 οίκοδομηθήναι AV. — 18 ό δστάσπου V Chr. — μεθ' ών ACM. — 20 νεμίας CF νομίας B νεεμείας M. — 22 και δηδοήκοντα τρία Chr.

2 oi] δ P. — 4.5 γνώσει και συνήσει P sed και m. 1 in lit. et συνήσει m. 1 spr. vers. ήξομεν πάντως έπὶ τὴν κατασκαφὴν ταύτην, ὡς καὶ Ἰώσηπος αύθις μαρτυρεί λέγων την δε της πόλεως ερήμωσιν καί τοῦ ναοῦ συνέβη γενέσθαι κατά την Δανιήλου προφητείαν πρό τετρακοσίων και όκτω γενομένην έτων. δια τουτό ωπσιν οίκοδομηθήσεται πλατεΐα και περίτειγος. έπειδαν 5 ούν άναστη και το οικείον άπολάβη σχημα, άπ' έκεινου τάς ο' έβδομάδας άριθμει, και όψει την αίγμαλωσίαν την ούκέτι τέλος έγουσαν. Όπεο δηλών σαφέστερον, ότι ούγ έξει τινά λύσιν τὰ κατέγοντα αὐτούς κακά, οῦτω φησίν μετὰ δὲ τὰς ο΄ έβδομάδας έξολοθρευθήσεται χρίσμα και κρίμα ούκ έσται 10 έν αὐτῆ, καὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ήγουμένω τῷ έργομένω, καὶ συγκοπήσονται ὡς ἐν κατακλυσμῷ καί ξως τέλους πολέμου συντετμημένου ἀφανισμοῖς. καί πάλιν την αίγμαλωσίαν ταύτην λέγων φησίν άρθήσεται Ουσία και σπονδή, και έπι το ίερον βδέλυγμα της έρημώ- 15 σεως, συντέλεια δοθήσεται έπι την ερήμωσιν. βδέλυγμα δε λέγει έρημώσεως τον ανδριάντα, δν έστησεν Αδριανός δ βασιλεύς έν τῷ ναῷ, δ καὶ τὴν πόλιν καθελών ἄρδην. μετὰ ναο την έπι Ούεσπασιανού και Τίτου νενομένην έρήμωσιν έπι 'Αδριανού συστάντες οι 'Ιουδαΐοι έσπούδαζον έπι την 20 προτέραν πολιτείαν έπανελθεῖν οι μάταιοι θεομαγοῦντες καί μή ακούοντες τοῦ προφήτου λέγοντος. & δ θεός δ άγιος βεβούλευται, τίς διασκεδάσει και την χείρα αύτου την ύψηλην τίς αποστρέψει; στασιάσαντες ούν πάλιν ξαυτούς είς

2 Jos. Arch. XII, 322. — 5 Dan. 9, 25. — 9 Dan. 9, 26. — 14 Dan. 9, 27. — 18 — p. 416, 10 Chrys. ib. V, 11 Migne 900 init. praeter verba 21 οἱ μάταιοι — 24 ἀποστρέψει. — 22 Jes. 14, 27.

1 ήξωμεν ABCFN. — 2 λέγων] φάσκων Ν. — 3 λαοῦ DF et recc. nonnulli. — δανιήλου προφ. EL Jos. προφ. δανιήλου P δανιήλ (τοῦ δ. AC et recc. quidam) προφ. rell. — 6 άπολαψη C άπολάβοι Ν. — 7 άριθμεϊ CF. — 8 οὐχέξη M οὐκ ἔξει F οὐκέξει P οὐκ ἔχει Α. — 13 τετμημένου BM. — 16 συντελεία AM. — 19 ἐπὶ οὐεσπασιανοῦ EFLNPV ἐπὶ om. ABCR Suid. v. βδέλυγμα ἐρημώσεως Chr.

22 & γὰρ P Jes.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

27

τελείαν έρήμωσιν κατέστησαν. γειρωσάμενος γαρ αὐτοὺς δ βασιλεύς καί την πόλιν πάσαν καταστρέψας και τα λείψανα άφανίσας πάντα, ίνα μηδέ άναισχυντείν έχωσι λοιπόν, έστησε τον ξαυτοῦ ἀνδριάντα. είτα συνιδών ὅτι συμβαίνει γρόνω 5 ποτέ καταπεσείν τούτον, ώστε αύτοις ένθειναι καυτήρα καί πληγήν άνίατον της άναισχυντίας έκεινης και ήττης έλεγχον. τό ξαυτοῦ ὄνομα τοῖς τῆς πόλεως ἐπέθηκε λειψάνοις. ἐπειδή 312 M. γάρ Ailios 'Aδριανός έχρημάτιζεν, ούτω και την πόλιν ένομοθέτησε καλείσθαι, διο μέγρι και νῦν Αίλία προσαγορεύεται 10 κατά την έπωνυμίαν τοῦ κρατήσαντος αὐτην και καθελόντος. όθεν δ Χριστός μετά Αντίοχον τον Επιφανή παραγενόμενος καί προαναφωνών την μέλλουσαν έσεσθαι αίγμαλωσίαν καί δεικνύς, δτι περί αὐτῆς δ Δανιήλ προείπεν, φησίν δταν ίδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, ὃ εἶπε Δανιήλ ὁ προφή-15 της, έστως έν τόπω άγίω, δ άναγινώσκων νοείτω. έπει ναο άπαν είδωλον και παν έκτύπωμα άνθρώπου βδέλυγμα παρά τοῖς 'Ιουδαίοις ἐκαλεῖτο, αίνιγματωδῶς ἐμφαίνων τὸν ἀνδριάντα έκεινον δμού και πότε και ύπο τίνος ή αιγμαλωσία έσται προανήγγειλεν. δτι δὲ περὶ τῶν Ῥωμαίων εἴοηται 20 ταῦτα, καὶ Ἰώσηπος μαρτυρεῖ, καθώς προέφημεν. τίς οὖν αύτοις υπολείπεται λοιπόν λόγος, όταν τὰς μὲν άλλας αίγμαλωσίας οι προφήται φαίνονται μετά διορισμένον χρόνον

11-p. 417, 2 Chrys. ib. cp. 10 Migne 899 med. - 13 Matth. 24, 15.

6 έλέγχον CF έλέγχων R. — 7 τοῖς om. ACEP. — 9 μέχρι. και νῦν ABPV και μέχρι νῦν rell. (μέχρι τοῦ νῦν Chr.). — 11 ἐπιφανῆν (-νὴν A) AE ἐπιφάνην P περιφῶ B. — 13 προείπεν ό δανιὴλ A in quo φησίν — δανιὴλ interciderunt ex homocotel. — 14 δ είπε δανιὴλ (δανιὴλ om. B) δ προφήτης ABP Chr. om. rell. — 18 ὅπό τινος BDFV et multi recc. — 21 λοιπόν αὐτοῖς ὑπολείπεται λόγος N αὐτ. ὑπολ. λόγος λοιπόν L. — 22 φαίνωνται BDE et P m. 2. — διορισμένον (διωρ. FR) χρόνον codd. praeter E, qui διωρισμένων χρόνων exhibere videtur, ut Chr.

8 αίλιος et 9 αίλία P. - 21 δπολέλειπται P Chr.

XPONIKON

είπόντες, ταύτη δὲ μηδένα χρόνον δρίσαντες, ἀλλὰ τοὐναντίον εἰπόντες, ὅτι μέχρι συντελείας ἔσται ἡ ἐρήμωσις;

Ότι μέν ουν, εί τέλος έμελλεν ή παρούσα δουλεία λήψεσθαι, καί τοῦτο ἂν προείπον οί προφήται καὶ οὐκ ἐσίγησαν, ίκανῶς ἀπεδείξαμεν τὰς αἰχμαλωσίας ἁπάσας μετὰ προρρή- 5 σεως δείξαντες αύτοις έπενεγθείσας, την έν Αιγύπτω, την έν Βαβυλώνι, την έπ' Αντιόχου. Επάστη γαο τούτων παί τόπον καί χρόνον προανακηρυχθέντα διὰ τῶν θείων γραφῶν άπεδείξαμεν. τη παρούση δε ούδεις προφήτης δρισε γρόνον, άλλ' ὅτι μέν ήξει καί έρημώσει πάντα καί μεταστήσει 10 την πολιτείαν και μετά πόσον χρόνον της έκ Βαβυλώνος έπανόδου συμβήσεται, προείπεν δ Δανιήλ, δτι δε τέλος έξει καί στήσεταί που τὰ κακὰ ταῦτα οὔτε ἐκεῖνος ἐδήλωσεν, ούτε άλλος τις προφήτης, άλλὰ και τουναντίον, ως είσηται. προείπεν, ότι έως συντελείας καθέξει αύτους ή ταλαιπωρία 15 αύτη. και μάλα εικότως. και γαο μαρτυρεί τοις είρημένοις δ τοσούτος διαγενόμενος χρόνος και ούτε ίχνος ούτε προοίμιον γρηστής μεταβολής ένδειξάμενος, και ταυτα πολλάκις έπιγειρησάντων αὐτῶν ἀναστῆσαι τὸν ναὸν ἐπὶ ᾿Αδριανοῦ 813 Μ. και Κωνσταντίνου και Ιουλιανού, και διακωλυθέντων πρώ- 20 τον μέν ύπό στρατιωτών, ύστερον δέ έπι του παραβάτου πυρός των θεμελίων έκπηδήσαντος και κατασγόντος αὐτοὺς της απαίρου φιλονειπίας τε παι παραβάσεως. όθεν τοίνυν λεγέτωσαν ήμιν, τίνος ένεκα έν Αιγύπτω μέν τοσούτον δια-

3-p. 419, 17 Chrys. ib. VI, 2 Migne 905.

1 ταύτη — 2 είπόντες om. CEFLR. — 3 εί] είς ACFNV et recc. nonnulli, lit. corr. in ADV. — 5 τὰς — 9 ἀπεδείξαμεν om. N ex homoeotel. — 7 ἐπὶ BFL. — ἐκάστης CEFLR. — 8 τόπων καὶ χρόνων CRV τόπους καὶ χρόνους Ε. — 12 ὁ om. AF. — 15 ἑως τῆς συντελείας LP. — 16 αὕτη om. F et recc. plerique. — 17 καὶ ὁ τος. AV. — 19 αὐτῶν ἐπιχειρησάντων B αὐτῶν om. recc. multi. — 20 καὶ κωνσταντίνου FP Chr. om. R καὶ κωνσταντίου rell. — διακωλυθέντων ABNPV Chr. κωλυθέντων CEFLR.

1 άλλὰ καl τούναντίον P Chr. — 4 προείπου ἂν P. 27*

τρίψαντες χρόνον έν κακουχία έλέους έτυχον, καί είς Βαβυλώνα πάλιν άπενεχθέντες έπανηλθον είς τὰ ίδια, και δπ' Αντιόγου τοσαῦτα κακά παθόντες αὖθις πρός το πρότερον έπανηλθον σηημά τε και άξίωμα, νῦν δὲ οὐδὲν τοιοῦτον 5 γεγένηται, άλλα φ' έτῶν έξ έχείνου διελθόντων οὐδὲ αἴνιγμα τοιαύτης μεταβολής δοωμεν φαινόμενον οίον το πρότερον; εί δε τας αμαρτίας αύτων προβάλοιντο και είποιεν ότι· έπει ήμάρτομεν τῷ θεῷ καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπολαμβάνομεν τὴν οίκείαν χώραν, πάλιν δ' αν είκότως αύτους έρήσομαι. δια 10 τας άμαρτίας ύμων, δ Ιουδαίοι, της Ιερουσαλήμ έξω διατρίβετε χρόνον τοσούτον; και τί το καινόν και παράδοξον; μή γάρ νῦν ἐν ἁμαρτίαις ζῆτε μόνον, παρὰ δὲ τὴν ἀργὴν έν δικαιοσύνη και κατορθώμασιν. ούκ άνωθεν και έξ άργής μυρίαις συνανεστράφητε παρανομίαις; ούγί, τής θαλάσ-15 σης σχιζομένης, και των πετρών δηγνυμένων, και τοσούτων θαυμάτων γινομένων έπι της έρήμου, προσεκυνήσατε μόσχον; ού τον Μωϋσέα λίθοις βάλλοντες και έτέροις μυρίοις τρόποις άνελεῖν ἐπεγειρήσατε πολλάκις καὶ τὸν θεὸν παρωργίζετε βλασφημοῦντες; οὐ τῷ Βεελφεγώρ ἐτελέσθητε; οὐ τοὺς υίοὺς 20 ύμῶν καὶ τὰς θυγατέρας έθύσατε τοῖς δαιμονίοις καὶ τοὺς άλλοτρίους θεούς έθεραπεύσατε; ού παν είδος άμαρτίας καί κακίας έπεδείξασθε: πως ούν ύμας ούκ άπεστράφη τότε δ θεός, άλλὰ μετὰ τὰς παιδοκτονίας, μετὰ τὰς είδωλολατρείας,

² àvazdévres A m. 1 corr. ex àzdévres. àzdévres M (àπazdévres Chr.). — πάλιν έπανελθόντες ήλθον V. — έπανήλθον πάλιν els N (sed inest etiam prius πάλιν). — 3 πολλά (πάλιν πολλά M) τοσαῦτα καπά CEFN πολλά καπά τοσαῦτα R πάλιν τοσαῦτα καπά L. — 7 πορβάλλοιντο ELN et recc. quidam παφαβάλοιντο A πορβάλλονται C (qui et είπωσι). — δτι om. AB. — 8 ἡμάρτωμεν A CFN PV. — 9 ἰδίαν BCMR. — 13 ούκ — 14 παφανομίαις om. A. — 14 συνανεστράφητε FPV Chr. συνεστράφητε BC LN συνετράφητε ER. — 17 βαλόντες ELM. — 18 έπιχειρήσατε P έπιχειρήσαντες (om. seq. και) F. — παροργίζετε ACMPRV. — 20 τοῖς δαιμ. ἐθύσατε FL. — 22 τότε οὐκ ἀπεστράφη N τότε om. A. — 23 μετὰ τὰς παιδοκτονίας om. B τὰς om. CDEL. είδωλολατρίας CEMV et recc. plerique.

XPONIKON

μετά την πολλην άγνωμοσύνην και προφήτας άφηκε παρ' δμίν είναι διαφόρους, και σημεία ειργάζοντο και θαύματα παράδοξα; τίνος οὖν ἕνεκεν πάλαι μέν ἀσεβοῦντες καὶ δεινὰ 314 Ж. μυρία διαπραττόμενοι τοσαύτης εύνοίας απηλαύετε παρά θεοῦ καί προστασίας καί προμηθείας, νῦν δὲ οὖτε είδωλολατροῦν- 5 τες ούτε παιδοκτονούντες έν αίγμαλωσία διηνεκεϊ και ταλαιπωρία διάγετε; μή γάρ Ετερος ήν θεός τότε και Ετερος νῦν. ούκ αύτός έστιν δ καί έκεινα οίκονομών και ταυτα νυν έοναζόμενος: διὰ τί. δτε μείζονα μέν ἦν τὰ ἁμαρτήματα, πολλή δόξα ύμιν ήν παρά θεου, ότε δε ελάττονα πλημμελειτε νυν, 10 παντελώς ύμας απεστράφη και ατιμία παρέδωκεν απεράντω; άλλα καν δμείς σιγήσητε, οι λιθοι κεκράξονται. Επειδή γαρ κατά του δεσπότου τάς γειρας έξετείνατε, διά τουτο ούκ έστιν ύμιν διόρθωσις ούδε συγγνώμη λοιπόν ούδε απολογία. τότε μέν γάρ είς δούλους ην τα τολμώμενα, νῦν δὲ πάντα 15 έπεινα τὰ παλαιὰ σαφῶς ἀπεκρύψατε διὰ τῆς εἰς τὸν κοινὸν δεσπότην Χριστόν μανίας, δθεν και μειζόνως κολάζεσθε. και ούδ' ούτως άπέχεσθε της πατρικής έμβροντησίας τε και λύσσης, πλάνον αὐτὸν καὶ παράνομον ἀποκαλοῦντες. εἰ οὖν πλάνος ην δ Χριστός, ως φατε, και παράνομος, έχρην μαλ- 20 λον ύμας εύδοκιμήσαι, ότι αύτον άπεκτείνατε. εί γαο δ Φινεές ένα τινά παρανομούντα άνελών δλόπληρον την κατά τοῦ ἔθνους δργήν ἔπαυσεν (ἔστη γὰρ Φινεὶς καὶ ἐξιλάσατο, καί ἐκόπασεν ή θοαῦσις, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύ-

18-p. 420, 1 Chrys. ib. VI, 3 Migne 907 med. - 23 Psalm. 105 (106), 30.

1 καί οπ. CEFLNR. — 3.4 μυρία δεινά διαπραττ. V μυρία διαπρ. δεινά Β. — άπελαύετε LV άπελαύσατε C άπολάβεται Μ. — 5 καί προμηθείας και προστασίας C και προστασίας οm. F. — οὕτε — οὐδὲ Α οὐδὲ — οὐδὲ C. — 6 διηνεκή LPV δεινή AB. — 7 ἦν θεὸς τότε DEP ἦν δ θεὸς τότε AB θεὸς ἦν τότε CFMV et recc. quidam δ θεὸς ἦν τότε recc. alii ἦν τότε θεὸς L Chr. — 9 διότι codd. praeter AFP. — 18 οὐδὲ οῦτως codd. praeter ABP.

19 λύττης P. - 24 αύτῷ φησιν είς P.

νην), πολλώ μαλλον έφ' δμών έδει τοῦτο γενέσθαι, εί γε παράνομος ην δ δφ' δμών σταυρωθείς. και πόθεν δηλον, φησίν, ὅτι τέλεον ἀπεστράφη ήμᾶς δ θεός; τῶν πραγμάτων αὐτῶν βοώντων καὶ σάλπιγγος λαμπροτέραν ἀφιέντων φω-5 νην διά της καταστροφής της πόλεως, διά της έρημώσεως τοῦ ναοῦ, διὰ τῶν ἄλλων ἁπάντων. ἀλλ' ἄνθρωποι, φησίν, ήμιν ἐπήγαγον ταῦτα, οὐχ δ θεός. εί οὖν ἀνθρώπων ἦν έογα ταῦτα, καὶ οὐ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, ἔδει μέχρι τῆς άλώσεως τὰ ύμέτερα στηναι καὶ μὴ περαιτέρω προελθεῖν 10 ύμιν την ατιμίαν τε και κάκωσιν. πλην έστω κατά τον 315 Μ. δμέτερον λόγον, ότι τὰ τείχη κατέστρεψαν άνθρωποι και την πόλιν καθείλον και τον βωμον ανέστρεψαν. μη και τους προφήτας άνθρωποι κατέπαυσαν; μή και την τοῦ πνεύματος χάριν και τάλλα τὰ σεμνὰ τὰ παρ' δμῖν αὐτοι κατέλυσαν, 15 οίον το φωνήν έκ του ίλαστηρίου φέρεσθαι, την έπί τῶ χοίσματι γινομένην ένέργειαν, την έπι τῶν λίθων τοῦ ίερέως δήλωσιν; καί γαο ή Ίουδαϊκή πολιτεία ούγι κάτωθεν είγε τὰς ἀργὰς ἁπάσας, ἀλλὰ τὰς πλείους καὶ σεμνοτέρας ἄνωθεν έκ των ούρανών. οίόν τι λέγω, θυσίας γίνεσθαι συγγωρή-20 σας, δ μεν βωμός ήν κάτω και τα ξύλα και ή μάγαιρα και δ ίερεύς, τὸ δὲ πῦρ τὸ μέλλον ἐν τοῖς ἀδύτοις ἐκείνοις ίέναι καί δαπαναν τὰς θυσίας άνωθεν την ἀργην είγεν. οὐ γαο άνθρωπος είς τον ναόν είσηγε πῦρ, ἀλλὰ φλόξ άνωθεν κατενεγθείσα την έπι της διακονίας έπλήρου θυσίαν. πάλιν

2-6 Chrys. ib. paullo post Migne 908 med. - 6-p. 421, 13 Chrys. ib. VI, 4 Migne 908 fin.

3 $\dot{\nu}\mu\bar{\alpha}\varsigma$ ABCMR. — 10 καὶ τὴν κάκωσιν AV. — 11 οἱ ἄν- $\vartheta \rho \omega \pi \sigma \iota$ BRV Chr. — 12 ἀνέτρεψαν F Chr. κατέστρεψαν A. — 14 τὰ ἄλλα B Chr. — 15 οἶον ABPV Chr. om. rell. — 16 γινομένην BCDEFP γενομένην ALVR Chr. φερομένην M. — 17 ἡ spr. v. A m. 1 ut vid. om. C. — 19 γίνεσθαι CEFLN PV γενέσθαι ABR Chr. — 21 δ om. EP.

10 *ὑμῶν* P Chr.

XPONIKON

εί ποτε έδει τι μαθείν, ἀνὰ μέσον τῶν Χεφουβὶμ ἐκ τοῦ ίλαστηρίου φωνή τις ἐφέρετο καὶ τὰ μέλλοντα προύλεγεν. ὡσαύτως ἐπὶ τῶν λίθων τῶν ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ ἀρχιερέως, ὅπερ ἐκάλουν δήλωσιν, ἐγίνετό τις ἔκλαμψις καὶ τὰ μέλλοντα προεσήμαινεν. ὁμοίως, ἡνίκα χρίεσθαι ἔδει τινά, 5 πνεύματος ἐφίπτατο χάρις, καὶ τὸ ἕλαιον ἀνεπήδα, καὶ προφῆται διηκόνουν τοῖς πράγμασι τούτοις, καὶ νεφέλη πολλάκις καὶ καπνός τὰ ἄδυτα κατελάμβανεν.

Ίνα τοίνυν μη άναισχυντείτε μηδε άνθρώποις λογίζεσθε την έρήμωσιν τούτων, ούχι την πόλιν μόνον άφηκε πεσείν 10 και τον ναον έρημωθηναι, άλλα και τα πράγματα έκεινα, απερ έκ τῶν οὐρανῶν τὰς ἀρχὰς είχεν, ἐκποδῶν γενέσθαι πεποίηκεν. τίνος οὖν ἕνεκεν οὐκ ἔχετε νῦν προφήτας οὐδέ τι τῶν λοιπῶν ἐκείνων θείων; οὐκ εὕδηλον ὅτι τοῦ θεοῦ τὰ καθ' ὑμᾶς ἀποστραφέντος; και πόθεν τοῦτο, φησίν, δη- 15 λον; ἀφ' ὧν προ τούτου μεν ἀσεβοῦντες ἐπετυγχάνετε πάντων, νῦν δε δοκοῦντες ἐπιεικέστερον ζην μετὰ τὸν σταυρὸν μείζονα τιμωρίαν ὑπομένετε και οὐδενὸς ἀπολαύετε τῶν προτέρων οὕτε μην ἀπολήψεσθε, καθὼς αί θείαι προρρήσεις 316 Μ. έναργῶς δηλοῦσιν. εἰ δε βούλεσθε, καὶ ἑτέρους προφήτας 20 ἐφοπλίσωμεν λέγοντας φανερῶς ὅτι τὰ μεν ὑμέτερα τέλος λήψεται, τὰ δε ἡμέτερα ἀνθήσει και πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκταθήσεται τὸ κήρυγμα, καὶ θυσίας ἑτέρας είσενεχθή-

13-20 Chrys. ib. paullo post Migne 910 init. - 20 - p. 423, 2 Chrys. ib. V, 12 Migne 902 init.

1 τι] τινὰ A om. MV. — ἀναμέσον AFNPR. — 4 ἐγένετο BFV. — ἕλλαμψις LN. — 9 ἀναισχυντῆτε ABDEFL et recc. quidam. — λογίζησθε EL λογίζεσθαι AB et recc. nonnulli. — 12 τὰς ἀρχὰς είχεν ABPChr. είχε τὰς ἀρχάς rell. — 15 ἡμᾶς FV et recc. quidam ὑμῶν A sed ῶν m. 2 ex ας. — τοῦτο δῆλον φησίν D δῆλον τοῦτο φησίν M. — 16 ἐτυγχάνετε (-ται A) AB.

13 Post πεποίηκεν P add.: τὸ πῦς, τὴν φωνήν, τὴν τῶν λίθων ἔκλαμψιν, και τἄλλα πρός τούτοις, οἶον τὸ ὅδως τῆς ἐλέγξεως και τὰ ὅμοια. (τὸ πῦς — τούτοις etiam Chr.)

σεται τρόπος, έκείνων των παρ' ύμιν καταλυθεισων. ούδε γάρ Ήσαταν παράγω τέως μάρτυρα οὕτε Ἱερεμίαν οὕτε τοὺς άλλους τούς ποὸ τῆς αίγμαλωσίας, ῖνα μὴ λέγητε, ὅτι τὰ δεινά έπεινα & έλεγον έπι της αιγμαλωσίας έξέβη, άλλά Μα-5 λαγίαν τον μετά την έκ Βαβυλώνος έπάνοδον και την της πόλεως αποκατάστασιν σαφώς περί των πραγμάτων ύμων προφητεύσαντα. έπειδή γαρ έπανηλθον και την πόλιν άπέλαβον και τόν ναόν φκοδόμουν και τάς θυσίας έπετέλουν, την μέλλουσαν παντελή ταύτην και τελευταίαν έρήμωσιν και 10 την αναίρεσιν των Ουσιων προλέγων ωησίν εί λήψομαι έκ των γειρών δμών θυσίαν, λέγει κύριος παντοκράτωρ. ότι άπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ μέχρι δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασται έν τοῖς έθνεσιν, καὶ έν παντὶ τόπω θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου καί θυσία καθαρά, ὑμεῖς δὲ βεβη-15 λοῦτε αὐτό. πότε οὖν ταῦτα πεπλήρωται, ὦ Ἰουδαῖοι, καὶ πότε έν παντί τόπω θυμίαμα προσηνέχθη τῷ θεῷ καί θυσία אמטמסמ; סילא מי ציסודב בותבוזי צדבססי אמוסלי, מאל א דסטדסי δή τον μετά την Χριστοῦ παρουσίαν, ώς, εί μή τοῦτον προλέγοι τόν καιρόν μηδε την ήμετέραν Θυσίαν, άλλα την 20 Ιουδαϊκήν, παράνομός έστιν ή προφητεία. εί γάρ, τοῦ Μωϋσέως κελεύοντος είς μηδένα τόπον ανάγεσθαι θυσίαν. άλλ' ή είς τον τόπον, δν αν έπλέξηται πύριος δ θεός, καί είς εν χωρίον έν Ίερουσαλήμ συγκλείοντος τάς θυσίας έκείνας, δ προφήτης λέγει έν παντί τόπω θυμίαμα μέλλει 25 προσάγεσθαι καί θυσία καθαρά, έναντιοῦται καὶ μάγεται τῷ

10 Malach. 1, 9 sqq. - 20 Deut. 16, 6.

12 καὶ μέχοι APV (καὶ ểως Mal.) καὶ om. rell. Chr. — 15 πεπλήρωται ALP et m. 1 ut við. B (ἐξέβη Chr.) πεπλήρωνται (-ονται CE) rell. — ὦ Ιουδαῖε V et recc. nonnulli Chr. — 16 καὶ om. AB. — 17 ἔχετε CF ἔχειτε M ἔχητε recc. plerique ἔχεις E. — 19 προλέγει ABCMR Chr. — 21 μωσέως FP et recc. nonnulli. — ἄγεσθαι N.

3 λέγετε Ρ. - 4 μιχαίαν Ρ.

XPONIKON

Μωϋσῆ. ἀλλὰ μὴ γένοιτο. περὶ γὰρ ἑτέρας ἐκεῖνος εἶπε Ουσίας και περί ετέρας ούτος. ακούσατε δη και Σοφονίου συμφωνουντος τὰ αὐτὰ καὶ λέγοντος. ἐπιφανήσεται κύριος έπι πάντα τὰ έθνη και έξολοθρεύσει πάντας τοὺς θεοὺς 817 Μ. τῶν ἐθνῶν, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τοῦ τόπου 5 αύτοῦ. καίτοι γε τοῦτο οὐκ ἐφεῖτο, ἀλλ' εἰς ἕνα τόπον έθέσπισε Μωϋσής λατρεύειν. δταν ούν απούσητε των προωητών προλεγόντων και προαναφωνούντων δτι ούκέτι είς μίαν πόλιν οὐδὲ εἰς ἕνα τόπον ἀναγκασθήσονται οί ἄνθρωποι πάντοθεν συνάνεσθαι, άλλ' οικοι καθήμενος Εκαστος 10 θεραπεύσει το θεΐον, τίνα αν έχοιτε είπειν έτερον καιρόν, άλλ' ή τον παρόντα τουτον, καθ' δν τα μέν ημέτερα διαλάμπουσι κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τὰ δὲ ὑμέτερα κατεσβέσθησαν, καί έν σκότει διαπορεύεσθε κατά πάσαν την οίκουμένην. ὅτι δὲ πάλιν οὐδὲ παρὰ τὴν ἀργὴν ὑμῖν δοῦ- 15 ναι τὰς τοιαύτας ήβούλετο θυσίας, ἀκούσατε, τί φησιν Ήσαΐας τι μοι πληθος των θυσιών δμών, λέγει κύριος, καί τίς έξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν γειρῶν ὑμῶν; εἰ γὰρ ταῦτα παρὰ τὴν ἀργὴν ἐζήτει, καὶ τοὺς παλαιοὺς πάντας τοὺς παρ' αὐτῶν λάμψαντας πρώτους ἂν εἰς τὴν πολιτείαν ἤγανε 20 ταύτην. πῶς οὖν ταῦτα, φησίν, ἐπέτρεψεν; τῆ ὑμετέρα συγκαταβαίνων ἀσθενεία. καὶ καθάπερ ἰατρὸς πυρέττοντα δρῶν άνθρωπον δυσάρεστόν τινα καὶ ἀκαρτέρητον ἐπιθυμοῦντα ψυνροποσίας και άπειλοῦντα, εί μη λάβοι, ξαυτόν ἀναιρήσειν, βουλόμενος μείζον κωλύσαι κακόν τό έλαττον δίδωσι 25 ποός απαλλαγήν τελευτής βιαίας, ούτω δή και ό θεός έποί-

2-12 Chrys. ib. paullo post Migne 903. - 3 Soph. 2, 11. - 15-p. 425, 18 Chrys. ib. IV, 6 Migne 879 fin. praeter verba p. 424, 18 öθεν φησιν δ δανίδ - έν ίεφονσαλήμ a Georgio addita. - 17 Jes. 1, 11.

1 μωϋσεί ΒΕ μωσεί εχ μωσή L. — 2 σοφωνίου ΒΕΜΡ σωφονίου L. — 12 μέν οπ. CF. — 13 και κατά CF.

7 άκούσετε P. - 22 ἰητρός P.

ησεν. Επειδή γάρ είδε μαινομένους, άγγομένους, επιθυμούντας θυσιών καί παρασκευασμένους, εί μη λάβοιεν, αύτομολήσειν πρός τὰ είδωλα, μαλλον δε ού παρασκευασμένους. άλλά καί αύτομολήσαντας ήδη, έπέτρεψε τας Ουσίας. καί 5 δτι αυτη έστιν ή αιτία, δήλον έντευθεν. μετά γάρ την μυσαράν έορτήν, ην έπετέλεσαν τοῖς δαιμονίοις μοσγοποιήσαντες, τότε τὰς θυσίας ἐπέτρεψε μονονουχί λέγων μαίνεσθε καί βούλεσθε θύειν. ούκοῦν κῶν έμοι θύετε. ἀλλ' ὅμως και τοῦτο ἐπιτρέψας οὐ μέχρι τέλους ἀφῆκεν, ἀλλὰ διὰ σο-318 Μ. 10 φωτάτης μεθόδου πάλιν απήγαγεν. και ώσπεο δ ίατοος έκεινος συγγωρήσας τη έπιθυμία του κάμνοντος είτα φιάλην οίκοθεν κομίσας κελεύσειεν έν ταύτη μόνη της ψυγροποσίας μεταλαμβάνειν, και τοῦ κάμνοντος πεισθέντος λάθρα τοῖς ἐπιτηδείοις ἐπιτάξειε συντρῖψαι την φιάλην αὐτήν, ΐνα 15 λανθανόντως καὶ ἀνυπόπτως αὐτὸν ἀπαγάγῃ τῆς ἐπιθυμίας έκείνης, ούτω και δ θεός έποίησεν. Θύειν έπιτρέψας έν ούδενί τόπω της οίκουμένης είασε τοῦτο γίνεσθαι άλλ' ή έν τοῖς Ἱεροσολύμοις καὶ μόνον. ὅθεν φησὶν ὁ Δαυίδ. σοὶ πρέπει ύμνος, δ θεός, έν Σιών, και σοι αποδοθήσεται εύγη 20 έν Ιερουσαλήμ. είτα έπειδη γρόνους τινάς έθυσαν, καθείλε

2.3 παφεσκευασμένους utroque loco BFL priore loco EP et recc. nonnulli. — 8 και βούλεσθε LNP Chr. τῷ (ὡ alii) βούλεσθαι R βούλεσθε (οm. και) rell. — ούκοῦν κὰν ἐμοί θύετε P Chr. ούκοῦν ἐμοί θύετε ABV κὰν ἐμοί φησι θύετε R ἐμοί φησι θύετε (θύσετε L) CEFLN. — 10 ἐπήγαγευ BRV. — 12 κελεύσει ἐν ταύτη AB κελεύσειεν ταύτη M. — 14 ἐπιτηθείοις] ίδίοις AF (ἐπιδιδοῦσι Chr.). — 16 ἐκείνης] αὐτῆς AB. — ἐν om. N. — 17 γενέσθαι AEM. — 18 καὶ μόνον ABPV καὶ om. rell. Chr. — 19 σιῶν FP.

5 añt lit. ex taút m. 2 ut vid. P. — éstlv om. P. — $\delta\eta\lambda\delta\nu$ P. — 10 lytods ut vid. P. — 16. 17 dúsiv µèv éritzétyas, év obdevl dè tórap P. — 17 $\ddot{\eta}$ om. P Chr. — 20 Post Iscovsahyu P add.: nal yvostds év t η lovdaía d deds nal tó natoinythciov aútoñ év sióv [Psalm. 75 (76), 2; 3].

¹⁸ Psalm. 64 (65), 1.

την πόλιν. Εσπερ δ ίατρος δια της του σκεύους συντριβης, ούτω καί δ θεός διὰ της κατὰ την πόλιν καταστροφης καὶ ἄκοντας αὐτοὺς ἀπήγαγε τοῦ πράγματος. ἐπεὶ γάο. εἰ φανερῶς εἶπεν ἀπόστητε, οὐκ ἂν ἀνέσχοντο βαδίως, διὰ τῆς κατὰ τὸν τόπον ἀνάγκης λανθανόντως αὐτοὺς ἀπήγανε 5 τῆς περί τὸ πρᾶγμα μανίας. ἔστω τοίνυν δ μέν ἰατρός δ Θεός, ή δε φιάλη ή πόλις, δ δε νοσων δ δυσάρεστος δημος των Ιουδαίων, ή δε ψυγροποσία ή των θυσιών έπιτροπή και έξουσία. ει γάρ μή τοῦτο ήβούλετο κατασκευάσαι, τίνος ένεκεν είς τόπον ένα συνέκλεισε την τοι- 10 αύτην θυσίαν δ πανταχοῦ παρών καὶ τὰ πάντα πληρῶν; τίνος γάριν την μέν λατρείαν είς θυσίας, τὰς δὲ θυσίας είς τόπον, τον δε τόπον είς καιρόν, τον δε καιρόν είς μίαν πόλιν συναγαγών αὐτὴν πάλιν ἐκείνην κατέστρεψε τήν πόλιν; και το δή θαυμαστόν και παράδοξον, ότι πάσα 15 μέν ή οίκουμένη τοις Ιουδαίοις άνειται, ένθα ούκ έξεστι θύειν, μόνη δε Ίερουσαλήμ, έν ή και μόνον θύειν έξην, άβατος και ξοημος γέγονεν.

Περί ὧν μέντοι γε καί ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς διατάξεσί φησιν δ θεῖος λόγος. ἤδη δὲ καὶ ποδ τῆς ἐνσάφκου οἰκο- 20 νομίας ἐναργῶς δ θεὸς εὖ μάλα παρητεῖτο τὰς τῶν Ἰουδαίων θυσίας ἐξαμαρτόντας εἰς αὐτὸν πολλάκις καὶ οἰομέ- 819 Μ. νους διὰ θυσίας ἀλλ' οὐ διὰ μετανοίας αὐτὸν ἐξευμενίζεσθαι. φησὶ γὰρ διὰ τῶν προφητῶν. ἕνα τί μοι φέρετε λίβανον ἐκ Σαβᾶ καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ δλοκαυτώματα 25

19-p. 427, 9 Const. Apost. VI, 22. - 24 Jer. 6, 20.

1 болго о гатод ABP кад болго о гатод L кад болго (от. о гатод) CEFNRV. — 7 ή де фийл ή коли от А. фийл lit. corr. ex фийл D фийл recc. plerique фийл L фийл CEM фили F. — 14 блегири от. CR. — 16 обх боги EMRV. — 18 браго с адгоб кад FN йраго уде кад ERV. — 19 уг от А. — кад от. CENRV. — 22 ббащаст бога CFLNRV «башот абота AB. — 25 бард DEP барра B. — китициеиот CEFN.

ύμῶν οὐκ ἔστι δεκτά, καὶ αί θυσίαι ὑμῶν οὐκ ἤδυνάν μοι. καί συναγάγετε τὰ δλοκαυτώματα ύμῶν μετὰ τῶν θυσιῶν ύμῶν καὶ φάγετε τὰ κρέα, ὅτι οὐκ ἐνετειλάμην ὑμῖν, ἡνίκα έξήγαγον ύμας έκ γης Αιγύπτου περί θυσιών και όλοκαυ-5 τωμάτων. καί· τί μοι πληθος των θυσιών ύμων; πλήρης είμι δλοκαυτωμάτων κριών και στέαρ άρνών και αίμα ταύρων και τράγων ου βούλομαι, ουδ' αν ξργεσθε δαθηναί μοι. τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν την αύλήν μου ού προσθήσεσθε έτι. έαν φέρητέ μοι σεμί-10 δαλιν, μάταιον. Ουμίαμα βδέλυγμά μοί έστιν, τὰς νεομηνίας δμῶν καὶ τὰ σάββατα καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι, νηστείαν και άργίαν και τὰς ξορτὰς δμῶν μισεῖ ή ψυγή μου. έγενήθητέ μοι είς πλησμονήν. και απόστησον άπ' έμοῦ Ϋχον ώδῶν σου, καὶ ψαλμόν όργάνων σου οὐκ 15 anovoual. nal où détoual en tov olnou oou uborous oùde έκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρρους. ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκου-μένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ αίμα τράγων πίομαι. Οῦσον τῷ Θεῷ Ουσίαν αἰνέσεως. καί θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον. καὶ ἁπλῶς ἐν πά-20 σαις ταις γραφαίς δμοίως τὰς θυσίας ἀπαναίνεται διὰ τὸ έξαμαρτάνειν αύτούς είς αύτον έξ άπρας παπίας παι άπειθείας τε και σκληροκαρδίας. θυσίαι, γάρ φησιν, άσεβῶν βδέ-

2 Jer. 7, 21; 22. — 5 Jes. 1, 11—14. — 13 Amos 5, 23. — 15 Psalm. 49 (50), 9; 12—14. — 19 Psalm. 50 (51), 19. — 22 Prov, 21, 27.

1 obn ếti B obn eloi RV Jer. — oby ER. — $\eta \delta v v av EFR.$ $\eta \delta v v av sine spir. LP. — 2 μετὰ τῶν δυσιῶν ὑμῶν om. DL. —$ 3 τὰ κρέα ABP Const. τὰ om. rell. Jer. — 5 καὶ τἰ — 6 ὀλοκαυτωμάτων om. FM. — 6 καὶ κριῶν F om. L et recc. quidam. —7 τράγων καὶ ταύρων ELN. — ἔρχεσδαι ACM ἔρχησδε EFRV.— 8 ὑμῶν] μου ABELV. — 9 φέρετε (-ται M) MP. — 12 ἀργείαν AFLN PV. — 16 χειμάρους AP χιμάρους EL. — 21 κακίας τε καὶ ἀπειθείας καὶ L. — 22 τε om. V. — φησίν post κυρίφp. 427, 1 ins. B om. R.

13 και έγενήθητε P. — 18. 19 αίνέσεως. Ουσία γαο τῷ P. - 20 τὰς Ουσίας αὐτῶν P (αὐτῶν τ. Ο. Const.). λυγμα κυρίω· καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς. καί 320 Μ. **Ουσί**αι αύτῶν ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς, καὶ πάντες οί ἐσ-Θίοντες αὐτὰς μολυνθήσονται. διὸ δὴ καὶ τῷ Σαοὺλ δ θείος Σαμουήλ έλεγεν· άγαθή άποή ύπέρ θυσίαν, παι άπρόαμα ύπέρ στέαρ κριών. ίδου γαρ ου θέλει κύριος Ουσίαν 5 ώς το είσακούειν αύτοῦ. εί τοίνυν και πρό τῆς παρουσίας αύτοῦ ὑπὲρ θυσίαν καρδίαν καθαράν ἐπεζήτει καὶ πνεῦμα συντετριμμένον, πολλώ μαλλον έλθων έπαυσε τας δι' αίμάτων θυσίας, ούδε πάλαι δεόμενος αύτάς, ως είσηται, άλλ' εί βουληθώσι συγγωρών και ει από γνώμης δρθης προσ- 10 οίσουσιν. όθεν φησίν εί θύειν έπιθυμεῖς, ού δεομένω μοι Οῦε. δπότε δε τούτων αμνήμονες εγένοντο και μόσχον αντί θεοῦ θεὸν ἐπεκαλέσαντο καὶ τούτφ την αίτίαν τῆς ἐξ Αἰγύ. πτου πορείας έπεγράψαντο λέγοντες οδτοι οί θεοί σου, Ίσραήλ, οί έξαγαγόντες σε έκ γης Αιγύπτου, και άπαρνησά- 15 μενοι θεόν τόν διὰ Μωσέως έπισπεψάμενον αὐτοὺς ἐν τῆ θλίψει αύτῶν, τὸν τὰ σημεῖα ἐπὶ γειρός καὶ δάβδου ποιησάμενον, τόν Αίγυπτίους δεκαπλήγω πατάξαντα, τόν έρυθραν θάλασσαν είς διαιρέσεις διελόντα καί διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν μέσω τοῦ θδατος ώς διὰ ξηρᾶς, τὸν τοὺς ἐγθροὺς αὐτῶν 30 βυθίσαντα, τον είς Μερράν την πικράν πηγην γλυκάναντα, τον έκ πέτρας ακροτόμου ύδωρ είς πλησμονήν αναβλύσαντα. τόν στύλω νεφέλης και στύλω πυρός σκιάζοντα αύτοις διά θάλπος άμετρον και φωτίζοντα και δδηγούντα τους ούκ

2 Hos. 9, 4. — 4 I. Reg. 15, 22. — 9—p. 429, 2 Const. Apost. VI, 20. — 14 Exod. 32, 4.

1 ruglo ABFP tõ ruglo CDEL tõ değ MRV. — 4 droù dradù ABV. — 6 &f is ACELV. — droviev BR. — 9 adrais F adrav BCN. — 12 dve codd. — 16 tỹ om. CF. — 21 tods eis AEV tùr eis B. — 23 adrods BCFL.

7 έπιζητεϊ P. — 10 εl ante ànd om. P. — 12 Post düe add.: έμη γάρ έστιν ήχουμένη (l. ή olx.) και το πλήρωμα αυτής [Psalm. 49 (50), 12] P Const. — 15 έξάγοντες P.

είδότας όπου πορευθώσιν, τόν έξ ούρανοῦ μαννοδοτήσαντα αὐτοῖς καὶ ἐκ θαλάσσης κρεοδοτήσαντα ὀρτυγομήτραν, τὸν έν τῷ ὄρει νομοθετήσαντα αὐτοῖς, οῦ τῆς θείας καὶ βροντοφόρου φωνής ήξιώθησαν άκουσαι τουτον άπηρνήσαντο 821 Μ. 5 εἰπόντες τῷ Άαρών ποίησον ἡμῖν θεούς, οῦ προπορεύσονται ήμῶν, καὶ ἐμοσγοποίησαν γωνευτόν καὶ ἔθυσαν τῷ εἰδώλω. κάντεῦθεν οὖν δργισθείς δ μακρόθυμος κύριος ἅτε δή άγαριστηθείς ύπ' αύτων έδησεν αύτους δεσμοϊς άλύτοις, στιβώσει φορτισμού και σκληρότητι κλοιού, και ούκέτι είπεν έαν 10 δε ποιήσης, ως πού της μοσγοποιίας είρηκεν, άλλά ποίησον θυσιαστήριον καί θῦε διηνεκῶς. ἐπιλήσμων γὰρ ὑπάρχεις καὶ ἀγάριστος, ῦνα συνεχῶς ὑπομιμνήσκη μου. ἐπεὶ οὖν τη έξουσία κακώς άπεγρήσαντο οι τάλανες και άγνώμονες. άνάγκην έπέθηκε λοιπόν θύειν καὶ βρωμάτων ἀπέγεσθαί 15 τινων, καί ζώων διαφοράς καθαρών και άκαθάρτων διέστειλεν. καίτοι παντός ζώου καθαροῦ τυγχάνοντος (πάντα γάρ όσα έποίησεν δ θεός καλά λίαν), και δή και άφορισμούς προσέταξε και καθαρμούς και βαπτισμούς και δαντισμούς και άγνείας και άργίας διαφόρους, ών παρακούοντες τιμω-20 ρίαν ώρίσατο, ίνα πιεζόμενοι και ύπο του κλοιου άγγόμενοι τῆς πολυθέου πλάνης ἐκστήσωνται. οὐκοῦν διὰ τὴν σκληροκαρδίαν αὐτῶν ἐπέδησεν αὐτούς, ὅπως διὰ τοῦ θύειν καὶ άργειν και άγνίζεσθαι και τα τοιάδε παρατηρείσθαι είς έν-

2 αύτοῖς BP Const. αύτοὺς rell. — καὶ ἐκ Φαλ. κρεοδοτήσαντα om. F. — κρεωδοτήσαντα BEV. — 3 τῷ om. AV. — αὐτούς ABCF. — 8 αὐτοῖς B et recc. nonnulli. — στηβώσει BCDEP στηβῶσι F στιβῶσι MV recc. quidam στυβάσι recc. alii. — 11 θύε codd. praeter BC: — 18 ἀναμμινήσκη recc. plerique ἐπιμυήσκη B ἐπιμυήσκεις M. — 14 ἀνάγκη BP et recc. quidam. — 18 καδαφισμοὺς CF Const. — καὶ βαντ. καὶ καδαφμ. καὶ βαπτισμοὺς B καὶ βαπτισμοὺς om. R. — 19 ἀργείας ABFLP. — 21 ἐκστήσονται ACFN et recc. plerique.

11 ύπάρχης Ρ.

⁴ Exod. 32, 1.

νοιαν έρχονται θεού του ταύτα διαταξαμένου αύτοις καί νομοθετήσαντος. οί γε μοχθηρία τρόπου και γνώμης άγνώμονος ού διελίμπανον άνωθεν και έξ άρχης μέγρι τέλους έπιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ καὶ παρατρεπόμενοι προσεκύνουν άντι του πτίστου την πτίσιν, και ποτε μέν, ώς είοηται, 5 μοσγοποιήσαντες, ποτέ δὲ τῷ Βεελφενώο προσκυνήσαντες, άλλοτε δε τον Βάαλ και τον Θαμούς και την Σιδωνίαν Άστάρτην καὶ τὸν Μολγώμ καὶ τὸν Χαμώς, καὶ ποτὲ μὲν τον ήλιον και την σελήνην και τους άστέρας, & δ θεός είς φαῦσιν ἀνθρώποις ἐποίησε καὶ οὐκ εἰς προσκύνησιν, ποτὲ 10 δε και άλογα ζῶα, ὡς παρ' Αιγυπτίοις τον Απιν βοῦν καὶ τόν Μευδήσιον τράγον, και θεούς άργυροῦς και χρυσοῦς, 322 Μ. ώς έν τη Ιουδαία. ταύτη τοι προδήλως απειλών αύτοις δ Θεός έλεγε διὰ τοῦ προφήτου μὴ μικρόν τοῦτο τῷ οἴκφ Ιούδα ποιείν τὰ βδελύγματα ταῦτα ἂ ἐποίησαν, ὅτι ἔπλησαν 15 την γην ανομίας του παροργίσαι με. διό τοίνον είχότως έξωλοθρεύθησαν ώς τον θεόν παροργίζοντες και την άγιαν אַזי לאבליחי אמדמעומליסידבר מא' מפאקר ציטר דקר לטצמדור אמל τελευταίας άλώσεως ταύτης έπι Ούεσπασιανού και Τίτου.

Καί γὰρ διάφοροι ταύτην έλόντες και καθελόντες, φησί 20 Θεοδώρητος, πάλιν είς τὸ ἀρχαῖον ὁ Θεὸς ἀπεκατέστησεν ἀξίωμά τε και σχῆμα, ἀλλὰ νῦν οὐκέτι. πρῶτος μὲν γὰρ

2-16 Const. Ap. V, 12. - 14 Ez. 8, 17.

1 ἔρχωνται BE et recc. plerique. — τοῦ θεοῦ ALR. — 2 γνώμης ἀγνώμονος καὶ τρόπου Ν. — 7 δὲ οm. BR. — βαὰλ Ε βὰλ C. — σιδονίαν BLM et recc. multi. — 8 μολχὸμ ΑΕΥ μολχὸν vel μόλχον R μελχῶ F μολὸχ B Const. — χαμῶς ACFML et recc. nonnulli. — 10 ἀνθρώπων ἐποίησε BM ἐποίησε ἀνθρώποις V ἀνθρώποις om. L. — 12 μενδίσιον ACP μενδέσιον B. — 17 έξωλοθρεύθησαν BDEFL ἐξολοθρεύθησαν rell. — 18 καταμιένοντες CE καταμένοντες B. — καὶ ἕως FL. — 19 τῆς ἐπὶ FL. — 20 καὶ καθελόντες ABPV om. rell. — 22 πρῶτος ABP πρῶτον rell.

4 τόν θεόν P. - 6 τόν βεελφεγώς P Const.

Θεγλαφαλασάρ δοριάλωτον έλαβε των δέκα φυλών το πλείστον, δεύτερος δε Σαλμανασάρ την Σαμάρειαν και τάς περί αὐτὴν ἐξηνδραπόδισε πόλεις, τρίτος δὲ δ Σεναγηρείμ τὰς μέν άλλας της Ιουδαίας έπολιόρκησε πόλεις και πολλούς 5 μετώπισεν αlyμαλώτους, επιστρατεύσας δε τοις Ιεροσολύμοις άλαζονικώς τε καί δυσσεβώς έκομίσατο δικαίως της βλασφημίας τὰ ἐπίχειρα Θεηλάτω πληγή την στρατιάν ἀπολέσας, καί μετ' αίσχύνης άναζεύξας δπό των ίδίων τέπνων άναιρεϊται. μετὰ δὲ τοῦτον Ναβουχοδονόσωρ ἐν τῷ τρίτφ ἔτει 10 τῆς βασιλείας Ἰωακείμ υίοῦ Ἰωσίου μετὰ δυνάμεως είς τὴν Ιουδαίαν ἀφικόμενος καὶ πολλὰ τάλαντα χουσίου καὶ ἀργυοίου λαβών και έκ τοῦ βασιλικοῦ γένους αίγμαλώτους πολλούς καὶ μέρος ἐκ τῶν ίερῶν σκευῶν ὑπέστρεψε δασμόν έπιθείς τῷ λαῷ. καὶ μετ' όλίγον χρόνον ὁ μὲν Ἰωακείμ τὸν 15 φόρον ήθέτησεν, δ δε Ναβουγοδονόσωο τῶ ένδεκάτω έτει τῆς τούτου βασιλείας, ὀγδόφ δε τῆς οἰχείας ἡγεμονίας, πάλιν έπιστρατεύει τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ τὸν μὲν Ἰωακείμ ἀνελών καί ἀπὸ τοῦ τείχους διφῆναι κελεύσας ἄταφον ἐπὶ πολὺν κατέλιπε γρόνον (περί οδ φησιν Ίερεμίας τάδε λέγει κύριος 823 M. 20 έπι 'Ιωακείμ υίον 'Ιωσίου βασιλέως 'Ιούδα' οὐαί ἐπὶ τον

19 Jer. 22, 18; 19.

1 деугадрагатар V деугараратар АМ деугаратар L угаратар D. — дорийлюточ (бар. А) АСР доруагаточ (бар. N) rell. — 2 дебтероч V et recc. nonnulli. — тагарататар АВLV таграчатар С. — наг три т. СЕLN три те т. F. — тарарегач СN тарареги А. — 3 трегоз — 4 нольец от. N. — трегоч С. — сенадиреги (-хиреги А -хенди LP -херди F) АЕFLPR σенчахиреги (-хенди С) СV. — 4 наг — 5 агуиагаточу от. СF v. 3 роз полец упер. L. — 5 регараточ BNP et recc. plerique. — 7 та нужеца А тапілена Р. — стратай EL отратегач А отратіан СN отратегач FPRV отба В. — 16 тіз точточ расілега АР тіз вас. адтоб В тіз адтой рас. rell. — 16. 17 ёлистратебен калин В талич от. L. — 18 полд сода. раевте СЕ. — 19 натблена N.

10 iwaniµ P et sic deinceps. — 12 nai om. P.

άνδρα τοῦτον οὐ μὴ κόψονται αὐτόν, ἇ ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ πλαύσονται αὐτόν, οἴμοι κύριε καὶ οἴμοι ἀδελφέ, ἀλλὰ ταφήν άνου ταφήσεται καί συμψηφισθείς διφήσεται έπέκεινα τῆς πύλης Ιερουσαλήμ), τους δε έν τέλει πάντας αίγμαλώτους λαβών και τοις υπολειφθείσι γειροτονήσας βασιλέα Ιεγονίαν 5 υίον Έλιακείμ απήρεν είς Βαβυλώνα. είτα και τούτον μα-Θών στασιάσαντα μετὰ μηνας γ΄ πάλιν ἐπέργεται καὶ τοῦτον πεδήσας μετὰ πολλούς έτέρους δοριάλωτον απάγει καταστήσας άντ' αύτοῦ βασιλεύειν τῶν ὑπολοίπων Σεδεπίαν πατράδελφον αύτοῦ δοκοις κατὰ τοῦ θεοῦ περί τοῦ μή ἀποστηναι 10 καταδεσμήσας. άλλὰ καὶ τούτου παραβάντος τοὺς ὄρκους καὶ μήτε τὸν δασμὸν ἀποδοῦναι Θελήσαντος, μήτε μὴν εύνοιαν φυλάξαντος, άλλ' Αλγυπτίοις προσφυγόντος, αύθις παρεγένετο, και τον μεν Σεδεκίαν γειρωσάμενος και έκτυωλώσας και την πόλιν αύτανδρον είληφως τά τε βασίλεια 15 καί τὸν Ξεῖον ναὸν καὶ πᾶσαν ἐμπρήσας οἰκίαν αἰγμαλώτους απήγαγε τούς διασωθέντας έκ τε τοῦ λιμοῦ καὶ τοῦ πολέμου και τὰ διαφέροντα σκεύη τοῦ ναοῦ κυρίου.

Τὸ πλῆθος τοίνυν τῶν συμφορῶν αὐτῶν καί Ἰωὴλ διηγούμενος πρώτην μὲν ἐπελεύσεσθαι κάμπην λέγει, τὰ δὲ ὑπ' 20 αὐτῆς μὴ διαφθαρέντα ὑπὸ ἀκρίδος ἀναλωθήσεσθαι, ὅσα δὲ ταύτην διαφεύξεται δαπανήσειν τὸν βροῦχον, ἔσχατον δὲ τὴν ἐρυσίβην ἐπαχθεῖσαν μηδὲν παντελῶς καταλείψειν ἀλώ-

19-p. 432, 9 Theodoret. in Joel. 1, 4 Migne T. 81, 1636 B.

1 οὐδὲ — 2 ἀδελφέ οπ. AR. — 2 τοῦτον BF. — οἶμοι MP οἶμμοι C. — καὶ οπ. BV. — 3 τῆς πόλεως ἰερ. Α τῆς πόλεως τῆς πόλης ἰερ. Μ. — 5 ἰεχωνίαν (ἰεχ. MP) EMP et recc. quidam. — 6 ἐλιακεἰμ R ἐλιακίμ LP. — 8 δοριάλωτον ACP δορυάλωτον rell. — 9 τὸν πατράδελφον LM. — 10 ὅρχους AP. — τοῦ ante δεοῦ οπ. FR. — 14 μὲν οπ. RV. — 18 τῷ ναῷ BL. — 20 πρῶτον ABMV. — 21 ἀλωθήσεσθαι CF. — 22 διαφεύξονται FM.

1 κόψωνται m. 1 ex κόψονται P. — 2 κλαύσωνται P. — 3 όνοῦ lit. corr. ex όμοῦ P. — 13 προσφυγόντας P. — 14 σεδεκί P. — 19 αὐτῶν om. P Theod. — 23 ἐρρισύβην P.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

βητον. φησὶ γάο τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης καταφάγεται ἡ ἀκρίς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος καταφάγεται ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου καταφάγεται ἡ ἐρυσίβη. ταῦτα γὰρ τροπικῶς εἶς τε τὸν ᾿Ασσύριον καὶ Βαβυ-5 λώνιον ἐκληπτέον, κάμπην μὲν τὸν Θεγλαφαλασὰρ ὀνομάζοντες, ἀκρίδα δὲ τὸν Σαλμανασάρ, βροῦχον δὲ τὸν Σεναχηρείμ, ἐρυσίβην δὲ τὸν Ναβουχοδονόσωρ τελευταῖον ἐπιστρατεύσαντα καὶ τὴν Ἰουδαίαν ἄρδην δηώσαντα καὶ τοὺς τὸν Θάνατον διαφυγόντας αἰχμαλωτεύσαντα, καθὼς εἔρηται.

824 Μ. 10 Πλειστάκις μέν ούν συμβέβηκεν άλῶναι τὴν Ἰουδαίαν, ῶς φησι πάλιν καὶ ὁ μέγας Κύριλλος, ὑπό τε ᾿Ασσυρίων καὶ Λἰγυπτίων Σύρων τε καὶ Μωαβιτῶν Ἰδουμαίων καὶ τῶν λεγομένων Φυλιστιείμ, τοῦτ' ἔστι Παλαιστινῶν. ἀλλ' ὀλίγα παθοῦσαν καὶ συμμέτροις ἔσθ' ὅτε περιπεσοῦσαν συμ-15 φοραῖς πάλιν ἀνῆκεν, ἐπαμύνοντος θεοῦ τοῦ καὶ παιδεύσαντος. ἀπόλωλε δὲ νῦν ὁλοσχερῶς μετὰ τὴν τοῦ κυρίου σταύρωσιν. ὥσπερ τοίνυν ἡ μὲν τῶν ᾿Ασσυρίων βασιλεία κατελύθη ὑπὸ Βαβυλωνίων, ἡ δὲ Βαβυλωνίων ὑπὸ Περσῶν, ἡ δὲ Περσῶν ὑπὸ Μακεδόνων, ἡ δὲ Μακεδόνων ὑπὸ Ῥω-20 μαίων, οῦτως ἡ Ῥωμαίων ὑπὸ τοῦ Ἀντιχρίστου καταλυθήσεται, καὶ ἡ τοῦ ᾿Αντιχρίστου ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ διαφθαρήσεται. διὰ μὲν οὖν τῶν δ΄ ἀνέμων τὰς μεγάλας δ΄ βασιλείας

22 - p. 433, 21 Similia sed multo uberiora Cyrillus in comment. ad Zachariam cp. VI Migne Tom. 72, 88 sqq.

2 λοιπά CEV. — 5 θεγλαθφαλασάς V θεγλαφασάς LN θεγλαφαλσάς recc. nonnulli, alii θεγλαφασασάς. — όνομάζοντος C όνομάζοντα F έρμηνεύοντες A (τινές — έξειλήφασι — όνομάσαντες Theod.). — 6 σεναχηρείμ (-χειοείμ A -χειοίμ DFLP -χιςείμ recc. nonnulli) ABDFLPR σενναχηρείμ (-χειομ CM) CMV. — 8 διώσαντα ANPV. — 10 άλῶναι συμβέβημεν Ν. — 11 πάλαι V παύλος A. — 12 ίονδαίων BCEMR ίουβαίων P. — ίδουμ. τε καλ CEFLNR. — 15 έπαμύναντος CRV. — 19 ύπο ξωμαίων, ή δε ξωμαίων Ν. — 22 οδν om. LR.

3 έρισύβη P hic et infra. - 22 τέσσαρις βασιλ. P.

δ μέγας διδάσκει Ζαγαρίας, την Χαλδαίων και την Περσών και την Μακεδόνων και την Ρωμαίων, τα δε δύο όση τα δύο κλίματα τῆς οἰκουμένης φησίν. εἰς δύο γὰρ τέμνεται, είς 'Ασίαν τε και Ειοώπην. και οι μέν πυροι ΐπποι το μιαιφόνον τῶν Χαλδαίων σημαίνουσιν, οί δὲ μέλανες τὸν 5 έπενεγθέντα παρά Περσών και Μήδων τοις Βαβυλωνίοις θάνατον, οί δὲ λευκοί τὸ σαφὲς τῆς δόξης τῶν Μακεδόνων (ού γαο ώσπεο αί άλλαι βασιλείαι και αυτη), οί δε ψαροί καί ποικίλοι το ίσγυρον και εύτονον της Ρωμαίων βασιλείας δηλούσιν. Επειδή δε κατεστρατεύοντο Μήδοι και Πέρσαι 10 κατά Βαβυλωνίων, τούτου γάριν πορευόμενοι και δή και άναπαῦσαι λέγονται τὸν θυμὸν χυρίου. ἐπεὶ γὰρ σχληροὶ γεγόνασι κατά τοῦ λαοῦ τοῦ θεοῦ, διὰ τοῦτο παρεδόθησαν είς γεῖρας Κύρου τοῦ Πέρσου. τὸ δὲ καὶ τοὺς λευκοὺς ίππους, τοῦτ' ἔστι τοὺς Μακεδόνας, κατόπισθεν τῶν μελα- 15 νῶν πορεύεσθαι σημαίνει, ὡς καὶ οἱ Μακεδόνες την Πεοσών βασιλείαν γειρώσονται, το δε τους ψαρούς επί νότον έσχεσθαι δηλοϊ, ως έμελλον Έωμαϊοι στρατεύειν κατά της 'Ιερουσαλήμ' έν γαρ τῷ νότω κειται ή πόλις. τὸ δὲ προσταγθέντας αύτους περιοδεύσαι την γην διδάσκει πάλιν, ώς 20 325 Μ. διά τοῦ θεοῦ πᾶσα βασιλεία συνίσταται.

Γίνονται οὖν ἀπὸ μὲν τοῦ ᾿Αδὰμ ἕως τῆς ἐσχάτης ἁλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔτη ,εσξβ΄, ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης οἰκοδομῆς τοῦ Σολομωντείου ναοῦ καὶ τῆς πόλεως ,απη΄, ἀπὸ δὲ τῆς δευτέρας οἰκοδομῆς φ95΄, ἀπὸ δὲ τῆς 25 κατὰ Ἀντίοχον πολιορκίας σμη΄, ἀπὸ δὲ τῆς ἀναλήψεως Χριστοῦ μβ΄.

³ πλήματα codd. praeter DEV et recc. quosdam. — 4 τε om. AN. — πυροοί EL. — 10 μῆδοι και πέρσαι ABP πέρσαι και μῆδοι rell. — 11 και δη και άναπαῦσαι APV (ἀνέπαυσαν Zach.) και διαναπαῦσαι rell. — 12 λέγονται FP λέγοντες rell. — ἐπειδη BF. — 23 τῆς ante Ἱερουσαλημ om. MP. — 24 σολομοντείου recc. quidam σολομωντίου M σολομοντίου CE recc. alii σολομοντιαίου F om. L. — 25 φ9β' CEFLR φπς' B. — 27 χριστοῦ BP τοῦ χριστοῦ rell.

Ο τοίνυν πολυμαθής Εὐσέβιος ἐν τοῖς χρονικοῖς κανόσι περί τῶν Αντιόχων καὶ Σελεύκων καὶ Πτολεμαίων τε καὶ τών μετά την έκ Βαβυλώνος έπάνοδον καθηγησαμένων άογιερέων διεξιών έν έπιτομή τοιάδε φησίν δ ούν Άλέζαν-5 δρος δ τῶν Μακεδόνων βασιλεύς Εκτον άγων έτος τῆς βασιλείας Δαρεΐον τόν Άρσάμου γειρωσάμενος καθείλε την Περσών δυναστείαν διαρπέσασαν από Κύρου μέγρι Δαρείου έτη σλ'. της δε των Μακεδόνων βασιλείας κατασγούσης άπό Κραναοῦ ἕως Άλεξάνδρου ἔτη φιη', καὶ τούτου τελευ-10 τήσαντος έν Βαβυλῶνι, διαδέχονται την ἀρχην τῆς μὲν Μακεδονίας Φίλιππος, τῆς δὲ 'Ασίας 'Αντίγονος, τῆς δὲ Αἰγύπτου Πτολεμαῖος δ Λαγοῦ, τῆς δὲ Συρίας Σέλευκος. και οι μέν της Συρίας βασιλεύσαντες μετά Άλέξανδρόν είσιν ούτοι Σέλευκος δ Νικάνωρ, Άντίοχος δ έπικληθείς Σωτήρ, 15 'Αντίοχος δ Νόθος, Σέλευπος δ Καλλίνιπος, 'Αλέξανδρος, 'Αντίογος, Σέλευπος δ Φιλοπάτωρ, 'Αντίογος δ 'Επιφανής, δς 826 Μ. Όνίαν τον ἀρχιερέα τῶν Ἰουδαίων παύσας τῆς ἱερωσύνης ώρμήθη μεταστήσαι το παν έθνος τής πατρώου θρησκείας, καί το μέν ίερον μιάνας Όλυμπίου ναόν προσηγόρευσεν, τό 20 δε εθνος πολάσεις άνηπέστους επάγων ελληνίζειν ήνάγπαζεν. έφ' ού και οι Μακκαβαΐοι έμαρτύρησαν, το δε ίερον έτεσι τρισίν έρημωθέν Ιούδας δ έπικληθείς Μακκαβαΐος καθάρας

4—p. 436, 22 cf. Eudociae Violar. cp. 846. — 9—12 cf. Georg. supra p. 208, 10. — 13—p. 435, 7 cf. Eus. Chron. I, 264 ed. Schöne.

2 τε om. BRV. — 3 τῆς — ἐπάνοδον CE τῆς — ἐπανόδου V. — 5 ἔτος ἄγων FV. — 7 βασιλείαν ALM R Eudoc. — 10.11 τῆς μαχεδ. μὲν B μὲν om. V τῆς βασιλείας τῆς μαχεδ. R. — 12 λαγοῦ AL PRV λάγου B λαγωοῦ rell. — 13.14 οδτοί εἰσιν A Eudoc. — 15 Νόθος] Θεός Eus. — ἀλέξανδρος ἀντίοχος signo distinctionis omisso ALMR ἀλέξανδρος ὁ ἀντίοχος F ἀντίοχος om. B (cf. Euseb. 1, 253, 10 sqq). — 18 πατρώας CF. — 19.20 τῷ δὲ ἕθνει (-νη F) BF. — 20 χολάσεις ἀνηκέστοις EFLMR χολάσεοιν ἀνηχέστοις V.

14 νικάτωο P. — δ ante έπικληθείς om. P. — 16 έπιφάνης P. - 21 οί μακκαβείς P. — 21.22 έν τρισίν έτεσιν P.

XPONIKON

τῶν ἀσεβῶν τὴν χώφαν ἀνενεώσατο. εἶτα ἐβασίλευσεν ἀντίοχος ὁ Εὐπάτωφ, Δημήτριος Σέλευπος, ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλᾶ, Δημήτριος ὁ Νιπάνωφ, ἀντίοχος, Τρύφων, Πτολεμαῖος, ἀντίοχος ὁ Σιδίτης, Δημήτριος, ἀντίοχος ὁ Γρυπός, ἀντίοχος ὁ Κυζικηνός, Σέλευπος ὁ τοῦ Γρυποῦ, ἐφ' οὖ ₅ ἀντιόχεια ὑπὸ Ῥωμαίων ῆλω, καὶ ἡ Συρίας ἀρχὴ κατελύθη διαφκέσασα ἔτη σν'.

Οί δὲ τῆς Λιγύπτου βασιλεύσαντες μετὰ 'Λλέξανδοόν είσιν οίδε· Πτολεμαίος ὁ Λαγοῦ, ἐφ' οὖ Μένανδοος ὁ κωμφδοποιὸς ἐγνωρίζετο καὶ Θεόφραστος ὁ φιλόσοφος, Πτολε- 10 μαῖος ὁ Φιλάδελφος, ἐφ' οὖ οἱ ο΄ Ἑβραίων σοφοι τὸν νόμον ἡρμήνευσαν, Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης, ἐφ' οὖ ὁ τὴν πανάρετον σοφίαν συντάξας Ἐβραίοις 'Ιησοῦς ὁ τοῦ Σιρὰχ ἐγνωρίζετο, Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ, ἐφ' οὖ τῶν Ἐβραίων ὁ λαὸς αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ἐν Λἰγύπτῷ τοιοῦτόν τι πέπον- 15 Θεν· προστάξας γὰρ οὖτος τοῖς ἑαυτοῦ ὑπασπισταῖς ἐλέφαντας φ' εὐτρεπίσαι καὶ τούτους ποτίσαι οἶνῷ λιβανωτῷ, ἕνα μεθυσθέντες τοὺς 'Ιουδαίους ἀποκτείνωσιν, τῶν δὲ προσευξαμένων, οἱ ἐλέφαντες εἰς τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας τε καὶ δήμους ἐξορμήσαντες πολὺν αὐτῶν ὅχλον ἐν τῷ περιεχούση 20 μανία διέφθειραν, καὶ οῦτω παραδόξως οἱ 'Ιουδαΐοι περισω-

8-p. 436, 8 Eus. Chron. I, 170. cf. Niceph. Brev. p. 90 ed. de Boor. — 9 cf. Eus. Tom. II, 116. — 11 cf. ib. I, 128; II, 118. — 12 ib. II, 122. — 14-p. 436, 2 cf. Chron. Pasch. p. 332, 11.

2 δημήτριος, σέλευπος BNV. — 3 βαλά ALM PV βάλα Β.
— άντίοχος τύφων Β άντίοχος ὁ τρύφων F. — 4 σιδήτης MP. —
5 πυζικινός ACDFP κυζινός L. — 6 ή άντιόχεια FL Eud. —
9 λάγου BE λαγωοῦ CDF. — ὁ κωμωδοποιός DPR Eud. ὁ om.
rell. — 14 τῶν ἑβραίων ὁ λαὸς ABP ὁ τῶν ἑβραίων λαὸς rell.
— 18 άποκτείνωσι τοὺς ἰουδαίους ACF. — 19 ἑαυτῶν ABR ἑ αυτῶν P ἑαυτῶν rell.

2 δημήτριος σελεύχου recte P. — 3 νικάτωρ P. — 7 Incertum sitne στ' an ση' in P. — 17 εύτρεπίσαι και om. P Chron. — τούτους] οὒς είχε P Chron. — 17.18 ίνα τοὺς ἰουδαίους πάντας δι' αὐτῶν ἀπολέση. τῶν δὲ P Chron. — 21 οἱ om. P. θέντες ἀβλαβεῖς ἀπελύθησαν εἰς τὰ ἰδια τῷ εὐεργέτη θεῷ εὐχαριστοῦντες. εἶτα βασιλεύει Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανής, Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ, Πτολεμαῖος ὁ Ἐδεργέτης, Πτολεμαῖος ὁ Σωτήρ, Πτολεμαῖος ὁ ᾿Λλέξανδρος, Πτολεμαῖος 337 Μ. 5 ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Πτολεμαῖος ὁ ᾿Λλέξανδρος, Κλεοπάτρα ἡ τούτου θυγάτηρ, ἢν Αὕγουστος ἀνελὼν ἐν ἕτει ιδ΄ τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας ἐκράτησε τῆς Λἰγύπτου καθελὼν τὴν βασιλείαν τῶν Πτολεμαίων διαρκέσασαν ἕτεσι σ9΄.

Οί δὲ μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καθηγησάμενοι 10 ἀρχιερεῖς εἰσιν οὗτοι· Ἰησοῦς ὁ υίος Ἰωσεδὲκ ἅμα Ζοροβάβελ, Ἰάκιμος υίος Ἰησοῦ, Ἐλιάσιμος Ἰακίμου, Ἰωδαὲ Ἰασίμου, Ἰωάννης ὁ τοῦ Ἰωδαέ, Ἰαδδούς, ἐφ' οὖ Ἀλέξανδρος ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ θεῷ προσεκύνησε καὶ τὴν Ἀλέξανδρειαν ἔκτισεν, Ἰωνίας Ἰαδδοῦ, Ἐλεάζαρος, Ἰωνίας, Σίμων, Ἰωναάς, 15 Σίμων, Ἰωάννης ὁ καὶ Υρκανός, Ἀριστόβουλος, ὡς καὶ πρῶτος ἐπέθετο διάδημα βασιλικὸν πρὸς τῆ ἀρχιερωσύνη, Ἰανναῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος βασιλεὸς ἅμα καὶ ἀρχιερεύς. μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου χριστοὶ ἡγούμενοι διαρκέσαντες ἔτη υπγ΄, ἅ εἰσιν ἕβδομάδες ἐτῶν ξθ΄, καθὰς ἔφη Δανιήλ· καὶ 20 γνώση καὶ συνήσεις ἀπὸ ἔξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ

9-17 cf. Nicephor. Brev. p. 109. - 19 Dan. IX, 25.

3 πτολεμ. ὁ φιλομήτως, πτολ. ὁ ἐπιφανής CF. — 4 ὁ σωτής ABP ὁ ἐπικληθεἰς σωτής rell. — ἀλεξάνδρου Ν. — 7 αὐτοῦ FL. — 8 ἐν ἔτεσι CENRV. — σ9ε' Eus. — 10 ἰερεῖς Ν. — ὁ οm. BR. — 11 ἰάπημος ABM ἰωάκειμος F. — νἰὸς αὐτοῦ τοῦ ἰησοῦ Ν. — ἐλιάσιβος (ἐλ. V) BV. — ἰακίβου Β ἰακήβου Α ἰωακείμου F ἰωακίμου Ν. — ἰασίμου ABEP ἰωσίβου L ἰωσίμου rell. — 12 ἰαδδοῦς ACER ἰαδοῦς B. — 14 ἰωναάς, σίμων om. Ν. — ἰωναᾶς RV ἰωνάας CE. — 15 Ἰωάντης] ἰαντής vel ἰαντής CELRV. — 16 προς τῆς ἀσχιερωσύνης Β προ τῆς ἀσχιερωσύνης Β προς τὴν ἀσχιερωσύνην G ἐπὶ τὴν ἀσχιερωσύνην Α. — Ιαντέος Β Ιανταίας CNV ἰαντέας F.

1 τὸν εὐεργέτην δεών P. — 2 ἐπιφάνης P. — 5 ὁ ante ἀδελφὸς om. P. — 7 τὴν αἴγυπτον P. — 14 ἰωανίας ἰαδδοῦ sed α lit. tentatum P. — Ἰωνίας] ὀνίας P Nic. — 19 φησιν P. XPONIKON

τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ ἕως χριστοῦ ἡγουμένου ἑβδομάδες ζ΄ καὶ ἑβδομάδες ξβ΄.

[ια'. Περί Τίτου.]

Μετά δε Ούεσπασιανόν έβασίλευσε Τίτος υίος αύτοῦ έτη γ΄. καί δοα θερινή πανήμερον δδοιπορήσας καί αί- 5 μορραγήσας δια των μυπτήρων ύπο του ήλίου συμφλεγθείς και πάνυ λιποθυμήσας, έτι έμπνέοντα αὐτὸν ἐνέβαλεν εἰς τον τάφον Δομετιανός δ άδελφός αύτοῦ κατ' έπιτροπήν τῆς γυναικός Τίτου. δ ούν θαυμάσιος Τίτος ούτος φιλοσοφώτατος καί εύγλωττότατός τε καί πολεμικώτατος αμα καί μέ- 10 τριος άγαν υπάρχων και άγαθουργία πολλή και σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη καὶ φρονήσει κοσμούμενος ἐκδηλοτέραν 328 M. απασι πεποίηκε την έαυτοῦ συμπάθειαν έν τη άλώσει της · Ιερουσαλήμ. σφόδρα γὰρ ἐπένθησε τοὺς θεηλάτους 'Ιουδαίους τότε, και μαλλον τόν θεῖον ναόν πυρπολούμενον 15 δρών έδάπουσε και τον θεόν έδυσώπησε τυγείν έλέους και συγγνώμης, ώς ού κατά την ξαυτού προαίρεσιν ταύτα γεγόνασιν, άλλα δια την έκεινων θεοστυγή δυστροπίαν. όθεν δή μετά την αλωσιν πρός τούς άνακηρύττοντας αύτον νικητην καί τροπαιούγον διωθείτο τὰς ἀναρρήσεις, ὡς οὐκ αὐτὸς 20 είονάσθαι ταῦτα φήσας, ἀλλὰ θεηλάτω καὶ θεία ὀργῆ καθυπουργήσαι και τας γείρας επιδεδωκέναι. κάντεῦθεν τοίνυν διὰ την ἀρετην αὐτοῦ καὶ ταπεινοφροσύνην παγγέραστος καλ πανεπέραστος γενόμενος ούτως έτελεύτησεν. τοσοῦτον

4 τίτος BDEFV. — ό νίος AFMR. — 7 λειποθυμήσας BCEM. — 9 αύτοῦ τίτου Ν αύτοῦ R. — οὗτος τίτος FR. — τίτος BEV. — 11 ὑπάρχων ἔγαν D ὑπάρχων om. Μ. — ἀγαθοεργία BR Exc. de virt. — 15 πυρπολούμενον ὁρῶν ABP Exc. ὁρῶν πυρπολούμενον rell. — 17 αὐτοῦ AC Exc. — 21 εἰργᾶσθαι AC DLPV εἰςγασθαι BEM εἰργασται F Exc. ἐργάσασθαι R ἑργάσατο G. τοῦτο RV. — θεία καὶ θεηλάτω ὀργῆ B θεηλάτω ὀργῆ καὶ θεία Ν. — 24 τοσοῦτος LR.

2 Post v. 2 alia add. P de septem hebdomadibus et Judaeorum regibus in tertio volumine edenda.

δὲ Φρῆνος ἐπὶ τῆ τελευτῆ αὐτοῦ κατέσχε τὴν Ῥώμην, ὡς ἐν χρόνῷ πολλῷ τοῦτον ἀπομνημονεύοντες καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἀναλογιζόμενοι δημοσία καὶ κατ' οἶκους κλαίειν ῶσπερ οἰκείῷ πάθει κατεχόμενος ἕκαστος.

Έφ' ού το Βέσβιον όρος έν τη δύσει κατά κορυφής δανέν πῦρ ἀνέβλυσε τοσοῦτον, ὡς καταφλέξαι τὴν παρακειμένην χώραν σύν ταις πόλεσιν. όπερ θεασάμενοι οι Έλληνες καί σφόδρα καταπλαγέντες ήρώτησάν τινας των έλλογίμων χριστιανών, πώς και πόθεν έξηλθε το πῦρ ἐκ τῶν 10 μυγάτων της γής. οι δέ φησιν έκ της ητοιμασμένης τω διαβόλφ και τοις άγγέλοις αύτοῦ και πᾶσι τοις ἁμαρτωλοις και άσεβέσιν άνθρώποις γεέννης άνεδόθη πρός σωφρονισμόν και επίγνωσιν των άμαρτανόντων. και δηλον έξ ών και δ περιβόητος ύμῶν διδάσκαλος Πλάτων ἔφη διεξεργόμενος ἐν 15 τῶ Φαίδωνι περί τῶν λήξεων και ἀποπληρώσεων τῶν ψυ-329 Μ. γῶν, ὅτι οί κακῶς βεβιωκότες κολάζονται ἐν τῷ Κωκυτῷ καὶ έν τῶ Πυριφλεγέθοντι καὶ ἐν τῷ Ταρτάρω, ἅτινά εἰσιν ἐν τῷ τῆς γῆς βάθει. καὶ ταῦτα μὲν ἐκεῖνοι πρός τοὺς κατ' έκεινο καιρού διαπορούντας Έλληνας. δ δέ γε θείος Πατρί-20 πιος παί τῆς Προύσης ἐπίσποπος παὶ μάρτυς πρός τὸν δικαστήν ανθύπατον έρωτηθείς έπι λαού και δήμου περί των αύτοφυῶν θερμῶν πόθεν ἀνάγονται, οθτως ἀπεκρίθη δ

13 Platon. Phaed. p. 112 A sqq. cf. Nonnus ad Gregor. Naz. Or. II ctr. Julian. cp. 36 Migne Tom. 36, 1053 D. — 19—p. 440, 12 Passio Scti Patricii in Acta Sanct. April. Tom. III p. LXVI.

1 έπι] έν B.R. — 3 διαλογιζόμενοι R om. P. — ἕκλαιον Ρ κατέκλαιον R. — 10 μυχάδων V μυχαιτάτων (μυχετ. F) F.R μοιχοτάτων B. — φασίν R. ἕφησαν F. — 15 φαίδονι CDFLPRV. άποκληφώσεων C.R. — 18 κατ' έκείνω (κατεκείνω C) καιφοῦ BCLM κατεκείνου καιφοῦ (ῦ m. 1 in lit.) Ρ κατεκείνω καιφῶ A κατ' ἐκείνον καιφῦν V κατ' ἐκείνον καιφοῦ G.

7 οἱ ἕλληνες Θεασάμενοι Ρ. — 14 ἔφη. διεξεοχ. γὰο ἐν τῶν ψυχῶν λέγει ὅτι Ρ. — 21 ἐπί] ὑπὸ Ρ. — 22 ἀνάγωνται Ρ. ἀπεκρίθη φάσκων Ρ. πτίσας θεός πῦς καὶ ῦδως ἐξ σὐκ ὄντων σὐσιῶν, καὶ ἐκ μέν τοῦ πυρός φῶς καὶ ήλιον καὶ τοὺς λοιποὺς φωστήρας κατασκευάσας λόγω προσέταξεν αὐτοὺς ἡμέραν καὶ νύκτα δαδουγείν. τοσαύτη γάρ αὐτοῦ ή δύναμις, ὅσον καὶ τὸ θέλημα. έκ δὲ τοῦ ῦδατος τὸ στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ συμ- 5 πήξας και γην επάνω των υδάτων εδράσας εποίησε τα έν αύτοις πάντα προγνωστική ένεργεία, ίνα δ μέλλων παρ' αύτοῦ διαπλάττεσθαι άνθρωπος μηδενός τῶν άναγκαίων καὶ συμφερόντων είς γρησιν ένδέηται. έν οίς δύο τόπους εύτρεπίσας πάλιν ἀϊδίους τὸν μὲν φωτὶ καταλάμπεσθαι καὶ ἀπε- 10 ράντων άγαθῶν ἔμπλεον κατεσκεύασεν, τὸν δὲ σκότους καὶ κολαστικού πυρός αίωνίου πεποίηκεν, όπως οι μέν εύαρεστήσαντες αύτῷ καὶ ποὸς τὴν τοῦ διαβόλου μὴ κατολισθήσαντες απάτην τόν των φωσφόρων άγαθων μετά την άνάστασιν απολαβόντες τόπον αίωνίως αυτώ συμβασιλεύσωσιν, οί 15 δε παροργίσαντες αὐτόν καὶ τῷ κοινῷ έχθρῷ έξακολουθήσαντες σύν αύτῷ καὶ τὸν τῶν σκοτεινοφόρων κολαστηρίων άπειληφότες χῶρον ἀτελευτήτως ἀπολαύσωσιν. διαγωοίσας δέ γε τὸ πῦρ καὶ τὸ ὕδωρ, ὥσπερ τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος, κατεκερμάτισε ταθτα κατά πάσης αύτου της κτίσεως, καί 20 έστιν ύδωο ύπεράνω του στερεώματος και πύο ύποκάτω του στερεώματος, δ έστιν αίθήρ, και έστιν ύδωρ και πῦρ ύποκάτω τῆς γῆς. καὶ τὸ μὲν ἐπάνω τῆς γῆς ὕδωο συναγθὲν είς συναγωγήν μίαν θάλασσα προσηγορεύθη, τὸ δὲ ὑποκάτω 330 Μ. τής γής απομείναν άβυσσος εκλήθη, έξ ου καθάπεο σίφω- 25

16 τον ποινόν έχθρον P. - 22 δ αίθήρ P.

² και ήλιον ABP Pass. και om. rell. — 3 αότοῖς FR. ημέρα ABEL. — 7 δι' αότοῦ RV. — 11 ἕμπλεων BDR ἕμπλεω V. — 15 ἀπολαύοντες BCE ἀπολάβοντες F. — 17 τὸν οm. PR. — 18 ἀπειληφότες χῶρον ABP χῶρον (χώραν R) ἀπειληφότες CELN RV ἀπειληφότες om. F. — ἀτελευτήτως ABP αίωνίως και ἀτελευτήτως rell. — 21 ὅδωρ και πῦρ ὑπεράνω R. — και πῦρ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος om. CELNR ὑποκάτω τοῦ στερεώματος om. F.

νές τινες αναπέμπονται πρός ζωήν ήμῶν αί πηγαὶ καὶ παντός ζώου, ἀφ' οἶ καὶ τὰ θερμὰ ἀνάγονται. καὶ τὰ μὲν ποροωτέρω τοῦ κάτω πυρός ἀπέγοντα προνοία Θεοῦ ἀναδίδονται ψυγρότερα, τὰ δὲ πλησίον τοῦ πυρός ἐπείθεν ἐππυ-5 ορύμενα ζέρντα λίαν άναφέρονται. όσα δε ού πολύ πλησιάζουσι τὸ πῦρ ῦδατα γλιαρὰ ἕν τισι τόποις ἐξάλλονται. na) τό μέν ύποκάτω της γης πῦρ κολαστήριόν ἐστι δαιμόνων και άμαρτωλών άνθρώπων, το δε κατώτατον ύδωρ ψυγρότατον δν καί είς βώλους κουστάλλου πεπηγός. δ καί Τάο-10 ταρος λέγεται, βασανιστήριόν έστιν ώσαύτως και τουτο των μή φυλαξάντων τὰς έντολὰς πυρίου. ὅτι δὲ πῦρ ἔστιν ὑποκάτω τῆς νῆς, πειθέτω σε τὸ ἐν Σικελία καὶ ἐν Λυκία προφανώς αναδιδόμενον και μέντοι και έν άλλοις διαφόροις τόποις δμοίως παραδεικνύμενον πῦρ εἰς τὴν φοβεράν γέεν-15 ναν προδήλως πάντας κατακαΐον, όσοι τὰ τοῦ πυρός ἔργα πεπράγασιν. περί οὗ καὶ δ μέγας Μωϋσῆς ἐκ προσώπου τού θεού φησιν δτι πύρ έκκεκαυται έκ του θυμού μου, καυθήσεται έως άδου κατωτάτου. καταφάγεται γην και τά γενήματα αύτης, φλέξει θεμέλια όρέων. ούτω δε καί Ήσατας 20 προφαίνων διαρρήδην τοῖς ἁμαρτωλοῖς την ἐσομένην καὶ ήτοιμασμένην αύτοις διά του άσβέστου πυρός κόλασιν έκβοα τις άναγγελεί ύμιν ότι πύο καίεται, και τις άπαγγελεί ύμιν τόν τόπον τόν αίώνιον; πορεύεσθε τῷ φωτί του πυρός ύμῶν καὶ τῆ φλογὶ ή ἐξεκαύσατε. καὶ ἐξελεύσονται καὶ 25 δψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν έμοι, λέγει πύριος. δ γάρ σπώληξ αύτῶν οὐ τελευτήσει παὶ

16 Deut. 32, 22. - 22 Jes. 33, 14; 50, 11; 66, 24.

3 ἀπέχονται ΕV. — ἀναδίδοται CDEFLR ἀναδιδόμενα V. — 6 τὸ πῦς ABP τῷ πυςὶ rell. — 12 ἐν τῷ σικελία Ν. — 13. 14 τόποις διαφόςοις EFLNR. — 19 γεννήματα BR Deut. — 22 ὅτι — ὑμῖν om. CF. — 22 ἀπαγγελεῖ ABP ἀναγγελεῖ rell. Jes.

14 είς] καί Ρ. — 15 πάντας ὑπομιμνήσκοντα Ρ in quo κατακαΐον — πεπράχασιν desunt. τὸ πῦς αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται εἰς ὄςασιν πάση σαρκί.

Καί δή και δ θεηγόρος Χρυσόστομός φησιν. δρα παράδοξον έτερον αύθις, έναντίας φύσεις συνιούσας. ούτε γάρ άστραπής τι πυρωδέστερον, ούτε υδατος ψυγρότερον, άλλ' 5 δμως άναμίγνυται καί οὐ συγχεῖται οὐδὲ κεράννυται, ἀλλὰ 381 M. τούς οίκείους έκάστη διατηρεί δρους, το πύρ έν τῷ δάατι και το ύδωρ έν τῷ πυρί και ούτε τοῦτο έκεινο άνεξήρανεν. ούτε έκεινο τουτο κατέσβεσεν, καίτοι άστραπή του ήλιακου πυρός όξύτερον και φανότερον και τομώτερον. και μαρτυ-10 οοῦσιν αί ὄψεις αί ταῖς ἀκτῖσι διηνεκῶς καταλαμπόμεναι, έκείνης δε την φοράν ούδε πρός βραγύ δυνάμεναι ένεγκει. καί δ μέν ήλιος διὰ πάσης ήμέρας διατρέχει τον ούρανόν, αθτη δε έν μια καιρού βοπη την οίκουμένην απασαν, ώς και Χριστός μαρτυρεί λέγων ωσπερ ή άστραπή έξ άνατολών 15 πορεύεται καί φαίνει έως δυσμών. είτά φησιν δ έξάνων άνέμους έκ θησαυρών αύτοῦ. αῦτη πάλιν έτέρα φύσις οὐ μικράν ήμιν παρέχουσα χρείαν, άλλά τοσαύτην ώστε είς τό πολύ της ζωής ημιν συντελειν και κεκμηκότα άνακτασθαι τὰ σώματα. τοῦτο γὰρ ἔργον ἀνέμων ἀναρριπίζειν τὸν ἀέρα, 20 ώστε μή απίνητον όντα φθείρεσθαι, πεπαίνειν τε τούς καρπούς και τρέφειν τα σώματα. τι άν τις είποι τας έν ναυ-

3-p. 443, 11 Chrysost. in Psalm. 134 cp. 3 Migne Tom. 55, 390. - 15 Matth. 24, 27.

1 αὐτῶν οm. RV. — 6 σύγχυται ER. — 8 ἐξήρανεν DFG. — 9 τοῦτο om. ANP τὸ πῦρ B. — ή ἀστραπὴ RV Chr. — 10 φανώτερον ABDF et mg. P m. 1 φανερώτερον P in textu. — 12 φοράν] φοβεράν CP. — ἐνεγκείν ABP Chr. ὑπενεγκείν rell. — 15 ὁ χριστὸς BFR Chr. — 16 φαίνει ABP φαίνεται rell. Chr. Matth. — 18 ἡμίν ABFP ἡμῶν rell. — 22 τίς ἅν τις εἶποι ER τίς ἂν είποι C. — ἐν ναυτηλία DFPR ἐν ναυτιλλία Β ἐναυτηλία C ἐν αὐτῆ λία M.

10 καί φαν. τε καί Ρ. — 20 τὰ σώματα καί καταψύχειν καί τον άέρα κουφότερον ποιείν P Chr. — άναριπίζειν Ρ.

τιλία χρείας αύτῶν καί τοὺς καιρούς, καθ' οῦς τεταγμένως έφίστανται καί παραγωροῦσιν ἀλλήλοις χορεύοντες έν τῷ πελάγει και τους πλωτήρας διαβιβάζοντες; και δ μέν παρέπεμψεν, δ δε διεδέξατο, και εναντίας δδεύοντες δδούς και 5 διακονούντες, ή μάγη αὐτῶν πάλιν τῷ βίω γίνεται γρήσιμος. και μυρία έτερα άν τις είποι των άνέμων έργα. άλλ' δμως ταῦτα πάντα παραδραμών δ προφήτης καὶ καταλιπών τῷ ἀκροατῆ ἀναλέγεσθαι αὐτὸς μόνον την εὐκολίαν τῆς δημιουργίας παρέστησεν. το γάρ είπεῖν έκ θησαυρών αὐτοῦ, 10 ού τοῦτο δηλοῦντός ἐστιν, ὅτι θησαυροί τινές είσιν ἀνέμων, 332 M. άλλά το εύχολον τοῦ ἐπιτάττοντος καὶ ἕτοιμον τῆς βουλῆς καί παρεσκευασμένον. ώσπερ γάρ δ έχων έν θησαυρφ μετά άδείας έξάγει πάντα και ότε βούλεται πάλιν είσάγει, ούτω καί δ τοῦ παντός δημιουργός πάντα εὐκόλως ἐποίησε καὶ 15 τη φύσει παρέδωκεν. είδες πόση και έν άέρι διαφορά, καθάπερ καί έν έδατι καί έν πυρί πολλαί έναλλαγαί. καί γαρ τοῦ ὕδατος τὸ μέν ἐστι πηγαῖον, τὸ δὲ θαλάττιον, τὸ δε άέριον, το δε έν νεφέλαις, το δε ύπερουράνιον, το δε ύπεράνω των ούρανων, τὸ δὲ υπόγειον, ἀφ' οῦ καὶ τὰ 20 θερμά δδατα έν διαφόροις τόποις άνάγονται διά του όπογείου πυρός θερμανθέντα παραδόξως. και τοῦ πυρός τὸ μέν έστιν έν ήλίω, το δε έν σελήνη, το δε έν αστραπαίς. τὸ δὲ ἐν ἀέρι, τὸ δὲ ἀπὸ ξύλων τὸ περὶ ἡμᾶς καὶ τὸ λυγνιαΐον, τὸ δὲ ἀπὸ γῆς (καὶ γάρ ἐστι πολλαχοῦ τὸ τοιοῦτον 25 άπο γης άναδιδόμενον ώσπερ αι πηγαί των ύδάτων), το δέ

9 αὐτῶν P.

¹ xad' ovs] radovs M radws CF et recc. quidam rady A om. recc. alii. — 11 rd sőrolov BFRV Chr. the sőrolov rell. — 12 kzwe dysavçõ A kzwe dysavçde FR. — 16 ér ante recel om. CF. — 18 dreçovçárior] odgárior Chr. — 19 dróyior A dróyaior B. — 19 ág' od — 21 raqadóks om. B et alia inserit e Pauli Silentiarii opusculo de thermis Pythiis desumpta. — 23 rad to lezenator ABPV Chr. rad om. rell. — 25 árd yhs om. CF.

έν λίθοις παρατριβομένοις, τὸ δὲ ἐν κόμαις δένδρων καὶ αὐτῶν παρατριβομένων, τὸ δὲ ἐν κεραυνοῖς ἐκ τοῦ αἰθέρος, τὸ δὲ καὶ ἐξ ὑδάτων καὶ ὑέλων διαυγεστάτων καὶ καθαρωτάτων έξάλλεσθαι πέφυκεν. ούτω δή και έν άέρι πάλιν δ μέν έστι παγύτερος δ περί ήμας και φθοροποιός τε και 5 νοσημάτων ποικίλων και έπικινδύνων αίτιος, δ δε λεπτότερος καί σωμάτων εύκρασίας και εύρωστίας πρόξενος, δ δε άνώτερος και πυρωδέστερος. ώσπερ και των ανέμων πολλαι διαφοραί. δ μέν γάρ έστι λεπτότερος, δ δέ παγύτερος, δ μέν ψυγρότερος, δ δε ξηρότερος, δ μεν δγρότερος, δ δε θερμό- 10 τερος. όθεν ούν δ προφήτης έμπεσών είς την άβυσσον των εύεργετημάτων τούτων και των τοιούτων, έν οίς ή του θεου δύναμις καί σοφία δείκνυται, και ίδών το πέλαγος άγανές, άπεπήδησε μέγα βοήσας ώς έμεγαλύνθη τὰ έργα σου, κύριε. πάντα έν σοφία έποίησας και σοφίας ένέπλησας τά 15 τε έμψυγα καὶ ἄψυγα.

[ιβ'. Περί Δομετιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Τίτον ἐβασίλευσε Δομετιανὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ 333 Μ. ἔτη ιε΄ καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ ναῷ Ῥώμης κατ' ἐπιβουλὴν

14 Psalm. 103 (104), 24.

1 κώμαις BDFV κοπαζς C. — 2 αίδξοους B άξοος N. — 3 και έξ AP και om. rell. — 6 ποικίλων και om. B και om. N et E in guo verba έπικινδύνων αίτ. δ δε λεπτότερος post άνώτερος inserta sunt. — 15 σοφίας ένέπλησας ABP ένέπλησας σοφίας rell. — τά τε (τε om. A) ξμψυχα και τὰ άψυχα APV τά τε άψυχα και ξμψυχα B τά τε ξμψυχα και τὰ άψυχα rell. — 18 τίτον BEFV et recc. quidam. — άδελφός BP δ άδελφός rell.

14 μέγα νοήσας ώς και προαναφωνήσας φησίν P. — 16 Post άψυχα P add.: και τίς ού θαυμάσειεν, ίνα τὰ πολλά τῶν ἔργων αύτοῦ παραλείφαντες διὰ τὸ μῆπος τοῦ λόγου, τὸν ῆλιον και τὴν σελήνην ἐπιμνησθῶμεν και τὸν τούτων ἄπαυστόν τε και εὐταντον δρόμον εἰς εὐπρασίαν και σύστασιν τῶν ζώων ἀπάντων μὲν εὐδηλον ὅτι, μάλιστα δὲ τοῦ ἀνθρωπίνου συγχρίματος. τρέχουσι γάρ σησιν ὁ δαμασκηνὸς ἰερὸς ἰωάννης δρόμον ἅληντον. τῆς ἑαυτοῦ γυναικός. καὶ οῦτω διάδοχος τοῦ ἀδελφοῦ γενόμενος οὐ τὴν πατρικήν τε καὶ ἀδελφικὴν ἐζήλωσεν ἄριστον πολιτείαν, ἀλλὰ τὴν Τιβερίου καὶ Νέρωνος ἀνοσιουργίαν ἐκ διαμέτρου. καὶ δὴ πᾶν εἶδος κακίας ἐπελθών καὶ μιαιφονίας 5 τε καὶ γυναικομανίας ἅμα καὶ ἀνδρομανίας ἀνάπλεος γενόμενος ἑαυτὸν ὁ ἄθεος τελευταῖον ἀπεθέωσεν. κἀντεῦθεν οὖν ἔχθιστον ἅπασι καὶ ἀπόβλητον διὰ τὸ φονικόν τε καὶ θηριῶδες τῆς μιαρᾶς γνώμης ἑαυτὸν ὁ τάλας ἀποφήνας εἰκότως μάλα τὰ ἐπίχειρα τῆς οἰκείας δυσμενείας κομισάμε-10 νος αἰσχίστω μόρω τὸν μυσαρὸν καὶ βέβηλον καταστρέφει βίον, ὡς εἰοηται.

Έφ' οῦ Τιμόθεος ὁ ἀπόστολος καὶ Ἐνήσιμος ἐμαρτύρησαν, καὶ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστης ἐν Πάτμφ τῆ νήσφ ἐξορίζεται, καὶ ᾿Απολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἐγνωρίζετο περιπολεύων
 15 καὶ πανταχοῦ ποιῶν εἰς τὰς πόλεις καὶ χώρας δαιμονικὰ ἀποτελέσματα. ἀπὸ Ῥώμης δὲ ἐλθῶν πρὸς τὸ Βυζάντιον καὶ παρακληθεἰς ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἐποίησε ταῦτα φυγαδεύ ⁸³⁴ Μ. σας τὸ πλῆθος τῶν ὄφεων καὶ σκορπίων ἐκ τῆς πόλεως, ὥστε μὴ ἀδικεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τῶν
 20 ῖππων τὴν ἀταξίαν χαλινώσας ἐν ταῖς συνελεύσεσι τῶν ἀρχύντων. ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς ᾿Αντιόχειαν παραγενόμενος

12 cf. Leo Gramm. p. 65, 14. — 14 — p. 445, 11 cf. Malalas p. 263, 18 Leo Gr. p. 65, 16.

1 τῆς αὐτοῦ γυναικός M τῆς γυναικός αὐτοῦ A. — 2.8 πολιτείαν ἄριστον A ἄριστον om. B. — 5 ἀνάπλεως BRV Exc. τε ἀνάπλεος CEF τε ἕμπλεος (-ως D) N. — 18 ὁ εὐαγγελιστὴς ABP Leo ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς rell.

8 δ τάλας om. P. — 9 τὰ πίχειρα P. — 10 καταστρέφει καὶ βέβηλον P. — 15 sqq. sic in P.: καὶ χώρας τελέσματα, καὶ πρός τὸ βυζάντιον ἀπὸ ζώμης ἐλθὰν ἐποίησεν ἐκεῖ πολλὰ τελέσματα παρακληθείς ὑπὸ τῶν βυζαντίων, ῶστε φυγαδεύεσθαι τὸ πλ. τῶν ὄφ. καὶ σκ. ἐκ τ. πόλ. καὶ μηδεν ὑπ' ἀὐτῶν παραβλάπτεσθαι μήτε μὴν ὑπὸ τῆς πολλῆς ἀταξίας τῶν ἶππων συναθροιζομένων ἐν ταῖς συνελ. τῶν ἀρχ. ἐν τῷ παλατίφ. — 21—p. 445, 1 παραγεν. ἐποίησε δυσωπηθείς είς τε τοὺς σχοφπίους καὶ τοὺς κόνωπας τελέσματα. τυραυνούμενοι γὰρ P. δυσωπηθείς έποίησεν. τυφαννούμενοι γὰφ οί 'Αντιοχεῖς ὑπὸ τῶν σποφπίων καὶ τῶν κωνώπων, ποιήσας χαλκοῦν σποφπίον καὶ χώσας αὐτὸν ἐν τῆ γῆ καὶ μικφὸν ἐπιστήσας ἐπάνω κίονα πφοσέταξε καλάμους βαστάζειν τὸν λαὸν καὶ πεφιεφχομένους ἐν τῆ πόλει πφάζειν τοὺς καλάμους ἐπισείοντας ἀκώ- 5 νωπα τῆ πόλει. καὶ οῦτως ἐξηφανίσθησαν ἐκ τῆς πόλεως οῖ τε σποφπίοι καὶ οἱ κώνωπες. αἰτηθεἰς δὲ καὶ πεφὶ τῶν ἐπιπειμένων αὐτῆ σεισμῶν στενάξας ἔγφαψεν ἐν διπτύχω ταῦτα οὐαί σοι, τάλαινα πόλις, ὅτι σεισμοῖσι πολλοῖς καὶ πυφσοῖς κατενεχθείης. κλαύσεται δέ σε καὶ ὁ παφ' αἰγια- 10 λοῖς Ἐζοξέντης.

Περί οδ μέντοι και δ μέγας Αναστάσιος Θεουπόλεώς φησιν 'Απολλωνίου δε μέχρι νῦν ἔν τισι τόποις ένεργοῦσι τὰ ἀποτελέσματα ίστάμενα τὰ μὲν εἰς ἀποτροπὴν ζώων τετραπόδων και πετεινών βλάπτειν δυναμένων άνθρώπους, τὰ δὲ 15 είς έποχην δευμάτων ποταμῶν ἀτάκτως φερομένων καὶ ἄλλα είς έτερά τινα έπὶ φθορᾶ καὶ βλάβη ἀνθρώπων ὑπάργοντα άποτρόπαια ίστανται. και γούν ού μόνον έν τη ζωή αύτου ταῦτα καί τὰ τοιαῦτα εἰργάσαντο οί δαίμονες δι' αὐτοῦ, άλλά γε καί μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ παραμένοντες τῷ μνή- 30 ματι αύτοῦ σημεῖά τινα ἐπετέλεσαν ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ πρός άπάτην τῶν ἐλεεινῶν ἀνθρώπων τῶν ῥαδίως ὑποκλεπτομένων είς τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τοῦ διαβόλου. τί ἄν τις είποι περί τῶν κατὰ Μανέθωνα μαγικῶν ἔργων; ὃς τοιοῦτος άπρος γέγονε τη μαγική απάτη, ότι αεί έσκωπτε προδήλως 25 335 Μ. τον Απολλώνιον ως μή ακριβή την κατ' αύτους φιλοσοφικήν έμπειρίαν έσχηκότα. έδει γάρ αὐτόν, φησίν, ώσπερ έγὼ

12-p. 446, 2 Anastas. Sinait. Quaest. 20 Migne T. 89, 525 B.

16 άποχήν CN. — 25 άπρος AR Anast. άπρως BGPV άπριβῶς CE ἀπριβής F om. LN. — 27 έγω] ἔργω CFLNR.

2 και των κωνωπίων σφόδρα και ποιήσας P. — 14 τελέσματα PAnast. — 22 έλεεινών om. PAnast. — 25 γέγονεν άκρως P.

λόγφ μόνον ποιείν απερ έβούλετο, και μη αποτελέσμασιν έπιτρέπειν τὰ παρ' αὐτοῦ πραττόμενα. ταῦτα δὲ πάντα συνγαρήσει τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργεία δαιμόνων γίνονται πρός τό διά των τοιούτων πραγμάτων δοκιμάζεσθαι την ημετέραν 5 δοθόδοξον πίστιν, εί έδραία έστι και παγία προσμένουσα τῷ πυρίω καὶ μὴ ύποσυρομένη ύπὸ τοῦ έγθροῦ διὰ τῶν φαντασιωδών τεράτων καί σατανικών ξργων τών πραττομένων ύπό των δούλων και ύπηρετων της κακίας. ού μην δε άλλα και τω δνόματι πυρίου προεφήτευσαν τινες, ως Βα-10 λαάμ και Σαούλ και Καϊάφας, και δαιμόνια πάλιν έξέβαλον, ώς Ιούδας και υίοι Σκευα. οὐκοῦν και εἰς ἀναξίους ή γάρις ένεργει πολλάκις, ίνα έτέρους εύεργετήση. και γαρ Βαλαάμ άμφοτέρων άλλότριος ήν, βίου άρίστου και πίστεως, άλλ' δμως ένήργησεν είς αὐτὸν ή χάρις διὰ την έτέρων 15 οίκονομίαν. και δ Φαραώ τοιούτος ην, άλλα κάκείνω τα μέλλοντα προέδειζεν. και δ Ναβουχοδονόσωρ παρανομώτεοος, άλλά γε καί τούτω πάλιν τὰ μετὰ πολλὰς δστερον έσομένας γενεάς άπεκάλυψεν. όθεν δηλον ότι πολλοί και των έναντίον έχόντων φοόνημα έπὶ τῷ προσχήματι τοῦ Χριστοῦ 20 τεράστια ποιούσιν έτέρα τέγνη τινί πρός απάτην ανθρώπων άπειροκάλων. οίος έγένετο Σίμων δ μάγος και Μένανδρος μετ' έκεινον και άλλοι τοιούτοι, δι' οθς είκότως έφη μή θαύμασιν απατασθαι προσήκει μήτε μην έπαγγελία ψιλη. δοπιμάζειν δε των λεγομένων την άλήθειαν.

8-11 cf. Constitut. Apostol. apud Anastas. Sin. Quaest. 20 Migne Tom. 89, 528 C. — 12-18 Chrysost. in Matth. XXIV (XXV), 2 Migne Tom. 57, 322.

1 μόνω BEFLM Anast. — 3 τοῦ om. CFM. — δαιμόνων ABP τῶν δαιμόνων rell. — 9 τὸ ὄνομα CEFRV. — 11 viol DEPV oi viol rell. — σπευά ADFV σπεύα Ε. — 15 ὁ φαραὰ ABP ὁ om. rell. — 17 ἐσόμενα CFL. — 18 καὶ τῶν ABPV καὶ om. rell. — 19 ἐναντίον BEL ἐναντίων rell. — 20 τεράστεια FP.

1 τελέσμασιν P Anast. — 11 Post Σχευά P add.: έν τούτοις δὲ και τὸ τινὲς έξεριθείας τὸν χριστὸν καταγγέλουσι και τὰ ἑξῆς. — 13 και τῆς πίστεως P. — 24 λεγομένων και πραττομένων P.

[ιγ'. Περί Νερούα.]

Μετά δὲ Δομετιανόν έβασίλευσε Νερούας έτος έν. ὃς άναπαλεσάμενος Ιωάννην έκ τῆς νήσου ἀπέλυσεν οἰκεῖν έν 386 Μ. Έφέσω. μόνος τότε περιών τῷ βίω ἐκ τῶν ιβ΄ μαθητῶν καί συγγραψάμενος τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον ἐν εἰρήνη 5 άνεπαύσατο. περί οδ καί δ πολυίστωρ Εύσέβιος έν τη έκκλησιαστική ίστορία φησίν[.] Θωμας μέν την Παρθίαν είληγεν, Ίωάννης δε την Άσιαν, πρός οθς και διατρίψας έτελεύτησεν έν Έφέσω. και πάλιν έπι τούτοις ουν και Ίωάννης δ εύαγγελιστής έν Ἐφέσω τῆς Ἀσίας τελευτῷ καὶ θάπτεται 10 ποός των αὐτόθι πιστων. δμοίως δὲ και Φίλιππος δ ἐκ τών ζ΄ διακόνων έν Ιερά πόλει τελειούται και θάπτεται μετά των θυγατέρων αύτου. περί ών και Πολυκράτης δ της έν Έφέσω παροικίας επίσκοπος Ιούκτορι τῷ επισκόπω Έώμης γράφων ούτω φησίν και γάρ κατά την Ασίαν μεγάλα στοι- 15 γεῖα κεκοίμηνται, ἅτινα καὶ ἀναστήσονται τῆ ἐσχάτη ἡμέρα τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου, Ἰωάννης δ ἐπιστήθιος Χριστοῦ, δς καί τὸ πέταλον πεφορηκώς καὶ διδάσκαλος ἐν Ἐφέσω γενόμενος κεκοίμηται, καί Φίλιππος δ έκ τῶν ζ΄ διακόνων έν Ιερά πόλει τελειούται. ούτός έστιν δ και τον εύνουχον 20 βαπτίσας καὶ τὸν Σίμωνα κατηγήσας.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ὁ θεῖος Ἱππόλυτος Ῥώμης περὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς τελειώσεως τῶν ἀποστόλων διεξιὼν

7-9 Eus. Hist. Eccl. III, 1. - 9-20 ib. III, 31. - 22p. 448, 6 Hippolytus de x11 apostolis. Migne Tom. 10, 952.

2 νεφοῦας LM νέφβας V νεφβᾶς R. — 4 ἐν τῷ βἰφ AFL. — 12 ἰεφῷ (-φὰ GP) πόλει ABCGPR ἰεφάπολει M ἰεφαπόλει DEFLV item v. 20. — 14 ἰούπτοφι ABFPR ἰούπτωφι DV οὐίπτοφι CE οὐίπτωφι LM. — 15 φάσκει RV. — 16 ἐν τῆ PR. — 17 τοῦ om. AR.

2 ένα P. — 5 έν είρήνη άνεπαύσατο] μαρτυρίου κατηξίωται P. Tum alia addit seorsim edenda et prosequitur: καὶ μὲν δὴ καὶ δ πολ. εὐσ. — 18 διδάσκαλός τε καὶ μάρτυς P Eus. — 20 τελειοῦται καὶ θάπτεται ἐκεῖ μετὰ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ P (cf. Euseb.).

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

έφη 'Ιωάννης ὁ ἀδελφὸς 'Ιακώβου κηρύσσων ἐν τῆ 'Λσία τὸν λόγον ἐξωρίσθη ἐν Πάτμφ τῆ νήσφ ὑπὸ Δομετιανοῦ βασιλέως 'Ρωμαίων, κἀκεῦθεν πάλιν εἰς Ἔφεσον ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακληθεἰς ὑπὸ Νερούα καὶ τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον 5 συγγραψάμενος, ἔνθα καὶ τὴν ἀποκάλυψιν θεασάμενος ἐτελεύτησεν, οὖ τὸ λείψανον ζητηθὲν οὐη εὐρέθη.

Ο δέ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου άδελφός Καισάριος έπι 337 M σεπρέτου έν Κωνσταντινουπόλει έρωτηθείς περί τούτου ούτως άπεκρίνατο λέγων αύτος Ιωάννης έν τῶ κατ' αὐτὸν εὐαγ-10 γελίω πρός τῷ τέλει διεσάφησε τοῦτο φάσκων και τοῦτο είπων δ Ίησοῦς λέγει αὐτῷ, τοῦτ' ἔστι τῷ Πέτοω, ἀκολούθει μοι. έπιστραφείς δε δ Πέτρος βλέπει τον μαθητήν, δν ήγάπα δ Ίησοῦς, ἀκολουθοῦντα καί φησιν κύριε, οὖτος δὲ τί; καὶ λέγει αὐτῷ δ Ἰησοῦς ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως 15 ἔρχομαι, τί πρός σέ; έξηλθε δε ό λόγος ούτος είς τούς άδελφούς, και έδοξαν ότι δ μαθητής έκεινος ούκ άποθνή-סאבו. אמן סיטא בואבי מיזדָשָ טיד סיטא מאסטיאסאבו, מאל למי αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρός σέ; ἐπεὶ οὖν άλιεύοντας αύτούς κατειληφώς τῷ Πέτρω μόνω προσέταξεν 20 έπεσθαι αὐτῷ, ὁ δὲ καὶ τὸν Ἰωάννην συμπορεύεσθαι βουλόμενος έφη κύριε, ούτος δε τί; δν θεσπίσας δ Ίησοῦς προσμένειν έπι της άλείας φησίν έαν αυτόν θέλω μένειν ένταῦθα καὶ άλιεύειν ἕως ἂν ὑποστρέψας ἔργομαι πάλιν ὦδε. τί πρός σέ; ωστε ούν αριστα διορθούμενος την έσφαλμένην

7-24 Caesarius Dialog. III, 179 Migne Tom. 38, 1152. — 10 Joh. 21, 19-23.

3 τῶν δωμαίων Ν. — 4 νεφοῦα CLM. — 7 καισάφειος EFMR. — 15 δὲ ABP οὖν rell. Joh. — οὖτος em. BV et recc. quidam. In L m. 1 spr. vers. add. — 16 καὶ ἔδοξαν ABP om. rell. Joh. — 17 καὶ οὖκ εἶπεν — ἀποθνήσκει om. BC. — 21 μένειν Ν. — 24 διοφθ. αὐτῶν τὴν ἐσφαἰμένην ὑπόν. Ν.

7 καί γε και ό τοῦ Ρ. — 9 ἀπεκρίθη Ρ. — 14 αὐτὸν] αὐτῶ Ρ. — 17 ὅτι οπ. Ρ. — 22 ἐνταῦθα δηλαδή και Ρ.

αύτων ύπόνοιαν είκότως έφη και ούκ είπεν αύτω. ούκ άπο-Ονήσκει. και γαρ έν πολλοϊς πολλάκις διεσφάλλοντο πρός τάς πεύσεις Χριστοῦ καὶ ἀποκρίσεις, ὡς καὶ ἀκούειν ἀσυνέτους καί βραδείς τη καρδία, έως έλθών το άγιον πνεύμα έδίδαξεν αὐτοὺς καὶ ὡδήγησεν εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν κατὰ 5 τόν λόγον πυρίου. εί δέ τις έριστιπῶς τε παὶ προπετῶς άποπρουόμενος τὰς ໂερὰς ταύτας φωνὰς καὶ μαρτυρίας ἀπαίοως δηθεν συλλογιζόμενος είποι ποός το κατανγείλαι την δευτέραν Χριστοῦ παρουσίαν κατελείφθη ζῶν ἐν σαρκὶ μετὰ Ένων και Ηλία, ακουέτω δτιπερ μόνους δια της αποκαλύ- 10 ψεως αύτός ούτος έκείνους έκ προσώπου κυρίου λέγει τούς δύο μάρτυρας γενήσεσθαι Ένωγ και Ηλίαν τοιάδε φάσκων. και δώσω τοις δυσι μάρτυσι μου, και προφητεύσουσιν ήμερας ασξ΄ περιβεβλημένοι σάκκους. ουτοί είσιν αι δύο 338 Μ. έλαΐαι και αί δύο λυχνίαι ένώπιον χυρίου πάσης της γης 15 έστῶτες. καί εἴ τις θελήσειεν αὐτοὺς ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκποοεύεται έκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς έγθροὺς αύτῶν. καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, ποιήσει το άναβαϊνον θηρίον έκ της άβύσσου πόλεμον μετ' αύτων και νικήσει και άποκτείνει αύτούς, και τὰ πτώματα αύτῶν 20 έπι της πλατείας της μεγάλης πόλεως έσονται ήμέρας τρεῖς ήμισυ άταφα, όπου και δ κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη, μάτην

3 Luc. 24, 25. - 4 Joh. 16, 13. - 13 Apocal. 11, 3 sqq.

1 και ούκ είπεν αύτὸν ούκ ἀποθνήσκειν Β. — αύτῷ ούκ AP αὐτῷ ὅτι ούκ rell. — 4 ἐλθὸν Ε. — 6 κυρίου BCP τοῦ κυρίου rell. — 10 ἡλία CR ἡλιοῦ Β. — ἀκουέτωσαν CENR om. F. — 11 ἐκεῖνος CMR om. L. — 12 ἡλίαν BCR. — 14 περιβεβλημένοις CP περιβεβλημένους F. — 15 και αι δύο ABLP αἰ om. rell. — 20 ἀποκτείνη ACV ἀποκτενεῖ Ε Apocal. — 21 ἡμέρας τρεῖς ἡμιου ἅταφα AP γ΄ ἡμιου ἕτη ἄταφα Β ἅταφα ἡμέρας τρεῖς ἡμιου rell. (ἡμιου compendio scr. in ABN).

1 αύτῶν καὶ ἄλογον ὑπόνοιαν Ρ. — 18 ποιήση Ρ. — 22 Post έσταυρώθη Ρ add.: καὶ πάλιν φησίν sqq. Apocal. 20, 9; 10.

FEQPTIOT MONAXOT

οὖν παφαληφοῦσί τινες φάσκοντες αὐτὸν ἔτι ζῆν ἐν σαφκὶ μὴ νοοῦντες μήτε ὣ λέγουσι τῷ ὄντι μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται, οἴκοθεν τοῦτο καὶ σὐκ ἕκ τινων ίεφῶν ἐξηγητῶν διψοκινδύνως τε καὶ τολμηφῶς ὄντως τεφατευόμενοι.

[ιδ'. Περί Τραϊανοῦ.]

Μετὰ δὲ Νεφούαν ἐβασίλευσε Τφαϊανός ἕτη Θ΄ καὶ ὑδεριάσας ἀπέθανεν. ὅστις ἀγαθός καὶ μισοπόνηρός τε καὶ φιλοδίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ῶστε γυμνώσας ποτὲ ἑομ-339 Μ φαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων ἐπέδωκε τῷ ἐπάρχω λέγων 10 δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο, καὶ εἰ μὲν καλῶς ἄρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ δὲ μή, κατ' ἐμοῦ αὐτῷ χρήση. ἐφ' οὖ Συμεών ὁ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος ἐμαρτύρησαν, καὶ Βασιλείδης καὶ Μένανδρος καὶ Κήρινθος καὶ Νικόλαος καὶ Ἐβιοναῖος οἱ αἰρεσιάρχαι καὶ ἐχθροὶ τῆς ἀληθείας ἐγνωρίζοντο.

15

5

[ιε'. Περί 'Αδριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Τραϊανὸν ἐβασίλευσεν ᾿Αδριανὸς ὁ καὶ Λίλίας 340 Μ. γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτη κό΄, καὶ ὑδεριάσας ἀπέθανεν. ἐφ' οῦ στασιασάντων τῶν Ἰουδαίων καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν οἰκοδομῆσαι βουληθέντων, ὀργίζεται κατ' αὐτῶν σφόδρα. καὶ 30 πολέμου γενομένου μεταξὺ ἀνείλεν ἐξ αὐτῶν ἐν ἡμέρα μιῷ μυριάδας νη΄, καὶ τὰ μὲν παλαιὰ λείψανα τῆς πόλεως καὶ

2 I. Timoth. 1, 7. — 6—11 cf. Leo Gramm. p. 67, 12. — 11—14 cf. ib. p. 68, 5. — 17—p. 451, 5 cf. ib. p. 68, 17.

1 oùv om. C m. 1 spr. vers. add. in P. — 6 νεοοῦαν LNV νεοβᾶν R. — 9 ἐπάρχω BMPR Leo ὑπάρχω rell. — 11 αὐτῷ AEGP αὐτὸ rell. om. Exc. de virt. — χρήσει AEF χρείση C χρῆσαι BR Exc. Leo. — 12 κλαπὰ Ε κλοπὰ B κλοπὰ AV κλεώπα R. — βασιλίδης (-iς A) ACLMRV. — 14 ἐγνωρίζοντο v: 13 post κήρινθος inserit N. — 16 αἰλίας (αἰλ. A) ACELMP αίλιος rell. — 18 τῶν ἰονδαίων ALV (P cf. infra) τῶν om. rell. — 20.21 μυριάδας νη' ἐν ἡμέρα μιῷ C ἐν ἡμέρα μιῷ om. B.

14 και έχθροι της άληθείας οπ. Ρ. — 18 στασιάσαντες οί Ιουδαίοι και — βουληθέντες P.

τοῦ ναοῦ καταρριπώσας κτίζει νέαν Ἱερουσαλήμ, ην δη καί μετωνόμασεν Αίλίαν είς τὸ ίδιον ὄνομα, καὶ στήσας τὸ έαυτοῦ εἶδωλον ἐν τῷ ναῷ οἰκεῖν Ελληνας ἐν τῆ πόλει προσέταξεν. πτίσας δε παι ναόν εν Κυζίπω παι πόλιν εν τη Θράκη προσηγόρευσεν αὐτὴν Άδριανούπολιν. ἐφ' οῦ 5 Κέρδων και Ούαλεντίνος και Μαρκίων και Μοντανός και Σατορνίλος και Καρποκράτης οι αίρεσιάρχαι και Άκύλας Errwollovto.

[15'. Περί 'Αντωνίνου.]

Μετά δε 'Αδριανόν έβασίλευσεν 'Αντωνίνος έτη κβ'. έφ' 10 341 Μ. ού Πολύκαρπος δ μαθητής Ιωάννου του εύαγγελιστου καί Ιουστίνος δ φιλόσοφος και Διονύσιος επίσκοπος Κορίνθου έμαρτύρησαν, καί Τατιανός καί Βαρδισιάνης οί αίρεσιάρχαι 342 Μ. καὶ Πρίσκιλλα καὶ Μαξιμίλλα αι ψευδοπροφήτιδες τῶν κατὰ Φρύγας έγνωρίζοντο. 15

[ιζ'. Περί Μάρπου.]

Μετά δὲ 'Αντωνίνον έβασίλευσε Μάρκος υίος αὐτοῦ έτη ια'. έφ' ού πῦρ έκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' άνατολάς φερόμενον ὤφθη.

[ιη'. Περί Βήρου.]

Μετά δὲ Μάρκον έβασίλευσε Βῆρος υίος αὐτοῦ ἔτη η' 343 Μ. παί έσφάγη έν προκένσω.

7 cf. Leo Gramm. p. 69, 14. - 21 cf. Malalas p. 282, 14 (cf. Exc. de insid. quae év προκένσω exhibent).

1 καταρρηπώσας P κατερριπώσας L κατερρειπώσας V κατερειπώσας Β. – 3 έν τη πόλει] έν τῷ ναῷ Ν. – 4 δὲ καὶ ναὸν ABP καί om. rell. — έν τη κυζίως GV έν τῷ κυζ. R (in quorum uno έν τῷ ή κυζ.). — 6 μουντανός CM. — 7 σατορνίλος BELRV σατορνείλος M. — 12 δ ἐπίσκοπος MRV. — 18 βαρδησιάνης BL μαρδησιάνης (μαρδισ. alii) R βαρδισάνης CE. — 14 πρισκίλια EF ποίσχυλία R. — μαξίμιλλα MV μαξιμίλα C. — 14 κατά φούγας ERV καταφούγας rell. — 17 δ υίδς BM. — 18 άπδ δυσμών έπ' άνατολώς οπ. V έπ' άνατολώς οπ. Β.

20

[ιθ΄. Περί Κωμώδου.]

Μετὰ δὲ Βῆρον ἐβασίλευσε Κώμωδος ἀδελφὸς αὐτοῦ ἕτη ιβ΄ καὶ ὑπὸ ἀναγωγῆς αῖματος καὶ χολῆς ἀθρόως ἀπ-344 Μ. ἑθανεν. ἐφ' οὖ Θεόδοτος ὁ καὶ πρῶτος τῆς κατὰ Παῦλου 5 τὸν Σαμωσατέα καὶ Νεστόριον πλάνης ἀρξάμενος καὶ Θεοδοτίων ἐγνωρίζετο.

[κ'. Περί Περτίνακος.]

Μετὰ δὲ Κώμωδον ἐβασίλευσε Περτίναξ μῆνας δύο καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ παλατίου 10 τὸν μάρτιον μῆνα.

[κα'. Περί Δαδίου.]

Μετὰ δὲ Περτίνακα ἐβασίλευσε Δάδιος μῆνας δ' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πηγὴν τοῦ παλατίου 345 Μ. Φεωρῶν τοὺς ἰχθύας.

15

[κβ'. Περί Σευήρου.]

Μετὰ δὲ Δάδιον ἐβασίλευσε Σευῆφος ἔτη ιη΄. ὡς τὸν ἐν Βρεττανίαις νικήσας πόλεμον ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν περιετείχισε τὴν νῆσον σταδίοις χιλίοις. ἐφ' οὖ Λεωνίδης ὁ ἐπίσκοπος καὶ πατὴρ Ἀριγένους ἐμαρτύρησεν, καὶ Κλήμης 20 ὁ Στρωματεὺς καὶ Σύμμαχος καὶ Ἀριγένης ἐγνωρίζοντο.

16-18 cf. Leo Gramm. p. 72, 20. - 18-19 ib. p. 72, 18.

2 хώμωδος BDPR хώμοδος AELV хόμωδος C хόμοδος FM. Similiter v. 8. — δ άδελφος BFMR. — 5 σαμωσατέα (-ατα C -αταν M) ACFLMPR σαμουσατέα G σαμοσατέα BDEV. — 6 έγνωείζοντο CENV. — 9 έχ] άπο L om. R. — 10 είς τον μάφτιον μήνα P τοῦ μαφτίου μηνός AB τῃ ἀρχῃ τοῦ μαφτίου μηνός F. — 13 ὅπὸ τοῦ κουβιχουλαρίου AR ὅπό τινος κουβ. V. — 16 σεύηρος L σευίρος A σεβήρος BFG σέβηρος V βήρος M. — 18 λεωνείδης D λεονίδης ACLMPRV.

17 βριτανίαις P. — 19.20 πλ. ό στρωμεύς και ό τούτου μαθητής ώριγένης σύμμαχος έγνωρ. P.

Οστις 'Ωριγένης είς 'Αλεξάνδρειαν απμάζων μεγίστην είς 846 M. τόν θεΐου λόγου σπουδήν καταβαλλόμενος ού μόνου τοῖς πιστοῖς πρόξενος ὦφελείας ἐγένετο μεγάλης, ἀλλά γε καὶ τῶν αίρετικῶν οὐκ όλίγοις. ὑπ' αὐτοῦ γὰρ τὰ ὑγιῆ τῆς πίστεως παραλαμβάνοντες δόγματα ζηλωταί τῆς ἀληθείας 5 έγίνοντο. έξ ων υπήρχε διαφερόντως Αμβρόσιος ανήρ έπίσημος καί φιλόλογος, δε είς γνωσιν του άνδροε άφικέσθαι σπουδάσας απέστη της Ούαλεντίνου και Μαρκίωνος αίρέσεως πείραν της ένθέου παιδείας αύτοῦ ἀρκοῦσαν κτησάμενος. πλειστοι δε και των έξωθεν φιλοσόφων πρός αύτον φοιτών- 10 τες μεγίστην και αύτοι πρός τα οίκεια μαθήματα την ώφέλειαν έκαρποῦντο. μέγας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο παραδιδούς γεωμετρίαν και άριθμητικήν και τάλλα προπαιδεύματα. διόπερ ούκ όλίγοι τῶν παρ' Έλλησι φιλοσόφων μαρτυρούσιν αύτῷ μνήμην έν τοῖς ίδίοις ποιούμενοι συγ-15 γράμμασιν ώς διδασκάλου. και γαρ εύφυής παιδόθεν ύπηρχε σφόδρα καί ζητητικός άγαν, ὦ έν τη παιδική ήλικία το τής θείας γραφής βούλημα πυνθανομένω ως βαθύτερον ή διανοούμενον επέπληττεν δ πατήρ μηδέν ύπερ ήλικίαν περαιτέρω ζητείν. νύπτωρ δε έπιστας εθδοντι τα στέρνα ώς θείου 20

1-13 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 18. - 14-16 cf. ib. VI, 19, 1. - 16-p. 453, 2 ib. VI, 2, 9 sqq.

6 гречонто ВМВ. — 9 абтой пандекаς С абтой от. F. — 12 грифекто RV. — 14 фелозофон AP Exc. de virt. Eus. зофйн rell. — 15 абтон AB абтан Р. — 17 критикоз AFV крутикод М хритикод (-отикод C) CR критикоз E et L in quo критикод сотт. incert. qua m. — ф B ад AFRV до CELN Exc. — 18 пиндатобщенод L Exc. пинданоценон F. — дианоопцена В. — 20 до елистад AB.

1 και είς άλεξ. Ρ. — και μεγίστην Ρ. — 9 άρκοῦσαν om. Ρ. — 14 όλίγιστοι Ρ. — 15 συντάγμασιν Ρ. — 16 — p. 453, 2 sic in P: ὑπῆρχε σφόδρα και τοσαύτης άγχινοίας ῆν ἔμπλεος, ὡς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐκπαιδεύοντα αὐτὸν τὰ θεία μαθήματα ὑπερεκπλήττεσθαι, κἀντεῦθεν ὑρῶν αὐτὸν πολὺν ἐν ταῖς κατὰ τὸν θείον λόγον θεωρίαις τυγχάνοντα πολλάκις ἐπιστὰς ἀὐτῷ καθεύδοντι ἀπεψύμνου τὸ στέρνον αὐτοῦ και σεβασμίως κατεφίλει ὡς ἕνδον ἀφιερωμένου πνεύματος ἁγίου.

πνεύματος ένδον έν αὐτοῖς ἀφιερωμένου κατεφίλει καὶ τῆς εύτεπνίας ξαυτόν ξμαπάριζεν. άγνείαν δε παι ξγπράτειαν τοσαύτην ήσκησεν έκ νέου τοῦ σώματος, ὡς ὀβολοὺς δ΄ καὶ μόνον πρός διατροφήν καθ' εκάστης ήμερας αρχούμενος. 5 και μέντοι και έν πολλοῖς ἕτεσι τοῦτο ποιῶν διετέλει, και έπ' έδάφους και ψιαθίου καθεύδων και όλίγον καιρόν της νυκτός αναπαυόμενος τόν πλείονα είς την μελέτην τῶν ίερῶν λογίων διήνυεν. καὶ ἐν τούτοις ἐπεκτεινόμενος ἐπί τε ἀσιτία καὶ ἀγρυπνία καὶ γυμνότητι ἑαυτόν ὑπωπιάζων 847 Μ. 10 τοσούτον κατεδάμασε την ακμην του σώματος ώς δρασθαι παντελώς αὐτὸν ἀπεσκληκέναι. οἶνου γὰρ καὶ ἐλαίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος ἀνατροπὴν τοῦ θώρακος μεγίστην ύπέμεινεν. ένθεν γέ τοι διαβόητος γενόμενος ώς διαπρέπων έργω καὶ λόγω πολλοὺς Έλληνας την είδωλομανίαν 15 βδελύττεσθαι πείσας μαρτυρίου στέφανον άναδήσασθαι παρεσκεύασεν. πολλης ουν φήμης περί αυτοῦ τρεχούσης, καί πολλών μακρόθεν πρός αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον Έλληνας φιλοσόφους και αίρετικούς έλλογίμους πρός την εύσεβειαν είληυσεν, άλλα και τους όντας γριστιανούς μαλλον 20 στοιγειώσας έπεβεβαίωσεν. δν δ προλεγθείς Αμβρόσιος ίπετεύσας πολλά και παραβιασάμενος έν Καισαρεία και ταχυγράφους μέν αὐτῷ παραστήσας ἑπτά, πλείους δὲ καλλιγράφους, έρμηνεῦσαι τὰς θείας γραφὰς αὐτὸν πεποίηκεν. καὶ δ μὲν

2-16 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 3, 9 sqq. - 20-p. 455, 4 cf. ib. VI, 23.

3 бролоду б' (тёобацая N) AELNPR Exc. бролоду б' (тёобацая N) AELNPR Exc. обролоду б' (тёобацая BV) BCFV. — над и́очот ABP Exc. над от. rell. — 4 µóчочу D µóчоцу F. — над' ἑна́отпу ἡµέцах BF Exc. ἑна́отпу ἡµέцах (от. хад') R над' ἑна́отпу (от. ἡµέцах) A. — ἀμπείσθαι BCF διαμπούμενος R. — 6 ψιανθίου B ψιανθίου (una litt. eras.) Exc. — 9 ὑποπιάζων AFLNPR Exc. — 11 ὑποσκλημέναι A ἀπεσκληκότα BC. — 16 πεцί αὐτὸν ABCR. — 17 συμονέντων CEF συμμέντων A. — 20 ἐβεβαίωσεν BCN. — 22 μèν om. F Exc. — 23 αὐτῶν M Δύτῷ RV.

16 διατρεχούσης P. - 23 έρμην. αὐτὸν τὰς θ. γρ. πεποίηκεν P.

I

την δέουσαν χρείαν παρείχεν, δ δε έπι σχολής γενόμενος ύπηνόρευε τοῖς ταγυγράφοις, καὶ οἱ βιβλογράφοι σὺν γυναιξίν έγραφον έπι το καλλιγραφεῖν έξησκημέναις, πᾶσάν τε θείαν γραφήν ήρμήνευσεν έπι έτη ιη'. λέγεται δε ότι έξαπισγιλίας βίβλους συνέταξεν. τοσούτον γαο ζήλον είς την 5 έξήγησιν των θείων λογίων δ Άμβρόσιος επεδείκνυτο, ώστε την πολλήν αύτοῦ σπουδήν Άριγένης μαρτυρών γράφει πρός τινα λέγων δ ίερος και θεώ γνησίως ανακείμενος Άμβρόσιος πολλά προσαγορεύει σε. όστις νομίζοντά με φιλόπονον είναι και πάνυ διψαν τοῦ θείου λόγου ήλεγξε τη ίδία φιλο- 10 πονία τῷ πρός τὰ ἅγια μαθήματα ἔρωτι, ὅθεν ἐπὶ τοσοῦτόν με παρελήλυθεν, ώστε κινδυνεύειν απαυδαν πρός τας αύτου προτάσεις. ούτε γάρ δειπνησαι έστιν εί μή άντιβάλλοντα ούτε δειπνήσαντα έξεστι περιπατήσαι καί διαναπαῦσαι τὸ σωμάτιον, άλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φιλολογεῖν καὶ ἀκριβοῦν 15 τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα, οὕτε μὴν ὅλην ἐπὶ θεραπεία τοῦ σώματος την νύκτα έξεστιν ημιν κοιμασθαι έπι πολύ της έσπέρας φιλολόγοις παρατείνοντα. έω δε λέγειν και τα ξωθεν μέγρι της έννάτης έσθ' δτε και δεκάτης ώρας πάντες γαρ οι θέ- 348 м. λοντες φιλοπονείν τούς καιρούς έκείνους τη έξετάσει των 20 θείων λογίων καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασιν. πᾶσαν τοίνυν έρμηνεύσας την θείαν γραφήν έτελεύτησεν έτων ξθ'.

22 cf. Euseb. Hist. eccl. VII, 1.

1 έπισχολής LMP Exc. et recc. quidam έπισχολης sine acc. A έπισχολίς C. — 4 έρμήνευσεν ΕFM. — 6 έπεδείξατο Exc. έσχεν Ν. — 8 γνήσιος ABFM om. L. — 9 νομίζων με B Exc. — 10 διψῶντα B διψῶν Exc. — 12 ἀπ' αὐδαν M ἀπανδὰν (sine acc. Exc.) C Exc. ἀπαντῶν F με ἀπαντῶν L ἅπαν V ὅλον R. — 13 ἀντιβάλλοντο C ἀντιβάλλονται F. — 19 ἐνάτης AC Φ' M. — 22 τὴν om. LV.

8 πασαν — 5 συνέταξεν οπ. P (cf. infra). — 5 ούτω γὰο καὶ τοσούτον ζήλον P. — 6 ῶστε καὶ τὴν P. — 9 φιλόπονος P. — 22 γραφὴν καὶ πολλὰς καὶ δυσαριθμήτους (? δυριθμ. cod.) βίβλους συντάξας καὶ πλεῖστα ὑπὸ τῶν ἀθέων ἐλλήνων διὰ τὴν πίστιν δεινὰ πεπονθώς ὡς καὶ ἐπιθύσαι διά τινος σατανικῆς πανουργίας τῶν ἀσεβῶν καὶ αὐθις ἀναπαλαῖσαι (-λέσαι cod.), ὡς πολὺς ἄδεται λόγος, ἐτελεύτ. ἐτῶν ξθ΄ P.

Περί ού και ό μέγας Έπιφάνιος έν τοις Παναρίοις λέγει τοῦ μέν Άμβροσίου τὰ πρός τροφάς αὐτῷ τε καὶ τοῖς δευγράφοις και τοις ύπηρετουσιν επαρκούντος γάρτην τε και τάλλα των άναλωμάτων, του δε Άριγενους έν τε άγρυπνίαις 5 και πολιτεία ύπερβαλλούση και σχολή μεγίστη τον περί τής γραφής διανύοντος κάματον, και πασαν την καλουμένην τῶν ἑξαπλῶν πραγματείαν καὶ τῶν λοιπῶν ὁ ἀνὴρ μετὰ καμάτου πεφιλοτίμητο. οὐ μόνον γὰρ τὰς ἐπισήμους δ΄ έκδόσεις κατά ταύτον συνήγαγεν, άλλά καλ πέντε καλ Έξ 10 κατά τούς γρόνους τούτους έν Ιεριχῷ περιτυχών ἕν τινι πίθω ταύταις συνέταξεν. έπὶ ταὐτὸν οὖν πάσας συναναγών, διελών δε και άντιπαραθείς άλλήλαις μετά και αὐτῆς τῆς Εβραίων σημειώσεως τὰ τῶν λεγομένων έξαπλῶν ἀντιγράφων εὐφυῶς μάλα καὶ ἐπιστημόνως ἐκ πολυπειρίας κατε-15 σκεύασεν. άλλ' ούκ είς τέλος άσβεστον αύτοῦ τὸ κλέος διέμεινεν. συμβέβηκε γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπειρίας δραστήριον πτῶμα ἐξαίσιον, καὶ μέντοι σκάνδαλον πολλοῖς καὶ ἀπωλείας πρόξενος γέγονεν. βουλόμενος γάρ μηδέν έασαι των θείων γραφῶν ἀνερμήνευτον εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν 20 άμαρτίας καί θανάσιμα έξηγήσατο δήματα. έξ αύτοῦ γὰρ και "Αρειος τὰς ἀφορμὰς είληφε και οι καθεξῆς ἀνόμοιοι τε και ανόσιοι και οι λοιποι πάντες. φάσκει γαο ούτος

1-8 Epiphanius Haer. II, 64, 3. - 8-15 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 16. - 15-20 Epiphanius Haer. II, 64, 3. - 20-p 457, 6 ib. II, 64, 4.

2 гдз подз R гдз (от. подз) С. — 3 έξαρκοῦντος AB. — 5 δπερβαλούση BD. — 9 κατ' αὐτдν GMV κατ' αὐτд FR. — 11 ταύταις ABP ταύτας FLN ταῦτα CERV. — πᾶσαν LRV. — 18 πρόξενον LMRV. — μηθὲν έᾶσαι τῶν θείων γραφῶν AB τῶν θ. γραφῶν μηθὲν έᾶσαι Exc. μηθὲν τῆς θείας γραφῆς ἑᾶσαι rell. (μηθὲν τῶν θ. γραφῶν ἑᾶσαι Epiph.). — 20 γὰρ om. R. — 21 και ante Άρειος om. N. — ἕλαβεν Å om. B. — καὶ οἱ καθεξῆς — 22 πάντες om. N.

1 έν τοῖς παναρίοις om. P. — 11 τὰς πάσας P. — 18 βουλόμενος — 20 δήματα om. P. — 22 καὶ οἱ λοιποὶ — p. 457, 6 αὐτοῦ om. P.

τολμήσας κατά την άρχήν, ότι δ μονογενής υίος δραν τον πατέρα ού δύναται ούτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν υίὸν οὕτε 349 Μ. οί άγγελοι τὸ πνεῦμα οὔτε οί άνθρωποι τοὺς ἀγγέλους, καὶ έπ της ούσίας τοῦ πατρός οὐ θέλει είναι τὸν υίόν, ἀλλὰ πτίσμα, καί κατά γάριν υίον λέγεσθαι, την δε άνθρωπίνην 5 ψυγήν προϋπάργειν, και τὰ έξῆς τῶν βλασφημιῶν αὐτοῦ. πολλήν γοῦν πεποίηκε σύνταξιν είς εκάστην γραφήν, καί δσα μέν έν προσομιλίαις και διά προοιμίων είς ήθη τε και είς φύσεις ζώων τε καὶ ἀλόγων εἴρηται μέσος φερόμενος πολλάκις γαρίεντα διηγήματα, δσα δε περί πίστεως έδογμά- 10 τισεν, τῶν πάντων ἀτοπώτερος εύρίσκεται. ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπανηρῆσθαι τοιοῦτον, ὡς καὶ τὸν θώοακα αύτοῦ φασι δι' ύπερβολήν ἀσιτίας τε καὶ σκληραγωγίας άνατραπηναι, έπινενοηκέναι δε και κατά το σωμάτιον, οί μέν ὅτι νεῦρον ἀποτετμηκέναι διὰ τὸ μὴ τῆ ἡδονῆ παρ- 15 ενογλεϊσθαι, οί δε φάρμακον επιθείναι τοις μορίοις είπον καί αποξηραναι, άλλοι δε άλλα είς αυτόν αναφέρουσιν, ως δτι καί βοτάνην ίατρικήν εδρε μνήμης ένεκα. οδτος πολλά λέγεται πεπονθέναι ύπερ τοῦ Χριστοῦ λόγιος ῶν σφόδρα και έν τη έκκιησία άνατεθραμμένος. φθόνω δε διαβιηθείς 20 ποδς τούς της έξουσίας ἄρχοντας, κακομηχανία διαβολικής έπινοίας είς αίσγρότατον άνδρα φασίν έπινοηθηναι παρά

7-14 Epiphanius Haer. II, 64, 5. - 14-18 ib. II, 64, 3. - 18-20 ib. II, 64, 1. - 20-p. 458, 16 ib. II, 64, 2.

4 άλλά – 5 λέγεσθαι om. M. – 5 λέγεσθαι υίόν D.R. – 9 είς φόσεις ABP Exc. Epiph. είς om. rell. – καί om. N. – μέσως BNPV Exc. μέσης R. – 10 χάριεν τὰ διηγήματα Β χαρίεντα τὰ διηγήματα CERV χαρ. διηγήματα ταῦτα F. – έδογμάτιζεν RV. – 12 καί άσκητικόν ABP Exc. Epiph. καί om. rell. – έπανηφείσθαι BCNPR. – 13 αὐτοῦ om. AB. – 16 ἐπιθῆναι LN ἐπιτεθῆναι AF et recc. quidam ἐπιτεθεῖναι B et recc. alii. – 19 τοῦ om. AF. – 22 είς om. AF.

15 νεῦρον] εύρον P. - μή τι ήδον $\tilde{\eta} P. - 18$ μνήμης ἕνεκα και βίβιους έξακισχιλίους συνέταξεν P. Tum om. rell. usque ad p. 458, 16 συγκλαιόντων αὐτῷ.

τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν. Λίθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν 350 Μ. είς παράγρησιν τοῦ σώματος αὐτοῦ. δ δὲ μὴ φέρων τὴν τοσαύτην βδελυράν έπίνοιαν ξροηξε φωνήν, άμφοτέρων προτεθέντων αὐτῷ πραγμάτων. ἐπεὶ δὲ τοῦτο καθωμολόγησε 5 θυσαι, βαλόντες έπι χείρας αύτου λίβανον είς την του βωμου πυράν καθήχαν, και ούτω του μαρτυρίου άπο των κρινάντων απεβλήθη και της έκκλησίας έξεώθη. την Άλεξάνδρειαν δε καταλιπών δια τον όνειδον την Ιουδαίαν κατέλαβεν, ανελθών δε είς Ιεροσόλυμα ώς εξηγητής και λόγιος 10 προετρέπετο από τοῦ ίερατείου ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν (πρεσβύτερος γάρ προϋπήρχεν), και πολλά καταναγκασθείς ύπό των ίερέων άναστάς και τουτο μόνον το βητόν είπών. τῶ δὲ ἁμαρτωλῶ εἶπεν δ Θεός. Γνα τί σừ ἐκδιηγῆ τὰ δικαιώματά μου καί αναλαμβάνεις την διαθήκην μου δια 15 στόματός σου, πτύξας τὸ βιβλίον ἐκάθισε μετὰ κλαυθμοῦ καί δακρύων, πάντων δμοῦ συγκλαιόντων αὐτῶ.

Εἰσί δὲ πολλὰ καὶ ἕτερα τὰ περὶ αὐτοῦ λεγόμενά τε καὶ ἀδόμενα διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων, ὅθεν καὶ συντακτικὸς ἀνομάσθη διὰ τὸ πε-20 ποιηκέναι πολλὰ βιβλία, μὴ ἀκούων ὡς ἔοικε τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος λέγοντος. υἶὲ φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλά, καί· μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ καρδία σου μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ, ὅτι ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω.

13 Psalm. 49 (50), 16. — 17 Epiph. II, 64, 3 fin. — 21 Eccl. 12, 12. — 22—p. 459, 4 cf. Euseb. ap. Anastasium Sin. Quaest. 65 Migne Tom. 89, 684 A. — 22 Eccl. 5, 1 sqq.

3 τοιαύτην ΑΜ. — 4 τοῦτο] τούτω ΒΕ οῦτω C. — 5 βάλλοντες AFLR λαβόντες V. — 6 ἀπὸ τῶν χρινάντων ABV Exc. Epiph. ἀποκρινάντων CEFLN ἀποκριθείς R. — 7 τὴν ἀλέξ. δὲ AB Exc. τὴν δὲ ἀλέξ. rell. — 8 τὸ ὄνειδος BR. — 17 τὰ περὶ ABP τὰ om. rell. — 24 ὁ om. BF.

17 και πολλά είσι τὰ περί Ρ. — 18 ἀδόμενα ὑπέρογκα διὰ P Epiph. — 21 τοῦ μὴ ποιῆσαι Ρ.

458

διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι σου ὀλίγοι. εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοί πληθύνοντες ματαιότητα. καί μή γίνου δίκαιος πολύ έστι γαο δίκαιος απολλύμενος έν δικαίω αύτοῦ, καὶ μή σοφίζου περισσά, μήποτε άσεβήσης. ταύτας τοίνυν παρα- 351 Μ. γραψάμενος τὰς ໂερὰς παραινέσεις καὶ παραγκωνισάμενος 5 ούδε του γριστοφόρου προσέσχε την εννοιάν τε και σύνεσιν έν τοῖς συντάγμασιν. δ γὰρ θεσπέσιος Παῦλος έν παρασκευή λόγων πάντων δυνατώτατος νοήμασί τε ίκανώτερος γεγονώς ού πλείον των βραγυτάτων έπιστολών γραφή παραδέδωκεν, καίτοι μυρία και απόρρητα λέγειν έγων, άτε των 10 μέγρις ούρανοῦ τρίτου θεωρημάτων ἐπιφθάσας, ἐπ' αὐτόν τε τόν θεοπρεπή παράδεισον άναρπασθείς και των έκεισε δημάτων άνεκφράστων άξιωθείς άκοῦσαι. και μέντοι οὐδ' οί λοιποί τοῦ Χριστοῦ φοιτηταί, ιβ΄ μέν ἀπόστολοι, ο΄ δέ μαθηταί, και άλλοι πρός τούτοις μυρίοι ούκ άπειροι λόγων 15 έτύγγανον, καί όμως ούν έξ άπάντων των του κυρίου διατοιβῶν ύπομνήματα Ματθαΐος ήμιν και Ἰωάννης μόνοι καταλελοίπασιν, οθς και έπάναγκες έπι το γράφειν έλθεῖν κατέγει λόγος, ώσπερ δη και Μάρκον και Λουκάν υστερον. διό δή φησιν δ μέγας Μάξιμος. δ λόγους συγγραφόμενος η 20 πρός την έαυτοῦ υπόμνησιν συγγράφεται ή πρός ἀφέλειαν έτέρων η άμφω η πρός βλάβην τινών η πρός επίδειζιν η έξ ανάγκης.

[κγ'. Περί 'Αντωνίνου.]

Μετά δὲ Σευῆρον ἐβασίλευσεν ἀΑντωνῖνος καὶ Γέτας 25

1 Eccl. 6, 11. - 2 Eccl. 7, 16; 17.

2 ματαιότητι (-τη E) CEFLV. — 9 πλείου M πλείων ACF πλείω BL. — 10 και άπόρρητα ABPV και om. rell. — 12 τε BP δε rell. — 13 άνεκφράστων δημάτων AB άνεκφράστων om. R. — 17 μόνοι om. AB. — 19 δη om. AF. — 22 η και άμφω A Suid. υ. συγγραφεύς. — 25 σεύηρου ACLM σεβήρου recc. quidam σέβηρου V.

15 και άλλοι τε Ρ. - 22 η και πρός βλάβην Ρ.

ό άδελφός αύτοῦ μῆνας β' , καὶ σφάξας τὸν ἀδελφὸν καὶ μοναρχήσας ἔτη 5' ἀνταναιφεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων.

[κδ'. Περί Άντωνίνου τοῦ Καρακάλλου.]

352 Μ. Μετὰ δὲ 'Αντωνῖνον ἐβασίλευσεν 'Αντωνῖνος δ Καφά-5 καλλος ἔτη κ5΄ καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμφ. ἐφ' οδ ἦν καὶ Γαληνὸς δ ἰατρός.

[κε'. Περί Μακρίνου.]

Μετὰ δὲ 'Αντωνῖνον ἐβασίλευσε Μακρῖνος ἔτη δ' καὶ ἐσφάγη ὑπὸ 'Αντωνίνου.

[κς'. Περί 'Αντωνίνου τοῦ Γάλβα.]

853 Μ. Μετὰ δὲ Μακρίνον ἐβασίλευσεν ἀΛντωνίνος ὁ Γάλβας ἔτη δ΄ καὶ ἐσφάγη ὑπὸ ἀΛλεξάνδρου.

[κζ΄. Περί Άλεξάνδρου.]

Μετὰ δὲ 'Αντωνῖνον ἐβασίλευσεν 'Αλέξανδρος ὁ Μαμαίας 15 υίὸς ἕτη ιγ΄ καὶ ἐσφάγη σὺν τῆ μητρὶ αὐτοῦ Μαμαία ἐξ 554 Μ. ἐπιβουλῆς Μαξιμίνου στρατηγοῦ. ἐφ' οὖ Νάρκισος ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων ἐν τῷ βαπτίζειν ἐλαίου τοῦ χρίσματος λείψαντος ἐπέλευσεν ὕδωρ ἐν τῷ κρατῆρι βληθῆναι καὶ τοῦτο προσευξάμενος εἰς ἕλαιον μετέβαλεν.

20

10

[κη'. Περί Μαξιμίνου.]

Μετὰ δὲ ἀΛλέξανδρον ἐβασίλευσε Μαξιμῖνος ἔτη γ΄ καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ. ἐφ' οὖ Λαυρέντιος καὶ Κυπριανὸς ἐμαρτύρησαν.

16-19 cf. Euseb. Hist. eccl. VI, 9?.

1 τον άδελφον αύτοῦ Ν. — 2 ίδίων αύτοῦ Ν Ιανδαίων Exc. de insid. — 9 ὑπ' ἀντωνίνου ΒΡ. — 14 μαμαίας viòs ABP viòs om. rell. — μαμμαίας et 15 μαμμαία Ν. — 16 νάφπισος BLPR νάφπησος Α νάφπισσος rell.

460

[κθ'. Περί Βαλβίνου.]

Μετὰ δὲ Μαξιμῖνον ἐβασίλευσε Βαλβίνος μῆνας β΄ καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμῳ.

[λ'. Περί Πουπλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Βαλβῖνον ἐβασίλευσε Πουπλιανὸς μῆνας β΄ καὶ 5 355 Μ. ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμφ.

[λα'. Περί Ἰούνορος.]

Μετὰ δὲ Πουπλιανόν ἐβασίλευσεν Ἰούνως μῆνας γ΄, δς πρῶτος ἐποίησε κανδιδάτους καὶ προτίκτορας καὶ τὸ τάγμα τῶν σχολαρίων συστησάμενος ἐκάλεσεν αὐτὸ Ἰούνορον εἰς τὸ 10 ἴδιον ὄνομα.

[λβ'. Περί Γορδιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰούνορον ἐβασίλευσε Γορδιανὸς υίὸς αὐτοῦ ἔτη δ΄ καὶ ἐν τῷ πολέμῷ συμπεσὰν τῷ ἶππῷ καὶ μηροκλασθεἰς ἀπέθανεν. 15

[λγ'. Περί Ουνίωρος.]

Μετὰ δὲ Γορδιανὸν ἐβασίλευσεν Οὐνίωρ υίδς αὐτοῦ ἔτη β΄ καὶ ὑδεριάσας ἀπέθανεν. ἐφ' οὖ Σαβέλλιος ὁ αίρεσιάρχης ἐγνωρίζετο. καὶ Ἐβραῖός τις χριστιανοῖς ἐν ἐρήμῷ τόπῷ συνοδοιπορῶν ἐν Συρία καὶ ἀρρωστήσας, ὥστε μὴ 20 δύνασθαι παντελῶς αὐτὸν κινεῖσθαι, συνεβουλεύσαντο οί

8—11 cf. Chron. Pasch. p. 501, 13; 502, 14. — 19—p. 463, 19 cf. Johannis Mosehi Pratum spir. cp. 176 Migne Tom. 87, 3044.

2 Βαλβϊνος — 5 έβασίλευσε om. CEFL et R (cf. v. 8.13). — 8 ἰσύνωρο LM ἰσύωρ B βαλβϊνος δ ἰσύνορος R. — 10 ἰσύνορον M ἰσύνωρον L ἰσύνουρον P. — 13 ἰσύνωρον L ἰσύνουρον (ἰσυν. Μ) MP ἰσύνορα F ἰσύωρ B βαλβϊνον R. — 17 σύνίωρ AP ἰσυνίωρ BL ἰσύνωρ CDEFG ἰσύνορ M ἰσύνορος R. — 19 ἐν ἐρήμω τόπω συνοδοιπορῶν ABNP συνοδ. ἐν ἐρήμω τόπω rell. — 21 παντελῶς αὐτον ABP αὐτον παντελῶς rell.

2 μήνα α' Ρ. - 9 προτίκτωρας Ρ.

σύν αύτῶ γριστιανοί μετὰ πολλῶν δακρύων καταλεῖψαι τοῦτον ύφορώμενοι μή και αύτοι συνδιαφθαρῶσιν έκ τῆς ἀνυδρίας τοῦ τόπου καὶ ἐρημίας. οῦς ἰδών ἀπιέναι μέλλοντας δ Ίουδαΐος ήρξατο μετά κλαυθμού πρός αύτούς λέγειν. δρ-5 κίζω ύμας τον ποιήσαντα τον ούρανον και την γην και κατελθόντα έπὶ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καὶ μέλλοντα κριναι ζώντας και νεκρούς, μη έάσητε με αποθανειν Εβραίον, άλλα 356 Μ. βαπτίσατέ με και ούτως απέλθατε. οι δέ ωησιν ούκ έξεστιν ήμιν τουτο ποιήσαι κοσμικοίς ούσι και γειροτονίαν 10 μη έγοντας, άλλ' οὐδὲ πάλιν ύδωρ ἐστίν ἐνταῦθα, καθώς και αύτος έπιστασαι. δ δε μαλλον έπέμενε τοις αύτοις δοκοις ἐκβιαζόμενος αὐτοὺς καὶ κατακρίνων. ἐν πολλη οὖν άπορία γενόμενοι, είπεν είς έξ αύτῶν πρός τοὺς λοιπούς. έγείρατε αὐτὸν καὶ ἐκδύσατε. καὶ μετὰ πολλοῦ κόπου τοῦ-15 τον δοθώσαντες καὶ ἀποδύσαντες, ἐκεῖνος τὰς χεῖρας ξαυτοῦ ψάμμου πλήσας κατέχεεν έπι της κεφαλης του Ιουδαίου λέγων έκ τρίτου. βαπτίζεται Θεόδωρος είς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός και τοῦ υίοῦ και τοῦ άγιου πνεύματος, ἀποκρινομένων των άλλων καθ' έκαστον όνομα το άμήν. και παρα-20 γρημα τοσούτον ένίσχυσεν, ώστε σύν πολλή προθυμία καί εύρωστία βαδίζειν μετ' αύτων. έλθόντων δε αύτων έν 'Αλεξανδρεία καί ταῦτα διηγησαμένων τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Διονυσίω, και τούτον έκθαμβήσαντες, εύθύς πάντα τον κλήρον συναθροίζει και άνατίθεται αύτοῖς το πραγμα, είτε άρα έλο-25 γίσθη τῷ Ἰουδαίω εἰς βάπτισμα ή τῆς ψάμμου ἐπίχυσις,

¹ μετ' αύτοῦ AB. — 2 ἀνυδρίας καὶ ἐρημίας τοῦ τόπου F ἑρημ. τοῦ τόπου καὶ ἀνυδρίας L. — 8 ἀπέλθατε m. 1 ex ἀπέλθετε P ἀπέλθετε V. — φασιν FLRV. — 10 ἔχοντας ACEPR ἔχουσι rell. — 15 τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας P τὰς χεῖρας αὐτοῦ BN (in L ἑαυτοῦ ex αὐτοῦ m. 1 corr.). — 20 ἐνίσχυσεν PRV (cf Moschum) ἴσχυσεν rell. — 23 ἐκθαμβησάντων FV.

⁸ με om. P. — 16 έπι τὴν κεφαλὴν P. — 20 προθυμία τε καί Ρ. — 21 συμβαδίζειν αὐτοῖς Ρ. — 24 εἰάρα (om. τε) Ρ.

είτε οὕ. καὶ οἱ μέν ἕλεγον ἐλογίσθη, μαρτυρούσης καὶ τῆς άθρόας ύγείας αύτοῦ, οί δὲ οὐ παρεδέγοντο διὰ τὸ μή τοιαύτην έγειν την έχπλησίαν παράδοσιν και μάλιστά γε του χυρίου πρός Νικόδημον είρηκότος έαν μή τις γεννηθή έξ θδατος και πνεύματος, ού μη είσελθη είς την βασιλείαν 5 τῶν οὐρανῶν. τούτων τοίνυν καὶ ἑτέρων λαληθέντων, ἔδοξε τῶ άγίω Διονυσίω βαπτισθηναι αὐτὸν καὶ ἀποστείλας αὐτὸν είς τον Ιοοδάνην ποταμόν έβάπτισεν. τον δε ποοβαπτίσαντα αὐτὸν διὰ τῆς ψάμμου ἄξιον αὐτὸν ὑπάργοντα διάκονον έχειροτόνησεν. είκότως οὖν καὶ δ μέγας Γρηγόριος ἀπα-10 οιθμήσας τὰ βαπτίσματα πάντα φησίν εβάπτισε Μωϋσής, άλλ' έν δδατι και πρό τούτου έν νεφέλη και έν θαλάσση. έβάπτισε καί Ίωάννης ούκέτι μέν ίουδαϊκῶς, ού γὰρ έν δδατι μόνον, άλλα και είς μετάνοιαν. βαπτίζει και Ίησοῦς, άλλ' έν πνεύματι. τοῦτο ή τελειότης. οἶδα καὶ τέταρτον 15 βάπτισμα το δια μαρτυρίου και αίματος, οίδα και πέμπτον έτι το διὰ δακούων. οὐκοῦν δικαίως οὐ παρεδέξαντο καί 357 Μ. λίαν άρμοδίως έκεινο το βάπτισμα. ποίον γαρ έκ ταῦτα έβαπτίσατο, ΐν' ώς βέβαιον και θεΐον πυρωθείη;

Ποῦ τοίνυν εἰσὶν οἱ κοσμικούς τινας καὶ γυναϊκας λέ- 20 γοντες βαπτίσαι ποτὲ κατὰ περίστασιν, μὴ παρόντος ἱερέως, καὶ εἰς βάπτισμα θεῖον καὶ τέλειον αὐτοῖς λογισθῆναι, φιλο-

4 Joh. 3, 5. — 11—17 Gregor. Naz. Or. 39 cp. 17 Migne Tom. 36, 353.

1 είτε και ού Ν. — ὅτι έλογίσθη ΝΝ. — και τῆς ABP καὶ om. rell. — 2 δγίας ACEF. — διὰ τὸ τὴν τοιαύτην ἔχειν C διὰ τὸ μὴ τὴν τ. ἔχ. R διὰ τὸ τοιαύτ. μὴ ἔχειν V διὰ τὸ μὴ ἔχ. τοιαύτην B. — 4 πρὸς νικόδημον ABP Mosch. πρὸς τὸν ν. rell. — 9 αὐτὸν post ἄξιον om. V et recc. quidam. — 12 ἐν τῆ θαλάσση CDEFL. — 17 ἔτι om. CF. — 18 ἐκ ταῦτα ACGL ἐκταῦθα Ε ἐκ τούτων BFNRV. — 19 κυρωθῆ RV. — 22 φιλονικοῦντες ACLMP.

1 είτε οῦ om. P. — 2 ὑγείας] εὐρωστίας P. — αὐτοῦ om. P. — 4 φάσκοντος P. — 7 διονυσίω ἀποστείλαι αὐτὸν εἰς τὸν ἰορδ. ποταμὸν κάκεῖ βαπτισθήναι. τὸν δὲ P Mosch. — 9 ἄξιον αὐτὸν ὑπάρχοντα om. P Mosch. — 10 εἰκότως — 19 κυρωθείη om. P.

30

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

νεικούντες, μαλλον δε τερατολογούντες και βλασφημούντες έκ πολλής άννωσίας και αύθαδείας, μηδε της ίερας των άποστόλων διδασκαλίας και παραγγελίας άκούοντες της λενούσης ούκ έπιτρέπομεν λαϊκόν ποιείν τι των ίερατικών, 5 οίον Ουσίαν η βάπτισμα η χειροθεσίαν η εύλογίαν μικράν ή μεγάλην. ούχ ξαυτῷ γάρ τις λαμβάνει την τιμήν, άλλ' δ καλούμενος ύπὸ τοῦ Θεοῦ. διὰ γὰρ τῆς ἐπιθέσεως τῶν γειρών του έπισκόπου δίδοται ή τοιαύτη δόξα. δ δε μή έγχειρισθείς ταύτην, άλλ' άρπάσας και τυραννήσας αὐτὴν 10 έαυτῶ, τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ Σαούλ καὶ Όζία ύποστήσεται. ού μην δε άλλ' ουδε τοις λοιποις πληριποις έπιτρέπομεν βαπτίζειν οἶον διακόνοις η άναγνώσταις η ψάλταις ή ύπηρέταις, ή μόνοις έπισκόποις και πρεσβυτέροις. έξυπηρετουμένων αύτοῖς τῶν διακόνων. οἱ δὲ τολμῶντες 15 τοῦτο τῶν Κοριτῶν ὑποίσουσι τὴν δίκην. καὶ μέντοι οὐδὲ ποεσβυτέροις γειροτονείν διακόνους η διακονίσσας η άναγνώστας η ύπηρέτας η πυλωρούς, άλλ' η μόνοις τοις έπισκόποις. αύτη γάρ έστι τάξις έννομος έκκλησιαστική καί θεάρεστος άρμονία και κατάστασις. μάτην ουν έρεσχελουσιν 20 η τό γε άληθέστερον είπειν θεομαγούσιν οι τα της ίερωσύνης γαρίσματα καί ένεργήματα κοσμικοῖς τε καί γυναιξίν άπονέμοντες έπὶ καταστροφή τῶν ἀκουόντων καὶ πειθομένων τῆ ματαιολογία καὶ φλυαρία τῶν μηδὲ ὅ τί ποτέ ἐστιν ίερωσύνη και διαφορά κοσμικοῦ τε και ίερέως πάμπαν ειδότες.

4-19 Constit. Apostol. III, 10; 11.

6 ούχὶ ἑαυτῷ AB ούχ αὐτῶ P. — 8 δόξα] ἀξία ER Const. — 10 ὀζίου BRV Const. — 13 ἀλλ' ἢ μόνους BR. — 15 χορητῶν AE κριτῶν B. — καὶ μέντοι καὶ οὐδὲ CDER. — 16 διακόνισσας CPV διακονίσας FL διακονίσσαις B. — 19 μάτην — 24 εἰδότες om. B. — 24 εἰδότων F et m. 2 D.

V. 11 post ύποστήσεται, v. 19 post κατάστασις et v. 24 post είδότες alia inserit P in tertio volumine edenda. — 20 θεομαχοῦσιν] βλασφημοῦσι P. — 23 μηδ' ὅτι P.

[λδ'. Περί Μάρκου.]

Μετά δε Ούνίωρον εβασίλευσε Μάρκος έτη γ'.

[λε'. Περί Ιουστιλλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Μάφκον ἐβασίλευσεν Ἰουστιλλιανὸς ἔτη β΄ καὶ φλεβοτομηθεὶς ἐξεχύθη τὸ αἶμα αὐτοῦ ἐν τῷ καθεύδειν καὶ 5 λιποθυμήσας ἀπέθανεν.

[λς'. Περί Φιλίππου.]

Μετὰ δὲ Ἰουστιλλιανὸν ἐβασίλευσε Φίλιππος ἔτη 5΄ καὶ 358 Μ. κτίσας πόλιν ἐν τῷ Εὐφώπῃ καὶ καλέσας αὐτὴν Φιλιππόπολιν ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ. 10

[λζ'. Περί Οὐαλλεριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Φίλιππον ἐβασίλευσεν Οὐαλλεριανὸς ἔτος α΄ καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἐφ' οὖ, ἐπὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τοῦ θεοῦ ὀργὴν μεγάλην ἐκπέμψαντος, λοιμώδης νόσος τὸ ἀνθρώπινον γένος διέφθειρεν εἰς ἐξάλειψιν. ἀπὸ 15 359 Μ. γὰρ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης ἀτμοί τινες ἀνήεσαν καὶ πρὸς τούτοις ἄνεμοι καὶ αὖραι τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν ἀνιμήσεις ἀπέπνεον, ὡς νομίζειν νεκρῶν ἰχῶρας εἶναι τὰς δρόσους. συνεχεῖς οὖν ἐκ τούτου λοιμοὶ τὴν γῆν συνεῖχον καὶ βαρεῖα καὶ ἀνίατα νοσήματα, ὡς ἄπειρον καὶ ἀναρίθμη- 20

13—p. 466, 15 Epitome ecclesiastica? cf. Dionysii Alexand. epist. ap. Euseb. Hist. eccl. VII, 21; 22.

2 οὐνίωρον CELP οὐνίορον AB ἰούνωρον DR ἰούνουρον M
 ἰούνορα F. — 4 ἰουστιλιανός M ἰουστελλιανός R ἰουστινιανός B.
 Item v. 8. — 6 λιποθυμήσας FLP λυποθυμήσας M λειποθυμήσας rell. — 8 ἔτη τ΄ AP ἔτη τ΄ B ἔτη ζ΄ R ἔτη κς΄ CEFLN. —
 9 φιλιππούπολιν R φιλίππου πόλιν Exc. de insid. — 16 ἀνίεσαν
 ACFLM P. — 18 ἀπέπνεον ABP Eus. ἀνέπνεον rell. — 19 ἐχ τοῦ
 τοιούτου λοιμοῦ τ. γ. συνείχεν RV. — τὴν γῆν συνείχον λοιμοὶ B
 τὴν γῆν λοιμοὶ συνείχον L. — 20 βαρεία FL βαρία C βαρέα E.

14 ό θεός όργην μεγάλην έππέμψας Ρ.

80*

τον γενέσθαι τῶν ἀνθρώπων τὸν ὅλεθρου. Θρῆνοι δὲ καὶ οἰμωγαὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀλλυμένων ἐγίνοντο πανταχοῦ κατ' οἰδὲν τῶν ἐπὶ τοῦ θανάτου τῶν πρωτοτόκων Λἰγύπτου ἀπολειπόμενοι. οὐ γὰρ ἦν οἰκία, ἐν ἦ οὐκ ἦν τεθνηκὸς 5 καὶ ἀπόζων, καὶ οἱ μὲν τῶν ἐθνῶν ἀπηνεῖς ἄνθρωποι τὴν τοῦ νοσήματος ἐπτρεπόμενοι καὶ τὴν τοῦ θανάτου μετάδοσιν ἀτάφους ἢ καὶ ἡμιθανεῖς ἔρριπτον τοὺς ἀνθρώπους, οὐ συγγενῶν, οὐ φίλων, οὐκ ἅλλων τινῶν ἐγνυτέρω φειδόμενοι, κἂν ὅτι μάλιστα τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θάνατον οὐ διέ-10 φυγον. οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν φοβουμένων τὸν κύριον ἀπαραφυλάκτως τοὺς νοσοῦντας θεραπεύοντες καὶ τοῦ πάθους μεταλαμβάνοντες τοῦ βίου τούτοις συναπηλλάττοντο, ἅλλοι δὲ ἑτέρους νοσοκομήσαντες καὶ ἀνεθῆναι τῆς νόσου ποιήσαντες ἀπεγένοντο εἰς αὐτοὺς τὸν ἐκείνων θάνατον ἐπισπασά-

[λη'. Περὶ Γάλλου.]

Μετὰ δὲ Οὐαλλεριανὸν ἐβασίλευσε Γάλλος υίὸς αὐτοῦ μῆνα ἕνα καὶ ἐσφάγη καθεύδων ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικός.

[20'. Regl derlov.]

20 Μετὰ δὲ Γάλλον ἐβασίλευσε Δέκιος ἔτος Ἐν καὶ ἐσφάγη 360 Μ. ἐν τῷ πολέμῳ. ὑς ἐθέσπισεν ἐν Ῥώμῃ τὰς χριστιανὰς γυναῖκας μὴ ἐξεῖναι κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν οἰόμενος διὰ τῆς νομιζομένης αἰσχύνης ταύτης εἰς εἰδωλολατρείαν αὐτὰς ἑλκύσειν. αί δὲ μᾶλλον προθύμως ἀκατακάλυπτοι 25 προήεσαν δόξαν ἡγούμεναι τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ δοκοῦσαν ἀνθρωπίνην ἀτιμίαν. ὅθεν ἄχρι νῦν αί μὲν ἀκριβεῖς χριστια-

2 έγίνετο CE έγένετο V. — 3 έπι τοῦ θανάτου ABP έπι τῷ θανάτῷ F έπι θανάτου rell. — 4 ἀπολιπόμενοι FR. — 7 η om. LR. — 9 κἂν] καὶ BP. — 14 τὸν] τῶν DFP. — ἐπισπασάμενοι θάνατον FL. — 17 ὁ viðs BM. — 25 προίεσαν ADP προίασιν CEFLR.

7 ήμιθανείς τοὺς νεκροὺς ἔρριπτον οὐ συγγ. οὐ φιλτάτων παντελῶς φειδόμενοι Ρ. — 14 τὸν αὐτὸν θάνατον Ρ.

ναὶ γυναίκες ἀκατακάλυπτοι προίασιν, αί δὲ Ἰουδαῖαι καὶ ἅπιστοι καλύπτονται. ἐφ' οὖ καὶ Βαβυλᾶς Ἀντιοχείας καὶ Φλαβιανὸς Ῥώμης καὶ Ἀλέξανδρος Ἱεροσολύμων καὶ Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ἐμαρτύρησαν, καὶ Ναυάτος τῆς ἐκκλησίας ἀπέστη, καὶ Ἑλκεσαῖος ὁ αίρεσιάρχης ἐγνωρίζετο.

[μ'. Περί Αἰμιλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Δέκιον ἐβασίλευσεν Αἰμιλιανὸς ἔτος α΄ καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.

[μα'. Περί Γαλλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Αἰμιλιανὸν ἐβασίλευσε Γαλλιανὸς ἔτη γ΄ καὶ 10 361 Μ. ἐσφάγη ἐν τῷ πολέμω. ἐφ' οδ ᾿Αρτέμων καὶ Συνέπων οί αίρεσιάρχαι ἐγνωρίζοντο, καὶ Γρηγόριος δ θαυματουργός καὶ μαθητής Ἐριγένους διέπρεπεν.

[μβ'. Περί Κλαυδίου.]

Μετά δὲ Γαλλιανόν έβασίλευσε Κλαύδιος έτη β΄. 15

[μγ'. Περί Κυντιλιανοῦ.]

Μετά δὲ Κλαύδιον έβασίλευσε Κυντιλιανός ήμέρας ζ΄.

[μδ'. Περί Αὐριλλιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Κυντιλιανὸν ἐβασίλευσεν Αὐριλλιανὸς ἔτη ε΄ καὶ ἐσφάγη ὑπὸ κουβικουλαρίου. ἐφ' οὖ Μάνης ὁ μιαρὸς 20 862 Μ.

20-p. 467, 5 Exc. Barocc. ex Eus. Hist. eccl. VII, 31.

2 κατακαλόπτονται FL. — βαβυλάς C βαβύλας EFLNRV. — 4 ναυάτος C et recc. plerique νοάτος Ε ναβάτος BGL. — 5 έλκεσαίος (έλ. P) ABP κελσαίος (-έος C) rell. — 7 αίμιλιανός BCPR αίμηλιανός A. — 8 έν τῷ παλατίω — 11 έσφάγη om. PR ex homoeoteleuto. — 10 αίμιλιανόν ACGL αίμιλλιανόν B. — γαλινός C. — 11 ἀρτίμων M ἀρτέμπων P. — συνέπον AC συνέσων ut vid. D νέπων P. — 15 γαλινόν C γάλλον L. — 17 om. R. — πυντιλλιανός L πυντυλλιανός F κιντιλιανός M. — 19 πυντυλλιανόν F κιντιλιανόν M πυντιανόν B πλαύδιου R. — αύφιλιανός DFPRV αύφηλλιανός L αύφηλιανός B Exc. de ins. αύφιλιανός ACEM.

5

καί τρισκατάρατος άνεφύη Χριστόν έαυτόν καί πνεῦμα ἅγιον ό δαιμονιώδης μορφαζόμενος. διό και μαθητάς ιβ' ώς αν ό Χριστός έπαγόμενος καὶ ἐκ πάσης αίρέσεως εἴ τι κακόν έρανισάμενος έκ Περσίδος είς την Ρωμαίων γην κατά Θεού 5 συνγώρησιν είσεφρησεν. οδτος ούν δ μεμηνώς Μάνης δ καί Σπυθιανός λεγόμενος Βραχμάνης ήν το γένος, διδάσκαλον δὲ ἔσχε Βούδδαν τὸν πρώην καλούμενον Τερέβινθον, δς καί παιδευθείς ύπο Σκυθιανού τα Ελλήνων δοξάζοντος την Ἐμπεδοκλέους ήγάπησεν αίρεσιν δύο ἀρχὰς λέγοντος 10 αντικειμένας αλλήλαις. είσελθών δε έν Περσίδι έκ παρθένου έαυτόν έφασκε γεγεννησθαι καί έν τοις όρεσιν άνατραφήναι, καὶ συγγραψάμενος βιβλία τέσσαρα τὸ μὲν ἐπωνόμασε τῶν μυστηρίων, τὸ δὲ εὐαγγέλιον, τὸ δὲ τῶν θησαυρῶν, τὸ δὲ τῶν κεφαλαίων. καὶ ὁ μὲν Βούδδας οὖτος ὁ καὶ 15 Τερέβινθος ύπό πνεύματος ακαθάρτου συντριβείς απώλετο, γυνή δέ τις, παρ' ή κατέλυσε και κατελύθη, τὰ χρήματα καί τὰς βεβήλους βίβλους τοῦ ἐξαγίστου κληρονομήσασα ώνεῖται παιδάριον ἐτῶν ζ΄ τοὖνομα Κούβρικον, ὃν καὶ διδάξασα γράμματα και έλευθερώσασα κληρονόμον των έαυτης 20 πάντων καθίστησιν. δ δε λαβών τα βιβλία τοῦ Βούδδα καλ

2-p. 469, 3 Epitome e Theodori Lectoris Historia tripartita apud Cram. Anecd. Paris. II p. 93, 9.

2 ἂν οm. FRV. — 6 βραμάνης M βραχμὰν (-ᾶν F) F Exc. de virt. (Σαρακηνός Cram.). — 7 βουδδὰν C βουδδᾶν V Exc. βουδῶν Ε βοδδὰμ P βόδδαν s. βοδδᾶν s. βοδδὰν R (Bόδδας Cram.). — 8 και om. AB Exc. — 9 ἐκπαιδοιλέους (-κλεοὺς C) BC. — 10 ἀλλήλοις CER. — 11 γεγενῆσθαι DPR Exc. γεννηδηναι M γεγεννῆσθαι rell. Cram. (B m. 1 corr. ex γεγενῆσθαι). — 13 τῶν μυστηρίων AB P Exc. Cram. μυστηρίων N μυστήριον rell. — τὸ δὲ τὸ εὐαγγέλιον AB CEL Exc. — τὸν ϑησαυρών BCV Exc. ϑησαυρών R Cram. — 14 βοῦδδας C βουδδᾶς RV βουδδας sine acc. Exc. βοδδᾶς B βούδας F βουδᾶς E. — οἶτος om. AB. — 16 κατέλυσε τὸν βίον και N. — και κατελύϑη om. Exc. Cram. — 17 τοῦ ἐναγίστου F τοῦ ἐναγοῦς V om. M Exc. Cram. — 20 βοῦδδα C Exc. βουδδᾶ V βοδδᾶ P βουδᾶ E item p. 469, 2.

6 τῶ γένει P Cram. - διδάσκαλον] μαθητήν P Cram.

τὰ χρήματα διήρχετο τὴν Περσίδα Μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων, καὶ τῆς πλάνης τοῦ Βούδδα συνίστωρ γινόμενος καὶ τὰ βιβλία πονήματα ίδια ἐλεγεν εἶναι. ὃν ὁ βασιλεὺς Περσῶν 363 Μ. ἐξέδειρε ζῶντα ὡς θανάτου γενόμενον τοῦ υἰοῦ αὐτοῦ αἴτιον. τοῦ γὰρ βασιλικοῦ παιδὸς νοσοῦντος καὶ πολλῆς ἰατρικῆς 5 ἐπιμελείας ἀπολαύοντος, ἐπηγγείλατο Μάνης χωρίς ἰατρείας ἀναστῆσαι τοῦτον, καὶ οῦτω τοὺς ἰατροὺς ἀποστήσας ἐθανάτωσε τὸν παῖδα τῆ ἀμελεία καὶ τερατολογία. ὑπὲρ δὲ τούτου μισθὸν ἐπάξιον εἰκότως χομίζεται τὴν ἐκδορὰν τοῦ παναθλίου αὐτοῦ σώματος.

Ο τοίνυν ἐμβρόντητος οὖτος Μάνης ἀποβαλλόμενος τὴν παλαιὰν διαθήκην καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν φἀκ ἀγαθοῦ τινος θεοῦ γεγονέναι βλασφημῶν ὑπὸ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν οὖσαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν προσίεται θεοῦ, καὶ κατὰ φαντασίαν καὶ δό- 15 κησιν τὸν Χριστὸν πεφηνέναι τερατεύεται. καὶ πρὸς τούτοις καταδύσεις τινὰς ἐναγεῖς καὶ νυκτερινὰς τελετὰς καὶ παρανόμους ἐπιτηδεύσας μίζεις καὶ ἀροητοποιΐας καὶ είμαρμένην καὶ μετενσωματώσεις καὶ ἄλλα πλεῖστα φλυαρήσας καὶ δράσας καὶ διδάξας τὰ τῶν Ἑλλήνων πονηρὰ καὶ μάταια 20 δόγματα κρατύνειν ἐσπούδακεν ὁ θεομισὴς καὶ θεήλατος.

Περί οὗ φησι καὶ Θεόδωρος πρεσβύτερος ὁ τῆς Ῥαϊ-Φοῦ· Μάνης ὁ τοῦ ἀντιθέτου σκότους ἐφευρετής, μᾶλλον

3-10 Theod. Lect. cf. Socrat. H. eccl. I, 22. - 22-p. 473, 15 Theodori Rhaituensis Liber de incarnatione cp. 2 sqq. Migne Tom. 91, 1485 C sqq.

2 γινόμενος ACDP Cram. γενόμενος rell. — 7 τοῦτο CEL αὐτόν A. — 8 ὑπὲς τούτου (om. δὲ) AB (ὑπὲς οὖ P). — 13 θεοῦ τινος L θεοῦ om. R. — 14 οὖσαν καὶ ἀλλοίωσιν Ν. — 15 προσιέναι CELNR. — 21 ἐσπούδακεν ABP Exc. ἐσπούδασεν Ν ἐσπούδαζεν rell.

4 αίτιον τοῦ νἰοῦ αὐτοῦ Ρ. — 6 Μάνης om. Ρ. — 9 εἰχότως ἐκδορὰν ἀπηνέγκατο παραυτίκα τοῦ Ρ. — 11 μάνης οὗτος Ρ. — 22 ὁ τῆς ὡ. πρεσβύτερος Ρ (Exc.). δὲ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους ἀνάπλασμα, φαντασία ψιλῆ καὶ σχήματι διακένω σώματος ἀνθρωπείου πεφανερῶσθαι τὸν κύριον ἐφαντάσθη καὶ ἀνείρωξεν, ὥστε φησὶ καὶ πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν καὶ πράττειν ἅπερ ἔδρα καὶ πέπονθε καθ' 364 Μ. 5 ήμᾶς, μηδὲν δὲ τούτων ἀληθεία καὶ πράγματι ὑπάρξαι, ἀλλὰ δοκήσει μόνον καὶ ἀπάτῃ ἀποβουκολεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἶς καὶ συνανεστράφθαι νενόμισται. διὰ τοῦτο καὶ φύσεις δύο παραιτεῖται λέγειν ἐπὶ τοῦ κυρίου, ἀλλὰ μίαν τὴν τῆς Θεότητος.

10 Παῦλος δέ τις τῷ Μάνεντι τούτῷ σύγχρονος γεγονώς, τὸ γένος μὲν Σαμωσατεύς, 'Αντιοχείας δὲ τῆς μεγάλης πρόεδρος, ψιλὸν ἄνθρωπον είναι τὸν κύριον ἐδυσφήμησεν, ῶσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν οῦτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ θεοῦ λόγου τὴν οἴκησιν, ἔνθεν καὶ δύο φύ-15 σεις διῃρημένως ἐχούσας καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς είναι παντάπασιν ἐν Χριστῷ, ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος θεοῦ λόγου. αὖται μὲν οὖν αί πρῶται φυαὶ τοῦ μίαν φύσιν καὶ τὰς δύο κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι, τὸ μὲν 20 ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος, τὸ δὲ τῆς ἀνθρωπότητος.

Έν δὲ τοῖς ἕξῆς χρόνοις Άπολινάριός τις ἀνεφύη πρόεδρος Λαοδικείας τῆς Συρίας ματαιοφροσύνης ἑτέρας ἡγησάμενος. τῶν γὰρ Άρειανῶν ἄψυχον πάντη λεγόντων τὴν τοῦ πυρίου σάρκα, αὐτὸς ἔφη ὅτι σάρκα μὲν ἐψυχωμένην 25 ψυχῆ ζωτικῆ ἀνέλαβεν ὁ πύριος, νοῦν δὲ τὸν ἡμέτερον οὐ

2 άνθρωπείου ERV άνθρ $\overline{\omega}$ B άνθρωπίου rell. — 5 δè om. AM. — τοῦτον BV. — 9 τὴν om. B Exc. et recc. quidam. — 11 μèν] δè MB om. Exc. et unus ex recc. — σαμωσατεός MP Exc. σαμουσατεός A σαμοσατεός rell. — 12 είναι om. BM. — 16 ὄντως CFM. — 18 πρῶται φύαι P πρωτοφυαί BF προταιφυαί M πέντε φωναί R. — 21 άποληνάριος LM άπολλινάριος E άπολληνάριος F. — 22 λαοδικίως (λαωδ. A) ACFLN PR compendiose script. in B. — 24 έψυχωμένην BD LPV Exc. έμψυχωμένην rell. Theod.

2 άνθρωπίνου P Theod. — 6 μόνη P. — 20 της άνθρωπότητος τὸ δὲ της θεότητος P Theod.

προσήκατο. μηδέ γὰρ δεηθηναι τὴν σάρκα φησίν ἐκείνην ἀνθρωπίνου νοὸς ἡγεμονευομένην ὑπὸ τοῦ αὐτὴν ἐνδεδυκότος θεοῦ λόγου, ἀλλὰ μηδὲ χωρεῖν αὐτὴν ἄλλην νοερὰν δύναμιν παρὰ τὴν θείαν. ταῦτα ὑποθέμενος διατείνεται μίαν είναι φύσιν τοῦ λόγου καὶ τῆς σαρκός, ὡς ἅτε τῆς 5 σαρκὸς ἀτελοῦς οὔσης εἰς τὸ είναι ἄνθρωπον καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἄξιον φύσιν ὀνομάζεσθαι.

Μεθ' ΰν αναφαίνεται τις Θεόδωρος της Μοψουεστίας 865 Μ. πόλεως έν τη Κιλικία την ηγεμονίαν λαγών, και έκ διαμέτρου τῷ Απολιναρίω φερόμενος ύβρεις ού τὰς τυχούσας 10 τολμηρα ψυχή και ἀφόβω καρδία καταχέει τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, ἄνθρωπον ἕνα τῶν καθ' ἡμᾶς καὶ κοινὸν ἀποκαλών και έκ προκοπής λαβόντα την χάριν του θεου θεόν όνομάζεσθαι καὶ ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνη βαπτίσματος ἀξιωθηναι της του ώγίου πνεύματος δωρεας έν πρώτοις είς 15 όνομα πατρός και υίοῦ και άγίου πνεύματος βαπτισθέντα. τον δε θεόν λόγον δια την υπερβάλλουσαν άρετην αύτοῦ κατ' εύδοκίαν έν αύτῷ κατοικήσαντα μεταδοῦναι τῆς Θεϊκῆς άξίας αὐτῷ καὶ προσκυνήσεως εἰς θστερον μετὰ τὴν τελείωσιν. ταῦτα καὶ ἕτερά τε πολλὰ τοιαῦτα δυσφημήσας δύο φύσεις 20 ίδιοπεριορίστους έδογμάτισεν έπι Χριστοῦ σγέσει τινί καί μόνον και άλλήλαις οίκειωμένας. δευτέρα και αύτη βλάστησις τοῦ μίαν φύσιν καὶ δύο φύσεις ἐν Χριστῷ μὴ κατὰ τόν δρθόν λόγον δμολογείσθαι.

Μετὰ δὲ τούτους γέγονέ τις ὀνόματι Νεστόριος ἀπὸ 25 Γερμανικείας τῆς Συρίας τὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως

2 ἀνθρωπίνου BP Theod. ἀνθρωπείου ERV Exc. ἀνθρωπίου rell. — 5 μίαν είναι φύσιν ABP Exc. Theod. μίαν φύσιν είναι rell. — 8 ἀναφαίνεται ABFLP Exc. Theod. μίαν φύσιν rell. — μοφουεστίας (- έστίας P) LPV Exc. Theod. μομφουεστίας (- έστίας M -έστιας C) BCFN R μόμψου (μομψοῦ A) ἑστίας AEG. — 10 ἀποληναρίω C ἀπολλιναρίω E et recc. quidam ἀπολληναρίω F. — 12 τῶν] τὸν BCM et recc. quidam. — κοινωνόν BB. — 20 τε οm ABFLM. — τοιαῦτα om. N. — 21 ἰδιοπορίστους V ἰδιοπεριόχους R. — 22 καl ante ἀλλήλαις om.FP Theod. – οίκειουμένας F ὑπεισμένας Exc. — 26 γερμανικίας ACFLNPR.

δραξάμενος. δμοίως τη φωνη των έν Χριστῷ δύο φύσεων κακοφρόνως ἀπεχρήσατο Παύλφ καὶ Θεοδώρφ τοῖς ξαυτο προγόνοις ξπόμενος. υίδς μέν γὰρ ην τοῦ Κίλικος, ἀπόγονος δὲ τοῦ Σαμωσατέως. καὶ διὰ τοῦτο πρός την ἁγίαν 5 παρθένον ἄσπονδον ἤρατο πόλεμον ἐξαρνούμενος τὸν ξαυτοῦ κύριον καὶ ἀτιμάζων την ξαυτοῦ δέσποιναν ὁ δείλαιος δοῦλος καὶ ἀναίσχυντος. οὖτος οὖν ὁ δεινὸς Νεστόριος τρίτος προστάτης γεψονὼς τῆς Ἰουδαϊκῆς ταύτης αἰρέσεως ἄλλον εἶναι παρ' ξαυτῷ τὸν Χριστὸν καὶ ἄλλον τὸν θεὸν λόγον κατὰ 10 την πατρικην αὐτοῦ πλάνην ἐδογμάτισεν.

366 Μ. Τῆς δὲ κατὰ Μάνην καὶ ᾿Απολινάριον ἀντιθέτου μοίρας τρίτος πάλιν ὑπασπιστής Εὐτυχής ἡγούμενος μοναστηρίου Κωνσταντινουπόλεως ἀνεδείχθη, ὅς μὴ ἀνεχόμενος ὁμοούσιον ἡμῖν καὶ ὁμοφυῆ τὴν σάρκα τοῦ κυρίου διομολογεῖν ἀπηρ-15 νεῖτο σώζεσθαι λέγειν ἐν τῷ Χριστῷ δύο φύσεις μετὰ τῆς τούτων ἑνώσεώς τε καὶ συμφυΐας. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τερατώδη τινὰ καὶ ἀλλόκοτα παρέπλαττεν ἐξ οὐρανοῦ λέγων κατενηνέχθαι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου καὶ ὡς διὰ σωλῆνος τῆς παρθένου παραδραμεῖν τὸν θεὸν λόγον οὐρανόθεν τοῦτο ἐν-20 δεδυμένον, Γνα δόξη γεγενῆσθαι ἐκ γυναικὸς καίπερ μὴ γεγεννημένος. Μανιχαῖος οὖτος ὁ λόγος καὶ πεφαντασμένος πολλῷ μᾶλλον ἐκείνου. μίαν φύσιν καὶ οὖτος διεστραμμένη καρδία τὸν Χριστὸν ἐπρέσβευεν.

Είτα Σευηρός τις λεγόμενος άρπάσας τον θρόνον Άντιο-

4 σαμοσατέως BDEGV Theod. σαμουσατέως A. — 7 οἶν om. FM. — προστάτης ABP Exc. Theod. προτοστάτης L πρωτοστάτης CERV άποστάτης N. — 11 ἀποληνάριον L ἀπολλινάριον Ε ἀπολληνάριον F. — 13 ἐδείχθη A ἀναδειχθείς LV. — 14 τὴν κατὰ σάρκα (κατασάρκα M et recc. plerique) CENR. όμολογείν B Exc. Theod. — ἀπηρνήτω C ἀπηρνήσατο Ν. — 17 ἐτερατάδη τινὰ B ἑτερατώδη τινα C et recc. quidam ἕτερα τερατώδη τινὰ L et recc. alii ἕτερα τινὰ τερατώδη V. — παρέπραττεν AM παρέπληττεν CR. — 18. 19 παραδραμεῖν τῆς παρθένου R τῆς παρδένου om. BV. — 20 γεγενηβοθαι D FV Theod. γενηβοθαι L. γεγενημένος ACD FLPR Theod. γεγερημένος BEGV Exc. γενομένης M. — 23 ἐπρέσβευσεν ΕF Exc. Theod. — 24 σενῆρος m. 1 εκ σεύηρος P σεύηρος ALM σευΐοος V σεβῆρος recc. quidam.

χείας τὴν κατὰ Μάνην αὖθις Άπολινάριόν τε καὶ Εὐτυνέα διεκδικεῖν αίρεσιν έπειρατο κυκών δση δύναμις αὐτῷ τὴν τής έκκλησίας είρήνην. έξελαθείς δε της Αντιογέων ώς στασιώδης και ταραξίας τη Άλεξανδρέων κουφότητι λαίλαπος καί θυέλλης δίκην ένέσκηψεν, ένθα καί ετέρας καταιγίδος 5 άντιπνευσάσης αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ συνέγεε πάντας καὶ έθοούβησεν. διεσκέδασε γαο αύτους Ιουλιανός τις καλούμενος, Άλικαονασού μέν τῆς Άσίας ἐπίσκοπος, τῆς δὲ Εὐτυγιανῆς κακοδοξίας προστάτης εὐθυμότατος. Σευήρου γὰρ μίαν φύσιν λέγοντος είναι τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἐν τῷ Χριστῷ 10 διαφοράν δεχομένου, Ιουλιανοῦ δὲ μίαν μὲν κατά Σευῆρον φάσκοντος φύσιν, άναιροῦντος δὲ τὴν διαφοράν, αἴτιοι πάσης ταφαχής και ζάλης γεγόνασιν οι ανόσιοι μή νοουντες κατά τὸ δὴ λεγόμενον μήτε & λέγουσι μήτε περί τίνων διαβεβαιοῦνται. 15

Οίτινες πρός ήμᾶς διαμάχονται λαμβάνοντας εἰς παρά-867 Μ. δειγμα τῆς θείας ἐνώσεως τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ἄνθρωπον καί φασιν οὐκοῦν τρεῖς δμολογεῖτε φύσεις. ἀλλ' ἴστωσαν οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι, ὅτι δύο φύσεις ἡμεῖς λέγομεν, οὐ θεοῦ καὶ σαρκός, οὕτε μὴν θεοῦ καὶ ψυχῆς, so ἀλλὰ θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. οὐδὲ γάρ ἐστι κυρίως ἀνθρώπου φύσις ἡ τοῦ μέρους φύσις. μέρη μὲν γὰρ ἀνθρώπου ψυχὴ καὶ σῶμα, μέρη δὲ τῶν μερῶν αί περὶ αὐτῶν διαιρέ-

13 1. Timoth. 1, 7.

1 ἀποληνάφιον L ἀπολλινάφιον ΕΥ ἀπολληνάφιον F. — 2 κυκλῶν ΑR κυφῶν C κυνῶν L. — 3 ἐξελαθεἰς ACEGLV Exc. Theod. et D lit. corr. ex ἐξελασθεἰς. ἐξελασθεἰς BFMPR. — ὡς] ὁ CP. — 4 λαίλαπος θυέλλης δίκην (οm. καί) Ν λαίλαπος δίκην καὶ (ἢ Exc.) θυέλλης B Exc. — 6 συνέχεται Α συνέχεε lit. ex συνέχετε Exc. — 8 ἀλικαφνάσου Ρ ἀλλικαφνασοῦ (-σοῦν G) CG ἁλικαφνασσοῦ Ε. — εὐτυχιανικῆς FR. — 10 τῷ om. AMR Exc. — 11 σευήφον MP σεύηφον Α σευίφον V σευήφου BCLR. — 16 λαμβάνοντες BFMV et E corr. ex -κος incert. g. m. — 17 τῆς θείας ἐνώσεως om. FL. — 23 πεφὶ αὐτὸν DL πεφὶ αὐτὰ F.

12 διαφθοράν Ρ. - 16 οίτινες και πρός Ρ.

σεις τε καὶ ὑποδιαιφέσεις. καὶ μέρη μὲν Χριστοῦ ἀσύγχυτα θεότης καὶ ἀνθρωπότης, ψυχή δὲ καὶ σῶμα οὐ μέρη Χριστοῦ, ἀλλὰ μέρη τοῦ μέρους. μέρη μὲν τῶν μερῶν τοῦ άνθρώπου έπι μέν ψυγής ούσία λογική και ποιότης άσώμα-5 τος, ών το μέν ήγεμονικόν, το δε θυμικόν, το δε έπιθυμητικόν, καί τούτων το μέν έννοηματικόν καί διανοητικόν μνημονευτικόν τε καί βουλευτικόν, τὸ δὲ δρεκτικόν τε καί έλητικόν, τὸ δὲ ἀμυντικόν, καὶ πολλὰ ἕτερα τούτοις ὑποδιαιρούνται. αφείσθω δε τα νύν ζητείν πότερον ως μέρη 10 ταῦτά εἰσιν ἐν τῷ ψυχῷ ἢ ὡς δυνάμεις. ἡ δὲ τοῦ σώματος πάλιν διαίρεσις γίνεται είς δμοιομερή, και τούτων έτι είς πεφαλήν και γείρας και πόδας, και ταῦτα εἰς ὀστέα και σάρκα καί νεῦρα, καί ταῦτα είς δ' στοιγεῖα, καί ταῦτα είς ύλην καί είδος. πολλά δε καί έτερα φιλοσοφούσιν ιατρών 15 παίδες περί δυνάμεων φυσικών, ών την μέν έλπτικήν, την δε παθεπτικήν, την δε άλλοιωτικήν, την δε άποκοιτικήν όνομάζουσιν, πολλά δε και περί αισθήσεως και φαντασίας καί τοῦ συνέχοντος τὸ ζῶον ζωτικοῦ καὶ ὀργανικοῦ πνεύματος έτέρου παρά τὸ λογικόν, ῶς φασιν, ὑπάρχοντος. 20 ώσπερ τοίνυν απόγρη πρός τὸ παραστήσαι ταῦτα πάντα διὰ τοῦ σάρκα είπεῖν ἢ σῶμα ἀνθρώπου, καὶ ἀπόγρη πάλιν διὰ τής λογικής ψυγής το είς & διαιρείται μέρη δηλώσαι, ούτως άπόγρη άνθρωπον η φύσιν άνθρώπου είρηκότα πάντα δηλώσαι τε καί παραστήσαι τὰ έξ ών συνέστηκεν, έν οίς καί 25 γνωρίζεται. οί δε ούχ ίνα τον ανθρωπον τέλειον αποφήνωσιν, άλλ' ίνα τον πύριον συποφαντήσωσι και της ήμετέ-368 Μ ρας αύτον άλλοτριώσωσι φύσεως και η μη προσειληφότα

1 τε καὶ ὑποδιαιφέσεις om. FM. — 2 θεότητος καὶ ἀνθφωπότητος CELN. — 9 πφότεφον CR. — 14 πολλὰ δὲ καὶ ἕτεφα ABPV καὶ πολλὰ δὲ ἕτεφα rell. — 15. 16 τὴν δὲ καθεκτικήν, τὴν δὲ ἀλλοιωτικήν om. N τὴν δὲ καθεκτικήν om. A sed in mg. add. m. 2. — 16 καθελκτικήν BP ἀνθελκτικήν L. — 17 δὲ καὶ πεφὶ ABP καὶ om. rell. — 20 παφαστῆναι CF. — 27 ἀλλοτφιώσουσι ACDEFLP.

3 μέρη μέν ούν των Ρ.

την ἀρχην τὸ ημέτερον ἢ μη σῶον φυλάξαντα ὅπερ ἔσχε παρ' ήμῶν, ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα σοφιζόμενοι καὶ περὶ τὸ παράδειγμα κακουργοῦντες εἰς ἀφύκτους καὶ ἀδιεξοδεύτους καταπεπτώκασι λαβυρίνθους.

'Αμέλει γέ τοι και Θεοδώρητος έφη περί τούτων και 5 τῶν τοιούτων ἀνοσίων οῦτως εἰσὶ μέντοι γέ τινες οἱ καὶ γοιστιανών μέν προσηγορίαν έχοντες, άντικους δε τοις της άληθείας δόγμασι πολεμοῦσιν. οί μὲν γὰρ τὸ ἀγέννητον είς τρία τέμνουσι καί το μέν καλούσιν άγαθόν, το δέ κακόν, τὸ δὲ δίκαιον, οἱ δὲ δύο ἀργὰς ἀγεννήτους ζωγραφοῦσι 10 τῷ λόγω άλλήλαις έναντίας έκ διαμέτρου, άλλοι δὲ τοῖς μέν άσεβέσι τούτοις πολεμεῖν ἐπαγγέλλονται δόγμασιν, ἑτέραν δὲ δυσσεβείας έπινοούσιν δδόν τον γάρ του θεου μονογενή λόγον δμολογούντες υίδν ώς ποίημα τη κτίσει συναριθμούσι καί τόν κτίστην ίστῶσι μετὰ τῆς κτίσεως καὶ τὸ ἅγιον 15 πνεύμα τῷ δυσσεβει λόγφ τῆς θείας έξορίζουσι φύσεως. άλλοι δε άλλως την εύθειαν δόδν απολέσαντες και τοις των ποοοδευκότων ίχνεσιν άκολουθήσαι μή βουληθέντες πόρρω που της άληθείας έγένοντο, και οι μέν την ύπεο ημών γεγενημένην οίκονομίαν παντελώς απηρνήσαντο, οί δε δμολο- 20 γούσι μέν ένανθρωπήσαι τόν θεόν λόγον, σώμα δε μόνον άνειληφέναι, οί δε έμψυγον μεν καλούσι την ληφθείσαν σάρκα, ού την λογικήν δε και νοεράν εν ταύτη γεγενήσθαι ψυχήν ίσως την οίκείαν άνοιαν τοῦτο τεκμήριον έγοντες. ήμεῖς δὲ ἀνθρώπου ψυχὴν οὐδεμίαν ἰσμεν ἐτέραν ἢ τὴν 25

5-p. 476, 1 Theodoret. de provid. I Migne Tom. 83, 560 C.

5 περί τούτων τῶν (τῶν om. Exc. spr. vers. m. 2 ut vid. in D) άνοσίων BD Exc. — 6 καί om. BN. — 7 ἔχουσι V Theod. — 11 ἐναντίαις R Exc. — ἄλλοι (ἀλλ' οἱ V) μὲν τοῖς ἀσεβέσι RV. — 13 μονογενή RV. — 17 εὐθεῖαν APV Exc. Theod. et compendio scriptum B θείαν rell. — 18 προωθευκότων Ε Exc. — 23 δὲ] τε AF. — 24 τούτου BF Theod.

7 χριστιανόν Ρ.

λογικήν και άθάνατον. και άλλοι μέν πάλιν εἰς δύο τὸν ἕνα Χριστὸν διατέμνουσι και ἕτερον μέν εἶναι διατεινόμενοι τὸν ἐκ παρθένου τεχθέντα τελείως ἄνθρωπον, ἕτερον δὲ τὸν ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγον, και τὸν μὲν ὡς ἄνθρωπον ἰδία τι-5 θέντες και ἀνὰ μέρος, τὸν δὲ ὡς θεὸν φύσει τε και ἀλη-369 Μ. Φῶς υίὸν ὀνομάζουσιν. ἅλλοι δὲ παρατετράφθαι φασι τὸν ἐκ θεοῦ πατρὸς λόγον εἰς ὀστέων και νεύρων και σαρκὸς φύσιν.

[με'. Περί Τακίτου.]

10 Μετά δὲ Αὐριλλιανὸν ἐβασίλευσε Τάκιτος μῆνας 5΄ καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Φλοριανοῦ.

[μς'. Περί Φλοριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Τάκιτον ἐβασίλευσε Φλοριανὸς μῆνας β΄ καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ Πρόβου.

15

[μζ'. Περί Πρόβου.]

870 Μ. Μετά δὲ Φλοριανὸν ἐβασίλευσε Πρόβος ἔτη ૬΄ καὶ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ Κάρου.

[μη'. Περί Κάρου.]

Μετὰ δὲ Πρόβον ἐβασίλευσε Κάρος ἔτος Ἐν καὶ ἐσφάγη 20 ὑπὸ τοῦ Καρίνου.

8 Post φύσιν P add.: οῦτως ἡ φιλοδοξία καὶ φιλαρχία τοὺς τοιούτους είωθεν εἰς αἰρέσεις καὶ πολέμους διεγείρειν, περὶ ὡν φησιν ὁ μέγας ἰσίδωρος περὶ φιλαρχίας λέγων.

¹ μέν ABP Exc. om. R. δέ rell. — 2 μέν om. RV. — 5 χαλ άνὰ μέρος ABP Exc. καὶ om. rell. — 10 αὐριλλιανὸν CDE FPV et recc. quidam αἑρηλλιανὸν recc. alii αἑριλληανὸν L αἑρηλιανὸν B αἑριλιανὸν A οἑαλεριανὸν M. — τάκητος BLMRV τάκιστος P. — 11 φλωριανοῦ BRV φλουριανοῦ A similiterque vv. 13 et 16. — 13 τάκητον BLMRV. — 14 ὑπὸ τοῦ πρόβου ABP τοῦ om. rell. — 17 ὑπὸ τοῦ κάρου ABELP et recc. quidam τοῦ om. rell. — 20 ὑπὸ τοῦ κάρινου ABP τοῦ om. rell.

[μθ'. Περί Καρίνου.]

Μετὰ δὲ Κάρον ἐβασίλευσε Καρῖνος υίὸς αὐτοῦ ἔτη β' 371 Μ. καὶ ἐσφάγη ὑπὸ Νουμεριανοῦ.

[ν'. Περί Νουμεριανοῦ.]

Μετὰ δὲ Καρῖνον ἐβασίλευσε Νουμεριανὸς ἀδελφὸς αὐτοῦ 5 ἔτος Ἐν καὶ πολεμήσας Πέρσας καὶ συλληφθείς, ἐξέδειραν αὐτὸν ζῶντα.

[να'. Περί Διοπλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Νουμεριανὸν ἐβασίλευσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς γαμβοὸς αὐτοῦ ἔτη κβ΄. ὡφ' ὧν 10 μέγας διωγμὸς κατὰ χριστιανῶν καὶ φρικωδέστατος κινηθείς, προσέταξαν κατὰ πόλιν καὶ χώραν τὰς μὲν Χριστοῦ ἐκκλησίας καταστρέφεσθαι καὶ τὰς θείας αὐτῶν γραφὰς κατακαίεσθαι, τοὺς δὲ χριστιανοὺς εδρισκομένους ἀναγκάζεσθαι θύειν τοῖς δαίμοσιν. διὸ καὶ πολλοὶ τὸν τῆς ἀθλήσεως 15 872 Μ. ἀνεδήσαντο στέφανον, ἐξ ῶν εἰσι Πέτρος ᾿Αλεξανδρείας καὶ ᾿Ανθιμος Νικομηδείας καὶ ΠρΦόπιος καὶ Γεώργιος οἱ ἀοίδιμοι μάρτυρες. καὶ Σαββάτιος ὁ τὴν αῖρεσιν τῶν Τεσσαρισκαιδεκατιτῶν κρατύνας ἐγνωρίζετο.

10-18 cf. Theophan. p. 7, 15; 10, 5.

2 карїгоς ER карўгоς B крігоς L карігоς rell. — 5 касто ELR карўгог B карігог rell. — 9 грабільтов СЕLR. — 11 кігпдеіс. пробекадах (-ег M) удо N екігтідп. пробекадах удо V. — 14 горибноцевогу хрибскагоду V горибногу от. R(P). — 16 гогі D ўбан F. — 17 нікорпдіаς кай б неуалонфорту усберугоς кай прокотноς кай дебдарос ой догд. надет. С. — угборнос АВРRV дебдарос EFLN. — 18 кай барратност. 19 гурацісто іп віте ітрегій Diocletiani p. 481, 19 collocant N. — 18 геосарикандекантай ABCDEP геобарсянадскантаў (-птай FM) FMV теобарос селандекантаў (-птай L) LR.

11 κατὰ τῶν χριστιανῶν Ρ. — 14 εὐρισχομένους ἀναγχάζεσθαι οm. Ρ. — 16 εἰσι om. Ρ. — 17 γεώργιος ἐμαρτύρησαν οἰ πολύαθλοι τοῦ χριστοῦ μάρτυρες Ρ. Καὶ γυνή τις γένει καὶ πλούτφ καὶ συνέσει καὶ κάλλει σώματος σὰν δυσὶ θυγατράσι παρθένοις μετὰ πολλὰς ἀποφυγὰς κατασχεθεῖσαι φόβῷ τοῦ μὴ διαφθαρῆναι τὴν παρ-373 Μ. θενίαν αὐτῶν εἰς τὸ δεῖθρον τοῦ ποταμοῦ ἑαυτὰς ἔρριψαν. 5 περὶ ὧν ζητητέον εἰ ἀριθμοῦνται εἰς μάρτυρας.

Καί έτέρα δὲ πάλιν ίερά τις καί θαυμασία γυνή τὸν βίον αειπάρθενος και ώραία πάνυ συσχεθείσα, και πολλαίς μηχαναίς θύσαι των τυράννων αύτην άναγκαζόντων, μη ήττηθείσαν προσέταξαν έκδοθηναι στρατιώτη πρός αίσχραν 10 μίξιν, καὶ μηδ' οῦτως πειθομένην ὑποβάλλεσθαι κεφαλικῆ τιμωρία. καὶ περιστατηθεῖσα λίαν ἐδεῖτο τοῦ 'Ανθίμου Νικομηδείας μήπω τελειωθέντος διὰ μαρτυρίου συμβουλεῦσαι αὐτῆ τί ἂν αίρήσοιτο. δ δὲ χρηστός ὄντως ἀνήρ καὶ οἰκονόμος και πιστός έν κρίσει τὰ λόγια κυρίου ταμιευόμενός 15 φησιν καλόν μέν, ω τέκνον, και θεοπρεπές το κατόρθωμα τῆς ἁγνείας, μείζων δὲ ή τῆς πίστεως ἐντολή κρηπίς οὖσα τῶν καλῶν τῆς εὐσεβείας. μὴ οῦν προκρίνης τῶν κρειττόνων τὰ δεύτερα. ὥσπερ γὰρ ἐν περιστάσει τινὰ γενόμενον αίρε-τώτερόν ἐστιν ὑπὲρ τοῦ σώματος διαρπαγῆναι τὸ ἰμάτιον, 20 οῦτως ἐστὶ μᾶλλον ἐν τοῖς πειρασμοῖς ἄσπιλον τηρήσαντά την ψυχην προδούναι την σάρκα τοις παντοίως ένυβρίζειν έθέλουσιν, η άπολέσαι της ψυγης την εύγενειαν. η δε τούτων ακούσασα απήει ταλαντευομένη τον νουν ως δύο καλων άντιποιουμένη. άλλ' ή θεία χάρις ή έν τοῖς ἀμηχάνοις προ-25 φάσεις έπικουρίας παρέχουσα τότε και τη κόρη δι' έπινοίας σοφωτάτης άσυλου την σωφροσύνην έφύλαξεν. ως γαρ έφ' ένδς οίκου συνεκλείσθη κατασοφίζεται τον στρατιώτην λέγουσα μηδέν άτοπον είς έμε πράξης, άνθρωπε, και παρέζω σοι μισθον της εύεργεσίας ταύτης έπάξιον. δώσω γάρ σοι

1-5 Epitome eccles. ex Euseb. VIII, 12 cf. Cramer An. Par. II, 90, 20 Leo Gramm. p. 82, 23.

16 μετζον BCP μήζω L. — οὖσα ABP ὑπάρχουσα rell. — 28 πράξεις εἰς ἐμέ DF.

φάρμακον ούσα φαρμακές άθανασίας πρόξενον, δπερ δλον 374 Μ. το σώμα χριόμενον έν τοῦς πολεμίοις ὑπάρξεις ἄτρωτος. εἰ δὲ θέλεις ἄρτι πεῖραν λαβεῖν, ἐπίτρεψόν μοι τοῦτο κατασκευάσαι. τοῦ δὲ μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπιτρέψαντος, λαβοῦσα κηρον ἡ μακαρία καὶ ἐλαίφ συμμίζασα καὶ ἐπὶ πολὺ ταῖς 5 χερσὶ μαλάξασα καὶ τὸν ἑαυτῆς αὐχένα περιχρίσασα λέγει πρός αὐτόν πάταξον ὡς δύνῃ, καὶ ὅψει τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀλειφῆς, ὅτι οῦτε πλήξεις οῦτε θανατώσεις με. ὁ δὲ εἰς ὕψος ἐπάρας τὸ ξίφος καὶ κατ' αὐτῆς ἐπενεγκῶν ἀπέτεμεν εὐθέως τὴν τιμίαν αὐτῆς κάραν. καὶ οῦτω νικήσασα τῶν 10 δυσμενῶν τὴν κακουργίαν διπλοῦν τὸν στέφανον τοῦ τε μαρτυρίου καὶ τῆς ἁγνείας ἀνεδήσατο.

Ώσαύτως δὲ καὶ ἄλλη τις εὐπρεπεστάτη κόρη παρθενίαν ἀσκοῦσα διεβλήθη ὡς βλασφημοῦσα τοὺς βασιλεῖς καὶ τὰ εἰδωλα. ἡν συλλαβόμενοι καὶ πολλὰ μαστιγώσαντες μὴ ὅπεί- 15 κουσαν τῆ τούτων δυσσεβεία παρέδωκαν εἰς πορνεῖον ἐντειλάμενοι τῷ ταύτας νέμοντι δέξασθαι 'αὐτὴν καὶ 'κομίζειν ὑπὲρ αὐτῆς καθ' ἡμέραν νομίσματα γ'. ὁ δὲ ὡς μέλλων εἰσπράττεσθαι τὸ χρυσίον ἕκδοτον αὐτὴν ἔστησε τοῖς βουλομένοις. ὅπερ γνόντες οἱ γυναικομανεῖς παρήδρευον τῷ ἐρ- 20 γαστηρίω τῆς ἀνομίας πρός αὐτὴν εἰσπηδῶντες καὶ τὸ ἀργύςιον προδιδόντες. οὖς παρακαλοῦσα ἕλεγεν. ἕλκος ἔχω δυσῶδες εἰς τὸν κεκρυμμένον τόπον καὶ δέδοικα μὴ καὶ ὑμᾶς τῆς αἰτίας μεταδώσω. ἀλλ' ἀναμείνατε ὀλίγας ἡμέρας, ἕως ἂν ὑγιάνω, καὶ ἐξουσίαν μου ἔχετε πάντοτε. οὖτως 25

13—p. 480, 14 cf. Palladii Hist. Laus. cp. 148—149 Migne Tom. 34, 1251 A (cf. Hippolytus ed. Bonwetsch et Achelis I, 2 p. 275).

2 χριόμενος BFL. — πολέμοις FLR. — 3 σχευάσαι ABV. — 8 άλοιφής BER άληφής C άλιφής G άλυφής L. — 10 εύθυς LM. — 22 προδίδοντες AD. — 24 ύμιν BDFR.

15 ην καί συλλαβόμενοι Ρ. — 23 όδυνηφόν και δυσῶδες Ρ. — 24 άναμείνατε μοι όλίγας ημ. Ρ (ένδοτε μοι Pall.).

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

31

479

οὖν τούτους ἀποβουκολήσασα δεήσει τὸν θεὸν ἰκέτευεν ἀπαλλαγῆναι τοῦ τοιούτου μύσους καὶ ἄσπιλον τὴν παφθενίαν 375 M αὐτῆς διαφυλάξαι. καὶ δὴ ὑπακούσας ὁ θεὸς τῆς δεήσεως αὐτῆς, ἔρχεται νεανίσκος τις περιφανὴς καὶ λίαν εὐσεβὴς 5 πρὸς τὸν πορνοβοσκὸν ἑσπέρας βαθείας καὶ δίδωσιν αὐτῷ νομίσματα ε΄ λέγων ἕασόν μοι τὴν κόρην ταύτην ἕως πρωΐ. καὶ εἰσελθῶν εἰς τὸν ἀπόκρυφον τόπον λέγει πρὸς αὐτήν ἀνάστα καὶ πορεύου μετ' εἰρήνης. καὶ ἐνδύσας αὐτήν τὰ ἰμάτια αὐτοῦ καὶ περικαλύψας τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, ἐξῆλθεν 10 ἄφθορος καὶ ἀνέπαφος ἡ γυνὴ καὶ διεσώθη. ἡμέρας δὲ γενομένης καὶ τοῦ δράματος γνωσθέντος, ἐκρίθη ὁ νεανίας ἀναιρεθῆναι. καὶ τούτου γενομένου ἐπλήρωσε τὸ κυριακὸν λόγιον τὸ λέγον. μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεἰς ἔχει, ἕνα τις τὴν ψυζὴν αὐτοῦ Đῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

15 Όμοίως δὲ καὶ ἄλλος τις μονάζων κατασχεθεἰς ὑπὸ τῶν ἀνοσίων ἐκείνων καὶ ἀσεβῶν μετὰ πολλῶν ποινῶν καὶ μαστίγων, τελευταῖον ἐπενόησαν πονηρὰν ἐπίνοιαν εἰς φθορὰν τῆς σωφροσύνης τοῦ δικαίου τοιάνδε κλίνην γὰρ ἕν τινι κήπφ στρώσαντες καὶ τὸν ἅγιον ἐν αὐτῷ δεσμήσαντες 20 ἐπαφῆκαν αὐτῷ γύναιον ἄσεμνον, ὡς ἂν καὶ ἐκ τῆς τοῦ

13 Joh. 15, 13. — 15 Τοῦτο ἐχ τοῦ βίου τοῦ ἀγίου παύλου τοῦ ϑηβαίου mg. cod. Mosq.

6 την κόρην ταύτην ABF ταύτην την κόρην CDELV et recc. quidam ταύτην om. recc. alii την κόρην om. P. — 13 το φάσκον AD. — 16 και (om. B) μετὰ πολλὰς (τὰς add. B) ποινὰς και μάστιγας BL. — 20 ἂν και ἐκ ABP ἂν ἔκ τε L ἂν ἐκ rell.

6 ε' eras. in P. — 9. 10 έξηλθεν ἄφθορος ή κόρη καὶ ἀπέδρα P. — 11 γνωσθέντος ἀνηρέθη ἀντ' αὐτῆς ὁ νεανίσκος πληρώσας P. — 13 τὸ λέγον om. P. — 14 τοῦ φίλου P. — Ροst αὐτοῦ P add.: καὶ γὰρ ὁ χριστὸς τοῦτο πεποίηκε λέγων διὰ τοῦτό με ὁ πατὴρ ἀγαπᾶ ὅτι ἐγὰ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν πορβάτων (Joh. 10, 17). ὅθεν φησιν ἰωάντης (1. Joh. 3, 16) ὥσπερ αὐτὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν ὑπὲρ ἡμῶν οῦτως ὁφεί-λομεν καὶ ἡμῶς ὑπεξ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τὰς ψυχὰς τιθένα. — 19 στρώσαντες καὶ τοῦτον ἐν αὐτῷ κατ θέντες ἐπαφ. P.

τόπου ήδύτητος καὶ μονότητος καὶ ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ ἀκολάστου γυναίου διαφυγεῖν πανταχόθεν καὶ ἄκων εἰς τὴν παφάνομον καθελκυσθείη πρᾶξιν. ἀλλ' ὅ γε θεῖος ἀνὴρ τοῦ γυναίου διὰ φιλημάτων ἤδη καὶ ὅημάτων αἰσχοῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων περιπλεκομένου καὶ τὰς s ἡδονὰς ἀνάπτοντος, τὴν ἑαυτοῦ γλῶσσαν ἀποτεμὼν δήγματι προσέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἑαυτῷ μὲν πόνους sīs M. καὶ ἀλγηδόνας ἀντὶ ἡδονῶν ἐπεισήγαγεν, ἐκείνην δὲ σφόδρα κατέπληξε καὶ ἀηδίας ἐνέπλησε τῷ ὅεύματι τοῦ αίματος. οί δὲ Ἐλληνες ταῦτα μεμαθηκότες ἐθαύμασαν τῶν μοναζόντων 10 τὴν τῆς σωφροσύνης ἀκρίβειαν.

Ήττηθέντες οὖν οἱ δυσσεβεῖς τύφαννοι Διοκλητιανός καὶ Μαξιμιανός τῷ πλήθει τῶν ἀναιφουμένων ἐξέθεντο δόγμα, ὥστε τοὺς εὑφισκομένους χριστιανοὺς ἐξοφύττεσθαι τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν, οὐ μόνον διὰ τὸ ὀδυνηφόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ 15 ἄτιμόν τε καὶ πρόδηλον καὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων πολιτείας ἀλλότφιον. οὖς ἡ θεία δίκη ἐνδίκως μετελθοῦσα δικαίως ἐξέκοψεν. καὶ ὁ μὲν ἐσφάγη ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ὁ δὲ ἀπήγξατο.

[νβ'. Περί Κωνσταντίου.]

20

Μετά δε Διοπλητιανόν και Μαξιμιανόν εβασίλευσαν κατά 378 Μ

12-17? Epit. eccles. cf. Exc. Bar. (ex Euseb. VIII, 12). -17-19? Epit. eccles. cf. Cram. An. II, 90, 27 et 91, 17 Theoph. p. 11, 13 (ex Euseb. VIII, 13). - 21-p. 482, 5 cf. Theoph. p. 11, 33.

1 καί ante έκ τοῦ om. CDEFR. — 2 ἀποφυγεῖν ΑΒ. — 6 γλῶσσαν ΑΒΕΡ γλῶτταν rell. — 10 ἐθαύμαζον CF. — 19 Hic add. N (cf. p. 477, 18): ἐφ' ὡν καὶ σαββάτιος ὁ τὴν αίζεσιν τῶν τεσσαφισκαιδεκατητῶν (τέσσαφες καὶ δεκ. Μ) κφατύνας ἐγνωφίζετο. — 21 ἐβασίλευσεν ABCR.

4 διὰ τοῦ γυναίου φιλημάτων (τοῦ m. 1 spr. vers.) P. — 10 τῶν μοναζόντων καὶ μοναζουσῶν τὴν περὶ τῆς σωφροσύνης ἀκρίβειαν (τὴν m. 1 spr. vers.) P. — 12 δυσσεβεῖς om. P. — 14 ῶστε om. P. — 17. 18 δικαίως ἐξέκοψε καὶ om. P. — 19 P add. κατ ἀλλήλων τοίνυν οἱ τάλανες ἐπανιστάμενοι διὰ φιλαρχίων καὶ φιλαυτίαν τε καὶ δοξομανίαν ὑπ ἀλλήλων ἐνδίκως εδ μάλα καὶ καταβληθέντες ἀνηρέδησαν. Tum alia sequentiur seoreim edenda.

τούς αύτούς γρόνους Ρωμαίων Κωνστάντιος και Σευήρος και Μαξιμίνος και Μαξέντιος. και δ μεν Κωνστάντιος και Κωνσταντίνος υίος αύτου την Γαλλίαν και την Βρεττανίαν έκράτησαν, δ δε Σευήρος και Μαξέντιος την Ρώμην. δ δε s Μαξιμίνος την έφαν. δς πολλά μιαρά τε και άτοπα καθ' ύπερβολήν διαπραξάμενος και πρός τούτοις διωγμόν απηνή 879 Μ. καί απανθοωπότατον κατὰ πᾶσαν τὴν ἀνατολὴν εἰς τοὺς χριστιανούς ένδειξάμενος, καθ' δν πλεϊστοι των εύδοπίμων έμαρτύρησαν, άξια της δυσσεβείας αύτοῦ καὶ προοίμια της 10 μελλούσης αὐτὸν διαδέγεσθαι κολάσεως εἰκότως πέπονθεν. νόσω γάρ δεινοτάτη περιπεσών, άλγηδόνες ίσχυραί την σάρκα πασαν διελυμαίνοντο. και τὰ μέν ξγκατα διεφθείοοντο ύπό τῆς ἐνδομυγούσης σφοδροτάτης φλογώσεως, ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα πηρού δίπην έξετήπετο, παὶ σὺν τούτοις ἐπτυφλοῦται παὶ 15 πηρός δ δείλαιος άποκαθίσταται. λαβροτέρως δε φλογιζόμενος καί τηγανιζόμενος, και αύτα συνεφούγησαν τα όστα, ώστε έξαφανισθήναι τόν χαρακτήρα τής άνθρωπίνης μορφής. nάντεῦθεν έλεεινῶς διαφθειρόμενος καὶ δεινῶς κατασηπόμενος τοσαύτην δυσωδίαν έξέπεμπεν, ώς ούδεν των έν 20 τάφοις διαλυθέντων νεκρών διαφέρειν. δ δε έν τούτοις έμπνέων βραγύ στενάξας θάνατον έπεκαλειτο καί πρός τω τέλει έγγίζοντα έαυτον δ άλιτήριος γνούς τοιάδε έφη οίμοι

5-p. 483, 3 cf. Eus. H. eccl. VIII, 16; IX, 10.

1 σεύηφος ACELM σευίφος V. — 3 δ vids DV. — την ante Beerr. om. RV. — βρετανίαν L βρητανίαν P. — 4 σεύηφος CLM σευηφος sine acc. A σευίφος V. — 5 μαξιμιανός B. — 12 άπό Ν. — 14. 15 έκπηφοῦται καὶ τυφλός (τυφλοῦται M) δ δείλαιος άποκαθίσταται Ν. — 16 καὶ τηγανιζόμενος om. BL. — 21 πρός τὸ τέλος FNV.

6 διωγμόν, ώς φησιν εὐσέβειος, ἀπηνή Ρ. — 17 ῶστε ἐξαφανισθήναι τὸ παλαιὸν τῆς ἀνθφωπίνης μόφφωμα. κἀντεῦθεν Ρ (τὸ πῶν εἰδος τῆς παλαιῶς μοφφῆς Eus.). — 19 τῶν ἐν τάφοις καταφθειφομένων διαφέφειν Ρ. — 21 — p. 483, 2 καὶ πρὸς τῷ τέλει κατοδυφόμενος ἔφη λοιπόν ἀξίαν τῶν εἰς χριστιανούς μοι τετολμημένων ὑπέχω τὴν τιμωρίαν Ρ.

τῷ ἐλεεινῷ καὶ θρήνων ἀξίῳ, ὁποίαν τῶν εἰς χριστιανούς μοι τετολμημένων ἀσεβειῶν ἀξίαν ὑπέχω τὴν τιμωρίαν. καὶ ταῦτα μετὰ πολλῆς ὀδύνης εἰπὼν ἀπέθανεν.

Έφ' οὗ διὰ τὴν ἄπειρον κακουργίαν λιμὸς αὐτοῦ τῆ 380 Μ. γώρα δεινός επισκήπτει και λοιμός και τινος ετέρου νοσή- 5 ματος μοίρα. Έλπος δε ήν φερωνύμως του πυρώδους άνθραπος λεγόμενον, παθ' όλον μέν έρπον τό σωμα, σφαλερούς δε τοῖς πεπονθόσιν ένεποίει πινδύνους. οὐ μην δε άλλα καί κατά τῶν ὀφθαλμῶν ἐξαιρέτως ἐπὶ πλεῖστον γινόμενον μυρίους δσους άνδρας άμα γυναιξί και παισί πηρούς άπειρ- 10 γάσατο. καί σύν τούτοις προσεπανίσταται τῷ τυράννω δ πρός Άρμενίους πόλεμος. άθρόως ύφ' ένα και τόν αὐτόν συρρεύσαντα καιρόν της του δυσσεβους θρασύτητος την κατά τοῦ θεοῦ μεγαλαυγίαν διήλεγξεν, ὅτι δή τῆς περί τὰ εἴδωλα σπουδής αύτοῦ και τῆς καθ' ήμῶν ἕνεκα πολιορκίας μή 15 λιμόν μηδε λοιμόν μήτε μήν πόλεμον έπι των αύτοῦ συμβῆναι καιφῶν ἐναβφύνετο. ταῦτα δ' οὖν ἅμα καὶ κατὰ ταύτὸ ἐπῆλθον καὶ τῆς κατ' αὐτοῦ καταστροφῆς περιειλήφει τά προοίμια. και αύτος μέν ούν περί τον πρός Άρμενίους

4-p. 484, 15 Eus. H. eccl. IX, 8.

4 κακουργίαν αότοῦ λιμὸς τῆ F αότοῦ κακουργ. Διμὸς τỹ B κακουργ. αὐτοῦ λιμὸς αὐτοῦ τῆ P. — 5 δεινῶς LR. — 7 καθ' ὅλον — τοῦ σώματος DV καθόλου — τὸ σῶμα A. — 9 γενόμενον BFL. — 12 ἂ ἀθρόως coni. Muralt. probabiliter (ἀθρόως δὴ ταῦτα πάντα Euseb.). — 13 καιρόν συρρεύσαντα B συρρεύσαντα om. L. — κατὰ τοῦ θεοῦ ABCP (κατὰ τοῦ θείου Eus.) τοῦ om. rell. — 17 ἐνηβρύνετο B ἐναμβρόνετο M et recc. plerique ἐναμβρύνεται F. — ἅμα καὶ κατὰ ταὐτὸ BP (ὁμοῦ καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ Eus.) ἅμα καὶ κατ' αὐτὸ AV ἅμα κατὰ ταὐτὸν DEFL ἅμα κατ' ἀὐτὸν CMR. — 18 ἐπῆλθον lɨt. corr. εχ ἐπῆλθεν A ἐπῆλθεν MRV. — κατ' αὐτὸν F αὐτοῦ (om. κατ') L. — ἐπιστροφηξη BM. — 19 καὶ αὐτὸς μὲν οὖν τῶ πο. ἀρμ. πολέμφ — κατεπονεῖτο FL καὶ αὐτὸν μὲν οὖν τῶ πο. CEV (FLR).

6 μοίοα om. P. — 6 ἄνθραξ λεγόμενος P (ἄνθραξ προσαγορευόμενον Eus.).

πόλεμον αμα τοις αύτου στρατοπέδοις κατεπονείτο, τούς δε λοιπούς των τώς ύπ' αύτον πόλεις και γώρας οικούντων δεινώς δ λιμός τε αμα και δ λοιμός κατέτρυγεν. και μυοίοι μέν ετύγγανον οι κατά πόλιν θνήσκοντες, πλείους δέ 5 οί κατά άγρους και κώμας άπάντων σγεδόν τροφής ένδεία και λοιμώδει νόσω διεφθαρμένων. και γάρ οι μεν χόρτον διαμασώμενοι καί την έξιν λυμαινόμενοι διώλλυντο, οί δέ άπεσκληκότες ωσπερ είδωλα νεκρά ώδε κάκεισε ψυγορραγούντες ένσειόμενοί τε και περιολισθαίνοντες κατέπιπτον έν 10 ταῖς πλατείαις. όθεν νεκρά και γυμνά σώματα έφ' ήμέραις 381 Μ. πλείοσιν άταφα διερριμμένα θέαν οίκτράν τε καὶ έλεεινὴν παρείχε τοις δρώσιν. ήδη γέ τοι και κυνών τινες έγινοντο βορά, ούγ ήχιστα δε και δ λοιμός πάντας οίκους επενέμετο. τοιαύτα τοίνυν της Μαξιμίνου μεγαλαυχίας τὰ ἐπίχειρα καὶ 15 τοιούτον αύτου τό δύσμορον τέλος. έν στήλη γάρ καθ' ήμῶν ἀνέγραψεν ὡς χριστιανῶν πάντων ἀναιρεθέντων, ὡς **Φετο**, πάσης εύθηνίας τε και εύκρασίας ή 'Ρωμαίων πολιτεία πλησθήσεται. διό καὶ λιμός καὶ λοιμός καὶ αὐχμός καί παν δ τι ούν έστι κακόν είπειν τούς άνθρώπους μετηλ-20 θεν, ώς είρηται.

Κωνσταντίου δὲ τοῦ ἐπικληθέντος Χλωφοῦ διὰ τὴν ἀχοότητα τοῦ προσώπου τελευτήσαντος, δ υίδς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος τὴν ἀρχὴν διεδέξατο. ὃν ἐκ πορνείας γεγεννῆσθαί τινες τοῦτον εἰπόντες ἐλέγχονται σαφῶς ὑπὸ διαφόρων ἐξηγη-

15-20 Epit. eccl. cf. Exc. Bar. (ex Eus. IX, 7; 8). - 22-p. 485, 1? Epit. eccl. cf. Theoph. p. 18, 9.

2 бя' абтор ABCFN. — 3 катеторген М натеторген В. — 4 бяйдогон N. — 7 диаразафияной CDFP диаразафияной ABEMA диаразабрияной LV. — 13 де най д AP те най д B де д rell. лирдо В. — 18 логидо най лирдо СМ. — 23 уеренузодай (-гёздай ЕМ) CEN. — 23. 24 уерений тикес тойтон PR уер. тойтон тикес ADEV тойтон уер. тикес СМ уер. тойтон (от. тикес) В уер. тикес (от. тойтон) FL.

14 τὰ πίχειρα P (Eus.).

τῶν ὡς ψευδολόγοι καὶ ματαιόφρονες. ὡσαύτως οὖν καὶ Σευήρου τεθνηκότος Λικίνιος ὁ γαμβρὸς Κωνσταντίνου ἀντεισάγεται.

Τόν δέ γε Κωνσταντίνον μετά την τοῦ πατρός τελευτήν 382 Μ. συνέβη νοσήσαι, ώστε μήτε μάγων προγνώσεις και μυθο- 5 λογίαι, μήτε ίατρῶν ἐπιστῆμαι καὶ σκευασίαι βοηθημάτων δύνασθαι τὸ πάθος αὐτοῦ θεραπεῦσαι. πρὸς ὃν οί τῶν είδώλων μιερεῖς έλθόντες ὑπέθεντο χολυμβήθραν τινὰ πλησθείσαν αίματος παιδίων άφθόρων, και θερμώ τω αίματι καί ἀφρίζοντι βαπτισθέντα αὐτὸν ὑγιᾶναι. συναγθέντων 10 ούν των παιδίων έκ πάσης έπαργίας διὰ βασιλικοῦ προστάγματος, καί τοῦ βασιλέως ἔξω παραπορευομένου, προσυπήντησαν αύτῷ πᾶσαι τῶν πολλῶν ἐκείνων παιδίων μητέοες διαλελυμένων τῶν πλοκάμων καὶ τῶν μαζῶν γεγυμνωμένων μετά πολλών όδυρμών και δακρύων. περί ων δ βασιλεύς 15 διερωτήσας και μαθών ότι αι μητέρες είσι των μελλόντων άναιρεΐσθαι παιδίων δακρύσας είπεν καλόν μοι μαλλόν έστιν ύπερ της σωτηρίας των άναιτίων άποθανειν παιδίων ή έκ τῆς ἐκείνων σφαγῆς ώμοτάτην καὶ ἀπάνθρωπον ζωὴν έπιλέξασθαι, και μάλιστα της έκ τούτων δγείας άμφιβαλλο- 20 μένης. καὶ ταῦτα πρός τὴν σύγκλητον εἰρηκώς εἰσῆλθεν είς τὸ παλάτιον χαὶ οὐ μόνον τοὺς παῖδας ταῖς ίδίαις μητράσιν ἐκέλευσεν ἀποδοθηναι, ἀλλὰ καὶ ὀγήματα καὶ ἀναλώματα προσέταξεν αὐταῖς ἐν τῷ ὑποστρέφειν παρασχεθῆναι. καί τούτου γενομένου έν αὐτῆ τῆ νυκτί δραμα έθεάσατο 25

1-3 Epit. eccl. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 12, 12. - 4-p. 487, 20 cf. Vitam Silvestri *in* Combefis, Illustrium Christi martyrum triumphi p. 272.

2 λιχίννιος CELM. — χωνσταντίου B et recc. quidam. — 8 ίεφείς BP. — 13 πάσαι αἰ — μητέφες F πάσαι — αἰ μητέφες BDL. — 20 ύγίας CEFM.

5-7 ώστε μήτε μάγον μήτε ίατρόν τινα δύνασθαι το πάθος αύτ. θεραπ. Ρ.

ό βασιλεύς, έν ή ώφθησαν αὐτῷ οί τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολοι λένοντες ήμεις έσμεν Πέτρος και Παύλος αποσταλέντες υπό 383 Μ. Θεοῦ παρασγεῖν σοι ύγείαν καὶ σωτηρίαν διὰ τὴν πρός τοὺς παίδας έλεημοσύνην τε καί συμπάθειαν. πέμψον οὖν καί 5 μεταπάλεσαι τον άγιον Σίλβεστρον έκ τοῦ Σεραπίου όρους. και ύποδείξει σοι την όντως θείαν τε και σωτήριον πηγήν. έν ή λουσάμενος ού μόνον σωματικήν έξεις δγείαν, άλλά καί ψυγικήν ότι μάλιστα. ήμέρας δε γενομένης αποστείλας πρός τόν θείον Σίλβεστρον μετά πολλής τιμής ήγαγεν αὐτὸν 10 έν τῷ παλατίω, καὶ ἀναστὰς ὁ βασιλεὺς προσεκύνησεν αὐτὸν λέγων καλώς ήλθες, Σίλβεστρε. και ό έπίσκοπος είπεν είρήνη σοι από θεοῦ καὶ σωτηρία παρασχεθείη. καί φησιν δ βασιλεύς παρακαλώ σε είπεῖν μοι, εί έχετε θεούς τινας Πέτρον και Παύλον καλουμένους. και δ επίσκοπος έφη. 15 ήμεῖς ἕνα θεὸν ἔχομεν ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, οὖ Πέτρος καί Παῦλος δοῦλοι γνήσιοι τυγγάνουσιν. δ δὲ βασιλεύς φησιν δύνασαι, ὦ έπίσκοπε, φανερῶσαί μοι τὰς ὄψεις αὐτῶν διά τίνος ζωγραφίας, ὅπως ἐπιγνῷ σαφέστερον, εί αύτοι είσιν οι αποσταλέντες από θεοῦ πρός με; και παρα-20 γρήμα κελεύσας δ έπίσκοπος τῷ ίδίω διακόνω ένεγκειν τὰ στηθάρια τῶν δμοιωμάτων αὐτῶν ἐν σανίσιν, ἠνέγθησαν, καί θεασάμενος δ βασιλεύς ανέκραξε φωνη μεγάλη λέγων οδτοί είσιν άληθῶς οι κατ' ὄναρ όφθέντες μοι και παρα-

1 αὐτῷ om. RV. — 2 οἰ ἀποσταλέντες AV om. B. — 2 ὑπὸ δτεοῦ AP ὑπὸ τοῦ δτεοῦ CEFLN παρὰ τοῦ δτεοῦ RV ἀπὸ χριστοῦ B. — 3 ὑγίαν CFM. — 5 σίλβεστρον (om. τὸν ἅγιον) R σίλβεστρόν τινα λεγόμενον V. — σεραπείου A. — 6 τε om. RV. — 7 ὑγίαν CF et recc. quidam. — 10 αὐτῷ BFN. — 17 φησιν] ἔφη F καὶ V. — 20 ἐπενεγκεῖν CER ἐνέγκαι V. — 21 ἡνέχθησαν δέ. καὶ δτασ. A καὶ ἡνέχθησαν. δτασ. δὲ V ἡνέχθησαν. οῦς καὶ δτασ. L.

8—11 ἡμέφας δὲ γεν. και τὸν θεῖον σίλβεστφον μετὰ πολλῆς τιμῆς ἀγαγόντος ἐν τῷ παλ. πφῶτος αὐτὸς ἀναστὰς πφοσηγόφευσε λέγων Ρ (ἀναστὰς πφῶτος etiam Vita). — 14 καλουμένους om. P. — 21 ἠνέχθησαν om. P.

πελευσάμενοι μεταπαλέσασθαί σε, ὦ Σίλβεστρε. παὶ νῦν δείξόν μοι την πηγήν ην έφησαν, δι' ής ψυχή και σώματι σωθήσομαι. και δ επίσκοπος αύτικα προστάξας κολυμβήθραν δδατος γενέσθαι έβάπτισε τον βασιλέα, και παραυτίκα έξηλθεν έκ της κολυμβήθρας ύγιης καταλιπών τα του σώ- 5 ματος τραύματα έν τῷ ῦδατι καθάπερ λεπίδας ίγθύων. ὃν ή σύγκλητος ίδονσα και πας ό δημος απολαβόντα την ύγειαν έξεβόησαν λέγοντες είς θεός ό των γριστιανών μέγας καί σοβερός, και πάντες άπο του νυν πιστεύομεν είς αυτόν και βαπτιζόμεθα, δτι είδομεν σήμερον μεγάλα θαυμάσια. πρός 10 384 Μ. ούς φησιν δ βασιλεύς τα μέν ανθρώπινα αναγκαστά, τα δε θεία προαιρετικά τυγγάνει. δ μέντοι θεός άγαθή προαιρέσει καί διαθέσει θρησκεύεται. όθεν ούκ έξ άνάγκης άλλά κοίσει έλευθερίας βουλόμεθα γίνεσθαι χριστιανούς τούς θέλοντας καὶ μὴ φόβω ἀνθρωπίνω προσάγεσθαι τῆ τοῦ 15 θεοῦ λατρεία. και ταῦτα πάντες ἀκούσαντες πρός τὴν πίστιν καί τον αυτόν πόθον έξήφθησαν μαλλον αποδεξάμενοι την τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ δόγματος ἐπιείκειαν. αὐτίκα δὲ καὶ ή μήτης Ελένη βαπτίζεται και οί τούτου συγγενείς τε και φίλοι. 20

Μετά δὲ ταῦτα ἀπούσας τὰ ὑπὸ Μαξεντίου γινόμενα 387 Μ. ἐν Ῥώμῃ χαλεπά τε καὶ ἄτοπα, περὶ οὗ καὶ πρεσβείαν ἐκ τῶν Ῥωμαίων δεξάμενος ἐστράτευσε κατ' αὐτοῦ, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐν οὐρανῷ φωτοειδῶς Θεασάμενος

21-p. 488, 5? Epitome eccl. cf. Gelasii Cyziceni Hist. concil. Nicaeni *lib.* 1 cp. 4-6 Migne Tom. 85, 1204 sqq.

8 σωθήσωμαι AM Ιαθήσομαι L. — 6 λεπίδες AR. — 10 ίδομεν BF ίδωμεν ACN. — 17 αύτον] αύτου LP om. R. — 18 δόγματος] θαύματος ER. — 19.20 φίλοι τούτου και συγγενείς F τε om. etiam N. — 21 γενόμενα BEV.

4 γενέσθαι καὶ τὸν βασιλέα βαπτίσας ἐξῆλθεν εὐθὸς ὑγιὴς καταλιπών Ρ. — 6 ἰχθόος Ρ. — 7 ἀπολαβόντα τὴν ὑγείαν οm. Ρ. — 10 δτι — θαυμάσια om. Ρ. — 16 τοῦτο Ρ. — 19 μήτης αὐτοῦ ἐλένη Ρ. έπιγράφον τά εν τούτφ νίκα, παρευθύ χρυσοκολλήτοις έκτυπώσας λίθοις καὶ ἐπὶ δόρατος ἀναρτήσας καθηγεῖσθαι τῆ ἑαυτοῦ στρατεία προσέταξεν. δι' οὖ τροπωσάμενος Μαξέντιον ἐν τῷ ποταμῷ οῦτως είσῆλθε καὶ τῆς Ῥώμης ἐκράτησεν, ἀπο-5 πνιγέντος Μαξεντίου ἐν τῷ ποταμῷ διωκομένου.

Περί ού και ό πολυίστωρ Εύσέβιος έφη έφ' οίς αύθις καί πεπλήρωται σαφώς. άρματα Φαραώ και την δύναμιν αύτοῦ ἔρριψεν είς θάλασσαν. ἐπιλέπτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν έν έρυθρα θαλάσση. πόντος έκάλυψεν 10 αὐτούς. οῦτω γὰρ καὶ Μαξέντιος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν δπλι-388 Μ. ται καί δορυφόροι κατέδυσαν είς βυθόν ώσει λίθος, όπηνίκα νῶτα δούς τῆ ἐκ θεοῦ μετὰ Κωνσταντίνου δυνάμει πρός τόν ποταμόν, δν αύτός μηγανικώς ζεύξας και γεφυρώσας μηγανήν δλέθριον καθ' ξαυτού συνεστήσατο και λάκκον δν 15 ώρυξεν είσπέπτωκεν, και έπέστρεψεν δ πόνος αύτοῦ είς κεφαλήν αύτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφήν αὐτοῦ ή ἀδικία αὐτοῦ καταβέβηκεν. και ούτως δ μεν δυσσεβής και οι μετ' αύτου έδυσαν ώσει μόλιβδος έν ΰδατι σφοδρῶ, δ δε θεῖος Κωνσταντίνος θεῷ τοῖς ἔργοις ἀνυμνήσας ἐπὶ Ῥώμην μετ' ἐπι-20 νικίων είσελαύνει πάντων άθρόως αύτον αμα κομιδή νηπίοις καί γυναιξί καί σύν παντί δήμω Ρωμαίων φαιδροῖς όμμασι

6—p. 489, 7 Euseb. Hist. eccl. IX, 9, 5. — 7 Exod. 15, 4; 5. — 14 Psalm. 7, 16; 17. — 18 Exod. 15, 10.

1 ёлгура́фов та́ scr. е coni. ёлгура́фов LV et P sed lit. corr. ex ёлгура́фовта. ёлгура́фов B ёлгура́фовта rell. — 2.3 гў отратеіа AP тў — отратій CELN тўз — отратеіаз BFV. — 7 йеррата ACFN P. — 9 ло́нта ABM Exod. — 14. 15 дакнов гіз би а́орбен гіоле́нтанев F да́кнов а́орбен, гіз би ле́нтавев В. — 17 диобевуз раξе́нтоз FV. — 18 ро́дивоз ELM. — 19 деў. AP Eus. деоб F дедо rell. — а́иаритіся BM а́нчоя F. — 21 бигланті LP бирланті AC бирланті E бирланті V.

6 εύσέβειος έφ' οζς αδθις έφη πεπλήρωται P. — 15 είσπέπτωκε και είς βόθουν δυ είογάσατο P Eus. — 16 καταβέβ. είκότως και συνελήφθη έν τοζς έργοις των χειρών αύτοῦ ό ἁμαρτωλός (Psalm. 9, 17) P.

XPONIKON

παὶ ψυγαῖς οἶα λυτρωτὴν καὶ σωτῆρά τε καὶ εὐεργέτην μετ' εψαημιῶν καὶ ἀπλήστου γαρᾶς ὑποδεγομένων. ὁ δὲ ῶσπερ Εμφυτον την είς θεών εύσέβειαν πεπτημένος μηδ' όλως έπι ταις βοαις υποσαλευόμενος μηδε επαιρόμενος τοις επαίνοις ευ μάλα της έκ θεοῦ συνησθημένος βοηθείας αὐτίκα τοῦ 5 σωτηρίου τρόπαιον πάθους ύπο γειρα ίδίας είκόνος άνατε-**Θ**ηναι προστάττει. καί νῦν οί μέν θεομισεῖς οὖκ είσιν, ὅτι μηδε ήσαν. είς βραχύ γάρ κατάρξαντες και ταραχθέντες, είτα ύποσχόντες τιμωρίαν ού μεμπτήν τη δίκη έαυτούς καί Ollous και οίκους άρδην άναστάτους κατέστησαν. περί ων 10 δ θεΐος έφη λόγος πάλιν. δομφαίαν έσπάσαντο οί άμαρτωλοί, ένέτειναν τόξον τοῦ καταβαλεῖν πτωγόν και πένητα τοῦ σφάξαι τούς εύθεις τη καρδία. αλλ' ή δομφαία αύτων είσηλθεν είς τὰς παρδίας αὐτῶν, παὶ τὰ τόξα αὐτῶν συνετρίβη. πρός δέ γε την έκκλησίαν των εύσεβων αύθίς φησιν ό ίερος 15 λόγος μή φοβού ότι κατησχύνθης, μηδε έντραπής ότι ώνειδίσθης, δτι αίσχύνην αλώνιον επιλήση και το όνειδος της χηρείας σου ού μή μνησθήση. έξεγείρου, έξεγείρου, ενδυσαι την ίσχυν και την δόξαν σου, εκτίναξαι τον γουν και άνάστηθι. 20

$[Bi\beta\lambda lov \Theta']$

389 M.

[α'. Περί Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου.]

Μετά δε Μαξέντιον έβασίλευσε Κωνσταντίνος δ μέγας. δη εύθέως διατάγματα πανταγού έξέπεμψε τους έν έξορίαις

11 Psalm. 36 (37), 14; 15. - 16 Jes. 54, 4. - 18 Jes. 52, 1; 2. - 28-p. 490, 6 Epitome ecclesiast. e Theodori Lectoris Hist. tripartita. cf. Theoph. p. 24, 1 Polyd. p. 276, 5. cf. etiam Gelas. Cyzic. Hist. concil. Nic. I, 7 Migne Tom. 85, 1208.

3 έπι] ύπο ΑΒ έν Ρ. - 4 μηδ' έπαιο. ΑΒ. - 5 συνησθειμένος CE συνηθησμένος Α συνησθομένης Β (συναισθόμενος Eus.). — 8 ήσαν — p. 490, 18 έν τινι om. E uno folio interciso. — 11 λόγος έφη BL. - 12 τόξον αὐτῶν LP. - 13 εἰσέλθοι V. - 14 συντριβείη AV. - 24 διάταγμα CNR. - έν έξορία ALR.

14 post ovrergibn et 18 post urnodisn alia add. P. -24 ἕπεμψε P.

TEOPFIOT MONAXOT

γριστιανούς μετά τιμης έπανέργεσθαι πρός τά ίδια, καί τούς μέν ναούς των είδώλων καταστρέφεσθαι, τάς δε του Χριστου έκκλησίας οίκοδομείσθαι, και πρός τούτοις έξέθετο και νόμους καθολικούς ώστε αποδίδοσθαι τούς των είδώλων ναούς 5 τοῖς τῷ Χριστῷ ໂερωμένοις, καὶ γριστιανοὺς μόνους ἄργειν καί στρατεύεσθαι, καί τετράδα καί παρασκευήν πάντας νηστεύειν καί την κυριακήν άργειν καί τιμαν, τάς μέν διά τό 890 Μ. πάθος, την δε δια την ανάστασιν τοῦ πυρίου, και Ίουδαίους οικέτας μη ώνασθαι μήτε θυσίας προδήλους ποιεί-10 σθαι, καί σταυρῷ μηκέτι καταδικάζεσθαί τινα διὰ τὸ ποὸς τον σταυρόν τοῦ Χριστοῦ σέβας, τοῖς δὲ νομίσμασιν αὐτοῦ καί είκόσι τον σταυρόν συνεκτυπούσθαι πάντοτε. καί γυναϊκα μέν είγε Μαξιμίναν θυγατέρα Διοκλητιανού, έξ ής έγέννησεν υίούς τρεῖς, Κωνσταντῖνον καὶ Κώνσταν καὶ Κων-15 στάντιον, άδελφούς δε Δαλμάτιον και Κωνστάντιον, οίτινες έσχον υίούς, Δαλμάτιος μέν άλλον Δαλμάτιον, Κωνστάντιος δε Γάλλον και Ιουλιανόν.

Έν δέ γε τῷ καπετωλίω Ῥώμης ἔν τινι καταδύσει βαθμοὺς ἐχούση τξε΄ δράκων ἦν παμμεγέθης, ὃς ἐξαίφνης πολ-391 Μ. 20 λάκις παρακύπτων τῆς καταδύσεως ἐλυμαίνετο σφόδρα τοὺς

> 6—12 Epitome ecclesiast. e Theodori Lectoris Hist. tripartita. cf. Cram. Anecd. II, 91, 28; 95, 8 Theoph. p. 36, 5 Polyd. p. 266, 5 et 330, 1 Leo Gramm. p. 84, 5; 14. — 12—17 ib. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 10, 29 Polyd. p. 360 fin. (Maximinae nomen insertum ex actis S. Silvestri.) — 18—p. 491, 11 Vita S. Silvestri ed. Combefis p. 269.

> 1 είς τὰ ίδια BFR. — 2 τοῦ οm. BFV. — 9 ἀνᾶσθαι (ὀr. L) ACFLPR ἀνεῖσθαι (ὀr. M ἀνῆσθαι D) BNV. — 10.11 διὰ τὸν (τὸ τὸν C) σταυξὸν τοῦ χριστοῦ (μυρίου C), τοῖς τε CLR τε etiam V. — 12 τὸν σταυξὸν οm. CLV. — τὸν σταυξὸν τοῦ χριστοῦ N. — 13 είχε μαξιμιανοῦ θυγατέρα, ἐξ ῆς B sed cf. Act. S. Silvestri. — Διοκλητιανοῦ] μαξιμιανοῦ F. — 15 δὲ δύο δαλμ. RV. — δὲ είχε δαλμ. F. — 18 δέ γε ABPV γε om. rell. — 20 προκύπτων (-κύμπτων V) LV.

> 15 άδελφοὺς – κωνστάντιον om. P ex homoeotel. – 19 δς έξ άπορόπτου πολλάκις αἰφνίδιον παρακύπτον P.

έν τῆ πόλει τῷ φυσήματι καὶ μάλιστα τοὺς παϊδας. περὶ οῦ τινες τῶν ἑλληνιζόντων ἀξιώσαντες τὸν θεῖον Σίλβεστρου εἶπου κάτελθε, ὡ ἐπίσκοπε, πρὸς τὸν δράκοντα καὶ ποίησου εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ σου σχολάσαι αὐτὸν ἐπὶ χρόνον ἕνα τῆς φθορᾶς τῶν ἀνθρώπων, καὶ πιστεύομεν πάντες καὶ 5 βαπτιζόμεθα. ὁ δὲ Σίλβεστρος κατελθὰν καὶ οἰκίσκον μικρὸν εὑρὰν ἔχοντα θύραν χαλκῆν, ἕνθα ὁ δράκων ὑπῆρχεν, καὶ ταύτην ἐπὶ τῷ ὀνόματι Χριστοῦ κλείσας καὶ ἀνελθών, οὐκέτι ἐξῆλθεν ὁ δράκων. διελθόντων δὲ χρόνων β΄ πάντες οί πρώην διὰ θυσιῶν τὸν δράκοντα θεραπεύοντες καὶ ἄλλοι 10 πολλοὶ προσελθόντες τῷ ἁγίω Σιλβέστρω ἐβαπτίζοντο.

Τοῦ δὲ θείου Κωνσταντίνου συναθοοίσαντος Ίουδαίους ίερεῖς τε καὶ γραμματεῖς ρκ΄ πρός τὸ διαλεχθῆναι μετὰ Σιλβέστρου εἰς τελείαν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας καὶ εἰς ἀνατροπὴν τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀναισχυντίας καὶ φλυαρίας, συνῆλθε 15 πᾶσα σχεδὸν ἡ πόλις ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως ἀκοῦσαι τῆς διαλέξεως ἀμφοτέρων περὶ τῆς Χριστοῦ πίστεως. καὶ οί μὲν Ἰουδαῖοι ἀπήρξαντο πρός Σίλβεστρον οῦτω λέγειν· ποία γραφὴ περὶ τοῦ υίοῦ τῆς Μαρίας προείπεν, καὶ ποῖος αὐτὸν προφήτης ὡς θεὸν ἐκ Μαρίας γεννησόμενον προανήγγειλεν; 20 δ δὲ Σίλβεστρος ἀποκριθεἰς εἶπεν· πάνυ πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες ἀληθῶς τὰς γραφὰς μήτε τὴν ἐν αὐταῖς ἐγκειμένην μυστικὴν διδασκαλίαν. περὶ γὰρ τίνος ὁ μέγας Ἡσαΐας εἶπεν· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστοὶ ἕξει καὶ τέξεται υίόν, καὶ

12-23 Vita S. Silvestri ed. Combefis p. 298. - 23 - p. 492, 11 Athanas. de incarn. cp. 33 Migne Tom. 25, 153 A. - 24 Jes. 7, 14.

8 χριστού DPV του χυρίου F τού χριστού rell. — 14 είς ante άνατροπήν om. FLRV. — 17 τού χριστού ADV om. P. — 18 λέγειν ούτως F ούτως om. P. — 20 ώς θεόν om. AV ώς om. R. — έχ Μαρίας] έκ θεού A om. R. — γενησόμενον BF et rocc. quidam γεννηθήναι V. — 22 άληθῶς] άχριβῶς B om. F. — 23 ὁ μέγας om. FR. — ήσαίας ὁ προφήτης F.

10 τῷ δράκοντι P. — 15 ἀνῆλθε P. — 21 ὁ δέ γε σίλβεστρος ἔφη πλανᾶσθαι μηδε εἰδότες P.

FEQPFIOT MONAXOT

καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστι μεθ' ἡμῶν δ θεός; καί πρίν ή γνώναι το παιδίον καλείν πατέρα ή 399 Μ. μητέρα λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας έναντι βασιλέως 'Ασσυρίων; δ δε θεόπτης Μωϋσης' άνατε-5 λεῖ, φησίν, ἄστρον ἐξ Ἰακώβ καὶ ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραήλ καὶ θραύσει τους άργηγους Μωάβ. καί εξελεύσεται άνθρωπος έκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ καὶ κυριεύσει έθνῶν πολλῶν. ὅτι μέν ούν άνθρωπος φανήσεται δια τούτων προκαταγγέλλεται. ότι δε κύριος πάντων προσημαίνουσι πάλιν φάσκοντες ίδου 10 πύοιος πάθηται έπὶ νεφέλης πούφης καὶ ἥξει εἰς Αἰγυπτον καί σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αιγύπτου. καί ίδου δ θεός ήμῶν ήξει και σώσει ήμᾶς, και τότε άνοιχθήσονται όφθαλμοί τυφλών καί ώτα κωφών άνοιγήσονται, και άλειται ώς έλαφος δ χωλός, και τρανή έσται γλώσσα μογγιλάλων. ή μέν 15 ούν προφητεία θεόν έπιδημεϊν προλέγει, τὰ δὲ σημεῖα καὶ τόν γρόνον τῆς παρουσίας γνωρίζει. τότε γὰρ ταῦτα πεπλήρωνται, απερ ούδέποτε γεγόνασι πρότερον υπό τινος έν τῶ Ισραήλ. περί δέ του πάθους αὐτου πάλιν φησίν άνθρωπος έν πληγή ων και είδως φέρειν μαλακίαν ήτιμάσθη και 20 ούκ έλογίσθη. ούτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ήμῶν όδυνᾶται, καὶ ήμεῖς έλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνω καί έν πληγή και έν κακώσει. αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ

2 Jes. 8, 4. — 4 Num. 24, 17. — 6 *ib*. 24, 7. — 9 Jes. 19, 1. 11—18 Athanas. de incarn. cp. 38 Migne 161 C. — 11 Jes. 35, 4 sqq. — 18—p. 493, 3 Athan. *ib*. cp. 34 Migne 153 C. — 18 Jes. 53, 3 sqq.

1 δ έστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν R Ath. — 3 σχῦλα CEP et recc. plerique σχόλα rell. — 4 θεόπτης Μωϋσῆς] βαλαάμ R θεόπτης (om. Μωϋσῆς) Ν. — 5 χαὶ ἀναστήσεται ἀνθρωπος FR. Num. invito Ath. — 6 θραύσει ABFP Num. Ath. συντρίψει rell. — 11 ὁ θεὸς ABP Ath. χύριος ὁ θεὸς rell. — 12 ἀνοιγήσυνται Ρ ἀνοιγήσνται R. — 13 ἀνηγήσονται R ἀχούσονται F Jes. Ath. αλείται sine spir. A ἀλείται rell. — 21 εἶναι om. N.

2 η om. P. — 4 μωσης P. — 16 ταῦτα πάντα P. — 19 μαλακίαν δτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἠτιμάσθη P Ath. Jes.

τὰς ἁμαρτίας ήμῶν καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ήμῶν. παιδεία είρήνης ήμῶν ἐπ' αὐτῶ, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ήμεῖς ἰάθημεν. καί ὅτι αἴφεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, τὴν δε γενεάν αύτοῦ τίς διηγήσεται; καὶ Μωσῆς ὄψεσθε, φησίν. την ζωήν ύμων κοεμαμένην απέναντι των όφθαλμών 5 ύμῶν καί οὐ μη πιστεύσητε. και Δαυίδ έκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ λέγει ἄρυξαν χεῖράς μου καὶ πόδας μου. καί διεμερίσαντο τὰ ίμάτιά μου έαυτοῖς, καὶ τὰ έξῆς. ὅτι δὲ 893 Μ και των έθνων έλπις ην ό μεν Ιακώβ προείπεν ούκ έκλειψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα οὕτε ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, 10 έως αν έλθη φ απόπειται, και αυτός προσδοκία έθνων. δ δε Ήσαΐας αύθις και έσται, φησίν, ή δίζα τοῦ Ἰεσσαί και δ άνιστάμενος άργειν έθνων. έπ' αύτω έθνη έλπιουσιν. ταυτα μέν ούν όλίγα πρός απόδειζιν των γενομένων. πασα δέ γραφή πέπλησται διελέγγουσα την υμετέραν απιστίαν. τίς 15 γαρ πώποτε των έν ταις θείαις γραφαίς ίστορηθέντων δικαίων και προφητών ώγιων έκ παρθένου μόνης έσχε την τοῦ σώματος σύστασιν; τίνος δὲ τῆς γεννήσεως προέδραμεν άστήρ έν ούρανοῖς και τὸν γεννηθέντα διεσήμαινε τῆ οίκουμένη; τίς πάλιν βασιλέων πρίν ίσχῦσαι καλεῖν πατέρα ή 20 μητέρα έβασίλευσε καὶ τρόπαια κατὰ τῶν έγθρῶν είληφεν; τίς οῦν ἄρα γέγονε βασιλεύς ἐν Ἰσραὴλ ἐφ' ὃν τὰ ἔθνη

1 καί μεμαλάκισται — ἀνομίας ἡμῶν om. MR. — 10 οὅτε AD EPV οὐδὲ BCFM καὶ R Gen. — 11 ὡ] δ ABFMR. — 12 αὐδις ABP ἔφη rell., qui etiam φησιν exhibent praeter F. — 18. 14 ταῦτα μὲν οὖν ABP καὶ ταῦτα μὲν F καὶ ταῦτα μὲν οὖν rell. (ταῦτα μὲν Ath.). — 14 πᾶσα δὲ γραφὴ ABP Ath. πᾶσα γραφὴ C πᾶσα δὲ ἡ γραφὴ rell. — 15 πεπλήρωται A Ath. — 20 τῶν βασιλέων P βασιλέὺς F (τῶν γενομένων βασιλέων Ath.). — 22 ἐν om. CR.

17 xal om. P.

³⁻⁸ Athanas. de incarn. cp. 35 Migne 156 AB. - 3 Jes. 53, 8. - 4 Deut. 28, 66. - 7 Psalm. 21 (22), 17 sqq. - 8-11 Athan. ib. cp. 40 Migne 165 B?. - 9 Gen. 49, 10. - 11-20 Athan. ib. cp. 35 Migne 156 C. - 12 Jes. 11, 10. - 20-p. 494, 12 Athan. ib. cp. 36 Migne 157 B.

πάντα την έλπίδα τέθεινται, και οὐχὶ μᾶλλον αὐτοῖς ἡναντιοῦντο πανταχόθεν; ἕως γὰρ συνίστατο Ἱερουσαλήμ πόλεμος ἄσπονδος ἡν αὐτοῖς, και διεμάχοντο πρός τὸν Ἱσραήλ 'Ασσύριοι μὲν θλίβοντες, Αἰγύπτιοι δὲ διώποντες, Βαβυλώνιοι 5 δὲ κατατρύχοντες, Σύροι δὲ ἀντιπολεμοῦντες. ἡ οὐχ ὁ μὲν Δαυίδ τοὺς Μωαβίτας και τοὺς Σύρους ἐπολέμει και ἐπολεμεῖτο, ὁ δὲ Ἰωσίας τοὺς πλησίον παφεφυλάττετο, και μέντοι και Ἐζεκίας ἐδειλία την ἀλαζονείαν τοῦ Σεναχηφείμ; και τῷ μὲν Ἰησοῦ οἱ 'Αμορφαῖοι ἡναντιοῦντο, τῷ δὲ Μωσῷ ὁ 10 'Αμαλήκ ἀντεστρατεύετο, και ὅλως ἅσπονδα ἡν τοῖς ἔθνεσι πρός τὸν Ἰσραήλ τὰ τῆς φιλίας, ὡς μέχρι νῦν μαρτυροῦσι τὰ πράγματα.

Kal οί γραμματεῖς ἀποκριθέντες εἶπου οἰκ ἀρνούμεθα
394 Μ. ὡς ταῦτα μὲν πάντα γέγραπται, προσδοκῶμεν δὲ τὸν μη15 δέπω παραγενόμενον θεὸν λόγον. ὁ δὲ Σίλβεστρος ἔφη
καὶ πῶς οἰκ ἠκούσατε τοῦ Δανιὴλ προλέγοντος φανερῶς
καὶ τὸν καιρὸν καὶ τὴν θείαν τοῦ σωτῆρος ἐπιδημίαν; φησὶ
γὰρ ὁ προσδιαλεγόμενος αἰτῷ ἄγγελος ο΄ ἑβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν
30 τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίαν
καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας καὶ
τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον καὶ τοῦ σφραγίσαι ἕρασιν
καὶ τοῦ χρῦσαι ἅγιον ἑγίων.

13-p. 495, 12 Athan. de incarn. cp. 39 Migne 164 B. --18 Dan. 9, 24 sqq.

2 ή ἰερουσαλήμ BAth. — 6 τοὺς σύρους καὶ τοὺς (τοὺς om. B) μωαβίτας (-ήτας A) AB. — 8 σεναχηρείμ BRV σεναχειρείμ D σεναχειρίμ EFP σενναχειρίμ ACM. — 9 ἀμωροραίοι CFP ἀμμοροαίοι Ε ἀμμοραίοι B χαναναίοι R. — ήναν[τιοῦντο — p. 496, 24 καὶ τούτων om. F uno folio interciso. — μωση AP μωσετ BE μωϋση rell. (μωνσετ Ath.). — ό] τῷ R om. D. — 10 δλως ἄσπονδα BP Ath. δλως ἄσπονδον CENV δλος ἄσπονδος A ὁ λαὸς ἅσπονδος R.

2 συνειστήχει P Ath. — 11 ώς και μέχρι νῦν P. — 14 πάντα μέν ταῦτα P.

έξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλήμ έως χριστοῦ ήγουμένου έβδομάδες ζ' και έβδομάδες ξβ'. και πρός μέν τοῖς άλλοις ἴσως προφασιζόμενοι είς μέλλοντα γρόνον άναβάλλεσθε τὰ γεγραμμένα. τί δὲ πρός ταῦτα λέγειν ή όλως ἀντωπήσαι δύνασθε; ὅπου γε και δ 5 γριστός δηλοῦται καὶ δ γριόμενος οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἅγιος άγίων είναι καταγγέλλεται. και έως της παρουσίας αὐτοῦ · Ιερουσαλήμ συνίσταται, καὶ λοιπὸν ឪπας προφήτης παύεται καί δρασις έν τῷ Ίσραήλ. έχρίσθη μέντοι πάλαι Δαυίδ καί Σολομών και Έζεκίας άλλ' Γερουσαλήμ και ό τόπος συν-10 εστήκει, και προφηται προεφήτευον, άλλως δε και αύτοι οί γρισθέντες άγιοι άνθρωποι και ούγ άγιοι άγιων έκλήθησαν. πότε δε και προφήτης επαύσατο και δρασις από του Ίσραήλ, εί μή νῦν, ὅτε ὁ προφητευόμενος καὶ ἄγιος τῶν ἁγίων 395 Μ. Χριστός παρεγένετο; σημεΐον οὖν ὄντως μέγα πρόδηλον καὶ 15 γνώρισμα τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας τὸ μηκέτι την Ιερουσαλήμ έστάναι μήτε προφήτην έγερθηναι μήτε δρασιν αποκαλύπτεσθαι τούτοις. και είκότως έλθόντος γαρ τοῦ σημαινομένου καὶ προφητευομένου, τίς ή χρεία τῶν σημαινόντων καί προφητευόντων; διά γάρ τοῦτο προεφήτευον, 20 έως έλθη δ προφητευόμενος και λυτρούμενος τας άμαρτίας πάντων. ποΐος τοίνυν ήγούμενος έξηλθεν έκ Βηθλεέμ καί τον Ίσραήλ έποιμανεν, ου ή έξοδος απ' αργής αφ' ήμερων αίῶνος καί ποὸ τοῦ ήλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα, καὶ ἀνεκδιή-

13-22 Athan. de incarn. cp. 40 Migne 165 A. - 22-p. 496, 3 Athan. ib. cp. 37 Migne 160 B? - 22 Mich. 5, 2; 4. - 23 Psalm. 71 (72), 17.

1 λόγον Β λόγου R Dan. Ath. — 4 ἀναβάλλεσθαι ABNPR (ἀναβάλλεσθαι δύνανται Ath). — 5 ἀντοπῆσαι NP ἀντειπείσθαι G ἀντιπείσθαι R. — 8 συνίσταται APAth. συνίστατο rell. — 15 μέγα και πρόσηλον BV. — 19 τῶν σημαινομένων CDEV — 23 ἀφ'] έξ AR. — 24 διαμένει ABDR διαμένη CM. — τὸ ὄνομα αὐτοῦ N.

16 γνώφισμα τῆς τοῦ θεοῦ λόγου παφουσίας PAth. — 23 ή om. P.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

γητος ή γενεά, καθώς γέγραπται; τῶν γὰρ ἁγίων πάντων ἶσμεν τὴν γενεὰν ίστορουμένην καὶ τῶν ἀρξάντων τοῦ Ἰσραὴλ παριστῶσαν τὴν γένεσιν καὶ τὸν Θάνατον.

Διαλεχθέντες ούν έπὶ πολλὰς ῶρας, καὶ τοῦ Σιλβέστρου 5 μετά πολλής απριβείας έκ των θείων γραφών αποδείζαντος τὰ περί τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Ἰουδαίων μεγάλως ήττηθέντων, έφη τις έξ αὐτῶν ὀνόματι Ζαμβρη προς τοὺς λοιποὺς Ιουδαίους ει Σιλβέστρου λόγοις προσέχετε, ανάγκη τούς πατρώους νόμους καταλιπεῖν καὶ ἀκολουθεῖν ἀνθρώπφ μα-10 ταίφ, δν οί πατέρες ήμων κατεδίκασαν. άλλ' άκουσάτω μου ό βασιλεύς, και ένεχθήτω ταύρος άγριος, ώστε με δείξαι σήμερον ένώπιον αύτοῦ την δύναμιν τοῦ όνόματος τοῦ θεοῦ ήμῶν. οὐ θέλω γὰρ διὰ ξημάτων, ἀλλὰ διὰ πραγμάτων 396 Μ. δείξαι την άλήθειαν. δ δε Σίλβεστρος παρακαλέσας τον 15 βασιλέα τοιούτον ένεγθηναι ταύρον ήρωτησεν έν τῷ μεταξύ τον Ζαμβοή, τίνος ένεκεν έπιζητει τον ταθρον. καί φησιν έπειδή το όνομα του ήμετέρου θεου ούδεμία κτιστή φύσις άκούσασα ζήσεται, βούλομαι διὰ τοῦ ταύρου την ἰσχύν τούτου σαφώς αποδείξαι. πρός δν δ Σίλβεστρος έφη και σύ 20 ποίω τρόπω τὸ ὄνομα τοῦτο μεμάθηκας; ἇρα παρά τινος άπούσας η άναγνούς; δ δε είπεν ούτε γάρτης ούτε ξύλον ούτε λίθος ύποδέξασθαι το όνομα τούτο δύναται. έγα δέ νηστεύσας και είς λεκάνην ύδωρ βαλών έκει τουτο μεμάθηκα. και τούτων λεγομένων ίδου και δ ταυρος ήλθεν υπό 25 πολλών άνθρώπων έλκόμενος σγοινίοις πάντοθεν δεδεμένος

1 Jes. 53, 8. — 4—p. 499, 7 cf. Vitam Silvestri ed. Combefis. p. 327.

6 τοῦ οm. MR. — 7 ζαμβοὴ NPR ζαμβοῆ CEGV ζαμβοὶ Α ζαμβοῖ L ζαμβοῆς B. — 15 ἐν τῶ om. RV. — 16 ζαμβοή GNR ζαβοή Ρ ζαμβοῆ BCELV ζαμβοί Α. — ἐπιζητεῖς AR. — 20 παοὰ τίνος NPRV. — 25 ἀνδοῶν LV om. R.

13 ού γάρ θέλω P. — 25 — p. 497, 1 άνθρώπων καί σχοινίων έλκόμενος άγριώτατος P.

άγριώτατος και μέγας πάνυ ύπάρχων. και δ Ζαμβρή έπιγαυριών τῷ Σιλβέστρω ἔφη νῦν τὰ δήματα και ή δπόθεσις τῶν λόγων σου πέρας έξουσιν. εί μέν οὖν θαρρεῖς εἰς τὸ όνομα του θεου σου, είπε τουτο κατά την ακοήν του ταύρου καί δειχθήση παντοκράτορι θρησκεύων. εί δὲ μή γε, 5 λέξω έγώ, και πάντες τη έμη πίστει συνδραμουσιν. των δέ Ιουδαίων και των άλλων παρορμησάντων είπεῖν τον Ζαμβρή τὸ ὄνομα ὑπὸ τὴν ἀποὴν τοῦ ταύρου, παὶ τοῦτο εἰπόντος, εύθύς δ ταύρος μυκηθμόν αποτελέσας μέγα, και τών όφθαλμῶν αύτοῦ έξελθόντων, ἀπέθανεν. ἀνασκιρτώντων οὖν 10 τῶν Ιουδαίων καὶ μεγαλαυγούντων κατὰ Σιλβέστρου, καὶ τῶν χριστιανῶν λυπουμένων σφόδρα, παρακαλεῖ τὸν βασιλέα Σίλβεστρος κελεῦσαι τῷ λαῷ ήσυχάσαι. και τούτου γενομένου, και έφ' δψηλοῦ τόπου Σιλβέστρου άνελθόντος, είπε 397 Μ. φωνή μεγάλη απούσατέ μου, οί μεγιστάνες και πάντες οί 15 νῦν θαυμάσαντες γριστιανοί τὸν θάνατον τοῦ ταύρου. ἐγὰ τον δεσπότην Χριστόν, δυ δμιν εύηγγελισάμην, έγνων τυφλούς άναβλέψαι ποιήσαντα, κωφούς άκοῦσαι, άλάλους λαλησαι, νεκρούς έγειραι έπι τῷ ἀνόματι αὐτοῦ. κάντεῦθεν οὖν φανερόν έστι πασιν, ως διαβόλου έστιν όνομα το θανατώσαν 20 τόν βουν, δνπερ άναστήσαι ού δύναται. και τουτο άκούσας Ζαμβρή και τὰ ζμάτια διαρρήξας ἔφη πρός τὸν βασιλέα. έγώ, δέσποτα, έπι τω όνόματι του παντοκράτορος θεου τόν

1 μέγας πάνυ ABP πάνυ om. rell. — ζαμβοή CGNP et recc. quidam (ζαμβοής rell.) ζαμβοή ELV ζαμβοί Α ζαμβοής B ζαμβοίς F. — 5 λατοεύων Α πιστεύων R. — μή γε] μή LR και μή V. — 6 συνδοάμουσι m. 1 P ποοσδοαμοῦσι V ποοσδοάμωσι B. — 7 τὸν ζαμβοή om. C. — ζαμβοή NP ζαμβοή ELV et recc. plerique ζαμβοήν B ζαμβοt ut vid. Α ζαμβοί F. — 9 μέγαν R et m. 2 P. — 18 δ σίλβεστοος RV. — 14 σίλβεστοος ἀνειδθών P et F qui και ante έφ' delevit. — 17 ἕγνω MP. — 20 τὸ δανατῶσαι AB τοῦ δανατῶσαι R. — 21 ὅπεο AF. — 22 ὁ ζ. codd. praeter ABP. — ζαμβοή NR ζαβοή P ζαμβοή CELV ζαμβοί Α ζαμβοής B ζαμβοής G ζαμβοίς F.

1 ψπάρχων om. P. — 2 τῷ σιλβ. νῦν ἔφη τὰ ψήματα P. — 6 πίστει] θρησχεία P. — 19 κάντεῦθεν δείλον ὡς διαβόλου P.

32*

ταῦρον ἐθανάτωσα, καὶ οὖτος βλασφημῶν ἐν λόγοις μόνον κομπάζει. διὸ δη πρέπον έστι μηκέτι δίδοσθαι αὐτῷ χώραν τοῦ λέγειν. δ δε Σίλβεστρος είπεν απουσον, δ Ιουδαΐε, τών σών νοαφών και έξ αυτών επιστομίζου πάλιν. νένοα-5 πται κύριος θανατοϊ καί ζωογονεϊ. καί έγω άποκτενῶ καί ζην ποιήσω. τοίνυν επικάλεσαι πάλιν είς την αποήν του βοός έπεινο το όνομα, παί, εί ζήσεται, γνωσόμεθα πάντες είς τὸ ὄνομα τοῦτο πιστεύειν. εἰ δὲ μή, ἐγὰ τὸν δεσπότην μου Χριστόν επικαλέσομαι και άναστήσω αυτόν. και δ Ζαμ-10 βρή ωησιν εί τοῦτο ποιήσεις, μὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ βασι-398 Μ. λέως απαντες οι 'Ιουδαίοι καταλείψαντες τον νόμον τη των γριστιανών θρησκεία προσδραμούμεθα. και τότε δη Σίλβεστρος έπτείνας είς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας παὶ μετὰ δακρύων εύγην ποιήσας και πρός τόν ταθρον άπελθών είπε 15 μετά φωνης έγω το όνομά σου έπι πάντων έπικαλούμαι, δέσποτα Χριστέ, μετά πραυγής, ίνα μάθη πας δ λαός ούτος, δτι διαβόλου μέν άνομα έφόνευσε τον ταύρον, τη δέ του άγίου καί φανερωτάτου σου όνόματος επικλήσει έζωοποιήθη. καί πλησιάσας τῶ ταύρω λέγει μετὰ κραυγής μεγάλης έν 20 δνόματι Ίπσοῦ Χριστοῦ, ὃν οί παράνομοι Ιουδαῖοι έσταύρωσαν, ανάστα καί στηθι μετά σεμνότητος. καί παρευθύς δ ταῦρος ὅλον ἑαυτὸν κινήσας καὶ ἐγερθείς, ἔλυσεν αὐτοῦ

5 I. Reg. 2, 6. - Deuter. 32, 39.

1 μόνοις CLM. — 4 γέγραπται γάρ FPV. — 5 ζωογονοϊ M et A m. 1 corr. ex ζωογονεϊ. — 8 τον δεσπότην μου ABP τον έμον θεόν R τον δεσπότην (om. μου) rell. — 9 ζαμβρή DR ζαβρή Ρ ζαμβρή CEGLV ζαβρί Α ζαμβρής BM ζαβρίς F. — 13 τον om. AM. — 15 μετὰ φωνής μεγάλης RV. — 21 ἀνάστα καὶ στήθι (στήθη AP) ABP ἀνάστηθι καὶ στήθι V ἀνάστηθι rell. — 21 παρενθύς BEFGP εύθύς R παρευθύ rell.

1 και μόνον P. — 2 διδόσθαι χώραν αύτῷ μηδὲ τοῦ λέγειν P. — 11 οἱ om P. — 16 ούτος om. P. — 17 ὅτι διαβ. μὲν ἀνόματος ἀδήλου ἐπικλήσει τέθνηκεν ὁ ταῦρος, τῆ δὲ P. — 18 ἀνέζησεν P. — 22 ὅλον ἑαυτόν ὁ ταῦρος P.

XPONIKON

τὰ δεσμὰ Σίλβεστοος καὶ ἀπέλυσε λέγων πορεύου ὅθεν ἦλθες, καὶ μηδένα κατὰ τὴν δδὸν ἀδικήσης. ὅπες μέγα ∂αῦμα Ἰουδαῖοι θεασάμενοι καὶ σφόδρα καταπλαγέντες αὐτίκα προσέπεσαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ θείου Σιλβέστρου πάντες αἰτούμενοι τὸ ἅγιον βάπτισμα. καὶ γέγονε χαρὰ μεγάλη 5 τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ παντὸς ἐπὶ ἅρας β΄ κραζόντων μέγας ὅντως δ θεὸς τῶν χριστιανῶν καὶ ἡ τούτων πίστις.

Καί μετὰ ταῦτα βουλόμενος ὁ μέγας Κανσταντῖνος πτίσαι πόλιν εἰς ἰδιον ὄνομα ἐπὶ τὰ ἑσπέρια μέρη, κατ' ὄναρ 899 Μ. ὁ θεὸς αὐτῷ ἐπέτρεψεν ἐν τῷ Βυζαντίω πτίσαι. καὶ τῷ ιβ΄ 10 ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ῥώμη ποιήσας Κώνσταν καὶ Κωνσταντῖνον υίοὺς αὐτοῦ καίσαρας καὶ Δαλμάτιον ἀνεψιὸν αὐτοῦ ἐν Βρεττανία καταλείψας αὐτοῖς τὰ δυτικὰ μέρη ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον σὺν μητρὶ Ἐλένῃ καὶ υίῷ Κωνσταντίω καὶ Δικινίω γαμβοῷ ἐπ' ἀδελφῆ αὐτοῦ. καὶ ἀνανεώσας 15 τὸ πρώην ὑπὸ Βύζου βασιλέως τῆς Θράκης τεῖχος κτισθὲν καὶ προσθεὶς ἅλλο διάστημα προσηγόρευσεν αὐτὴν Κωνσταντινούπολιν. ὀλίγους δὲ τοὺς οἰκήτορας πρός τὸ μέγεθος

8-10 Theod. Lect. cf. Theoph. p. 23, 22 Polyd. p. 268 Leo Gr. p. 89, 8. — 10-15 cf. Polyd. p. 266 med. — 15-18 cf. Mal. p. 319, 23 Chron. Pasch. p. 528, 1 Polyd. p. 268. — 18-p. 500, 4 Theod. Lect. cf. Theoph. p. 23, 27; Polyd. p. 272 fm. Leo p. 89, 12.

3 ἰονδαίοι ABDEP οἱ ἰονδαίοι rell. — 4 προσέπεσον FLRV. — 6 τοῦ τε βασιλέως PV. — 7 ὄντως om. GL. — 8 μετὰ δὲ ταῦτα FP et recc. quidam μετὰ ταῦτα (om. xal) A et recc. alii. — 10 αὐτῶ ὁ θεὸς LM. — 11 κώνσταν και κωνστάντιον BC κωνσταντίνον και κώνσταν R. — 14 σὺν τῷ μητρὶ ABFR. — 15 λικιννίω BCDV. — 16 ὑπὸ βύζου (βίζου Ρ) βασιλέως ABP et inter şcrib. corr. ex βυζαντίουσιλέως Γ ὑπὸ βύζου τινὸς βασιλέως V ὑπὸ βύζου τοῦ βασιλέως L βυζάντιον βασιλ. (om. ὑπὸ) G ὑπὸ βυζαντίου βασιλ. rell. — κτισθὲν τεῖχος BFL.

2 μέγα θαῦμα om. P. — 5 ἅγιον om. P. — 7 Post πίστις P add.: ἀμέλει γέ τοι και ὁ πολυμαθέστατος εὐσέβειος περί τῆς ἐνσάρκου θείας οἰκονομίας χριστοῦ φησίν ἐν ἐπιτομῆ τοιάδε και πρῶτον και μόνον. — 12 καίσαρας ἐν δώμη P (sed ἐν δώμη etiam v. 11). — 13 αὐτοῦ viòν δαλματίου ἐν P. — βριτονία P. — και καταλείψας P.

τῆς πόλεως δρῶν ἀπό τε Ῥώμης τοὺς ἀξιολόγους ἐκλεξάμενος από τε τόπων έτέρων συναθροίσας και οίκους μεγίστους οίποδομήσας αύτοις και χαρισάμενος οίκειν την πόλιν έποί-400 Μ. ησεν. πτίσας δε και το παλάτιον και ίππικον και τους β' s μεγάλους έμβόλους και τόν φόρον, έν ω κίονα μονόλιθου και δλοπόρφυρον στήσας, δν άπο Ρώμης εκόμισεν άξιάγαστον σφόδρα σφόδρα, ίδρυσεν έπάνω αύτου άνδριάντα, δν ήνεγκεν άπό Ίλίου πόλεως της Φουγίας έγοντα έπι την πεφαλήν άπτινας ζ'. τον δε πίονα τρισίν έτεσι πλοϊζόμενον ήγαγε 10 διά την ύπερβολην του μεγέθους και του βάρους. άπο δέ της θαλάσσης μέγρι του φόρου δι' ένιαυτου ήλθεν, καίπερ τοῦ βασιλέως συνεγῶς προσφοιτῶντος καὶ χρυσίον ἄπειρον τῷ πλήθει διανέμοντος. είτα θέμενος είς τὰ θεμέλια τοὺς ιβ' ποφίνους, οθε δ Χριστός ηθλόγησεν, και ξύλα τίμια και 15 άγίων λείψανα πρός στηριγμόν και φυλακήν έστησεν αὐτόν διὰ πολλής μηγανής και τέγνης δυνάμεώς τε και σοφίας δ Θαυμάσιος έχεινος άνηρ τον πανθαύμαστον μονόλιθον xίονα. έξηπάτησαν δέ τινας τῶν ίδιωτῶν xai ἀφελεστέρων η μαλλον είπειν άλογωτέρων μη είναι τουτον μονόλιθον

4-9 cf. Mal. p. 320, 6 Chron. Pasch. p. 528, 6 Polyd. p. 268 fin. Leo p. 87, 12.

4 καὶ τὸ ἰππικὸν PV. — 7 σφόδρα σφόδρα AP σφόδρα alterum om. rell. — 8 ἰΙίου πόλεως scr. e Mal. ἡλιουπόλεως (ἡλίου πόλεως R) ABPR ἰλιούπολιν (ἡλ. M) Ν ἡλιούπολιν rell. — 8 κεφαλὴν αύτοῦ FLM. — 9 πλωζόμενον BEGM. — 13 τὰ πλήθη (-ει AE) ACELP. — 14 εὐλόγησεν FLNR. — 16 διὰ] μετὰ RV. — μηχανῆς καὶ τέχνης AP μηχανῆς καὶ om. rell. — 18 έξηπατήθησαν δέ τινες LR. — ἀφελεστέρων καὶ ἰδιωτῶν V ἰδιωτῶν καὶ om. R. — 19 ἢ μᾶλλον εἰπ. ἀλογ. om. FLR. — ἀλογωτέφων ABP τῶν ἀλογ. CENV.

7 ἔφερεν (ἔ m. 2 in lit. ex ῆ) P. — 9 ἀπτίνας ἐπτά. ναὶ μὴν ἀπὸ μὲν δώμης το. ἔτ. πλοϊζόμενος ἦλθε διὰ Ρ. — 11 φόρου συρόμενος ἐνιαυτὸν ὁλόπληρον ἤχθη συνεχῶς τοῦ βασ. προσφ. Ρ. — 18. 14. τοὺς ἰβ΄ οἶς ὁ χριστὸς ἦγίασε ποφίνους καὶ μέντοι καὶ ξύλα. Ρ. – Τθ μίψα om. P.

XPONIKON

αί πρός διακόσμησιν καὶ εὐπρέπειαν αὐτοῦ χαλκαῖ ζῶναι καὶ οἱ πλεῖστοι λῶροι. καὶ πρὸς τούτοις ἔκτισε ναοὺς τῶν τε ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῆς ἁγίας Εἰρήνης καὶ τοῦ ἁγίου 401 Μ Μωκίου καὶ τοῦ ἀργαγγέλου Μιγαὴλ ἐν τῷ Ἀνάπλῳ.

Είτα ποιήσας καίσαρας Κωνστάντιον τον υίον αύτοῦ ἐν 5 Κωνσταντινουπόλει καὶ Λικίνιον γαμβρον αὐτοῦ ἐν Νικομηδεία τῆς Βιθυνίας κατὰ Περσῶν ἐστράτευσεν, ὑφ' ὧν παρακληθείς ὑποφόρους αὐτοὺς ποιήσας ὑπέστρεψεν. καὶ μαθὰν ἐν Νικομηδεία ὅτι Λικίνιος τιμωρῶν ἐφόνευε τοὺς χριστιανοὺς ὀργίζεται κατ' αὐτοῦ μεγάλως. ὧν μεταξὺ πο- 10 λέμου γενομένου συνεσχέθη Λικίνιος ζῶν ἐν Χρυσοπόλει, καὶ τοῦτον ἐν Θεσσαλονίκη περιώρισεν. πάλιν δὲ νεωτερίζοντος αὐτοῦ καὶ ὅπλων ἑπτομένου, προστάξαντος Κωνσταντίνου ἀνηρέθη.

Ή δὲ μακαρία Ἐἰένη εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπελθοῦσα πρός 15 402 Μ. ἀναζήτησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τοῦτον εὐροῦσα ἔκτισεν ἐκκλησίας θαυμασίας καταλύσασα τὸν ἐπὶ τῷ δεσποτικῷ τάφω κτισθέντα ναὸν ὑπὸ τῶν ἀθέων τῷ ᾿Αφροδίτῃ. καὶ ὑποστρέψασα καὶ πολλὰ τῷ υίῷ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐντειλαμένη ἐτελεύτησεν ἐτῶν π΄, ἢν καὶ ἔθαψεν ὁ υίὸς 20 408 Μ. αὐτῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει. πάσης τοίνυν ἀρετῆς ἡ μακαρία κεκοσμημένη εἶχε

2—4. Theod. Lect. cf. Cram. An. II p. 92, 33 Theoph. p. 23, 30; Polyd. p. 274, 2 Leo Gr. p. 89, 3. — 8—14 Theod. Lect. cf. Cram. p. 91, 19 Exc. Bar. Polyd. p. 262. — 15—18? ib. cf. Sozom. Hist. eccl. II, 1, 2. — 18—22 cf. Theoph. p. 27, 10.

1 τὰς — χαλκᾶς ζώνας καὶ πλείστους λώρους ὀρῶντες L. διακόσμησιν αὐτοῦ καὶ εὐπρ. χ. ΑΒ. — 6 λικίννιον BCDLV item υ. 9. — 8 καὶ ὅποφόρους FPR. — 9 ὅτι λικ. ἐν νικομηδεία LR. — 11 λικίννιος BCLV. — 20 ῆν καὶ ABV καὶ om. rell. — 22 πάση (πᾶσι M) τοίνυν (om. F) ἀρετῆ FLNV Exc. de virt. πάσαις τ. ἀρεταζς B.

1 αί χαλκαϊ (sed etiam antea ai inest) P. — 5 αύτοῦ om. P. — 6 γαμποδυ P. — αύτοῦ om. P. — 12 και πάλιν νεωτερίζειν και δπλων απτεσθαι μέλλοντα ποροτέταξεν άναιρεθήναι P Cram. — 20 και τελευτήσασα έτῶν π΄ ἐτάφη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀποστόλων P Theoph. καί την χριστομίμητον ταπεινοφορσύνην πρός πάντας μέν, διαφερόντως δε πρός το ίερον τῶν μοναζόντων σχήμα. τὰς γάρ' τοι διὰ βίου την παρθενίαν ἀσκούσας συναγείρουσα πολλάκις καί ἐπί στιβάδων καταπλίνουσα αὐτη δι' ἐαυτής 5 καθυπούργει ὅψα παρατιθείσα και κύλικας δρέγουσα καὶ ύδωρ ταῖς χερσίν αὐτῶν ἐπιχέουσα θεραπαίνης ἔργον ἐπλήρου. οῦτω δε και τὸν ἀείμνηστον υίδν αὐτῆς ἐξεπαίδευεν ἄτυφον ἔχειν φρόνημα, ἀρετῆς και πολιτείας ἀκριβοῦς ἐπιμελείσθαι, δουλεύειν τῷ θεῷ κατὰ την γραφήν μετὰ φόβου 10 και τρόμου. ὅς και αὐτος φυλάττων ἀπριβῶς τὰς αὐτῆς ἐντολὰς ἐκαρποφόρει ἑκατονταπλασίως. ἐπί τούτου γὰρ τοῦ μαπαρίου και οἱ ἐνδότεροι Ἰνδοι και ¨Ιβηρες προσῆλθον τῷ ἀγίω βαπτίσματι, και οἱ ᾿Αρμένιοι τελείως ἐπίστευσαν μετὰ και τοῦ βασιλέως αὐτῶν Τηριδάτου διὰ τοῦ πολυάθλου μάρ-15 τυρος και μεγάλου Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν.

²Εγένετο δὲ καὶ σεισμὸς ἐν Καμπανία καὶ κατέπεσαν πόλεις ιγ΄. καὶ ἔκλειψις ἡλίου γέγονε περὶ ὅραν τρίτην 404 Μ. τῆς ἡμέρας, ὅστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι. καὶ περὶ τὴν Μελιτινὴν χώραν ὅφεων παντοῖον γένος ἐκτείναν-

2-11 Theodoret. H. eccl. I, 18. - 11-15 ? Theod. Lect. cf. Cram. p. 93, 3 Theoph. p. 24, 10 sqq. Leo Gr. p. 89, 17 sqq. --16 cf. Theoph. p. 37, 33.

6 θεραπαινίδος FV Theod. — 7 έξεπαίδευσεν BCFR. — 18 μετά και τοῦ ABExc. και om. rell. — 16 και ante σεισμός om. EF. — κατέπεσαν ABP κατέπεσον rell. — 17 περί ώραν τρίτην Ρ περί τρίτην ώραν R ώραν τρίτην BCEG τρίτην (om. ώραν) A ώρα τρίτη FLNV. — 19 μελιτηνήν AV et recc. plerique μελητινήν B μελετινήν GM. — παντοίον ADEPRV παντοίων BCFLM.

8 διαβίου P. — 4 δι' έαυτής δεφαπαίνης έργου έπλήρου διακονούσα και όψα P Theod. (om. v. 6 δεφαπ. έργ. έπλ.). — 7—10 sic in P: ούτω δε και του υίον άει περί άρετής και πολιτείας άφίστης και εύλαβείας και φόβου θεού έντελλομένη έξεπαίδευεν. — 10 δς και — 11 έκατονταπλασίως om. P. — 11. 12 έφ' οδ και οί ένδ. P. — 18 άγίω om. P. — 13—17 έπίστευσαν διά τηρίδα τού βασ. αύτῶν καί γρηγορίου έκισκόπου αύτῶν. (cf. Theoph.) και μεγάλου σεισμοῦ γενομένου έν καμπ. κατέπ. π. ιγ' P. — 18 ώς και P.

XPONIKON

τες ξαυτούς έπὶ διαστήματα ε΄, καὶ μαχησάμενοι κατέκτειναν ἀλλήλους ὡς καὶ τὴν χώραν ἐκ τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐποζέσαι. καὶ Ἰουδαῖοι στασιάσαντες πρός τὸ οἰκοδομῆσαι τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναόν, πολλοὺς ὁ θεῖος βασιλεὺς [Κωνσταντῖνος] τιμωρησάμενος διεσκόρπισεν, ἐν οἶς καὶ τὰ ὡτα αὐτῶν ἀποτεμών καὶ τὸ τῆς παρακοῆς καὶ προπετείας ἐνθεἰς αὐτῶν τῷ σώματι σύμβολον περιῆγε πανταχοῦ σωφρονίζων καὶ τοὺς ἅλλους πάντας μηκέτι τοῖς αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν πράγμασιν.

Καί ή έν Νικαία δὲ σύνοδος τῶν τιη άγίων πατέρων έγένετο διὰ προφάσεως τοιᾶσδε δρῶν γὰρ δ μέγας οδτος 10 βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὴν ἐπλησίαν ὑπ' Άρείου ταραττομένην σύνοδον οἰκουμενικὴν συνεκρότησεν. καὶ τοὺς μὲν ἐπισκόπους πανταχόθεν δημοσίοις ῖπποις καὶ ἡμιόνοις εἰς τὴν ἕλευσιν τῆς συνόδου χρήσασθαι ἐπέλευσεν, αὐτὸς δὲ εἰς τὴν ἕλευσιν τῆς συνόδου χρήσασθαι ἐπέλευσεν, αὐτὸς δὲ εἰς τὴν Νίκαιαν ἀφίκετο ἰδεῖν ἐφιέμενος τὴν πληθὺν τῶν ἀρχι- 15 ερέων καὶ τὴν δμόνοιαν αὐτοῖς πρυτανεῦσαι. συνεληλυθό- 405 Μ. των οὖν πάντων, οἶκον μέγιστον ἐν τοῖς βασιλείοις εὐτρεπισθῆναι κελεύσαντος καὶ θρόνους ἐν αὐτῷ τεθῆναι, οῦτως εἰσελθεῖν αὐτοὺς ἐπέτρεψεν. εἰσελθόντος δὲ καὶ αὐτοῦ ἔσχα-

9-p. 504, 8 Theodoret. H. eccl. I, 7 (quibusdam e Socr. H. eccl. I, 8, 17 insert.).

1 μαχεσάμενοι BFR. — 2 άποζέσαι EL. — 3 και οἱ ἰουδ. FLMR. — 4 κωνσταντίνος om. P m. 1 in mg. adscr. A. βασιλεός om. BL. — 6 αύτῶν ἐνθείς A ἐνδ. ἑαυτῶν B ἐνθείς αὐτοῖς F. — 8 ἅπαντας AL. — 9 δὲ om. FPV et recc. quidam. — ἀγίων τιή BF ἀγίων om. P. — 11 ὑπ' ἀρείου ABP ὑπὸ ἀρ. rell.

2 έπι πολύ χρόνου συνεποζέσε P. — 5 διεσιέδασεν P. — 11 βασιλεύς om. P. — 12 σύνοδον, ως φησι δεοδώρητος, οίκουμενικήν P. — 14 κελεύσας P. — 17 έν τοίς βασ. εύτρεπίσας και βάφαθφα (l. βάθφα) και δρόνους τοῦτω (l. έν τούτω) κελεύσας τεθήναι P Theod. — 19 — p. 504, 5 sic in P: είσελδών δὲ και αύτός έσχατον σύν όλίγοις ἐν μέσω ἔστη (Socr.). τοσαύτη γάρ τις — βασιλέα, ῶστε καθεσδέντων πάντων ἐξ ἐπιτροπῆς αύτοῦ και παφακλήσεως, είτα δρόνου μικροῦ τεθέντος εἰς τὸ μέσον οἱ πρότερον αὐτός ἐκάδισεν, ἕως ἂν παφ' αὐτῶν † ἐγκωμίων τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στεφανώσαντες, quae in fine aperte mutila sumt. 12.

τον σύν όλίγοις και έστῶτος έν τῷ μέσφ, προετρέψατο πάντας καθίσαι, είτα θρόνου μικρού τεθέντος κελευσθείς ύπ' αὐτῶν ἐκάθισε καὶ αὐτὸς ἔσγατος πάντων τοσαύτη τις εὐλάβεια καί αίδως των ανδρών κατείχε τον βασιλέα. και οί 5 μέν τοις άνθεσι των έγχωμίων την πεφαλήν αύτου στεφανώσαντες την περί τὰ θεία σπουδήν εύλογίαις ήμείψαντο, ό δε τούς περί της δμονοίας τε και συμφωνίας προσαγαγών λόγους πολλούς μέν έφιλοφρονήσατο και λόγοις και δώροις. πολλάς δε στιβάδας εύτρεπισθηναι προστάξας έπι το αύτο 10 πάντας έστίασεν, τούς μέν άξιωτέρους δμοτραπέζους λαβών, τούς δε λοιπούς είς τας άλλας τραπέζας διείλεν. Θεασάμενος δέ τινας τούς δεξιούς δοθαλμούς έππεπομμένους παί μαθών ώς ύπὸ Διοπλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ διὰ τὴν εἰς Χριστόν δμολογίαν τοῦτο πεπόνθασιν, τὰ χείλη τοῖς τραύ-15 μασι προσενήνογε κατασπαζόμενος ελκύσειν έκειθεν εύλογίαν τῶ φιλήματι πιστεύων. οῦτως ἦν δ θαυμάσιος ἀνὴο ἐκεῖνος εύλαβεία και πίστει και μετριοφορσύνη λελαμπρυσμένος. τη δε επαύριον οι επίσκοποι πάντες και δ βασιλεύς είς ενα τόπον συνελθόντες καλούσι τον Αρειον συν τοις δμόφροσιν 20 αύτοῦ εἰς τὴν σύνοδον ἐπιτρέποντες αὐτῷ συστῆναι τοῖς οίκείοις δόγμασιν. Την δε τα δόγματα του άσεβους και τρισκαταράτου ταῦτα οὐκ ἀεὶ ὁ Θεὸς πατὴρ ἦν, ἀλλ' ἦν, ὅτε δ θεός πατής ούκ ήν. ούκ ἀεὶ ήν δ τοῦ θεοῦ λόγος, ἀλλ' έξ οὐκ ὄντων γέγονεν. ὁ γὰρ ὢν θεὸς τὸν μὴ ὄντα ἐκ τοῦ
 406 M 25 μὴ ὄντος πεποίηκεν. διὸ ἦν ποτε, ὅτε οὐκ ἦν. κτίσμα γάρ έστι και ποίημα δ υίός. Ούτε δε δμοιός έστιν δ υίος κατ' ούσίαν τω πατρί, ούτε δε άληθινός και φύσει του πατρός

8—16 Theodoret. H. eccl. I, 11. - 22 - p.505, 16 Alexandri ep. Alexandriae epistola ap. Socrat. H. eccl. I, 6, 9.

7 όμονοίας τε καὶ ABP τε om. rell. — 13 μαξιμιανοῦ καὶ διοκλητιανοῦ L διοκλητιανοῦ (om. καὶ Μαξ.) Exc. de virt. — 16 έκεῖνος ἀνὴρ RV. — 22 τοιαῦτα RV. — 27 οὕτε δὲ ἀληθινὸς ABCR οὕτε δὴ ἀληθ. EGN οὕτε ἀληθ. FV Socr.

9 πολλούς P. - 21 ήν dè - p. 505, 16 ύπάρχων om. P.

λόγος έστιν, ούτε δε άληθινή σοφία αύτοῦ έστιν, άλλ' είς μέν των ποιημάτων και γεννητός έστιν, καταγρηστικώς δέ λέγεται λόγος καὶ σοφία γενόμενος καὶ αὐτὸς τῷ ίδίφ τοῦ θεοῦ λόγω καὶ ἐν τῷ θεῷ σοφία, ἐν ἡ καὶ τὰ πάντα καὶ αντόν πεποίηχεν δ θεός. διό και τρεπτός έστι και άλλοι- 5 ωτός την φύσιν ώς και πάντα τὰ λογικά. ξένος τε και άλλότριος και άπεσχοινισμένος έστιν δ λόγος της του θεου ούσίας, και ἀόρατός έστιν δ πατήρ τῷ υίῷ ούτε γὰρ τελείως και αποιβώς γινώσκει δ λόγος τον πατέρα ούτε τελείως δραν αὐτὸν δύναται. καὶ γὰρ ἑαυτοῦ τὴν οὐσίαν οὐκ οἶδεν, ὡς 10 υίός έστιν, δι' ήμας γαρ πεποίηται, ίνα ήμας δι' αύτοῦ ώς δι' δογάνου πτίση δ θεός, και ούκ αν υπέστη, εί μη ήμας ήθέλησεν δ θεός ποιήσαι. ήρώτησεν ούν τις αύτούς, εί δύναται ό τοῦ θεοῦ λόγος τραπηναι, ὡς ἐτράπη ὁ διάβολος, και ούκ έφοβήθησαν είπειν δτι ναί, δύναται τραπήναι, 15 τρεπτής γάρ έστι φύσεως γεννητός και κτιστός υπάρχων.

'Αλλά τὸ κατὰ τὴν σύνοδον γεγονὸς Φαθμα οὐ δίκαιον σιωπῆ παφαπέμψασθαι. ποὸς γὰο τὸ παφάδοξον τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος καὶ φιλόσοφοι καὶ φήτορες ἐν τῆ συνόδω παφῆσαν διαλεκτικῆς ἐμπειφότατοι, ἐν οἶς ὑπῆρχέ τις Ἐλλην 20 καὶ αὐτὸς παφὰ πάντων θαυμαζόμενος καὶ τοῖς ἐπισκόποις ὑπὲφ 'Αφείου πάμπολλα διαπληκτιζόμενος, ῶστε μεγάλην ἀκφόασιν ἐκ τῆς συμβολῆς γενέσθαι πλήθους ἐπισυντρέχοντος. οὐδὲ γὰφ οἶοί τε ἦσαν οἱ ἐπίσκοποι τὸν φιλόσοφόν τε καὶ φήτοφα πεφιτρέψαι τέως διαλεγόμενον, ὅτι πᾶσι τοῖς 15 ἐπαγομένοις ὅζοτα προσεφέφετο ἐπιλύων εὐφυῶς τὰ προτει-

17—18 cf. Rufin. H. eccl. I, 2 init. Gelasius Cyciz. Hist. concil. Nicaen. II, 8 init. Migne Tom. 85, 1244 A. — 18 — p. 507, 15 cf. Rufin. I, 3 Gelas. Cyciz. II, 13 Migne 1252 practer Spyridonis nomen et genus aliunde inserta.

2 γενητός CD. — 6 τὰ om. AV – 11 ἡμᾶς om. AB. — 14 ὡς ἐτράπη — 15 τραπῆναι om. FM. — 16 γενητός DF. — 23 συμβουλῆς BL et A in quo v eras. — ἐπιτρέχοντος ABV.

21 παρὰ πάντας Ρ.

FEQPFIOT MONAXOT

νόμενα και δίκην έγγέλυσς ακατάσγετος εύρισκόμενος και μηδενί λόγφ πρατούμενος. έν οίς γαρ έδόπει συνέγεσθαι 407 Μ. διολισθαίνων έπιπρατεστέρως άντεφέρετο τη των νοημάτων δεινότητι και δημάτων εύγλωττία τε και στωμυλία. άλλ' 5 ίνα δείξη δ θεός ότι ούκ έν λόγω ή βασιλεία των ούρανών έστιν, άλλ' έν δυνάμει, άνθρωπός τις έκ των άγίων Κύπριοςμέν τῶ γένει και τῆς πόλεως ἐπίσκοπος ὀνόματι Σπυρίδων. άπλούστατος δε την φύσιν και ίδιώτης τῶ λόγω σφόδρα. αίτεῖται χώραν αὐτῷ διαλέξεως ἐπιδοθηναι πρός τὸν φιλό-10 σοφον. οί δε πατέρες το άπλοῦν τε και ίδιωτικον τοῦ άνδρός είδότες έκώλυον αὐτόν, μήποτε παρά τοῖς μοχθηροῖςκαταγελασθωσιν. του δε μή άνεγομένου, πρόσεισι τω άνδρί καί φησιν έν δνόματι Ίησοῦ Χριστοῦ ἄκουσον, ὡ φιλόσοφε, τὰ τῆς ἀληθείας δόγματα. δ δὲ πρός αὐτὸν ἔφη. 15 למׁע בוֹתטוב. אמאבויטם בוֹתבע אועשטאב טירו ל שבטב בוֹב לטדועδ τόν ούρανόν και την γην δημιουργήσας, δ και τόν άνθρωπον έκ γης διαπλάσας και τὰ δρατὰ πάντα και άόρατα τῷ λόγω αὐτοῦ καὶ τῷ πνεύματι συστησάμενος. τοῦτον οὖντον λόγον ήμεις υίον θεου είδότες προσκυνουμεν πιστεύον-20 τες διὰ την ημετέραν σωτηρίαν έπ' έσγάτων έκ της παρθένου τεγθήναι καί διὰ σταυρού και θανάτου και άναστάσεως. αὐτὸν ἐλευθερωκέναι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὃν καὶ ἐλπίζομεν έλθόντα πάλιν κρίναι πάντας έν δικαιοσύνη. πιστεύεις τούτοις, φιλόσοφε; δ δε ώς άν τις μηδέποτε πεισαν λόγων

3 έπιπρατέστερος Ε. Ε. – έφέρετο Β άνεφαίνετο Ε άντεφαίνετο R. – 6 έστιν om. R. Exc. de virt. – άλλ' έν δυνάμει ό άγιος Σπυρίδων ίδιώτης ων τῷ λόγω (rell. om.) Exc. de virt. – 7 τῆς αὐτῆς πόλεως L τῆς πόλεως τριμηθούντων (τριμυθοῦντος R τριμιθουσίας F) FRV. – 11 διεπάλυον BFV. – 15 είποις BDELP Exc. Gelas. είπης AFMRV είπεις C. – άπούω post είποις add. codd. praeter ABP om. etiam Exc. Gelas. – 16 ὁ και τὸν οὑο. ΑV. – 17 και τὰ ἀόρατα ABDLV Exc. – 28 πάντως] ζῶντας Lι ζῶντας και νεπρούς Α. – πιστεύοις DE. – 24 τοῦτο BMR. – πείραν λόγων μηδέποτε RV.

7 καί της πόλεως έπίσκοπος οπ. Ρ. — τοῦνομα Ρ. — 15 ά. οπ. Ρ. — 24 μηδεπώποτε P Exc. Gelas. έχων είς αντίθεσιν απηνεώθη και ώς κωφός και άλαλος άποσιωπήσας τουτο μόνον έφθέγξατο δτι κάμοι ταυτα ούτως έγειν δοκεῖ. καὶ δ γέρων απσίν οὐκοῦν ἀναστὰς ἀκολούθει μοι πρός την έκκλησίαν, και λήψη το σημεΐου της πίστεως ταύτης. δ δε φιλόσοφος επιστραφείς λέγει τοις μα- 5 θηταῖς αὐτοῦ ἀπούσατε, ὦ ἄνδρες. ἕως ὅτε λόγων ἐποιούμην σπουδήν, λόγους λόγοις άντετίθουν τὰ προσφερόμενα 108 Μ. και τέγνη τοῦ λέγειν ἀνέτρεπον. ὅτε δὲ ἀντὶ λόγων δύναμίς τις έξηλθεν έκ τοῦ στόματος τοῦδε τοῦ γέροντος, οὐκ ίσχυσαν οι λόγοι τη δυνάμει αντιτάξασθαι. ούδε γαρ οίός 10 τέ έστιν άνθρωπος άντιστηναι θεώ. διά τοι τουτο, εί τις ύμῶν δύναται συνιέναι, ὡς κάγὼ νενόηκα, πιστεύσει εἰς Χριστόν και ακολουθείτω σύν έμοι τῷ γέροντι τούτω, έν ῷ έλάλησεν δ θεός. τούτω ουν τῶ τρόπω γενόμενος δ φιλόσοφος χριστιανός έχαιρεν ήττηθείς ύπό του γέροντος. παρην 15 δε τηνικαῦτα καὶ δ Θεῖος Παφνούτιος ἀνὴο Αἰγύπτιος καὶ τερατουργός και δμολογητής, οδ τον δεξιόν δαθαλμόν Μαξιμιανός έξώρυξεν. ός και της συνόδου κανονίσαι θελούσης ώστε πληρικόν μή συνέργεσθαι γυναικί πρός γάμον ώς βαρύν τον λόγον ανέτρεψε και μόνοις επισκόποις ετύπωσε τοῦτο 20 παραφυλάττεσθαι. μετά γοῦν πολλήν την τῆς σκέψεως ἀκρίβειαν έδοξε πασιν όμου δείν δρίσασθαι το δμοούσιον έπι τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τοῦτ' ἔστι τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ φύσεως τῷ πατρί και τὸν υίὸν δμολογεῖν. ην δη και κατά

15-18 cf. Rufin. I, 4. -18-21 Theod. Lect. Cf. Cram. p. 92, 12 Polyd. p. 282 fin. -21-p. 508, 3 cf. Rufin. I, 5.

5 στραφείς AB. — 6 ἀκούσατέ μου RV. — ὅτου BV. — 7 ἀντετίθουν και τὰ προσφερ. τέχνη Muralt. Gelas. — 8 και τέχνη τοῦ λ. ἀνέτρεπον οm. FN. — 12 εἰς χριστὸν ABP Exc. Gelas. εἰς τὸν χρ. rell. — 16 και τερατουργὸς om. N και om. F. — 19 βαρὸ codd. praeter BN.

2 λέγων οτι P. — 2.3 δοκεί ούτως έχειν P. — 6 δ άνδρες om. P. — λόγων μεν έπ. P. — 16 αιγύπτιος τερατουργός τε και P. πράτος παὶ συμφώνως ἐβεβαίωσαν παρεπτός Ἀρείου τοῦ ἀσεβοῦς καὶ ἅλλων Ἐξ ὁμοφρόνων αὐτοῦ, οὖς καὶ ἀναθεματίσαντες οἱ θεῖοι τιη' πατέρες ὁ βασιλεὺς ἐξώρισεν.

Μετά δε ταῦτα σιλαπεγθήμονές τινες ανδρες κατά τινων ι τῶν ἐπισκόπων ἐγγράφους ἐπέδωκαν τῷ βασιλεῖ κατηγορίας. 109 Μ. δ δε ταύτας δεξάμενος και δεσμήσας και τῷ δακτυλίω σημηνάμενος έκέλευσε φυλάττεσθαι. είτα πρός είρήνην αὐτοὺς και δμόνοιαν συμβιβάσας και ταύτας κομίσας ενώπιον πάντων πατέπαυσεν δρηφ πληροφορήσας αύτούς μηδέν άναγνω-10 ναι τῶν ἐν αὐταῖς γεγραμμένων. οὐ γὰρ ἕφη χρηναι τὰ πλημμελήματα των ίερέων δήλα γίνεσθαι τοῖς πολλοῖς, ίνα μή σκανδάλου πρόφασιν έντεῦθεν λαμβάνοντες άδεῶς ἁμαρτάνωσιν. έγω δε εί αυτόπτης έγενόμην επισκόπου γάμον άλλότριον διορύττοντος, συνεχάλυψα αν τη πορφυρίδι μου 15 ταύτη τὸ παρανόμως γινόμενον, ὡς ἂν μὴ βλάψαιε τοὺς Θεωμένους τῶν πραττομένων ἡ ὄψις. Οῦτω τοίνυν τοὺς μέν εύ λέγοντας άνακηρύττων, τους δε άντιλέγοντας παρακλητικώς είς δμόνοιαν έλαύνων τούς πάντας δμογνώμονας και δμοδόξους έπι τοις άμφισβητουμένοις απασι κατέστησεν. 20 καί οθτω παραινέσας πάντας και πολλης τιμής τε και δω-

4-p. 509, 2 Theodoret. H. eccl. I, 11, 4. insertis v. v. 16-19 ex I, 18, 2.

2 oùs nal ABP nal om. rell. — 3 πατέφες τιη' N. — 4 τινες ärdqes ABPV τινες om. rell. ărdqes om. Eic. de virt. — nατά τινας A πατά τινος B. — 8 και ταύτας ABFPV Eic. παι om. rell. — 10 έν αύτοις ERV. — έγγεγαμμένων ABErc. — où yàq FNP Eic. Theod. oùd yàq rell. — 11 γενέσθαι AMR. — 12 ἁμαφτάνουσιν FLN. — 16 βλάψειεν B (sed ει lit. corr. vid.) et Eic. βλάψειεν M. — 16 πραττομένων ABLP Eic. δαωμένων (δρεπομένων M) rell. Theod. — 17 εύλογούντας F Eic. — 18 τοὺς δὲ πάντας CELRV.

2 ἄλλοι ἐξ όμόφρονες Ρ. — 5 τῶν οπ. Ρ Εκς. — 9 κατέκαυσεν όμωμοκώς (ὡς add.?) μηθὲν ἀναγνοὺς τῶν γεγραμμένων. Ρ Theod. — 14 μου om. Ρ. — 15 βλάψαι Ρ. — 20 Post κατέστησεν Ρ Theod. add.: ὡς ὁμόφωνον μὲν κρατῆσαι τὴν πίστιν, τῆς δὲ τοῦ πάσχα ἑορτῆς τὸν αὐτὸν παρὰ τοῖς πᾶσι καιρὸν ὁμολογηθήναι.

XPONIKON

φεᾶς τοὺς ἱεφέας ἀξιώσας ἕκαστον παφηγγύησε καταλαβεῖν τὴν ίδίαν ποίμνην.

Η δε πρώτη σύνοδος γέγονεν έν Νικαία συνελθόντων 113 Μ. τιη' άγίων πατέρων έτει τῆς Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου 414 Μ. βασιλείας κ'. ταύτης ήγοῦντο Σιλβέστρου τοῦ τῆς πρεσβυ- 5 τέρας 'Ρώμης τοποτηρηταί Βίτων και Βικεντίων πρεσβύτεροι, Μητροφάνης τοῦ Βυζαντίου, 'Αλέξανδρος 'Αλεξανδρείας, Εὐστάθιος 'Αντιοχείας, Μακάριος 'Ιεροσολύμων κατά 'Αρείου πρεσβυτέρου γεγονότος 'Αλεξανδρείας, βλασφημοῦντος δὲ τὸν θεὸν λόγον κτίσμα και έτεροούσιον του πατρός, και ότι ην ποτε 10 ότε ούκ ήν δοξάζοντος. δν καθελούσα άνεθεμάτισε σύν τοις δμόφροσιν αύτου, τόν δε υίδν δμορύσιον και συνάναρχον τῷ πατρί και θεών άληθινών και κτίστην πάντων όρθοδόξως έδογμάτισε κατά τόν προφήτην τόν λέγοντα. έκ γαστρός πρό έωσφόρου έγέννησά σε. ετύπωσε δε και το αγιον πάσχα 15 έορτάζειν ήμας κατά την κρατούσαν συνήθειαν. τινές γάρ τῶν πρώην κατὰ την τεσσαρισκαιδεκάτην της σελήνης έώρταζον.

Μετὰ δέ τινα χρόνον παρακληθείς ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Κωνσταντίας ἀνῆκε τὸν Ἄρειον ἐκ τῆς ἐξορίας ὡς 20 δῆθεν μετανοήσαντα. οὖ παραγενομένου καὶ ἐρωτηθέντος ὑπὸ τοῦ βασιλέως, εἰ στοιχεῖ τοῖς ὅροις καὶ τῆ ἐκθέσει τῆς ἐν Νικαία συνόδου, παρευθὺ κατέθετο πιστεύειν οὖτως. ὁ δὲ θαυμάσας ὅρκον ἐπήνεγκεν, καὶ ὁ Ἄρειος τοῦτον σο-

14 Psalm. 109 (110), 4. — 19—21 Theod. Lect.? cf. Socrat. H. eccl. I, 25. — 21—p. 510, 5 cf. ib. I, 38.

1 παφεγγύησε ACFN. — 3 σύνοδος Α'. ἀπὸ γοῦν τῆς παφουσίας χριστοῦ ἔως τῆς α' συνόδου γίνονται ἔτη τιη' ABFR in textu. Eadem fere rell. codd. in mg. — σύνοδος om. AB. — 4 τῶν τιη' AM. — ἀγίων om. RV. — 17 τεσσαφεσιαιδειάτην BF ιδ' ERV. — ἑόφταζον BCLR. — 19 παφακληθείς κωνσταντίνος R. — 20 κωνσταντίας κωνσταντίνος ὁ βασιλεὺς Ν. — ἐκ] ἀπὸ FNV om. P.

3—18 om. P. — 21 δς παφαγενόμενος και έφωτηθείς P. — 24 και δραον P Socr.

φιζόμενος, ως ενόμιζεν, και τον δρκον αποκρουόμενος έφη. ούτω φρονῶ ὡς καὶ ἐγγράφως. ἡν γὰρ δ ἄθλιος κατα-415 M. γράψας την ξαυτοῦ δόξαν ἐν χάρτη καὶ ἐν κόλπω φέρων ώμνυεν άληθως ούτω φρονείν ως και έγγράφως είη δηλαδή 5 πεποιηκώς. ὀμόσαντα δὲ μὴ φρονεῖν ἐναντία τῆ συνόδῷ ἀπέλυσεν αὐτὸν δ βασιλεὺς εἰρηκώς εἰ μὲν ὀρθή σού ἐστιν ή πίστις, καλώς ώμοσας, εί δε ἀσεβής καὶ διεστραμμένη, κρίναι πύριος δ θεός τὰ κατά σε θᾶττον. ταύτη τοι καί τόν μέγαν Άθανάσιον Άλεξανδρείας είς κοινανίαν αὐτόν 10 δέξασθαι παρεκελεύσατο ώς άτε μετανοήσαντα. τοῦ δὲ μὴ καταδεξαμένου γινώσκοντος άχριβῶς την Άρείου δυστροπίαν. έξορίζει τοῦ θρόνου τὸν ἅγιον πιστεύσας καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ γενομένας ύπό των Άρειανών λοιδορίας. και ού θαύμα. πολλάπις γαρ και θεΐοι άνδρες κατά τινων εύσεβών διαβο-15 λας απρίτως παραδεξάμενοι παρετράπησαν της άληθείας καί τούς εύσεβεῖς παρέβλαψάν τε και παρελύπησαν, ώσπερ οὖν 416 M. καί δ θεσπέσιος Δαυίδ έξαπατηθείς ύπο του οίκέτου Σιβα κατά τοῦ δεσπότου Μεμφιβοσθε ψευδηγοροῦντος, ὡς ὅτι τὰ τοῦ τυράννου Άβεσαλώμ καὶ ἀντάρτου φρονεῖ, τοῦτον παρ-20 έβλαψε και των ιδίων αποστεφήσας τῷ οἰκέτη προσαπεκλήοωσεν. δθεν χρή μετά πολλής άκριβείας τε καί σκέψεως έρευναν τας κατηγορίας και μή ως έτυχε τοις κατηγορούσι πιστεύειν, καν άγαν ώσιν άξιόχρεοι. διό δή και Νικόδημος πούς τούς παρανόμους Ιουδαίους καταφορικώς τε καί

5-8 Athan. Ep. ad Serapionem *apud* Theodoret. H. eccl. I, 14. - 8-13 cf. Socr. H. eccl. I, 27. - 14-23 cf. Theodoret. H. eccl. I 33.

11 καταδεξαμένου ABP καταδεχομένου rell. — 13 γινομένας FMR. — 17 σιβὰ ACDF. — 18 δεσπότου om. EFN. ώς om. MV. — 19 άβεσσαλώμ BCNRV. — 20 προσαπεκλήρωσεν ABPV προσεκλήρωσεν rell.

1 άποκοουόμενος οῦτω φοονῶ, φησίν, ὡς Ρ. — 3 ἐν τῶ κόλπω Ρ. — 12 τὸν ἅγιον ὁ ἅγιος βασιλεὺς μάλιστά γε πιστεύσας Ρ.

XPONIKON

έντρεπτικώς έφη μη ό νόμος ήμών κρίνει τον άνθρωπου, έαν μη άκούση παρ' αύτοῦ πρώτου καὶ γνῷ τί ποιεῖ. ἀμέλει γέ τοι καὶ οί τῶν ἔζω σοφοὶ τοῦτο προδήλως ὁπεμφαίνοντες οῦτω φασίν ή μὲν ἀμφισβήτησις κρίσει ἀναρτάσθω, ή δὲ κρίσις τοὺς ἐλέγχους βασανιζέτω, ή δὲ βάσανος τὸ s δέον δριζέτω, ὁ δὲ ὅρος γεγράφθω, τὰ δὲ γεγραμμένα κυρούσθω, τὰ δὲ κυρωθέντα βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις, καὶ πᾶσα ἁψιμαχία οἰχέσθω, καὶ πάλιν φιλία χορευέτω. οὐκοῦν οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως καὶ ἀβασανίστως καταψηφίζεσθαι καὶ ξιψοκινδύνως ἐκφέρειν τὰς ἀποφάσεις κατὰ τῶν κατηγορουμέ- 10 νων, ἀλλὰ μετὰ πλείστης ἔρεύνης τε καὶ ἐκζητήσεως ἀκριβεστάτης.

Ώς ἐν ταῖς ἀποστολικαῖς διατάξεσί φησιν δ θεῖος λόγος ἔστω δὲ ὁ κριτὴς ἀπροσωπόληπτος μήτε πλούσιον ἐντρεπόμενος ἢ κολακεύων παρὰ τὸ προσῆκον, μήτε πένητος φει- 15 417 Μ. δόμενος. οὐ λήψη γάρ, φησίν, πρόσωπον δυνάστου, καί πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει, ὅτι τοῦ κυρίου ἡ κρίσις. καί δικαίως τὸ δίκαιον διώξεται. καί οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίφο οὐδὲν ἄδικον. ὅθεν οὐ δεῖ πιστεύειν ὡς ἔτυχε τοῖς κατηγοροῦσιν ἀκρίτως καὶ ἀβασανίστως. ἐγχωρεῖ γάρ τινας 20 καὶ διὰ ζῆλον ἢ φθόνον κατά τινος ἀδελφοῦ ἐνστήσασθαι ψευδηγορίαν, ὡς οἱ δύο πρεσβύτεροι κατὰ Σωσάννης καὶ ἡ Λίγυπτία ἐπὶ τοῦ Ἰωσήφ. σὺ οὖν ὡς θεοῦ ἄνθρωπος τὰ τοιαῦτα μὴ προχείρως παραδέχου, ἕνα μὴ ἀνέλης τὸν ἀθῶον

1 Joh. 7, 51. — 4—8 Isidor. Pelus. Epp. V, 204 Migne Tom. 78, 1456. — 14—17 Const. App. II, 41. — 16 Levit. 19, 15. — 17 Exod. 23, 3. — 18 Deuter. 16, 20. — Prov. 12, 21. — 20—p. 512, 1 Const. App. II, 37.

1 κρίνη ΕΝΡ κρινεί C. — 2 πρότερον FP Joh. om. R. — 9 άβασ. λέγειν η καταψηφίζεσθαι BV. — 11 ζητήσεως BE R. — 18 ό θεολόγος A ό λόγος R. — 15 πένητι ACR πένητα Ρ πενήτων R. — 18 δίκαιος CMP δικαίω F. — 22 κατηγορίαν AB (ψευδή κατηγορίαν Const.). — οἱ κατὰ CENV. — 23.24 μη προχείρως τὰ τοιαθτα ABV.

22 κατά] έπὶ τῆς P Const. Georgius Monachus ed. de Boor. II.

παί αποπτείνης τον δίπαιον. άθωον γάρ, φησίν, παί δίκαιον οψη αποπτενείς ούδε λήψη δώρα ψυγήν πατάξαι. τα γάρ δώρα έπτυφλούσιν δαθαλμούς σοφών και λυμαίνονται φήματα δίκαια. εί ούν άπορσωπολήπτως πρίνετε, έπιννώ-5 σεσθε τον κατηγορούντα κατά του πλησίον αύτου μαρτυρίαν ψευδη, και αποδείξαντες αύτον συκοφάντην και ψευδολόνου ποιήσατε αύτῷ καθ' ὃν τρόπον ἐπονηρεύσατο ποιησαι τῷ πλησίον, και έξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν κατὰ τόν θείου νόμου πυρίου. όσου γάρ έπ' αύτφ έφόνευσε τόν 10 άδελφόν προλαβών τὰ ώτα τοῦ κριτοῦ. γέγραπται γάρ δ έκχέων αίμα άνθρώπου άντι τοῦ αίματος έκείνου έκχυθήσεται το αίμα αύτου. καί έξαρεις το άναίτιον άπό σου αίμα. ούποῦν έρευνᾶτε μετὰ πολλης ἀπριβείας περί τῶν ἐνεγομένων και πρώτον περί του κατηγορούντος, δποία τίς έστιν 15 ή άναστροφή αύτοῦ. καὶ ἐὰν εὐσυνείδητος καὶ ἀξιόπιστος εύρεθη, μή πιστευέσθω μόνος παράνομον γάρ το τοιούτον. άλλ' έγέτω και έτέρους μάρτυρας εύλαβεις και δμοτρόπους. ίνα έπι στόματος δύο και τριῶν μαρτύρων ἀξιοχρέων δη-418 Μ. λουότι σταθήσεται παν βημα. δια τι δε είπομεν του τρό-20 που αύτων επιζητεισθαι; διότι πολλάκις εγγωρει και τούς δύο και τους πλείονας έπι κακώ μαρτυρήσαι και συμφώνως ψευδηγορήσαι, ώς τούς δύο πρεσβυτέρους κατά Σωσάννης έν Βαβυλώνι και τούς υίους των παρανόμων κατά Ναβουθέ έν Σαμαρεία και τὸ πληθος τῶν Ιουδαίων κατὰ τοῦ κυρίου 25 έν Γερουσαλήμ και κατά Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος

1-12 Const. App. II, 42. - 1 Exod. 23, 7; 8. - 8 Deuter. 17, 7. - 10 Gen. 9, 6. - 12 Deut. 21, 9. - 13-p. 518, 12 Const. Apost. II, 49. - 18 Deut. 19, 15; 2 Cor. 13, 1.

1 φησίν post καὶ δίκαιον ins. C om. BR. — καὶ om. V. — 4 δίκαια om. FN. — 8 τὸ πονηθόν BCE et recc. quidam αὐτὸ πονηθὸν recc. alii. — 15 αὐτοῦ ἡ ἀναστροφή AB. — ἀνατροφή CM. — 18 ἀξιόχρεων δηλονότι om. F Const. — 28 ναβουθαὶ B Const.

1 άποκτείνης] άποκτενείς P. - 10 γάρ] δέ P Const.

XPONIKON

αύτου. έστωσαν ούν οι μάρτυρες πραείς άφργητοι έπιεικείς άγαπητικοί σώφρονες έγκρατεῖς ἀπερίεργοι θεοσεβεῖς. ἡ γὰρ τῶν τοιούτων μαρτυρία βεβαία πάντως δπάργει. τῶν δὲ μή τοιούτων μή παραδέχεσθε τὰς μαρτυρίας κῶν συμφωνεῖν δοχώσιν έπὶ τῆ καταμαρτυρία. προστέτανται γάρ έν τοῖς 5 νόμοις. ούκ έση μετά πολλών έν κακία, ού παραδέξη άκοην ματαίαν, ού συγκαταθήση μετά πλήθους έκκλιναι το δίκαιον. έν μέρει δε και τον πρινόμενον είδεναι δαείλετε όποιός έστι τη του βίου συνηθεία και άναστροφή μεμαρτυρημένος τον βίον, εί ανέγκλητος και αδιάβλητος, εί δσιος 10 καί φιλόξενος καί φιλόπτωγος, εί σώφρων και ψεύδους καθαφός, εί απεγόμενος από παντός πονηφού πράγματος. μακάριος γάρ δ τοιούτος, έάν πειρασθή και δόκιμος άναφανή. ανήρ γάρ, φησίν, απείραστος αδόκιμος παρά θεφ. אמן סטדש לסאוµמסטבור להו שבטטµמדו אללבו אמן מטדטר בואט- 15 τως είδες, κύριε, μή παρασιωπήσης, δτι έπανέστησάν μοι μάρτυρες άδικοι, και έψεύσατο ή άδικία έαυτη.

6 Exod. 23, 1; 2. — 16 Psalm. 34 (35), 22. — Psalm. 26 (27), 12.

5 καταμαρτυρία APV Const. μαρτυρία rell. — 7 συγκαταδήσει CF συγκαθεσθήση V συγκαθήση M συγκαθίσει Ε σηνκαθήση (-ίση alii) R. — 9 άνατροφή AM. — εί μεμαρτυρημένος R Const. — 14 παρά τῷ θεῷ B et recc. quidam. — 15 λέξει ABPV λέγει CEFN δ λέγεται recc. quidam δ λέγων recc. alii.

6 έπι κακία P Const. Exod. — ούδε παφαδέξει P. — 11 εί σώφφων και άψευδής και άμέθυσος και άπεχ. άπο παντός ξογου πονηφοῦ P (μὴ μέθυσος etiam Const.). — 17 Post έαυτῃ P add.: καί· κοξινόν με, κύοιε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου και κατὰ τὴν άκακίαν μου ἐπ΄ ἐμοί. συντελεσθήτω δὴ πονηφία ἀμαςτωλῶν καὶ κατευθυνείς δίκαιον (Psalm. 7, 9; 10). ταύτη τεί φησιν ό σοφός (Sir. 11, 7) ποιν έξετάσεις μὴ μέμψῃ. νόησον ποῶτον ἀκοιβῶς και τότε ἐπιτίμα. καί· (Sir. 19, 17) ἕλεγξον τον πλησίον ποιν ἀπειλῆσαι, και δὸς τόπον νόμο ὑψίστου. καί· (Sir. 19, 15) ἕλεγξον τὸν φίλον. πολλάκις γὰς γίνεται διαβολή, και μὴ παντι λόγω πίστενε. (Sir. 19, 4) ὁ γὰς ταχὺ ἐμπιστεύων κοῦφος καρδία. καί· (Prov. 17, 15) δς δίκαιον κρίνῃ τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον βδελυκτός παφὰ δεῷ.

Ίδετε καί τὰ κοσμικά δικαστήρια, ών τη έξουσία δρώμεν άνομένους φονείς μοιχούς φαρμακούς τυμβωρύχους ληστάς, καί τὰς ἀνακρίσεις αὐτῶν λαμβάνοντες ὑπὸ τῶν προσαγόντων οί δινούμενοι λέγουσι τῷ κακούργω, εἰ ταῦτα 5 ούτως έγοι. κάκείνου συγκατατιθεμένου καὶ δμολογοῦντος ούκ εύθέως έπι την κόλασιν αυτόν έκπέμπουσιν, άλλα πλεί-419 Μ. Οσιν ήμέραις την έξέτασιν αύτοῦ ποιοῦνται μετὰ συμβουλίας καί σκέψεως πολλής και ζητήσεως, και ούτω τελευταΐον δρον και ψηφον θανάτου δ μέλλων έκφέρειν κατ' αὐτοῦ 10 πρός τον ήλιον έπάρας τας γείρας έπι πάντων διαμαρτύρεται άθωος ύπάργειν του αίματος του άνθρώπου, καίτοι όντες έθνικοί και άθεοι και μόνην την φύσιν έχοντες διδάσκαλον. ύμεῖς δὲ γινώσκοντες θεόν τὸν ἐτάζοντα καρδίας καί νεφρούς καί συνιόντα είς πάντα τὰ ξργα ήμῶν πόσφ 15 μαλλον δορείλετε μετά πολλής έρεύνης την δικαίαν κρίσιν κρίνειν, ότι τοῦ κυρίου ή κρίσις τοῦ μέλλοντος ἀποδοῦναι έκάστω κατά τὰ ἔργα αὐτοῦ. διὰ δή τοῦτο παραινεῖ καὶ προμαρτύρεται διαρρήδην Σολομών λέγων άκούσατε καί ένωτίσασθε πάντες οί κρατούντες πλήθους, ότι παρά κυρίου 20 έδόθη ή πράτησις ύμιν και ή δυναστεία παρά ύψίστου. δς έξετάσει ύμῶν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει, ὅτι ὑπηρέται όντες της αύτου βασιλείας ούκ έκρίνατε όρθως ούδε έφυλάξατε νόμον ούδε κατά την βουλην του θεου έπορεύθητε. φρικτώς και ταγέως επιστήσεται ύμιν έρευνα, ότι

1-13 Const. Apost. II, 52. - 13 Psalm. 7, 10; 32 (33), 15. - 16 Rom. 2, 6. - 18 Sap. 6, 1 sqq.

5 έχοι ACDPV έχει rell. Const. — συγκαταθεμένου CR Const. συγκατιθεμένου P.

1 ίδετε δὲ καὶ P (δὲ etiam Const.). — 2 τυμβωρύχους om. P. invit. Const. — 16 ἀνταποδοῦναι P. — 17 Post αὐτοῦ P add.: ἐπείπερ σειραῖς τῶν ἐαυτοῦ ἀμαρτημάτων ἕκαστος σφίγγεται (Prov. 5, 22). καί· ίδοὸ ἀνθρωπος καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ γέγραπται (Jos. 62, 11). — 18 σολ. ὁ σοφώτατος λέγων P. — 19 κατοίκοῦντες P.

κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσι γίνεται. ὁ γὰρ ἐλάχιστος σύγγνωστός ἐστιν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. καὶ ὁ κύριός φησιν: ῷ μὲν γὰρ ὀλίγον δοθήσεται, ὀλίγον καὶ ἀπαιτήσουσι παρ' αὐτοῦ, ῷ δὲ πολὺ δοθήσεται, πολὺ καὶ ἀπαιτήσουσι παρ' αὐτοῦ.

Καί μέντοι καί δ μέγας Ισίδωρος έφη γρη τους των πραγμάτων πριτάς δξυτάτους είναι και περιεσπεμμένους άγαν περί το νοείν και άναπρίνειν και διαπρίνειν άπαθώς και άπροσωπολήπτως, του γάρ πυρίου ή πρίσις, ίνα και την τών λεγόντων δεινότητα καί την των λεγομένων πιθανότητα 10 παρέντες είς αὐτὸ τὸ βάθος τῶν νοημάτων χωρησαι δυνη- 420 Μ. θείεν κάκείθεν μετά πολλής έξετάσεως και περιόδου και μή θάττον κατά συναρπαγήν, άλλά μετά πλείστης μακροθυμίας καί άνεξικακίας θηρεύσαντες άνιμήσασθαι την άλήθειαν. οί μέν γάρ των άνθρώπων διά βραδυτήτα νου του δικαίου 15 καλώς ούκ έφικνουνται, οί δε δι' όξύτητα μεν έφικνουνται. διὰ δὲ φιλογρηματίαν χαπηλεύουσι χρυσῷ προπίνοντες τὴν ψηφον καί τον της δικαιοσύνης ζυγον λήμματι παρασαλεύοντες. είσι δε έτεροι οί και αίδοι και κολακεία και φόβω καί φιλία ή έχθρα διαφθείροντες τούτο. διά τοι ταύτα 10 צרא דטי אפודאי אמן סטידיטי בוימו אמן מטצאמסדטי אמן צראμάτων και αίδοῦς και κολακείας και φόβου και φιλίας και

3 Luc. 12, 48. — 6.—14 Isidor. Pelus. Epp. III, 9 Migne Tom. 78, 733. — 15.—p. 516, 5 Isid. III, 175 Migne 865.

3 γάο om. MV. — 4 πολύν και CEN. — 8 περί] έπι Ν. —
9 τοῦτο γὰρ ἡ κρίσις Β τοῦ γὰρ κρίσις R. — 10 και τὴν τῶν λεγομένων πιδανότητα om. B et recc. quidam. — τὴν om. AP. — πειδιανότητα ACDF. — 13 κατὰ BPR και κατὰ rell. —
15 βραδύτητα EFMR βραχυτῆτα D. — 16 οἱ δὲ — ἐφικνοῦνται om. ACR. — 19 δὲ και ἕτεροι ABF.

1 ὑπάρχουσι Ρ. — 2 ἐτασθήσονται καὶ τοις κραταιοις ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. καὶ μέντοι γε καὶ ὁ κύριός φησιν Ρ. — 19 δὲ ἔτεροι οm. Ρ (ἔτεροι om. etiam Is.). — 20. 21 χρή τοιγαροῦν τὸν χριτὴν PIs.

έχθρας κρείττονα. εί γὰρ όποτέρφ τῶν τοιούτων παθῶν χειρωθείη, τὰ πάντα διαφθείρει καὶ ἀπόλλυσιν. εἰ τοίνυν τὸ μὲν εὐρεῖν τὸ δίκαιον ἔργον, τὸ δὲ μὴ διαφθείρειν εὐρόντα ἐργωδέστερον, οὐ δεῖ ἐπιρρίπτειν τινὰ ἑαυτὸν τῷ 5 κρίνειν. τότε γοῦν ὁ ὀρθὸς ὅρος τῆς δικαιοσύνης σώζεται, ὅταν τῆ μὲν αἰτία ἡ κρίσις, τῆ δὲ κρίσει ὁ ἕλεγχος, τῷ δὲ ἐλέγχῷ ἡ ψῆφος ἡ πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ἁμαρτήματος τὴν τιμωρίαν ὁρίζουσα.

Ο τοίνυν μέγας 'Αθανάσιος οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ βασιλέως
10 Κωνσταντίνου διὰ τὰς τῶν 'Αρειανῶν κακουργίας ἐξωρίσθη,
431 Μ. ἀλλά γε καὶ ὑπὸ τοῦ υἰοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου καὶ διαδόχου.
φησὶ γάρ ὁ δὲ ἄγιος 'Αθανάσιος γνοὺς πάλιν καὶ τὸν βασιλέω Κωνστάντιον τὰ τῶν 'Αρειανῶν κρατύνειν βουλόμενον, καὶ τοὺς 'Αρειανοὺς συσκευαζομένους ἀθέμιτα αὐτοῦ κατηγο15 ρεῖν ἐπὶ διεφθαρμένου δικαστηρίου, μηδενὶ θαρρήσας αἰφνίδιον ἐν μεσαιτάτη νυκτὶ ζητούμενος κατέφυγε πρός τινα παρθένον ἁγίαν, ῆτις ἐπὶ τῷ πράγματι ξενισθεῖσα διηπόρει τὴν ἄφιξιν. ὁ δὲ μακάριος πατριάρχης λέγει πρὸς αὐτήν ἐπιζητοῦμαι παρὰ τῶν 'Αρειανῶν καὶ ἀθέμιτα λοιδοροῦμαι.
30 ἕνα δὲ μὴ κάγὼ δόξαν ἄλογον ἀπενέγκωμαι καὶ εἰς ἁμαρ-

5-8 Isid. III, 365 Migne 1017. -9-p. 517, 13 cf. Vitam Athanasii quae in editis Metaphrasti adscribitur cp. 13 Migne Tom. 25 p. CCXL. -9-p. 518, 2 cf. etiam Pallad. Hist. Laus. cp. 136 Migne Tom. 34, 1235.

4 τῷ] τὸ CDEPV εἰς τὸ F om. R. — 5 ὁ ὄρος ὀθῶς AB. — ὁ om. CPR. — 6 ἡ κρίσις ἀκολουθήση Isid. — 14 αὐτοῦ APR αὖ B αὐτῷ rell. — 16 μεσετάτη F μεσεστάτη M μεσιτατάτη A μέσω τῆ C μεσωτάτη (μέσω ταύτην alii) R.

2 και ἀπόλλυσιν οπ. P Isid. — 5 δοθός τῆς δικαιοσύνης (δίκης Is.) δρος P Is. — 9 βασιλέως] θείου P. — 11 κωνσταντίου οπ. P. — 14 συσκευαζ. αύτον και σπουδάζοντας ἀθέμ. κατηγ. αύτοθ κατὰ συκοφαντίαν ἐπὶ P Vita. — 16 πρός τινα παρθένου ώραιοτάτην πάνυ και φευκτήν διὰ τὸ ἀμήχανον κάλλος και τὸ νέου τῆς ἡλικίας P (cf. Vitam et Pallad. initio capitis). — 17-19 ῆτις ἐπὶ τῷ πράγματι ξενισθείσα φησιν ὁ δίκαιος· ἐπιζητοῦμαι P.

τίαν έμβάλω τούς τιμωρήσασθαί με βουλομένους συγείν ένεθυμήθην. απεκάλυψεν ούν μοι δ θεός τη νυκτί ταύτη λένων παο' ούδενί σωθήναι μέλλεις, εί μη παο' έκείνη τη דמס שליים. אמן אמס מצו דמר אמד' מידיסט הסטיויטטראטי לדוβουλάς έπ θείας άποκαλύψεως δ θεοφόρος οδτος άπεδί- 5 δρασκεν, δθεν ώς γόητα και φαρμακόν αύτόν οι της άλη-Φείας έγθροι διέβαλλον. ή ούν παρθένος απωσαμένη πάντα λογισμόν ώς έκ θεου πεμφθέντα κατέκρυψεν αὐτόν ἔτη 5' μέγρι της Κωνσταντίου ζωής, ήτις και μόνη περινίπτουσα τούς πόδας αύτου και τὰ περιττώματα διακονουσα και τὰς 10 γρείας αύτῷ πάσας οἰκονομοῦσα καὶ βιβλία κιγρωμένη καὶ παρέγουσα διετέλεσεν. και ούδεις άνθρώπων Άλεξανδρείας πάσης έν τοις έξ έτεσιν έγνω, που έστιν δ πατριάρχης. Ιουλιανοῦ δὲ τὸ πράτος περιθεμένου καὶ σπουδάζοντος τὰ παρά Κωνσταντίου διαπραγθέντα πάντα άνατρέπειν τούς έξ- 15 ορισθέντας απαντας άνεκαλέσατο. δπεο γνούς δ άγιος Άθαvásios ¿ระโชนิ่ม ex tov olkov the naodevov náliv ev th νυπτί ποός την έπηλησίαν παρεγένετο. δυ οί Άλεξαυδρείς **Θεασάμενοι** καl τον Θεόν δοξάσαντες ώς έκ νεκρών έδέξαντο ζώντα. παl δή τοις γνησίοις αύτοῦ φίλοις άπελογείτο λέ- 20 422 M. γων τούτου γάριν πρός ύμας ού κατέφυγον, όπως εύορκον δμίν και άτάραχον ποιήσω την ύποχώρησιν μου. διό πρός έκείνην απηλθον, πρός ην υποψίας αφορμήν ουδείς έλάμ-

4-7 Theod. Lect. cf. Cram. An. II, 95, 29. - 14-p. 518, 21 cf. Vitam Athanas. cp. 15 Migne p. CCXLII.

2 τῆ νυπτί ταύτη ABFNP ταύτη τῆ νυπτί CERV Vita Pall. - 5 οῦτως AP. - 6 φαρμάχον Α φάρμαχον Ρ. - 13 ἔγνω τὸ γεγονός, ἢ ποῦ Ν. - 22 ὑμῶν RV. - ποιήσω καὶ ἀτάραχον AB.

18 δ πατριάρτης] άθανάσιος P. — 14 Ιουλιανός — περιθέμενος — σπουδάζων P Vita. — 15 περιορισθέντας P Vita. — 16 δ αγιος om. P. — 18 παρεγένετο] ήλθεν P. — 19 και τόν θεόν δοξάσαντες om. P Vita Pall. — 23 πρός ήν ύποψίαν ούδεις έχειν ήδόνατο διά τὸ τῆς ὅψεως εὕοπτον και δυσπρόσιτον P (Similia Vita Pall.).

βανεν, δύο μνηστευσάμενος, την σωτηρίαν έκείνης (άφέλησα γὰρ αὐτὴν σφόδρα) καὶ τὴν ἐμὴν δόξαν. δ δέ γε Ἰουλιανός έπιτερπόμενος τοῖς είδώλοις αύθις την έκκλησίαν έτάραττε τὰ τῶν Ελλήνων ἀνοίγων ἱερὰ καί θυσίας ἐπιτελῶν 5 τῆ Κωνσταντινουπόλεως Τύχη δημοσία έν τῆ βασιλικῆ, Ενθα τῆς αὐτῆς Τύγης τὸ ἀγαλμα καθίδρυται. κάντεῦθεν οἱ τῆ πλάνη των είδώλων δεδουλωμένοι βουλήν είσηγήσαντο πρός τόν βασιλέα ώς ούκ άλλως περιέσεσθαι των γριστιανών, εί μή Άθανασίου απαλλαγείεν ατε δή θεμελίου όντος της κατ' 10 αὐτῶν ἐκκλησίας. διὰ τοῦτο γοῦν πάλιν δικαστῶν κινήσεις. [πάλιν λαοί], πάλιν στρατιώται, πάλιν βουλαί και δήμοι έπμαινόμενοι και ταρασσόμενοι Άθανάσιον απαιτούμενοι. διο δή πάλιν νύκτωρ άποδράντος αύτοῦ καὶ περὶ τὸν Νείλον γενομένου μέλλοντος είς πλοΐον είσερχεσθαι, περιστάντες οί 15 γνήσιοι φίλοι μετά δακούων πρός αὐτὸν ἕλεγον. ποῦ πάλιν άναγωρεῖς, δ ποιμήν δ καλός, και τίνι καταλιμπάνεις ήμᾶς ώς πρόβατα μη έχοντα ποιμένα; πρός ούς φησιν ό καλός ποιμήν μη πλαίετε, τέπνα, μη πλαίετε νεφύδριόν έστι φθινοπωρινόν ούτος δ τάραχος, πρός όλίγον μέν φαινόμενος, 20 όξέως δε διαλυόμενος. μη βαθυμεϊτε, τέκνα τάγιον έλεύσομαι πρός ύμας θεού κελεύοντος. όπερ δή και γέγονεν.

21 - p. 519, 8 Similia Cram. l. l.

4 'Еллу́нач] είδάλων ERV. — над дого́ақ ёлігела́о от. FN sed in F v. 6 post хад'ідортан add.: дого́ақ ёлеге́лен. — 9 кат' айтду MV нат' адтоду R айта́о (от. кат') B. — 10 дикаста́о — 11 отраснатан пално от. F. — 11 па́лно лас от. BP Vite. — 12 над адапа́снот FV. — 13 тд чеслоч ER тду е́лоо С. — 14 уегоре́гоо ABV уего́регор R леубрегор CELN от. F. — 18 гера́дорог AFV є́ру́денор В гера́рсог (-idiov R -είδιον G) GMR. — 20 бадущите BPRV.

6 τὸ om. P. — 9 ὅντος αὐτοῦ τῆς P Vita. — 10 διπαστῶν πίνησις πάλιν στρατὸς πάλιν βουλὴ καὶ δῆμος ἐταφάττετο ἀθαν. P Vita. — 13 ἀποδρὰς καὶ π. τ. ν. εἰς πλοιάριον ἐμβὰς περιστάντες P. — 18 μὴ κλαίετε ὡ τέκνα μὴ κλαίετε μηδὲ ξαθυμῆτε, κεφ. γάφ ἐστι P. — 19 πρ. δλιγ. φαινόμενος μέν, δξ. δὲ ἀφανιζόμενος. καὶ τάχειον P (Similia Vita). — 21 ὅπεφ ἀὴ καὶ γέγ. μετ'. μετὰ γὰ όλίγον χρόνον, τῶν Ἑλλήνων δρώντων περιϊπταμένας πορώνας ἐπὶ τὸν ναὸν τοῦ Σεράπιδος ἐν ἀλεξανδρεία καὶ πραζούσας σφοδρῶς ἕλεγον πρός αὐτὸν ἐμπαικτικῶς εἰπὲ ἡμῖν, κακόγηρε, τί πράζουσιν αἰ πορῶναι; ὁ δὲ ἅγιος 428 Μ. πρός αὐτούς· αἰ πορῶναι φωνοῦσι κρὰ πρά, τὸ δὲ πρὰ τῷ 5 ᾿Δσσυρίων φωνῷ αὖριόν ἐστιν, ὅθεν αὖριον ὄψεσθε τὴν τοῦ θεοῦ πρόνοιαν καὶ τὴν ἡμετέραν δόξαν. καὶ τῷ ἐπανῷιον ἡγγέλθη ὁ θάνατος τοῦ ἀποστάτου Ἰουλιανοῦ. ἐπανῆλθε γὰρ ἐκ Περσίδος νεκρὸς ἐβδελυγμένος μήτε ἐλεούμενος μήτε οἰπτειρόμενος, ὡς δὲ πολλοῖς διαρρήδην ἡ φήμη, μηδὲ τῷ 10 τάφφ προσδεχόμενος, καὶ πολλῆς ταραχῆς καὶ θορύβου ἐπλήρωσε τοὺς Ἐλληνας. ὅμως οὖν τὸν μακάριον καὶ ἅγιον ᾿Αθανάσιον οὐπ ἕλιπεν ἐξορία καὶ φυγὴ καὶ βάσανος. μι-

8—11 cf. Greg. Naz. Or. 21 cp. 33 Migne Tom. 35, 1121 A. — 12—p. 520, 7 cf. Vitam Athanasii cp. 17 Migne Tom. 25 p. CCXLV B sqq.

2 σεφαπίδος Α σαφάπιδος DV παφάπιδος Μ. — 3 έμπεκτικως ΑΜ έπαικτικως C έκπληκτικως Β. — 5 κοα CFV κρας Β. — 6 αύσονίων R ('Ρωμαίων Cram.). — 12 τῷ ἀγίω καὶ (ἀγίω καὶ οm. F) μακαφίω ἀδανασίω FR. — 18 έλειπε CN. — φυγή BR φήμη rell.

όλίγον έπανελθόντος έκ βασιλικοῦ προστάγματος, καὶ ἀναιφεθέντος ἐν περσίδι τοῦ διώκτου κατὰ τὴν περὶ αὐτοῦ θείαν τοῦ δικαίου πρόρρησιν. οἱ γὰρ ἕλληνες ὀρῶντες περιϊπτ. κορ. Ρ. — 3 σφοδρῶς om. Ρ. — ἐμπαικτιπῶς] ἐμπαίζοντες καὶ χλευάζοντες Ρ. — 4 ὁ δέ φησιν aἰ μὲν κωρ. κράζουσι Ρ. — 7 ὑμετέραν Ρ. — 8 τοῦ ἀποστάτου om. Ρ. — 8 ἐπανῆλθε — 11 προσδεχόμενος om. Ρ. — 11 — p. 520, 7 sic in P: καὶ πολλὴ κραυγή τε καὶ ταραχὴ καὶ ἀδοξία κατέσχε τοὺς ἕλληνας. οἱ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ οὐάλεντος αὐθις τὸν αὐτὸν ὀρῶν διωγμὸν ἀποδρὰς ἐν μνημείρ πατρίω κατέκρυψεν ἑαυτόν μῆνας δ΄. τοίνυν κατὰ τὸν νοητόν τοῦτον ἐπὶ οὐάλεντος χειμῶνα ὁ πολότλας καὶ πολύαθλος ἀθανάσιος μετὰ τοὺς πολλοὺς ἐκείνους τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγῶνάς τε καὶ διωγμούς, ὡν οὐδὲ ἀριθμεῖν ὅάδιον, πολλὰ προειρηπὼς πέτρω τῷ μετ' ἀὐτὸν ἐπισιόπω, οἶα καὶ δῶα π. τ. ἀ. ὑποστήσεται, τὸν βίον ὑπεξ. διαρκ. ἐπὶ τῆς ἰερ. ἕτη μς΄ προασκήσας καὶ διαπρέψας ἐν τῆ μοναζικῆ πολιτεία εἰ καὶ τις ἅλλος. (cf. Vitam Athan. cp. 17 p. CCXLV B et CCXLVI B.)

TEQPTIOT MONAXOT

κρόν γάρ άναπνεύσας έκ τούτου πάλιν ό τοῦ Οὐάλεντος ἐπέστη αὐτῷ πόλεμος, ὅθεν καὶ τοῦτον τροκωσάμενος διὰ τῆς καλῆς φυγῆς, ὡς πληρωθῆναι μῆνας δ΄ τὴν φυγὴν αὐτοῦ, τὸν βίον ὑπεξέρχεται διαρκέσας ἐπὶ τῆς ໂερωσύνης 5 ἔτη μς΄ πολλὰ πρὸ τοῦ θανάτου εἰρηκώς, μᾶλλον δὲ προγνωστικῶς προφητεύσας Πέτρφ τῷ μετ' αὐτὸν ἐπισκόπῳ, οἶα καὶ ὅσα παρὰ τῶν ᾿Αρειανῶν ὑποστήσεται.

Περί δε των έαυτοῦ ποιπίλων και διαφόρων ἀγώνων καί διωγμών φυγών τε καί άποκρύψεων άναριθμήτων άπο-10 λογούμενος άχουσον οία φάσχει δ μαχάριος εί γαρ λοιδοοοῦσι τοὺς πρυπτομένους ἀπὸ τῶν ζητούντων ἀνελεῖν παὶ διαβάλλουσι τούς φεύγοντας από των διωπόντων, τι ποιήσουσιν δρώντες τον μέν Ιαχώβ φεύγοντα τον άδελφόν, τον δὲ Μωϋσῆν ἐν Μαδιὰμ ὑποχωρήσαντα διὰ τὸν Φαραώ; τί 15 δε τοιαύτα φλυαρούντες απολογήσονται το Δαυίδ αποδιδράσκοντι τόν Σαούλ και κουπτομένω μέν τούτω έν τῶ σπηλαίω. άλλοιοῦντι δὲ τὸ πρόσωπον ξαυτοῦ, ἕως οὖ παρέλθη 424 Μ. τον Αγχούς και την έπιβουλην έκκλίνη; τι δ' αν είποιεν οί πάντα λέγοντες εύχερῶς καὶ πάντα λίθον κατὰ τὸ δὴ 20 λενόμενον κινοῦντες Ήλίαν τὸν μέγαν κουπτόμενον ἀκούοντες διὰ τὸν Άγαὰβ καὶ φεύγοντα διὰ τὰς ἀπειλὰς τῆς Ίεζάβει; και μέντοι και οι υίοι των προφητών ζητούμενοι τότε κατεκρύπτοντο λανθάνοντες έν τῷ σπηλαίω παρά τῷ

10-p. 521, 1 Athanas. Apol. de fuga sua cp. 10 Migne Tom. 25, 657 A.

2 πόλεμος αύτῶ BM. — 4 τοῦ βίου V et recc. plerique. — 5 τοῦ θανάτου ABR τοῦ θανάτου αὐτοῦ rell. — 12 ποιήσωσι EP. — 16 κουπτόμενου RV. — μὲν om. ARV. — τοῦτω F τοῦτο Α τοῦτον RV. — 17 αὐτοῦ ABF. — 18 ἀγχοῦς BDERV, — ἐκκλίνει ADFPRV. — 19 πάντες CR. — 20 ήλίαν BCR.

8—10 δς καί περί τῶν ποικ. καί διαφ. αύτοῦ ἀποφυγῶν τε καὶ ἀποκρύψεων ἀπολογούμενος τοιάδε φησίν Ρ. — 13 τὸν ἀδελφὸν ἡσαῦ Ρ Ath. — 22 οἱ om. P. **παραπ**ελευόμενον Επαστον ύπέρ εύσεβείας διωπόμενον κατά Θευθ συγγώρησιν και λέγοντα αποκρύβηθι μικρόν δσον δσον, έως αν ή δργή πυρίου παρέλθη; και γάρ οί μέν εύσεβώς ζώντες έν Χριστῷ διωχθήσονται άδίκως δηλονότι, 5 οί δε άνομοι δικαίως έκ προσώπου πυρίου εκδιωνθήσονται. καί σπέρμα άσεβών έξολοθρευθήσεται. ούτω δε καί οι της γάριτος τρόφιμοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ὑπανεγώρουν πουπτόμενοι. και ό μεν Πέτρος έκ της φυλακής άποδράς έξέφυγε τας γείρας Ηρώδου και της προσδοκίας των Ίου- 10 δαίων, δ δέ Παύλος έν Δαμασκώ παρά του έθνάργου ζητούμενος από τοῦ τείγους έν σαργάνη πεγάλασται και διέφυγε του ζητούντος την μανίαν. της τοίνυν γραφής τοιαύτα λεγούσης περί των άγίων, ποίαν άρα πρόφασιν της ξαυτών προπετείας και περί της των γραφών άγνοίας έξευρειν οί 15 φιλοσκώπται δυνήσονται; έν μέν γὰρ τῶ νόμω πρόσταξις ἦν άφορισθηναι και πόλεις φυγαδευτηρίους ύπερ τους ζητουμένους είς θάνατον, όπως δήποτε δύνασθαι διασώζεσθαι. έπ' έσγάτων δε παραγενόμενος δ πάλαι τῷ Μωση γρηματίσας έπεινα θεός λόγος αύθις έντολην δίδωσι λέγων. όταν 20 διώπωσιν ύμας έκ της πόλεως ταύτης, φεύγετε είς την έτέραν. και τότε οι έν τη Ιουδαία φευγέτωσαν είς τα όρη

3 Jes. 26, 20. — 7 Psalm. 36 (37), 28. — 7—p. 522, 5 Athan. ib. cp. 11. 12. — 20 Matth. 10, 23. — 22 Matth. 24, 16 sqq.

1 ούν] δὲ ABF. — ἐπινοήσωσιν ACDEP ἐπινοήσουσιν BFMRV. — 8 λέγοντι ACDEFR φησιν P. — 4 παφέλδοι AMR. — 10 τὰς προσδοπίας V. — 17 καὶ πόλεις ABPV Ath. καὶ οm. rell. — ὑπὲς του ζητουμένους A ὑπὲς τοῦς ζητουμένοις CEN ὑπὲς τῶν ζητουμένων BFRV (ὑπὲς τοῦ τοὺς ζητουμένους Ath.). — 18 δύνασδε P δύνωνται B δύνατται F. — 19 μωσεί BDV μωϋση R. — χοηματίσας] συλλαλήσας B (λαλήσας Ath.).

3 δσον alterum in P expunctum. — 5 ζάντες] ζείν έθέλοντες P. — 5 άδίχως — 6 έκδιωχθήσονται om. P ex homoeotel. — 13 τής om. P. — 17 άφανισθήναι P. 435 Μ καί δ έκ τοῦ δώματος μὴ καταβάτω ἄφαί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ δ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψάτω ἄφαι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς δ θεὸς λόγος ἄνθρωπος γενόμενος κατηξίωσε ζητούμενος ὡς ἡμεῖς κρυβῆναι καὶ πάλιν 5 διωκόμενος φυγεῖν καὶ τὴν ἐπιβουλὴν ἐκκλῖναι τῶν ἐναντίων ἡμᾶς διδάσκων μὴ ἐπιρρίπτειν ἑαυτοὺς εἰς κινδύνους. διὰ δὴ τοῦτο καὶ οἱ θεῖοι μάφτυρες ἐν τοῖς διωγμοῖς διωκόμενοι μὲν ἔφευγον, εύρισκόμενοι δὲ ἐμαρτύρουν.

'Αλλ' είποι δ' αν τις, φησίν δ μέγας και αποστολικός 10 Διονύσιος, ούκ έστι δικαιοσύνης άνδρας δσίους έαν άβοηθήτους ύπο των φαύλων έπτρυχομένους. πρός δν βητέον ώς, εί μέν άγαπῶσιν οῦς φής όσίους τὰ ἐπί γῆς ὑπό τῶν προσύλων ζηλούμενα, τοῦ θείου πάντως έκπεπτώκασιν ξοωτος, καί ούκ οίδ' όπως όσιοι κληθείεν αν άδικουντες τά 15 όντως έραστὰ καὶ θεῖα τοῖς ἀζηλώτοις καὶ ἀνεράστοις ὑπ' αὐτῶν οὐκ εὐαγῶς παρευδοκιμούμενα. εἰ δὲ τῶν ὄντως ὄντων έρωσιν, εύφραίνεσθαι χρή τούς τινών έφιεμένους, ήνίκα τῶν ἐφετῶν τυγγάνουσιν. ή οὐκ ἐν τούτω μαλλον πλησιάζουσι ταῖς ἀγγελικαῖς ἀρεταῖς, ὅταν ὡς δυνατὸν ἐφέσει τῶν 20 θείων άναγωρούσι της των ύλικων προσπαθείας έγγυμναζόμενοι πρός τοῦτο λίαν ἀνδρικῶς ἐν ταῖς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ περιστάσεσιν; ωστε ουν άληθες είπειν, δτι τουτο μαλλόν έστι τῆς θείας δικαιοσύνης ίδιον τὸ μὴ θέλγειν καὶ ἀπολλύειν των άρίστων την άριστότητα ταις των ύλικων δόσεσιν. 25 μηδέ, εί τις έπιγειροίη τοῦτο ποιείν, έῶν ἀβοηθήτους, ἀλλ'

9-p. 523, 2 Dionys. Areop. de divinis nominibus VIII, 8 Migne Tom. 3, 896.

2 καὶ ở ἐν τῷ ἀγοῷ — ἰμάτια αὐτοῦ ơm. FM. — 10 δικαιοσύνη BR. — 14 καὶ οὐκ ABPV Dion. καὶ ơm. rell. — 16 ὄντων ὄντως N ὅντων om. F. — 18 τυγχάνωσιν DR Dion. — η̈] ὴ P οῦ F δν R. — 19 ἀγγελικαῖς ABP Dion. εὐαγγελικαῖς rell. — 20 ἀναχωρῶσι MV Dion. — 22 ἀληθῶς AV. — 23 ἀπολλύειν CDEFV Dion. ἀπολύειν rell.

3 8 ros om. P Ath. - 22 rov P.

522

ένιδούειν αύτοὺς ἐν τῆ καλῆ καὶ ἀμειλίκτῷ στάσει καὶ ἀπονέμειν αὐτοῖς τοιούτοις οὖσι τὰ κατ' ἀξίαν.

Κωνσταντίνου δὲ τοῦ μεγάλου ὑπὸ Ἑλλήνων φιλοσόφων 426 Μ. όνειδισθέντος εἰς τὸ Βυζάντιον ὡς οὐ πράττει καλῶς παρὰ τὰ ἔθη τῶν παρὰ Ῥωμαίοις βασιλευσάντων διαγινόμενος, 5 ἀλλὰ νεωτερίζων τὴν θρησκείαν μεταθέμενος ἔδοξεν ἕνα τῶν φιλοσόφων διαλεχθῆναι Άλεξάνδρω τῷ ἐπισκόπω τοῦ Βυζαντίου περὶ τῆς πίστεως. λόγων δὲ ἄπειρος ἂν ὁ Ἀλέξανδρος, τὰ δὲ ἄλλα θεῖος, ἐν τῷ ἡμέρα τῆς διαλέξεως εἶπε τῷ διαλεκτικῷ φιλοσόφω. ἐν ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ 10 ἐπιτάττω σοι σιωπῶν καὶ μὴ φθέγγεσθαι. ἅμα δὲ τῷ λόγω ἐφιμώθη καὶ ἔμεινεν ἅλαλος.

'Εφ' ών χρόνων καὶ δ ἅγιος 'Αντώνιος ἐν πολλαῖς ἀρετειῖς καὶ μεγάλαις διαπρέπων ἀπουστὸς ἐγένετο τῷ βασιλεῖ, καὶ γράφει αὐτῷ παρακλητικὴν ἐπιστολὴν τοῦ σκυλῆναι 15 αὐτὸν ἕως Κωνσταντινουπόλεως, ὅπως τῶν εὐχῶν αὐτοῦ 427 Μ. ἀπολαύση. δ δὲ μακάριος γενόμενος ἐν πολλῆ φροντίδι

3-12 Theod. Lect. cf. Cram. An. II, 92, 2 Theoph. p. 23, 7 Leo Gramm. p. 88, 12 Theodos. Melit. p. 63.

4 πράττει AFNR et B lit. ex πράττειν (Cram. Theodos. Theophanis codd. optimi) πράττοι CELV (Leo Theoph. codd. alii). — 5 διαγενόμενος CER. — 12 έφημώθη codd. praeter BERV (P). — έμεινεν BCP Cram. διέμεινεν rell. Leo Theod. — 17 άπολαύσει ABCF.

3-12 sic in P: τοῦ δέ γε μεγάλου κωνστ. ὑφ' ἑλλ. τινῶν φιλος. ὑνειδ. περί τῆς εἰς χριστὸν πίστεως ἕδοξεν ἕνα τῶν φιλος. διαλ. ἀλεξ. ἐπισκόπφ κωνσαντινουπόλεως. και δὴ ἀρξαμένου τοῦ φιλοσόφου δυσφήμως διαλέγεσθαι. φησί γὰρ πρός αὐτὸν ὁ θείος ἀλέξανδρος· ἐν ὄνομ. ἰησοῦ χρ. σιωπῶν ἐπιτάττω σοι καὶ μὴ φθέγγεσθαι τὸ παράπαν· δς καί παραντίκα φιμωθείς ἕμεινεν ἄλαλος. -- 18 ἅγιος] μέγας P. -- 18--17 sic in P: ἀρεταῖς διαπρέπων ἀκούσας ὁ φιλόθεος καὶ φιλομόναχος οὖτος βασιλεὐς γράφει παρακλητικὴν ἐπιστολὴν προσκαλούμενος αὐτὸν ἐν κωνσταντινουπόλει εὐλογηθῆναι βουλόμενος ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ μέν γε καὶ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ἀρχιεφεῖς τε καὶ πατέρας εἰς παφάκλησιν αὐτοῦ κινήσας. καὶ γενόμενος ὁ γέρων ἐν πολλῆ ἀθυμία. λέγει τῷ μαθητῆ αὐτοῦ Παύλφ. τί λέγεις, τέκνον; ἀπέφχομαι πρός τὸν βασιλέα κατὰ τὴν παφάκλησιν αὐτοῦ; ὁ δὲ ἀποκοιθεὶς εἶπεν. ἐὰν ἀπέλθης, 'Αντώνιος ὑπάφχεις, ἐὰν δὲ μὴ ἀπέλθης, ἀββᾶς 'Αντώνιος. καὶ ὁ ἅγιος ἔφη. οὐκοῦν 5 διὰ τῆς δόξης ταύτης, ἐὰν μὴ λέγομαι ἀββᾶς, ὅντως οἰκ ἀπέφχομαι. καὶ τοῦτο μαθὰν ὁ διακοιτικώτατος βασιλεὺς ἀφελήθη μᾶλλον εἰς τὸ μέτριον καὶ ἀφιλόδοξον τοῦ ἁγίου γέροντος.

Περί οὖ καί δ μέγας 'Αθανάσιος ἔφη' ἔφθασε δὲ καὶ 10 μέχοι βασιλέων ἡ ἐνάφετος πολιτεία 'Αντωνίου. καὶ γὰφ μαθόντες Κωνσταντῖνος δ μέγας καὶ Κωνστάντιος καὶ Κώνστας οἱ αὕγουστοι ἔγραφον αὐτῷ ὡς πατρί καὶ ἠξίουν ἀντίγραφα παρ' αὐτοῦ δέχεσθαι. ἀλλ' οὕτε γράμματα δεχόμενος περί πολλοῦ τινος λόγον ἐποιεῦτο, οὕτε μὴν ὡς οἱ πολλοὶ 15 ἐπὶ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐγεγήθει. ὅτε γοῦν ἐκομίζετο αὐτῷ γράμματα, ἐκάλει τοὺς μοναχοὺς καὶ ἕλεγεν· μὴ θαυμάζετε, εἰ βασιλεὺς γράφει πρός ἡμᾶς, ἄνθρωπος γάρ ἐστι καὶ αὐτός, ἀλλὰ θαυμάζετε, ὅτι δ θεὸς τὸν νόμον ἔγραψε καὶ διὰ τοῦ ἰδίου υίοῦ λελάληκεν ἡμῖν. βουλομένου οὖν αὐτοῦ 20 μὴ παραδέχεσθαι τὰς ἐπιστολάς, ἐκωλύθη παρὰ τῶν μοναχῶν λεγόντων αὐτῷ ὅτι· χριστιανοί εἰσιν οἱ βασιλεῖς, καὶ μὴ ὡς

9-p. 525, 10 Athanas. Vita Antonii cp. 81 Migne Tom. 26, 956.

5 λέγωμαι BDERV. — 10 και γὰς ABPV Ath. γὰς om. rell. — 11 κῶνστας FM. — 19 λελάληκεν BP Ath. ἐλάληκεν A ἐλάλησεν rell.

2 αὐτοῦ καὶ τῶν πατέφων. ὁ δέ φησιν ἐἀν μὲν ἀπέλθεις P. — 4 καὶ ὁ γέφων εἶπεν οὐκ οὖν ἐἀν διὰ τ. δ. τ. οὐκέτι λέγομαι ἀββῶς P. — 7 ἀγίου οm. P. — 9 ἔφη διάφημος οὖν γενόμενος ἀντώνιος διὰ τὰς θείας αὐτοῦ καὶ διαφόφους ἀφετὰς ἔφθασε καὶ P invito Ath. — 10 βασιλέων ἡ φήμη αὐτοῦ. καὶ γὰφ μαθ. P Ath. — 12 αὕγουστοι] καίσαφες καὶ viοl αὐτοῦ P. — 14 λόγον om. P Ath. — ὡς οἱ πολλοὶ om. P Ath. — 19 βουλόμενος οὖν μὴ P. — 20 τὰς ἐπιστολὰς εἶτα παφακληθείς ὑπὸ τῶν μοναγῶν πάντων λεγόντων ὅτι P (similiter Ath.). — 21 καὶ Γνα μὴ P Ath.

XPONIKON

άποφηθέντες σκανδαλισθώσιν. ἐπέτρεπεν οὖν ἀναγινώσκεσθαι τὰς ἐπιστολὰς καὶ ἀντέγραφεν ἀποδεχόμενος αὐτούς, ὅτι τὸν Χριστὸν προσχυνοῦσιν, συνεβούλευε δὲ τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ μὴ μεγάλα τὰ παρόντα ἡγεῖσθαι, ἀλλὰ μνημονεύειν ἀεὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς μελλούσης πρίσεως καὶ 5 ἀνταποδόσεως καὶ εἰδέναι μόνον τὸν θεὸν ἀληθινὸν βασιλέα καὶ αἰάνιον. φιλανθρώπους τε εἶναι αὐτοὺς ἠξίου καὶ τοῦ δικαίου φροντίζειν καὶ τῶν πτωχῶν ὡς μέλλοντας περὶ τῆς ἀρχῆς αὐτῶν δοῦναι λόγον τῷ Θεῷ. ἅπερ οί βασιλεῖς 488 Μ. δεχόμενοι λίαν ἔχαιρον ἐπὶ τῆ παραινέσει τοῦ θεοφόρου. 10

Τοῦ οὖν θείου Κωνσταντίνου βασιλεύσαντος ἐν Ῥώμη ἔτη ιβ΄ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτη κ΄, καὶ ἐν Νικομηδεία τελευτήσαντος ἐτῶν ξε΄, οἰ τρεῖς υίοὶ αὐτοῦ ἐκράτησαν τῶν Ῥωμαίων, τῆς μὲν ἀνατολῆς Κωνστάντιος, τῆς δὲ δύ- 439 Μ. σεως Κωνσταντῖνος καὶ Κώνστας. ὡς καὶ φονεύσας τὸν 15 ἀδελφὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνον καὶ βασιλεύσας μόνος ἔτη 15΄ ἐσφάγη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ δήμου.

Έματαιώθησαν τοίνυν οι καταψευδόμενοι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ φάσκοντες, ὅτι ἐν τῆ τελευτῆ ἐβαπτίσθη καὶ μέχρι τότε ἀβάπτιστος ὑπῆρχεν. πῶς γὰρ ἂν ὁ τοιοῦτος 20 ἀνὴρ θεοσεβὴς καὶ φιλόχριστος καὶ περὶ τὴν πίστιν θερμότατος ἠνέσχετο χρόνους τοσούτους κεχωρίσθαι τῆς θείας μεταλήψεως τῶν μυστηρίων καὶ μάλιστά γε τοιούτοις πατρᾶσιν ἁγίοις

18-p. 526, 11 cf. Theoph. p. 18.

1 άπορριφθέντες FN άπορριφέντες R παροραθέντες B. — 6 μόνον άληθινόν θεόν R μόνον τόν άληθινόν (om. θεόν) FM. — 10 τοῦ θεοφόρου ABP τοῦ δικαίου rell. — 14 τῶν om. AB. — 15 κώνστας καὶ κωνσταντῖνος BF. — κῶνστας FM. — 22 κεχωρείσθαι AFM χωρίς B. — 23 ἀγίοις om. FP.

1 ούν om. P Ath. — 5 άει μαλλον τον θάνατον και την μέλλουσαν κρίσιν και άνταπόδοσιν P (μαλλον etiam Ath.). — 9 τῷ θεῷ om. P. — 19 φάσκοντες αὐτον ἐν τῆ τελ. βεβαπτίσθαι μέχρι τότε το βάπτισμα ὑπερτιθέμενον P. — 21 την είς χριστον πίστιν P. — 23 γε om. P.

συνδιαιτώμενος καί της δεράς αύτων διδασκαλίας καί νουθεσίας έπόμενος άσπασίως και γνησίως; πώς δε και τοις άπίστοις έφαίνετο γριστιανός τέλειος μήπω τελειωθείς διά του βαπτίouaros: nos dè nai à narenelvon nai avarnator rous allous 5 απαντας απίστους δηλονότι πιστεύσαι και βαπτισθηναι και την άνίαν τριάδα δμολογήσαι καθαρώτερόν τε καί τηλαυγέστερον αὐτὸς ἐν τοιούτω σκότω ἐτύγγανεν; ἀληθῶς ψεῦδος τοῦτο ὑπάρχει και άνάπλασμα τῆς Αρειανικῆς και άθέου αίρέσεως και τῆς 130 Μ. αύτῶν ἀπιστίας καὶ ἀσεβείας κακούργημα βουλομένων τῆς οἰ-10 κείας αίρέσεως ύπασπιστην αποδείξαι τον μέγαν Κωνσταντίνον καί δπό 'Αρειανών αὐτὸν δῆθεν βαπτισθῆναι ἀναπλαττόντων. Τοιγάρτοι καί δ μέγας Ισίδωρος τοιάδε αποίν δει τοίνυν ἀπολουθεῖν καὶ πειθαργεῖν τῆ συγκροτηθείση μεγάλη καὶ ἁγία συνόδω ἐν Νικαία κατὰ Άρείου τοῦ δυσσεβοῦς 15 τῶν τιη' άγίων πατέρων. ἐκείνη γὰρ θεόθεν ἐμπνευσθεῖσα τάληθές έδογμάτισεν. Ιστέον τοίνον ώς έν τη παλαιά διαθήκη περί τῆς άγίας καὶ δμοουσίου τριάδος μυστικῶς ή διδασκαλία έγκατέσπαρται, ώς και Φίλωνα καίτοι γε Ίουδαΐον άνδρα δπάρχοντα και ζηλωτήν δι' ών καταλέλοιπε

12-16 Isidor. Pelus. Epp. IV, 99 Migne Tom. 78, 1165 A. -16-p. 530, 9 ib. II, 143 Migne 585 B.

1 ταξς ίεραζς αὐτ. διδασκαλίαις καὶ νουθεσίαις BF. — 4 καὶ ante ὁ om. AB. — 7 ψευδὲς τοῦτο Ϝ τοῦτο ψεῦδος (ψευδῶς R) MR. — 10 ὑποδεξαι C ἀναδεξαι A. — 11 δηθεν αὐτὸν βαπτ. V δηθεν βαπτ. αὐτὸν B. — 18 γε om. RV. — 18.19 ἰουδαζον ὅντα καὶ ζηλωτὴν FP Isid. — 19 καταλέλειπται R κατέλιπε F ἀπολέλοιπε P Isid.

1 την ίεραν — διδασκαλίαν m. 2 P. — και νουθεσίας om. P. — 2 άσπασίως τε και P. — 3—11 sic in P: διὰ τοῦ βάπτ. και δπερ άλλοις κατεπήγει δέχεσθαι και την σωτηρίαν και άπολύτοωσιν τῶν ἀμαρτημάτων θᾶττον καρποῦσθαι διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ θανάτου και αἰφνίδιον αὐτὸς ἀμέτοχός τε και ἀμύητος διεκαρτέρει. μη γένοιτο. γέλως γὰρ τοῦτο και λῆρος και τῆς ἀρειανικῆς μανίας τὸ κακοόργημα βουλ. τ. οἰκ. αἰρ. ὅπ. αὐτὸν ἀποφῆναι δῆθεν και ὑπὸ ἀρ. βαπτισθῆναι. — 12 τοιγάρτοι περί τῆς πρώτης συνόδου καί P. — 14 τοῦ δυσσεβοῦς om. P. — 15 τῶν θείων τιη πατέρων P. — 17. 18 ἐγκατέσπαρται μυστικῶς ἡ διδασκαλία P.

XPONIKON

συγγραμμάτων άπομάχεσθαι τῆ οἰκεία θρησκεία. βασανίζων ναο το είοημένον έν είκονι θεοῦ έποίησα τον άνθρωπου, ήναγκάσθη δπό της άληθείας και έξεβιάσθη και τον τοῦ θεοῦ λόγον θεολογήσαι. τί γάρ; εί καὶ δεύτερον τὸν συναίδιον τῶ πατρί και ἀριθμοῦ και γρόνων ἀνώτερον ὄντα 5 xalei דאָך מאאטרומך און לקואיסטעבייסך, טאטר דייסומי לעיד אמל έτέρου προσώπου. ούκ ένταῦθα δὲ μόνον ἔπαθε τοῦτο. άλλὰ παὶ τὸ Θεὸς καὶ τὸ κύριος ξρμηνεῦσαι πειρώμενος τῆς βασιλικωτάτης τριάδος Εννοιαν Έσχεν. φάσκων γάρ δτι είς έστιν δ θεός ού πρός τον άριθμον κατέδραμε της μονάδος. 10 άλλά πρός το μυστήριον της άγίας τριάδος, το των μέν πάντη διαιρετών ένικώτερον, των δε όντως μοναδικών άφθονώτερον. και ούτω κατά κράτος είδεν αύτου την ψυγήν. ώς άναγκασθηναι διαρρήδην τοῦτο καὶ φάναι καὶ ἐν γράμμασι καταλεΐψαι. δύο μέν γὰρ είπεν είναι τὰς τοῦ ὄντος 16 431 Μ δυνάμεις, ών ή μέν ποιητική και εύεργετική φησι καλειται θεός, ή δε βασιλική και τιμωρητική κύριος, ού πόρρω βαίνων τοῦ φήσαντος. Χριστός θεοῦ δύναμις καὶ θεοῦ σοφία, δύναμις ούκ άνυπόστατος, άλλ' ένυπόστατος και παντοδύναμος και ύποστάσεως δημιουργός και ίσοσθενής εκείνου, οξ 20 δύναμίς έστιν. και πάλιν δ Φίλων περί τοῦ θεάματος οῦ είδε Μωϋσῆς ἐκφράζων ἔφη· θέαμα πληκτικώτατον. είτα δοά μετ' όλίγα κατά μέσην την φλόγα μορφήν τινα περικαλλεστάτην έμφερη ούδεν των δρατων, θεοειδέστατον άγαλμα, φῶς αύγοειδέστερον τοῦ πυρὸς ἀπαστράπτουσαν, ην ἐάν τις 25

2 Gen. 9, 6. - 18 1. Cor. 1, 24. - 22 Exod. 3, 2 sqq.

2 ἐποίησε BR Is. — 18 είλεν B Is. et Suid. v. θεός. — 15 μèν om. C Is. — τοῦ ὅντος (ὅντος F) FP Suid. τοῦ (τούτου B) ὅντως rell. — 16 ἡ om. CDE in D m. 2 spr. vers. — 24 ἐμφεξῆ. ῆ A ἐμφεξὴς P et Is. sed in enuntiato aliter conformato. — ούδενὶ BF.

1 ἀπομάχεσθαι φαίνεται τῆ Ρ. — 3.4 τὸν θεὸν λόγον Ρ. — 8 και τὸ ante κύριος om. Ρ (τὸ om. Is.). — 11 ἀγίας om. Ρ Is. — 20 ὑποστάσεων Ρ Is.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

34

527

ύπετόπησεν είκόνα τοῦ ὄντος είναι καλῶς ὑπείληφεν. εί δέ τις περί της είκονος άκριβως μαθείν βούλεται, άκουέτω Παύλου αράζοντος περί τοῦ υίοῦ. ὅς ἐστιν είκων τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου. οὐκοῦν κἀκεῖνος θεολογίας ὀρθοδόξου ἅπτε-5 ται. μή γάρ την απρίβειαν ζήτει παρά του δυνηθέντος όλως διὰ σύνεσιν είλικοινή κατοπτεῦσαι την άλήθειαν καὶ דא ולום טסחסאבום מאסעמצבסטמו, מאל לאבויט לאטטבו, מדו בוב εν πρόσωπον ού συνέπλεισε την θεολογίαν, ως οί απαίδευτοι καί κακόσχολοι των Ιουδαίων καθηγηταί προλήψει τινί 10 κατεγόμενοι δογματίζουσιν. ούκ έκ τούτων δε μόνον πληκτικωτάτων δντων είς ταύτην προήχθη, ώς γε ήγουμαι, την έννοιαν, άλλα καί έκ του ποιήσωμεν άνθρωπον κατ' είκόνα ήμετέραν καί καθ' όμοίωσιν, και έκ τοῦ. ἕβρεξε κύριος πῦρ 432 M. παρά πυρίου, καί έκ τοῦ είπεν δ κύριος τῷ πυρίω μου, 15 κάθου έκ δεξιών μου, και έκ τοῦ. ὅτι ἐν σοι δ θεός και σύ εί δ θεός. τούς γάρ λέγοντας ότι μυριάκις έστιν άγιος δ Θεός καί τό άγιος, άγιος, άγιος κύριος παρερμηνεύσαι τολμώντας λαμπρώς έλέγχει τό έξεξήτησα το πρόσωπόν σου, τό πρόσωπόν σου, κύριε, ζητήσω μη αποστρέψης το πρόσ-20 ωπόν σου άπ' έμοῦ. εί μη γὰρ την άγιαν άνεκήρυττε μυστικῶς τριάδα δ φράσας, περιττολογίας δίκαιος ἂν εἴη ἀπαιτηθήναι δίκας. ού μόνον δε έν τούτω (χρήναι γάρ οίμαι έπι σαφέστερον δομήσαι δητόν), άλλά και έν τω. Θύσον τω Θεώ θυσίαν αίνέσεως και απόδος το ύψίστο τας εύχάς σου και

3 Col. 1, 15. — 12 Gen. 1, 26. — 13 Gen. 19, 24. — 14 Psalm. 109 (110), 1. — 15 Jes. 45, 14; 15. — 17 Jes. 6, 3. — 18 Psalm. 26 (27), 8; 9. — 23 Psalm. 49 (50), 14; 15.

1 όντος DFP όντως rell. — 3 υίοῦ] ἰησοῦ PR (Χριστοῦ Is.). — 5 ζητεί ΑΡ ζητείη ε. ζητεί ή R. — 10 μόνων CFG. — 17 ῶγιος tertium om. CER. — 19 τὸ πρόσωπόν σου κύριε — ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου om. AF. — 20 σου om. E Isid. — ἐκήρυττε BR.

5 τοῦ μή δυνηθέντος Ρ.

XPONIKON

έπικάλεσαί με έν ήμέρα θλίψεώς σου, και έξελοῦμαί σε, και δοξάσεις με. εί μη γαο η τοιας έντανθα σαφώς έκηρύττετο, έδει βηθήναι θύσον τῷ θεῷ θυσίαν αίνέσεως καί άπόδος τας εύχάς σου και έπικάλεσαι αύτον έν ήμέρα θλίψεως, καί έξελειταί σε, καί δοξάσεις αυτόν. άλλ' ούτω μέν 5 ούκ έρρήθη, είρηται δὲ ὡς είρηται. σαφῶς γὰρ καὶ διὰ τούτων καί δι' άλλων πολλών ή παλαιά κηρύττει ότι ούγ ένδη προσώπου κηρύττει δεσποτείαν, άλλα τριών μεν ύποστάσεων, μιᾶς δὲ οὐσίας, ίνα καὶ Ἰουδαίων στηλιτεύση τὴν ώς έφ' ένος προσώπου ούη ύγιη έννοιαν. οίς και Σαβέλ-10 λιος ήπολούθησεν, ίσως έπ της άγαν του υίου πρός τόν πατέρα Ισότητος είς το μίαν υπόστασιν δογματίσαι νευρωθείς την πολυθείαν Έλλήνων έξωστράπισεν. ων "Αρειος **κ**αί Εύνόμιος ξάλωσαν είναι φοιτηταί την των ύποστάσεων διαφοράν είς την ούσίαν παραλόγως έλπύσαντες. εί δέ τις 15 φαίη διὰ τί γὰρ μη σαφώς και διαρρήδην έξ ἀρχής ταῦτα 438 Μ. κεπήρυπται; φαίην δτι μάλιστα μέν τοῖς συνετῶς ἀπούουσι λαμπρά έστιν αθτη καὶ ἀπόδειξις καὶ διδασκαλία, ὡς καὶ τῶ σοφῶ ἔδοξε Φίλωνι. εί δὲ καὶ συνεσκιασμένως ἐρρήθη, έπεινο λογίζεσθαι χρή, ότι 'Ιουδαίοις τοις είς πολυθείαν δέ- 20 πουσι νομοθετούντες ούκ έδοκίμασαν διαφοράν προσώπων είσαγαγείν, ίνα μη διάφορον φύσιν έν ταις υποστάσεσιν είναι δογματίσαντες είς είδωλολατρείαν έλαυσθώσιν, άλλά τό τής μοναργίας έξ άργης μαθόντες μάθημα κατά μικρόν τό

4 ἀπόδος αὐτῷ τὰς F Isid. ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς RV. — $\partial \lambda$ ίψεώς σου FP Is. — 6 ἐρεέδη ERV ἑρέδη A. — γὰρ καὶ διὰ ABP Is. καὶ om. rell. — 7 διὰ πολλῶν (om. ἄλλων) RV. — 8 κηρόττει BP Is. σημαίνει rell. et Suid. v. ἅγιος. — 9 ἕνα] εἰ DF. — 11 ἴσως ἐκ ABP Is. δς ἐκ R ἴσως δὲ ἐκ rell. — 13 τῶν ἑλλήνων ABV. — 19 ἐρρίδη C ἑρρέδη AERV.

1 με — 4 ἐπιπάλεσαι om. P ex homoeotel. — 13 καl τὴν π. έλλ. έξοστραπήσαι P (Is.). — 21 νομοθετῶν οὐκ ἐδοκίμασε P Is. προσώπου P. — 22 ἶνα μὴ καl P (ἶνα καl μὴ Is.). — 23 ἐγκυλισθῶσιν P (ἐκχ. Is.).

529

τῶν ὑποστάσεων ἀναδιδαχθῶσι δόγμα τὸ πάλιν εἰς ἐνότητα φύσεως ἀνατρέχον, ὡς εἶναι τὰ μὲν ἐνικῶς λεγόμενα τῆς ταυτότητος τῆς φύσεως παραστατικά, τὰ δὲ ὑπερβαίνοντα τὸν ἑνικὸν ἀριθμὸν τῆς τῶν ὑποστάσεων ἰδιότητος τῆς εἰς 5 μίαν οὐσίαν συναγομένης. τὸ μὲν γὰρ διαφόρους φύσεις ὑποτίθεσθαι Ἐλληνικόν, τὸ δὲ Ἐν πρόσωπον ῆγουν μίαν ὑπόστασιν Ἰουδαϊκόν, τὸ δὲ πλατύνοντας εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα τὰς ὑποστάσεις εἰς μίαν οὐσίαν συνάγειν ὀρθότατόν ἐστι καὶ ἀληθινὸν τὸ δόγμα.

Κεφάλαιον δε έπι τοῖς λεγομένοις οὐκ ἔστι φυσικὰς 10 άποδείξεις κατά πάντα παραστῆσαι τῶν ὑπὲρ φύσιν πραγμάτων. εί γὰρ καί σὰρξ ἀληθής ὁ λόγος ἐγένετο, ἀλλ' οὐ ψιλός άνθρωπος δ Χριστός ένανθρωπήσας, μαλλον δε θεός έξ έκατέρων των φύσεων είς υπάρχων υίος θεοῦ, θεός 15 ύπερούσιος, εί και διαρρήγνυνται οί το μείζον και έλαττον έπι τοῦ πατρός και τοῦ υίοῦ συγκρίνοντες έτεροούσιον τόν 434 Μ. υίον τοῦ πατρός καὶ ἀνόμοιον δογματίζοντες. οὐ γὰρ ἴσασιν, ώς ξοικεν, δτι το μείζον και ξλαττον έπι των όμοουσίων ζητειται και κρίνεται, ως άνθρωπος άνθρώπου μείζων 20 και βούς βοός και ίππος ίππου, και άπαξαπιώς ό κανών της συγπρίσεως τοις δμογενέσιν άρμόζει. δ τοίνυν τὰ τοῦ θεού τολμηρώς περιεργαζόμενος και μείζονα λέγων του υίου τόν πατέρα την σύγκρισιν ως δμοούσιον προσίεται, καν μή βούληται. έτεροούσια γαρ αλλήλοις συγκρίνεσθαι ου δύνα-25 ται, ούτε λέγεται μείζων άνθρωπος βοός ή μείζων ίππος καμήλου ή μείζων όνος ίγθύος. τα μέντοι γε τον ενικόν

26-p. 531, 11 Isidor. Pelus. Epp. III, 27 Migne 748 D.

2 ἀνατρέχον — 3 φύσεως om. AF. — 10 ἐπλ] ἐστὶ RV. — 16 τὸν νἰὸν om. DE. — 18 τὸ μετζον ABP τὸ m. 1 ut vid. spr. vers. in V om. rell. — 19 μετζον ACFP. — 20 ᾶπαξ ἁπλῶς ČD EFR. — 24 βούλεται BCDFR. — ἑτερούσια ER.

3 τῆς φύσεως εἰσὶ παφαστατικά Ρ. — 9 καὶ ἀἰηθέστατον δόγμα Ρ Ιs.

XPONIKON

άφιθμὸν ὑπεφβαίνοντα ἐν τῆ θεία γραφῆ τῆς τῶν ὑποστάσεων διαφορᾶς εἰσι παραστατικά, τὰ δέ γ' ἐνικῶς ἐξενηνεγμένα τῆς ταυτότητος τῆς φύσεως. τὰ μὲν γὰρ εἰφηται, ἵνα Σαβέλλιος καὶ Ἰουδαῖοι ἐπιστομισθῶσιν, τὰ δέ, ἵνα Ἄρειος καὶ Εὐνόμιος καὶ Ἐλληνες στηλιτευθῶσιν. οί γὰρ πλατύ- 5 νοντες μὲν εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα τὸν τῶν ἰδιοτήτων ἀριθμόν, συστέλλοντες δὲ εἰς μίαν οὐσίαν, ὀρθότατα δογματίζουσι καὶ ταῖς τῶν οὐρανίων χρησμῶν ἔπονται διδασκαλίαις μήτε εἰς πολυθείαν διὰ τὴν τῆς φύσεως διαφορὰν ἐκπίπτοντες, μήτε εἰς Ἰουδαϊσμὸν διὰ τὴν τοῦ ἑνὸς προσώπου σύστασιν 10 ολισθαίνοντες.

Πῶς δὲ οὐκ ἐρυθριῶσι κτίσματι προσκυνοῦντες καὶ ταῖς ἑαυτῶν μαχόμενοι ψήφοις; ἀπαγορεύοντες γὰρ τὸ μὴ τῆ κτίσει προσκυνεῖν ὡς Ἑλληνικὸν αὐτοὶ τοῦτο δρῶντες ἑαυτοὺς λανθάνουσιν. χρὴ δὲ καὶ τοῦτο εἰδέναι, ὡς οὐ τὰ αὐτὰ 15 ὀνόματα πάντως καὶ τὰ αὐτὰ μηνύει πράγματα, οὕτε ἡ ὁμωνυμία συνωνυμίαν ἐκ παντός τρόπου ἐμφαίνει. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ υίοῦ κυρίως λέγεται ἡ γέννησις, ἐπὶ δὲ τῶν κτισμάτων καταχρηστικῶς, ἐπἰ ἐκείνου μὲν τῆς ἀληθείας ἕνεκεν καὶ τῆς ὁμοουσιότητος, ἐπὶ δὲ τούτων τιμῆς χάριν καὶ 20 υίοθεσίας: βουληθεἰς γὰρ ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγω ἀληθείας. μὴ τοίνυν ἡ ὁμωνυμία τὴν ὁμοτιμίαν ἐνταῦθα τικτέτω, μηδὲ τὰ καταχρηστικῶς εἰρημένα κυρίως λελέχθαι νομιζέσθω, ἐπεὶ 435 Μ. καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τἅλλα πάντα τὰ τῆ θεία μὴ πρέποντα φύσει καταχρηστικῶς λελεγμένα οὐκ ἄν τις εὖ 25

21 Ep. Jac. I, 18.

2 τὰ δέ γε ἐνικῶς F τὰ δὲ ἐνικῶς unus ex recc. τὰ δὲ γενικῶς rell. (τὰ δ' ἑνικῶς Isid.). — 4 ἐπιστομιδῶσιν C et recc. nonnulli ἐπιστομηδῶσιν AP et recc. plerique ἐπιστομωδῶσιν F. — 7 ὀφδότητα DR. — 12 κτίσμασι CD κτίσμα R. — 16 μηνόει Ρ μηκύνει (-η B -ειν A) rell. — 24 τὰ ἔλλα AE. — τὰ om. ADF.

8 didáonaloi didaonallais P e dittographia. Ante didáonaloi m. 2 spr. vers. $\dot{\omega}_{S.}$ — 9 $\dot{\epsilon}\mu\pi l\pi\tau$ ortes P. — 10 tob om. P. — oúrtaoir P. — 21 yáo gyoir P.

φρονών πυρίως πεφράσθαι φαίη. δήλον γάρ έστιν. Θτι έκάστω χωρίω και έκάστη λέξει ή προσήκουσα και άρμόξουσα διασάφησις προσαγομένη την άλήθειαν ώδίνει. είπάτωσαν δέ γε και οι είς το άγιον πνεύμα βλασφημούντες και της 5 θείας ούσίας αύτο γωρίζοντες, πῶς δ θεός και σωτήρ ήμῶν ένανθρωπήσας παρέδωκε συμπληρωτικόν είναι της άγίας τριάδος τὸ πανάγιον πνεῦμα, καὶ ἐν τῆ ἐπικλήσει τοῦ Θείου βαπτίσματος σύν πατρί και υίφ ώς έλευθεροῦν τῶν άμαρτημάτων τούς άνθρώπους άριθμούμενον καί έπι της μυστι-10 κής τραπέζης τὸ σῶμα ίδικὸν τῆς τοῦ υίοῦ σαρκώσεως άποφαίνον, πως αν είη ποιητόν ή κτιστόν ή της δουλικής φύσεως, άλλ' ού της δεσποτικής και δημιουργού και βασιλίδος ούσίας συγγενές και δμοούσιον το άγιον πνεύμα; εί γαρ δούλον, μή συναριθμείσθω μετά του δεσπότου, και εί 15 אדוסµa, µh סטימפוטµבוסט דש אדוסדא. אישדמו אמס אמל סטיηρίθμηται, έπειδή τῷ ἀπριβεῖ τῶν τοιούτων δογματιστή Χριστῷ πείθεσθαι προσήκει βεβαίως καὶ ἀσφαλῶς τὰ περί τής οίχείας ούσίας διδάσχοντι, εί χαι τοῖς πνευματομάχοις δοκεί σοφωτέρους είναι και τὰ οὐράνια πλέον είδέναι θεοῦ 20 πομπάζοντας η μαλλον τολμηρώς τε και δυσσεβώς δητορεύοντας. εί ούν δ Θεΐος Δανιήλ άγγελον Θεασάμενος καί θαυμάσας τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ὀφθέντος πρηνής έπεσεν έκπλαγείς πρός τὸ παράδοξον τῆς θέας, ποίαν έξου-

5-20 Isidor. Epp. I, 109 Migne 256 B. - 21-p. 533, 3 *ib.* III, 386 Migne 1028 D.

1 πεφράσθαι BDP περιφράσθαι Α περιπεφράσθαι CEFV περί τε φράσθαι G περιφράσασθαι R. — 5 πῶς] εἰ Isid. — 7 θείου] άγίου CIsid. — 11 πῶς δὲ ἀν ABV. — 14 εἰ κτίσμα (οm. καί) CDEF εἰ δὲ κτίσμα R. — 19 σοφωτέροις ERV. — 28 πρός om. RV.

5 obslag ànomolforres sprecripto inter vers. auto P. — 8 àµaqrıõr P Isid. — 9 robs àrdobnovs om. P Isid. — 14 àqıdµelsda P Isid. — 15 svynelsda P Isid. — 18 el om. P. — 21 detos nal sogos P. — 22 rd ante µéyedos om. P. σιν άπολογίαν οί πατρί και υίῶ και άγιω πνεύματι μεσιτεύειν τολμώντες και την άρρητον φύσιν λόγοις ζυγοστατείν έπιχειρούντες καί φυσιολογούντες; την τοίνυν άχρονον καί άζδιον και άμεσίτευτον και παντός λόγου και νοῦ κρείττονα ποόοδον τοῦ υίοῦ ἀπὸ τοῦ πατρὸς γέννησιν καλοῦσιν αί 5 γραφαί, ούχ ίνα πάθος ύπογράψωσιν, άλλ' ίνα το δμοούσιον ύποδείξωσιν δμοούσια γαο το όντι τα τιπτόμενα τοις τίπτου- 436 Μ. σιν. ΐνα δὲ μή φαντασίαν πάθους ἐπικομίση, λόγον προσανορεύουσιν. καί ίνα μή νεώτερος έπινοηθή, έν άργη ήν δ λόγος φησίν. είτα και την πρός τον πατέρα σχέσιν κηρύτ- 10 τοντες και δ λόγος ήν πρός τον θεόν. είτα και την άξιαν. καί θεός ήν ό λόγος, έκ μέν τοῦ υίοῦ τὸ όμοούσιον, έκ δὲ τοῦ λόγου τὸ ἀπαθές, καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἐν ἀρχῆ εἶναι τὸ συναίδιον, έκ δε του πρός τόν πατέρα είναι την πρός αύτόν οίκειότητα, διὰ δὲ τοῦ Θεόν είναι την ἀξίαν αὐτοῦ κατα- 15 μαθόντες και έξ ξκάστου δνόματος τὸ μὴ ξφορμοῦν καὶ άπρεπές άποπεμψάμενοι, οίον άπό μέν τοῦ υίοῦ τὸ νεώτεοον, από δε τοῦ λόγου τὸ άνυπόστατον, θεὸν ἀίδιον δμοούσιον άπαθῶς καὶ ἀγρόνως ἐκ τοῦ πατρός προελθόντα είδείημέν τε καί προσκυνήσαιμεν. 20

[β'. Περί Κωνσταντίου.]

. Μετὰ δὲ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσε Κωνστάντιος υίὸς αὐτοῦ ἕτη ια΄, ὃς μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν εἰς τὸ

3-20 Isidor. Epp. IV, 142 Migne 1224 A.

9 $\eta \nu$ om. AB. — 17 rdv veáregov CPR. — 18 évvnósrarov BR. — 19 ánadāg EPR et m. 2 A áyadāg (-dog C) rell. — 20 $\eta deinµev$ (ηd . C) CDPV ideinµev F idnes µév B idoinµev R. — 22 novor. 5 vids adroũ ABR 5 vids adroũ n. F. — 23 ếrn na' R ếrn nd' B. — rhy relevrhy roũ nargds (adroũ add. F) CF.

8 φαντασία πάθους έπιχωμάση Ρ. — 9 νεώτερον έπινοηθείη Plsid. — 10 φασίν Plsid. — 16 έφαρμοθν Ρ. — 18 τον άνυπόστατον Ρ.

Αρειανικόν φρόνημα παρασυρείς κατεβιάζετο τον θεΐου Άλέξανδρον Κωνσταντινουπόλεως δέξασθαι τον Αρειον είς ποινωνίαν. τοῦ δὲ μή άνεγομένου παντελῶς, άλλὰ φάσκοντος. έγώ, βασιλεῦ, τὸν ὑπὸ τῶν τιη΄ πατέρων καταπριθέντα καὶ 5 άναθεματισθέντα δέξασθαι ού δύναμαι· έφη δ βασιλεύς· δρα, δ έπίσκοπε, μη άκων δέξη αὐτόν ἰδοῦ γὰρ καὶ σύνοδον έκέλευσα γενέσθαι πρός τό γυμνασθήναι τα παρ' έκατέ-437 Μ. ρων δμών απριβέστερον. δ δε άγιος επίσκοπος Άλεξανδρος aveory Evovis หล่ เริญเอยง ลกอ่ กอองต์กอบ rov Basileas le-10 yav to לבאקעם אטפוט אבאבטשים. אמן באשמי בור דאי באκλησίαν και έπιπεσών τῷ άγίω θυσιαστηρίω δι' ὅλης τῆς νυπτός έβόα πρός τόν θεόν μετά δαπρύων λέγων πύριε δ θεός, μή συγγωρήσης τῷ ἀναιδεῖ λύκφ καὶ ἅρπαγι είσελθεῖν είς την [άγίαν] έκκλησίαν σου, άλλά δίκασον ένδικως τον 15 άδικον έν τάχει. τη δε έπαύριον της συνόδου συγκροτηθείσης έν τη έκκλησία, δ Άρειος έργόμενος μετά πάντων τῶν δμοφρόνων αὐτοῦ εἰσῆλθεν ὡς διὰ χρείαν τῆς γαστρός είς οίκόν τινος όπισθεν τοῦ φόρου, ἐν ῷ τόπω, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, πρηνής γενόμενος έξαίφνης έλάκισε μέσος, καί 20 έξεγύθη τὰ σπλάγγνα αὐτοῦ πάντα, καὶ ἀμφοτέρων διήμαρτεν δ δείλαιος, της τε ποινωνίας παι της παρούσης ζωής. παι

15-p. 535, 4 Theodoret. Hist. eccl. I, 18 ex Athanas. Ep. ad Scrapionem.

4 όπο τῶν τιη' BCP τῶν om. rell. — 10 τοῦ χυρίου BRV τοῦ θεοῦ F. — 12 μετὰ δακρύων om. F. — λέγων ante προς τὸν θεὸν ins. N ante μετὰ δακρύων V. — 14 ἀγίαν om. DFP. — 18 ὅπισθεν BEFPR ὅπιθεν rell. — 19 ἐλάκ. μέσως ἐξαίφνης N ἐξαίφνης om. R. — ἐλάκισε DFV ἐλάκησε ABCEMP ἐλάκκησε L ἐξελάκισε (-ησε G) GR. — μέσως CELN. — 20 ἐξεχύθη τὰ (στὰν P) σπλ. αὐτοῦ πάντα AP ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλ. αὐτοῦ rell.

5 φησιν P. — 8 ό δὲ ἀλέξανδρος ἀναστὰς εόθὺς ἐξήλθε P. — 10 γινέσθω P. — 11. 12 τῷ θυσιαστ. πρός τὸν θεὸν ἐβόα μετὰ δακρύω (sic) ὅλην τὴν νύκτα λέγων P. — 16 ὁ ἄρειος ἐκδεχομένων αὐτὸν πάντων ἐρχόμενος, ῶς φησι θεοδώρητος, μετὰ τῶν ὁμοφρ. εἰσήλθεν P. — 18 εἰς οἶχόν τινος om. P. δ μέν Άρειος ούτω κατέστρεψε τον βίον, οί δὲ δμόφρονες αὐτοῦ μεγάλως ἦσχύνθησαν καὶ διεσκορπίσθησαν. δ δὲ ποιμὴν δ καλός, δ μακαρίτης Άλέξανδρος, τῆς ἐκκλησίας χαιρούσης τὴν ἁγίαν σύναξιν ἐπετέλεσεν.

Οί δὲ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἀνεψιοί, Γάλλος καὶ 5 Ιουλιανός, άναγνῶσται γεγόνασιν έν Αντιοχεία. έκκλησίαν δε τῶ μάρτυρι Μάμαντι κτίσαι προθυμηθέντων, έν ῷ μέρει πτίζειν Ιουλιανός έλαγεν ή γη τουτο ούκ εδέγετο. πανημέοιον γάρ οίκοδομών, ήδαφισμένον τη έπιούση ηύρίσκετο, καί την διαστροφήν της γνώμης του ταλαιπώρου ή άψυγος ύλη 10 προεδήλου. δς και την κόμην αποκειραμενος και μοναδικήν άσκησιν ύποκοινόμενος είς Αθήνας κατήλθε της βασιλείας έφιέμενος, και την Έλλάδα περιεργόμενος μάντεις έπεζήτει και χρησμολόγους, εί τεύξεται τοῦ ποθουμένου. και δή περιτυγγάνει άνθρώπω δυσσεβεί ταῦτα προλέγειν ύπ- 15 438 Μ. ισγνουμένω, δς τοῦτον εἴς τινα τῶν εἰδωλικῶν καταδύσεων παταγαγών τοὺς ἀπατεῶνας ἐπάλεσε δαίμονας. ἐπείνων δὲ μετά της συνήθους φαντασίας έπιφανέντων, ήνάγκασε τοῦτον δ φόβος έπιθείναι τῷ μετώπφ τοῦ σταυροῦ τὸ σημείον, δπερ ίδόντες άφανεῖς αὐτίκα γεγόνασιν. συνεὶς οὖν δ γόης 20

5-12 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 35, 33 Leo Gramm. p. 92, 12 Polyd. p. 362, 4. - 13- p. 536, 4 Theodoret. Hist. eccl. III, 3.

3 μακάριος FN. — 4 τὴν σύναξιν τὴν ἀγίαν Ν. — 6 ἐκκλησίας C Exc. Polyd. — 7 κτίσαι οπ. ΑΜ. — προθυμηθέντες FL. — 8 τοῦτο] τοῦτον R τὴν οἰκοδομὴν L τὰς οἰκοδομὰς F. — 9 εὐρίσκετο NR ἐφαίνετο F.

1 οῦτω καταστρέψας τὸν βίον οἱ ὁμόφο. αὐτοῦ μεγ. κατησχύνθησαν καὶ διελύθησαν, ὁ δὲ μακαρίτης ἀλέξ. Ρ (ὁ ποιμὴν ὁ καλός om. etiam Theod. Ath.). — 6 γενόμενοι ἐν ἀντ. ἐκκλ. τῷ μαρτ..... προεθυμήθησαν. ἐν ὡ δὲ μέρει Ρ (γεγόνασι καὶ προεθυμήθησαν Εκc. Theoph. Polyd. γενόμενοι προεθυμήθησαν Leo). — 8 τοῦτο ἡ γῆ Ρ. — πῶν ἡμέριον Ρ. — 9 ἡδ. ηδρίσκετο τῷ ἐκαύριον Ρ. — 18 ἐζήτει Ρ. — 14 εἰ τ. τοῦ ποθουμένου μαθεῖν ἰμειρόμενος Ρ Theod. έκείνος τῆς φυγῆς τὴν αἰτίαν ἐπεμέμψατο τοῦτον λέγων οὐ φοβηθέντες, ὡς σὐ νομίζεις, ἀλλὰ βδελυξάμενοι τὸ παφά σου γενόμενον ἀνεχώφησαν. Οὖτω βουκολήσας τὸν αἰχμάἰωτον ἐμύησέ τε καὶ τοῦ μύσους ἐνέπλησεν. αίμασι γὰφ μυ-5 σαφοῖς ἀπολουσάμενος τὸ θεῖον βάπτισμα, ἡ τῆς βασιλείας ἐπιθυμία τῆς εὐσεβείας ἐγύμνωσε τὸν τρισάθλιον. εἶτα Κωνστάντιος τοῦτον μεταστειλάμενος καὶ ἀναγοφεύσας καίσαφα σὺν αὐτῷ κατὰ Πεφσῶν ἐξώφμησεν. ὑποστφέφων δὲ τοῦτον αὐτοκφάτοφα καταλείψας ἀπέθανεν ἐν Κιλικία.

 Έφ' οδ Εὐνόμιος καὶ Φωτεινὸς καὶ Μακεδόνιος καὶ ᾿Απολινάριος οἱ αἰρεσιάρχαι ἐγνωρίζοντο. καὶ τὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἀποστόλων ᾿Ανδρέου καὶ Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου εἰσῆλθον ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ Φλαβιανὸς ᾿Αντιοχείας διχῆ τοὺς τῶν ψαλλόντων χοροὺς διελὼν ἐκ διαδοχῆς τὴν
 15 δαυιτικὴν ἐδίδαξε πρῶτος ἄδειν μελωδίαν, ὅπερ ἐν ᾿Αντιοχείας πρῶτον ἀρξάμενον πάντοσε διέδραμε τῆς οἰκουμένης τὰ τέρματα. καὶ ἡ ἐν Σαρδικῆ καὶ ἡ ἐν Γάγγροις ἐγένοντο σύνοδοι, ἡ μὲν κατὰ Μαρκέλλου καὶ Φωτεινοῦ ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν βλασφημούντων, ἡ δὲ κατὰ τῶν μαθητῶν
 20 Εὐσταθίου τοῦ Σεβαστείας, οἱ καὶ Μεσσαλιανοὶ λεγόμενοι.

4-5 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 46, 18 Leo p. 94, 5. - 6-8 cf. Mal. p. 325, 11. - 11-13 cf. Leo Gramm. p. 87, 19 (sub Constantino). - 13-17 Theodoret. Hist. eccl. II, 24.

1 ἐπεμέμψατο ΕΝΡΥ ἐμέμψατο BFLR ἀπεπέμψατο Α ἐπέμψατο CG — 5 τỹ — 6 ἐπιθυμία FV ἐπιθυμία (οm. ή) R. — 13 ἐν ἀντιοχεία Ν. — 16 πάντοσε (corr. ex παντόσε P) διέθραμεν BP παντόσε διέθραμεν ADEL παντός ἐδιέδρ. Μ πάντως ἐδιέδρ. C παντός διέδρ. R πανταχόσε διέδρ. V ἐπείθεν διέδρ. F. — σπέρματα Α πέρατα BFMR Suid. v. χορός. — 17 γάγγροις AP γάγγρα F γάγραις L γάγγραις rell. — 19 δμολογούντων και βλασφημούντων F ἀποκαλούντων (ἐπικαλ. D) και βλασφ. Ν. 20 σεβαστίας ABCDL. — μεσαλιανοί EL et recc. quidam μεταλιανοί recc. alii μεσαλινοί Α. — τῶν και μεσαλιανῶν (μασ. B) λεγομένων BF.

1 τούτων P. — 6 έγύμνωσε m. 2 ex έγύμνασε P. — 9 και τοῦτον (lit. corr. ex τούτων) P. — 12 ἀγίων om. P. καὶ ὁ μέγας Ἐφραϊμ ἔργφ καὶ λόγφ διέπρεπεν, ὡς καὶ πολλὰ 439 Μ. συγγράμματα καταλέλοιπεν, ἐν οἶς καὶ τριακοσίας μυριάδας ἐκδέδωκε στίχων εἰς τὸ ψάλλειν Σύρους καὶ τοὺς ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βαρδισιάνου προσεπισπάσασθαι διὰ τοῦ μέλους καὶ τῆς ἡδυτάτης συμφωνίας. ἐκβιασθεἰς δὲ καὶ πρεσβύ- 5 τερος ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, ὡς καὶ ἐποίησεν αὐτὸν δι' αἰτήσεως λαλῆσαι τὴν Ἑλληνίδα γλῶτταν ἀκωλύτως. καὶ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἀπὸ τοῦ ἁγίου κρανίου τόπου μέχρι τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν διῆκον, περὶ οὖ καὶ φέρεται πρὸς Κωνστάντιον ὑπὸ Κυρίλ- 10 λου Ἱεροσολύμων ἀναφορά.

Οί τοίνυν Μεσσαλιανοί, τοῦτ' ἔστιν Εὐχίται καὶ Ἐνθουσιασταὶ λεγόμενοι ἀπὸ ᾿Αδελφίου καὶ Δαδώη καὶ Σάβα καὶ Συμεῶνος τῶν αίφεσιαρχῶν τὴν πονηρὰν καὶ ψυχόλεθρον αίφεσιν ταύτην μετέλαβον. ἀφ' ὧν ὁ μέγας Φλαβια- 15 νὸς ᾿Αντιοχείας ἐπίσκοπος ἐπὶ τὸ αὐτὸ μουαχοὺς δῆθεν συναθροίσας πολλοὺς καὶ τὴν αίφεσιν ἐξαρνουμένους τόνδε τὸν τρόπον διήλεγξεν. ἐπίσημον γάρ τινα παρ' αὐτοῖς γέροντα παραλαβὰν κατ' ἰδίαν ἔφη πρὸς αὐτὸν μετὰ πανουρ-

1-5 Theod. Lect. cf. Cram. II, 95, 1 Theoph. p. 62, 33 Leo p. 92, 6 Polyd. p. 352. - 8-11 ib. cf. Cram. II, 95, 15 Theoph. p. 41, 32 Polyd. p. 338 fin. - 12-15 ib. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 63, 14. - 15-p. 539, 9 Theodoret. Hist. eccl. IV, 11.

2 κατέλιπεν Α καταλειπών Ρ. — 4 βαφδησιάνου Α βαφδησιανοῦ EG βαφδισιανοῦ R. — προσεπισπᾶσθαι BFP (ἀντισπάσασθαι Cram. Polyd.). — 7 αὐτὸν] τοῦτον F om. N. — 9 ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ ἀγίου κρανίου FR. — 12 μεσαλιανοί DFL μασσαλιανοί ER μασαλιανοί B. — εὐχίται BFLP εὐχῆται Ν εὐχηταὶ ΑC. — 13 ἀδελφιοῦ LNRV ἀδελφειοῦ B. — δαδόη BV δαδῶν C δαδῶν G. — σάββα BRV. — 15 ταύτην αἶφεσιν Ν. — 16 ἐπίσκοπος ἀγτιοχείας L ἐπίσκοπος om. P. — 17 συναθροίσας δῆθεν V δῆθεν om. R. — ἐξαρνούμενος V ἐξαρτούμενοι R. — 18 τὸν om. FR.

5-8 sic in P: ἐκβιασθείς δὲ καὶ διάκονος γενόμενος οὐ κατεδέξατο μεζόν τι γενέσθαι διὰ πολλὴν μετριοφοσύνην. (Eadem fere Cram. Polyd.). — 15 ἀφ' ὧν ὡς φησὶ πάλιν θεοδώρητος, ὁ θεῖος φλαβιανὸς P.

γίας ήμεις μέν, ὦ πρεσβῦτα, τὸν πλείω βεβιωκότες βίον άπριβέστερον και την άνθρωπείαν εμάθομεν φύσιν και τα των αντιπάλων δαιμόνων έγνωμεν εδ μάλα μηγανήματα, πείρα δε και την της γάριτος εδιδάγθημεν γορηγίαν. ούτοι 440 M. 5 δε νέοι όντες και τούτων ούδεν ακριβώς επιστάμενοι πνευματικωτέρων άκουσαι λόγων ού φέρουσιν. ούκουν είπε μοι, πώς φατε και το έναντίον πνεύμα υπογωρείν και του παναγίου πνεύματος την χάριν επιφοιταν δια της ύμετέρας εύχης και έπιτηδεύσεως; δ δε τοῖς λόγοις τούτοις κατα-10 θεληθείς έξήμεσεν απαντα τόν κεκουμμένον ίόν και ψυγοοθόρον καί φησιν. ούδεμίαν μέν έκ του βαπτίσματος ίσμεν άφελειαν τοις άξιουμένοις εγγίνεσθαι, μόνην δε την σπουδαίαν εύγην τον ένοικον και συνουσιωμένον δαίμονα έξελαύνειν έλπειν γάρ έπαστον των τιπτομένων έπ του προ-15 πάτορος ωσπερ την φύσιν ούτω δη και την των δαιμόνων δουλείαν, ών ύπο της σπουδαίας εύγης έλαυνομένων έπιφοιτα λοιπόν τό πανάγιον πνεύμα δρατώς και αίσθητώς και την οίκείαν παρουσίαν φανερώτατα σημαϊνον. και τό μέν σῶμα της έμπαθοῦς πινήσεως εὐθὺς έλευθεροῦται παντελῶς, ή δὲ 20 ψυγή τῆς ἐπὶ τὰ χείρω τροπῆς τέλεον ἀπαλλάττεται, ὡς μηκέτι δείσθαι λοιπόν μήτε νηστείας πιεζούσης τό σωμα μήτε διδασκαλίας χαλινούσης την ψυχην και τόν νοῦν ἀπὸ πάσης ένεργείας πονηρας και ένθυμήσεως. ού μόνον δε των τοῦ σώματος καί της ψυγης δ τοιούτος απαλλάττεται παθών 25 αίσχίστων καὶ σκιρτημάτων, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς προβλέπει και την άγιαν τριάδα δφθαλμοφανώς θεωρεί και

> 1 πλείον R πλείονα L. — 5 οὐδὲν ἀκριβῶς PV Theod. ἀκριβῶς οὐδὲν rell. — πνευματικώτερον — λόγον FRV. — 8 ὑμετέρας BEFLP et D sed m. 2 ut vid. corr. ἡμετέρας ACNV et recc. quidam ὑμέρας (sic) recc. alii. — 17 πανάγιον ABP Theod. ἅγιον rell. — 18 σημαίνων AGLN.

> 16 δουλείαν λέγωμεν P (Theod. έλεγεν post τιπτομένων v. 14 ins.). — 25 σαφῶς τὰ μέλλοντα P Theod. — 26 ἀγίαν] Φείαν P Theod.

XPONIKON

θεολογίας και θείων μυστηρίων ἀξιοῦται. οῦτως ὁ θεῖος Φλαβιανός τὴν δαιμονιώδη καὶ μυσαρωτάτην αῖρεσιν ἀνορύξας καὶ γυμνώσας ἔφη πρός τὸν δυσσεβέστατον γέροντα πεπαλαιωμένε κακῶν ἡμερῶν, ἥλεγξέ σε τὸ σὸν μιαρὸν στόμα, καὶ οὐκ ἐγώ, καὶ τὰ σὰ διεφθαρμένα καὶ ἀκάθαρτα χείλη 5 καταμαρτυροῦσί σου. φανερωθείσης δὲ τῆς σατανικῆς καὶ βδελυρᾶς ἀπάτης καὶ νόσου ταύτης, τῆς μὲν Συρίας ἐξηλάθησαν, εἰς δὲ τὴν Παμφυλίαν ἐχώρησαν καὶ ταύτην τῆς λώβης ἐπλήρωσαν.

Μετὰ δὲ Κωνστάντιον ἐβασίλευσεν Ἰουλιανός ὁ παφαβά- 443 Μ. της ἕτη δύο ῆμισυ. ὡς κατὰ συγχώφησιν θεοῦ παφαλαβών τὴν βασιλείαν ἐποίει καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα οί τοῦτον κινοῦντες ἐθεφαπεύοντο δαίμονες. ὅθεν οί τῶν εἰδώλων ὑπασπισταὶ ἀναθαφφήσαντες ἀνέφξαν μὲν τοὺς τῶν εἰδώλων ὑπασπισταὶ ἀναθαφφήσαντες ἀνέφξαν μὲν τοὺς τῶν εἰδώλων σηκοὺς καὶ 15 τὰς μυσαφὰς ἐπετέλουν τελετάς, τοὺς δὲ θείους ναοὺς κατέστφεφον καὶ τοὺς χριστιανοὺς δεινῶς ἐμάστιζον. ἐφ' ὧν χρόνων καὶ Ποφφύφιος ὁ Τύφιος ὑπάφχων πολλὰ κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν ἐκμανεἰς ἐλύσσησεν. χριστιανὸς γὰφ γενόμε- 444 Μ. νος καὶ τυπτηθεἰς ὑπό τινος χριστιανοῦ ἐν Παλαιστίνη θυ- 20 μωθεἰς μετῆλθε πάλιν εἰς τὸν ἑλληνισμὸν ὁ ταλαίπωφος καὶ κατὰ τῆς πίστεως ἐδογμάτισεν.

Όποῖα τοίνυν καὶ ὅσα κατ' ἐκεῖνον ἐτόλμησαν τὸν καιρὸν οί τοῦ δυσσεβοῦς ὁμόφρονες πάμπολλα μέν ἐστι καὶ

12-14 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 46, 17. -14-17 Theodoret H. eccl. III, 6. - 17-22 Theod. Lect. cf. Cram. II, 96, 32 Exc. Bar. Theoph. p. 52, 7. - 23-p. 540, 8 Theodoret. H. eccl. III, 7.

2 μυσαφωτάτην καὶ δαιμονιώδη RV. — ὀφύξας D ἀναφφήξας P (διοφύξας Theod.). — 4 μιαφόν ABP μιαφώτατον rell. (om. Theod.). — 5 καὶ ἀκάθαφτα om. BD. — 13 ὅσοις B Exc. Theoph. — 20 τυφθείς B Theoph. (sed ἐτυπτήθη Cram. Exc.). — 21 ἐπανήλθε ABV ἀπήλθε R. — 24 είσι BPR.

4 πολλών κακών ήμερών Ρ. - 7 έξηλάσθησαν Ρ.

συγγραφής ίδίας έπιδεόμενα, ήμεις δε έκ πολλων όλίγα διηγησόμεθα. εν Άσκάλωνι μεν και Γάζη άνδρων Γερών καί γυναικών διὰ βίου την παρθενίαν έπηγγελμένων άναρρήξαντες τὰς γαστέρας και κριθών εμπλήσαντες προύθηκαν 5 γοίροις βοράν, ών και των ήπάτων και των αίμάτων άπεγεύσαντο οί δυσώνυμοι. έν δε τη Σεβαστη πόλει του προδρόμου την Φήκην άνοιξαντες πυρί τε παρέδοσαν τὰ λεί-ψανα καὶ την κόνιν διεσκέδασαν. ἐν δὲ Καισαρεία τῆς Φιλίππου τη νῦν Πανεάδι ἀνδριὰς ἡν τοῦ κυρίου, ὑν ή 10 αίμόρρους εύχαριστήριον πρό του οίκου αυτής έστησεν. βοτάνη δέ τις έφύετο έν τη βάσει, έν ή πρότερον δ χαλκοῦς άνδριὰς ίστατο τοῦ Χριστοῦ πᾶσι μέν άνθρώποις ἄγνωστος πέλουσα, παντός δὲ πάθους ἀλεξητήριος τυγχάνουσα. ὅνπερ άνδοιάντα Ιουλιανός δ άσεβής καταγαγείν ποός έμπαιγμόν 15 δηθεν και συρηναι προστάξας ίδιον άντ' έκείνου ξόανον 445 Μ. ίδουσεν. πῦς δὲ κατελθόν οὐρανόθεν τοῦτο κατέκαυσεν. τόν δέ γε τοῦ πυρίου ἀνδριάντα ὑφ' Ἑλλήνων τότε συντριβέντα οί γοιστιανοί συλλέξαντες έπιμελώς είς έπηλησίαν άπέθεντο. δ δε εμβρόντητος Ιουλιανός προφανώς λοιπόν και 20 άναιδῶς κατὰ τῆς εὐσεβείας ὡπλίζετο. καὶ πρῶτον μὲν τὰς

8-18 Theod. Lect. cf. Cram. II, 96, 7 Exc. Bar. Theoph. p. 49, 9. - 19-p. 541, 9 Theod. Hist. eccl. III, 15.

1 δεόμενα B Theod. — 2 διηγησώμεθα LMP. — ἀσκαλῶνι (-ώνι AM) ACEM σκάλλωνι P. — 3 ἐπηγγειλμένων Ρ ἐπηγγειλαμένων B. — 6 σεβαστηπόλει D σεβαστωπόλει Exc. de virt. σεβαστεία πόλει R. — 7 παφέδωσαν BCELMP et Exc. de virt. lit. corr. παφέδωκαν F. — τὰ δὲ λείψανα RV. — 8 τῆς] τῆ BF. — 14 δυσσεβής FRV. — 16 κατελθών BLNP.

1 ήμεῖς δὲ όλίγα ἐππολλῶν, φησὶ θεοδώρητος αὐθις, διηγησ. Ρ. — 2 μὲν γὰρ και P Theod. — 7 τὰ θεῖα λείψανα P. — 10 βοτάνη — 13 τυγχάνουσα v. 16 post κατέφλεξεν ins., ἀνδριάντα v. 14 om. P Cram. — 12 τοῦ om. P. — ἀδιάγνωστος P. — 13 πέλουσα om. P Cram. — 14 καταγαγεῖν και πρός ἐμπ. δῆθεν συρήναι προστάξας P Exc. Bar. — 16 κατέφλεξεν P Cram.

έν τῆ πόλει καὶ τὰς ἔξωθεν πηγὰς ταῖς μυσαραῖς θυσίαις έμόλυνεν, δπως ξπαστος μεταλαμβάνων του νάματος μεταλαντάνη καί του μύσους. Επειτα δε και τα κατά την άνοράν προκείμενα τοῦ μιάσματος ένεπίμπλη. περιεραίνοντο yào nai ăoroi nai notara nai ôntioai nai láyava nai rälla 5 όσα έδώδιμα. ταῦτ' οὖν δρῶντες οι χριστιανοι ἔστενον μὲν καί φλοφύροντο έπι τοις γινομένοις, μετελάμβανον δ' δμως άποστολικώ νόμω πειθόμενοι τῷ φάσκοντι πῶν τὸ ἐν μακέλλω πωλούμενον έσθίετε μηδέν άνακρίνοντες διά την συν-**בוטחסוי. בדו עחי אמן בדבסטי לבביטמי אמדמ דאָר בטסבצבומר 10** μηγάνημα και τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις γρυσίον διανέμων κατά τό παλαιόν έθος καθήστο μέν αύτός έπι θρόνου βασιλικού, προύθηκε δε παρά το έθος βωμον άνθράκων πλήρη καί λιβανωτόν έπι της κατά πρόσωπον αύτοῦ τραπέζης, και προσέταξε περί τῶν τὸ γρυσίον κομιζομένων ξκαστον πρότερον 15 έπιβάλλεων τῷ βωμῷ λιβανωτόν, είτα προσέρχεσθαι καὶ τὸ γρυσίον παρά τῆς γειρός αὐτοῦ δέγεσθαι. και πρός τούτοις έκέλευσε καί ταις μυσαραίς είκόσιν αύτοῦ συγγράφεσθαι Δία καί "Αρεα, καί ούτως δ άνόσιος ξσπευδε καταμιαίνειν πάντας. έξέθετο δε χαί νόμον ώστε γριστιανούς μήτε στρα- 20

8 1. Cor. 10, 25. — 10—17 Theod. H. eccl. III, 16. — 17— 19 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 49, 5 Polyd. p. 376, 2. — 20—p. 542, 3 Theod. H. eccl. III, 8.

2 μεταλαγχάνει BCFLNPR Exc. de virt. — 3 τὰ om. MRV. — 4 ἐνεπίμπλει CLNPV ἐνεπίπλει Α ἐνεπίμπλα BF Exc. de virt. ἐνεμπίπλα R ἐμπίπλησι Ε. — περιερραίνοντο BL. — 7 ἀλολόζοντο (όλ. C) CELV ὀλόλυζον R. — 10 ἐξεῦρον B ἐξεύρον Exc. de virt. ἐξεῦρεν F. — 11 μηχ. τοῖς στρατ. γὰθ Β μηχ. τοῖς γὰρ στρατ. R. — 12 καθήστο — 18 ἔδος om. LM. — 12 καθίστο (-ω BP) ABCEP ἐκάθητο (-ιτο D) DR. — 17 παφὰ] ἐκ AB Exc. de virt. ἀπό F. — 19 καὶ ante Άρεα om. N. — 20 μήτε στρατεύεσθαι ABP Exc. de virt. μὴ στράτ. rell.

7 άλοφ. βδελυττόμενοι τὰ γινόμενα P Theod. — 8 νόμφ πειθ. παν γάρ φησι τὸ P Theod. τεύεσθαι μήτε ποιητικῶν ἢ φητορικῶν ἢ φιλοσόφων μαθη-446 Μ μάτων ἐκπαιδεύεσθαι. ἐκ γὰφ τῶν ἡμετέρων, φησίν, καθοπλιζόμενοι γραμμάτων τὸν καθ' ἡμῶν ἀναδέγονται πόλεμον.

Όν Γρηγόριος δ της θεολογίας επώνυμος εύ μάλα στηλι-5 τεύων σάσκει σόν τό έλληνίζειν, είπε μοι; τί δέ; ού Φοινίκων τα γράμματα, ως δε τινες των Αίνυπτίων ή των επί τούτων σοφωτέρων Έβραίων, οι και πλαξί θεογαράκτοις έγγραφηναι τον νόμον παρά θεοῦ πιστεύουσιν; σον το άττικ/ζειν: τό ἀριθμεῖν δὲ καὶ λογίζεσθαι δακτύλοις μέτρα τε καὶ σταθμὰ 10 ούπ Εύβοιέων; είπερ Εύβοιεύς δ Παλαμήδης δ πολλών εύρετής καί διὰ τοῦτο ἐπίφθονος. σὰ τὰ ποιήματα: τί δέ: ού της γραός μαλλον έκείνης, η τον ώμον σεισθείσα παρά τινος συντόνως, ώς λόγος, είτα ένυβρίζουσα τῷ σφοδρῷ τῆς δομής έπος έφθέγζατο, και τοῦτο ἀρέσαν τῷ νεανία λίαν 15 και φιλοπονώτερον μετρηθέν την θαυμασίαν σου ταύτην έδημιούργησε ποίησιν; αύτό δε πόθεν σοι τό μυείσθαι καί μυείν και θρησκεύειν; ού παρά Θρακών; και ή κλήσις πειθέτω σε. το θύειν δε ού παρά Χαλδαίων, είτ' ούν Κυπρίων; τὸ δὲ γεωμετρεῖν σὐκ Αἰγυπτίων; τὸ δὲ μαγεύειν 20 ού Περσικόν; την δε όνείρων μαντικήν τίνων η Τελμησέων άκούεις; την οίωνιστικην δε ποίων; ούκ άλλων η Φρυγών τῶν πρώτων περιεργασαμένων δρυίθων πτησίν τε και κινή-

4-p. 543, 7 Greg. Naz. Or. IV in Julian. I cp. 107-109. Migne Tom. 35, 641 C ex Anastasii Sin. Quaest. 65 Migne Tom. 89, 680 C.

1 посптиков ѝ боториков ABC. — філософиков и имд. F філософо и и́ддии the B. — 9 отадий F Greg. ота́дии CB et A sed corr. ex ота́диа. ота́диа rell. (ота́диа Anast.). — 16 авто́д CR. — 17 и́село BFMR. — 20 догероцатику (т. 1 ex -µатику P) PR (dì doregan и истику (бегед.). — телисофокот т. 2 ит vid. ex гелипоа́сов B телисосам R телисобов F телисосам M. — 22 тай пра́тав CFP. ет сесс. quidam (Greg. Anast.) тай пра́та соботов B тай пра́тов rell. — борибам от. EFN.

1 ποιητικών και όπτορικών και φιλοσοφουμένων λόγων μανδάνειν P (φιλοσόφων μεταλαγχάνειν λόγων Theod.).

542

XPONIKON

ματα. καὶ ἶνα μὴ μακρολογῶ, πόθεν σοι τὸ καθ' ἕκαστον; οὐχ Ἐν ἐξ ἑκάστων; ὦν ἀπάντων εἰς ταὐτὸ συνελθόντων Ἐν δεισιδαιμονίας μυστήριον συνέστη. τι οὖν; δεξόμεθα, πάντων ἀποχωρησάντων εἰς τοὺς πρώτους εὑραμένους, μηδὲν ἕτερον ἔχειν πλὴν τῆς κακίας καὶ τῆς περὶ τὸ θεῖον ταύτης 5 447 Μ. καινοτομίας. ἡ γὰρ τοῦ λόγου δύναμις τοῖς μὲν ἐπιεικέσιν ὅπλον, τοῖς δὲ μοχθηροῖς κέντρον κακίας γίνεται.

Καὶ μέντοι καὶ τοὺς Ἰουδαίους κατὰ τῶν Χοιστιανῶν έξοπλίζων ήρετο τούτους. διὰ τί θύειν τοῦ νόμου κελεύοντος ού θύετε; τῶν δὲ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν καὶ τὴν 10 έκεισε περιγεγραμμένην αύτῶν λατρείαν προβαλλομένων, αὐτίκα προσέταξεν δ θεομάγος άνεγειραι τον κατ' δρηήν και γνώμην θεοῦ ναὸν καταλυθέντα. καὶ τοῦτο μετὰ πολλῆς γαρᾶς άπούσαντες απασι τὰ προστεταγμένα τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην δμοφύλοις έδήλωσαν. και οι μεν πανταχόθεν συνέτρε- 15 γον και γρήματα και προθυμίαν είς την οίκοδομήν τοῦ ναού προεισφέροντες, δ δε συναπέστειλεν αύτοις και άργοντα καί πολλήν ύπηρεσίαν και συνδρομήν. σκαπάνας γαρ και άμμας άργυρας κατασκευάσας συνέπεμψε τοις άντιθέοις Ίουδαίοις. και έπει δούττειν ήρξαντο και τον γουν έκφέρειν 20 πολλαί μυριάδες, έξαπίνης άνεμοι δαγδαΐοι βίαιοί τε καί στρόβιλοι πνεύσαντες άθρόως απαντας διεσκέδασαν. έκείνων δε μεμηνότων έτι και τη θεία μακροθυμία μη σωφρονιζομένων. άλλὰ τοῦ ἔργου πάλιν ἁπτομένων, πρῶτον μὲν σεισμός έγένετο μέγιστος καί φοβερώτατος, έπειτα δε πῦρ 25

8-p. 544, 8 cf. Theodoret. H. eccl. III, 20.

2 είς ταύτὸ BFP είς ταύτὸν A είς αὐτὸ rell. — 7 ὅπλον είς ἀφετήν Ν ε coni. ἀφετής ὅπλον Anast. — 13 καταλυθέντα ναόν FL. — 19 ἅμνας Č ἄσμας M ἅμας recc. quidam. — ἀντιθέτοις A om. L. — ἰουδαίοις om. EFGN. — 20 ἐκφοφεῖν F Theod.

7 γινώσκεται P. — 12. 13 δργήν θεοῦ καὶ γνώμην P. — 20 ἐπεὶ οὖν (om. καὶ) P.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

35

ἐκ τῶν ὀφυττομένων θεμελίων ἀναδφαμὸν τοὺς πλείστους κατέκαυσεν. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα καὶ τὴν μετ' αὐτὴν ὥφθη ἐν τῷ οὐφανῷ τοῦ σταυφοῦ τὸ σχῆμα πᾶσαν φωτο-ειδῶς καταυ;άζον τὴν γῆν ἐκείνην. ἅπεφ οί ματαιόφφονες
5 θεασάμενοι καὶ τὴν κατ' αὐτῶν θεομηνίαν ἐναφγέστεφον ἐπ148 Μ. αισθόμενοι πρός τὰ ἶδια μετ' αἰσχύνης ἀπέδφασαν. ὁ δὲ βαφυκάφδιος Ἰουλιανός ταῦτα μεμαθηκώς παφαπλησίως καὶ αὐτὸς τῷ Φαφαῷ τὴν καφδίαν ἐσκλήρυνεν.

Μετά δὲ ταῦτα Πέρσαι κατὰ τῆς Ῥωμαίων ἐξελθόντες 10 γῆς, ἔδοξεν αὐτῷ τούτοις ἀντιπαρατάξασθαι, καὶ τοὺς μάντεις ἐπερωτήσας, ἐκέλευον καὶ ὑπισχνοῦντο τὴν νίκην αὐτῷ ὡς παρὰ τῶν ὑαιμόνων εἰληφότων. ὅθεν καὶ χρησμὸν τῷ ὑυσσεβεῖ ἐπανεγίνωσκον ἔχοντα οῦτως· νῦν δὲ πάντες ὡρμήθημεν θεοὶ νίκης τρόπαια κομίσασθαι παρὰ θηρὶ ποταμῷ. 15 τῶν δ' ἐγὼ ἡγεμονεύσω θοῦρος πολεμόκλονος ^{*}Αρης. τούτοις πεισθεἰς ὁ πεφενακισμένος καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ δυσδιήγητα κατὰ χριστιανῶν ποιήσας καὶ ἅλλα πλείονα ποιεῖν μετὰ τὸν πόλεμον καὶ τὴν νίκην ἐπαγγειλάμενος κατὰ Περσῶν ἐκίνησε καὶ διαβὰς τὸν ὁρίζοντα ποταμὸν ἀπὸ τῆς 20 Περσῶν τῆ Ῥωμαίων χώρα καὶ ὑπό τινος ἀπατηθεἰς Περσικοῦ νεανίσκου λέγοντος ὡς ἐν τρισὶν ἡμέραις παραδώσειν

9-15 cf. Theodoret. H. eccl. III, 21. - 16-18 Theod. Lect. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 52, 80. - 18-19 cf. Theodoret. III, 25, 1. - 20-p. 545, 8 cf. Sozom. H. eccl. VI, 1, 10?

1 άναδομών ABFMPV et recc. quidam. Lit. corr. in P. – 1.2 κατέκαυσε τοὺς (τοὺς om. R) πλείστους RV. – 4 καταυγάζων ABLMR. – 9 κατὰ τῆς ξωμαίων – γῆς BFNV κατὰ τὴν ξωμ. – γῆν ACELR κατὰ ξωμαίων P. – 11 αὐτῷ post έκέλευον ins. FR om. P Theod. – 12 είληφότα B είληφῶτες F. – 13 οῦτως] ταῦτα AB. – 14 θῆρι BCDFL θήρι M. – 15 θοῦρρος ALP θούρρος C κουθοῦρος s. κοθοῦρος R. – 20 τὴν – χώραν R.

2 ἐνέπρησεν P Theod. — 3 φωτωειδῶς πᾶσαν P. — 12.13 εἰληφότων χρησμὸν οῦτως ἔχοντα (rell. om.) P. — 16.17 καὶ δυσδιήγητα om. P Theoph. Exc. — 20 χώρα] ἡγεμονία P Theod.

αὐτῷ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ μὴ χρήζειν πολλῶν ἀναλωμάτων, εύθύς τὰς μέν την τροφήν τοῦ λαοῦ χομιζούσας ναῦς ένεπύρισεν, αύτος δε δια γης απήει δυσβάτου ποδηγούμενος ύπό τοῦ ἀπατεῶνος Πέρσου. ὃς ἐξαίφνης ἀποδράσας κατέλιπε τον εύρίπιστον και κουφότατον πλανώμενον μετά τοῦ 5 λαοῦ καὶ τρυγόμενον ὑπό τε τῆς ἐρημίας καὶ τῆς τῶν τροφῶν ἀπορίας. τοσαύτη γὰρ ἔνδεια περιέσγεν αὐτούς, ὡς καί ΐππων και ήμιόνων απογεύσασθαι. πλανώμενος ούν δ λαός καί σφόδρα διαφθειρόμενος εδρον έξάπινα κείμενον τόν θεήλατον. έξ άφανοῦς γὰρ ἀκόντιον φέρεται κατ' αὐτοῦ 10 καί διὰ τοῦ βραχίονος εἰς τὴν πλευρὰν διαδραμόν εἰσέδυ. έξ ής πληγής του βίου κατέστρεψευ, άδήλου τοῦ ἀνελόντος αὐτὸν γενομένου. καὶ τὸν μὲν τὴν δικαίαν ἐκείνην ἐπενεγχόντα πληγήν οὐδεἰς ἕγνω μέχρι καὶ τήμερον. ὅμως δέ, 410 M. είτε άνθρωπος είτε άγγελος τοῦτο δέδρακεν, τοῦ θείου νεύ- 15 ματος δπηρέτης γέγονεν. έκεινον δέ φασι δεξάμενον την πληγήν εύθύς πλήσαι την χείρα τοῦ αίματος καὶ βίψαι εἰς τόν άέρα καί φάναι ένίκησας, Γαλιλαΐε, ένίκησας. καί άνακομισθέν τὸ μιαρὸν αὐτοῦ σῶμα ἐν Ταρσῷ καὶ ταφὲν ἀνεβράσθη ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀπερρίφη, καθώς ἔφη πάλιν Γρη- 20 γόριος δ της θεολογίας έπώνυμος μικρόν γάρ το έν μέσω καί Πέρσαις μέν ή δίκη δοῦσα τὸν ἀλιτήριον ἐκεῖ δικάζει καί νεκρόν έπανάγει μηδε έλεούμενον, ως δ' έγώ τινος

8—10 cf. Theodoret. III, 25, 5. — 10—13 cf. Socrat. H. eccl. III, 21, 12. — 13—18 cf. Theodoret. III, 25, 6. — 18—19 cf. Socrat. III, 26, 1. — 20—p. 546, 3 Greg. Naz. Or. XXI cp. 33 Migne Tom. 35, 1121 A.

11 διαδραμών (-μῶν CFM) ACFNPRV. — 14 οὐδεἰς — 17 πληγὴν οm. M. — 15 εἴτε ἄγγελος εἴτε ἄνθρωπος DF εἴτε ἄνθρωπος εἴτε ἄγγελος εἴτε ἄνθρωπος G. — 19 τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ μιαρὸν BL. — 20 καὶ ἔφη πάλιν CENR καὶ πάλιν ἔφη L. — 22 ἀλητήριον ACFNP. — 23 ὡς — p. 546, 1 προσλαμβανόμενον om. FR. — δὲ ἐγώ CENV.

20. 21 Γρηγόριος. φησί γάρ μικρόν τὸ ἐν μ. Ρ. 35* ήκουσα μηδε τῷ τάφφ προσλαμβανόμενον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς σεισθείσης δι' αὐτὸν γῆς ἀποσειόμενος και ἀναβρασσόμενος, προοίμιον οίμαι τῆς ἐκείθεν κολάσεως.

Μετά δε ταῦτα έφωράθησαν αι τῆς ἐκείνου γοητείας 5 μαγγανείαι. έν μέν γὰρ τῆ Περσίδι τυγγάνων πέμψας δαίμονα πρός την δύσιν πρός το ένεγκειν αύτφ έκειθεν απόκρισιν διὰ τάχους, ἐκωλύθη τῆς πρόσω πορείας ὑπό τινος μονάζοντος έπι ήμέρας δέκα, και μή δυνάμενος δ δαίμων προβηναι πάλιν πρός τον Ιουλιανόν υπέστρεψεν. δ δε την 10 αίτίαν της βραδυτητος έρωτήσας, απεκρίθη αύτῷ δ δαίμων. καί έβράδυνα καί απρακτος έπανηλθον. έκδεχόμενος γάρ Πούπλιον μονάζοντα, εί πως παύσηται της προσευγής, καί μή παυσαμένου αύτοῦ ήμέρας ι', διεκώλυσε με ποιησαι το 450 Μ. θέλημά σου. και τοῦτο ἀκούσας Ἰουλιανὸς καὶ ἀγανακτή-15 σας σφόδρα προσηπείλησε μετά την ύποστροφην έξολοθρεῦσαι τῶν μοναχῶν τὸ γένος. ὅπερ μαθών τις τῶν μεγιστάνων αύτοῦ καὶ θαυμάσας ἐπανελθών διένειμε τὰ ὑπάργοντα αύτοῦ πάντα πένησι καὶ ἀπῆλθε πρός τὸν γέροντα καὶ γενόμενος μοναγός δόκιμος πασιν έλεγε την ίσχυν των μονα-20 ζόντων ην έλαβον κατά των σκοτεινομόρφων δαιμόνων.

Έν δὲ Κάραις τῆ παρὰ τοῦ Κάρου βασιλέως κτισθείση πόλει τὴν πρὸς Πέρσας ποιούμενος πορείαν εἰσελθών καὶ

4-5 cf. Theodoret. H. eccl. III, 26, 1. - 21-p. 547, 9 cf. Theodoret. H. eccl. III, 26; 27.

2 άποσειόμενον καὶ ἀναβρασσόμενον V Greg. — 6.7 ἀπόκρισιν διὰ τάχους ἐκείθεν Ν. — 8 ἐπὶ οm. BM. — 10 αὐτῷ om. FR. — 12 παύσεται BV. — 16 τὸ τῶν μοναχῶν γένος B τὸ γένος τῶν μοναχῶν L. — 18 αὐτῷ BL. — πάντα om. ABLN. — 19 μοναχὸς δόκιμος ABP δόκιμος μοναχὸς rell. — 21 πάρες CNP. — τοῦ ante Κάρου om. ABL post Κάρου ins. B.

6 δύσιν έχείθεν ἀπόχρισιν ἐνεγκείν αὐτῶ διὰ Ρ. — 10.11 έφωτήσας ἕφη· καὶ ἐβράδυνα Ρ. — 12. 13 καὶ μὴ παυσάμενος ἡμ. ί Ρ. — 19 ἕλεγε πᾶσι τὴν κατὰ τῶν δαιμόνων ἰσχὺν τῶν μοναζόντων (οπ. ὴν — δαιμόνων) Ρ.

XPONIKON

έν τινι καταδύσει Ουσίας άκαθάρτους επιτελέσας κλείθρα καί σήμαντρα ταῖς θύραις ἐπέθηκε καὶ φύλακας ἐπέστησεν. ήνπερ ανοίζαντες μετά την έκείνου πτῶσιν εδρον νύναιον έκ των τριγών κρεμάμενον και έκτεταμένον έγον τάς γείρας, ής άνασγίσας δ άσπλαγγνος την γαστέρα την κατά Περσών 5 δήπουθεν έγνω διὰ τοῦ ήπατος νίκην. ἐν δὲ Άντιογεία πολλάς μέν πιβωτούς έν τοις βασιλείοις πεφαλών άνθρώπων πεπληρωμένας, πολλά δε φρέατα νεκρών σωμάτων εύρον πεπλησμένα. και γαρ μυρίας μεν γυναϊκας έν γαστρί έγούσας άνατεμών και έν τοῖς ἐμβούοις ἡπατοσκοπούμενος και 10 πολλά παιδία κατασφάξας ύπό τὰ είδωλα κατώρυξεν δ φιλείδωλος Είδωλιανός. πολλην δε και άλλην λογικην αγέλην έκ ποικίλων ήλικιῶν διαφόροις ύπέβαλε θανάτοις ἐπ' ἀνόματι Ποσειδώνος και των λοιπων δαιμόνων δ δαιμονιώδης καί θεομίσητος, ού μην δε άλλα καί ίππους λευκούς τε καί 15 πυρούς έθυεν, τούς μέν τῷ ήλίω, τούς δὲ τῷ πυρί και τοῖς άνέμοις, καί πρός τούτοις κύνας και πιθήκους και κόρακας καί παν σγεδόν έρπετων είδος και τετραπόδων θηρίων τε και των άλλων πτηνων και νηκτων ου διέλειπε κατασφάττων καί τελετάς παντοίας έπινοῶν, πλείους καί χείρους τῶν 20 παρ' Έλλησι νενομισμένων πρός τὸ πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ 451 Μ. έλληνίσαντας ύπερακοντίσαι, διὰ τῶν τοιούτων οἰόμενος δ άθεος άποθεωθηναι καί θεός νομισθηναι. τοιαύτα τών δυσωνύμων θεών καὶ δαιμόνων ἀκαθάρτων τὰ ἐπιτάγματα καὶ μαντεύματα καὶ τοιαῦτα τοῦ ματαιόφοονος καὶ θεηλά- 25

4 κρεμμάμενου BFLV κρεμώμενου P. — καὶ om. NP. έκτεταμμένου LV έκτεταμένας (-αμμένας B) BFM. — 11 φιλείδονος L φιλήδονος BR. — 16 πυρρούς AELMV. — 18 είδος] γένος MV. — 19 διέλιπε BFLRV διελίμπανε P. — 20 παντοίους AL. — 21 τδ om. AB. — 25 ματαιόφουνος καὶ δεηλάτου ABP ματαιόφο. καὶ ἀποστάτου F ματαιόφο. καὶ ἀποστάτου καὶ δεηλάτου CEGLNV ματαιόφο. καὶ δεηλ. καὶ ἀποστάτου R.

3 ηδοον Ρ. — 15 και θεομίσητος om. Ρ. — 24 και δαιμόνων άκαθάρτων om. Ρ. του τὰ ἀποτελέσματα. καὶ τούτων μὲν ἡ ψευδομαντεία τε καὶ ἀπάτη πεφώφαται, ἐπεῖνος δὲ τῷ τούτων πλάνῃ δεδουλωμένος τέθνηκε ψυχῷ καὶ σώματι ἐτῶν ὑπάρχων λ΄, καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αι ἡμέραι αὐτοῦ καὶ τὰ ἔτη αὐτοῦ 5 μετὰ σπουδῆς, καὶ ἀπώλετο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ. πολλὴν γὰρ ἀδικίαν καὶ ἀνομίαν εἰς τὸ ῦψος ὅντως ἐλάλησεν, καὶ ἔθετο εἰς οὐφανὸν τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς γέγραπται. καὶ πάνδεινα καὶ δυσεξήγητα πράξας καὶ πάνυ μεγαλαυχήσας τὴν ἑαυτοῦ προ-10 τέραν πίστιν καὶ τάξιν μὴ τηρήσας πέπτωκε πτῶμα ἐξαίσιον καὶ δυσδιήγητον, ὥσπερ καὶ ὁ τοῦτον ἀπατήσας καὶ ἀπολέσας παγκάκιστος διάβολος.

[δ'. Περί Ἰωβιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰουλιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰωβιανὸς μῆνας η΄. μετὰ 15 τὴν Ἰουλιανοῦ σφαγὴν μόλις ποτὲ πρᾶον ἡμῖν βασίλειον τὸ Ἰωβιανοῦ ἀνενεώθη. οἶτος γὰρ ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καιρῷ βασιλεὺς καὶ ὁμολογητὴς καὶ τῆς κακῶς ἐπενεχθείσης πλάνης ἀθητὴς ἀπεφάνθη. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τοῖς ὅπλοις ὁ στρατὸς ἐτύγχανεν, καὶ ὁ βάρβαρος ἐπέκειτο, οἱ ἡμέτεροι στρα-

3 Psalm. 77 (78), 33. — 5 Psalm. 72 (73), 19. — Psalm. 72 (73), 8. — 14—p. 549, 18 Rufin. Hist. eccl. II, 1.

4 έξέλειπον ACN. — 6 άδιπίαν και άνομίαν ABP άνομίαν και άδιπίαν rell. — δντως] ούτος A om. BFR. — 9 δυσδιήγητα P δυσδιεξήγητα B. — 10 τάξιν και πίστιν ABV. — 11 και άπολέσας παγπάπιστος om. FP. — 14 ίουβιανός F ίοβιανός ER et sic deinceps. — μετὰ γὰο τὴν BF μετὰ δὲ τὴν M. — 18 όλοδιευτής B διορθωτῆς F. — άπεφάνη AB.

1 τε om. P. — 3 καl οῦτω λοιπὸν ἐξέλιπον P. — 10 πτῶμα ἐξαίσιον καl δυσδιήγητον om. P. — 12 Alia sequuntur in P tertio volumini servanda, cui inseretur etiam codicis P de Joviano Valentiniano Valente Theodosio Magno narratio tam diversa diversisque ex fontibus maximam partem hausta, ut nihil fere utilitatis ad textum vulgatum emendandum inde percipere possimus.

τηγοί περί τῶν ἄκρων βουλευόμενοι πραγμάτων Ἰωβιανῷ την ψηφον δεδώκασιν. έκεινος δε κατασγεθείς είς το ύποδέξασθαι τὰ τῆς βασιλείας σύμβολα ποὸς τὸ στρατόπεδον τὸ μολυνθέν ταῖς Ιουλιανοῦ ίεροσυλίαις λέγεται είρηπέναι μή δύνασθαι αύτον βασιλεύειν τούτων, έπειδή γριστιανός αύτος 5 ήν. τότε πάντες δμοία και τη αυτή φωνη αποκρίνασθαι 453 Μ. λέγονται ότι και ήμεις χριστιανοί έσμεν. πρίν δε άκουσαι ταύτην την φωνην ούκ ηνέσχετο έφησυχάσαι τῷ δέξασθαι την βασιλείαν. τοιγαρούν εύθύς αύτῷ θεῖά τις φιλανθοωπία παρεγένετο, καὶ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν, συγκειμένων τῶν 10 ήμετέρων πανταγόθεν παρά των πολεμίων, και μηδεμιας εύγερείας αύτοις ούσης του διαφυγείν, άφνω πρεσβευταί πεμφθέντες παρά τῶν βαρβάρων παραγίνονται καὶ ἐξαιτοῦσιν είρήνην, και τῷ στρατοπέδω ήδη ύπο τοῦ λιμοῦ καταναλωθέντι τροφάς και τὰ άναγκαῖα και τὰ λοιπὰ συναλλάττειν 15 έπαγγέλλονται καὶ πάσῃ φιλανθρωπία τὴν ἡμετέραν διορθούσθαι προπέτειαν. κθ' δε συνθέμενος έτεσιν είρήνην είς την Ρωμαίων έπανήλθε γην σύν τοις στρατεύμασιν. ήναγκάσθη δὲ καὶ τὴν Νίσιβιν πόλιν μεγίστην οὖσαν Πέρσαις παραγωρήσαι. ούτος πολλην των έκκλησιων φροντίδα και 20 έπιμέλειαν ποιούμενος τούς έν έξορίαις έπισκόπους άνεκαλέσατο. τῶ δὲ ίερῶ Άθανασίω ἐπέστειλε τῆς ἀμωμήτου πί-

18-20 Theod. L. cf. Theoph. p. 53, 31 Polyd. p. 384, 8. - 22-p. 550, 3 Th. L. cf. Theoph. p. 54, 2 Polyd. p. 384, 14.

5 айтду хриотианду $\tilde{\eta}$ L $\tilde{\eta}$ айтду хриотианду F. — 6 ажепрідпоан лёнонтес С атопридпраи лёнонтес (-таи G) В. — 7 кад от. FLN. — 8 ёфпонуа́ваи та от. С. — та] тд AENV тод В et recc. quidam om. F et recc. alii. — 9 годду от. RV. — 10 συγπλειομένων? cum clausi tenerentur Ruf. — 12 го́цере́ах В го́циріах A го́гору сит clausi tenerentur Ruf. — 12 го́цере́ах В го́циріах A го́гору cum clausi tenerentur Ruf. — 12 го́цере́ах В го́циріах A го́гору сит clausi tenerentur Ruf. — 12 го́цере́ах В го́циріах A го́гору а́тобу FLN а́тобу от. V. — 17 кд' — гі́р́три от. С. — συνдеµένοις (συνде́µενοις) ётесич EN ёт. συνде́µе́игоз В ёт. συνдеµένοις FL. — 19 ної́рпи (асс. evan.) A гі́оі́рпи FM гибі́рпи et пробі́рпи R Ґої́ріи В. — 20. 21 ποιόи́µе́году каl е́тіµе́λειαν M каl е́тіµе́леах от. А. — е́тібхо́тогу A Polyd. Theoph. е́тібхо́тогу па́итах rell. Exc. de virt. — 22 а́те́оте́іле AM et recc. nonnulli.

FEQPFIOT MONAXOT

στεως έγγράφως αὐτῷ σημᾶναι τὴν ἀπρίβειαν. ὅπερ παὶ πέπραχεν ἀΑθανάσιος καὶ γέγραφεν Ἰωβιανῷ ἐπιστολὴν πλήρη ὀρθοδοξίας. ἀλλ ὁ οῦτως εὐσεβὴς καὶ θαυμάσιος μετὰ η΄ μῆνας τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Κιλιπία τετελεύτηπε μέγα 5 πένθος καταλείψας τῆ ἐππλησία καὶ λαοῖς ἅπασιν.

[ε'. Περί Οὐαλεντινιανοῦ.]

453 Μ. Μετά δὲ Ἰωβιανὸν ἐβασίλευσεν Οὐαλεντινιανὸς ἔτη ιβ΄ ἀναγορευθεὶς ἐν Νικαία τῆς Βιθυνίας. ὅστις ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας πίστεως παρὰ Ἰουλιανοῦ ἐτύγχανε τῆς στρατείας 10 ἐκβληθείς. ἀλλ' ἐπλήρωσεν ἐν αὐτῷ ὁ θεὸς ὅπερ ὑπέσχετο ὑπὲρ τὰ ἐκατονταπλασίονα ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀποδεδωπὼς αὐτῷ. ἐπειδὴ γὰρ ὑπὲρ τῆς πίστεως τὴν στρατείαν καταλελοίπει, τὴν βασιλείαν ἐδέξατο. οὖτος εἰς τὴν βασιλείαν κοινωνὸν προσελάβετο μετὰ λ΄ ἡμέρας τῆς ἑαυτοῦ ἀναγορεύ-15 σεως τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Οὐάλεντα. εἰσελθὼν γὰρ ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταπεμψάμενος αὐτὸν ἐκ Πανονίας πόλεως Κιβαλῆς (ἐκεῦθεν γὰρ ὥρμηντο) κοινωνὸν αὐτὸν τῆς βασιλείας προσελάβετο, καὶ ἑαυτῷ μὲν τὰ τῆς δύσεως ἐπελέξατο μέρη, ἐκείνῷ δὲ τὰ τῆς ἀνατολῆς κατέλιπεν. Οὐάλης δὲ

3-4 Rufin. II, 1. – 8 Th. L. cf. Polyd. p. 386, 3. – 8– 13 Rufin. II, 2. – 13–19 Th. L. cf. Polyd. l. l. – 19–p. 551, 10 Rufin. II, 2.

1 груса́дово авто СЕFLN RV Pol. Theoph. авто груса́дово AB. — 2 ка) уѓусадет — 3 дачиа́сно сот. F. — πλήсη LMV πλήсης BCDER πλήςις A. — 3 δ обтоς A обтос (от. δ) CG δ тонойтос B обтос б R. — 7 обалетникато δ иѓуса FV обалетнато AD et recc. quidam. — 9 στοατίας CDG στος τιάς E. — 10 έν αύτο CDEFNRV Ruf. έν от. ABLM. — 11 τα] τῶν C om. A. — 12 στρατίαν CD στρατιάν E. — καταλελείποι A καταλέλοιπεν V κατέλιπε et κατέλειπε recc. multi. — 14 προσέλαβε B προσεβάλετο E προσβάλετο recc. quidam. — τῆς αύτοῦ άναγ. FL. — 15 τον άδελφον αύτοῦ ABF (τον ίδιον ἀδ. Pol.). — 16 πανοννίας F παιονίας (-ωνίας EL) CELR σπανίας M. — 17 ῶςμητο ABRV invito Pol. — 19 κατέλειπεν ACFN καταλέλοιπεν L.

550

συγκροτών τοὺς αίρετικοὺς εἰς τὴν όδὸν τῶν ἰδίων πατέφων ἐπορεύετο. καὶ γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἐξορίαν ἔπεμψε καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ μοναχούς, Τατιανοῦ τότε ἄρχοντος τῆς 'Αλεξανδρείας, ἐπὶ τοσοῦτον ῶστε καὶ τινας εἰς βασάνους ἀγαγεῖν καὶ τῷ πυρὶ παραδοῦναι καὶ πλεῖστα 5 ἀθέμιτα καὶ ὡμότατα κατὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας μηχανήσασθαι. ταῦτα πάντα μετὰ τὴν τελευτὴν 'Αθανασίου διεπράττετο. ὥσπερ γὰρ θεία τινὶ κωλυθείς ἀρετῆ καίτοι κατὰ 454 Μ. τῶν ἄλλων βακχεύων οὐδὲν κατ' ἐκείνου λυπηρὸν ἐτόμησεν ἁμαρτῆσαι.

Οί ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀφθόδοξοι ἐλεεϊσθαι νομίσαντες ὑπὸ Οὐάλεντος πρεσβείαν ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν ἐν Νικομηδεία τυγχάνοντα πέμψαντες ὀγδοήποντα ίερατικοὺς ἄνδρας, ὧν ἡγοῦντο Θεόδωρος καὶ Οὐρβανὸς καὶ Μενέδημος. οὐς ἅπαντας σὺν αὐτῷ τῷ πλοίω ὑπαφθῆναι προσέταξεν, καὶ 15 πάντες σὺν τῆ νηῖ κατεφλέχθησαν, μέχρι Δακιδίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος κἀκεῖσε διαλυθέντος. Οὐάλης πᾶσαν ἐκκλησίαν πορθήσας ἦκε καὶ εἰς Καισάρειαν ἀπὸ ἀνατολῆς κατὰ Βασιλείου κινούμενος, ὅτε καὶ τὰ κατὰ τὸν υίὸν αὐτοῦ ἐγένετο, καθώς φησιν δ Θεολόγος Γρηγόριος. Δημοσθένους 20 ἑνὸς τῶν ὀψοποιούντων τῷ Οὐάλεντι ἐν τῆ πρὸς Οὐάλεντα συντυχία καταδραμόντος Βασιλείου καὶ βαρβαρίσαντος, μικρὸν μειδιάσας ἔφη ὁ διδάσκαλος. ἰδοὺ ἐθεασάμεθα καὶ Δημο-

1 τοίς αἰρετικοίς BV. — 11 οἰ ἐν κ. CEN οἰ ἐν κ. δὲ BL οἰ δὲ ἐν κ. Α καὶ λοιπόν οἰ ἐν κ. V οἰ οὖν ἐν Εκc. de virt. — 14 οὕρβασος AB οὑρβασός Εκc. cf. Not. ad Theoph. p. 58, 30. μενέδιμος ACV Εκc. βενέδημος (-διμος R) FMR. — 16 δακιδίζων (δακηδ. M δακεδ. recc. plerique) ACELNR Εκc. δακιβίζων BV Suid. v. Οὐάλης. δακίζων F. — 17 οὐάλης δὲ BFR ὁ δὲ οὐάλης V. — 18 καὶ οm. N. — 19 τὰ om. BCM. — 21 τῶν ὀψοποιῶν τοῦ οὐάλεντος RV. — 22 μικρόν om. FN.

¹¹⁻¹⁷ Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 58, 28 Polyd. p. 898 fm. - 17-20 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 63, 20 Polyd. p. 414, 11. - 20-p. 552, 1 Th. L. cf. Cram. Anecd. p. 97, 4 et Exc. Bar. Theoph. p. 63, 24 Polyd. p. 414 fm.

TEQPTIOT MONAXOT

στεως έγγράφως αὐτῷ σημᾶναι τὴν ἀκρίβειαν. ὅπες καὶ πέπραχεν ἀΑθανάσιος καὶ γέγραφεν Ἰωβιανῷ ἐπιστολὴν πλήρη ὀρθοδοξίας. ἀλλ ὁ οῦτως εὐσεβὴς καὶ θαυμάσιος μετὰ ή μῆνας τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Κιλικία τετελεύτηκε μέγα 5 πένθος καταλείψας τῆ ἐκκλησία καὶ λαοῖς ἅπασιν.

[ε'. Περί Οὐαλεντινιανοῦ.]

453 Μ. Μετὰ δὲ Ἰωβιανὸν ἐβασίλευσεν Οὐαλευτινιανὸς ἕτη ιβ΄ ἀναγορευθεὶς ἐν Νικαία τῆς Βιθυνίας. ὅστις ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας πίστεως παρὰ Ἰουλιανοῦ ἐτύγχανε τῆς στρατείας 10 ἐκβληθείς. ἀλλ' ἐπλήρωσεν ἐν αὐτῷ ὁ θεὸς ὅπερ ὑπέσχετο ὑπὲρ τὰ ἑκατονταπλασίονα ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀποδεδωκὼς αὐτῷ. ἐπειδὴ γὰρ ὑπὲρ τῆς πίστεως τὴν στρατείαν καταλελοίπει, τὴν βασιλείαν ἐδέξατο. οὅτος εἰς τὴν βασιλείαν κοινωνὸν προσελάβετο μετὰ λ΄ ἡμέρας τῆς ἑαυτοῦ ἀναγορεύ-15 σεως τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Οὐάλεντα. εἰσελθών γὰρ ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταπεμψάμενος αὐτὸν ἐκ Πανονίας πόλεως Κιβαλῆς (ἐκεῖθεν γὰρ ἕφυηντο) κοινωνὸν αὐτὸν τῆς βασιλείας προσελάβετο, καὶ ἑαυτῷ μὲν τὰ τῆς δύσεως ἐπελέξατο μέρη, ἐκείνῷ δὲ τὰ τῆς ἀνατολῆς κατέλιπεν. Οὐάλης δὲ

3-4 Rufin. II, 1. - 8 Th. L. cf. Polyd. p. 386, 3. - 8-13 Rufin. II, 2. - 13-19 Th. L. cf. Polyd. l. l. - 19-p. 551, 10 Rufin. II, 2.

1 έγγράφως αὐτῷ CEFLN RV Pol. Theoph. αὐτῷ έγγράφως AB. — 2 καὶ γέγραφεν — 3 δαυμάσιος om. F. — πλήρη LMV πλήρης BCDER πλήρις A. — 3 ὁ οῦτος A οὖτος (om. ỏ) CG ἱ τοιοῦτος B οὖτος ὁ R. — 7 οὐαλεντινιανός ὁ μέγας FV οὐαλεντιανός AD et reoc. quidam. — 9 στρατίας CDG στρατιάς E. — 10 ἐν αὐτῷ CDEFNRV Ruf. ἐν om. ABLM. — 11 τὰ] τῶν C om. A. — 12 στρατίαν CD στρατιὰν Ε. — καταλελείποι A καταλέλοιπεν V κατέλιπε et κατέλειπε reoc. multi. — 14 προσέλαβε B προσεβάλετο Ε προεβάλετο rece. quidam. — τῆς αὐτοῦ ἀναγ. FL. — 15 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ABF (τὸν ἴδιον ἀδ. Pol.). — 16 πανοννίας F παιονίας (-ωνίας EL) CELR σπανίας M. — 17 ἅρμητο ABRV invito Pol. — 19 κατέλειπεν ACFN καταλέλοιπεν L.

550

συγπροτών τοὺς αίρετικοὺς εἰς τὴν όδὸν τῶν ἰδίων πατέφων ἐπορεύετο. καὶ γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἐξορίαν ἔπεμψε καὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ μοναχούς, Τατιανοῦ τότε ἄρχοντος τῆς 'Αλεξανδρείας, ἐπὶ τοσοῦτον ὅστε καὶ τινας εἰς βασάνους ἀγαγεῖν καὶ τῷ πυρὶ παραδοῦναι καὶ πλεῖστα 5 ἀθέμιτα καὶ ἀμότατα κατὰ τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας μηχανήσασθαι. ταῦτα πάντα μετὰ τὴν τελευτὴν 'Αθανασίου διεπράττετο. ὅσπερ γὰρ θεία τινὶ κωλυθεἰς ἀρετῆ καίτοι κατὰ 454 Μ. τῶν ἄλλων βακχεύων οὐδὲν κατ' ἐκείνου λυπηρον ἐτόλμησεν ἁμαρτῆσαι.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀφθόδοξοι ἐλεεῖσθαι νομίσαντες ὑπὸ Οὐάλεντος πρεσβείαν ἔστειλαν πρός αὐτὸν ἐν Νικομηδεία τυγχάνοντα πέμψαντες ὀγδοήκοντα ίερατικοὺς ἄνδρας, ὧν ἡγοῦντο Θεόδωρος καὶ Οὐρβανὸς καὶ Μενέδημος. οὖς ἅπαντας σὺν αὐτῷ τῷ πλοίω ὑπαφθῆναι προσέταξεν, καὶ 15 πάντες σὺν τῆ νηι κατεφλέχθησαν, μέχρι Δακιδίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος κἀκεῖσε διαλυθέντος. Οὐάλης πᾶσαν ἐκκλησίαν πορθήσας ἦκε καὶ εἰς Καισάρειαν ἀπὸ ἀνατολῆς κατὰ Βασιλείου κινούμενος, ὅτε καὶ τὰ κατὰ τὸν υίὸν αὐτοῦ ἐγένετο, καθώς φησιν δ Θεολόγος Γρηγόριος. Δημοσθένους 20 ἑνὸς τῶν ὀψοποιούντων τῷ Οὐάλεντι ἐν τῆ πρὸς Οὐάλεντα συντυχίς καταδραμόντος Βασιλείου καὶ βαρβαρίσαντος, μικρὸν μειδιάσας ἔφη ὁ διδάσκαλος. ἰδοὺ ἐθεασάμεθα καὶ Δημο-

11-17 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 58, 28 Polyd. p. 898 fm. - 17-20 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 63, 20 Polyd. p. 414, 11. - 20-p. 552, 1 Th. L. cf. Cram. Anecd. p. 97, 4 et Exc. Bar. Theoph. p. 63, 24 Polyd. p. 414 fm.

1 $\tau \sigma \ell_S$ aigerinols BV. — 11 oi év x. CEN oi év x. dè BL oi dè év x. A nai loindr oi év x. V oi odv év Exc. de virt. — 14 ovébasos AB ovébasds Exc. cf. Not. ad Theoph. p. 58, 30. µενέδιμος ACV Exc. βενέδημος (-διμος R) FMR. — 16 danidi ζων (danηd. M daned. recc. plerique) ACELNR Exc. danifizov BV Suid. v. Oválns. danifur F. — 17 oválng dè BFR ó dè ováλης V. — 18 nai om. N. — 19 rà om. BCM. — 21 τῶν όψοποιῶν τοῦ ονάλεντος RV. — 22 μικρόν om. FN. σθένην ἀγράμματον. οί Γότθοι κακῶς ἐχρῶντο τῷ Οὐάλεντι, δ δὲ αἰτεῖ τὸν θειότατον Οὐαλεντινιανὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ πέμψαι αὐτῷ στρατὸν εἰς βοήθειαν. αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ ἐπωνείδισεν ὡς αίρετικὸν καὶ κακόφρονα, εἰπὼν ὅτι 5 οὐ χρὴ ἐπαμύνειν ἀνδρὶ πολεμοῦντι θεόν.

Έν έκείνω δὲ τῷ χρόνω μετὰ μ5΄ ένιαυτοὺς τῆς ίερωσύνης αύτοῦ μετὰ πολλούς ἀγῶνας καὶ πολλούς τῆς ἐγκρατείας στεφάνους Άθανάσιος ήσύχασεν, Πέτρον διαδέξασθαι αὐτὸν προειπών τὸν κοινωνήσαντα αὐτῷ τῶν θλίψεων, Λού-10 κιος δε επίσκοπος ών της των Άρειανων αίρεσεως παρα-455 Μ. Υρήμα ως λύκος έπὶ πρόβατα ῶρμησεν. καὶ δ μὲν Πέτρος εύθέως είς την 'Ρώμην απέφυγεν, Λούπιος δε ούτως είς το αίμα των άνθρώπων έπορεύετο, ώς μηδέ σχημα της θρησκείας δοκείν φυλάττειν, έν τη άργη δε της επιβάσεως αύτου 15 τοσαῦτα καὶ οῦτως αἰσχοὰ κατὰ τῶν παρθένων τῆς ἐκκλησίας καί τῶν έγκρατευομένων έγένετο, οἶα οὐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς τῶν Ελλήνων γεγενησθαι μνημονεύεται. οὐ μόνον δὲ άλλὰ καί την έρημον έπόρθει και πόλεμον τοῖς ήσυγάζουσιν έπήγαγεν. τρεῖς γὰρ γιλιάδας δμοῦ κατὰ τὴν ἔρημον ἀπέστειλε 20 τούς μοναχούς πολεμείν, οι δε εργόμενοι καινόν είδος πολέμου έώρων. οι γάρ άντιπαλοι καθώς έπέμποντο τούς έαυτῶν αὐχένας τοῖς ξίφεσιν ὑπέβαλλον, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἤκουον, εἰ μή τουτο & φίλε, δι' δ παρεγένου;

Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν οἶ τῶν μοναχῶν πατέρες τῷ βίφ 25 καὶ τῆ ἀξία τῆς ἀρχαιότητος Μακάριος καὶ Ἰσίδωρος καὶ Μακάριος ἕτερος καὶ Ἡρακλείδης καὶ Παμβώ, ἀντωνίου

1-5 Th. L. cf. Cramer An. p. 97, 11 Exc. Bar. Theoph. p. 61, 21 Polyd. p. 420, 10. - 6-23 Rufin. II, 3. - 24-p. 554, 27 Rufin. II, 4.

3 στρατείαν RV. — 4 αίρετικὸν καί om. N. — 5 θεῷ R τῷ θεῷ B. — 8 ἡσύχασεν AB ἐφησύχασεν rell. — 11 πρόβατον C'Exc. de virt. ad ovem Ruf. — 12 οῦτως F et recc. plerique Ruf. οὖτος rell. Exc. — 15 οῦτως ERV Exc. Ruf. οὖτος rell. — 19 γὰρ om. C et recc. nonnulli. — 21 καθ' ὡν? — 22 εἰ μὴ] ἢ BF. — 25 ἰσήδωρος ADLRV. — 26 παμβῶ ACLV παμμῶ E.

μαθηταί, κατά την Αίγυπτον και μάλιστα έν τοις έρήμοις τόποις της Νιτρίας υπηργον άνδρες, οι τινες την κοινωνίαν έγειν τῆς ζωῆς καὶ τῶν πράξεων οὐ μετὰ τῶν ἄλλων ἀνθοώπων, άλλὰ μετὰ τῶν ἐπουρανίων ἀγγέλων ἐπιστεύοντο. άπερ παρών ξώρακα ήδη έγω και τούτων τας πράξεις άνα- 5 φέρω, ών τοῖς πάθεσι κοινωνὸς είναι κατηξιώθην. οὖτοι έν τοῖς ίδίοις οἰκήμασι κείμενοι καὶ εὐχόμενοι ἐξεδέχοντο τούς έαυτῶν φονευτάς. ἀπηνέχθη δὲ αὐτοῖς ἄνθρωπος ἐκ πολλοῦ τὰ μέλη πάντα τοῦ σώματος καὶ μάλιστα τοὺς πόδας ξηρός. έλαίω δε χρίσαντες αυτόν είπον εν όνόματι Ίησοῦ 10 Χριστοῦ, ὅν διώπει Λούπιος, ἀνάστα παὶ περιπάτει τοῖς σοῖς 456 Μ ποσίν δη παραγρημα άναστάς και άναπηδήσας εύγαριστων τῷ θεῷ ἀπηλθεν είς τὸν οίκον αὐτοῦ. ποὸ ὀλίγου δὲ γρόνου τυφλός ήξίωσεν απενεγθηναι είς τὸ οἰκίδιον Μακαρίου, ὅπερ ήν έν τη ερήμο από διαστήματος ήμερῶν τριῶν. έλθών 15 δε έχεισε δ τυφλός πολλῷ χαμάτω τῶν ἀγόντων αὐτόν καὶ Μακάριον ούχ εδρών έν τη οίκία πάνυ άθυμήσας έλυπειτο. τη δε ύπερβολη της πίστεως έκθερμανθείς παρακαλώ, έφη τοις αγουσιν αυτόν, προσπελάσατέ με έχείνω τω μέρει του τοίχου, έν δ δ γέρων είώθει καθεύδειν. ότε δε προσηνέχθη, 20 μικρου έκ του ξηρού πηλού λαβών, όθεν ό τοίχος κεχρισμένος έφαίνετο, ταις οίκείαις έπιτέθεικε χερσί και παρεκάλεσεν, ώστε και ύδωρ άντληθήναι αύτω έκ του φρέατος, άφ' ουπερ έπινεν ό πρεσβύτης. έκεινω δε τω υδατι τον πηλόν αναλύων και τούτω περιχρίων τους δοθαλμούς και 25 άποπλύνων έκ τοῦ ἀντληθέντος ὕδατος ἐξαίφνης τὴν θέαν άπέλαβεν ούτως ώστε μηδενός χρήζων ύπηρέτου είς τὰ ίδια

² νιτρίας E et recc. quidam νητρείας F νητρίας rell. — 9 πάντα τὰ μέλη L πάντα om. B. — 10 ξηροός BV. — 12 καὶ άναπηδήσας om. BC et L qui pro ἀναστὰς exhibet ἀνασκιρτήσας. — 14 τοῦ μακαφίου AB. — 17 τὸν μακάφιου BV. — 22 ἐφ̄ νετο A ἐφέρετο C. — οἰκείαις AB ἰδίαις rell. — ἐπέθημεν LR. — 25 τοῦτο ALR. — 27 οὕτος CB om. B. — χρίζων — ἐπανῆλθε F cum Ruf. χρήζειν — ἐπανῆλθε ACDEL χρήζειν — καὶ εἰς — ἐπανῆλθε BR χρήζειν — καὶ εἰς — ἐπανελθεῖν V.

έπανηλθεν. δς μετά ταυτα σύν πάση τη οίκία αύτου έπανελθών πρός τόν γέροντα και τῷ θεῷ χάριν ωμολόγει και τό πραγμα ώς έγένετο απεμνημόνευσεν. δ αυτός δε ούτος Μαπάριος σπήλαιον είγεν δαίνης γειτνιάζον τῷ οἰκήματι 5 αύτοῦ. ἕν τινι δὲ ήμέρα τοὺς σκύλακας αὐτῆς τυφλοὺς τυγγάνοντας απήνεγκεν αύτῷ τὸ θηρίον καὶ πρὸ τῶν ποδῶν αύτοῦ ἔθηκεν. νοήσας δὲ ἐκεῖνος ὅτι περὶ τῆς τυφλότητος των σκυλάκων το θηρίον παρεκάλει, ήξίωσε τον δεσπότην θεόν, ίνα την θέαν αύτοις αποδώ. αποδοθείσης δε αύτοις, 10 έπανηλθον άκολουθουντες έπι το σπήλαιον τη μητρί, και μετ' όλίγον αύτη μετά των ίδίων σχυλάχων υποστοέψασα δοράς προβάτων έτι το έριον έχούσας ώσανει δώρον ύπερ τῆς εἰς αὐτοὺς χάριτος ἀπήγαγε τῷ γέροντι τοῖς ὀδοῦσι τὰς δοράς βαστάζουσα, και ταύτας πρό των θυρων άποθεμένη 15 άνεγώρησεν. τούτους τοὺς θείους πατέρας Λούπιος εἰς νήσον των της Αιγύπτου λιμνων έξορίζει, ένθα ούδεις χριστιανών κατοικεί. του δε πλοίου τη νήσω μετά των μοναγών προσεγγίσαντος, ή θυγάτηρ του ίερέως των είδώ-457 Μ. λων της γώρας εκείνης υπό δαίμονος ελαυνομένη δι' ανέ-20 μων άρπαζομένη ἔρχεται ἕως τοῦ πλοίου τῶν άγίων γερόντων κράζουσα βοαίς ατάκτοις οία δαιμονώσα. Επιτιμήσαντες δε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτω τὴν μεν παιδα ύγιῆ τοῖς γονεῦσιν ἀπέδωκαν, τοὺς δὲ τὸν τόπον οἰκοῦντας χριστιανούς πάντας θερμούς και διαπύρους εποίησαν. τουτο μα-25 θών Λούκιος καί φοβηθείς μή πάντας δοθοδόξους ποιήσωσιν, λάθρα αὐτοὺς ἐπανελθεῖν πρὸς τὰς ἰδίας σκηνὰς ἐν τη έρήμω έποίησεν.

¹ σθμ πάση Β συμπάση L. — ἐπανελθών πο. τ. γέροντα και om. CL. — 3 ἀπεμνημόνευσεν ABR (indicavit Ruf.) ἀπεμνημόνευεν rell. — 4 leaenae Ruf. — γειτνιάζων ACEL γειτνίων R. — 5 τυγχάνοντας AB ὄντας Γ ὑπάρχοντας rell. — 6 αὐτῷ om. LR. — 7 τυφλώσεως FRV. — 17 κατώπει FLV. — 22 τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάφτῷ om. A τῷ ἀκαθάφτῷ om. B (erroris spiritus Ruf.).

Μαυία ή των Σαρακηνών βασιλίς γριστιανή ήν έκ νένους 'Ρωμαίων και ληφθείσα αιγμάλωτος ήρεσε δια κάλλος τῶ βασιλεῖ τῶν Σαρακηνῶν καὶ τῷ χρόνῷ εἰς βασιλίδα προέκοψεν. πολλά οὖν κακά τοῖς Ῥωμαίοις ἔδοασεν, ὥστε καί τόν στρατόν έπτριψαι σφοδροτάτω πολέμω και πόλεις πολλάς 5 έν Παλαιστίνη και Άραβία πορθήσαι. παρακληθείσα δὲ εἰρήνην ποιήσασθαι ούκ άλλως έφη τοῦτο γενήσεσθαι, εί μή Μωϋσής τις δνόματι μοναγός τῷ έθνει αὐτής χειροτονηθείη έπίσκοπος, δς έν τη έρήμω τη γειτνιαζούση τοις μέρεσιν αὐτῆς διάγων ταῖς ἀρεταῖς καὶ τοῖς θαύμασιν ἐξήστραπτεν. 10 ταύτης ή αίτησις έμηνύθη τῷ βασιλεῖ τῶν Ῥωμαίων, ὃς κελεύει τοις στρατηγοίς μετά πολλού του τάχους τουτο ποιήσαι. άγαγόντων δε αύτον εν Άλεξανδρεία γειροτονηθήναι ύπο Λουκίου αύτος ού κατεδέξατο είπων ότι. Λούκιος τάς γείρας αύτοῦ οὐκ ἐπιβαλεί μοι πεφυρμέναι γάρ είσι τοῖς 15 τῶν άγίων αίμασιν. καταισχυνθέντος οὖν τοῦ ἀσεβοῦς Λουnίου, τῆς δημοσίας χοείας ἐπικειμένης. ἀναγκάσθη ἡσυγάσαι, ίνα παρά τῶν ἐπισκόπων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξορισθέντων Μωϋσής την γειροτονίαν δέξηται όπερ και γέγονεν. και ούτω γειροτονηθείς έδόθη Μαυία και πολλούς του φύλου γριστια- 20 νούς πεποίηχεν. ίστορει δε πολλά περί του έθνους όθεν τε 458 Μ. ποξατο καί όθεν έπονομάζεται καί ότι ιγ΄ έτῶν περιτέμνονται.

Έν Ἐδέσση τῆς Μεσοποταμίας, ἕνθα Θωμᾶς δ ἀπό-

1-4 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 64, 12 Polyd. p. 408, 5. - 4-19 Rufin. II, 6. - 19-22 Th. L. cf. l. l. - 23-p. 557, 6 Rufin. II, 5.

1 μανία τις V μαβία δὲ F καὶ μαβία B. — βασιλεϊς CL βασίλεισσα F. — 2 διὰ κάλλους RV διὰ τὸ κάλλος F. — 7 γενήσεσθαι A Ruf. γενήσεται rell. Exc. de virt. — 8 μωϋσῆς AB Ruf. μοὺσῆς Exc. μωσῆς rell. — 9 ξοήμο] όώμη CELR. — τῆ γειτνιάζουσι C τοῖς γειτνιάζουσι R. — 10 ξέιστραπται L έξήστραψεν ER έξέλαμπεν V. — 12 τοῦ οm. AD. — 18 χειφοτοσηθήναι BLV χειφοτονῆσαι rell. — 15 έπιβαλεῖ BD EF (iniciet Ruf.) ἐπιβάλει CL ἐπιβάλλει RV ἐπιβάλλη A. — 22 sqq. περιτέμνονται ἐν έδ. τῆς μ., ἔνθα — ἐδίδαξεν. ἐλθὰν δὲ (δὲ om. B) ὁ codd. Restitui e Ruf. — 23 ἐν έδ. — ἐδίδαξεν om. L. — ἐν ἐδέση (-ει F) FRV ἐναιδέση B.

στολος έδίδαξεν, έλθών δ βασιλεύς Ουάλης και ίδών τούς όγλους των δοθοδόξων της έκκλησίας έκβληθέντας και έν τῶ πεδίω ποιουμένους την σύναξιν είς τοσαύτην δρηην άνήωθη, ώστε olnelais γεοσί τυπτήσαι τον υπαργον κατά του 5 προσώπου, έπειδήπεο ούκ έδιώχθησαν κάκείθεν οί όγλοι καθάπερ αύτος προσέταξεν. έκεινος δε καίπερ Έλλην ων καί παρά του βασιλέως ύβρισθείς δμως σκοπώ φιλανθρωπίας τη έξης μέλλων έπι πόρθησιν των όγλων έξιέναι τουτο αυτό δήλον τοις πολίταις πεποίηκε διὰ λαθραίων μηνυμάτων, 10 ώστε φυλάξασθαι και μη απελθείν είς την σύναξιν. πάλιν έωθεν προιών μεγίστω φόβω ύπερ το έθος δια της αύτοῦ τάξεως έπτόει και πάντα έποίει ώστε μηδένα κινδυνεύσαι τοῦ λαοῦ. ξώρα δὲ ὅμως ὄγλον πλείονα τῆς συνηθείας ἐπλ τόν τόπον έκεινον πορεύεσθαι και συντρέχειν και πολλούς 15 έπιταγύνειν ωσανεί φοβουμένους μή τις έκ τοῦ θανάτου άπολεισθη. έν δε τῷ μεταξύ καί τι γύναιον δρα ούτως έπιταχύνον και σπεῦδον ὡς μηδὲ ἐξιὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας προσκλείσαι τὰς θύρας μήτε περιμείναι εύπρεπῶς τὸ σγημα τῶν γυναικών περιβαλέσθαι καθάπερ έγρην έπιμελώς. Εφερε δέ 20 μεθ' ξαυτής ή γυνή και παιδίον νήπιον και σφοδροτάτω δρόμω την τάξιν τοῦ δπάργου διαρρήξασα ἔσπευδεν. ἐκεῖνος δε λοιπόν ού φέρων, κατάσχετε, έφη, την γυναϊκα και ένταῦθα ἀγάγετε. ὅτε δὲ ἐκείνη κατασχεθεῖσα ἡνέχθη, ποῦ, έφη, ὦ δυστυχής γύναι, ἐπιταχύνασα σπεύδεις; ή δέ, εἰς 25 το πεδίον, έφη, ένθα δ των καθολικών όχλος συνάγεται. καί ούκ ακούεις, έφη, ότι ό υπαργος έκεισε πορεύεται, ίνα πάντας ἀνέλη, οθς ἂν εθοη; ή δὲ ἀπεκρίνατο ἀκήκοα καὶ διὰ τοῦτο σπεύδω, ίνα ἐκεῖ εύρεθῶ. τουτί δὲ τὸ παιδίον ποῦ ἕλπεις; ἐπείνος ἔφη. ή δὲ ἀπεπρίνατο Γνα παὶ αὐτός

2 xal del. vid. cf. Rufin. — 4 ξπαρχον CRV. — 10 xal $\mu\eta$ ABV xal om. rell. — 11 ξθνος BC. — 16 xal τι zal τοι Α τι (om. xal) C. — 21 ξπάρχου LRV. — 26 ξπαρχος RV. — 27 άνέλει C άνελεί ΑΕ. — αν om. FL. — 29 ξχείνος] δ ῦπαρχος BL. — ξφη πρός αὐτήν AB invito Ruf. — αὐτός ACDEV αὐτό BFLR. μαρτυρίου ἀξιωθῆ. ταῦτα δὲ ὅτε ἦκουσεν, ἐπανελθεῖν ἐκέλευσε τὴν τάξιν καὶ τὸ ὅχημα εἰς τὸ παλάτιον προσέταξεν ὑποστρέψαι. εἰσελθών δὲ πρὸς τὸν βασιλέα εἶπεν ὅ βα- 459 Μ. σιλεῦ, ἀποθανεῖν με εἰ προστάττεις, ἕτοιμός εἰμι, τὸ δὲ ἔργον ὅπερ ἐκέλευσας πληρῶσαι οὐ δύναμαι. διδάξας δὲ πάντα 5 τὰ περὶ τῆς γυναικὸς κατέσχε τὴν τοῦ βασιλέως ὁρμήν.

Κατ' έκεινον δε τον καιρόν οι πόλεμοι του άσεβους βασιλέως Οὐάλεντος, οῦς κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ . ἐπήγαγεν. κατὰ τῶν πολεμίων ἐστράφησαν. τῶν γὰρ Γότθων έκ των ίδίων τόπων έξελθόντων, διὰ πάσης όμοῦ τῆς Θρά- 10 πης έξέγεαν ξαυτούς και τοῖς ὅπλοις τὰς πόλεις και τοὺς άγροὺς πορθεῖν ἀγρίως ἤρξαντο. τότε κατὰ Οὐάλεντος δβρεσι γαλεπαΐς οί πολιται έγρῶντο μή έξιόντι είς πόλεμον, έξεργομένου δε αύτοῦ Ἰσάπιος δ ίερος μοναχός πρατήσας τοῦ χαλινοῦ τοῦ ίππου αὐτοῦ ἔφησε πρός αὐτόν ποῦ βαδίζεις, ὦ 15 βασιλεῦ, κατὰ θεοῦ στρατευόμενος καὶ θεὸν ἔγων ἀντίπαλον; πρός δν δργισθείς Ούάλης φρουρείσθαι προσέταξεν άπειλήσας αύτῷ θάνατον, εί ἐπανέλθοι, παθάπεο Άγαὰβ τῶ Μιγαία. δ δε της αυτης προφητικής χάριτος πλησθείς όμοίως αύτῶ την άντίφασιν έπι παντός τοῦ λαοῦ δέδωκεν. 20 είτα συμβολής γενομένης έν Άδριανουπόλει, και ήττηθείς κατά κράτος φεύγει σύν όλίγοις είς οικημα, όπερ αίσθόμενοι οί πολέμιοι κατέκαυσαν αὐτὸν σὺν τοῖς συνοῦσιν αὐτῶ καὶ αὐτῷ τῷ οἰκήματι βασιλεύσαντα ἀνοσίως ἔτη ιδ'.

Οὐαλεντινιανός δ μέγας τῆ πίστει τῆς εὐσεβείας τέ- 25

7-12 Rufin. II, 13. - 12-19 et 21-24 Th. L. cf. Cramer An. p. 97, 11 et Exc. Bar. Theoph. p. 65, 8. - 24 Rufin. II, 13. - 25-p. 558, 2 Rufin. II, 9 fin.

2 προσέταξεν] έκέλευσεν LV. — 6 τὰ om. RV. — 18 έξιῶντι Α ἀξιόντι C ἐξιόντος B. — 14 ἰσάχιος (εἰσ. B ἰσ. M) AB CENP ἰσαάχιος (ἰσ. F) FLRV Cram. Exc. — δ om. FN. — πρατήσας αὐτὸν τοῦ N. — 15 ποῖ ut vid. D ποία M. — 18 τὸν μιχαίαν RV. — 20 ἀπόφασιν AV ἀντίφρασιν R. — τοῦ om. BFRV. — 21 χαὶ om. N. — 25 οὐαλεντινιανὸς δὲ ὁ BFR.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

λειος καὶ ἀπέφαιος τῆ παλαιῷ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας αὐθεντία τὴν πολιτείαν ἐκυβέφνα καλῶς. σύνοδον γὰφ 460 Μ ἐν τῷ Ἰλλυφικῷ ἐκέλευσε γενέσθαι, ῆτις τὴν ἐν Νικαία πίστιν ἐβεβαίωσεν. ἔδικτον δὲ γφάψας τοῖς ἐν Ἀσία 5 καὶ Φρυγία καὶ Καφία ἐπισκόποις ἐμμένειν τοῖς δόξασι παφεγγύησεν, κοινωνὸν ἐν τῷ ἰδίκτῳ προσλαβόμενος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Οὐάλεντα καὶ Γφατιανὸν τὸν υίὸν αὐτοῦ. ἔγφαψαν δὲ τὰ ὅμοια καὶ οἱ ἐν τῷ Ἰλλυφικῷ συνελθόντες ἐπίσκοποι.

Άποθανόντος έν Μεδιολάνω Αύξεντίου τοῦ τῶν αίρε-10 τικών έπισκόπου οι έκατέρου μέρους όγλοι ύπο διαφόρου σπουδής έφέροντο, και ήν τις αύτοις μεγίστη διχόνοια καί έπικίνδυνος στάσις, καὶ ἑκάτερον μέρος ὅλεθρον τῆ ίδία παρεσκεύαζε πόλει, εί μή γε ή αύτοῦ κρατήσειε γνώμη, καί 15 είς έργον άγάγοι το βούλημα, καίτοι έναντίων των προθέσεων αύτοις ούσων. τότε δε της επαργίας εκείνης 'Αμβρόσιός τις την άρχην διήνυεν, δς παραχρημα είς την έκκλησίαν είσηλθεν ώς χωλύσων την στάσιν. δ δε δημος της ποδε άλλήλους αφέμενος έριδος μιζ φωνή τον Αμβρόσιον 20 έπίσκοπον έπεζήτησαν κατηγούμενον όντα, μεγάλως λέγοντες ένωθήσεσθαι καὶ μίαν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι τὴν πίστιν έσεσθαι, εί 'Αμβρόσιος έπίσκοπος αύτοῖς δοθείη. ὅπερ γνοὺς δ θεοσεβής Ούαλεντινιανός έπέλευσε μυηθηναι παί χειροτονηθηναι 'Αμβρόσιον πολλά περί άρετην μαρτυρήσας αὐτῷ.

2-9 Th. L. cf. Polyd. p. 412, 7. — 10-22 Rufin. II, 11. — 22-p. 559, 6 Th. L. cf. Exc. Bar. Polyd. p. 410 fin.

1 φωμαίων αύθεντείας Β φωμαίων αύθεντεία Εκc. de virt. (οπ. βασιλείας utergue). — 4 ίνδικτον BR. — 6 παρεγγύησεν ACENR παρηγγύησεν BFV. — ίνδίκτω BR. — 8 οἱ ABFN Pol. οπ. CEV (καὶ ἐν τῷ ἰλλυρικῷ. συνελθόντες οὖν ἐπίσκωποι ἀποθανόντος R). — 10 ἀποθανόντος γὰς ἐν Β ἀποθ. δὲ ἐν F. — 11 οἱ τοῦ ἐκατ. μ. AB τοῦ οπ. rell. — 14 κρατήσοιε CDEV. — 20 ἐπεξήτησαν ἐπίσκοπον V ἐπίσκοπον οπ. AR. — 21 τοῖς οπ. A τοῖς μέρεσι οπ. F. — 23 καὶ χειροτονηθήναι οπ. BM. — 24 ἀρετὴν ACNR Εκc. ἀρετῆς BEFV Pol.

558

χειροτονηθέντος δὲ αὐτοῦ, τοῦτον τὸν ὕμνον ὁ βασιλεὺς τῷ Φεῷ ἀνέπεμψεν· χάρις σοι, δέσποτα παντοπράτορ καὶ σῶτερ ἡμέτερε, ὅτι τῷδε τῷ ἀνδρὶ ἐγὼ μὲν σώματα, σὺ δὲ ψυχὰς 481 Μ. ἐνεχείρισας καὶ τὰς ἐμὰς ψήφους δικαίας ἀπέφηνας. φασὶ δὲ ὅτι τοὺς ἄρχοντας ἀδικοῦντας γενναίως Ἀμβρόσιος ἐπὶ 5 τοῦ βασιλέως διήλεγχεν.

[ζ'. Περί Γρατιανοῦ.]

Έν δὲ τῷ μεταξύ ἐπὶ τὸν πόλεμον τῶν Σαυφομάτων Οὐαλεντινιανός ὁ μέγας ἐπ τῶν μερῶν τῆς Γαλλίας εἰς τὸ Ἰλλυρικὸν ἐλθών, καὶ τοῦ πολέμου μόλις ἀρχὴν λαβόντος, 10 ἀρρωστία αἰφνίδιον συσχεθεἰς ἐτελεύτησεν. πρέσβεις γὰρ Σαυρομάται ἀπέστειλαν ἐξαιτοῦντες εἰρήνην. οὒς Οὐαλεντινιανός θεασάμενος ἤρετο, εἰ πάντες Σαυρομάται τοιοῦτοι τυγχάνουσιν ὄντες τὰ σώματα. τῶν δὲ εἰπόντων ὅτι τοὺς παρ' αὐτοῖς ἀρίστους ἀπέστειλαν, ἀνακράξας μέγα δεινὰ τὴν 15 Ῥωμαίων βασιλείαν εἶπεν ὑπομένειν εἰς αὐτὸν ἐλθοῦσαν, εἰ Σαυροματαίων οἱ ἄριστοι τοιοῦτοι Ῥωμαίοις τολμῶσι πολεμεῖν. ἐκ δὲ τῆς διαστάσεως φλεβὸς δαγείσης, καὶ πλείστου

8-11 Rufin. II, 12. - 11-p. 560, 1 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 61, 25 Polyd. p. 420 fin.

2 пачтопо́атво ACM. — вытур codd. praeter EV. — 3 де най фухда AB. — 6 дія́іеуξен C Exc. — Розt дія́іеухен V sic pergit: µета де оба́іента е́βаві́іеноге урагіандо vido oба́іентініаной Ёгп у' et in mg. numerum µn adscribit. EL Titulum hic inserunt: урагіандо kal oба́іентініандо (оба́іентіноς L) δ άде́іфод адтой Ёгп у'. Similia alii codices plerique variis locis vel in textu vel in mg. exhibent. — 8 е́лі тай пой поłе́µан codd. Correxi e Ruf. — вандайтан AFMR. — 11 аданідія V et B m. 2 ut vid. — 12 вандаµа́ган AFMR. — 13 вандаµа́тан AFLMR. — 16 е́лен данди́ент βаві́ісіан N. — el] oi CE. — 17 вандоцита́іан (вандари. AMF) ACEFLMV вандоµа́тан w (вандари etiam Pol. — 18 діката́вею AB діята́вею vel вандари R діята́вею rell. recte, sed діката́вею etiam Exc. Pol.

 αίματος ἀναδοθέντος, ἐν τινι φρουρίω Γαλλίας ἐτελειώθη κληρονόμους καταλιπών τῆς βασιλείας αὐτοῦ Γρατιανόν τὸν υίὸν αὐτοῦ Αὕγουστον ὅντα καὶ Οὐαλεντινιανὸν νέον κομιδῆ τυγχάνοντα καὶ μήπω τῶν βασιλικῶν συμβόλων κατ-5 αξιωθέντα. ὅν ἡ ἀνάγκη τῶν ἐπιχειρούντων τὸν τόπον τῆς βασιλείας ὑφαρπάζειν ὡς σχολάζοντα παρεσκεύασε καὶ ἀπόντος τοῦ ἀδελφοῦ τὴν πορφύραν ἐνδύσασθαι, Πρόβου τὸ τηνικαῦτα πιστῶς τὸ πρᾶγμα μεταχειρισαμένου.

462 Μ. Κατ' ἐπείνους δὲ τοὺς καιφοὺς σεισμὸς μέγας καὶ φοβε-10 φώτατος γέγονεν, ὡς ἐν 'Αλεξανδρεία ὑποχωρῆσαι μὲν τὴν Φάλασσαν ἐπὶ πολύ, τὰ δὲ πλοῖα ὡς ἐπὶ ξηρᾶς εὑρεθῆναι κείμενα. πλῆθος δὲ λαοῦ συνδραμόντος εἰς θέαν τοῦ παραδόξου θαύματος, καὶ τοῦ ὕδατος πάλιν ὑποστρέψαντος καὶ ἐκβεβηκότος μακρότεφον τοῦ συνήθους τόπου, κατεποντίσθη-15 σαν ἀνθφώπων μυριάδες ε΄, καὶ τὰς μὲν ἐκεῖσε προσορμιζούσας ναῦς τὸ ὕδωρ κατεκάλυψεν, τὰς δὲ ἐν τῷ ποταμῷ Νείλφ εὑρεθείσας ἀπέρριψεν ὁ ποταμὸς εἰς τὴν ξηρὰν μετὰ πολλῆς τῆς ξύμης μέχρι σταδίων φπ΄. ἀλλὰ μὴν καὶ τῆς Κρήτης καὶ τῆς 'Αχαΐας καὶ Βοιωτίας καὶ τῆς Ήπείρου καὶ 20 Σικελίας τὰ πλείστα μέρη συνέβη τότε ἀπολέσθαι, τῆς θαλάσσης ἀνελθούσης, καὶ πολλὰ πλοῖα ὑψωθέντος τοῦ ὕδατος

1-8 Rufin. II, 12. - 9*sqq. cf.* Theoph. *p.* 56, 10. Socrates Hist. eccl. IV, 3, 3. Sozom. H. eccl. VI, 2, 14.

4 μηδέπω AB. — 7 τδ] τῷ EM τοῦ CR. — τὸ τηνικαῦτα ὑπάοχου? Probo tune praefecto Ruf. — 8 μεταχειρισαμένου (-οησαμένου A) ABFV μετεγχειρισαμένου (μετεγχειρησ. C μετεζειρησ. R) CELNR. — 9 χρόνους AB. — 12 πλήθος ABPR πλήθους rell. — συνδραμόν? — 14 μαχρόθεν V om. P. — 15 έκεισε ABPV έκειθεν rell. — 16. 17 έν τῷ νείλφ ποταμῷ A έν τ. ποτ. τῷ νείλφ V. — 19 βοιωτίας ABP τῆς βοιωτίας rell. — 20 τότε συνέβη BV τότε om. M.

9 έφ' οδ σεισμός Ρ. — φοβερ. τε και παγκόσμιος Ρ. — 10 έν άλεξ. μέν ύποχωρήσαι Ρ. — 11 και τὰ πλοΐα ἐπι τῆς ξηρᾶς Ρ. — 12 κείμενα om. Ρ. — πλήθος δὲ τῆς πόλεως εἰς θ. τ. θαύμ. δραμφντος Ρ... έπι τῶν ὀρέων ἐρρίφησαν ἄγρι σταδίων ρ΄, τάς τε Βρεττανικάς νήσους και τῆς Άφρικῆς τὰ αὐτὰ και γείρονα ὑποστηναι, και σγεδόν πάσης της οικουμένης τα πρός τη 463 Μ. θαλάσση τὰ μέν ύπὸ τῶν σεισμῶν, τὰ δὲ ύπὸ τῆς θαλάσσης κατεποντίσθησαν. και μέντοι και έν τοις βυθοίς 5 καί τοῖς μεγάλοις πελάγεσι τὰ ἀμφί τὸν ᾿Αδρίαν καὶ τὸ Αίγαῖον πέλαγος καὶ ἄλλα πλεῖστα ὑπεγώρησαν καὶ διέστησαν ώσει τεϊνος ένθεν και ένθεν τα ύδατα, και έφάνη ή ξηρά και πολλά τότε πλοΐα εύρέθησαν πλέοντα και είς τον πυθμένα καθίσαντα πάλιν ανήγθησαν τη του υδατος 10 άποκαταστάσει. συνεγών δε και επαλλήλων των σεισμών γινομένων, ή μεν μία τῆς Βιθυνίας πόλις πᾶσα συνέπεσε καί τὰ κύκλω τῶν προαστείων, ἀγροί καὶ ἔργα πλεῖστα. ή δὲ Γερμή καλουμένη πόλις τοῦ Ελλησπόντου πᾶσα ἐκ θεμελίων κατεπτώθη. και πρός τούτοις γάσματα πολλά κατά 15 διαφόρους τόπους έγένοντο, ως έκ των φόβων έν τοις όρεσι μένειν τούς ανθρώπους, έκ δε της αβρογίας πολλά ζωά τε και άνθρωποι διεφθάρησαν.

[η'. Περί Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου.]

Μετὰ δὲ Γρατιανόν έβασίλευσε Θεοδόσιος δ μέγας ἔτη ιζ΄. 20 τότε δ πατήρ Θεοδοσίου, καὶ αὐτὸς Θεοδόσιος καλούμενος,

11-15 cf. Socrates Hist. eccl. IV, 11, 4 sq.

1 герпрач AC гербрятач sed qı in lit. Р. — бретаніндс СЕ бріганіндс Р. — 2 кай та түз? — 6 кай ге тоїс codd. praeter ABP. — анденач BFL. — то от. RV. — 7 абубоч F айувоч (айу. М) CNP айувач А. — 9 πλοία то́те BM. — 12 угерце́ноч CMR. — ціа AP чіа LN чиа E їа B нікана (нікайа C) CFRV Socr. Fuerit fort. in fonte Georgii ā i. e. пробт? — очне́теве та́ба B гелев та́ба M та́ба от. L. — 14 уѓеци BEV. — по́ліс та́ба соче́теве прооклісто́нобоч кай пробу то́тоіс A. — гіларато́нточ (гіл. F) DEF гілісто́нобот кай пробу то́тоіс A. — гіларато́нточ (гіл. F) DEF гілісто́ноботоч (гіл. B) BV гільто́оточ (а́л. M. гіл. тесс. quidam) CLMPR. — 17 те от. FM. — 20 геп декає́ F геп 15' R(P).

2 χείοον Ρ. - 9 εύρεθέντα Ρ.

561

τοις των μεγάλων συμβόλων τροπαίοις περιπνέων τη έκκοπη των βαρβάρων έθνων τους Ρωμαίων δρους εύπορωτέρους έποίησεν. τουτον δε τον εαυτου υίον τη μεν ελπίδι μέγαν, τῷ δὲ χρόνω μικρόν, (μόλις γὰρ ἦν τοῦ οὐδοῦ τῆς νεότητος 5 ἐπιβεβηκώς) συγκλητικῷ τινι Άμαξοβίω κοινωνῷ αὐτοῦ τυγγάνοντι τῆς γνώμης καὶ τῶν ἐπαίνων παραδέδωκεν ἐκπαιδεύειν. δστις Αμαξόβιος έγγειρισθέντα αύτῷ τὸν νέον πραϋτάτη διδασκαλία και αύστηροτέρα κολακεία είς λαμπράν άσκησιν της ζωης έστερέωσεν. έκεισε τοίνυν όντος Θεοδο-10 σίου. καθ' υπνους έαυτον είδέναι λέγεται βασιλική γλανίδι 464 M καὶ πορφύρα κεκοσμημένον. Οὐαλεντινιανοῦ δὲ τοῦ γέροντος τελευτήσαντος, Μαξιμινος δ δήμιος την υπαργότητα τών Γαλλίων είς μανίαν έτρεψε καί τινα συσκευήν συντεθεικώς Θεοδόσιον τον πρεσβύτην τοῖς τροπαίοις κεκο-15 ρεσμένον σφαγηναι προσέταξεν. ὅς πριν τελευτήση το θεῖον βάπτισμα δεξάμενος και είς την άθανασίαν άναγεννηθείς έτελεύτησεν. κατά δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν δ νεώτερος Θεοδόσιος έν τῆ τοῦ δουκὸς ἀξία ἐτύγχανεν, τῷ δὲ αὐτῷ βέλει τοῦ φθόνου ὦπερ καὶ δ πατήρ διὰ Μαξιμίνου δμοίως ἀδί-20 κως ύπέπιπτεν. άλλ' δ θεός αύτον διέσωσεν. μεινάσης παρ' αὐτῷ τῆς ἀξίας, καὶ τῆς οὐσίας ἀναδοθείσης αὐτῷ, εἰς τὴν πατοφαν γην των Σπανίων, έν ή και έγεννήθη, έφοιτησε προστάγματι βασιλικῷ ἐκεῖσε ἡσύχως καὶ πράως τὸν βίον διάγων, Πλακίλλαν δε τότε την γενομένην Αύγούσταν γα-25 μετήν ήγάγετο τότε καί βασιλέας έξ αύτης ποιήσων, ήτις

³ μέγα BFV. — 4 τοῦ οὐδοῦ B oὐ τοῦ βαθμοῦ, οὐδ' oὐ A τοῦ βαθμοῦ rell. — 5 ἀμαξοβίφ D et recc. multi, item v. 7. — 6 παφέδωκεν ERV. — 9 ὅντως DFL. — 10 ἰδεῖν B conjectura probabili. — 12 μαξιμίνος ACM et Exc. de insidiis μάξιμος R et D m. 2. — ἐπαφχότητα RV. — 13 γαλλίων scripsi cum codd. et Exc. — ἔτρεψε ABFL Exc. ἔστρεψε rell. — 15 τελευτήση M τελευτήσει ACD ELV Exc. τελευτήσαι BF τελευτήσας R. — 17 θεοδόσιος ὁ νεώτεφος M Exc. ὁ νεώτεφος V spr. vers. rubro. — 19 ὡπερ BF Exc. ὅπερ rell. — μαξίμου R et D m. 2. — ὁμοίως om. LM Exc. — 20 παφ'] γὰφ? — 22 ἰσπανίων RV.

XPONIKON

την φύσιν τῷ λογισμῷ καὶ την φήμην τοῖς ἐγκωμίοις ἐνίκα. έν δὲ τῷ μεταξύ Οὐάλης γράμματα ἐκπέμπει πρός τὸν βασιλέα Γρατιανόν προστάξας Θεοδόσιον αποσταληναι πρός αὐτόν. ἀοξάμενος δὲ τῆς δδοιπορίας Θεοδόσιος καὶ γνοὺς την Ουάλεντος τελευτην έρχεται είς πόλιν καλουμένην Σέο- 5 μιον. τῶν δὲ Γότθων πᾶσαν πόλιν καὶ γώραν ἀφειδῶς λυμαινομένων, και των Ρωμαϊκών στρατοπέδων φευγόντων άπὸ προσώπου αὐτῶν, τότε Θεοδόσιον ἐν τῶ Σεομίω διάγοντα Γρατιανός προσκαλεϊται βουλή τής συγκλήτου Ρωμαίων φθονούσης αὐτῷ, καὶ σὺν όλίγοις στρατιώταις είς τὸν οῦτως 10 ώμον καί τοσούτον πόλεμον άποσταλήναι Θεοδόσιον [πείθει] έπικινδύνω άξιώματι τιμηθέντα στρατηλάτου άξια τον βασιλέα παρέπεισεν. και δ μέν βασιλεύς των της έπιβουλης και τοῦ φθόνου τοῦ κατὰ φύσιν εὐπτώτου οὐδὲν ἔγνω, κατά κράτος δὲ τοὺς νομιζομένους ἀηττήτους είναι Γότθους 15 νικήσας Θεοδόσιος σύν τάγει πολλῷ τῷ βασιλεῖ τροπαιοφόρος παραστάς θεία ψήφω το βασιλικόν διάδημα περιβάλλεται. 165 Μ. Γρατιανοῦ χειροτονοῦντος αὐτὸν καινῆ τινι καὶ θαυμαστῆ περιεβλήθη πορφύρα ως άρχαῖος βασιλεύς. και έπειδη τούς ώμους αύτου ύπερ άνθρωπον ύψηλούς όντας διαφόρων βα- 20 σιλέων γλαμύδες ένδύειν ούκ ήδύναντο, (πάντας γαρ ύπερέχων τῷ μεγέθει πᾶσαν ἐσθῆτα διὰ τὸ ῦψος μικράν ἀπέφηνεν) τέλος Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τῆ πορφύρα κοσμηθείς έξέλαμψεν, έκ τετραγώνου άρμοσάσης αὐτῷ. οῦτω Γρατιανός τὰ τῆς δύσεως μέρη έαυτῶ καὶ τῶ 25

25-p. 564, 6 Rufin. II, 14.

5 σερμίου BC σερμίωυ A. — 11 καl] ή Muralt. — πείδει del. videtur. — 13 τῶν BL et D m. 2 τὸν rell. om. Exc. — 14 εὐώπτου L εὐώπτου Exc. εὐπώπτου R. — 15 εἶναι ἀηττήτους γότθους B γότθους ἀηττήτους εἶναι M. — 18 τινὴ A τιμὴ C. — 22 μικρὰν FLNR μικροῦ ACEV μι B. — 24 πορφυρίδι LR. κοσμισθείς AM. — ἀρμοσώση (-σει F) BCEF. — 25 αὐτόν AB αὐτῶν ut vid. M. — οῦτω — p. 564, 1 διεφύλαξεν om. A. οῦτος CEN καὶ οῦτως F. άδελφῷ διεφύλαξεν, Θεοδοσίω δὲ τὴν τῆς ἀνατολῆς φροντίδα ἐπέτρεψεν. πολλὰ δὲ εὐσεβῶς καὶ γενναίως κατορθώσας δ Γρατιανός παρὰ Μαξίμου τοῦ τυράννου ταῖς Βρεττανίαις ἐπαναστάντος δι' ἀνδραγαθίαν τοῦ δουκός ἐν Λουγδόνϣ 5 παρὰ τῶν ἰδίων προδοθεὶς μᾶλλον ἢ βία τῶν πολεμίων συσχεθεἰς ἀνηρέθη.

Ούαλεντινιανός δε δ τούτου άδελφός εν Ίταλία διάγων ύπὸ τῆς σφαγῆς τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ φόβου τοῦ πολέμου πτοηθείς είρήνην, αὐτῶ καθ' ὑπόκρισιν προταθείσης παρὰ 10 Μαξίμου, και αύτος υποκρινάμενος ήδέως έδέξατο. Ιουστίνα δε τότε ή μήτης αύτοῦ τῆς τῶν Άρειανῶν αίρέσεως τὰ φάςμακα της άσεβείας, & περιόντος τοῦ ἀνδρὸς ἔκρυπτεν, εὐμαρῶς ἀπατηθέντι τῷ υίῷ μετὰ θάρσους ἀπεκάλυψεν, καὶ πείθει αύτον διά στρατιωτικής χειρός τον μέν 'Αμβρόσιον άνθιστά-15 μενον αὐτῆ τῷ ὀρθῷ λόγφ τῆς ἐκκλησίας Μεδιολάνων ἐξεῶσαι καί είς έξορίαν πέμψαι, την έκκλησίαν δε διαρρήξαι καί πολεμεῖν τὰ ἅγια. Βενήβολος δὲ τότε μέγας ἐν ἀξιώμασι ταῖς ὑποσγέσεσι τῆς βασιλίδος μὴ εἶξας τῆς στρατιωτικῆς ζώνης και των άξιωμάτων την δοθόδοξον πίστιν προκρίνας 20 τοῖς ποσὶ τῶν βασιλέων τὴν ἑαυτοῦ ζώνην ἀπέρριψεν. Μάξιμος δε δ τύραννος θέλων το τοῦ τυράννου άτιμον ὄνομα έκδύσασθαι καί νόμιμον έαυτόν επιδείξασθαι βασιλέα γράμ-466 Μ. ματα έκπέμψας τὸ ἀσεβές ἐπιγείρημα τῆς Ἰουστίνης ἀπεφαύλιζε καί τὸ πολεμεῖσθαι τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν κατά-

7-17 Rufin. II, 15. - 17-p. 565, 5 Rufin. II, 16.

3 $\mu \alpha \xi \mu (\nu ov BFM item v. 10. — per Andragathium ducem$ Ruf., sed codicum omnium et excc. de insidiis consensus demon $strat Georgii esse errorem. — 4 <math>\lambda o \gamma \delta \circ \nu p B$ $\lambda o \nu \gamma \delta \circ \nu \infty FMR$ et m. 2 Exc. — 5 η bla A quam vi Ruf. dè bla F xai bla rell. codd. xal dià Exc. — 8 xoleµlov? hostis Ruf. — 9 elojnp FV Exc. — 10 éxoxquvóµevos AF Exc. — lovortra E. — 15 égasat B égelásat M. — 17 βενήβολος AFL βενίβολος CENV µενούβουλος B µενέβολος R. — μέγας om. ER. — άξιώµατι AER. — 20 µαξιµιανός B et recc. quidam µαξιµtνος recc. rell. — 23 έπιχείσηµα AB inceptum Ruf. έπι rell. XPONIKON

στασιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀνατρέπεσθαι ἀπηγόρευεν, και ούτω πλησιάζειν ταῖς Ιταλίαις ἤρξατο. τοῦτο δὲ Ιουστίνα μαθοῦσα, τοῦ τε πολεμίου ἅμα καὶ τῆς συνειδήσεως τῆς ἀσεβοῦς ἐπικειμένων αὐτῆ, εἰς φυγὴν τραπεῖσα πρώτη την έξορίαν έκληρώσατο, ην τοις ίερευσιν ητοίμασεν. τοι- 5 γαρούν μετά της άθεμίτου μητρός πεφευγώς δ βασιλεύς Ούαλεντινιανός της Ιταλίας έστερήθη και της οικείας έξεβλήθη βασιλείας. έλθών ούν έν τη άνατολη ούτως έδέχθη παρά τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδοσίου, ῶστε δοκεῖν αὐτὸν μαλλον των μερών έχεινων βασιλεύειν η έν έξορία διάγειν. 10 παραχρήμα δε δια Θεοδοσίου καθαρθείς από της φαυλοτάτης αίρεσεως της απαθάρτου τον ίον εξεγυσεν, έν ώπερ αὐτὸν ἡ ἀνόητος ἕβλαψε μήτης, καὶ τὸν Χριστὸν ἀνεδέξατο πιστοτάτη προτροπή Θεοδοσίου. πολλάκις γαρ είς την έλπίδα της πίστεως διὰ Θεοδοσίου έκπαιδευθείς έμαθε την βασιλι- 15 κήν παράταξιν ού δι' δπλων έστάναι, άλλ' έξ άγαθών προφάσεων. τοιούτος δε ήν δ λόγος δ παρά Θεοδοσίου πρός Ούαλεντινιανόν είρημένος οίδα, φησίν, πολλάπις, Ούαλεντινιανέ, ήσυχάζοντος τοῦ στρατοπέδου παρά τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων την νίκην κατορθωθείσαν, και τούς πολεμίους 20 ύποταγέντας ύποτελεῖς γεγενῆσθαι τοῦ προλαβόντος κινδύνου. ούτω και δ ένθεος Κωνσταντίνος ταις βοηθείαις του θεου άνορθωθείς Λικίνιον τόν τοῦ θεοῦ τύραννον ἐν ναυαγίω διέφθειρεν, ούτω και δ ένδοξος Ούαλεντινιανός δ σός πατήρ

⁵⁻p. 566, 15 Similia sed brevius Theodoret. Hist. eccl. V, 15.

¹ άπηγόφευεν ABL άπηγόφευσεν rell. — 2 ίουστίνα BE. — 3 πολέμου BLR. — 4 πρώτη την Mur. (prima Ruf.) πρώτην codd. — 8 έδέχθη ABN έπεδέχθη C οπεδέχθη rell. — 12 έξέχεεν RV. — 19 παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ante ήσυχάζοντος inserunt Exc. de virt. et codd. praeter AB. — 21 γενέσθαι ABR. — 22 ούτος AC. — και om. codd. praeter AB Exc. — 23 λικίνιον AE FLR λικίννιον BCNV (λικίννιον ex λικίνιον corr. in Exc. incertum gua manu. — 24 ούτος ABCLM. — και om. codd. praeter ABV Exc.

εύτυχέστερον την βασιλείαν άβλαβη παρά των πολεμίων ίθύνων ετέλεσεν, τοῦ θεοῦ εκδικοῦντος αὐτόν, καὶ μάγας ἀναοιθμήτους και νίκας απίστους έδέξατο πολλούς βαρβάρους διαφόρως άνελών. Οὐάλης δὲ δ θεῖος δ σὸς τὸν θεὸν δια-5 σπαράττων έμίανε την έκκλησίαν δ βέβηλος δια της σφαγής των άγίων και της έξορίας των Γερέων, δς τη του θεου βουλήσει ύπό των Γότθων πολιορχηθείς και ήττηθείς έκαύθη. σύ οὖν αίρετικοῦ ὄνομα λαβεῖν ἀνέξη ἀπιών εἰς πόλεμον; όρθως τον Χριστον σέβει δ άδίπως σε έπβαλών. ή ση άπι-467 Μ. 10 στία εψγέρειαν Μαξίμω συνεισήνεγκεν. έκεινος μόνον τοῦ βασιλέως έστι τύραννος, σύ δε πολέμιος ήρξω τοῦ θεοῦ καθεστάναι. δώσω σοι στρατόν και παρέζω βοήθειαν. άλλ' εί τον Χριστόν βλάπτομεν, τίνα παρακαλέσομεν μαγόμενοι: ταῦτα καὶ πλείω τούτων νουθετήσας Θεοδόσιος Οὐαλεν-15 τινιανόν είς την δοθόδοξον πίστιν μετήγαγεν. έν δε τώ μέσω της μητρός αύτου τελευτησάσης, Θεοδόσιος δια την πίστιν τῆς βασιλείας τῆς χρηστότητος καὶ τῶν εὐεργεσιῶν Γρατιανοῦ μεμνημένος είς ἄμυναν πάσαις τῆς ἀνατολῆς δυνάμεσιν έξαζξας έξεδίκησε το δίκαιον αξμα και τον Ουαλεν-20 τινιανόν απεκατέστησεν έπι την βασιλείαν έκβαλών την τυραννίδα. αὐτὸς δὲ μετὰ ταῦτα εἰσελθών εἰς την Ῥώμην καὶ θριαμβεύσας την νίκην είς την ίδίαν βασιλείαν έπανηλθεν.

15-22 Rufin. II, 17.

1 και άβιαβή FV Exc. — 4 διαφόρως AB Exc. και διαφόρους rell. — 8 όνομα λαβών και άνάξια ποιῶν τῆς βασιλείας ὀρθῶς τ. χρ. σέβειν δοκεῖς; γίνωσκε οὖν ὡς ἡ σὴ ἀπιστία F. ἀνάξια ποιῶν pro ἀνέξῃ ἀπιών etiam R. — 9 σέβη AM σέβεται BRV. — 10 εὐχέριαν CDF εὐχερία M εὐκαίρειαν R εὐκαιρίαν E. μόνος A μόνου L. — 12 παρέξω σοι codd. praeter AB Exc. — 13 βλάπτωμεν ACF. — παρακαλέσωμεν ACDEF. — 14 καί πλείω τούτων AB και τὰ τούτων πλείονα rell. — 18 πάσας (corr. ex πάσης aut πάσης ex πάσας) τῆς ἀν. τὰς δυνάμεις A πάσας τὰς τῆς ἀν. δυνάμεις F πάσας τὰς ἀνατολικὰς δυνάμεις Exc. — 19 ἐξαίξας scripsi ἐξάξας codd. totis viribus insurgens Ruf. — 20 ἀποκατέστησεν V et fortasse A κατέστησεν R. εἰς BL.

Έν ταῖς ἡμέραις οὖν, ἐν αἶς ὁ θεὸς ὁ ἀγαθὸς ἐξήγειρε Θεοδόσιον τὸν μέγαν βασιλέα καὶ ἐνεπίστευσεν αὐτῷ τὸν Ορόνον της βασιλείας Ρωμαίων, ήγάγετο είς γυναικά την θυγατέρα τοῦ πρό αὐτοῦ βασιλέως, καὶ ἔτεκεν αὐτῷ δύο υίούς, Αρχάδιον και Όνώριον. αύξησάντων δε των παίδων, 5 ήλθον είς ήλικίαν τοῦ ἐκμανθάνειν τὰ ίερὰ γράμματα. καὶ έξαπέστειλεν είς πασαν την ύπ' αὐτὸν βασιλείαν ζητησαι άνδοα έλλόγιμον και άσκητην κεκοσμημένον έν άληθεία τον φόβον τοῦ θεοῦ, ἔχοντα θεογνωσίαν εἰς ἄκρον, ὡς ὀφείλων παραδοῦναι αὐτῷ τοὺς υίοὺς αὐτοῦ, ἕνα παιδεύση αὐτοὺς 10 πάση θεία γραφή τε και άνθρωπίνη, μη βουλόμενος παραδουναι αύτους είς σχολείον, ίνα μη μάθωσιν άπο άλλων παιδίων απες δ θεός ού θέλει, και τυπωθῶσιν έν λόγοις άνωφελέσι καὶ βλαβεροῖς. ταῦτα ὁ βασιλεὺς λογισάμενος, ώς είζηται, σπουδήν πασαν έποιεῖτο τοῦ εύρεῖν ἄνδρα τοι- 15 468 Μ. οῦτον. καί τῶν διαταγμάτων ἐκπεμφθέντων κατὰ πᾶσαν την ύπ' αὐτὸν βασιλείαν, οὐκ ήδυνήθησαν εύρεῖν τινα κατὰ τόν ένιστάμενον αύτῷ λογισμόν, άλλὰ ποτε μέν εύοισκον άνδρα φιλόσοφον, άλλ' ου φιλόθεον, ποτε δε πάλιν εδρισκον ωιλόθεον καί ού ωιλόσοφον. ηύξησαν δε οι παιδες, και 20 ούκ ήνείχετο είς σχολεΐον πέμψαι αύτούς τη προφάσει τη προλεχθείση κρατούμενος. και μή ευρών καθώς έζήτει απέστειλεν έν τη Ρώμη πρός τον έν αύτη βασιλέα αίτων παρ' αύτοῦ τοιοῦτον ἄνδρα, γράψας αὐτῷ ὅτι· μεγάλα μοι χαρίζη τούτο ποιών. δ ούν βασιλεύς προσκαλεσάμενος τον πάπαν 25 δείκνυσιν αύτῷ τὰ γράμματα τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου είπὼν ότι ανένδεκτόν έστι μή ποιήσαι τῷ συμβασιλεύοντι ήμιν τήν αίτησιν ταύτην. αίσγύνη γάρ έστι τοῦ ημετέρου πράτους μή

¹ οδν] γάρ B om. A. — έξέγειος (-ραι C) CR. — 2 μέγα BFMV. — 5 δνώριον BCD δνώριον ΕΓL δνόριον V δνόριον M ώνόριον AR. — 8 τῷ φόβφ BF. — 10 παιδεύσει ACEM. — 12 σχολίον ACDEL item v. 21. — όπδ RV. — 21 ήνέσχετο ER. — 21. 22 τῆ προλεχθείση προφάσει FR. — 24 χαρίζει ACDF m. 2 corr. in D. — 27 συμβουλεύοντι BM βασιλεύοντι V et recc. quidam. — τὴν αίτησιν αύτοῦ ταύτην B τὴν αίτησιν αὐτοῦ (om. ταύτην) N.

εύρεθήναι έν τη μεγίστη Ένωμη άνθρωπον τοιούτον. καί έρευνήσαντες και έπιζητήσαντες ούγ εύρον. Επί πολύ ούν διαλογιζομένων αύτῶν καὶ ἀδολεσγούντων περὶ τούτου, εἶπεν ό πάπας τῷ βασιλει έστι παρ' ήμιν διάκονός τις παρθένος 5 μετά τῆς ίδίας ἀδελφῆς ὄνομα αὐτῷ Άρσένιος. ὅμοιος γὰρ αύτοῦ άλλος οὐκ ἔστιν δ ἀφείλων πρός ὃ ἐπιθυμεῖ δ βασιλεύς Θεοδόσιος παιδεύσαι τὰ τέπνα αύτου πάση γνώσει θεία τε και ανθρωπίνη. αλλ' ούκ οίδα ει καταδέγεται, διότι έγει καιρόν αποταξάμενος της έγκυκλίου παιδεύσεως. άλλ' ίσως 10 έαν κελεύση το δμέτερον κράτος και καλέσωμεν αυτόν, πληοοφορούμεν αύτον περί τούτου. ταῦτα ἀπούσας δ βασιλεύς έγάρη λίαν, και πέμψαντες μετεστείλαντο τον Άρσένιον. έλθόντος δε αύτοῦ λέγει πρός αὐτόν δ βασιλεύς. οὐ λέληθε τό ήμέτερον πράτος ή κατά θεόν σου πολιτεία καὶ δ ἐνά-15 ρετός σου βίος, άλλὰ διηνεκῶς ἀκούοντες την καλήν σου άναστροφήν πάνυ εύφραινόμεθα έπι τούτω. έπειδή ουν δ συμβασιλεύς ήμῶν Θεοδόσιος απέστειλεν ήμῖν πρεσβείαν αίτούμενος πέμψαι αὐτῷ ἄνθρωπον τοιοῦτον δυνάμενον παιδεύσαι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐν πάση θεοσεβεία και σοφία, 20 τούτου γάριν μετεστειλάμεθά σε ως κατά θεόν ὄντα, ΐνα άπέλθης πρός αύτον και κατά την χάριν την δοθείσάν σοι έκ θεοῦ παιδεύσης αὐτούς. οὐ γὰρ ἐκρίναμεν ἁπλῶς καὶ 469 Μ. ώς έτυχεν έγχειρίσαι τοῦτο τὸ πρᾶγμά τινι, εἰ μὴ τῆ εὐλαβεία σου. δ δε Άρσένιος αποκριθείς είπε τῷ βασιλεϊ οὐκ 25 άγνοει, θεοσεβέστατε βασιλεύ, δ άγιώτατος πατής ήμῶν πάπας την έμην ευτέλειαν, δτι έχω καιρόν μη παρελθών διὰ τῆς ἔξω φιλοσοφίας, ἐξαιρέτως δὲ ἀφ' οδ τὴν γειροτονίαν ταύτην έδεξάμην δ άνάξιος, οὕτε εἰς βιβλίον ἐνέπυψα

5 δνόματι άφσένιος AF. — 6 αότῷ BR. — 10 κελεύσει AC. καὶ καλέσομεν αὐτόν B καλέσομεν (-σωμεν R) αὐτὸν καὶ RV καλέσομεν αὐτόν (om. καὶ) E. — 13 εἰσελθόντος ER. — 16 ἐπὶ τοῦτο ABCEV. — 17 ἡμῶν] ἡμῦν ADE om. F. — 19 ἐν πᾶσι σοφία (om. Φεοσεβ. καὶ) C. — σοφία AB φιλοσοφία DEFRV. — 22 παιδεύσεις CER ἐκπαιδεύσης V. — 23 ἐγχειρῆσαι AR. — 24 ἀποκριθεἰς om. AC. — 28 ἐδεξάμην ὁ ἀνάξιος AB ὁ ἀνάξ. ἐδεξάμην rell. τῶν τοιούτων ἐπιστημῶν. ὑπολαβών δὲ ὁ πάπας εἶπε πρὸς αὐτόν. ὅτι μὲν ἀληθῆ είσι τὰ παρά σου λεγθέντα τῶ φιλογρίστω ήμῶν βασιλεί ἐπιστάμεθα, καὶ ταῦτα οῦτως ἔγει. πάνυ γαρ ξπαινέσαμεν την ένάρετόν σου πολιτείαν έν τούτω. άλλ' έπειδή καί θεία βασιλική κέλευσίς έστιν, καί θεάρεστόν έστι 5 τὸ πραγματευόμενον, ἐκλιπαροῦμέν σε ἐπιδοῦναι ἑαυτὸν εἰς τό τοσούτον άγαθόν έγχείρημα. δύνη γάρ διά της χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης σοι εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως αὐτοὺς παιδεῦσαι, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆ φιλοσοφία μεγάλως αύτους ώφελησαι, δεικνύων αύτοις τὰς πομπὰς και αίσχο- 10 τητας των δυσσεβων είδώλων, ούς θεούς αποκαλουσιν οί άλιτήριοι Έλληνες, καί τοῦ μή πιστεύειν τοῖς παρ' αὐτῶν μυθευομένοις, άλλὰ καὶ δαίμονας αὐτοὺς ἀποκαλεῖν καὶ θοιαμβεύειν τὰ μιάσματα αὐτῶν καὶ φαντάσματα. τούτοις καί τοῦς τοιούτοις λόγοις πείσαντες τὸν Αρσένιον ἀπέστειλαν 15 αὐτὸν μετὰ πάσης δόξης και τιμῆς τῷ εὐσεβεστάτω βασιλεῖ Θεοδοσίω γράψαντες αύτῷ δ τε βασιλεύς και δ πάπας δτι κατὰ την κέλευσιν δμῶν ἀπεστείλαμεν δμῖν ἄνθρωπον, ὃς δυνήσεται μετά τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος ἀνάξαι τὰ φίλτατα τῆς ὑμῶν γαληνότητος τέκνα ἐν πάση σοφία καὶ ἀρετῆ. 20 δ ούν Αρσένιος παραδούς την ίδιαν άδελφην είς παρθενώνα άπέπλευσεν έν Κωνσταντινουπόλει. δεξάμενος δε δ βασιλεύς Θεοδόσιος τὰ γράμματα καὶ ἀναγνούς, προσκαλεσάμενος δὲ καί τον Αρσένιον σηημά τε καί ήθος εύλαβες θεασάμενος έν αύτῷ, σεμνόν μέν έχοντα τὸ χρῶμα, εὕτακτον δὲ τὸ 25 βλέμμα, ταπεινόν τό φρόνημα και περί τα θεία και άνθρώπινα σοφώτατον, και άπλῶς πάση τη κατὰ Χριστον άρετη κεκοσμημένον, έχάρη χαράν μεγάλην. και δή πρός αὐτὸν

¹ έπιστήμων AF. — 4 έπηνέσαμεν EV. — 7 έπιγείσημα ER. — 12 άλητήριοι CDF. — 18 άλλά και δαίμονας ABV και οm. rell. — 22 άνέπλευσεν V άπέστειλεν A. — 23 δε και om. F. δε A τε rell. — 24 και prius om. R. — 27 άπλως ABP άπλως είπειν rell. — γριστόν ABP δεόν rell.

ό βασιλεύς. δηλοί μεν ή δια του σχήματος ήθους τε καί άπολογίας † ένάρετόν σε καί θεοσεβή είναι, καί, καθώς γε-470 Μ. γραφήκασιν ήμιν δ τε συμβασιλεύων ήμιν και δ της Ρώμης άνιώτατος πάπας, ούτω και είδομεν. άληθη γαρ έγραψαν. 5 νῦν οὖν πάντως οὐκ ἀγνοεῖς, δι' ἢν αἰτίαν ἀπέστειλάν σε πρός ήμας, άλλά και το ήμέτερον κράτος αύτοψει διαλεγθήσεταί σοι, τοῦτ' ἔστι γάριν τῶν ἡμετέρων τέπνων, ίνα πάση θεοσεβεία και φόβω θεού τούτους έκπαιδεύσης, έτι μην καί την φιλοσοφίαν πασαν είς άπρον αύτους διδάξης. άλλα μη 10 ύποσταλής μηδε διακριθής πρός αύτους ύπονοων ότι τέκνα ήμῶν ὑπάργουσιν, μηδε πάλιν ὡς βασιλεῦσιν αὐτοῖς προσχης η τιμήσης, άλλ' ώς τέπνα και μαθητάς έχε αύτους και, ότε παραπέσωσιν, επέξελθε αὐτούς. και ταῦτα είπων δ βασιλεύς Θεοδόσιος και ένέγκας τόν τε Άρκάδιον και Όνώριον παρα-15 δίδωσιν αύτους είς τὰς χείρας αύτοῦ λέγων ίδου ἀπὸ τῆς σήμερον ουτός έστιν έμου τε και ύμων πατήρ και διδάσκαλος. ύπακούσατε αὐτῷ κατὰ πάντα ὡς πατρί, καὶ μὴ παρακούσητε αὐτῷ μηδὲ ἀντιταγθῆτε. παρήγγειλα γὰρ αὐτῷ ίνα, ἐὰν παραπέση τις αύτῷ έξ ύμῶν, ἐπεξέλθη αὐτῷ ὡς μαθητῆ. καὶ 20 ταῦτα εἰπὼν ἀφορίζει αὐτοῖς πλησίον τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος τρίκλινον μέγα καὶ ἐν αὐτῷ διάγειν παρακελεύεται.

¹ Locus corruptus, quem varia ratione librarii sanare temptaverunt. ὄψις post ἀπολογίας inserit B σου διάθεσις V κατάστασις τῆς σῆς ψυχῆς F. δηλοῖς μὲν διὰ v. 1 Muralt., in cuius codice Mosquensi sicut in recentioribus omnibus ἡ deest. σχήματός τε καὶ ἦθους ἀπολογία? — 2 σε om. C spr. vers. F σον R. — 4 εἰδωμεν D ἰδωμεν CFR. — 6 αὐτοψὶ EF αὐτοψὴ M. — 9 ἐκδιδάξῃς BR. — 10 μηδὲ AB μήτε rell. — 11 προσσχῆς D πουσσχεἰς F. — 12 τιμήσῃς AFV et recc. quidam τιμήσεις rell. — 13 παφαπέσωσιν ABFR παφαπέσυσιν rell. — παφαπ. σοι A sed σοι om. etiam P. — αὐτούς BCEV αὐτοῖς AFNR (παφα πίπτοντας ἐπεξέφχου P). — 14 ὀνάφιον BD ὀνάφιον EF ὀνόφιον CV ὀνόφιον MP ἀνάφιον A ἀνόφιον R. — 17. 18 παφαπόσητε αὐτοῦ (αὐτῷ CE) ἢ παφαπέσῃ rell. — 19 αὐτῷ τις M αὐτῷ om. AR recte fortasse. cf. v. 13. — 21 μέγαν D m. 2 μξ B.

τοῦτο δὲ ἐπενόησεν ὁ βασιλεύς, Γνα συχνότεφον ἐπισκέπτηται αὐτούς. μεγάλως δὲ τιμήσας τὸν Ἀφσένιον ἐποίησεν αὐτὸν μείζω πάντων ἐν τῷ παλατίφ, ὥστε μὴ εἶναί τινα τῶν ἐκεῖσε λαμπφοτέφαν αὐτοῦ ἐσθῆτα πεφικείμενον, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἦν πατὴφ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ.

Ο ούν Αρσένιος παραλαβών τόν τε Αρπάδιον και Όνώριον άνηνεν αύτους θεοσεβώς έκδιδάσκων αύτους πασαν σοφίαν **Θείαν τε καί άνθρωπίνην. ταπεινόφρων δε ύπάργων δ έν** άγίοις Αρσένιος ούκ έγρατο αύτοις ώς μαθηταις, άλλ' ώς βασιλεῦσιν. καθίζων γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ δύο θρόνων αὐτὸς παοι- 10 στάμενος έδίδασκεν αυτούς. έν μια ούν των ήμερων είσελθόντος τοῦ βασιλέως έξαίφνης πρός αὐτούς, δοῷ 'Αρσένιον μέν Ιστάμενον, τὰ δὲ τέκνα αὐτοῦ καθεζόμενα, καὶ ἐλυπήθη σφόδρα κατά Άρσενίου και λέγει πρός αὐτόν οῦτω παρηγγείλαμεν ύμιν, ίνα βασιλικώς και μή μαλλον ώς μαθηταις 15 γρήση τοῖς παιδίοις; καὶ τι τοῦτο πεποίηκας; πάνυ γὰρ έλύπησας το ημέτερον πράτος έν τούτω. δ δε Άρσένιος πρός 471 Μ. τον βασιλέα έφη ούκ ήγησάμην πρέπον είναι, θεοστήρικτε βασιλεῦ, ἐμὲ καθέζεσθαι, βασιλεῖς δὲ παραστήκειν μοι. ὁ δὲ βασιλεύς δογισθείς έπι τῷ λόγω τούτω ἀπεκρίθη βλοσυρῶ 20 τῷ βλέμματι ποὸς Άρσένιον λέγων σừ παθιστᾶς αὐτοὺς βασιλεῖς; οὐχὶ ὡς τέκνα καὶ δούλους παρέδωκά σοι αὐτούς: καί ίνα τι ταῦτα φθέγγη; και ταῦτα εἰπὼν δ βασιλεύς παραχρήμα ἐπάρας τὰ διαδήματα, απερ είχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ δίψας αὐτὰ εἰς τὴν γῆν ποιεῖ αὐτοὺς εἰς τοὺς 25 πόδας αύτοῦ προσχυνήσαι, και καθίσας τον Άρσένιον έπι θρόνου έκείνους παραστήκειν αὐτῷ ἐκέλευσεν είπων ὅτι εί

3 μείζων FR μείζον Α μείζονα Β. — πάντων τῶν ἐν Β R. — τῶν ἐκεῖσε οm. Ν. — 4 λαμπροτέρα CE et D in quo ν m. 2 add. vid. — 6 καὶ Ονώριον om. R. — ὄνώριον BDF ὄνώριον E ὄνόριον CV ὄνόριον Μ ὤνόριον Α. — 7 ἀνήγαγεν BF ἀνέτρεφεν R. — αὐτοὺς post ἐκδιδάσχων om. MR. — 16 ἐποίησας AB. — 18 οὐχ ἡγησάμην ER. — 19 παριστήκειν Μ παρειστήκειν R παρίστασθαι PV παρεστάναι B. — 21 ὄμματι NR. — 27 παρειστήκειν BR παρίστασθαι V παρεστάναι P.

5

μέν φοβηθῶσι τὸν θεὸν καὶ ἐν τῷ νόμῷ αὐτοῦ θελήσωσι πορεύεσθαι καὶ φυλάσσειν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, δυνατός ἐστιν δ παμβασιλεὺς τῶν αἰώνων, εἶπερ θέλημα αὐτοῦ ἐστιν, παρασχεῖν αὐτοῖς τὴν ἀξίαν ταύτην. εἰ δὲ μὴ ἔχωσι τὸν φόβον 5 αὐτοῦ, εὕχομαι τῷ θεῷ μᾶλλον ἐκριζωθῆναι αὐτοὺς ἀπὸ νηπιόθεν. κρεῖσσον γάρ ἐστι τὸ τεθνάναι εὐσεβῶς ἢ βασιλεύειν ἀσεβῶς. καὶ ταῦτα εἰπῶν ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ. ἕπτοτε οὖν ὁ ᾿Αρσένιος ὑφορώμενος τὸν βασιλέα οὐκέτι ἐποίει αὐτοὺς καθεσθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον παρ-10 ίστασθαι αὐτῷ καὶ ἐκμανθάνειν. ἐν τούτοις οὖν διάγων ὁ ἡγιασμένος ᾿Αρσένιος πάνυ ἐδυσφόρει καὶ ἐλυπεῖτο. ἦν γὰρ μισόδοξος καὶ φιλόθεος καὶ ἐπεθύμει μᾶλλον τὸν μονήρη καὶ ἦσύχιον μετελθεῖν βίον, ῶστε παρακαλεῖν τὸν θεὸν συχνῶς μετὰ δακρύων ποιῆσαι τρόπον τοῦ ἰδιάσαι αὐτὸν ἐκ 15 τοῦ κόσμου.

Έν μιζ ούν τῶν ἡμερῶν εύρων δ ἐν ἀγίοις τὸν Ἀρκάδιον παραπεσόντα εἰς παιδικὸν πταῖσμα ἐνέγκας καὶ ἐμβριμησάμενος ἐπιτίθησιν αὐτῷ πληγὴν δεινὴν ὥστε σχεδὸν ἕως Φανάτου τοὺς τύπους τῶν πληγῶν φέρειν ἐν τῷ σώματι 20 αὐτοῦ. ὁ οὖν Ἀρκάδιος, ἀφ' ἦς ἡμέρας ἐδάρη, ἔμεινεν ἔχων κατὰ Ἀρσενίου κακίαν πολλήν, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν σπαθάριον αὐτοῦ ἐπιτρέπει αὐτῷ κατ' ἰδίαν λέγων· οἶφ τρόπφ θέλεις ἀπόκτεινόν μοι τὸν Ἀρσένιον μηδενὸς νοοῦντος. 472 Μ. ὁ οὖν σπαθάριος ἀκούσας τὴν ἐλεεινὴν ἀπόφασιν ταύτην 25 καὶ τὸν φόβον τοῦ Ἐροῦ ἐν καρδία ἔχων θαρρεῖ τῷ Ἀρσενίφ τὴν μιαιφόνον τοῦ Ἀρκαδίου ἐπιτροπήν. ὁ δὲ Ἀρσένιος λύπη τε καὶ φόβῷ συσχεθεἰς παρεκάλει τὸν θεὸν λέγων· κύριε ὁδήγησόν με, πῶς σωθῶ; καὶ μετεμελεῖτο ἐπὶ τῷ πληγῆ ἦ ἦν τύψας τὸν Ἀρκάδιον. εἶτα ὀλίγων ἡμερῶν

⁴ ἔχουσι BM. — 5 αὐτοῦ] τοῦ θεοῦ AF. — 5 ἀπονηπιόθεν AM et recc. nonnulli ἀπὸ νηπιώθεν (-ῶθεν C) CF. — 9 ἐποίει καθεσθ. αὐτοὺς A αὐτοὺς ἐποίει καθ. R. — 10 αὐτῷ] αὐτοὺς BC. — 17 περιπεσόντα B ἐπιπεσόντα D. — μὴ ἐνέγκας? — 22 ἑαυτοῦ DEV. — 23 γινώσκοντος PV.

XPONIKON

διελθουσῶν, καὶ τοῦ σπαθαρίου κατεπείγοντος τὸν 'Αφσένιον τοῦ δι' οίουδήποτε τρόπου σῶσαι ἑαυτόν, καὶ τούτου ἀδιαλείπτως εὐχομένου, ἡλθεν αὐτῷ φωνὴ λέγουσα 'Αφσένιε, φεῦγε τοὺς ἀνθρώπους καὶ σώξῃ. ταύτης οὖν τῆς φωνῆς ἀκούσας μηδενὶ μηδὲν εἰρηκώς, ἀλλ' ἐσθῆτα εὐτελῆ ἐνδυ- 5 σάμενος, κατῆλθεν εἰς τὸν λιμένα καὶ κατ' οἰκονομίαν θεοῦ εὐρῶν ἐκεῖσε πλοῖον καὶ ἐμβὰς εἰς αὐτὸ ἦλθεν ἐν 'Αλεξανδρεία καὶ ἀποθριξάμενος ὥρμησεν εἰς τὴν ἔρημον τῆς Σκήτεως καὶ ἐκεῖσε διέπρεπε διαφόροις κατορθώμασιν. ἤκουσε δὲ πάλιν φωνῆς λεγούσης αὐτῷ 'Αρσένιε, φεῦγε, σιώπα, 10 ἡσύχαζε. αὖται γάρ εἰσιν αί δίζαι τῆς ἀναμαρτησίας.

Ο δέ βασιλεύς Θεοδόσιος πάνυ λυπηθείς έπι τῆ ἀναχωρήσει 'Αρσενίου ἔγραψε παντί τε και πανταχοῦ ἀναζητῆσαι αὐτόν, και οὐκ ἠδυνήθη αὐτὸν εὑρεῖν ἅχρι τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. βασιλευσάντων δὲ 'Αρκαδίου και Όνωρίου ἐγνώσθη 15 αὐτοῖς ὅτι 'Αρσένιος ἐν Αἰγύπτφ διάγει τὸν μονήρη βίον καλῶς πολιτευόμενος. και ἔγραφον αὐτῷ πλείστας ἐπιστολὰς παρακαλοῦντες αὐτὸν ὥστε εὕχεσθαι ὑπέρ τῶν ἰδίων μαθητῶν και τέκνων. ἔγραψε δὲ αὐτῷ πάλιν 'Αρκάδιος δυσωπῶν αὐτὸν ὥστε συγχωρῆσαι αὐτῷ τὸ πταῖσμα αὐτοῦ, ὅ ήμαρτεν 20 εἰς 'Αρσένιον ἀνελεῖν αὐτὸν βουληθείς, ὥστε θέλων αὐτὸν πληροφορῆσαι γράφει αὐτῷ ἐνωμότως λαβεῖν παρὰ τοῦ ὑπάρχου

9-11 cf. Theodori Studitae laudatio Arsenii cp. 6 Migne Tom. 99, 853 C.

2 ξαυτόν m. 1 ex αὐτόν C αὐτόν B. — 4 σώζει AC σώσει E. — 6 καὶ κατ' οἰκ. ởὲ ởεοῦ A κατ' οἰκ. ởὲ ởεοῦ (ơm. καὶ) N. — 7 εἰς αὐτὸ (-ῶ A) ABF (εἰς πλοΐον P) ἐν αὐτῷ rell. — 8 ἀπο-∂ǫηξάμενος AEFLN lit. corr. in D ὑποθǫηξάμενος B. — 9 ἐκετ ER. — ἐν διαφόροις ELR. — 12 ἐπὶ] ἐν AB. — 14 ἡδυνή-∂ησαν BE. — 15 ὀνορίου καὶ ἀρκαδίου AL. — ὀνωρίου BDFL ὀνωρίου E ὀνορίου CPV ὀνορίου M ωνορίου (sine spir.) A ἀνορίου vel ὡνορίου R. — 19 αὐτῷ πάλιν ABCRV πάλιν αὐτῷ EFLN. — 20 ὥστε om. N. — 21 βουληθεὶς αὐτὸν ἀνελεῖν N. — 22 ἐνομότως ACDR. — ὑπάρχου (ἐπ. RV) ἀλεξανδρείας AP ὑπάρχου αὐγουσταλίου B ὑπάρχου (ἐπ. RV) ἀλεξανδρείας αὐγουσταλίου (καὶ αὐγ. F) rell. Αλεξανδρείας τὰ δημόσια ὅλης τῆς Αἰγύπτου καὶ ταῦτα διανεῖμαι ὅπου δ' ἂν κελεύη, καὶ μόνον συγχωρῆσαι αὐτῷ καὶ εὕξασθαι ὑπὲρ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τε καὶ Ἐὐνωρίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀντιγράψαι αὐτοῖς κῶν ἅπαξ. ὁ δὲ 5 ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν ᾿Αρσένιος γράψαι μὲν πρὸς αὐτοὺς οὐκ ἡνέσχετο, δηλοῖ δὲ αὐτοῖς οῦτως· ὁ θεός, τέκνα, πᾶσιν
473 Μ. ὑμῖν συγχωρήσει καὶ ἀξιώσει ποιεῖν τὰ θεῖα αὐτοῦ θελήματα. περὶ δὲ ῶν γεγραφήκατε χρημάτων ἐγὼ ἤδη τῷ κόσμφ ἀπέθανον. μηδεἰς οὖν λογίσηταί με ὅλως εἶναι εἰς 10 τοὺς ζῶντας.

 Η σύνοδος τῶν ǫν' ἀγίων πατέρων καὶ ὁ βασιλεὺς
 Θεοδόσιος Γρηγορίω τῷ Θεολόγω τὴν ἐπισκοπὴν ἐκύρωσαν
 Κωνσταντινουπόλεως, καὶ μὴ θέλοντα τοῦτον τῷ θρόνω ἐνίδρυσαν βιασάμενοι ὡς πολλὰ καμόντα καὶ τῆς πλάνης τῶν
 15 αἰρέσεων τὴν πόλιν ἐλευθερώσαντα. ὀλίγους δὲ τῶν ἐξ
 Λἰγύπτου μαθὰν ὁ θεῖος Γρηγόριος τῷ λόγω τούτου φθονήσαντας τὸν συντακτήριον ἐπιδειξάμενος ἑκουσίως τῆς
 ἐπισκοπικῆς διοικήσεως ὑπεχώρησεν. Γρηγορίου δὲ τῆς
 474 Μ. ἐπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποταξαμένου, Νεκτάριον
 20 ὁ βασιλεὺς προγειρίζεται καὶ ἡ σύνοδος, Ταρσέα μὲν τῷ

γένει, την τοῦ πραίτωρος δὲ ἀρχην τότε διέποντα, ἀβάπτι-

11-p. 575, 2 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 69, 4 Leo Gramm. p. 103, 8.

1 δλης τῆς αλγύπτου AB Exc. de virt. (τῆς αλγύπτου πάσης P) δλης om. rell. — 2 δ' ἀν AP ἀν rell. Exc. — πελεύει ACFN πελεύση V. — συγχωφήσαι — εὐξασθαι BPV συγχωφήση (-σει ADF) — εὕξηται rell. — 3 όνωρίου BD όνωφίου EF όνορίου CV όνορίου M ωνορίου (sine spir.) A ἀνορίου vel ἀνοφίου R. — 4 αὐτοῖς] αὐτοὺς B Exc. de virt. — 7 ἡμιν D et recc. quidam. — αὐτοῦ τὰ θεία R αὐτοῦ om. AB. — 9 είναι δλως M δλως om. B Exc. de virt. — 11 ἡ δὲ σύνοδος V ἡ σύνοδος δὲ B. — 16 τούτους C αὐτοῦ B τοῦτον R τούτω Exc. — 17 τὸν συνταπτήριον λόγον PR Exc. Theoph. Leo. — τῆς ἐπισποπιτῆς διοιπήσεως CELPV τῆς ἐπισποπῆς παὶ διοιπήσεως R τῆς τῆς ἐπισποπῆς Exc. Leo. — 21 πρέτωφος P πραίτους ACEN.

XPONIKON

στον μέν μέχρι τότε ύπάρχοντα, σεμνόν δέ καὶ εὐλαβῆ καὶ περὶ βίον Φαυμάσιον. ὁ δὲ μέγας Γρηγόριος προς Ἀριανζὸν τὸ χωρίον Καππαδοκίας ἐπανελθών, ὅπει ἐκέκτητο ἐκ πατρικοῦ κλήρου, ἠρεμήσας ἐν αὐτῷ καὶ ἡσυχάσας τινὰ χρόνον καὶ ἐν Θεωρία μείζονι γενόμενος τὸν βίον μεταλ- 5 λάττει πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν καὶ πάσης ἀρετῆς ἔμπλεως.

Δευτέρα σύνοδος γέγονεν έν Κωνσταντινουπόλει τῶν ον πατέρων έτει της Θεοδοσίου του μεγάλου βασιλείας (γ), έπι Δαμάσου πάπα 'Ρώμης, ής ήγοῦντο Τιμόθεος 'Αλεξανδρείας, 10 Μελέτιος Αντιογείας, Κύριλλος Ίεροσολύμων και Γρηγόριος δ Θεολόγος, κατά Μακεδονίου γεγονότος έπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, δς έτι περιών ώσαύτως τῷ Άρείο έβλασφήμει, δμοίως δε και το πνεύμα το άγιον μη είναι θεόν άληθινόν, άλλὰ κτίσμα καὶ αὐτὸ ὑπελάμβανεν. αῦτη συνελ- 15 θούσα γειροτονεί μέν Κωνσταντινουπόλεως επίσκοπον τόν συγπλητικόν Νεκτάριον, Μακεδόνιον δε άναθεματίζει, σύν αὐτῷ καὶ Σαβέλλιον τὸν Λίβυν, ἐν πρόσωπον ἐπὶ τῆς ἁγίας τριάδος δοξάζοντα, έτι δε και Απολινάριον τον Λαοδικέα λέγοντα τον ένανθρωπήσαντα λόγον άνουν είναι, άντι δέ 20 νοῦ τὸν λόγον ἐν τῆ ψυχῆ γεγενῆσθαι. τὸ δὲ πνεῦμα τὸ δγιον θεόν είναι ζωοποιόν και όμοούσιον τῷ πατρί και τῷ υίο έκήρυξε προστεθεικυΐα είς το έκτεθεν παρά των έν 475 Μ.

2 περί βίου C περί τὸν βίον LRV. — δαυμαστόν RV. άριανζὸν ADEL ἀριανζὼν recc. quidam ἀριανζῶν recc. alii et C m. 1 corr. ex ἀριαζῶν ἀριανζῶ F ἀριανζῶν M ἀριαζὸν P ναζιανζὸν V νανζιανζὸν B (ἐν ἀριανζῶς Gregor presb. in vita Gregorii sub. fm.). — 7 ἕμπλεως (-os A) AB ἕμπλεως γεγονώς R ἕμπλεως (-os CFLM) γενόμενος rell. (πεκοσμημένος P). — Ante v. 8 ABF in textu, ELN in mg. addunt: Σύνοδος Ē. ἀπὸ γοῦν τῆς α΄ συνόδου ἕως τῆς β΄ γίνονται ἔτη νβ΄. — 8 δευτέρα A ἡ δὲ δευτέρα rell. — ρν΄ πατέρων AB ρν΄ ἀγίων πατέρων rell. — 9 ἕτι AC ἐπὶ BFR. — τῆς δεοδ. τ. μ. βασιλέως C ∂. τ. μ. βασιλέως (om. τῆς) R. — γ΄ addidi e coni. — 16 ἐπίσχοπον κωνσταντινουπόλεως L ἑπίσκοπον om. N. — 20 ένανθρωπίσαντα BCDFV.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

37

Νικαία πατέφων σύμβολον περί τοῦ άγίου πνεύματος τὸ κύριον καὶ ζωοποιὸν καὶ τὰ έξῆς.

Τότε δε και δ μέγας Αμφιλόγιος παρεκάλει τον βασιλέα τούς Αρειανούς έκ πασών των πόλεων έξελαθηναι. δ δέ 5 άπηνεστέραν ύπολαβών την αίτησιν ούχ ύπήκουσεν αύτῶ. και δ σοφώτατος 'Αμφιλόγιος τότε μέν έσιγησεν, έξεῦρε δέ μετ' όλίγον υπόθεσιν άξιομνημόνευτον. έντος γάρ πάλιν τών βασιλείων γενόμενος και τῷ βασιλεῖ παρεστῶτα τὸν υίὸν Αρκάδιον θεασάμενος τον μέν πατέρα ήσπάσατο, τον δέ 10 υίδν κατέλιπεν άγέραστον. και δ βασιλεύς νομίσας έπιλησθήναι τον Αμφιλόγιον άσπάσασθαι και τον υίον προσέταξεν. δ δε άπογρην έφη την αύτφ παρ' αύτου προσενεγθείσαν τιμήν και μή έπιζητείν και του υίου ώς έν διαιοέσει. ποός δν δ βασιλεύς χαλεπήνας ολπείαν επάλει 15 παροινίαν την τοῦ παιδός άτιμίαν. και δ 'Αμφιλόγιος έξεβόησε λέγων δράς, δο βασιλεύ, πώς ού φέρεις την του παιδός άτιμίαν. πίστευσον δή ούν και τον θεόν τους του υίδν αύτοῦ βλασφημοῦντας βδελύττεσθαί τε καὶ ἀποστρέφεσθαι. και τοῦτο ἀκούσας δ βασιλεὺς και σφόδρα θαυ-20 μάσας νόμον εύθύς έγραψε τούς των αίρετικών συλλόγους χωλύοντα.

Τοῦτο τὸ ἀγαθὸν φθονήσας ὁ μισόπαλος δαίμων ἀμόν τι καὶ ἀπάνθρωπον παρεσκεύασε γενέσθαι. ἀπὸ γὰρ Κων-

3-23 Theodoret. Hist. eccl. V, 16. - 23-p. 577, 5 cf. Malalas p. 347, 16.

1 τὸ κύριον τὸ ζωοποιοῦν FV. — 3 δὲ] δὴ N om. FR. — 5 αὐτοῦ RV om. P. — 8 βασιλειῶν ΑΕΓΜ. — 10 κατέλειπεν ΑΝ. — 12 ἀποχοῆν Mur. ἀπόχοην Ρ ἀποχοῆ Ε ἀπόχοη rell. (ἀποχοῆναι Theod.). — 22 μισόκαλλος CFP.

3 καί (om. τότε δὲ) ὁ μέγας ἀμφιλόχιος εἰσελθὼν ἐν κωνσταντινουπόλει παρεκάλει Ρ. — 6 σιγήσας Ρ Theod. — ἐξηῦρε Ρ. — 13 καὶ τὴν τοῦ νἰοῦ Ρ Theod. — 18 δυσφημοῦντας Ρ. — 22 ἀλλὰ τοῦτον ὁ μισόκ. δαίμων φθονήσας, ῶς φησι Θεοδώρητος, ὡμόν τι παρεσκεύασε διὰ δυμοῦ καὶ ἀπάνθρωπον διαπράξασθαι Ρ.

σταντινουπόλεως έξελθών δ βασιλεύς έπι Υώμην την όδοιπορίαν έποιείτο. έν δέ Θεσσαλονίκη γενόμενος κατά πάροδον, καί των στρατιωτών αύτοῦ ταραξάντων την πόλιν διὰ μητάτα, έστασίασαν οί Θεσσαλονικείς και τον βασιλέα μέν 476 Μ. **ύβρισαν, τιν**άς δὲ τῶν ἀργόντων αὐτοῦ καὶ ἐλιθοβόλησαν. 5 ό δε ύπό των άγγελθέντων έξαφθείς και μή ένεγκών του θυμοῦ τὴν δύμην τῷ ὑπάρχο τῆς πόλεως ἐκείνης τὴν ψήφον τής τιμωρίας έξενεγκειν επέτρεψεν. δο τοιαύτην έξουσίαν λαβών οία δή αὐτόνομος καὶ τύραννος ἄδικα ξίωη κατὰ πάντων ἐγύμνωσε καὶ τοὺς ἀθώους μετὰ τῶν ὑπευ-10 θύνων κατέκτεινε γιλιάδας ζ'. ταύτην ούν μαθών την συμφοράν 'Αμβρόσιος δ επίσκοπος Μεδιολάνων, πόλις δε αύτη της Ίταλίας, είς ην άφικομένου του βασιλέως καί συνήθως είς τον ναόν βουληθέντος είσελθεῖν, ύπαντήσας έξω των προθύρων διεκώλυεν αύτον μετά παρρησίας βοών 15 ούπ οίδας, ώς ξοιπεν, δ βασιλεύ, της είργασμένης μιαιφονίας το μέγεθος. οὐδε γὰρ έᾶ τῆς βασιλείας ἴσως ἡ δυναστεία την άμαρτίαν έπιγνῶναι, και ύπο της άλουργίδος άπατώμενος άγνοεῖς τοῦ καλυπτομένου σώματος την ἀσθένειαν. άλλ' ἴσθι ὡς φθαρτός ఊν καὶ βευστός φθαρτόν σου 20 και δευστόν ύπάρχει το κράτος και ή δυναστεία, περί ής μικρόν υστερον λόγον αποδώσεις τω βασιλεί των βασιλευ-

5-11 Theodoret. Hist. eccl. V, 17. - 11-p. 580, 20 ib. V, 18.

3 διὰ τὰ μ. FM. — 4 μιτάτα (sine acc. A) ABD FRV. τὸν μὲν βασιλέα ABR μὲν om. M. — 5 και om. BMRV. — 7 ἐπάρχω PRV. — 10 κατὰ τῶν πάντων Ν. — 11 ἀπέκτεινε FM. — 12 ὁ ἀμβρόσιος ἐπίσκ. Β ὁ om. M. — 16 οἶσθα R Theod. — ὡ om. N.

1-3 έξελθὰν ἐπὶ ξώμην καὶ κατὰ πάφοδον ἐν θ. γεν. καὶ τῶν στρ. P. - 4 καὶ τὰν βασ. καθυβρίσαντες κατέσυραν καὶ κατέλευσάν τινας τῶν ἀρχόντων P (similia Theod.). - 8 έξενεγκεῖν τῆς τιμωρίας P Theod. -- 11 χιλ. ζ΄ μηδεμιᾶς ἀνακρίσεως γενομένης P (οὐ κρίσεως ἡγησαμένης Theod.). -- 18 ἀφικόμενος ὁ βασιλεὺς καὶ -- βουληθέντα P. (ἀφικόμενον τὰν βασιλέα καὶ -- βουληθέντα Theod.). -- 15 ἔξω τ. προθύρων ἔφη μετὰ παροησίας · οὐκ οἰδας P.

όντων, ποίοις τοίνυν δωθαλμοῖς ὄψει τὸν τοῦ κοινοῦ δεσπότου ναόν; ποίοις δε ποσί το δάπεδον εκείνο πατήσεις το άγιον; πῶς δὲ τὰς χεῖρας ἐκτείνης ἀποσταζούσας ἔτι τοῦ άδίκου φόνου τὸ αίμα; πῶς δὲ καὶ τοιαύταις ὑποδέξη γερσί 5 τοῦ δεσπότου τὸ ἄχραντον σῶμα; πῶς δὲ καὶ τῷ στόματι προσοίσεις το τίμιον αίμα τοσούτον δια τον του Ουμού λόγον εκχέαντι παρά νόμον αίμα; λοιπόν απιθι καί μή πειρῶ τοῖς δευτέροις τὴν προτέραν αὔξειν παρανομίαν καὶ δέχου τόν δεσμόν, φ θεός άνωθεν γίνεται σύμψηφος. τούτοις 477 M. 10 ούν είξας δ βασιλεύς τοις λόγοις έπανηλθεν είς τα έκεισε βασίλεια δαπρύων παι στένων. διελθόντων δε μηνών η', παι τοῦ βασιλέως μη έξελθόντος, άλλὰ σφοδρῶς μετανοοῦντος, κατέλαβεν ή τοῦ κυρίου γενέθλιος ξορτή. και θεασάμενος Ρουφίνος δ μάγιστρος ότι ούδε την συνήθη προέλευσιν 15 ποιήσαι βούλεται δ βασιλεύς λέγει πρός αὐτόν δραμοῦμαι, δέσποτα, και τον αρχιερέα πείσω λύσαι σε του δεσμου, εί κελεύοις. δ δέ φησιν οίδα έγω την Αμβροσίου ακρίβειαν ότι ού πεισθήσεται. έπεὶ δὲ πλείοσι λόγοις χοησάμενος δ Ρουφίνος πείθειν ύπέσχετο τον Αμβρόσιον, απελθείν αύτον 20 έκέλευσεν, ύπο δε της έλπίδος βουκοληθείς ήκολούθησε καί αὐτὸς μετ' όλίγον. αὐτίκα δὲ τὸν Ῥουφῖνον ἰδών Ἀμβρόσιος.

> 1 ốψη AE. — 2 πατήσης C πατήσις AM. — 3 έπτείνης ACEFLMP έπτείνεις BDV έπτενεῖς R Theod. — 6 προσοίσης (-ήσης M) AM προσοίσις CE. — 7 παρὰ νόμον scr. e coni. παράνομον codd. praeter P qui παρανόμως cum Theod. — 9 ϕ] δ A ϕ δ NR. — 12 σφόδρα AC. — 14 ξουφίνος A ξουφήνος B et sic deinceps uterque. — 16 ποιήσω M et B, qui post πελεύεις NI 7 ins. — 16 σε] σου B om. A. — 17 πελεύοις CDEP πελεύεις ABFMRV (εί σοι δοπεί Theod.). — 19 δ δὲ ἀπελθεῖν AF. — 21 δ ἀμβρόσιος EFRV.

> 4 και om. P Theod. — ὑποδέξει P. — 8 προτέραν] δευτέραν P. — αὐξεῖν P. — 13—15 και δουφ. ὁ μάγ. θεασ. αὐτόν, ὡς μηθὲ τὴν σ. προέλ. π. βουλόμενον ἔφη δραμοῦμαι P. — 16 σοι τὸν δεσμόν P Theod. — 17.18 ὁ δέ φησιν οὐ πεισθήσεται. όἶδα γὰρ τὴν ἀμβρ. ἀχρίβ. P Theod. — 18 χρησάμενος ὁ δουφ. λογοις P Theod. — 20 και ὑπὸ τῆς P (και αὐτὸς δὲ ὑπὸ Theod.).

την κυνών, είπεν, αναίδειαν, δ 'Ρουφίνε, ζηλοίς τοσαύτης μιαιφονίας γενόμενος μέτοχός τε και σύμβουλος. άλλ' έγω προλέγω ώς καὶ πάλιν αὐτὸν κωλύσω τῶν ίερῶν ἐπιβηναι προθύρων. ταῦτα ἀπούσας δ Ῥουφινος ἐμήνυσε διὰ ταγυδρόμου τῷ βασιλεῖ. δ δὲ βασιλεὺς κατὰ μέσην τοῦτο μα- 5 θών, απέλθω, φησίν, και τὰς δικαίας αθθις δέξομαι παροινίας. είτα παραγενόμενος είς την έκκλησίαν έδυσώπει τον άργιερέα τοῦ δεσμοῦ λυθήναι. καὶ δ μὲν τυραννικήν ἀπεπάλει την παρουσίαν έκείνην και κατά θεοῦ μεμηνέναι, δ δε μετά σπυθρωπότητος και πολλης κατανύξεως, ού θρα- 10 συνόμενος, έφη, κατά των άγίων κανόνων, άλλά λυσαί μοι τον δεσμόν άξιώσων έλήλυθα. και ποίαν, φησίν, μετάνοιαν έδειξας μετά παρανομίαν τοσαύτην, η ποίοις άξίοις φαρμάποις έθεράπευσας τὰ δυσίατα τραύματα; παὶ δ βασιλεύς είπεν σόν έργον τό δειξαι μέν και κεράσαι τὰ φάρμακα. 15 έμον δε το δέξασθαι προσφερόμενα. τότε λοιπον Άμβρόσιος λέγει έπειδή τῷ θυμῷ τὸ δικάζειν έπιτρέπεις, γράψον νόμον 478 Μ. τοῦ θυμοῦ τὰς ψήφους ἀργὰς ποιοῦντα, καὶ ἡμέρας λ' αί φονικαί τε και δημευτικαι μενέτωσαν γνώσεις έν γράμμασι την τοῦ ὀρθοῦ λογισμοῦ προσδεχόμεναι κρίσιν. δν εὐθὺς 20 δ βασιλεύς γραφήναι κελεύσας και δια τής οικείας χειρός βεβαιώσας, διέλυσε τον δεσμον Άμβρόσιος και είσελθείν αὐτὸν ἐν τῆ ἐκκλησία ἐπέτρεψεν. ὁ δὲ εἰσελθών οὐκ ἐστώς ίκέτευε τόν θεόν ούδε τα γόνατα κλίνας, άλλα πρηνής έπ' έδάφους κείμενος έβόα μετὰ κραυγής. Εκολλήθη τῷ έδάφει 25

25 Psalm. 118 (119), 25.

1 χοινών ACP. — 6 δέξομαι CEFNPR Theod. εἰσδέξομαι ABV. — 7 παραγενάμενος AM. — 9 χατά δεόν FR. — 11 μοι CELPV Theod. με ABFNR. — 12 τόν δεσμόν scripsi cum Theod. coll. p. 578, 9; 16; 579, 8; 22. τῶν δεσμῶν codd. — 22 τῶν δεσμῶν BF. — 23 ἐπέτρεψεν] ἐχέλευσεν MR. — οὐκέτι ἑστὼς RV.

4 ταῦτα] ἄπερ P (τούτων Theod.). — 5 τῷ βασιλεϊ τὸν σκοπὸν ἀμβροσίου P Theod. — κατὰ μέσην τὴν ἀγορὰν τοῦτο μαθών P Theod. — 18 ἔδειξας ἰκανὴν μετὰ P (invito Theod.).

ή ψυγή μου, ζήσόν με κατά τόν λόγον σου, κύριε, καί ταῖς γερσί τίλλων τὰς τρίγας τῆς κεφαλῆς και τοῦ πώγωνος και τό μέτωπου τύπτων και δάκουσι την γην βρέγων, ώς τούς δρώντας μεγάλως ώσεληθήναι και συμπενθείν αύτω. και ού 5 διέλιπεν ούτω δυσωπών τον θεόν μέχρις ώρας της κοινωνίας. καί τότε δή άναστάς καί πλησίον τῶν κιγκλίδων έλθών βουλόμενος είσελθεῖν, ἐκώλυσεν αὐτὸν Ἀμβρόσιος δηλώσας αὐτῷ. ίσθι, βασιλεύ, ώς μόνοις τοῖς ίερεῦσιν ὑπάργουσι τὰ ἔνδον, τοῖς δ' άλλοις απασιν άδυτά τε και άψαυστα. έξιθι τοίνυν 10 και τοις άλλοις κοινώνει της στάσεως. άλουργις γαρ βασιλέας ούγ ίερέας ποιείν είωθεν. δ δε και τούτο δεξάμενος άσμένως αντεδήλωσεν ούκ αύθαδεία χρώμενος τουτο πεποίηκα, άλλ' έν Κωνσταντινουπόλει το έθος είναι τοῦτο μεμάθηκα. γάριν δε δφείλω και τησδε της ιατρείας. τοσαύτη γουν και 15 τηλικαύτη διέλαμπον άρετη ο τε άρχιερεύς και δ βασιλεύς. έπανελθών δε δ βασιλεύς έν Κωνσταντινουπόλει, και έορτης γενομένης, και είς το θυσιαστήριον μή είσελθόντος αύτοῦ, 479 Μ. καί Νεκταρίου τοῦ πατριάρχου δεδηλωκότος μαθεῖν τὴν αίτίαν, μόγις, έφη, βασιλέως και ίερέως διαφοράν έδιδάχθην. 20 Αμβρόσιον γαρ οίδα μόνον επίσκοπον άξίως καλούμενον.

Παράνομοι δέ τινες ἄνδρες έν Άντιοχεία τους βασιλικους άνδριάντας καταστρεψάμενοι είς μεγάλην δργην έκίνησαν τον βασιλέα, και θυμωθείς ἀπέστειλεν ἄρχοντας πρός το τιμωρή-

21-p. 581, 3 Theodoret. Hist. eccl. V, 20?

4 ώφεληθήναι ABP ώφελεϊσθαι rell. — 5 διέλειπεν ACN. — 6 τότε διαναστὰς ERV. — 10 βασιλέας EFNPR Theod. βασιλέως ABV βασιλεική C. — 20 άξίως έπίσκοπον M άξίως om. C.

2 ἀποτίλλων P Theod. — 4—5 και συμπενθήσαι συγγνώμης τυχεῖν ἡντιβόλει και μέχρις ῶρας P. Similia Theod. — 7 εἰσελθ. δηλοῖ αὐτὸν ὁ ἀμβρόσιος λέγων P. — 8 ὡς μόνοις ἐστιν ἰερεῦσι τὰ ἔνδον P Theod. (qui add. βατά). — 10 ἀλουργίς μὲν γὰρ P invito Theod. — 17 αὐτοῦ om. P. — 18 τοῦ πατριάρχου] ἀρχιεπισκόπου P. — 21 και παράνομοι δέ P. — 22 καταστρεψ. μεγάλως θυμωθεὶς ὁ βασιλεὺς ἄρχ. ἀπέστ. τιμωρῆσαι τὴν πόλιν. ὡν P

σασθαι τούς έν τη πόλει. ων την έφοδον οί της πόλεως αίσθόμενοι και φυγή χρησάμενοι, κατήλθον έκ των δρέων οί μοναχοί και τον θυμόν είς οίκτον μετέβαλον. περί ών καί δ Χρυσόστομος ταῦτα φάσκει ἐπειδή τινες μιαροί καὶ παμμίαροι τούς νόμους καταπατήσαντες καθείλον τούς άν- 5 δριάντας και περί των έσγάτων πασιν έπεκρέμασαν κίνδυνον. δτε καί οί παρά του βασιλέως αποσταλέντες έπι την των γεγενημένων έξετασιν το φοβερον έπεινο συνεπρότησαν διπαστήριον και πάντας έπι τὰς εὐθύνας τῶν τετολμημένων έπάλουν, παί θανάτων διαφόρων προσδοπία πασιν ήν, τότε 10 οί τὰς ἀπρωρείας τῶν ὀρέων πατοιποῦντες μοναχοί τὴν οίπείαν 480 Μ. έπεδείξαντο φιλοσοφίαν. τοσούτοις γὰρ ἔτεσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν συγκεκλεισμένοι καλύβαις οὐδενός παρακαλέσαντος ή συμβουλεύσαντος, έπειδή τοσούτον νέφος είδον την πόλιν περιϊστάμενον, καταλιπόντες αύτῶν τὰ σπήλαια καί τὰς σκηνὰς 15 πάντοθεν συνέρρευσαν, ωσπερ έξ ούρανου τινες άγγελοι παραγενόμενοι. και ην ίδειν την πόλιν ξοικυίαν ούρανώ τότε πανταχοῦ τῶν ἁγίων ἐκείνων φαινομένων καὶ ἀπὸ τῆς δψεως μόνης παρακαλούντας τους δουνωμένους και πρός πασαν ύπεροψίαν συμφορας άγοντας. τις γαρ ίδων έχεινους 20 ούκ αν εύθύς κατεφρόνησε θανάτου και ζωής ύπερείδεν; ος και τοις άργουσι μετά παρρησίας διελέγθησαν ύπερ των ύπευθύνων και το έαυτων αίμα παρεσκεύασαν πάντες έκ-

4-p. 582, 2 Chrysost. Hom. ad pop. Antioch. XVII, 1. Migne Tom. 49, 172.

6 ἐπειρέμμασαν BFP ἀπειρέμμασαν V ἐπειρέμασεν Α. — 13 παραιελεύσαντος CER. — 14 τη πόλει RV. — 15 ιαταλειπόντες ABCDE. — αὐτῶν D ἑαυτῶν RV. — 16 συνέρευσαν AP. — 18 τότε πανταχοῦ τότε Α πανταχοῦ om. D. — 19 παρακαλοῦντας — ἔγοντας ACDEPR παραιαλούντων — ἔγοντας F παραιαλούντων — ἀγόντων BV Chr. — 22 διηλέχδησαν BCFR. — 23 εὐθύνων BR εὐθυνῶν C. — πάντας V et recc. quidam.

3 περί διν φησιν και ό Χρυσόστομος· ἐπειδή Ρ. — 23 παρεσκευάσαντο P Chr. χέειν, ώστε τοὺς ἀλόντας ἐξαρπάσαι τῶν προσδοκωμένων δεινῶν. ὅπερ καὶ γέγονεν. ποῦ τοίνυν εἰσιν οί τοὺς τρίβωνας ἀναβεβλημένοι καὶ τὸ βαθὺ γένειον δεικνύντες καὶ ǫ́όπαλα τῆ δεξιῷ φέροντες ψευδώνυμοι φιλόσοφοι, τὰ κυνικὰ 5 καθάρματα, οί τῶν ἐπιτραπεζίων κυνῶν ἀθλιώτερον διακείμενοι καὶ γαστρὸς ἕνεκα πάντα ποιοῦντες; οί γὰρ τῆς πόλεως ἅπαντες εἰς τὰς ἐρήμους ἀποφυγόντες καὶ κατακρυβέντες, οὖτοι μόνοι διὰ τῶν ἔργων ἀληθῶς τὴν φιλοσοφίαν ἐπεδείξαντο, καί, πάντων δεδοικότων καὶ κατεπτηχότων, εἰς τὸ 10 μέσον στάντες τὸ δεινὸν ἕλυσαν οὐκ ἐν πολλαῖς ἡμέραις, ἀλλ' ἐν μιῷ καταβάντες καὶ διαλεχθέντες καὶ τὴν συμφορὰν λύσαντες πρὸς τὰ ἰδιαπάλιν ἀνέβησαν καταγώγια. τοσοῦτόν ἐστιν ἡ παρὰ τοῦ Χριστοῦ τοῖς ἀνθρώποις εἰσενεχθεῖσα φιλοσοφία.

481 M. 15 Έπὶ Θεοδοσίου ή τιμία κεφαλή τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐν Κωνσταντινουπόλει διεκομίσθη, εύρεθείσα μὲν πρότερον παρά τισι μοναχοῖς τῆς Μακεδονίου αίρέσεως, οἶτινες ἐξ Ἱεροσολύμων ἐλθόντες εἰς Κιλικίαν διέτριψαν. Μαρδονίου δὲ τοῦ εὐνούχου τοῦτο μαθόντος καὶ μηνύσαντος Οὐάλεντι,
20 μετεκομίζετο ἐκ προστάξεως αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν.
. ὡς δὲ οί εἰς τοῦτο σταλέντες ἐπιθέντες ὀχήματι ἡλθον εἰς τὸ πανδοχεῖον, οὐκέτι μετῆλθον τὸν τόπον αί τὸ ὄχημα σύρουσαι ἡμίονοι, καίπερ πολλὰ μαστιγούμεναι. τότε μὲν οὖν ἀπετέθη ἡ ἑγία κεφαλὴ ἐν Κοσιλάου κώμη, μὴ κρί-

1 άλόντας F άλῶντας DEPRV άλῶντας C αλῶντας (om. spir.) A. — 7 άποφεύγοντες P καταφυγόντες C. — 13 ένεχθείσα FV είσαχθείσα B δειχθείσα R. — 15 ή A Th. L. τοῦ βασιλέως καὶ ή B δὲ καὶ ή rell. — 18 μαςδωνίου LR. — 20 εἰς κωνσταντινούπολιν ABEFLN Exc. ἐν κωνσταντινουπόλει CRV Cram. — 21 έπιβάντες AB. — 22 τὸ om. ACR. — τὸν τόπον om. N. — 24 κωσιλάου B κοσιλάω D κοδιλάη F.

6 Evenev P Chr.

²⁻⁸ Chrys. ib. cp. 2 Migne 173 fin. — 9-14 ib. 174 med. — 15-p. 583,19 Th. L. cf. Cram. Anecd. II p. 97, 31 et Exc. Bar. Theoph. p. 71, 7.

XPONIKON

ναντος τοῦ θεοῦ τοιούτου δώρου ἀξιωθῆναι τὸν Οὐάλεντα, Θεοδόσιον δὲ τῆς εὐσεβείας ὁ θεὸς ἀμειβόμενος μεταγαγεῖν αὐτὴν τῷ βασιλεῖ συνεχώρησεν, ἢν καὶ ἐν τῷ Ἐβδόμῷ ἀπέθετο ναὸν περικαλλῆ καὶ μέγιστον τῷ προδρόμῷ οἰκοδομήσας.

Τὸ ἐν Ἀλεξανδρεία ίερὸν τῶν Ἑλλήνων Θεόφιλος αἰτήσας 5 Θεοδόσιον ἐξεκάθηρε καὶ εἰς ἐκκλησίαν μετεσκεύασεν, τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐδημοσίευσεν ὄογια, φαλλοὺς καὶ εἴ τι τούτων ἀσελγέστερόν τε καὶ βεβηλότερον. ὅπερ καταπλαγὲν τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων μυρίους φόνους εἰργάσατο. τοὺς γενομένους φόνους μαθῶν Θεοδόσιος τοὺς μὲν ἀναιρεθέντας χρι- 10 στιανοὺς ἐμακάρισεν ὡς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀναιρεθέντας χρι- 10 στιανοὺς ἐμακάρισεν ὡς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀναιρεθέντας, τοῖς δὲ Ἐλλησι παραχωρεῖν ἐπηγγείλατο, εἰ πρὸς χριστιανισμὸν μεταβάλοιεν. τὰ μέντοι ίερὰ τὰ Ἑλληνικὰ καθαιρεθῆναι 488 Μ. προσέταξε καὶ τοὺς θεοὺς χωνευθῆναι καὶ εἰς δαπάνην δοθῆναι τοῖς πένησιν. τοῦ ναοῦ τοῦ Σαράπιδος λυομένου 15 ίερογλυφικὰ γράμματα εὑρέθησαν σταυρῶν ἔχοντα τύπους, ἅπερθεασάμενοι οἱ ἐξ Ἑλλήνων χριστιανίσαντες ἔφασαν σημαίνειν τὸν σταυρὸν παρὰ τοῖς ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα ζωὴν ἐπερχομένην.

Περί τοῦ ναοῦ τοῦ Σαράπιδος, οὖ καθείλε Θεόφιλος 20 δ ἀρχιεπίσκοπος σὺν τῷ ξοάνῷ αὐτοῦ, τοῦτον οί μὲν Δία ἔφασκον εἶναι, οί δὲ τὸν Νείλον διὰ τὸ τὸν μόδιον ἔχειν ἐν τῆ κεφαλῆ καὶ τὸν πῆχυν ἦγουν τὸ τοῦ ὕδατος μέτοον, ἄλλοι δὲ τὸν ἡμέτερον Ἰωσήφ, ἕτεροι δὲ Ἄπιν τινὰ γεγο-

20-p. 584, 10 Rufin. II, 23.

5 και τὸ ἐν Β τὸ δὲ ἐν FRV. — Θεόφιλος ABP Exc. Θεό φιλος ὁ ἀρχιεπίσχοπος rell. — 6 ἐξεκάθηφε CER Exc. ἐξεκάθαφε BDFLV ἐκάθηφε Α. — 7 φάλλους AP φαλοὺς C. — 9 εἰργάσαντο BC. — τοὺς δὲ γεν. RV τοὺς γεν. δὲ BF. — 13 μεταβάλοιεν DE FLR Exc. μετεβάλοιεν C μεταβάλλοιεν BV μεταβάλλοιτο Α. — 15 τοῦ δὲ ναοῦ V τοῦ ναοῦ δὲ B και τοῦ ναοῦ F. — σαφάπιδος DPV Exc. Suid. υ. Σταυφοί. σεφάπιδος ABCE FLR item v. 20. — 16 σταυφον R σταυφοῦ τύπου P Exc.). — 22 τὸν ante μόδιου om. ER. — 23 τὸν πῆχυν AV Suid. υ. Σάφαπις. τὴν πῆχυν BCDEF πῆχυν R.

νέναι άνθρωπον εύπορον εἶτ' οὖν βασιλέα ἐν Μέμφιδι πόλει της Αλγύπτου, λιμού δε γενομένου τοῖς Άλεξανδρεῦσι πολίταις έκ των ίδίων τροφήν παρέσχεν, τετελευτηκότι δε αύτώ ναόν άνέστησαν, έν φ ναφ βους ετρέφετο σύμβολον φέρων 5 τοῦ γεωργοῦ καί τινα ἔγων ἐν τῆ γροια ἐπίσημα, ὅστις ἐκ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς Απις ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ σορόν τούτου τοῦ "Απιδος, ἐν ή τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, ἐν Αλεξανδρεία μετήνεγκαν, και από της σορού και του Απιδος σύνθετον όνομα πεποιηκότες εκάλουν αύτον Σόραπιν, οί δε 10 μετά ταῦτα Σέραπιν. τούτου ναὸς ἦν ὑπ' Άλεξάνδρου κτισθείς παμμεγέθης και ύπο κιόνων πολυτιμήτων και μαρμάρων ένδοθεν και έξωθεν πάνυ λαμπρώς κεκαλλωπισμένος. 483 Μ. έν τῷ μέσω δὲ τοῦ ναοῦ τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ὑπῆργε μέγα καί φοβερόν, ώστε τη μέν δεξιά χειρί ένα τοίχον, τη δέ 15 άριστερα τον Ετερον συνέχειν, δπερ τέρας από παντός γένους καί ύλης και ξύλου κατεσκεύαστο. οι δε τοιγοι του ενδοτάτου ναοῦ ἀπὸ χρυσῶν πετάλων καὶ ἀργυρῶν ἦσαν ἐνδεδυμένοι. έν φ πλάνης είδος έτερον ετύγχανε κακουργίας τοιούτον. λίθος τίς έστι μαγνήτης λεγόμενος, δς έχει φυ-20 σικήν ένέργειαν Έλκειν πρός ξαυτόν τον σίδηρον. Εόανον ούν κατασκευάσαντες έκ χαλκού ού μέγα και έν τη κεφαλή

10-p. 585, 6 ? Rufin. II, 23 initio capitis.

1 μεμφίδι DEFV μεμφήδι Α μέμφη δὲ R. — 4 ναῷ οm. CF Suid. — 5 καί τινα δὲ ἔχων AB Suid. — 7 αότοῦ ἔκειτο D ἔκειτο τὸ αότοῦ V. — 10 σέφαπην C σεφάπιν Α σάφαπιν Suid. — 14 τὸν ἕνα τοῖχον FR. — 19 μαγνίτης Α μαγνήτις BV et D m. 2 Suid. v. Μαγνήτις. — 21 οὐ om. FRV οὑ μέγα om. Suid.

10. 11 ό τοίνυν ἐκείνος ναὸς ὑπ' ἀλ. κτισθεὶς καὶ παμμ. ὑπάρχων καὶ ἀπὸ κ. Ρ. — 12 λαμπρῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς καὶ κεκελλωπισμένος Ρ. — 13 δὲ τοῦ ναοῦ om. Ρ. — ἔγαλμα τοῦ σαφάπιδος ἦν μέγα Ρ. — 15 ἕτερον] ἄλλον Ρ. — 16 καὶ ante ὅλης om. P Ruf. — 17 ἀπὸ χουσῶν ἦσαν ἐνδεδυμ. καὶ ἀργυρῶν πετάλων Ρ. — 19 λίθος γάρ τις Ρ. — 20 ἕλκειν πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἀρπάζειν τὸν P Ruf. — 21 οὖν] λοιπὸν Ρ. — ἐκ χαλκοῦ χαλκῶν Ρ. σίδηφον ἕνδοθεν καθηλώσαντες τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φατνώμασιν ἄνωθεν τῆς στέγης ἕπηξαν ἀπὸ διαμέτφου. τὸ δὲ ὅπὸ τῆς φυσικῆς βίας ἀνελκόμενον τοῦ λίθου (μετέωφον γὰφ ἐκφέματο διὰ πολλὴν μηχανὴν καὶ τέχνην) ἐκφατεῖτο μέσον ἐδάφους καὶ ὀφόφου θαυμαζόμενον καὶ μὴ παντελῶς 5 κατασπώμενον. τούτου καταλυθέντος καὶ ἐδαφισθέντος, καὶ τοῦ Νείλου κατὰ τὸ εἰωθὸς μὴ ἀνεληλυθότος, ἔχαιφον Ἐλληνες λέγοντες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν μὴ ἀναβαίνειν τὸν ποταμόν. ὅπεφ μαθὰν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος εὐσεβῶς ἀπεκφίνατο· μὴ γένοιτο ποταμὸν ναοῖς δαιμόνων καὶ θυσίαις 10 χαίφοντα ἐπὶ τὴν γῆν ποτε ὕδωφ ἀναγαγεῖν. Θεὸς δὲ τούτου τὴν πίστιν ἀποδεξάμενος ὑπὲφ τὸ δέον ἐκέλευσε πλημμυφῆσαι, ὅπεφ εἰς φόβον ἤγαγεν οὐ τὸν τυχόντα τὴν Αἶγυπτον, μὴ καὶ τὴν ᾿Αλεξάνδφειαν αὐτὴν κατακλύσῃ τὸ ὕδωφ.

Όπερ δη και περί της Άρτέμιδος πρός τινά φησιν ό μέγας 15 Ίσίδωρος. ἐπειδήπερ ήθέλησας μαθεῖν τό. τίς οὐκ οἶδε την Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν της μεγάλης Ἀρτέμιδος και τοῦ διοπετοῦς; ἴσθι ὅτι οὐκ ἔστι της γραφης ὁ λόγος, ἀλλὰ τοῦ γραμματέως τῶν Ἐφεσίων. περιττὸν οὖν ἡγοῦμαι λογοποιίας ἀγυρτικὰς ἑρμηνεύειν, περί ὧν οἶμαι και τὸν 20 484 Μ. ἱεροψάλτην εἰρηκέναι. διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, κύριε. ἐπεὶ οὖν φιλομαθης ἂν πολυμαθης ἐθέλεις είναι, και τοῦτο φράσω. οί παρ' Ἐλλησι τὰ ξόανα κατασκευάσαντες καὶ φόβον ἐμποιῆσαι βουλόμενοι τοῖς ὁρῶσιν ἔφασκον ὅτι τὸ ἅγαλμα ἐξ οὐρανοῦ παρὰ τοῦ 25

6-14 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 73, 7. - 14-p. 586, 19 Isidori Pelusiot. Epp. IV, 206 et 207 Migne Tom. 78, 1300. - 16 Act. 19, 35. - 21 Psalm. 118 (119), 85.

4 έχρέμματο BPV. — 12 πλημμυρίσαι ADF. — 14 κατακλόσει ACDF. — 16 ίσήδωρος ARV. — 17 μεγάλης άφτέμιδος BP μεγ. θεᾶς ἀρτ. rell. (item variant codd. Act. et Isid.).

2 άνω Ρ. — 17 οὗσαν] είναι P Isid. — 19 και περιττόν ήγοῦμαι P Is.

Διός ἐπέμφθη καὶ κατέπτη κρεῖττον ὑπάρχον πάσης ἀνθρω-πίνης χειρός καὶ ἀνάλωτον, ὅθεν καὶ διοπετὲς αὐτὸ καὶ ουράνιον βρέτας έκάλουν. βρέτας δε παρά το βροτῷ έοικέναι. όπερ ούγ ούτως ην [ή περί των άγαλμάτων ματαία καί 5 πεπλανημένη δόξα], άλλὰ τοὺς ἀγαλματοποιοὺς ἡ ἀποκτένοντες η φυγαδεύοντες, ίνα μηδείς είπειν έχοιεν, ότι γειροποίητόν έστι το ξόανον, ην δη φήμην πλάσαντες έν ταις άκοαῖς τῶν πεφενακισμένων ἀνθρώπων ἀφίεσαν. Ϋτις καὶ την Έφεσίων έπλάνα πόλιν. ότι δε άληθές έστιν, ότι άπ-10 έκτενον τούς άγαλματοποιούς, μαρτυρεί το χθές και πρώην έν 'Αλεξανδρεία τη πρός Αιγυπτον γεγενημένον. Πτολεμαΐος γάο συναγαγών τεχνίτας, ώστε τόν της Αρτέμιδος άνδριάντα ποιήσαι, μετά τό έργον βόθρον μέγαν δρύξας και τόν δόλον κρύψας έκέλευσε τοὺς τεγνίτας έν αὐτῷ δειπνησαι, οίτινες 15 δειπνώντες έκεισε κατεγώσθησαν και απέθανον άξιον μισθόν τῆς κακουργίας κομισάμενοι. πλην οὖν ἐκεῖνος βουλόμενος άφανίσαι τοὺς τεχνίτας, ἕνα δόξη ἀχειροποίητος δ νομιζόμενος είναι θεός, ων δή και άχειροποίητον κέκληκεν, τοῦτο δέδρακεν. δ δε ημέτερος δεσπότης και θεός εν τάγει εσανέ-20 ρωσε την παμβέβηλον αύτοῦ μιαιφονίαν. σκηπτοῦ γὰρ καί σεισμού γενονότος μεγάλου, καί του ναού καταπεσόντος αμα

19-p. 587, 2 omnino diversa ab Isidori narratione.

1 κατέστη CLRV. — 3 τὸ BEF τῶ vel τῷ rell. — 4 Verba uncis inclusa e margine sine dubio intrusa om. Isid. — 5 ἀποκτέννοντες L ἀποκταίνοντες BRV ἀποκτείνοντες E Suid. v. διοπετές. — 6 μηθένες Suid. (μηδελς — ἔχοι Is.). — 9 ἀπέκταινον BRV. — 13 μέγα AFV μέ B. — 15 διπνῶντες CL δειπνοῦντες F Is. Suid. — 17 δείξη B δείξη ὅτι A. — 17. 18 είναι ὁ νομ. δεός A ὀνομαζόμενος θεός είναι θεός DR είναι ὁ ἀνομαζόμενος δεός B ὀνομαζόμενος δεός είναι L.

9 δτι δὲ άλ. έστι τὸ ἢ ἀποκτενύσθαι τοὺς ἀγαλματοποιοὺς ἢ φυγαδεύεσθαι μαρτυρεί P Isid. — 11 πτολεμαίου γὰρ συνάγοντος P (item variant codd. Is.). — 14 οῦ δὲ δειπνῶντες ἐκ. καὶ καταχοσθέντες ἀπέθ. P (similiter Is.). — 19.20 δέδρακεν, ἀλλ' οὐκ ἔλαθεν. σκηπτοῦ γὰρ (rell. om.) P (similia Is.). — 21 γενομένου P. — κατενεζθέντος P. XPONIKON

καὶ τοῦ βόθρου ἀναβοθρευθέντος, ἐφωράθησαν τὰ τῆς ἀπάτης κατασκευάσματα.

Έν δε τῷ Κανώπω μαλλον τῆς ὅλης Αιγύπτου κατει- 485 Μ. δώλω όντι φασί τέρας τι είναι τοιούτον. ποτέ Χαλδαΐοι τον ίδιον θεόν, όπερ έστι το πύρ, αποσεμνύνοντες παντα- 5 γοῦ περιέφερον, ῶστε τοῖς θεοῖς πασῶν τῶν ἐπαργιῶν συμβεβληπέναι και τον νικώντα έκεινον παρά πάντων νομίζεσθαι θεόν. των μέν ουν άλλων έπαργιων οί θεοί ή άπο γαλκου η γρυσού η άργύρου η ξύλου η λίθου η άλλης τοιαύτης **ύλης** ίδουμένοι ετύγχανον, ή δε τοιαύτη ύλη αναμφιβόλως 10 εύγερως διά τοῦ πυρός έφθείρετο, ῶστε πανταγοῦ τὸ πῦρ άναγκαίως νικάν. τοῦτο ἀκηκοώς δ τοῦ Κανώπου ίερεὺς πανούργόν τι τοιούτον ένεθυμήθη. ύδρίαι έν τοις μέρεσι τῆς Αἰγύπτου εἰώθασι γίνεσθαι δστράκιναι τρήσεις ἔχουσαι λεπτάς συνεγείς, ώστε διά των τρήσεων έκείνων τό τεθολω- 15 μένον ύδωρ διυλιζόμενον αποδίδοσθαι καθαρώτερον. έκ τούτων τῶν ύδριῶν μίαν λαβών δ ίερεὺς τοῦ Κανώπου καὶ τὰς τρήσεις ἐκείνας ἀποφράξας κηρῷ καὶ διαφόροις ζωγραφήσας χρώμασιν, πληρώσας ύδατος έστησεν ώς θεόν, καί άποτεμών παλαιοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλήν, ὅπερ ἐλέγετο 20 Μενελάου τινός κυβερνήτου γεγενησθαι, έπιμελως έπιθείς ήρμοσεν αὐτὴν τῷ ἀγάλματι. παρεγένοντο μετὰ ταῦτα οί Χαλδαΐοι, ανήφθη περί την ύδρίαν το πύρ, και ό κηρός.

3-p. 588, 9 Rufin. II, 26.

1 έφοράθησαν (έφ' όρ. A) ACEFV. — 3 κανώπφ BEV κανόπφ ACDFR κανοπφ L similiterque in seqq. — τής αἰγύπτου ὅλης A ὅλης om. B. — 7 παραπάντων EFL. — 9 η χρυσοῦ om. A B Suid. v. Κάνωπος invito Rufino. — η ἀπὸ ἀργύρου AB. — 10 ἀμφιβόλως (-log C) CEV in D ἀναμφιβόλως ex ἀμφιβόλως corr. m. 1 ut vid., om. L. — 12 ἀκούσας AB Suid. — 15 καὶ συνεχείς FRV. — 18 ἀποφράξας AB Suid. ἀναφράξας rell. — 20 την om. BF. — 21 μèν ἐλάου AE μενελέου C μεναλίου B ἐλάου R. — 22 ῆρμοσεν RV Suid. ῆρμωσεν ABCL et F m. corr. εξομωσεν EF. — καὶ παρεγένοντο A παρεγ. δὲ R παρεγ. οὖν V. — καὶ ἀνήφθη RV.

587

TEQPTIOT MONAXOT

δι' οῦ αί τρήσεις ἐτύγχανον πεφραγμέναι, διελύετο. τῆς δὲ ὑδρίας ίδρώσης καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν τρήσεων ἐκβαλλούσης, ἐσβέννυτο τὸ πῦρ, οῦτω τε τῆ πανουργία τοῦ ἰερέως ὁ Κά-νωπος τῶν Χαλδαίων νικητής ἀνεδείχθη καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν
₅ ὡς θεὸς πάντων νικητής ὁ Κάνωπος ἐτιμᾶτο. νῦν δὲ παραγενομένου Θεοφίλου τοῦ ἀρχιερέως τοῦ θεοῦ οὐδὲ εἶς ὡφέ-λησεν ίδρώς, οὐδὲ πανουργία τις ἀπὸ πηροῦ κατασκευασθεῖσα συνεβάλετό τι αὐτοῖς, ἀλλὰ πάντα τὰ αὐτῶν ἐπορθήθη καὶ εἰς ἕδαφος κατηνέχθη. ὅτε δὲ ταῦτα οῦτω γεγενῆσθαι ἀπ10 ηγγέλθη τῷ εὐσεβεστάτῷ βασιλεῖ, ὅτι τὰ εἴδωλα τῆς Αἰγύπτου
καθηρέθη καὶ ἐκκλησίαι ἀντ' αὐτῶν ἀποδομήθησαν, ἐκτείνας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν μετὰ μεγάλης χαρᾶς λέγεται εἰρηκέναι εὐχαριστῶ σοι, δέσποτα Χριστέ, ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι χωρὶς ἀπωλείας τῆς πόλεως ἐκείνης τῆς μεγάλης ἡ οῦτω

Έν δὲ τῷ μεταξύ Οὐαλεντινιανὸς ἐν τοῖς τῆς δύσεως μέρεσι τῆ ψυχῆ πρὸς τὴν ἡλικίαν Θερμαινομένη τὴν πολιτείαν διοικῶν βρόχω χρησάμενος τὸ τέλος ἐπλήρωσε τοῦ βίου, δι' ἢν αἰτίαν μέχρι τοῦ παρόντος οὐκ ἴσμεν. τινὲς μὲν γὰρ 20 ἕλεγον ἐπιβουλῆ τοῦ στρατηγοῦ ᾿Αρβογάστου γεγενῆσθαι τοῦτο, καὶ τοιαύτη παρὰ πᾶσιν ἐκράτει ὑπόληψις, ἅλλοι δὲ ἀθῶον μὲν εἶναι τὸν στρατηγὸν ἀπὸ τούτου τοῦ μύσους ἕλεγον, αἰτίαν δὲ αὐτὸν παρεσχηκέναι τοῦ τὸν νεανίσκον ἀγανακτήσαντα εἰς τοῦτο προαχθῆναι, ἐπείπερ, φασίν, οὐ συνεχωρεῖτο 25 παρ' αὐτοῦ ὡς νεώτερος ἢ μηδέπω βεβηκὼς κατ' ἐξουσίαν

9-15 Rufin. II, 30. - 16-p. 589, 1 Rufin. II, 31.

2 έκβαλούσης CDR. — 4 ἀποτότε AL. — 8 συνεβάλλετο ABR. — ἐπόρθη AF. — 11 ἐπκλησίαι — οἰκοδομήθησαν CER ἐκκλησίαν — οἰκοδομηθήσαν A. — καὶ ἐπτείνας CF. — 12 μετὰ μεγ. χαφ. (χαφ. μεγ. Β) λέγεται εἰσηκέναι AB Ruf. εἶπε μετὰ μεγ. χ. rell. — 20 ἀφβουγάστου A ἀφταβάστου recc. plerique. — 22 ἀπό τοῦ τοιούτου μύσους F Exc. de insid. — τούτου om. A (a commisso scelere Ruf.). — 23 τοῦ τον] τουτόν A τοῦτου CELR Exc. — 24 πφοσταζθήναι B πραχθήναι ER.

διὰ πάντων την βασιλείαν διοικεῖν. Θεοδόσιος δὲ οὐδὲν ήττον άναφθείς ὅπλα κατὰ Εύγενίου τοῦ εἰς τὸν τόπον αύτοῦ καταστάντος εἰς ἐκδίκησιν ἥρπασε τὴν τοῦ θεοῦ γνώμην διὰ Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ ήσυχαστοῦ Αίγυπτίου μεμαθηκώς. δ γάρ τοι θείος οδτος άνηρ ένενηκονταέτης πέλων 5 την ηλικίαν έν σπηλαίω κατέμενε μόνος μήτε αύτος έξεργόμενος της κέλλης μήτε άλλον είσδεγόμενος ένδον. ηθλόγει γαρ μόνον δια θυρίδος και ήσπάζετο τους πρός αυτόν παραβάλλοντας, και τούτους ού διαπαντός, άλλα δεύτερον της έβδομάδος, σαββάτω και πυριακή τὰς δὲ λοιπὰς ήμέρας 10 άπρόϊτος υπήργε παντί άνθρώπω νηστείαις και άγρυπνίαις καί προσευχαϊς σχολάζων. και ην ίδειν τον μακάριον όλον έκτετηγμένον τῷ σώματι δι' άκραν σκληραγωγίαν. και γάρ ήσθιεν οὐδὲν ἕτερον ἡ λάχανα καὶ ὀλίγας ὀπώρας μετὰ δύσιν ἡλίου. περὶ γὰρ ἄρτου καὶ οἶνου καὶ ἐλαίου καὶ τῶν 15 λοιπῶν ὅσα διὰ πυρός ἔχει τὴν χρῆσιν περιττόν ἦν καί λέγειν. τούτοις καί τοῖς τοιούτοις θείοις κατορθώμασι διανυπτερεύων και διημερεύων δ όσιος έκδηλος πασιν έγένετο 487 Μ. καί προφητικών γαρισμάτων Εμπλεως, προσημαίνων έσθ' ότε τὰ μέλλοντα καὶ τὰ κουφίως έκάστω πεπραγμένα καὶ δια-20 νοούμενα. και μέντοι και περί τοῦ Νείλου και τῆς εὐφορίας η άφορίας του χρόνου η άπειλην ετέραν αύ έπέρχεσθαι μέλλουσαν παρά θεοῦ προηγόρευε καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας παροησία διήλεγγεν. και τί δεῖ πολλὰ λέγειν; ἀδυνατεῖ στόμα καί νοῦς ἀνθρώπων ἀριθμεῖν τῶν θαυμάτων αὐτοῦ ἢ τῶν 25

1-5 Rufin. II, 32. - 5-12 cf. Hist. monach. in Aegypto ed. Preuschen I, cp. 4; 5. - 12-17 ib. I, 17. - 17-18 ib. I, 1. - 19-24 ib. I, 11.

4 xal om. ER. — 5 ένενηκονταετής BEFLM et recc. nonnulli ένενηκοντοότης Exc. — 17 θείοις κατοςθώμασιν om. B θείοις om. C. — 18 ό δσιος (άγιος AB) ἕκδηλος πάσιν ABLV πάσιν ό δσ. ἕκδ. FR πάσιν ό δσ. ἕκδ. πάσιν CEN. — 19 ἕμπλεως BDFLV et recc. quidam ἕμπλεως ACEM et recc. alii. — 22 τοῦ χρόνου om. N. — άπειλῆς ἢ ἔτέςας — μελλούσης BF. — ἐτέςαν AP ἢ έτ. rell. — 24 δη A δὴ BCDF et recc. nonnulli.

άρετῶν τὸ πέλαγος. πρὸς τοῦτον οὖν τὸν Θεοφόρον ἀπέστειλεν δ βασιλεύς Θεοδόσιος σχυλήναι αυτόν παραχαλών χαί έκδυσωπών έως αύτοῦ, ὅπως ταῖς ἐκείνου προσευγαῖς έφοδιαζόμενος της ποός τους άντιπάλους κατάρξειε μάγης. δ δε 5 την μεν παρουσίαν ύπ' εύλαβείας άνεβάλετο, εύγην δε έπι τη βαπτηρία, έφ' ή έπεστήρικτο, και τω περιβολαίω, δ δή περιαυγένιον έφερεν, ποιησάμενος ταῦτα πρός αὐτὸν ἐκπέμπει. ίνα το μέν περιβόλαιον άντι κόρυθος έπι της κεφαλης περιβάληται, τῷ δὲ βάπτρω ἀντὶ δόρατος τῆ δεξιῷ χειρὶ χρήσηται 10 καί πρώτος τοῦ στρατιωτικοῦ καταλόγου αὐτοῦ προπορεύσηται. δ δε μέγας βασιλεύς Θεοδόσιος πιστώς και εύλαβώς τὰ παρὰ τοῦ άγίου ἀποσταλέντα δεξάμενος εἰς τὸν πόλεμον παρασκευάζεται ούχ ούτω τη τῶν δπλων καὶ τῶν βελῶν καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ πληθύϊ, ὅσον τῆ τῶν νηστειῶν καὶ τῆ τῶν 15 εύχῶν τοῦ άγίου βοηθεία πεποιθώς. οὗτος γὰο καί νῦν έπηγγείλατο αύτῷ την νίκην άναίμακτον προβήσεσθαι είς τό κατ' αύτόν, εί και άπό έκατέρου μέρους πλεϊστον έμελλεν έκχεῖσθαι αίμα. περιήρχετο δὲ μετὰ ἐπισκόπων καὶ μετὰ πλήθους πάντας τους των εύχων τόπους και έρριπτεν έαυ-20 τον πρό των θυρών των μαρτύρων και των αποστόλων έπι κιλικίου έξαπλῶν έαυτόν, καὶ τῇ πρεσβεία τῶν ἁγίων πιστοτάτην αὐτῷ παρὰ θεοῦ βοήθειαν ἐξήτει. οί δὲ Ελληνες

1—11 Nicephori Patr. Antirrh. III, 79 Migne Tom. 100, 521. — 11—15 Rufin. II, 33. — 15—18 Rufin. II, 32. — 18—p. 592, 6 Rufin. II, 33.

2 σκυλίναι AC σκυλλήναι R. — 2.3 παρακαλῶν καὶ ἐκδ. σκυλήναι αὐτὸν L παρακαλῶν αὐτὸν σκυλήναι (om. καὶ ἐκδυσ.) Β σκυλήναι αὐτὸν (om. παρ. κ. ἐκδυσ.) F. — 5 ὅπὸ εὐλαβείας V ἐπ' εὐλ. госс. multi ∂ι' εὐλ. Ν. — 8 περιβαλεῖται AE περιβάλληται L περιβάλλεται R περὶ βέβλητε M. — 9 χειρὶ om. AF. — 10 προπορεύηται B προπορεύσεται CDFLR. — 11 μέγας om. RV. — 14 πληθύει ACEL πληθύ F sed vi m. 2 in lit. — 14. 15 τῆ τῶν εὐχῶν καὶ τῆ τῶν νηστειῶν βοηθ. (om. τοῦ ἀγίου) Ν. — 15 οῦτως A οῦτως BMRV. — 17 εἰ] ἢ ABCEV. — 22 παρὰ τοῦ Φεοῦ AL. — ἐξήτει DFV (poscebat Ruf.) ἐζήτει ACEMR ἐπεζήτει L ἐπιζητεῖ B.

κατά την Ρώμην θύειν ήρξαντο και σπλαγγνοσκοπίας από θρεμμάτων ποιεῖσθαι νίκην ἄφροντιν ἀπαγγέλλοντες Εὐγενίω. Φλαβιανοῦ τότε τοῦ ὑπάργου σπουδαιότερον τῶν άλλων ταῦτα πράττοντος, (δς) πάντας ἔπειθεν Εὐγένιον νικητήν αποφανείσθαι πολλήν έγων φρονήσεως οίησιν. ότε 5 488 Μ. δε Θεοδόσιος δ άληθως τη βοηθεία της εύσεβείας πεποιθώς τὰ στόμια τῶν Αλπεων κατέλαβεν, πρῶτοι ἐκεῖνοι οί δαίμονες είς φυγήν έτράπησαν ύπο φαύλου συνειδότος πτοηθέντες. στάς γάρ έφ' ύψηλης πέτρας Θεοδόσιος, όθεν καί θεωρείν και θεωρείσθαι παρ' έκατέρου στρατοπέδου ήδύνατο, 10 έπι την έξ έθους έστρεψεν έαυτον βοήθειαν και άπλώσας έαυτόν ένώπιον τοῦ θεοῦ. Θεὲ παντοπράτορ, ἔφη, σὺ οἶδας ότι έν τω όνόματι τοῦ Χριστοῦ τοῦ υίοῦ σου έκδικήσεως ένεπα διπαίας τὸν πόλεμον τοῦτον ἀνεδεξάμην. παὶ εἰ μὲν ψεύδομαι, τιμώρησόν με, εί δὲ μετὰ δικαίας αίτιας και σοι 15 πεποιθώς ήλθον ένταῦθα, ἕκτεινον την δεξιάν σου τοῖς σοῖς, μήποτε εἴπωσι τὰ έθνη ποῦ ἐστιν δ θεὸς αὐτῶν. ήντινα εύχην τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως πεισθέντες οί στρατηγοί παρά τοῦ θεοῦ προσδεδέγθαι είς τὸν πόλεμον ἀνεψυγώθησαν, έξαιρέτως δε Βακούριος, άνηρ τη πίστει και τη 20 εύσεβεία και τη άρετη της ψυγής και του σώματος ένδοξος, πάντας τούς πλησίον τυγγάνοντας τοῦτο μέν τῷ κοντῷ, τοῦτο δε τοις βέλεσιν, έστι δ' ότε και τω ξίφει έστρώννυεν, και τα

1 σπλαγχνοσκοπίας FLV σπλαγχνοκοπίας (-αις A) rell. Exc. de insid. — 2 άφορτην AC άφορσιν B άφορτι E et recc. plotique om. F. — έπαγγέλλοντες F έπαγγελλόμενοι L. — 3 φλαβιανοῦ γὰρ τότε B e coni. (cf. v. 4). — τοῦ τότε ὑπάφχου F τοῦ om. Ν τότε om. Exc. — ἐπάφχου LRV. — 4 ταῦτα om. Ν ante σπουδαιότερον ins. Exc. — πράττοντος (πράσσ. F) καὶ πείθοντος πάντας (πάντας πείθ. Exc.) F Exc. e coni. — δς πάντας L coniectura probabili καὶ πάντας R δς om. rell. — 5 ἀποφανῆσθαι D ἀποφαίνεσθαι B ἀναφανήσεσθαι Exc. — ἔχοντα Ν. — 10 ἑκατέρου μέρους τοῦ στρατοπέδου Ν. — 11 ἔτρεψεν FR. — 12 παντοκράτωρ ACELM R. — 13 τοῦ ante Χριστοῦ om. L Exc. — 19 προσδέχεσθαι AB. — ἀνεψύχωσαν AB Exc. — 22 κόντφ CEFR.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

38

¹⁷ Psalm. 113 (114), 10.

τάγματα τῶν πολεμίων συνεζευγμένα και συγκεκροτημένα διέρρηξε και δια μέσου τοῦ πλήθους τῶν πεπτωκότων τὰς τάξεις διασχίσας και τοὺς σωροὺς τῶν νεκρῶν παριών πρός αὐτὸν ἐπορεύετο τὸν τύραννον. και τοῦ ἀνέμου σφοδροῦ 5 γενομένου Εὐγένιος πρός τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως ὀπίσω δεδεμένων αὐτοῦ τῶν χειρῶν ἦχθη, κἀκείσε τῆς αὐτοῦ ζωῆς και τοῦ πολέμου τὸ τέλος ἐγένετο.

Τότε τοίνυν ώς τὰ μέλλοντα προειδώς ὁ βασιλεὺς καὶ φροντίζων ὅστε τὴν πολιτείαν διατυπῶσαι εἰς τὰ τῆς ἑφας 10 μέρη παραχρῆμα ἀπέστειλεν, ὅπου τὰ ἑαυτοῦ παρέθετο τέπνα φυλακῷ ἀσφαλεστάτῃ μέλλων ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξιέναι. καὶ ἐν μὲν τῷ ἀνατολῷ τὸν βασιλεία 'Αρκάδιον προσέταξε τὴν πάλαι παραδοθείσαν αὐτῷ βασιλείαν φυλάττειν, Ἐνώριον δὲ τῷ αὐτῷ τιμήσας ἀξία ἐπὶ τὴν τῆς δύσεως βασιλείαν ἐλθεῖν 15 ταχέως προσέταξεν. ἐλθόντα δὲ αὐτὸν περιπτυξάμενος καὶ 489 Μ. φιλήσας παραδεδωπὼς αὐτῷ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας τῆς δύσεως αὐτὸς ἐπὶ δεκαεπτὰ ἐνιαυτοὺς διοικήσας τὴν βασιλείαν εὐτυχῶς εἰς τὸν βελτίονα μετῆλθε βίον μετὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ἀποληψόμενος τὰ γέρα τῶν ἔθλων.

20

[θ'. Περί 'Αρπαδίου.]

Μετά δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσεν Ἀρκάδιος υίὸς αὐτοῦ ἔτη ιγ΄. ὅς τὸν κίονα τοῦ Ξηρολόφου στήσας ἐν αὐτῷ τὸν ἑαυτοῦ καθίδρυσεν ἀνδριάντα. καὶ πόλιν ἐν τῷ Θράκη κτίσας ἐκάλεσεν

8-19 Rufin. II, 34. - 22-p. 593, 1 Malalas? cf. Theoph. p. 77, 24 Leo Gr. p. 104, 20.

4 τοῦ ἀνέμου σφοδροῦ BLMR Exc. ἀνέμου σφοδροῦ FV τοῦ ἀνέμου τοῦ σφοδροῦ ACDE. — 6 δε∂εμένων τῶν χειρῶν αὐτοῦ C τῶν χειρῶν αὐτοῦ ởε∂. L. — 10 τέκνα παρέθετο BN. — 12 ἐν τỹ μέν AB. — 13 ởνῶριον BDF ὀνώριον EL ὀνόριον CV et recc. quidam. ὀνόριον M ἀνόριον recc. alii et ut vid. A in quo spiritus forma non bene dignoscitur. — 14 ἀνελθείν RV. — 17 δέκα καὶ ἑπτὰ AB δέκα καὶ ὀκτὰ F. — 21 ὁ vids ABFR. — 22 ιγ] δεκαεννέα F κβ' L qui in mg. exhibet: ἐν ἅλλοις ἔτη ιγ'.

22 στήσας έν φ και τόν έαυτοῦ καθιδρύσας ἀδριάντα (sic) P.

αὐτὴν Ἀρκαδιούπολιν. ἐφ' οὖ καὶ ἡ γῆ ἐμυκήσατο σφόδρα ἐπὶ ἡμέρας ζ΄. καὶ σεισμὸς γέγονε μέγας τε καὶ παγκόσμιος.

Νεπταφίου δὲ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τελευτήσαντος, κοινῆ ψήφφ ᾿Αρκάδιος ἐκ τῆς ᾿Αντιοχέων πόλεως Ἰωάννην τὸν Χουσόστομον μεταστειλάμενος χειροτονηθῆναι παρεσκεύασεν 5 ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως. συνέβη δὲ καὶ Θεόφιλον ᾿Αλεξανδρείας ἐνδημεῖν, ὃς ἦν βαθυνοήμων καὶ δεινὸς ἀνὴρ πάνυ καὶ δυνάμενος ἐκ τῆς φανερᾶς ὄψεως τὸ ἀφανὲς ἀνθρώπου βούλημά τε καὶ ἰδίωμα συνιδεῖν ὅτι μάλιστα. καὶ τὴν μὲν Ἰωάννου χειροτονίαν κωλῦσαι ἐσπούδασεν, Ἰσίδωρόν 10 τινα πρεσβύτερον ἑαυτοῦ καὶ ξενοδόχον ᾿Αλεξανδρείας θέλων προβληθῆναι, Ἰσίδωρον δὲ οὐ τὸν ἀσκητὴν καὶ Πηλουσιώτην καὶ μαθητήν ποτε τοῦ Χρυσοστόμου, καθὼς οἴονταί τινες, 490 Μ. ἀλλὰ τὸν προειρημένον ξενοδόχον.

Ο οὖν Ἰωάννης τῶν εὐγενῶν Ἀντιοχείας ὑπῆρχεν, υἶος 15 Σεκούνδου στρατηλάτου καὶ μητροὸς Ἀνθούσης, ἐλλόγιμος δὲ ἦν ἅγαν καὶ πολὺς περὶ τὸ λέγειν. ῷ καὶ Λιβάνιος ὁ σοφιστὴς καὶ διδάσκαλος αὐτοῦ προσεμαρτύρησεν. ἐρωτηθεἰς γὰρ παρὰ τῶν προσηκόντων τίνα ἀνθ' ἑαυτοῦ προβάλλεται διδάσκαλον, Ἰωάννην, φησίν, ἕλεγον, εἰ μὴ τοῦτον οἱ χριστιανοὶ 20 ἡμῶν ἀπεσύλησαν. ὀκτωκαιδέκατον γὰρ ἔτος ἄγων τὴν ἡλι-

1-2 Malalas? cf. Theoph. p. 80, 5. - 3-7 Th. L. cf. Cram. Anecd. p. 98, 26 Exc. Bar. Theoph. p. 75, 19 Leo Gr. p. 105, 18. - 6-9 Palladii vita Chrysostomi cp. 5 Migne Tom. 47, 19 med. - 9-12 Th. L. cf. ib - 15-21 Th. L. cf. ib - 21-p. 594, 18 Palladius *l. l.* Migne 47, 18 med.

1 έμυκήσατο σφόδρα EFLNPRV σφόδρα om. ABC Theoph. — 2 έγένετο Ν. — 3 έπισκόπου BD Cram. Exc. — 10 έσπούδαζεν ER διεσπούδασεν Ρ έσπευδεν Β. — 13 και μαθητήν ΑΡ τον μαθητήν Β μαθητήν rell. — 16 δὲ ABP Exc. τε rell. — 20 έλεγεν BFMR et L m. 2 (F om. gησίν). — 21 άγων ἕτος CM.

6 Post xavstartivovnólews P add.: $\tilde{\omega}_{S}$ gygi sangátys (VI, 289.). — 7.8 deivos nárv árig P. — 10 ls. dé tira P. — 12 ásnytýr te nal P. — 13.14 tires dià tir óparvular, állà tor zerodózov álszardgelas P. — 16.17 ir de éllóyipos P. — 21.— p. 594, 18 omnino diversa exhibet P.

κίαν ἀφηνίασεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ Μελετίου Ἀντιογείας βαπτισθείς και χειροτονηθείς αναγνώστης και παραμείνας τη έκκλησία έτη γ' και άναγωρήσας άπηλθε πρός τινα μοναγόν και ήγούμενον τούνομα Καρτέριον, και προσμείνας 5 αύτῶ ἕτη δ' γίνεται ύπ' αύτοῦ μοναγός, και τὰς θείας νοαφάς ύπ' αύτοῦ παιδευθείς και τῆς μοναχικῆς πολιτείας την απρίβειαν γρόνου τινά ανεχώρησεν έν σπηλαίω μόνος έτη β΄ ποθῶν τὴν ήσυχίαν. μὴ ἀναπεσών δὲ τὸν τῆς διετίας χρόνον μὴ νύκτωρ μὴ μεθ' ἡμέραν νεκροῦται τὰ 10 ύπο γαστέρα πληγείς άπο κρύους τας περί τους νεφρούς δυνάμεις. ούκ έπαρκών δε έαυτῷ χρησιμεύειν πάλιν καταλαμβάνει την έκκλησίαν έκ θείας προμηθείας είς πολλών σωτηρίαν. έντεῦθεν χειροτονεῖται διάπονος διὰ τοῦ Μελετίου ύπηρετήσας τῷ θυσιαστηρίω τρία και δύο έτη. ήδη δὲ τῆς 15 διδασχαλικής αύτου άρετής διαλαμπούσης πρεσβύτερος γειρο-491 Μ. τονείται διὰ Φλαβιανού του έπισκόπου και διαπρέψας τρίς τέσσαρα έτη έν τη των Αντιοχέων έκκλησία άποσεμνύνει τό έκεισε ίερατειον τῷ βίφ τῆς ἀκριβείας. ἦν δὲ ἀσκητής άπρως και πολυάγουπνος και φιλήσυχος λίαν και δια ζηλον 20 σωφροσύνης άπαρρησίαστος και άκρόγολος και θυμῷ μᾶλλον η αίδοι έγαρίζετο και έλευθεροστομία πρός τούς έντυγγάνοντας αμέτρως έκέχρητο, και έν μέν τῷ διδάσκειν πολύς ήν πρός ωφέλειαν, έν δε ταῖς συντυγίαις άλαζονικός τις

19-p. 595, 4 cf. Socrat. Hist. eccl. VI, 3 fin.; 4 init.

1 καί οπ. Ν. — 7 μόνος ἐν σπηλαίω Μ μόνος οπ. D. — 9 διαιτίας C διαιτείας Ε διαίτης D. — 9 τὰ ὑπὸ τὴν γαστέρα F τὰ ὑπογάστρια R. — 10 ἀπὸ] ὑπὸ BRV. — κρύους ABP τοῦ κρύους rell. Pall. — καὶ τὰς PR. — 13 τοῦ οπ. CF. — 16 βλαβιανοῦ M et recc. plerique. — τρεῖς ΕΜ οπ. CFR. — 19 ἄκρος FMV εἰς ἄκρως recc. quidam εἰς ἅκρον recc. plerique. — 20 εὐπαροποίαστος BFN Suid. v. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. — 22 ἀμέτρος C ἀμέτρω RV.

20 àraqq. àrqózolós te nal ringótatos nal P (ringótegos Socr.).

καὶ ὑπεφόπτης ἐνομίζετο τοῖς αὐτὸν ἀγνοοῦσιν. διὸ καὶ ἐπὶ τὴν ἐπισκοπὴν προβληθεὶς μείζονι ὀφρύϊ κατὰ τῶν ὑπηκόων ἐκέχρητο πρὸς διόρθωσιν ἐκάστου καὶ σωτηρίαν καὶ τοὺς τρόπους καὶ τοὺς λόγους μεταλλάττων. οὐ τοίνυν εἰ μή τις εἰη κόλαξ τοῦτον ἀλαζόνα εἶναι νομιστέον, οὐδ' αὖ πάλιν 5 εἰ κόλαξ εἶη καὶ ἀγεννὴς τοῦτον μετριόφρονα λεκτέον, ἀλλὰ τὸν ἐν τῷ προσηκούση τάξει τῷ ἐλευθέροις πρεπούση ἑαυτὸν φυλάττοντα. μεγαλόψυχον μὲν γὰρ εἶναι προσήκει, οὐχ ὑπερήφανον, ἀνδρεῖον, οὐ θρασύν, ἐπιεικῷ, οὐ δουλοπρεπῷ, μετριόφρονα, οὐ ταπεινοφροσύνην ὑποκρινόμενον, ἐλευθέριον, 10 οὐκ ἀνδραποδώδη.

Ώσπεο δη και αυτός ούτος ό Χρυσόστομος λέγει διὰ τούτο ποικίλον είναι δεῖ τὸν ποιμένα και διδάσκαλον. ποικίλον δὲ λέγω, οὐχ ϋπουλον οὐδὲ κόλακα και ὑβριστήν, ἀλλὰ πολλῆς ἐλευθερίας και παροησίας ἀνάμεστον, εἰδότα 15 και συγκατιέναι χρησίμως, ὅταν ή τῶν πραγμάτων ὑπόθεσις ἀπαιτῆ τοῦτο, και χρηστὸν είναι ὑμοῦ και αὐστηρόν. οὐ γὰρ ἐνὶ τρόπω χρήσασθαι τοῖς ἀρχομένοις ἅπασι δέον, ἐπεὶ μηδὲ ἰατρῶν παισι ἐνὶ μόνω φαρμάκω πᾶσι τοῖς κάμνουσι προσφέρεσθαι καλόν, μηδὲ κυβερυήτη μίαν ὁδον εἰδέναι τῆς 20 πρὸς τὰ πνεύματα μάχης. ἐννόησον οὖν ὑποιόν τινα είναι

12-21 Chrysost. de sacerdotio VI, 4 Migne Tom. 48, 681 fin. - 21 - p. 596, 7 ib. III, 16 Migne 654 med.

1 έπι οπ. FV έπι τὴν οπ. Β. — 5 νομιστέον είναι Β είναι om. R. — 6 άγενὴς AB et recc. plerique. — 7 τῃ post έν οπ. AF. — 8 μὲν γὰς BP μὲν οπ. rell. γὰς om. Suid. — 9 δολοποεπη DV. — 11 ἀνδςαπώδη (-πόδη M) BM. — 14 ὑποῦλον FP ὅποῦλον B. — 17 τοῦτον BM et recc. plerique. — 20 xυβεςνήτη AEP Suid. xυβεςνήτες F xυβεςὖή B xυβεςνῆται (sive -ήται) rell.

1 διό] τοιούτος δὲ ἂν τὸ ἡθος P Socr. — 2 προβλ. μείζονι κατὰ τ. ὑπηκ. ὀφρύϊ P. — 3 καὶ σωτηρίαν om. P. — 4 Post μεταλλάττων permulta add. P seorsim edenda. — 12 χρυσορήμων P.

γρή τόν μέλλοντα γειμώνα τοσούτον ανθέξειν και τοιαύτην 492 Μ. ζάλην και τοσαῦτα κύματα ποὸς τὸ γενέσθαι τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ίνα πάντας περδήση. και γαρ σεμνόν είναι δεϊ τόν τοιοῦτον καὶ ἄτυφον καὶ φοβερόν καὶ προσηνῆ καὶ ἀργον-5 τικόν και κοινωνικόν και άδέκαστον και θεραπευτικόν και ταπεινόν και άδούλωτον και φαιδρόν και ήμερον, ίνα ταῦτα εύκόλως μάγεσθαι δύναται. Ούκοῦν δεῖ τὸν ἐνάρετον καὶ έγέφρονα φεύγειν το κολακεύειν και κολακεύεσθαι, και μήτε άλαζονικόν είναι μήτε κόλακα, άλλ' άμφοτέρων των κακών 10 τούτων πολάζειν την άμετρίαν, παι έλεύθερον είναι μήτε είς αύθάδειαν άποκλίνοντα μήτε είς δουλοπρέπειαν καταπίπτοντα. πρός μέν γάρ γρηστούς ταπεινόν υπάργειν γρή, πρός δέ θρασεῖς ψψηλόν. ἐπείπες οἱ μὲν ἀρετὴν εἶναι τὴν ἐπείκειαν ήνοῦνται, οί δὲ ἀνδρείαν τὴν θρασύτητα, ἐκείνοις μὲν τὴν 15 ταπεινοφοοσύνην δέον προσφέρειν, τούτοις δε την άνδρείαν σβεννύουσαν αύτῶν την ἀπό της θρασύτητος δόξαν, ἕνα τούς μέν ώφελήση, των δε ταπεινώση το φρόνημα.

Όπεο ούν καί δ μέγας Βασίλειος δηλῶν Έφη. τοῦ σοφωτάτου Σολομῶντος φήσαντος. καιρός τῷ παντὶ πράγματι, 20 εἰδέναι χρή ὅτι καὶ ταπεινότητος καὶ ἐξουσίας καὶ ἐλέγχου καὶ παρακλήσεως καὶ φειδοῦς καὶ παρρησίας καὶ χρηστότητος καὶ ἀποτομίας καὶ ἀπαξαπλῶς παντὸς πράγματος καιρός ἐστιν ἴδιος, ὥστε ποτὲ μὲν τὰ τῆς ταπεινότητος δεικνύειν καὶ μιμεῖσθαι ἐν ταπεινώσει τὰ παιδία κατὰ τὴν κυριακὴν

2 1. Cor. 9, 22. — 8—11 Isidor. Pelus. Epp. III, 379 Migne Tom. 78, 1025. — 18—p. 597, 6 Basil. regulae brevius tract. 113 Migne Tom. 31, 1157 C. — 19 Eccl. 3, 1.

1 πρός χειμῶνα (-όνα F) F Suid. Chr. — 8 τὸ πολαπεύειν τὸ πολαπεύεσθαι C (τὸ πολ. καὶ τὸ πολ. P). — 17 ἀφελήσει (ὀφ. C) AC. — ταπεινώσει ABCDF. — 18 οὖν] δὴ B om. F. — 22 ἀπαξ ἁπλῶς CDEFP.

10 κολάζοντα την άμετρίαν έλευθέριον ύπάρχειν (είναι Is.) P Isid. — 12 ύπάρχειν] είναι Ρ. — 17 Post φρόνημα alia multa sequentur in P.

L

φωνήν, ποτὲ δὲ τῆ ἐξουσία κεχρῆσθαι, ἡν ἔδωκεν δ κύριος εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν, ὅταν ἡ χρεία ἐπιζητῆ τὴν παρρησίαν, καὶ ἐν καιρῷ μὲν παρακλήσεως τὸ χρηστὸν ἐνδείκνυσθαι, ἐν καιρῷ δὲ ἀποτομίας τὸν ζῆλον ἐμφαίνειν καὶ ἐφ' ἐκάστου τῶν ἅλλων ὁμοίως τὸν ἔγκριτον καὶ δίκαιον 5 λογισμὸν ἀποφέρεσθαι. λογισμοὶ γὰρ δικαίων κρίματα.

Καί δη καί δ θεοφόρος Ίσίδωρος καί τοῦ μακαρίου φοιτητής ποτε λέγει τον ἄρχοντα δεῖ και ἀγαθον εἶναι καὶ φοβερόν, ῖν' οἱ μὲν εὖ βιοῦντες θαρροῖεν, οἱ δ' ἁμαρτάνοντες όκνοῖεν. Θάτερον γὰρ θατέρου χωρίς ἀναρχία μᾶλλόν ἐστιν 10 η ἀρχή. εἰ μὲν γὰρ πάντες ήσαν εὐπειθεῖς καὶ φιλάρετοι, 498 Μ. ἀγαθότητος ἔδει μόνης, εἰ δὲ φιλαμαρτήμονες, φόβου. ἐπειδη δὲ καὶ ἀγαθοὺς καὶ πονηροὺς ἀνάγκη ἐν τοῖς ἀρχομένοις εἶναι, ἀμφότερα μεταχειριστέον τῷ ἄρχοντι καὶ προϋσταμένω, ἕνα ή μὲν ἀγαθότης στηρίζη τοὺς ἀγαθοὺς καὶ σώφρονας, 15 δ δὲ φόβος προαναστέλλη τῶν κακίστων τὰ πταίσματα.

Ταύτα τοίνυν, ώς ἕοικεν, ἀγνοοῦντες καὶ τὰ τούτων δμοια μὴ καλῶς ἐπιστάμενοι διακρῖναι καὶ συγκρῖναι οί ἐχθροὶ τοῦ θεσπεσίου Ἰωάννου ἀλόγως καὶ ἀνοήτως ἐμίσουν αὐτὸν καὶ διέβαλλον ὡς τραχύν τινα καὶ ὀργίλον. διὸ δὴ 30 καὶ κατὰ γυναικῶν ὁ Ἰωάννης λόγον ἐπ' ἐκκλησίας ἐπεδείξατο,

1 2. Cor. 13, 10. — 6 Prov. 12, 5. — 7—16 Isid. Pelus. Epp. V, 168 Migne Tom. 78, 1424. — 17—20 cf. Socr. Hist. eccl. VI, 4. — 20—p. 598, 18 Th. L. cf. Exc. Bar. Cramer An. p. 99, 6 Theoph. p. 78, 16 (p. 598, 16 τόν τε άμπ. τῆς χήρας aliunde ins.).

2 ἐπιζητεῖ ADF ἐπιζη B. — 8 δεῖ (χρη Isid.) καὶ ἀγαθὸν εἶναι P Is. δὲ καὶ ἀγαθὸν εἶναι ACF δὲ καὶ ἀγαθὸν εἶναι δεῖ BEN recc. nonnulli καὶ ἀγαθὸν είναι δεῖ V recc. alii. — 9 εύβιοῦντες F εύβυοῦντες A εὐιοῦντες C βιοῦντες (om. εὐ) R. — 15 στηρίζει AFNP et recc. plerique στηρίξη B στηρίξει C. — 16 προαναστέλλει (-έλει C) ABCFNR προς ἀναστέλλει P. In A προαναστέλλει lit. εχ προσαναστ.

6 γάρ φησι δικαίων P. — 19.20 άνοήτως αύτον κατεδίκαζον. διό δή (rell. om.) P. Quae sequentur usque ad p. 598, 15 tam diversa sunt ab editis, ut seorsim describam.

δν οί δυσμενεῖς κατὰ Εὐδοξίας εἰοῆσθαι θρυλλήσαντες ταύτη τον λόγον είσήγαγον. ή δε πρός Αρκάδιον δεινώς πεπονθέναι λένουσα κατά Ιωάννου τοῦτον παρώτρυνεν, παρασκευάζει δε μετασταλήναι Θεόφιλον ως πρόδηλον έγθρον τοῦ 5 Ἰωάννου ὑπάρχοντα. ὃς παραγενόμενος ἐν τῆ Δρυΐ, τῆ νῦν Ρουφινιαναῖς, τὴν κατὰ Ἰωάννου ἐπιβουλὴν κατειργάσατο. δπερ γνούς δ λαός στάσιν μεγάλην έποίησε μη συγχωρών αύτον έκβληθηναι της πόλεως. έπικαμφθείσα δε Εύδοξία τοῖς ὀδυρμοῖς τοῦ λαοῦ παρεκάλεσεν ὑπέρ Ἰωάννου τὸν 10 Άρκάδιον και πέμψασα Βρίσσωνα τον εύνοῦχον ἀπὸ Ποαινέτου τόν Ιωάννην είσήγαγεν, ως Θεόφιλον και τούς σύν αὐτῷ φοβηθέντως φυγή την σωτηρίαν πορίσασθαι. έξήποντα δε επίσποποι εύρεθεντες συνηλθον και άπυρα τα έν τη Δουί πραχθέντα απαντα ψηφισάμενοι 'Ιωάννη την έπισκο-15 πην δικαίως έκύρωσαν. έπισυνέβη δε αύθις τα κατά την άργυραν στήλην τῆς Εὐδοξίας τόν τε ἀμπελῶνα τῆς χήρας, καὶ πάλιν μῖσος καὶ πάλιν ὀργὴ καὶ πάλιν ἔχθρα καὶ λόγου έπίδειξις, ού ή άργή πάλιν Ηρωδιάς μαίνεται. κάντευθεν 494 Μ. Οί τοῦ μέρους αὐτοῦ ἐπίσκοποι τὴν ἐξορίαν αὐτοῦ μέλλειν 20 έσεσθαι βλέποντες συναθροισθέντες πρός αὐτὸν μετὰ πολλῶν δαπρύων έλεγον έπάναγκες ήμιν έστιν, δο δέσποτα, τάς έπκλησίας κατέγοντας άναγκασθήναι και κοινωνήσαι και ύπο-

18-p. 599, 3 Palladius cp. 8 Migne Tom. 47, 28 med.

8 ή εύδοξία FM. — 10 βρίσσονα C βρέσωνα B. — πρενέτου ACD Exc. πρεπενέτου Μ. — 17 και πάλιν έχθρα ABP Exc. Cr. και om. rell. — 21 ήμεν έστιν, ὥ δέσποτα (ὥ πάτερ P) ABP ήμεν, ὥ δέσποτα, ἐστίν CFN RV έστιν om. E ὧ δέσποτα om. Pall.

15 Post έκόφωσαν in P sequentur p. 599, 7–12, tum verba Isidori Pelusiotae (p. 601, 8 sqq.), quidus alia quaedam addita ex eiusdem epistulis excerpta. — 15–17 κάλιν δε προσάσει τοῦ ἀμπελῶνος τῆς χ. ἐπιματῆναι συνέβη τὴν εὐδοξίαν καὶ πάλιν μίσος P. — 19 τὴν αδθις ἐξοφίαν αὐτοῦ ὑφοφώμενοι συναθο. πορς αὐτὸν εἶπον ἐπάναγκες P.

γφάψαι. δ δὲ μακάριος ποὸς αὐτούς κοινωνήσατε μέν, ἶνα μὴ σχίσητε τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ὑπογράψητε δέ οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα ἄξιον καθαιρέσεως. εἶχε δὲ μαθητὰς ἐπισκόπους μὲν Πρόκλον καὶ Παλλάδιον καὶ Βρίσσωνα καὶ Θεοδώρητον, ἀσκητὰς δὲ Μάρκον καὶ Νεϊλον καὶ ἰσίδωρον 5 τὸν Πηλουσιώτην.

Ο δε μέγας Ἐπιφάνιος Κύπφου ἐν τῷ Ἑβδόμφ ἐλθὼν χειφοτονίας και συνάξεις παφὰ τὴν Ἰωάννου γνώμην ἐποίησεν. και τοῦ Ἰωάννου τοῦτο συγχωφῆσαι θελήσαντος και πφοτφεψαμένου αὐτὸν συμμεῖναι αὐτῷ εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν 10 παταγώγιον, οὐχ είλατο τοῦτο ποιῆσαι Ἐπιφάνιος· ταῖς γὰφ ὑπὸ Θεοφίλου διαβολαῖς προκατείληπτο.

'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐπισκοποῦντος ἀνήρ τις Μακεδονιανός γυναϊκα είχεν δμόφρονα. καὶ δ μὲν ἀνὴρ πεισθεἰς τῷ διδασκαλία 'Ιωάννου τῷ καθολικῷ ἐκκλησία προσ- 15 ελθῶν ἐκοινώνησεν, ὁμοίως δὲ καὶ τῷ γυναικὶ κοινωνῆσαι παρήνει. ἡ δὲ ὑποκριθεῖσα πείθεσθαι τῷ ἀνδρὶ ἦλθεν ἐν τῷ ἐκκλησία, παιδίσκη δὲ αὐτῆς γυησία κοινωνίαν ἐκ τῆς

7-12 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 78, 9. - 13-p. 600, 10 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 77, 8.

2 схістте — р. 602, 2 гістхен тоїз от. F ипо folio interciso. — 4 врістога Р врісти В хрісти С. — 8 глоїног пара тір І. учющир В пара тір І. глоїног учющир \mathbb{RV} . — 10 συμβείναι Μ συμβήναι AR. — 12 ούχήλατο A ούχ είλετο V ούχ είλατο P. — 15 τοῦ ἰωάννου C Exc.

1 о де дръг кончонубате Р. — 2 тру екклаба одібате Р. — 3 σύνοιδα кадацо. Есон ті кепонумеча Р. — 4 βοίσσωνά те кад Р. — 7 ко́пдоυ тиуда́ногу су конотантично обне грецот. ги т. Евд. кад онча́с. Р. — 10. 11 гід тд екиснопіон обне євато. таб уда Р. — 12 Hic sequentur p. 602, 1—19 et alia quaedam, tum p. 600, 11—p. 601, 7 et alia permulta de Chrysostomo e vitis a Palladio et Georgio scriptis excerpta, post haec narratio p. 608, 1—p. 604, 6 omnino diversa et tum demum v. 18 — p. 600, 10 quae item ad iis, quae supra edita sunt, multum differunt. Μακεδονίου φέρειν αίρέσεως δέδωπεν. δεξαμένη δὲ ὑπὸ Ἰωάννου τὴν κοινωνίαν καὶ ὑποκριθεῖσα συγκύπτειν καὶ ταύτην μεταλαμβάνειν, ἢν μὲν εἶχεν ἡ παιδίσκη ἕλαβεν ἐξ αὐτῆς, ἢν δὲ δέδωκεν Ἰωάννης ἐπιδέδωκε τῆ παιδίσκη. 5 προσαγαγοῦσα δὲ τῷ στόματι τὴν ἐκ τῆς Μακεδονίου κοινωνίαν εὖρεν αὐτὴν ἐν τῷ στόματι λίθον γεγενημένην. καὶ 495 Μ. τούτου φανερωθέντος, ὑπότρομος προσελθοῦσα τοῖς Ἰωάννου ποσί τὸ τολμηθὲν ἐξήγγειλε καὶ τῷ ἐκκλησία προσῆλθε κατὰ ἀλήθειαν. ὁ δὲ λίθος ἐν τῷ σκευοφυλακίω ἐδόθη φυλάτ-10 τεσθαι.

Ο ούν ἀοlδιμος 'Ιωάννης ἐπισκοπεύσας ἕτη ε΄ ῆμισυ ἐξωρίσθη εἰς Κουκουσόν κἀκείθεν μετὰ ἕτη γ΄ καὶ μῆνας β΄ μετενεχθείς εἰς Πιτυοῦντα καὶ γενόμενος κατὰ πάφοδον ἐν Κομάνοις ἐτελεύτησεν ἐν πολλῆ θλίψει τε καὶ κακώσει ὑπ-15 άρχων ἐτῶν νβ΄. δ δέ γε πάπας Ῥώμης 'Ινοκέντιος ἀκούσας τὴν ἐν ἐξορία τελευτὴν αὐτοῦ γράφει πρός 'Αρκάδιον τοιάδε φωνὴ αίματος τοῦ ἀδελφοῦ μου 'Ιωάννου βοῷ πρός τὸν θεὸν κατὰ σοῦ, βασιλεῦ, ὡς ποτε "Αβελ τοῦ δικαίου κατὰ τοῦ ἀδελφοκτόνου Κάϊν, καὶ πάντως ἐκδικηθήσεται παντοίφ 20 τρόπφ, ὅτι διωγμὸν ἄδικον κατὰ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Φεοῦ καὶ τῶν ίερέων αὐτοῦ συνεστήσω ἐξεώσας τὸν μέγαν τῆς

11-15 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 79, 17. Annorum numeri aliunde inserti cf. Migne Tom. 47 col. LXXXVIII med. -15-p. 601, 7 Georgii Alexandrini Vita Chrysostomi in Chrys. Opp. ed. Savil. Tom. VIII p. 248.

11 ếrŋ s' (om. ημισυ) R ếrŋ $\xi\xi$ B. — 13 πιτοιοῦντα C πιτιοῦντα P et recc. quidam πυτιοῦντα AM et recc. alii. — 14 κωμάνοις A χομμάνοις B χομάνωι L. — τε om. BR. — 15 ίνοκέντιος BC ίννοκέντιος (ίνν. M) EMV. — 16 αύτοῦ] ἰωάννου N. — 21 ἰερέων ABNP Georg. ἰερῶν CERV. — αύτοῦ om. N. μέγα ACELM με B. — τῆς οἰχουμένης post p. 601, 1 διδάσκαλον ins. AB.

11 ο οὖν ἰωάννης μετὰ ἔτη πέντε ῦμησι τοῦ ἐπισκοπῆσαι ἔξορισθεἰς Ρ. — 15 δέ γε] τοίνυν Ρ. — 19 παντοίφ] παντὶ Ρ Georg.

οἰκουμένης φωστῆρά τε καὶ διδάσκαλον ἐκ τοῦ θρόνου τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ παρανόμως τε καὶ ἀκρίτως, συνεκδιώξας αὐτῷ καὶ τὸν Χριστόν. ἡ δὲ νέα Δαλιδὰς Εὐδοξία κατὰ μικρὸν τῷ ξυρῷ τῆς ἀπάτης ξυρήσασά σε κατάραν ἐπήγαγεν ἑαυτῷ καὶ μῖσος ἔνδικόν τε καὶ ἀνεξάλειπτον δεσμεύσασα 5 φορτίον ἁμαρτημάτων δυσβάστακτον καὶ προσθεῖσα τοῖς 496 Μ. πρώην αὐτῆς δεινοῖς καὶ πολλοῖς ἁμαρτήμασιν.

Ο δε μέγας Ίσιδωρος πρός τινα γράφων ούτω φησίν έρωτας την περί τον θεσπέσιον Ιωάννην τραγωδίαν, άλλά φράσαι ταύτην άπορῶ νικᾶ γὰρ τὸν νοῦν ἡ μέθη τοῦ 10 πράγματος. μικρά δε μάνθανε, απερ ή Αίγυπτος συνήθως ήγνόησεν, Μωσέα μέν παραιτουμένη, τον δε Φαραώ οίκειουμένη, τούς ταπεινούς μαστίζουσα και τούς κοπουμένους θλίβουσα, πόλεις οίκοδομούσα καὶ τοὺς μισθοὺς ἀποστερούσα, και μέχρι νῦν τούτοις έμμελετῶσα. τὸν λιθομανῆ και γουσο- 15 λάτρην προβαλλομένη Θεόφιλον τέσσαρσι συνεργοίς και συναποστάταις δηυρωθέντα τον όντως θεοφιλή και θεολόγον κατεπολέμησεν άνθρωπον, την περί τον έμον δμώνυμον άπέγθειαν καί δυσμένειαν δρμητήριον τῆς οἰκείας εύρηκότα σκληρότητος. άλλ' δ μέν οίκος Δαυίδ κραταιούται καί 20 πορεύεται, δ δε οίπος Σαούλ άσθενει παι παταισγύνεται παί συμποδίζεται, καθώς δράς, εί και της ζάλης ύπεξηλθεν δ άνθρωπος τοῦ θεοῦ στεφανίτης και νικηφόρος και πρός την άνω γαλήνην μετεγώρησεν.

8-24 Isid. Epp. I, 152 Migne Tom. 78, 284. - 20 2. Reg. 3, 1.

3 δαλιδά PV. — 4 ξυρήσασά σε L ξυρίσασά σε ANP ξυρίσασε CE ξυρίσασα τε B ξυρήσασα (om. σε)V Georg. ξυρίσασθαι (om. σε) R. — 11 συνήθως ήγνόησε (ήνόμησε Is.) ABPV Is. συνήθως om. CENR. — 13 κοπωμένους BV κοπομένους D. — 15 μέχρι τοῦ νῦν BM.

6 δυσβαστ. προσθείσα και τοις P Georg. — 7 δεινοίς και πολλοίς om. P Georg. — Post άμαρτήμασιν permulta add. P de Chrysostomi vita. — 8 περί ού μέντοι και ό προλεχθείς isiδωρος P. — 9 περί τοῦ δεσπεσίου ἰωάννου P. — 22 έξηλθεν P.

Ύποστρέφοντι δὲ Ἐπιφανίω ἐν Κύπρω τὴν ἑαυτοῦ παρὰ θεοῦ τελευτήν μεμαθηκώς πλησιάζουσαν λένεται είρηπέναι τοῖς αὐτὸν παραπέμπουσιν σπεύδω ἐνώ, σπεύδω, ἀφίημε δε δμιν τα βασίλεια και την πόλιν και την δπόκοισιν. δο 5 γε καί Ίωάννη την έν έξορία τελευτήν και νίκην έδήλωσεν. και 'Ιωάννης δμοίως 'Επιφανίω την έν τῷ πλοίω κοίμησιν, έκ θείας έπιπνοίας ταῦτα προμυηθέντες οι μακάριοι, ϊνα μή τις έχθραν έχειν αὐτοὺς κατ' ἀλλήλων ὑποτοπάσειεν. οὐ γάρ αν οί τοιούτοι θεηγόροι και θεοφιλεῖς διδάσκαλοι καλ 10 τοῦ εἰρηνοποιοῦ Χριστοῦ μαθηταὶ γνήσιοι τοῦ φάσκοντος. 497 Μ. έν τούτω γνώσονται πάντες δτι μαθηταί μοῦ έστε, έαν άγάπην έγετε μετ' άλλήλων, έγθραν και κακίαν έχοντες έτελεύτησαν άπαγε. εί γὰο και μικούν σκάνδαλον το προροηθέν γέγονε μεταξύ την άνθρωπίνην άσθένειαν έλέγγον 15 πρός όλίγον, άλλ' ούν γε θάττον είς την κορυφην τών άρετῶν αύθις άνήγθησαν άγάπην, περί ής λέγει Παύλος δ ἀπόστολος. ή ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, οὐ παροξύνεται, ού λογίζεται το παπόν, παί δτι δ θεός αγάπη έστιν, και δ μένων έν τη άγάπη έν τῷ θεῷ μένει.

1-7 Th. L. cf. Exc. Bar. Theoph. p. 79, 23 Leo Gr. p. 106, 1. - 11 Joh. 13, 35. - 17 1. Cor. 13, 4. - 18 1. Joh. 4, 16. -

3 żavrdv BM. — σπεύδω żyὼ σπεύδω ABCPRV Exc. Leo. σπεύδω post żyὼ om. EFN Theoph. — 5 τὴν żξορίαν τελευτὴν M et recc. quidam τὴν έξορία τελευτὴν D et unus e recc. in utroque ż spr. vers. add. τὴν έξορίαν και τὴν τελευτὴν F. — 11 δτι ἐμοί μαθ. ἐστέ FP Joh. — 12 ἔχετε (-ται AM) ACEFNP ἔχητε BV et recc. quidam. — 16 περί ῆς π. ὁ ἀπόστ. λέγει (ἔφη M) N.

1 μετὰ δὲ τὴν ἐξορίαν ἰσάννου πάλιν ἐπιφάνιος ὑποστρέφων ἐν κ. Ρ. — 2 πλησιάζ. ἔφη τοῖς παραπέμπουσιν Ρ. — 8 σπεύδω μὲν Ρ. — 7 οἱ μακάριοι] εἰκότως Ρ. — 13 Post ἄπαγε Ρ add.: τοῦ ἀποστόλου μάλιστα διαρρήθην βοῶντος· μὴ ἐπιδυέτω ὁ ῆλιος ἐπὶ ταῖς κακίαις ὑμῶν (Eph. 4, 26) ἀκούοντες. — 16. 17 ἀνήχθησαν ἀμφότεροι πάντως ἀγάπην εἰς ἑαυτοὺς λέγοντες· ἡ ἀγάπη μακο. Ρ.

Μετά δέ γε την Ιωάννου τελευτην έπίσκοπός τις άγιος. Αδελφιός όνομα αὐτῷ, ἕλεγεν ὅτι λύπην εἶχον ἀφόρητον, διότι δ τοιούτος άνήρ, δ της οίκουμένης διδάσκαλος, δ τοις λόγοις εύφράνας την έκκλησίαν του θεου, έξω του θρόνου έκοιμήθη. έδεόμην οὖν τοῦ θεοῦ μετὰ πολλῶν δακούων, 5 Ένα δείξη μοι αὐτὸν ἐν ποία καταστάσει ἐστίν, καὶ εἰ μετὰ τῶν πατριαρχῶν ἐτάγη. ἐπὶ πολὺν οὖν χρόνον τοῦτο εὐχόμενος έν μια γίνομαι έν έκστάσει και θεωρώ άνδρα πάνυ εύειδη πρατήσαντά με της δεξιας γειρός, δς απαγαγών με είς τόπον λαμπρόν και ύπερένδοξον έδείκνυέ μοι τους της 10 έκκλησίας διδασκάλους. έγω δέ, φησίν, περιεσκόπουν ίδεῖν δν καταθυμίως είχον, τόν μέγαν Ιωάννην, τόν έμον άγαπητόν. ως οὖν ἔδειξέ μοι πάντας καὶ ἑκάστου τὸ ἴδιον όνομα είπεν, πρατήσας με πάλιν τῆς χειρός μου ἐξήγαγέ με έξω. έγω δε λελυπημένος ήκολούθουν αύτῷ μή έωρακώς 15 μετά τῶν πατέρων τὸν ἐν άγίοις Ἰωάννην. ὡς οὖν ἐξηρχόμην, δ έφεστώς τη θύρα κατασχών με λέγει μοι τί έχεις; τί λυπεί σε; έμοῦ δὲ μὴ ἀποκριθέντος αὐτῶ, πάλιν λέγει μοι ούδείς είσεογόμενος δδε λυπούμενος ένθεν έξεργεται. τότε λέγω αὐτῷ ταύτη μοί έστι λύπη, ὅτι τὸν ἐμὸν προσ- 20

1-p. 604, 6 cf. Joh. Moschus Pratum cp. 128 Migne Tom. 87, 2992. Georg. Alex. l. l. p. 254.

1 уг от. ВСГ. — 2 аде́догод гесс. quidam àdeâquêdog M àdeâqueidog BV älquiog F. — àd. òróµarı Éleyer N. — 7 πολύ ACER πολύν corr. ex πολύ m. 1 ut vid. F. — 10 έδείπνυς CE FLNR Moschus έδείπνυ ABV. — rody τῆς εύσεβείας πάραπα λους καὶ ἀρχιερεῖς τῆς ἐπιλησίας B (rody τῆς εύσεβείας πάραπα λους καὶ ἀρχιερεῖς τῆς ἐπιλησίας B (rody τῆς εύσεβείας πάραπα λους καὶ ἀρχιερεῖς τῆς ἐπιλησίας B (rody τῆς εύσεβείας πάραπα λους καὶ ἀρχιερεῖς τῆς ἐπιλησίας B (rody τῆς εύσεβείας πάραπα λους καὶ ἀρχιερεῖς τῆς ἐπιλησίας B (rody τῆς εύσεβείας πάραπα λους καὶ ἀρχιερεῖς τῆς ἐπιλησίας B (rody τῆς εύσεβείας πάραπα φησίν V φησίν om. BC. — 12 καταθύμιον CF. — έμοι BF. — 14 με om. CLN. — μου τῆς χειρός L μου om. RV Mosch. — 15 με om. FV. — λελυπημένως FM et recc. quidam λυπούμενος A Georg. — 16 ἐξερχόμην CMR. — 18 λυπῆ σε L λυπήσαι FR λυπήσαι C Georg. λύπησαι Ε λυπησαι (sine acc.) A λυπείσαι ut vid. D λελύπησε M λυπῆ (om. σε) BV λελύπησαι Mur. — 19 έρχόμενος BR Mosch. — ἕνθεν] ἐντεῦθεν BF om. C Mosch. — 20 ταύτη B Mosch. et F m. 2. — έμον] ἑμοι B om. C. φιλέστατον Ίωάννην, τὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, οὐχ ἑώρακα μετὰ τῶν ἄλλων τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων. δ δὲ πάλιν λέγει μοι Ἱωάννην τὸν τῆς μετανοίας λέγεις; 498 Μ. λέγω αὐτῷ ναί. δ δὲ ἀποκριθείς λέγει μοι ἄνθρωπος 5 ἐκεῖνον ἐν σαρκί ὦν ίδεῖν οὐ δύναται. ἐκεῖ γὰρ παρίσταται, ὅπου δ θρόνος δ δεσποτικός.

[ι'. Περί Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ.]

Μετὰ δὲ 'Αρκάδιον ἐβασίλευσε Θεοδόσιος υίδς αὐτοῦ ὁ καὶ καλλιγράφος ἕτη λγ'. καὶ ἐξελθών Ιππασθη̈ναι ἐν τῷ Κάμπῷ 10 καὶ συμπεσών τῷ їππῷ ἐτελεύτησεν. ὡς τὸν ἐν Χαλκοπρατείοις ναὸν ἕκτισε τῆς θεοτόκου πρότερον ὅντα συναγωγὴν 'Ιουδαίων, καὶ τὸ χερσαῖον τεῖχος τῆς πόλεως καταλύσας καὶ προσθεἰς ἄλλα διαστήματα δύο ἀκοδόμησεν ἕτερον τεῖχος δι' ἡμερῶν ξ'. ἐφ' οὖ καὶ οἱ ἐν Ἐφέσῷ μαρτυρήσαντες 15 παίδες ζ' ἐπὶ Δεκίου βασιλέως ἀνέστησαν μετὰ ἕτη τοβ'. καὶ σεισμός ἐγένετο μέγας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ φοβερώτατος, ὥστε πεσεῖν τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ τὸ πολὺ μέρος 499 Μ. αὐτῆς ἐν διαφόροις τόποις, καὶ μέντοι καὶ χώρας ἅλλας καὶ κώμας τῆς τε Θράκης καὶ Πόντου καὶ Βιθυνίας καὶ Φρυγίας 20 καὶ Γαλατίας, καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμός ἐπὶ μῆνας γ'. διὸ καὶ ὁ βασιλεὺς σὺν τῷ πατριάρχη Πρόκλῷ καὶ παντὶ τῷ

9-10 cf. Mal. p. 366, 20 Leo Gr. p. 109, 4. -10-12 cf. Theoph. p. 102, 10. -12-14 Mal.? cf. Leo Gr. p. 108, 23. -14-15 cf. Theoph. p. 88, 31 Leo Gr. p. 108, 7. -16-p. 605, 6 cf. Mal. 363, 20 Euagr. Hist. eccl. I, 17 Theoph. p. 93, 5 Leo Gr. p. 110, 23.

4 άποπριθείς] πάλιν B om. F. — 6 όπου έστιν CEFNRV Georg. έστιν om. ABL Mosch. — 8 δ νίος F δ μιπρός υίος M δ μιπρός ό υίος R. — 9 ἕτη ιγ' Ρ ἕτη μβ' R. — 10 χαλποπρατίοις CELMR. — 18 ἕτερον] άλλο Ν. — 16 μέγας έγένετο έν π. RV έγένετο έν π. μέγας L. — παι φοβερώτατος om. BF. — 18 χώρας άλλας παι πώμας ABFNP πώμας άλλας παι χώρας CE RV πώμας παι άλλας χώρας L. — 19 παι βιθυνίας ABP et recc. quidam και om. rell.

πλήθει τῆς πόλεως ἀνυπόδετος ἐλιτάνευεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέφας, ἐν αἶς λιτανευόντων αὐτῶν συνέβη παιδίον ἀφπαγῆναι ἐπ τοῦ λαοῦ καὶ μυηθῆναι ὑπ' ἀγγελικῆς τινος διδασκαλίας τὸν τρισάγιον ῦμνον. τοῦ δὲ παιδίου ἀπολυθέντος καὶ τὸ μυηθὲν ἀπαγγείλαντος, καὶ τοῦτο μετ' αὐτοῦ μελωδησάντων 5 τῶν ὅχλων, παφαυτίκα ἐκόπασεν ἡ ἀπειλὴ τοῦ θεοῦ. καὶ ᾿Αττικὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Ἰουδαῖόν τινα παφάλυτον νουθετήσας εἶτα βαπτίσας ὑγιῆ παφαδόξως ἐκ τῆς κολυμβήθφας ἀνήγαγεν. καὶ ἡ τρίτη γέγονε σύνοδος τῶν σ΄ πατέφων ἐν Ἐφέσω κατὰ Νεστοφίου. 10

Τρίτη σύνοδος γέγονεν ἐν Ἐφέσω συνελθοῦσα τὸ πρότερου σ΄ πατέρων ἔτει τῆς Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ βασιλείας υίοῦ ᾿Αρκαδίου ιγ΄, ἦς ἡγοῦντο Κύριλλος ᾿Αλεξανδρείας διέπων καὶ τὸν τόπον Κελεστίνου τοῦ Ῥιώμης, ᾿Ιουβενάλιος Ἱεροσολύμων, κατὰ Νεστορίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως 15 παρόντος καὶ αὐτοῦ ἐν Ἐφέσω, λέγοντος μὴ εἶναι θεοτόκον τὴν ἁγίαν Μαρίαν, ἀλλὰ χριστοτόκον, καὶ δύο υίοὺς ἐπὶ 500 Μ. τοῦ ἑνὸς Χριστοῦ τοῦ θεοῦ μυθολογοῦντος καὶ δύο ὑποστάσεις, καὶ ἅλλον μὲν εἶναι τὸν λόγον τὸν ἐκ τοῦ πατρός γεννηθέντα, ἕτερον δὲ τὸν ἐκ Μαρίας τεχθέντα ἅνθρωπου, 20

6-10 Th. L.? cf. Cram. An. II, 99, 33 Exc. Bar. Theoph. p. 81, 17.

1 άνυπόδετος LM PRV άνυπόδητος CDE άνυπόδιτος A άνυπόδυτος F άνυποδίτως B. — 2.8 έχ τοῦ λαοῦ ἀρπαγῆναι C έχ τοῦ λαοῦ om. A. — 3 μηνυθῆναι BP. — 5 μηνυθὲν B. — 8 εἶτα] καὶ FLP. — 10 κατὰ νεστορίου om. R. — Post Neorogiou AB add.: ἀπὸ γοῦν τῆς β' ểως τῆς τρίτης συνόδου (συν. om. B) ἕτη μα'. et in mg. A σύνοδος γ'. Similia in mg. ELN et recc. nonnullorum. — 11 τρίτη — ἐν Ἐφέσω om. C τρίτη — ἐν Ἐφέσω et σ' πατέρων om. RV τρίτη — πατέρων om. FL. — ἡ δὲ τρίτη ΕΝ. — σύνοδος om. AB. — τὸ om. AB. — 12 ἔτι AV. — 14 τοῦ om. LN.

2 αὐτῶν om. P. — ἀρπαχθήναι P. — 4—7 καὶ πάλιν ἐπιστραφέντος ἐκ τοῦ ἀέρος τοῦ παιδίου καὶ τὸ μυηθὲν ἀπαγγ. καὶ οῦτω τοῦ λαοῦ ὑμνήσαντος ἡ ἀπ. τοῦ θεοῦ παρευθὺς ἐκόπασεν P. — 6 καὶ 'Αττικός — 9 ἀνήγαγεν post νεστορίου v. 10 ins. P. — 9 γέγονε post ἐφέσφ v. 10 ins. P. — 11—p. 606, 22 om. P.

πατά σγέσιν δε ενωθέντα τῷ θεῷ λόγω, και δμωνύμως και αὐτὸν υίὸν λεγόμενον. τοῦτον προσκληθέντα παρὰ τῆς συνόδου καί μή απαντήσαντα έκκλησιαστικώς καθελούσα ώς μή θελήσαντα τοις δοθοις δόγμασι συνθέσθαι άνεθεμάτισεν, 5 μίαν δε τοῦ Χριστοῦ καί θεοῦ ήμῶν καθ' Ενωσιν υπόστασι» καί δύο φύσεις σαφώς έδογμάτισεν, τον αύτον είναι θεόν καὶ ἄνθρωπον, καὶ τὴν ἁγίαν Μαρίαν κυρίως καὶ ἀληθῶς θεοτόπον. Ίωάννης δε δ Άντιογείας επίσποπος μετά την Νεστορίου καθαίρεσιν καταλαμβάνει, και λυπηθείς ότι χωρίς 10 αὐτοῦ καθηρέθη Νεστόριος παραλαβών τοὺς συνελθόντας αὐτῶ ἐπισκόπους, ἐν οἶς ἦν καὶ Θεοδώρητος Κύρου καὶ Ίβας Ἐδέσσης, καθαίρεσιν ὑπαγορεύει τοῦ ἐν ἁνίοις Κυρίλλου και Μέμνονος τοῦ Ἐφεσίων ἐπισκόπου ὡς παρὰ τὸν κανόνα της έκκλησίας ποιησάντων την σύνοδον. οι δε περί 15 Κύριλλον μέμφονται ως άθεσμα και άτοπα τα παρ' αυτών γενόμενα, και οδτως από της Έφεσιων διαφερόμενοι άλλήλοις διέστησαν οί τε άνατολικοί και οί Αινύπτιοι. μετά δέ ταῦτα σπουδη τοῦ βασιλέως ήνώθησαν συμφρονήσαντες καὶ οί άνατολικοί τη έκτεθείση έν Έφέσω δοθοδόξω πίστει καί 20 τῆ κατὰ Νεστορίου καθαιρέσει ἔγγραφον ἐπιστολὴν τοῖς Άλεξανδρεῦσι διὰ Παύλου τοῦ ἐπισκόπου Ἐμέσης ἀποστείλαντες. Νεστόριος δε έξωρίσθη είς "Ωασιν.

501 M. Βλάσις δ τῶν Περσῶν φύλαρχος ἡλθε πολεμῆσαι Θεοδόσιον, δ δὲ βασιλεὺς ἀπέστειλε κατ' αὐτοῦ πατρίκιον καὶ

23-p. 607, 12 cf. Mal. 364, 3 (cf. Leo Gramm, p. 108, 9).

11 πύρου AB έπίσκοπος πύρου L πύρου έπίσκοπος rell. — 12 ίβας CM ίβας V. — έδέσης (-σις C) CDFR αίδέσης B. — 13 μέμνωνος BLMR μέμονος A. — 15 τα οπ. CM in D spr. v. m. 1 ut vid. — 21 τοῦ οπ. BCLR. — έμέσσης E έδέσσης R οπ. A. — 22 ῶασιν ACM δασιν EV όασαν F. — 23 παὶ βλ. BP βλ. δὲ RV πατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους βλ. F. — βλάσις CPR βλάσης L βλάσιος ABDFV βλάσι*ς (eras. o ut vid.) E (Bλάσσης Mal.). — 24 βασιλεὺς Φεοδόσιος LV.

23 έλθών πολ. θεοδ. άπέστειλεν ό βασ. κατ' αύτ. Ρ.

στρατόν Ενοπλον. του δε παραταξαμένου είς πόλεμον, δηλοϊ αύτῶ δ φύλαργος λέγων εί έχεις ένα δυνατόν έκ τοῦ λαοῦ σου δυνάμενον μονομαγήσαι και νικήσαι Πέρσην ένα μονομάγον εύθέως ποιῶ τὰ πάπτα τῆς εἰρήνης ἐπὶ γρόνους ν΄, εί δε ήττηθείη λαμβάνειν με κεντηνάρια ν'. και ούτως 5 δ μέν Πέρσην κατάφρακτον, δ δε Γότθον κόμητα ένόπλους μεταξύ τοῦ πλήθους παραστήσαντες είς μονομαγίαν, πρῶτος δ Πέρσης δομησε δορυφόρος. δ δε Γότθος δεξιόν πλαγιάσας έσόπευσεν αύτον πατά το Γοτθικόν έθος και τούτον έκ τοῦ ίππου καταγαγών αὐτίκα ἔσφαξεν. καὶ τούτου γεγο- 10 νότος ἐποίησεν δ Περσῶν φύλαρχος εἰρήνης πάπτα κατὰ την ύπόσχεσιν αύτοῦ.

Τοῦ βασιλέως πυνηγήσαι έξελθόντος, τοὺς σὺν αὐτῷ πάντας διαλαθών ήλθε διὰ μαχρᾶς όδοῦ πρός τινα μοναχόν έν πελλίω καθεζόμενον πλησίου τῶν προαστείων Κωνσταν-15 τινουπόλεως. δν δ γέρων έπέγνω μέν, εδέξατο δε ως ενα τών στρατιωτών. του δε βασιλέως έχ της δδου και του καύσωνος όλιγωρήσαντος, έβρεξεν άρτους δ γέρων, καί βαλών όξος και έλαιον, έφαγεν ό βασιλεύς και έπιεν ύδωρ. καί φησιν δ βασιλεύς οίδας, τίς είμι, πάτερ; δ δε μοναχός 20 είπεν δ θεός οίδέ σε. και δ βασιλεύς έφη έγώ είμι Θεοδόσιος δ βασιλεύς, και άναστας εύθυς δ γέρων προσεκύνησεν αὐτόν. εἶπεν οὖν δ βασιλεύς μακάριοι και τοισμα-

5 ήττηθει F ήττηθή B. -- 9 έσώνευσεν AEF έσσόνευσεν ut vid. B. -- το om. BCV. -- 13 τοῦ δὲ βασιλέως FR τοῦ οἶν βασ. L τοῦ βασ. ποτὲ δεοδοσίου V. -- 22 εὐθὺς om. RV.

1 δς παραταξάμενος, έδήλωσεν ό φύλαρχος αύτῷ λέγων Ρ. - 4 έπι χρόνους] έτη Ρ (έπι έτη Mal.). - 6 πατάπληπτον Ρ. -γόθθον et sic deinceps P. - 7 πρῶτος μὲν ό <u>Ρ</u>. - 8 δορυφόοως Ρ. - 10-11 αύτίκα και σφάξας έποίησεν Ρ. - 12 αύτοῦ om. P. -13-14 ral ó facileos étéldor rovarisor 1. a. ave. B. -13-14 ral ó facileos étéldor rovarisor al rods c. ave. duclador P. -17 ral rod faciléos P. -18 rav-paros P. -20 ó facileos om. P. - porazós om. P. -22-23 δ γέφων και προσκυνήσας και έπευξάμινος αότο δ βασιλεύς αύτον άντησπάσατο (άντεσπ. cod.) γνησίως λέγων μακάριοι Ρ. 89

Georgius Monschus ed. de Boor. II.

- 502 Μ. πάφιοί ἐστε ὅντως ὑμεῖς οἱ μοναχοὶ καὶ ἀμέφιμνοι τοῦ πόσμου. ἐπ' ἀληθείας γὰφ λέγω σοι, πάτεφ, ὅτι ἐν τῷ παλατίω ἐγεννήθην καὶ οὐδέποτε μεθ' ἡδονῆς ἀπήλαυσα βρώσεως καὶ πόσεως ὡς σήμεφον. τοῦ δὲ λαοῦ φθάσαντος, s καὶ ἐνώπιου πάντων ἀξιοπφεπῶς τιμήσαντος τὸν γέφοντα καὶ πάντας ἀξιωθῆναι τῆς εὐχῆς αὐτοῦ κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, ἀνεχώφησεν εἰς τὴν δδὸν αὐτοῦ μετ' εἰφήνης, καὶ ῆφξατο ἀπὸ τότε τιμᾶν αὐτὸν ὁ βασιλεύς. ὁ δὲ γέφων ἀναστὰς ἔφυγε καὶ πάλιν ἦλθεν εἰς Λίγυπτον.
- 10 Περί δέ γε τῆς γυναικός Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως Εὐδοκίας οῦτω συμβέβηκεν. φιλόσοφός τις ἐν τῆ Ἐλλάδι ἔχων υίοὺς γ΄ καὶ θυγατέρα μίαν τελευτῶν τοῖς μὲν υίοῖς κατέλιπε τὴν περιουσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, τῆ δὲ θυγατρὶ νομίσματα ρ΄, οῦτως εἰρηκὼς ἐνδιαθήκως. ᾿Αθηναίδι τῆ ποθεινοτάτη μου
 15 θυγατρὶ θέλω δοθῆναι νομίσματα ρ΄ καὶ μόνον ἀρκεῖ γὰφ αὐτῆ ἡ αὐτῆς τύχη. ῆτις μετὰ τὴν τοῦ πατρός τελευτὴν μηδὲν λαβοῦσα παφὰ τῶν ἀδελφῶν ἦλθε πρός τὴν Πουλ503 Μ. χερίαν ἀδελφὴν Θεοδοσίου κατεγκαλοῦσα. ἡ δὲ θεασαμένη τὸ εὐπρεπές τε καὶ ἐλλόγιμον αὐτῆς και μαθοῦσα παφὰ τῆς
 30 θείας αὐτῆς ὅτι παρθένος ἐστὶν βαπτίζει ταύτην (ἦν γὰφ

10-p. 609, 6 cf. Mal. p. 353, 7 Chron. Pasch. p. 576, 4.

1 όμεζς ὄντως οἱ μον. Ρ ὄντως οἱ μον. ὁμεζς A ὑμεζς post μακάριοι p. 607, 23 ins. L. — 4 ὡς ABP καθὡς rell. — 5 πάντων αὐτῶν A αὐτῶν πάντων B. — τιμήσας BF τιμήσας ὁ βασιλεὺς L. — 8 ἀποτότε AL ἕκτοτε BF. — 10 γε om. FRV. τοῦ βασιλέως δεοδοσίου V τοῦ βασιλέως om. P. — 12 κατέλειπε DPR. — 13 τὴν δὲ θυγατέρα BP. — 17 πρός] εἰς ABR. — 19 τε om. EV.

1 του ματαίου κόσμου και της θείας χάριτος έμπλεοι Ρ. — 2 έν τῷ παλατίφ ἀνατραφείς οὐδέποτε Ρ. — 5-9 ἐνώπιου πάντων ὁ βασιλεὺς ἀξιοπρ. τιμήσας αὖθις τὸν γέροντα και πάντας ἀξ. της εὐχ. αὐτ. κελεύσας ἔφυγεν ὁ γέρων εἰς αἰγ. αἰσθόμενος τὸν βασιλέα βουλόμενον (-ος cod.) αὐτὸν εἰς τὰ βασίλεια προσκαλέσασθαι Ρ. Alia addit cod. seorsim edenda. — 14 οὕτως om. P.

608

^eEλληνίς) και Εύδοκίαν μετωνόμασε και συνηψεν αὐτην τῷ άδελωῶ αὐτῆς πρὸς γάμον, συνευδοχοῦντος χαὶ τοῦ προσωιλεστάτου καί συνανατρόφου αύτοῦ Παυλίνου, δς καί γενόμενος μάγιστρος ετιμήθη μειζόνως ώς συνεργός καί παράνυμφος. και μέντοι και τους άδελφους αυτης μετα- 5 στειλαμένη άξιωματιχούς έποίησεν. μετὰ δὲ ταῦτα συνέβη προελθείν τον βασιλέα κατά την ήμεραν των θεοφανίων. και Παυλίνον άηδισθέντα μή εύρεθηναι μετά τοῦ βασιλέως. έπέδωπεν ούν τις πένης τῷ βασιλεῖ μηλον φρυγιάτικον μέγα σφόδρα, δπερ δεξάμενος δ βασιλεύς και θαυμάσας και πασα 10 ή σύγπλητος, έδωπε τῷ πένητι νομίσματα ον', τὸ δὲ μῆλον άπέστειλε τη βασιλίσση, ή δὲ τῷ Παυλίνω, δ δὲ τῷ βασιλεῖ είσεργομένω έν τῷ παλατίω, και τοῦτο δεξάμενος και έπιγνούς έζήτησεν αύτό παρὰ τῆ βασιλίσση. ή δὲ είπεν ὅτι· έφαγον αὐτό. καὶ δρκίσας αὐτὴν κατὰ τῆς ξαυτοῦ σωτηρίας 15 ήρνήσατο ένωμότως. τότε υπέδειξεν αυτή το μήλον, ή δε ίδοῦσα αὐτὸ κατησχύνθη καὶ ἔμεινεν ἄφωνος. δ δὲ βασιλεύς δονισθείς κατ' αύτης ως ότι έρωσα του Παυλίνου τό μήλον έπεμψεν αύτῷ καὶ διὰ τοῦτο ἠρνήσατο, παραυτίκα דטי Παυλίνον מינואני. ז לב βασίλισσα Εύδοκία έπι τούτοις 20 λυπηθείσα τον βασιλέα παρεπάλεσεν είς Ιεροσόλυμα αὐτὴν άποσταληναι εύγης γάριν. δ δε είξας τη αυτης αιτήσει την έπιθυμίαν αύτης έξεπλήρωσεν. της δε παραγενομένης, πολλά 504 Μ.

6-p. 610, 6 cf. Mal. p. 356, 17 Chron. Pasch. p. 584, 5 Theoph. p. 99, 17 Leo Gr. p. 106, 16.

1 μετωνομάσασα συνήψεν V (cf. P). — τῷ άδελφῷ αὐτῆς ABP τῷ ἰδίφ άδελφῷ rell. — 3 δς καὶ γενόμενος ABP καὶ om. rell. — 5 μεταστειλάμενος BR. — 9 φουγιάτικον DLPV (Malalae cod. Oxon.) φουγιον A Chron. Pasch. φουγιατικόν rell. — 14 παφὰ τῆς βασιλίσσης BC et recc. quidam. — 16 ἐνωμότως F ἐνομότως ACLR ἐνομώτως BD. — 18 ὡς ABP καὶ CDELRV om. F. — 20 βασίλισσα ABCF βασιλίς (-λείς L) DELRV. — 23 παφαγεναμένης CV.

1 μετωνομάσασα συνάπτει τῷ άδ. P. — 6 Inde a verbis μετὰ δὲ ταῦτα omnino aliter narrat P. καὶ μεγάλα κατοφθώματα πεποίηκεν ἀνανεώσασα καὶ τὰ τείχη ⁵Ιερουσαλήμ. εἰς λόγους δέ τινας ἐρχομένης αὐτῆς πρός τινας καὶ τοῦτο ἕλεγεν περὶ ἐμοῦ Δαυλδ εἔρηκεν ἀγάθυνον, κύριε, ἐν τῆ εὐδοκία σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη 5 ⁵Ιερουσαλήμ. ἐν δὲ τῷ μέλλειν αὐτὴν τελευτᾶν ἐξωμολογήσατο μὴ συνειδέναι τῆ κατ² αὐτῆς περὶ Παυλίνου κατηγορία.

[ια'. Περί Μαρπιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσε Μαφχιανός ἕτη 5΄. τοῦ γὰρ Θεοδοσίου τελευτήσαντος, καὶ μήπω τοῦτό τινι γνωσθέν, 10 μεταστειλαμένη τοῦτον Πουλχερία ἡ τοῦ βασιλέως ἀδελφὴ στρατιώτην ὅντα καὶ γέροντα καὶ ἐν σωφροσύνη καὶ σεμνότητι βίου διαπρέποντά φησι πρός αὐτόν ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν, ἐγὰ δέ σε ἐξελεξάμην ἐκ πάσης τῆς συγκλήτου ὡς ἐνάρετον, δός μοι λόγον ὅτι φυλάττεις μου τὴν παρ-15 θενίαν ἄσυλον, ἢν τῷ θεῷ ἀνεθέμην, καὶ ἀναγορεύσω σε βασιλέα. τοῦ δὲ συνθεμένου τοῦτο μεθ' ὅρκου, προσκαλεῖται τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον καὶ ἀναγορεύει αὐτὸν βασιλέα. πολλὰ οὖν ποιήσασα κατορθώματα καὶ πολλοδς 505 Μ. εὐκτηρίους οἴκους καὶ πτωχοτροφεία καὶ ξενῶνας καὶ ξενο-10 τάφια καὶ μοναστήρια, ἐν οἶς καὶ τὸν τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου ναόν, οἰκοδομήσασα ἐτελεύτησε παρθένος καταλιποῦσα Μαρκιανὸν βασιλεύειν. καὶ γὰρ ἦν ὅντως πάσης ἀρετῆς κεκοσμη-

3 Psalm. 50 (51), 20. — 8—18 Theoph. p. 103, 8. — 18— 22 Theoph. p. 106, 29 cf. Th. L. I, 5 Cram. An. II, p. 89, 28 Exc. Bar. — 22—p. 611, 5 Th. L. cf. Cram. An. l. l. Exc. Bar. Theoph. p. 81, 5.

9 гігі тойто утавдётоς L тойто утавдётоς (от. гігі) V гігі утавдётоς (от. гойто) F гігі утавдёт (от. тойто) R. — 13 ёξгігідарт ве DR. — 14 фикатеця (-ng P) ABP Theoph. фикабвия (-ng CN -n E) CELNRV фикаёль F. — 19 птадогороба ACLMP. — 21 катакытойва ACD хатакіпоива E. — 22 па́вля сцетя́; CDEP et recc. quidam па́ву дерей ABLV et recc. alii Exc. de virt. násaus deperats F.

15 aoulov om. P Theoph. - avayogeva P Theoph.

μένη, ώς καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον ἐκπαιδεύειν εἰς πάντα οἶον ἦθός τε καὶ λόγον καὶ βάδισμα καὶ γέλωτα καὶ ἐνδυμάτων περιβολὴν καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ στάσεως, προηγουμένως δὲ τὴν εἰς τὸ θεῖον εὐσέβειαν ἐπιμελῶς αὐτὸν ἐδίδασκεν. ὁ δὲ φύσει νωθρός τε καὶ ἀπερίσκεπτος εἰς 5 πάντα μὲν ὑπῆρχεν, μάλιστα δὲ εἰς τοὺς ὑποβάλλοντας αὐτῷ χάρτας ἀπαραναγνώστως ὑπέγραφεν. ὅπερ ἡ σοφωτάτη γνοῦσά ποτε Πουλχερία σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτὸν δωρεὰν ὑποβαλοῦσα δῆθεν πρός δουλείαν ἐκχωροῦσαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. ἢν καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀναγνοὺς 10 ὅστερον δεινῶς ἀνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας.

Ο μέντοι Μαρκιανός εύσεβής άγαν καὶ δικαιοκρίτης ύπάρχων ἐκέλευσεν ἄρχοντα ἐπὶ δόσει χρημάτων μή γίνε- 508 Μ. σθαι. οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ πολλῆς ἐλεημοσύνης ἀνάπλεως ῶν ἐν ταῖς γινομέναις ἐν τῷ Κάμπφ λιταῖς πεζός ἐξήρχετο 15 σὺν τῷ πατοιάρχη ἀνατολίφ πολλὰς δωρεὰς τοῖς πένησι παρεχόμενος. ἐφ' οὖ ἔπεσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λίθοι τρεῖς ἐν τỹ Θράκη παμμεγέθεις, καὶ ή τετάρτη γέγονε σύνοδος τῶν χλ΄ πατέρων ἐν Χαλκηδόνι κατὰ Διοσκόρου ἀλεξανδρείας.

Τετάρτη γέγονεν έν Χαλκηδόνι σύνοδος συνελθόντων 20

5-11 Th. L.? cf. Theoph. p. 101, 18 Leo Gr. p. 110, 4. -12-18 Th. L. I, 2. - 14-17 Th. L. I, 6 cf. Cram. An. II p. 101, 24 Theoph. p. 109, 27.

3 προηγουμένως δὲ ABPR ΕΧC. καὶ προηγ. δὲ CDELV καὶ προηγ. F. — 5 τε om. AB. — 5.6 εἰς πάντα μὲν ὑπῆρχεν ABP ΕΧC. ὑπῆρχε (ὑπάρχων F) μὲν εἰς πάντα τell. — 7 ἀπαραγνώστως ABV ἀπαναγνώστως F. — 7.8 γνοῦσα τότε πουλχ. F γνοῦσα πουλχ. ποτὲ V ποτὲ γνοῦσα πουλχ. R ποτε om. A. — 8 αὐτῶ ARV. — ὑποβαλοῦσα CDPV ὑποβαλλοῦσα B ὑποβάλλουσα AEFLR ὑπολαβοῦσα ΕΧC. — 9 ὑποχωροῦσαν RV. — 10 καὶ om. PR. — 14 ἀνάπλεος ACEF. — 19 καλχηδόνι BV. — κατὰ διοσκ. ἀλεξ. om. R. — ἀπό γοῦν τῆς γ΄ συνόδου ἕως τῆς δ΄ ἔτη λ΄ add. AB. Similia in mg. ELN et recc. quidam. — 20 — p. 612, 20 om. F. — 20 τετώρτη — p. 612, 1 πατέρων om. CLR. — καλχηδόνι BDV. σύνοδος om. AB.

1 είς πάντα μèν έξεπαίδευσεν Ρ. — 4 αύτὸν ἐπιμελῶς Ρ. — 8 πουλχειρία et 11 πουλχειρίας Ρ. — 20 – p. 612, 20 om. P.

γλ΄ πατέρων έτει της Μαρκιανού βασιλείας πρώτω, ής 507 M. ήγοῦντο Λέοντος μέν τοῦ άγιωτάτου πάπα Ρώμης (τοποτηοηταί) Πασγάσιος και Λουκίνσιος έπίσκοποι και Βονιφάτιος πρεσβύτερος, 'Ανατόλιος Κωνσταντινουπόλεως, 'Ιουβενάλιος 5 Ιεροσολύμων, κατά Εύτυχοῦς τοῦ γεγονότος ἀρχιμανδρίτου καί Διοσκόρου γεγονότος έπισκόπου Άλεξανδρείας τότε δπ' αὐτῆς καθαιρεθέντος ὡς ἀντενεχθέντος τοῖς ὀρθῶς παρ' αὐτῶν ἐκφωνουμένοις, λεγόντων μή εἶναι την σάρκα τοῦ κυρίου δμοούσιον ήμεν, άλλ' έκ δύο μέν φύσεων την ένωσιν 10 γενέσθαι, μίαν δε αποτελεσθήναι μετά την Ενωσιν, καί ώς έν φαντασία την σάρχα φορέσαι τον χύριον μυθολογούντων καί τη θεότητι τὰ πάθη προσνεμόντων. οθς καθελόντες ώς βλασφήμους άνεθεμάτισαν, έξεφώνησαν δε τέλειον θεόν καί τέλειον άνθρωπου τον αύτον έν δύο φύσεσιν άσυγγύτως 15 αδιαιρέτως τον πύριον ήμων και θεόν Ιησουν Χριστόν. δύο δε είρήκασι φύσεις τῷ λόγφ τῆς διαφορᾶς, οὐ τῷ λόγφ τῆς διαιρέσεως, τήν τε τοῦ Ῥώμης πάπα Λέοντος ἐπιστολήν προς Φλαβιανών γραφείσαν ώς στήλην δοθοδοξίας έδέξαντο. έπιπυρούσι δε και την Νεστορίου καθαίρεσιν, εδέξαντο δε και 30 Θεοδώρητον και "Ιβαν ώς άναθεματίσαντας Νεστόριον.

Συμεών δ Φαυμάσιος ἐπιβὰς τῷ στύλῳ, ἡ σύνοδος ἐπιμεμψαμένη (πρῶτος γὰρ τοῦτο ἐπενόησεν) ἀχοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψεν. εἶτα μαθόντες οἱ θεῖοι πατέρες τὸν βίον καὶ τὸ ἄτυφον τοῦ ἀνδρὸς πάλιν αὐτῷ ἐχοινώνησαν. πρός 25 ὃν δ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἐν ἰδιωτικῷ σχήματι παραγενό-508 M μενος τῆς ໂερᾶς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ θέας κατηξίωται. περὶ οδ

26 — p. 615, 8 Theodoret. Hist. relig. cp. 26 Migne Tom. 82, 1473.

2 τοποτηρηταί add. Mur. — 5 άρχιμανδρίτου — 6 γεγονότος om. V. — 6 γεγονότος om. CL. — 11 φορέσαι την σάρκα CM. — 15 A verbis δύο δὲ εἰρήμασι in ordinem redit cod. G. — 18 ἐδέξατο AC. — 21 καὶ συμεών ὁ P σ. δὲ ὁ BG καὶ σ. δὲ ην ὁ V ἐν τούτῷ τῶ ἔτει σ. ὁ F. — 21 δν ἡ FV καὶ ἡ G. — 25 μαρκιανός om. NP. — 26 αὐτοῦ εὐχῆς AB αὐτοῦ om. M. καταξιοῦται FM ἡξίωται P.

και Θεοδώρητός φησιν έπειδή τοίνυν άριθμοῦ κρείττους οί άφικνούμενοι, προσψαύειν δε πάντες επεθύμουν καί τινα εύλογίαν έπεγείρουν τρυγάν άπό των δερματίνων έπείνων ίματίων, πρώτον μέν της τιμής το ύπερβάλλον άτοπον είναι νομίζων, Επειτα δε και του πράγματος το επίπονον δυσγε- 5 ραίνων την έπι του κίονος έμηγανήσατο στάσιν, δν πρώτον μέν έκέλευσε γενέσθαι πηχών 5', είτα ιβ' καί μετά ταῦτα $\pi\beta'$, νῦν δὲ $\lambda\varsigma'$. ἐγὰ δὲ οὐδὲ τῆς θείας οἰπονομίας άνευ ταύτην υπολαμβάνω γενέσθαι την στάσιν, ούπερ είνεκα τους μεμψιμοίρους παρακαλώ χαλινώσαι την γλώσσαν και μή 10 διψοπινδύνως αθέννεσθαι και σποπειν, ως πολλάπις τοιαύτα δ θεός των δαθυμοτέρων ένεπεν ώφελείας έμηγανήσατο. καί ναο τον Ησαίαν γυμνόν και άνυπόδητον βαδίσαι προσέταξεν, και τον Γερεμίαν περίζωμα τη δσονί περιθείναι και ούτω τοῖς ἀπειθοῦσι προσφέρειν την προφητείαν, καὶ ἄλλοτε δὲ 15 κλοιούς ξυλίνους και σιδηρούς μετά ταυτα περιβαλείν τώ τραγήλω, καὶ τῷ ἀσηὲ γυναϊκα πόρνην λαβεῖν καὶ πάλιν άγαπήσαι γυναϊκα πονηράν και μοιγαλίδα, και τω Ίεζεκιήλ έπι τοῦ δεξιοῦ πλευροῦ ἡμέρας μ' και ἐπι τοῦ εὐωνύμου ρν' κατακλιθήναι, καί αύθις διορύξαι τον τοίχον καί φυγόντα 10 έξελθεῖν καὶ αίγμαλωσίαν ἐν ἑαυτῷ διαγράψαι, καὶ άλλοτε δε ξίφος είς άκμην παραθήξαι και ξυρασθαι τούτω την

13 Jes. 20, 2. — 14 Jer. 1, 17. — 15 Jer. 28 (85), 18. — 17 Hos. 1, 2; 3, 1. — 18 Ez. 4, 4sqq. — 20 Ez. 12, 5. — 21 Ez. 5, 1.

2 καl — 3 τουγάν om. C. — 8 έπεχείοουν] έπεθύμουν repetit D om. BM (qui exhibet: πάντες έπιθύμουν τουγάν καί τινα εύλ. άπό). — 9 ένεκα ABE. — 18 άνυπόδετον MRV άνυπόδυτον F. — 17 ώσηὲ F et recc. quidam όσιὲ ACM. — 18 ἰεζεκιὴλ ACFMP. — 19 εύωνύμου ABP Theod. ἀριστεροῦ rell. Εz. — 21 έν ἑαυτῷ BP Theod. ἐναυτῷ A ἑαυτῷ rell. — 22 παραθίζαι A παραθήναι CF. — ξυράσθαι F ξύρασθαι N.

2 πάντες έπεχείφουν καί τινα εύλ. άπο τ. δεομ. έκείν. ίματ. τουγάν P Theod. — 6 έμηχανάτω P. — 10 χαλινώ χαλινώσαι P. — 15 άπειθέσι P Theod. — 21 και ante άλλοτε om. P. — 22 τούτο P.

κεφαλήν και τετραχή τὰς τρίχας διελεῖν και ἀπονεῖμαι τὰ μέν είς τόδε, τὰ δὲ είς τόδε, καὶ ίνα μή πάντα λέγω. γίνεσθαι δε τούτων Εκαστον προσέταττεν δ των όλων πρύτανις τούς λόγω μη πειθομένους μηδε προφητείας επαίτειν s άνεγομένους τῷ τῆς θεωρίας παραδόξφ συλλέγων και τῶν θεσπισμάτων άκούειν παρασκευάζων. τίς γάρ ούκ αν έξεπλάνη θείου άνθρωπου γυμνών δρών βαδίζοντα; τίς δε ούκ 509 Ν. αν ήρετο, τί δήποτε πόρνη συνοικείν δ προφήτης ανέγεται: ώσπερ ούν έκείνων Εκαστον δ θεός γενέσθαι προσέταξε της 10 των βαστώνη συζώντων προμηθούμενος αφελείας, ούτω δη και τό καινόν τοῦτο και παράδοξον ἐπρυτάνευσε θέαμα τῷ παραδόξφ και ξένω πάντας έλκων είς θεωρίαν και πιθανήν τοις αφικνουμένοις παρασκευάζων την προσφερομένην παραίνεσιν. το γαρ καινόν του θεάματος ένέγυρον άξιόγρεον 15 γίνεται τοῦ διδάγματος, καὶ δ εἰς θεωρίαν ἀφικνούμενος τὰ θεῖα παιδευθείς ἐπανέργεται. καθάπερ γὰρ ἐπί τινος λυγνίας τεθείς δ φανώτατος ούτος λύγνος ήλίου δίχην πάντοθεν τως απτίνας έξέπεμψεν, και έστιν ίδειν και "Ιβηρας και Άρμενίους και Πέρσας άφικνουμένους και τοῦ θείου 20 βαπτίσματος απολαύοντας, Ίσμαηλιται δε κατά συμμορίας παραγινόμενοι διακόσιοι κατά ταύτόν και τριακόσιοι, έστι δ' δτε και γίλιοι, άρνουνται μέν την πατρώαν έξαπάτην μετά φωνης καί τὰ ύπ' ἐκείνων σεβασθέντα εἴδωλα πρό τοῦ θείου πίονος ἐπείνου συντρίβοντες παὶ τοῖς ὀργίοις 25 Άφροδίτης αποταττόμενοι (τούτου γαρ ανέκαθεν τοῦ δαίμονος κατεδέξαντο την λατρείαν) των θείων απολαύουσι

1. 2 tàs $\mu \delta \nu$ — tàs dè BF Theod. tò $\mu \delta \nu$ — tò dè R. — 2 naì abundat. — nataléya V Theod. — 3 dè] dì B om. FM — 5 naqadógas FV. — 12 nidavìp BPV neidavìp (-aveiv CM -ávŋv G) rell. — 14 délógean BRV. — 17 ganótatos BRV. — 21 naqayenduevoi M et recc. quidam) CFMR. — natà rabit du ACDEP Theod. nat' aŭtov BGMV nat' aŭto FR. — 22 ánátny BF.

4 τῆς προφητείας P Theod. - 17 λύχνος ούτος P.

μυστηρίων, νόμους δε παρά της ίερας εκείνης δεγόμενοι γλώττης τοις τε πατρώοις ήθεσι χαίρειν φράζουσι και των άγρίων όνων καί των καμήλων την βρώσιν άποτάσσονται. και τούτων αυτόπτης έγενόμην έγω και ακήκοα την πατρώαν ασέβειαν αρνουμένων και τη εύαγγελικη διδασκαλία 5 συντιθεμένων. τοσαύτην ουν δ ύπο των φιλοψόγων ψεγόμενος κίων ώφέλειαν ανέβλυσε και τοσαύτην ακτινα θεογνωσίας είς τὰς βαρβάρων διανοίας κατέλαμψεν. είκότως τοίνυν έλεγεν δ πύριος δ πιστεύων είς έμε τα έργα, α έγω ποιώ, κάκεινος ποιήσει και μείζονα τούτων ποιήσει. ής 10 έπαγγελίας τὸ τέλος έναργῶς έθεασάμεθα. τῆς γὰο τοῦ 510 Μ. πυρίου σπιας ούδαμοῦ θαῦμα ἐργασαμένης, ή τοῦ μεγάλου Πέτρου σκιά θάνατον έλυσε και νόσους έξήλασε και δαίμονας έφυνάδευσεν. άλλ' δ έπεινα παί τα τοιαυτα δια των άποστόλων αύτοῦ δράσας τέρατα τότε και νῦν δ αὐτός διὰ 15 τοῦ θεράποντος αὐτοῦ Συμεῶνος ἐνεργεῖ θαύματα τῆ τοῦ άγίου πνεύματος αίγλη καταλαμπόμενος και πανταχοῦ τὰς τῆς γάριτος ἀπτῖνας ἐππέμπων πατὰ τον μέγαν Βασίλειον. σησί γάρ. ώσπερ τὰ λαμπρὰ και διαφανή των σωμάτων άπτινος αύτοις έμπεσούσης αύτά τε γίνεται περιλαμπή και 20 έτέραν αύγην άφ' έαυτῶν άποστίλβει, ούτως αί πνευματοφόροι ψυχαί έλλαμφθείσαι παρά τοῦ πνεύματος αὐταί τε άποτελοῦνται πνευματικαί και είς ετέρους την γάριν έξαποστέλλουσιν. έντεῦθεν μελλόντων πρόγνωσις, μυστηρίων σύνεσις, κεκρυμμένων κατάληψις, γαρισμάτων διανομή, το 25

8-18 Theodoret. *ib. paullo post.* - 9 Joh. 14, 12. - 19-p. 616, 3 Basil. de spir. sancto IX, 23 Migne Tom. 32, 109.

2 ξθεσι BF Theod. — 6 φιλοψόχων BM. — ψευδόμενος χίων B χ. ψεγόμενος R χ. λεγόμενος V. — 7 άνέβλυσεν ἀφέλειαν AB. — 10 και μείζονα τούτων ποιήσει om. FMR. — 20 προσπεσούσης F έχπεσούσης corr. ex έμπ. incert. q. m. L έκπεμπούσης BC. — 24 προγνώσεις EFGNRV. — 25 συνέσις F et ut vid. G συνέσεις N. — χαταλήψις G χαταλήψεις N.

8 τὰς τῶν βαρβάρων Ρ. - ἀνέλαμψεν Ρ (κατέπεμψεν Th.).

ούράνιον πολίτευμα, ή μετ' ἀγγέλων χορεία, ή ἀτελεύτητος εύφροσύνη, ή ἐν Θεῷ διαμονή, ή πρός Θεὸν ὁμοίωσις, τὸ ἀκρότατον τῶν ὀρεκτῶν Θεὸν γενέσθαι.

[ιβ'. Περί Λέοντος τοῦ μεγάλου.]

Μετά δε Μαρκιανόν έβασίλευσε Λέων ό μέγας έτη ιη' 511 M. καί απέθανε δυσεντερικώς. έφ' οδ σημείον έφάνη έν τώ ούρανφ νεφέλη σαλπιγγοειδής έπι ήμέρας μ΄. και έβρεξε σποδόν έν Κωνσταντινουπόλει σπιθαμής το πάγος, των νεφών πυρακτούντων. και πάντες έλιτάνευον λέγοντες δτι 10 πῦρ ἡν καὶ τῆ φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ ἐσβέσθη. καὶ ζωγράφου τινός γράψαι τόν Χριστόν καθ' δμοιότητα τοῦ Διός τολμήσαντος, παραυτίκα ή χείρ αύτοῦ έξηράνθη. Ιάσατο δε αὐτὸν Γεννάδιος δ πατριάρχης. φασί δέ τινες τῶν ίστορικῶν ὅτι τὸ οὐλὸν καὶ ὀλιγότριγον ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ σγῆμα 15 οίπειότερόν έστιν. δη γε θείος άνηρ Γεννάδιος Έλευθερία τῷ μάρτυρι δι' Ένα κληρικόν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ μὴ καλῶς πολιτευόμενον έδήλωσε φάσκων δ στρατιώτης σου άτακτεϊ. η διόρθωσαι τουτον η Επποψον. δ δε εύθυς ετελεύτησεν. δ αύτος νυπτός έλθών είς το άγιον θυσιαστήριον εύξασθαι 20 είδε τι φάσμα δαιμόνιον, δ επιτιμήσας ήπουσε πράζοντος

6-7 Theoph. p. 115, 1. - 7-10 Theoph. p. 119, 29. - 10-15 Theoph. p. 112, 29. - 15-18 Theod. Lect. I, 16. - 19-p. 617, 13 Theod. Lect. I, 26.

2 ή έν θεῷ διαμονή om. AR. — διαμονή BEP Bas. διανομή rell. — 6 δυσεντερικός BCFM. — 10 τη τοῦ θεοῦ φιλανθρωπία M τοῦ θεοῦ m. 1 spr. v. A. — 12 έλεηράνθη A έλεεινῶς έξηράνθη F. — 14 ούλον CDEL. — τοῦ om. FN et recc. quidam.

12 τολμήσαντος καl παραυτ. της χειρός αύτοῦ ξηρανθείσης ίάσ. γεννάδιος δ πατρ. Ρ. — 15 γεννάδιος οπ. Ρ. — 17 σου οπ. Ρ. — 18 παρευθύς Ρ. — 19 δ αύτός — p. 617, 8 έτελεύτησεν hic omittit P et p. 618, 9 post έτελεύτησαν inserit. — έφ' ού γεννάδιος κανσταντινουπόλεως κατελθών νυκτός είς τό θυσ. προσεύξασθαι και ίδών φ. δαιμ. δ και έπιτιμ. Ρ.

ώς αὐτοῦ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσιν, ὕστερον δὲ κρατήσει πάντως τῆς ἐκκλησίας. ὅπερ δείσας Γεννάδιος πολλά τὸν θεὸν ἱκετεύσας μετὰ μικρὸν ἐτελεύτησεν. Δανιήλ δὲ ὁ θαυμάσιος ⁵¹² Μ ἐκ τῆς μάνδρας ἐλθών Συμεῶνος ἐν τῷ ἀνάπλφ ἐπέβη τῷ στύλφ. καὶ τῆς θεοτόκου ἡ ἐσθής εὐρεθεῖσα ἐν Ἱεροσολύ- 5 μοις παρά τινι εὐλαβεστάτη γυναικὶ Ἐβραΐδι καὶ παρθένφ ἱερῶς διαφυλαττομένη καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει διακομισθεῖσα ἐν Βλαχέρναις ἀπετέθη, ἕνθα ὁ βασιλεὺς ναὸν οἰκοδομήσας τῆς θεομήτορος καὶ σορὸν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κατασκευάσας κατέθετο ταύτην. ῆτις ἐξ ἐρίων εὐφθάρτων 10 513 Μ. ἐξυφασμένη, καὶ ὁ στήμων ὑμοειδής καὶ ὑμόχροος, ἀδιάφθορός ἐστι καὶ ἀδιάλυτος μέχρι νῦν τὸ θαῦμα τῆς ἀειπαρθένου σαφῶς κηρύττουσα.

[ιγ'. Περί Λέοντος τοῦ μιπροῦ.] Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Λέων υἰός Ζήνωνος ἔτη β'. 15

[ιδ'. Περί Ζήνωνος.]

Μετά δὲ Λέοντα έβασίλευσε Ζήνων δ ⁷Ισαυρος καὶ πατήρ αὐτοῦ ἕτη ις΄ καὶ ἀπέθανε δυσεντερικῶς. ồς εὐθὺς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Βερίνης πενθερᾶς αὐτοῦ, γυναικὸς Λέοντος τοῦ μεγάλου, ὡς παρὰ γνώμην αὐτῆς **10**

8 όποδομήσας C ώποδομήσας AGL. — 10 ἀφθάρτων RV. — 11 στίμων codd. præter BER. — 15 δ υίδς AB δ νέος δ καί υίδς V. — 18 δυσεντερικός BFLM. — 19 ὑποβουλευθείς ABDR. — βερήνης P βηρίνης EFM Exc. de insid.

è

1 πάντως om. P. — 2—8 έκκλησίας και πολλά δεηθείς γ. τῷ θεῷ μὴ τὴν ταραχὴν ὄψεσθαι τῆς ἐκκλησίας μετ' όλίγον ἐτελεότησεν P. — 8—4 και δανιὴλ ἐκ τῆς μ. ἐλθόντος P. — 8 ὁ αὐτὸς βασιλεὸς P. — 11 ἀδιαφθόρως P. — 12 ἀειπαρθένου καὶ ἀδιαφθόρου P.

³⁻⁵ Th. L. I, 18. - 5-13 Th. L.? (cf. Histor. Untersuch. Arnold Schäfer gewidmet p. 283). - 18-p. 618, 2 cf. Mal. p. 377, 5 sqq.

βασιλεύσαντος έφυγε πρός την ίδιαν πατρίδα. ή δὲ Βερίνα 514 Μ. στέψασα Βασιλίσκον τον ἀδελφον αὐτῆς ἐβασίλευσεν ἔτη β΄, ἕπερ ἐτάγησαν εἰς τοὺς χρόνους Ζήνωνος. και κτίσας παλάτιον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκάλεσεν αὐτὸ εἰς τὸ ἔδιον 5 ὄνομα τὰ Βασιλίσκου. μετὰ δὲ ταῦτα Ζήνων ὑποστρέψας καὶ εἰσελθὰν ἐν Κωνσταντινουπόλει και τοῦτον χειρωσάμενος ἐν τῆ ἐκκλησία προσφυγόντα ἐξώρισεν ἅμα γυναικί καὶ τέκνοις ἕν τῷ φρουρίφ Καππαδοκίας, ἐν ῷ βληθέντες ἐν πύργφ καὶ τῆς θύρας ἀναφραγείσης ἐτελεύτησαν.

Έφ' οῦ Μαφτύριος 'Αντιοχείας διὰ τὴν τοῦ Ζήνωνος περί τὴν ὀρθόδοξον πίστιν διαστροφὴν ἀποταξάμενος τῆς ἐπισκοπῆς ἐπ' ἐκκλησίας ἔφη κλήρφ ἀνυποτάκτφ καὶ λαῷ ἀπειθεϊ καὶ ἐκκλησίας ἔφη κλήρφ ἀνυποτάκτφ καὶ λαῷ ἀπειθεϊ καὶ ἐκκλησία βερυπωμένη ἀποτάσσομαι φυλάττων ἐμαυτῷ τὸ τὴς ίερωσύνης ἀξίωμα. οὗτινος ἀναηωρήσαντος
 16 Πέτρος ὁ Κναφεὸς τυραννικῶς τῷ θρόνφ ἐπεπήδησεν. ὡς καὶ πρῶτος ἐπενόησε τὸ μύρον ἐν τῆ ἐκκλησία ἐπι παντὸς τοῦ λαοῦ ἁγιάζεσθαι καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐν τοῖς θεοφανίοις ἐπίκλησιν ἐν ἑσπέρα γίνεσθαι καὶ ἐν ἑκάστῃ εὐηῦ τὴν θεοτόκον ὀνομάζεσθαι καὶ ἐν πάση συνάξει τὸ ὅ15 Μ. 10 σύμβολον τῆς πίστεως λέγεσθαι πρότερον μὴ λεγόμενον εἰ μὴ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῆ μεγάλη παρασκευῦ. καὶ

3-5 Mal.? (cf. Untersuchungen p. 285). — 5-9 Mal. p. 379, 16. — 10-15 Theod. Lect. I, 21; 22. — 15-21 Th. L. II, 48 et 32. — 21-p. 619, 8 Th. L. II, 2 (cf. Untersuchungen p. 287).

1 βασιλεόσαντος AEGLNPR Exc. βασιλεόσαντα C βασιλεόσας BFV. — βερίνα CDGLPR βερίνη AB βηρίνα EF Exc. βυρίνα M. — 8 τῷ codd. om. Exc. — 9 ἐτελεότησεν V εἰ recc. guidam. — 12 ἐπ' ἐπκλησία BD. — 15 τυραννικῶς τῷ θρόνῷ BLP Theod. τῷ θρόνῷ τυραννικῶς rell. — 15.16 δστις μαρτύριος καl (καl om. L) πρῶτος FL δς και πρῶτος ἤγουν ὁ μαρτύριος R. — 18 θεοφανείοις AP.

5 dè om. P. — 9 àvappazdelons P. — Post érelevinsar sequitur in P narratio de Gennadio. cf. p. 616, 19 not. — 10 ég' od] nal P. — 11. 12 thr énisnondr P (debuit tỹ énisnong). — 15 elsenhônser P.

Βαρνάβα τοῦ ἀποστόλου τὸ λείψανον εύρέθη ἐν Κύποφ ὑπὸ δένδρον κερατέαν ἔχων ἐπὶ στήθους τὸ κατὰ Ματθαϊον εὐαγγέλιον ἰδιόγραφου τοῦ Βαρνάβα. ἐξ ἧς προφάσεως καὶ περιγεγόνασι Κύπριοι τοῦ ἀπέφαλον εἶναι τὴν κατ' αὐτοὺς μητρόπολιν καὶ μὴ τελεῖν ὑπὸ ἀντιόχειαν. ὅπερ εὐαγγέλιον 5 ἀποθέμενος Ζήνων ἐν τῷ παλατίφ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγινώσκεται τῷ ἑγία καὶ μεγάλῃ πέμπτη.

[12'. Περί 'Avagraglov.] 516 M.

Μετὰ δὲ Ζήνωνα ἐβασίλευσεν ἀναστάσιος ὁ Δοραχηνός 10 ἔτη κζ΄. καὶ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν περὶ τὸ παλάτιον είλου- 518 Μ. μένων καὶ τοῦ βασιλέως μονωτάτου καταλειφθέντος ἀδημονοῦντος, καὶ φεύγοντος ἀπὸ τόπων εἰς τόπους ἐν ἐνὶ τῶν κοιτωνίσκων κατέλαβεν αὐτὸν ἡ ὀργὴ καὶ βίψασα ἀπέκτεινεν, ὥστε αἰφνίδιον εὐρεθῆναι νεκρόν. 15

'Εφ' οδ Βιταλιανός δ Θράξ άντάρας και παραλαβών την 517 Μ. Θράκην ἕμα Σπυθία και Μυσία ήλθεν ἕως τοῦ 'Ανάπλου πραιδεύων. άλλὰ ναυμαχήσαντος αὐτῷ Μαρίνου τοῦ ὑπάρχου μετὰ θείου ἀπύρου, οδ κατεσκεύασε Πρόπλος δ φιλόσοφος, κατέφλεξε τὰς ναῦς τῶν βαρβάρων. βυθισθέντων δὲ 20 πάντων σχεδὸν Οὕννων και Γότθων και Βουλγάρων και τοῦ

11-15 cf. Mal. p. 409, 17 Leo Gramm. p. 120, 10 (cf. Untersuchungen p. 289). - 16-p. 620, 2 Mal. p. 402, 3 sqq.

2 κεραταίαν ΑΡ. — έχον ΒΥ (έχων etiam cod. Barroc. Theodori). — 10 δοραχινός (δορρ. Ε δωρ. Μ -ίνος G) EGNP δαραχηνός Β δυραχηνός C δυρραχηνός V δυρραχινός ΑΓ δυρραχίτης Exc. de ins. (άναστασίου τοῦ δοραζή C in nota marginali). — 13 άπὸ τόπου εἰς τόπον BV Leo ἀπὸ τόπου εἰς τόπους L. — 14 αὐτὸν σm. AB. — 15 αἰσμίδιον σm. N Exc. — εὖρ. αὐτὸν νεκρόν BV. — 18 ἐπάρχου PRV Exc. item p. 620, 6; 14. — 21 οῦνων BDPRV οῦννων ex οῦνων corr. m. 1 ut vid. G οῦνων C.

7 και μεγάλη om. P. — 11—15 sic in P: και άροωστήσας και βροχής μεγάλης και άστραπής μετά σφοδροτάτης βροντής γενομένης άπέδανε προηθείς αίφνίδιον (cf. Mal. p. 409, 17). λοιπού στρατού έν τῷ Ρεύματι, Βιταλιανός ἔφυγε μετὰ τῶν ὑπολειφθέντων όλίγων. καὶ πῦς ἐν τῷ οὐρανῷ ἐφάνη.

Καί γέγονε δημοτική έπανάστασις περί του γριστιανικού δόγματος έν Κωνσταντινουπόλει ως βουληθέντος τοῦ βασιs λέως προσθείναι είς το τρισάγιον τό δ σταυρωθείς δι' ήμας έλέησον ήμας. του γάρ λογοθέτου και του ύπάργου άνελθόντων έν τα αμβωνι της μεγάλης έκκλησίας και την αίρεσιν ἀρξαμένων έκ βασιλικής ἐπιτροπής κηρύττειν, ἐπήλθεν δ δημος και παν το πληθος της πόλεως κατ' αύτων, και 10 μόλις έξέφυγον. και γέγονε τοιαύτη στάσις και ταραγή κραζόντων άλλον βασιλέα θέλομεν, ως καλ τον βασιλέα καί τούς άρχοντας φεύγειν και άποκρύπτεσθαι την δρμήν τοῦ Laov. ouradooisdertes our of stasiastal nal els tor olnor τοῦ λογοθέτου καὶ τοῦ ὑπάρχου καταδραμόντες καὶ πάντα 15 διαρπάσαντες ένεπύρισαν τούς τε οίκους αύτῶν καl τοὺς εύρεθέντας έκεισε κατέσφαζαν. είτα γενομένης ταραχής μεγάλης καί στάσεως έμπρησμούς οίκων πολλών έποιήσαντο καί φόνους μυρίους είργάσαντο καί άλλα τοιαῦτα φοβερά τε και έξαίσια κατετόλμησαν δβρίζοντες Άναστάσιον μετά 20 πραυγής μεγίστης και Βιταλιανόν εύφημοῦντες. και οῦτως έλθόντες πλησίον τῆς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως κτισθείσης πιστέρνης τοῦ ἁγίου Μωπίου εδρον τὸν ὑπὸ τοῦ βασιλέως

2 Mal.? — 3 — 16 Mal. p. 406, 22 (cf. Exc. de insidiis a Mommseno in Hermae vol. VI p. 875 edita). — 16—20 Theoph. p. 159, 14. — 20 — p. 621, 8 Mal. l. l.

8 χριστιανοῦ V χριστιανῶν R. — 4 ὡς om. AB. — 5 τό ante ὁ om. AB. — 7 τῆς μεγάλης ἐππλησίας ABDFP Exc. τῆς ἐππλησίας τῆς μεγάλης CEGLRV. — 8 ἐπ βασιλιπῆς προστάξεως F ἐπ βασιλειποῦ προστάγματος A. — 12 τὴν δρμὴν desinit cod. F τὴν δργὴν Exc. Mal. — 18 οὖν] δὲ C et recc. quidam δὲ καὶ V et recc. alii. — 14 τοῦ ὑπάρχου καὶ τοῦ λογοθέτου ADL. — 15 τε ABP om. rell. et Exc. — 20 μεγάλης CR. — 22 πιστέρνης EGP πινστέρνης BDLRV Exc. γιστέρνης (γηστ. C) AC.

18 και φόνους μυρίους είργάσαντο om. P. - 22 ηδρου P.

άγαπώμενον ήγούμενον μοναστηρίου τοῦ άγίου Φιλίππου, δν καί φονεύσαντες την κεφαλήν αὐτοῦ ἐπὶ δόρατος ἀναρτήσαντες ἕκραζον οἶτός ἐστιν δ φίλος τοῦ ἐχθροῦ τῆς ἁγίας τριάδος. ἐκβαλόντες δὲ καί γυναῖκα ἐγκλειστήν οἶσαν πλη- 518 Μ. σίον τῆς Ξηροκέρκου πόρτης, εἰς ῆν δ βασιλεὺς δμοίως εἶχε 5 πίστιν, καὶ ταύτην ἀνείλον. τὸ δὲ σῶμα αὐτῆς συνδήσαντες μετὰ τοῦ προφονευθέντος ήγουμένου καὶ σύραντες ἕκαυσαν ἀμφότερα εἰς τὰ Στουδίου.

Έφ' ἇν χοόνων και Μούδαφος δ τῶν Σαρακηνῶν φύλαρχος βαπτισθείς ὑπὸ τῶν ὀφθοδόξων ἐν Συρία, Σευῆφος 10 ἐπισκόπους ἔπεμψε πρός αὐτὸν δύο θέλων αὐτῷ μεταδοῦναι τῆς οἰκείας αίφέσεως. ὧν τοῦ δόγματος τὸ ἄτοπον αἰσθόμενος ἔφη μετὰ πανουργίας' ἐδεξάμην γράμματα σήμερον ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος ἀπέθανεν. τῶν δὲ εἰπόντων ἀδύνατον εἶναι τοῦτο, καὶ πῶς, φησίν, θεὸς γυμνὸς ἐσταυρώθη 15 καθ' ὑμᾶς, εἰ μὴ ἐκ δύο φύσεων ἦν ὁ Χριστός, εἶγε μηδὲ ἀγγελος ἀποθνήσκει; ὅπερ ἀκούσαντες καὶ σφόδρα καταπλαγέντες εἰς τὸ φυσικὸν φρόνημα τῆς προτάσεως αὐτοῦ ἀνεχώρησαν μετ' αἰσχύνης. καὶ ἐν 'Αλεξανδρεία δὲ πλεῖστοι 519 Μ. ἀνδρες καὶ γυναῖκες καὶ παιδία πληγέντες δεινῶς ὑπὸ δαι- 20 μόνων ἀθρόως ὑλάκτουν. περὶ ὧν τις εἶδε καθ' ῦπνους φοβερόν τινα λέγοντα διὰ τοὺς ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου

9-19 Theoph. p. 159, 19. - 19-p. 622, 1 Theoph. p. 162, 9.

5 ξηφοχέφκου ADEGLV Εχς. ξυφοχέφκου R ξηφοχέφτου B ξυλοχέφχου Ρ ξυλοχέφτου C. — 7 προλεχθέντος RV. — 9 μούνδαφος RV μούφδαφος L (Δλαμούνδαφος Theoph.). — 10 σευζφος V σεύηφος L σεβήφος recc. quidam σέβηφος G. — 14 έτελεύτησεν RV.

2 δν φονεύσαντες καὶ τὴν κεφ. ἐπὶ δόρατος P. — 8 ἀγίας om. P. — 4 ἐκβάλοντες P. — πλησίον οδσαν P. — 6 ἀνελόντες καὶ τὸ σῶμα συνδήσαντες P. — 7 κατέκαυσαν ἀμφότερα τὰ σώματα εἰς P. — 12 τὴν οἰκείαν αίζρεσιν P. — 16 ἐκ om. P Theoph.

ταῦτα πάσγουσι δικαίως. και Ούννοι δὲ οί λεγόμενοι Βῆρες περάσαντες τὰς Κασπίας πύλας πᾶσαν τὴν Άρμενίαν καὶ Καππαδοχίαν και Γαλατίαν και Πόντον έξήλειψαν. και έν Νεοπαισαρεία δε σεισμού γίνεσθαι μέλλοντος ανθρωπός τις 5 δδεύων έπὶ τὴν πόλιν εἶδε στρατιώτας προάγοντας παὶ έτερον δπισθεν πράζοντα συλάξατε τον οίπον του θαυματουργού Γρηγορίου. και τού σεισμού γενομένου το μέν πλείστον της πόλεως Επεσεν, δ δε ναός του άγίου διεσώθη. Καί έν Αντιοχεία χουσοχόος έφάνη τις πλάνος ύπο-10 δεικνύων τοις άργυροπράταις γείρας γρυσας άνδριάντων καί πόδας και άλλα τινά σκεύη και λέγων δτι Θησαυρόν περιέτυγον μεστόν τοιούτων είδων. και πολλούς απατήσας και χρήματα πλεΐστα λαβών ήλθεν έν Κωνσταντινουπόλει σεύ-520 Μ. γων, έν η πολλούς ωσαύτως δελεάσας προσηλθε και τω 15 βασιλεί γρυσόν και διάλιθον γαλινόν προσοίσας. δ δε βασιλεύς έφη πρός αὐτόν ὄντως ἐμὲ οὐκ ἀπατῷς. καὶ μαστιγώσας αὐτὸν πολλὰ δέσμιον εἰς τὴν Πέτραν τὸ τῆς Άσίας φρούριον έξώρισεν, έν ω και ετελεύτησεν.

Καί Κωάδης δ βασιλεύς Περσῶν ἔν τινι φρουρίο τῶν 20 ἐκεῖσε μαθών ὡς λίθους τιμίους ἀπ∂κεῖσθαι ἐν αὐτῷ, βου-

1-3 Theoph. p. 161, 28. - 3-8 Theoph. p. 144, 6 Theod. L. II, 54. - 9-18 Th. L. II, 34. - 19-p. 623, 13 Theod. L. II, 34.

1 ούννοι BL ούννοι ut. vid. A ούνοι CRV ούνοι DEGP. δε οί λεγόμενοι ABP Theoph. και οί λεγ. R δε και οί λεγ. rell. — ίβήφες C ίβηφες RV (σαβήφ et σαβήφες codd. Theoph.). — 4 γίνεσθαι ABPR Theod. Theoph. γενέσθαι rell. — 11 και ante λέγων om. CV. — 11. 12 δησαυεφ — μεστφ DV. — 18 λαβάν πλείστα B πλείστα om. D. — 15 χουσόν (-ών B) codd. praeter R διόχουσον R Theoph. — δν δ βασιλεός λαβάν έφη R (similia Theoph.).

1 εἰκότως P. — 3 ἐρήμωσαν P. — 11 περιέτυχον μετὰ τοιαῦτα (om. εἰδῶν) P (γέμοντα ταῦτα Theoph. γεμ. τοιαῦτα ζώδια Mal.). — 14 προσῆλθε om. P. — 15—16 χρυσόν δίλιθον (sio) χαλ. προσ. ἔφη πρός αὐτὸν ὁ βασιλεύς P. — 16 ἀπατήσεις P. — 18 ἐν ὡ καὶ μετ' δἰίγον ἀπέθανεν P. — 20 ἐν αὐτῷ] καὶ P. λόμενος αὐτοὺς ἀνελέσθαι διεκωλύετο παφὰ τῶν αὐτόθι δαιμόνων οἰκούντων. πῶσαν τοίνυν μαγείαν ἐπιδειξαμένων τῶν θεφαπόντων αὐτοῦ καὶ μηδὲν ἰσχυσάντων ἡλθε διὰ τῶν Ἰουδαίων. ἀποτυχὰν δὲ κἀκεῦθεν συνεβουλεύθη διὰ τῶν χριστιανῶν καταφγῆσαι τοὺς δαίμονας. ὁ δὲ τῶν ἐν ૬ Περσίδι χριστιανῶν ἐπίσκοπος ἐπὶ τὸ αὐτὸ σύναξιν ἐπιτελέσας καὶ τῶν θείων μυστηρίων μεταλαβὰν καὶ τοῖς συνοῦσι χριστιανοῖς μεταδοὺς καὶ τῷ σημείω τοῦ σταυροῦ διώξας τοὺς δαίμονας τῷ Κωάδη τὸ φρούριον παφέδωκεν. δς καταπλαγείς πάνυ καὶ φόβῷ κατασχεθείς προκαθεδρίς 10 τὸν ἐπίσκοπον ἐτίμησεν, ἕως τότε Ἰουδαίων καὶ Μανιχαίων προτιμωμένων, καὶ μέντοι καὶ τοὺς χριστιανοὺς ἀγαπήσας ἔκτοτε τελείαν ἅδειαν δέδωκε τοῖς χριστιανίζειν ἐθέλουσιν.

Εὐφήμιός τις πρεσβύτερος και πτωχοτρόφος Νεαπόλεως 531 Μ. τῆς κειμένης ἐν τῷ 'Ανάπλῷ προχειρίζεται εἰς ἐπίσκοπον 15 Κωνσταντινουπόλεως, ಏς ឪμα τῆ χειροτονία πριν ἢ ἀνελθεῶν εἰς τὸ σύνθρονον ἐκ τῶν ἰερῶν διπτύχων ἀπήλειψε Πέτρου τοῦ Μογγοῦ τὸ ὄνομα ταῖς ἰδίαις χεροὶ και οὕτως εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον ἐκάθισεν. οὖτος δὲ ὁ Μογγὸς 'Αλεξανδρείας μὲν ἦν ἐπίσκοπος, αίρετικὸς δὲ διάπυρος. Εὐφήμιος 30 ζηλωτὴς ἦν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως και τοὺς ἐναντίους ἐδίωκεν, ῶν πρῶτος ἦν 'Αναστάσιος ὁ τότε σιλεντιάριος, ὕστερον δὲ βασιλεὺς γενόμενος. ὃν τὰ Εὐτυχοῦς μαθὰν φρονοῦντα καὶ ὀχλοποιοῦντα ἰδὰν τὴν καθέδραν αὐτοῦ τὴν ἐν τῆ ἐκκλησία ἀνέτρεψε καὶ αὐτῷ χαλεπῶς ἀπειλῶν ἐδή- 35

14-20 Theod. L. cf. Theoph. p. 133, 14. - 20-p. 624, 3 cf. Theoph. p. 134, 19.

13 έχτοτε τελείαν scripsi e coniect. codicis Vat. 154. έπτοτελείαν Ρ έπτοτε λίαν rell. — 20 εδφήμιος δε EGR εόφ. γαρ V. — 25 άνέτρεψε DE Theoph. άνέστρεψε rell. — έδήλωσεν άπειλῶν AB.

3 θεραπόντων] μάγων P Theod. Theoph. — 10 καl φόβφ κατασχεθείς οπ. Ρ. Theod. Theoph. — 12 μη προτιμώμενον Ρ. — 14-- p. 626, 2 om. P.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

40

λωσεν, ώς, εί μή τὰ τῆς ήσυγίας άγει, την πεφαλήν αὐτοῦ άποκείσει και τοῦς δήμοις Θριαμβεύει. και βασιλεῖ δὲ τὰ κατ' αὐτὸν ἐγνώρισε καὶ ἐξουσίαν τὴν κατ' αὐτοῦ ἕλαβεν. Ζήνων βασιλεύς έτελεύτησεν, άναγορεύεται δε είς βασιλέα 5 δπό 'Αριάδνης τῆς Αὐγούστης 'Αναστάσιος δ σιλεντιάριος. περὶ οδ ἀντέστη Εὐφήμιος ὁ ἐπίσποπος αίρετιπὸν παλῶν καὶ τῶν χριστιανῶν ἀνάξιον. ᾿Αριάδνης δὲ καὶ τῶν τῆς συνπλήτου συναινείν άναγπαζόντων Εύφήμιον, ούκ άλλως τούτο ποιήσαι ήνέσχετο, εί μή δμολογίαν έγγραφον παρ' αύτοῦ 10 έχομίσατο, ώς είς δρον πίστεως δέγεται τα έν Χαλκηδόνε δονματισθέντα. την δε δμολογίαν αύτου βιαίως τον Εύφήμιον απήτησε βασιλεύσας. Μανιχαΐοι και Άρειανοι έχαιρον 599 Μ. Αναστασίω, Μανιχαΐοι μέν ώς της μητρός αύτοῦ ζηλωτρίας ούσης αύτῶν, Άρειανοί δὲ ὡς Κλέαρχον τὸν Ξείον πρός 15 μητρός Αναστασίου δμόδοξον έγοντες. πολλά των Ισαύρων άτοπα καί απάνθρωπα τολμώντων έν Κωνσταντινουπόλει, Άναστάσιος απαντας της βασιλίδος έξέβαλεν. οί δε έξελθόντες ποός τυραννίδα δομησαν και έως τοῦ Κοτυαείου έξέδραμον. καθ' ών δ βασιλεύς στρατόν έξέπεμψε και Ίωάν-20 νην τόν Σκύθην και Ιωάννην τόν Κυρτόν. του δε πολέμου έπι ε΄ έτη πρατήσαντος, Άναστάσιος αποπαμών έθάρρησεν Εύφημίω τῷ ἐπισκόπω ὡς εἰρήνης ἐφίεται, καὶ ἶνα συναγάγη τούς ένδημοῦντας έπισκόπους και δόξη ύπεο τῶν Ισαύρων παρακαλεῖν. Εὐφήμιος δὲ ἐξήγαγε τὸ λεχθέν πρός 25 Ιωάννην πατρίκιον πενθερόν Άθηνοδώρου ένος τῶν έξαρ-

4-p. 625, 6 Th. L. II, 6-10.

•

2 θριαμβεύσει BV. — 4 ζήνων βασιλεύς ADE (cf. p. 625, 6) ζήνων ό βασιλεύς BCV στε ζ. ό βασ. R ό δὲ βασ. ζ. G. — 10 ὡς εἰ δρον G ὡσεὶ δρον C ὡς εἰορον L ὡς εἰς δρος B. — καὶ δέχεται BV. — καλχηδόνι DEGRV καλχιδόνι (-ώνι AC) ABC. — 11 βεβαίως ER. — 12 ἀπάτησε Ε ἡπάτησε vel ἐπάτησε recc. — μανιχαίοι δὲ καὶ (ol add. A) ἀρ. AR οἱ δὲ μαν. καὶ ἀρ. G. — 15 πολλὰ δὲ τῶν GR. — 18 κοτυαείου BV Theod. κοτιαείου D Exc. de insid. κοτυαίου E κοτιαίου CR κοταίου G κουτωαίου A (ω m. 1 ex αι ut vid.). — 25 πενθερον] ἀδελφον RV.

γόντων τῶν Ἰσαύρων. δ δὲ δραμών πάντα ἀπαγγέλλει τῷ βασιλεί, ὅπερ εἰς ἔχθραν τὸν βασιλέα κατὰ Εὐφημίου ἐξώπλισε μείζονα. Άναστάσιος δε βασιλικώτερον κινηθείς κατά τών Ίσαύρων τούτους κατά κράτος ένίκησε και πέμψας πρός Εύφήμιον Εύσέβιον τον μάγιστρον δηλοϊ αυτώ αί εύχαι 5 σου, δ μέγας, τούς φίλους σου ήσβόλωσαν. Άναστάσιος βασιλεύς τὰς ἐπιβουλὰς τῶν Ἰσαύρων ἐπιγράψας Εὐφημίω, καὶ ὡς εἰη γράμματα πεπομφὼς τοῖς τυράννοις, συνήγαγε τούς ένδημοῦντας ἐπισκόπους, οίτινες βασιλεῖ χαριζόμενοι άποινανησία και καθαιρέσει τον άνδρα ήμείψαντο. και προ- 10 γειρίζεται δ βασιλεύς είς έπίσκοπον Μακεδόνιον πρεσβύτερον τῆς ἐππλησίας καὶ σπευοφύλακα. δ μέντοι λαὸς δι' Εὐφήμιον έστασίαζον, έν οίς είς τὸ ίπποδρόμιον έδραμον λιτανεύοντες. άλλ' οὐδὲν ὤνησαν, τοῦ γὰρ βασιλέως ἐνίκα ή ένστασις. Εύφήμιον είς Εύχάϊταν βασιλεύς περιορισθηναι 15528 M. προσέταξεν. δ δε λόγον ήτησε δια Μακεδονίου λαβειν ώς έπιβουλής γωρίς κατά τον τόπου απάγεται. έπιτραπείς δέ τόν λόγον δούναι δ Μακεδόνιος έπαινετόν τι σκεψάμενος, έν τῷ βαπτιστηρίω τοῦ Εὐφημίου ὄντος, τὸ ἀμοφόριον τὸ έπισκοπικόν έαυτοῦ ἀφαιρεθηναι ὑπό τοῦ ἀρχιδιακόνου προσ- 20 έταξε καὶ οῦτως εἰσῆλθε πρός τὸν Εὐφήμιον. δανεισάμενος δε και χρήματα παρέσχε τῷ Εὐφημίω είς δαπάνας τῶν σὺν

6-15 Th. L. II, 12. - 15-p. 626, 2 Th. L. II, 15; 14.

1 ἀναγγέλλει A Th. L. (sed ἀπήγγειλε etiam Theoph.) — 2 τὸν βασιλέα κατὰ εόφ. CDEGRV Th.L. κατὰ εόφ. τὸν βασ. AB Theoph. — 6 ὁ μέγας AB Theoph. (in Theodori cod. haec verða interieruni) κῦρι (κόρι codd. plerique) ὁ μέγας rell. ἀναστ. ὁ βασιλεύς B ἀναστ. δὲ ὁ βασ. GR. — 9 ἐπιδημοῦντας ER. — τῷ βασιλεί BGL. — 12 καὶ om. CDR. — 15. 16 καὶ προσέτ. ὁ βασ. τὸν εόφ. εἰς εόχ. περιορισθήναι G. — 15 εόφήμιον δὲ ABR διὸ καὶ εόφ. L. — εἰς εόχ. βασιλεύς περιορισθήναι A Theod. ὁ βασ. εἰς εόχ. περιορ. CDERV εἰς εόχ. περιορι ◊ βασ. B ὁ βασιλεύς om. L. — εἰχαίταν AG εἰχαίταν (una litt. eras.) D εἰχάτα V εἰχαίτα E ἀχαίτα vel ἀχαίταν recc. — 20 ὅπὸ τοῦ ἀρχιδιακόνου add. ex ABV Theod. om. rell. — 21 εἰσελθῶν Ε εἰσελθείν Ε.

625

TEQPTIOT MONAXOT

αὐτῷ. Μακεδόνιος ἀσκητὴς ἦν καὶ ἱερός, ὡς ὑπὸ Γενναδίου τραφείς, οὖ καὶ ἀδελφιδοῦς ὑπῆρχεν.

584 M.

.

[15'. Περί lovorlvov.]

Μετά δε Άναστάσιον έβασίλευσεν Ιουστίνος δ Θράξ s ἕτη θ΄. έφ' οδ άστης έφάνη έν τῷ ούρανῷ ἐπάνω τῆς Χαλκής πύλης του παλατίου έπλ ήμέρας και νύκτας κς'. και γέγονε σεισμός φοβερώτατος, και ή μεν Κωνσταντινούπολις έν διαφόροις τόποις απέλαβεν, ή δε μεγάλη Αντιόχεια 525 Μ. πάθος Επαθεν άνεξήγητον. τοσούτον γαρ ή δργή του θεου 10 έπήλθεν αύτη, ως καταπτωθήναι σχεδόν πάσαν την πόλιν και τάφου γενέσθαι των οικητόρων. τινάς δε καταγωσθέντας καί έτι ζώντας ύπό την γην έξελθόν πῦς ἐκ της γης τούτους κατέφλεξεν. δμοίως και έτερον πῦρ ἐκ τοῦ ἀέρος κατήρχετο παθάπερ σπινθήρες και κατέκαιεν ωσπερ άστραπή 15 τον εδρισκόμενον. ή δε Πομπιούπολις της Μυσίας διαρραγείσα μέσον, καί τὸ ήμισυ καταποθέν μετὰ τῶν οἰκητόρων, έκραζον ύπό την γην οι άνθρωποι έλεηθηναι ζητουντες. και διέμεινεν ή γη διηνεκώς σειομένη τον ένιαυτον όλον έκεινον. και γυνή δέ τις έκ της Κιλικίας έφάνη γιγαντο-20 γενής ύπερέχουσα τη ήλικία πάντα άνθρωπον μακοόν πηγυν ένα, καί πλατεῖα ὑπῆργε σφόδρα.

5-8 cf. Leo Gramm. p. 123, 16. - 8-15 Theoph. p. 172, 12. - 15-17 Theoph. p. 216, 17. - 18-19 Theoph. p. 172, 18. -19-21 Theoph. p. 171, 29.

1 μακεδόνιος δὲ G ὁ δὲ μακ. V ὁ γὰς μακ. οὖτος L. ἰερεύς BC. — 2 ὑπῆςχεν AB Th.L. ἐτύγχανεν rell. — 6 κε΄ Ν κζ΄ Ε. — 12 ἐκ τῆς γῆς EGPRV Theoph. ἀπὸ τῆς γῆς BCLN ἀπὸ τὴν γῆν Α. — 15 πομπηιούπολις BELV. — 18 διηνεκῶς om. CEGNR. — 21 καὶ πλατεῖα ὑπ. σφόδρα om. B. — καὶ πλατεῖα APRV καὶ πλατεῖα δὲ CEGN.

17 ήσαν ύπο την γην κράζοντες έλεηθηναι P (Similia Theoph.). — 21 ύπηςχε om P Theoph.

626

XPONIKON

[ιζ'. Περί Ίουστινιανοῦ.]

Μετὰ δὲ 'Ιουστίνον ἐβασίλευσεν 'Ιουστινιανός ἀνεψιός 528 Μ. αὐτοῦ ἔτη λθ'. ὅς ἀνακαινίσας τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Σοφίαν εἰς κάλλος καὶ μέγεθος πρότερον κτισθείσαν ὑπὸ Κωνσταντίου υίοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου παρέδωκε καὶ 5 τροπάριν ἐν τῷ ἐκκλησία ψάλλεσθαι, οὖ ἡ ἀρχή ὁ μονογενὴς υίὸς καὶ λόγος τοῦ θεοῦ. ἐφ' οὖ ἡ ἀντιόχεια Θεοῦ 527 Μ. πόλις ἤρξατο προσαγορεύεσθαι, καὶ ἡ ὑπαπαντὴ ἔλαβεν ἀρχὴν ἑορτάζεσθαι. ῆτις οὐκ ἔστιν ἐναρίθμιος ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς.

Ο γάφ τοι θείος Χουσόστομος ούτω λέγει εν ξξ ήμέραις έποίησεν ό θεός τὰ ἔργα αὐτοῦ πάντα, καθώς γέγφαπται, τῆ δὲ ζ΄ κατέπαυσεν. διὸ καὶ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμεφῶν δ τοῦ θεοῦ λόγος ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλὸς εὐδοκήσας καὶ ἐνανθφωπήσας τὸν αὐτὸν τφόπον κατὰ τὸν ἀφιθ- 18 μὸν τῶν ἡμεφῶν τῆς κοσμοποιίας τὰς ἑοφτὰς παφέδωπεν ἡμῖν τῆς αὐτοῦ οἰκονομίας. πφώτη μὲν οὖν ἐστι καὶ ξίζα τῶν ἑοφτῶν Χριστοῦ ἡ κατὰ σάφκα ἐκ τῆς ἁγίας παφθένου Μαρίας μετὰ τὴν σύλληψιν γέννησις, δευτέρα δὲ ἡ ἐπι-

3-4 cf. Leo Gramm. p. 126, 18. - 5-7 Theoph. p. 216, 28. -7-8 Theoph. p. 178, 7 Cram. An. II p. 110, 8. - 8-9 Theoph. p. 222, 23 Cram. An. p. 110, 17. - 11-p. 628, 12 Chrysost. or. spur. in ascens. IV. Migne Tom. 52, 799. - 11 Exod. 20, 11. -13 Luc. 19, 10.

8 ds xal àvaxaivísas BRV. — 4 ônte to neótreou Leo. — 5 toŭ µeyálou xaustautísus BNP et recc. quidam xaustautívou toŭ µeyálou ACEGV et recc. alii. — 6 teonágiu ADP teonáequ M teonágiou CEGLV teo BR. — 7 desoúnolis EN om. B. — 11 outro om. A (cf. infra lect. cod. P). — 18 én' észátou CEGNP Chr. én' észátau (énaisz. A) ABBV. — 15 évandemnísas GNV. — 17 odu om. RV. — 18 zeistoŭ ABP Chr. toŭ zeistoŭ rell.

7 έφ' οδ και ή Ρ. — 9 των δεσποτικών έορτών Ρ. — 11 χουσόστομός φησιν έν ⁸ξ τοίνυν ήμ. Ρ. — 17 και πρώτη μέν οδν Ρ. φάνιος, τρίτη δὲ ἡ τοῦ σωτηρίου πάθους ἡμέρα, τετάρτη δὲ ἡ ὑπερένδοξος ἀνάστασις, καθ' ἢν καὶ ἐν τοῖς καταχθονίοις γενόμενος ὁ λυτρωτὴς συνανέστησε τοὺς δικαίους καὶ τοὺς πιστεύσαντας, πέμπτη δὲ ἡ πρός οὐρανοὺς αὐτοῦ ἀνά-5 ληψις, ὡς καὶ ἐν πέμπτη τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα διεπράχθη, ἕκτη δὲ ἡ τῆς ἐπιφοιτήσεως ἡμέρα τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἑβδόμη δὲ ἡ προσδοκωμένη τῆς καθολικῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν μεγάλη καὶ ἀδιάδοχος ἡμέρα. τότε γὰρ ἑορτάσουσιν ὄντως μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ εὐσροσύνης οἱ μέλλοντες 538 Μ.10 κληρονομεῖν ἂ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἂ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Χρυσόστομος.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ ἐξελθοῦσα ἡ Φάλασσα ἐπ τῶν ὁρίων αὐτῆς ἐπὶ μίλια γ΄ 15 πρὸς τὰ μέρη τῆς Θράπης χωρία πολλὰ καὶ προάστεια ἐξαφανίσασα, ἀνθρώπους δὲ ἀναριθμήτους ἀποπνίξασα πάλιν ὑπέστρεψεν. καὶ ὁ δῆμος ἀντάρας τὸ λεγόμενον πρασινοβένετον καὶ πολλὴν ἀταξίαν καὶ ἑρπαγὴν καὶ σφαγὴν καὶ ἐμπρησμὸν ἐν τῷ πόλει ποιήσαντες ἀναγορεύουσι βασιλέα τοῦ ἶππικοῦ πληρωθέντος, προσέταξεν Ἰουστινιανός τὸν στρατὸν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἄνωθεν, οἱ δὲ κάτωθεν τοῦ καθίσματος τοξεύοντες ἀπέπτειναν χιλιάδας λ΄, ἐν οἶς καὶ τὸν Ἱπάτιον χειρωσάμενος ἀνείλεν ὡς βασιλιπὸν διάδημα φορέσαντα.

10 I. Cor. 2, 9. — 13—17 cf. Theoph. p. 224, 29. — 17— 24 cf. Mal. p. 473, 5. Chron. Pasch. p. 620, 3 Cram. An. II p. 112, 19 Theoph. p. 181, 24 Leo Gr. p. 126, 6.

5 xal ws AB. — 21 rdv ladv (rõp laõp V) xal rdv steardv (rõp stearõp V adrov add. B) CRV.

12 καὶ ταῦτα μὲν ὁ χρ. οm. P. — 13—17 sic in P: καὶ ἡ θάλασσα δὲ τῆς θράκης ἐξελθοῦσα ἐπὶ μίλια τρία μέχρις ὡρῶν γ΄ καὶ πολλοὺς ἀποπνίξασα καὶ χωρία καὶ προάστια πλείστα ἐξαφανίσασα πάλιν ὑπέστρεψεν. — 20 ὑπάτιόν τινα P: — 21 πλησθέντος P.

XPONIKON

Καὶ ἡ πέμπτη γέγονε σύνοδος τῶν οξε΄ πατέρων.

Πέμπτη σύνοδος γέγονεν έν Κωνσταντινουπόλει οξε άνίων πατέρων έτει της Ιουστινιανού του μεγάλου βασιλείας π5' έπὶ Βιγιλίου τοῦ ἁγιωτάτου πάπα Ῥώμης διὰ λιβέλλου την δρθην πίστιν κυρούντος, ής ηγούντο Εύτύχιος 5 Κωνσταντινουπόλεως, Άπολινάριος Άλεξανδρείας, Δόμνος Αντιογείας, Στέφανος επίσκοπος Ραφείας, Γεώργιος επίσκοπος της Τιβεριωτών πόλεως και Δαμιανός επίσκοπος Σωζοπόλεως, τοποτηρηταί Εύτυχίου 'Ιεροσολύμων, κατά 'Ωριγένους και των τα έκεινου άσεβη δόγματα διαδεξαμένων Διδύμου 10 หล่ Evavolov เตีย สลุ่มลเ สิมแลสล์ยเอย หล่ เตีย ธีมาะประเทศ 539 M. παρ' αύτοῖς πεφαλαίων, έν οἶς έληρώδουν προυπάρχειν τὰς ψυγάς των σωμάτων, έξ Ελληνικών δρμώμενοι δογμάτων την μετεμψύγωσιν δοξάζοντες, και τέλος είναι της κολάσεως. καί τὰ σώματα ήμῶν μη άνίστασθαι τὰ αὐτὰ ἐν τῆ άνα- 15 στάσει, καί την των δαιμόνων είς το άρχαιον άποκατάστασιν, τόν παράδεισον άλληγορούντες καί μήτε γεγενήσθαι μήτε είναι ύπό τοῦ θεοῦ αίσθητὸν παράδεισον, μήτε δὲ ἐν σαρκί πλασθήναι τον Άδάμ. άτινα δόγματα έως χρόνου το πλέον έκούπτετο, είς πληθος δε έπιδιδούντα και πολλούς της έκ- 20 κλησίας λυμαινόμενα τηνικαῦτα στηλιτευθέντα άνεθεμάτισαν.

1 πατέφων έν κωνσταντινουπόλει τὸ β' R. — Post πατέφων A add. ἀπὸ γοῦν τῆς δ' έως τῆς ε' ἔτη οβ' et in mg. σύνοδος ε'. Eadem fere DEGL et recc. quidam in mg., item M m. 2. — 2 πέμπτη γέγονεν έν κωνστ. οξε' ἀγίων πατέφων AB ἡ δὲ πέμπτη σύνοδος τῶν οξε' ἀγίων (ἀγίων οξε' C) πατέφων γέγονεν CEGNV πέμπτη — πατέφων om. LR. — 3 βασιλέως CG βασί B. — 4 βιγιλlíou BV γιβιλίου M. — 7 δαφείας AB δαφίας rell. — 9 τοποτηομταί δὲ εότ. CERV. — 18 μήτε δὲ μηδὲ AB. — 20 ἐπιδιδόντα AV. — 21 τηλικαῦτα CEGN et recc. quidam. — ἀνεθεματίσθησαν V.

1 — p. 630, 7 sic in P: και ή πέμπτη γέγονε σύνοδος τῶν φξε΄ πατέφων ἐν κωνσταντινουπόλει κατὰ ὡφιγένους και τῶν τὰ ἐκείνου διαδεξαμένων ἀσεβή δόγματα διδύμου και εὐαγρίου και τῶν ὁμοφφόνων αὐτοῦ και κατὰ θεοδώφου μομψουεστίας διδασκάλου νεστοφίου. οὖς και ἀνεθεμάτισε κατὰ τοὺς τύπους τοῦ βασιλέως πεφιέχοντας οῦτως. Ετι δε και κατά Θεοδώφου τοῦ Μομψουεστίας, διδασκάλου γεγονότος Νεστορίου τοῦ ἰουδαιόφρονος, ἀνεθεμάτισε μετὰ τῆς λεγομένης "Ιβα ἐπιστολῆς καί τινων συγγραμμάτων Θεοδωρήτου τοῦ ἐπισκόπου Κύρου συγγραφέντων κατὰ τῶν ιβ΄ 5 κεφαλαίων τοῦ μακαρίου Κυρίλλου.

Τὸ δὲ γράμμα τοῦ βασιλέως πρὸς τὴν ἁγίαν σύνοδον περιείχεν ούτως περί μεν Άριγενους και των δμοφρόνων αύτοῦ σπουδή γέγονεν ήμῖν καὶ ἔστιν ἀτάραχον την ἁγίαν τοῦ Θεοῦ καθολικήν καὶ ἀποστολικήν ἐκκλησίαν διαφυλάτ-10 τεσθαι καί τὰ δπωσοῦν ἀναφυόμενα τῆ ὀρθοδόξω πίστει לימידות אתדמאסוינסטתו. להני דסויטי טולייטסדתו אוויי, שה τινες έν Ιεροσολύμοις είσι μοναχοί δήπουθεν Πυθαγόρα καί Πλάτωνι και Ώριγένει τῷ και Άδαμαντίω και τῆ τούτων δυσσεβεία και πλάνη κατακολουθοῦντες και διδάσκοντες. 15 δεϊν φήθημεν φροντίδα και ζήτησιν ποιήσασθαι περί τούτων, ΐνα μη τέλεον διὰ τῆς Ελληνικῆς και Μανιχαϊκῆς άπάτης αὐτῶν πολλοὺς ἀπολέσωσιν. λέγουσι γάρ, ἕνα ἐκ πολλών όλίγα μνημονεύσωμεν, δτι νόες ήσαν δίγα παντός άριθμοῦ τε καὶ ὀνόματος, ὡς ἐνάδα πάντων εἶναι τῶν λογι-30 χῶν τῆ ταυτότητι τῆς οὐσίας χαὶ ἐνεργείας χαὶ τῆ δυνάμει και τη πρός τόν θεόν λόγον ένώσει τε και γνώσει. και ώς 580 Μ. πόρον αὐτῶν λαβόντων τῆς θείας ἀγάπης καὶ θεωρίας κατ' άναλογίαν έπι το χείρον της έκάστου τροπης λεπτομερέστερα ή παγυμερέστερα σώματα άμφιάσασθαι και δνόματα κληρώ-25 σασθαι, κάντεῦθεν τὰς οὐρανίας καὶ λειτουργικὰς ὑποστῆναι

1 xatà om. D. — μομψουέστίας GL μόμψου έστίας E μουμψουεστίας M μοψουεστίας V. — 3 ϊβα sine acc. A ίβα V ίβα CM. — 4 τοῦ om. BN. — 7 περί μὲν ABCP περί μὲν οὖν rell. — 12 δῆθεν P δήπου R. — 13 xαὶ ante ἀδαμαντίφ om. BN. — 16 τέλειον E et recc. quidam. — 17 ἐκ τῶν ποίλῶν CEGMR. — 21 xαὶ τῆ πρός ABP καὶ om. rell. — πρός θεόν ABR. — 22 χατὰ ἀναλογίαν codd. praeter AEP. — 24 ἢ παχυμερέστερα ABP ἢ καὶ παχύτερα rell. — 25 ούρανίους V et recc. nonnulli.

6 άγίαν om. P. - 8 ήμιν τε καί P. - 14 δυσμεψεία P.

XPONIKON

δυνάμεις. άλλα μην και ήλιον και σελήνην και τους αστέρας καί αύτὰ τῆς αὐτῆς τῶν λογικῶν ἐνάδος ὄντα ἐκ τῆς έπι τὰ γείρω τροπής τοῦτο γεγονέναι ὅπερ είσιν, τὰ δὲ ἐπί πλεΐον τῆς Θείας ἀνάπης ἀποψυγέντα λογικὰ ψυγὰς ὀνομασθήναι και σώμασι παγυτέροις τοῖς καθ' ήμᾶς έμβλη- 5 **Θ**ηναι, τὰ δὲ ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς κακίας ἐληλακότα ψυγροῖς καί ζοφεροῖς ἐνδεθῆναι σώμασι καὶ δαίμονας γεγονέναι τε καὶ ὀνομασθῆναι. καὶ ὅτι ἐξ ἀγγελικῆς μὲν καταστάσεως ψυγική γίνεται κατάστασις, έκ δε ψυγικής δαιμονιώδης τε καί άνθρωπίνη. Ένα δε νοῦν μόνον ἐκ πάσης τῆς ενάδος 10 τών λογικών απλόνητον μείναι και απίνητον της Θείας dyánys nal Dewolas, os nal Xoistos nal basileds nal άνθρωπος γέγονεν. και δτι παντελής έσται των σωμάτων άναίρεσις, αύτοῦ τοῦ χυρίου πρῶτον ἀποτιθεμένου τὸ ίδιον σῶμα καί τῶν λοιπῶν ἁπάντων. και δτι ἀνακομίζονται πάλιν 15 απαντες είς την αύτην ένάδα και γίνονται νόες, καθά και έν τη προϋπάρξει έτύγγανον, αποκαθισταμένου δηλονότι καί αύτου του διαβόλου και των λοιπων δαιμόνων είς την αὐτὴν ἐνάδα καὶ τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀθέων ἀνθρώπων μετὰ τῶν θείων και θεοφόρων άνδρῶν και τῶν οὐρανίων δυνά- 20 μεων καί την αυτήν έξόντων Ενωσιν πρός τον θεόν, δποίαν έχει καί δ Χριστός, καθώς και προϋπήρχον, ώς μηδεμίαν είναι διαφοράν τῷ Χριστῷ πρός τὰ λοιπὰ λογικὰ παντελῶς ούτε τη ούσία ούτε τη γνώσει ούτε τη δυνάμει ούτε τη ένεργεία. δ γάρ τοι Πυθαγόρας άρχην των πάντων έφησεν 25 είναι την μονάδα, και πάλιν Πυθαγόρας και Πλάτων δημόν τινα ψυγών άσωμάτων είπόντες και τὰς ἁμαρτάδι τινί περι-

25-26 Theodoret. Graec. aff. cur. II Migne Tom. 83, 833 A. 26-p. 632, 3 Theod. ib. V Migne 928 C.

9 ψυχικής ABPV τής ψυχικής rell. — 10 μόνον νοῦν N μόνον om. R. — 15 πάλιν om. A post γίνονται ins. B. — 16 πάντες A om. B. — 17 ἐν τῆ] ἐν ἡ R ἑνὶ C. — 20 ἀνδρῶν] ἀνδρώπων V πατέρων C.

9 re om. P,

πεσούσας τιμωρίας γάριν είς σώματα καταπέμπεσθαι λέγουσιν, δθεν δ Πλάτων δέμας το σωμα και σημα κέκληκεν, ώς έν τούτω της ψυγης οίονει δεδεμένης και τεθαμμένης. 581 M. είτα περί τῆς ἐσομένης κρίσεως και άνταποδόσεως τῶν 5 ψυχῶν αὖθίς φησιν. ή μὲν παιδεραστήσαντος καὶ κακῶς βιώσαντος μετὰ φιλοσοφίας ψυχή τρίτη περιόδω τη χιλιετεί έῶνται κολασθείσα, καὶ οῦτω πτερωθείσα τῷ γιλιοστῷ ἔτει έκβάλλεται καί άπέρχεται, αί δε άλλαι, δπόταν τόνδε τον βίον τελευτήσωσιν, αί μέν είς τα ύπο της γης δικαιωτήρια 10 έλθοῦσαι δίκην δμα και λόγον τίσουσιν, αι δε είς τοῦ ούρανοῦ τινα τόπον ύπο τῆς δίκης κουφισθεῖσαι διάξουσιν άξίως καθώς έβίωσαν. οδ την άτοπίαν τοῦ λόγου καταμαθείν δάδιον. τίς γαο αὐτὸν ἐδίδαξε τὰς τῶν ἐτῶν πεοιόδους καί χιλιάδας; καί δτι χιλίων διεληλυθότων έτων τότε 15 των ψυγων έκάστη είς ίδιον απέργεται γωρου; τα δε μεταξύ τούτων ούδε τοις άγαν ασελγεστάτοις ήρμοττε λέγειν, μήτι γε φιλοσόφφ τοιούτφ. τοις γάρ την άπραιφνη φιλοσοφίαν κατωρθωκόσι τούς άκολάστους και παιδεραστάς συνέζευξε καί τούτους κάκείνους των αύτων άθλων ξφησεν άπολαύ-20 σεσθαι. Πυθαγόρας τοίνυν και Πλάτων και Πλωτινος και

2 Plato Cratyl. p. 400 B. — 4—19 Theod. Graec. aff. cur. XI Migne 1108 C. — 5 Plato Phaed. p. 248 E. — 20—p. 633, 6 Theodoret. Haeret. fabul. compendium V, 9 Migne 480 C.

2 κέκληκεν ABP Theod. έκάλεσεν rell. — 4 έπομένης (έπ. D) N. — 6 ψυχή μετὰ φιλοσοφίας N. — χιλιετή ABDG χιλιέτη C (χιλιετία Theod.). — 7 έῶνται DEV ἕωνται P έῶνται G ἕωντε A ἑώντε C έᾶται BMR. — 9 τελευτήσωσιν ABP Theod. τελέσωσιν rell. — ὅπὸ τὴν Υῆν BRV. — δικαιοτήφια BCDGV δικαιότερα R. — 10 τὸν οδρανὸν CV οδράνιον R. — 11 ὑπὸ τῆς δίκης κουφισθείσαι P Theod. κουφ. ὅπὸ τῆς δίκης ABCR ὅπὸ τῆς δίκης οm. EGN in E alia manu in mg. add. — 12 οδ] οὐ AGR. — 16 μήτι γε ABPV μήτοι γε rell. (μήπου γε Theod.). — 17 φιλοσοφίαν ABPV Theod. πολιτείαν rell. — 18 κατορθωκόαι codd. praeter AP. — παιδεραστὰς BV παιδεράστας DE παιδαράστας C. — 19 ἀπολαόσασθαι R ἀπολαύεσθαι C ἀπολαύειν B.

XPONIKON

οί τῆς ἐκείνων συμμορίας ἀθανάτους είναι τὰς ψυγὰς συνομολογήσαντες προϋπάργειν ταύτας ξφησαν των σωμάτων και δήμον είναι ψυγών, και τας πλημμελούσας εις σώματα καταπίπτειν, ως έφην, και τούς μέν πικρούς και πονηρούς είς παρδάλεις, τοὺς δὲ άρπακτικοὺς είς λύκους, τοὺς δὲ 5 δολερούς είς άλώπεκας, τούς δε θηλυμανείς είς ίππους. ή δε έκκλησία τοις Θείοις έπομένη λόγοις φάσκει την ψυγήν συνδημιουργηθήναι τῷ σώματι καί οὐ τὸ μέν πρότερον, τὸ δε υστερον, κατά την Άριγένους φρενοβλάβειαν. δια ταύτα ούν τὰ πονηρὰ καὶ ὀλέθρια δόγματα, μᾶλλον δὲ ληρή-10 ματα, προτρέπομεν τούς δσιωτάτους ύμας είς εν συνηγμέ-טסטר להועבלמה לידטצבוֹי דון אהסדבדמאעליא לאטלסבו אמן לאמסדסי τών αύτών πεφαλαίων παταποιναί τε και άναθεματίσαι μετά 538 Μ. τοῦ δυσσεβοῦς 'Ωριγένους καὶ πάντων τῶν τὰ τοιαῦτα σρονούντων η φρονησάντων είς τέλος. 15

Άπερ δη λοιπόν η σύνοδος ἀχούσασα, καὶ πάντα βασανίσαντες οί θεῖοι πατέρες ἐξεβόησαν ἀναθεματίζομεν ὅλα ταῦτα μετὰ πάντας τοὺς τὰ τοιαῦτα φρονοῦντας ἢ φρονήσαντας μέχρι τέλους.

⁵Ωσαύτως δὲ καὶ περὶ Θεοδώρου τοῦ Μομψουεστίας καὶ 30 τῶν λοιπῶν οὕτω πάλιν φησὶν ὁ βασιλικὸς τύπος σπουδὴ γέγονε τοῖς ὀφθοδόξως καὶ εὐσεβῶς προβεβασιλευκόσιν, τοῖς ἡμετέροις πατράσιν, τὰς κατὰ καιρὸν ἀναφυομένας αίρέσεις

7-8 Theod. ib. Migne 481 C. — 20 sqq. cf. Rescriptum Justiniani ad patriarchas in actis Synodi quintae apud Mansi Tom. IX, 178 sqq.

5 еls παρδάλεις — είς λύχους om. R. — είς παρδάλεις] είς δφεις V (είς έρπετά Theod.) om. C. — 8 ού τὸ] οὕτω CM et ut vid. m. 1 B in quo oὐ τὸ in lit. — 9 φρενοβλαβείαν AN φρενοβλαβίαν CGP. — 18 μετὰ πάντων τῶν — φρουούντων ἢ φρουησάντων BNV. — τὰ om. AG. — 20 τοῦ om. PR. — μομψουέστίας ACGM μόμψου ἑστίας EP μοψουεστίας V. — 22 βεβασιλευχόσι (om. προ) BR. — 28 κατὰ χαιρούς N.

4 κατά πίστιν Ρ. - 17 άναθεματίζωμεν Ρ.

633

δια συνόδων δσιωτάτων εερέων έκκόπτειν και της δρθής πίστεως παθαρώς πηρυττομένης έν είρήνη την άγιαν έπκλησίαν τοῦ θεοῦ διαφυλάττειν. διόπερ καὶ Κωνσταντῖνος ό μένας Αρείου βλασφημούντος και λέγοντος μή είναι του s υίον δμοούσιον τῷ θεῷ καὶ πατρί, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ἐξ οὐκ όντων γεγονέναι, συναγαγών έν Νικαία τούς τιη πατέρας καί αύτός έπεισε παραγενόμενος, καί τοῦ 'Apelou καταδικασθέντος και άναθεματισθέντος, έσπούδασε την δοθόδοξον πρατῦναι πίστιν, δι' ής δμολογήσαντες οι θεῖοι πατέρες όμο-10 ούσιον είναι τον υίον τῷ θεῷ καὶ πατρί, μέγρι νῦν ἔδεται καί πιστεύεται, καί Θεοδόσιος δὲ δ ποεσβύτης, Μακεδονίου άρνουμένου την θεότητα τοῦ άγίου πνεύματος, καί 'Απολιναρίου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βλασφημοῦντος εἰς τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ λόγου καὶ φάσκοντος νοῦν ἀνθρώπινον μὴ 15 είληφέναι τον τοῦ θεοῦ λόγον, ἀλλὰ σαρκί ένωθηναι ψυχήν άλογον έχούση, συναγαγών έν Κωνσταντινουπόλει τους ον πατέρας και μετασγών και αὐτός τῆς συνόδου, και τῶν είσημένων καθαιρεθέντων και άναθεματισθέντων αίρετικών μετά και των άσεβων αύτων δογμάτων και όμοφοόνων. 20 παρεσκεύασε την δοθόδοξον πίστιν κηρύττεσθαι. καί Θεο-588 Μ. δόσιος δε δ νέος, τοῦ ἀσεβοῦς Νεστορίου λέγοντος άλλον είναι τον θεόν λόγον και άλλον τον Χριστόν, και τον μέν φύσει υίδν τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, τον δὲ χάριτι υίδν άσεβῶς εἰσάγοντος, καὶ τὴν ἁγίαν Μαρίαν εἶναι Θεοτόκον 25 άρνουμένου, συναγαγών την προτέραν έν Έφέσω τῶν σ΄ άγίων πατέρων σύνοδον και άποστείλας άρχοντας δφείλοντας παρείναι τῆ συνόδω προσέταξε και Νεστόριον παραγενέσθαι και κρίσιν έπ' αύτῷ γενέσθαι. και δή γενομένης ἀκριβοῦς έξετάσεως, κατεδίκασαν Νεστόριον και άνεθεμάτισαν σύν τοῖς

2 την άγίαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν BCV την τοῦ Θεοῦ άγ. ἐκκλ. R. — 7 ἐκεῖσε (-σαι A) AP ἐκεῖ rell. — 13 βλασφημούντων RV. — 28 γεναμένης AN. In D lit. corr.

8 έσπούδαζε Ρ.

δμόφροσιν αύτοῦ. τούτων δὲ οῦτω προελθόντων, ἐπαναστάντες Κυρίλλω τῷ δσιωτάτω οι τῆς ἐξαγίστου Νεστορίου μερίδος έσπούδασαν τό γε έπ' αὐτοῖς ἀνατρέψαι τὴν κατὰ Νεστορίου γενομένην χρίσιν. άλλ' ούν γε Θεοδόσιος ό βασιλεύς αντιλαμβανόμενος των όντως δρθώς κατά Νεστορίου 5 κάι των πονηρών αύτου δογμάτων κριθέντων παρεσκεύασε πρατείν βεβαίως την έπ' αύτῷ γενομένην πρίσιν. και γάρ πρός τούτοις και άλλα τινά κατά τοῦ θείου Κυρίλλου πρός τον βασιλέα καταφλυαρήσαντες, γράφει προς αὐτον Κύριλλος τοιάδε· ἐπειδήπερ ἐπυθόμην, ὦ εὐσεβέστατε βασιλεῦ, τῶν 10 φιλοψογείν είωθότων τινάς άγρίων σφηκών δίκην περιβομβείν και μοχθηρούς έρεύγεσθαι κατ' έμοῦ λόγους ώς έξ ούρανοῦ κατακομισθέν καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου λέγοντος το θεΐον σώμα Χριστού, και μέντοι και δύο υίους κατὰ Νεστόριον δμολογείν ήμᾶς κατεφλυάρησαν, δείν ἀήθη- 15 μεν όλίγα περί τούτου πρός αὐτοὺς είπεῖν οῦτως. Το ἀνόητοι και μόνον είδότες το συκοφαντεϊν, πως είς τοῦτο παρήγθητε γνώμης καὶ τοσαύτην νενοσήκατε μωρίαν. ἔδει γὰρ ἔδει σαφώς έννοειν, ότι σχεδόν απας ήμιν δ ύπεο της πίστεως άγών συγκεκρότηται διαβεβαιουμένοις ότι θεοτόκος έστιν 20 ή άγια Μαρία. άλλ' έπείπερ έξ ούρανοῦ και οὐκ έξ αὐτῆς τό θείον γεγενήσθαι σώμα του πυρίου λέγομεν, ως φασιν, πῶς ἂν νοοῖτο θεοτόκος; τίνα γὰρ ὅλως τέτοκεν, εἰ μή έστιν άληθές δτι γεγέννηκε κατά σάρκα τον Έμμανουήλ; 554 Μ. γελάσθωσαν τοίνυν οί ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα κατ' ἐμοῦ 25 πεφλυαρηκότες. ού γαρ ψεύδεται λέγων δ θεσπέσιος Ήσατας.

1 пообедбо́ртан СМРВ. — 4 уегоцёнун МРВУ угугнр µе́нун rell. — 15 деїн фу́дун ВР дігноўдуцен С. — 16 персгонтон А пері гойтан В. — 17 гд от. СЕУ. — паручёддуге Р проўддуге В. — 22 угугнуйддаг (-гібдаг А) АЕ еt D т. 2. гой ню́сын Баша услогой В. — 24 угусение CD et recc. quidam. In D т. 2 согг. — 25 гайга най га от. В et recc., qui oi наг' ёµой голайга exhibent.

5 οῦτως P. - 14 xal ante δύο om. P. - 16 όλίγιστα P.

ίδου ή παρθένος έν γαστρί έξει και τέξεται υίόν, και καλέσουσι το δνομα αύτοῦ Ἐμμανουήλ, δ έστι μεθ' ήμῶν δ θεός. άληθεύει δε πάντως και δ άρχάγγελος Γαβριήλ ποός την παρθένον είπών μη φοβοῦ, Μαριάμ, εδρες γὰρ 5 γάριν παρά το θεώ, και ίδου συλλήψη έν γαστρί και τέξη υίον και καλέσεις το όνομα αύτου Ίησουν. αύτος γαρ σώσει τόν λαόν αύτοῦ ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ὅταν δὲ λέγωμεν άνωθεν καί έξ ούρανοῦ τὸν κύριον ήμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ούη ώς άνωθεν έξ ούρανου κατενεηθείσης της 10 άγίας αύτοῦ σαρκός τοῦτό φαμεν, άλλ' ὡς ἑπόμενοι τῷ ἰερῷ Παύλω φάσκοντι δ πρώτος ανθρωπος έκ γης γοϊκός, δ δεύτερος έξ ούρανοῦ. μεμνήμεθα δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ κυρίου λέγοντος ούδείς άναβέβηκεν είς τον ούρανον εί μη δ έκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, δ υίδς τοῦ ἀνθρώπου. καίτοι γεγέν-15 νηται κατά σάρκα, ως εξρηται, έκ της άγλας παρθένου. έπειδη δε δ άνωθεν και έξ ούρανοῦ καταφοιτήσας θεός λόγος κεκένωκεν ξαυτόν μορφήν δούλου λαβών και κεγρημάτικεν υίδς άνθρώπου μετά τοῦ μεϊναι δ ην, τοῦτ' ἔστι θεός, (άτρεπτος γάρ και άναλλοίωτος κατά φύσιν έστιν) ώς n εξς ήδη νοούμενος μετὰ τῆς ίδίας σαρκός ἐξ οὐρανοῦ λέγεται κατελθείν. ἀνόμασται δε και άνθρωπος έξ ούρανοῦ τέλειος ών έν θεότητι και τέλειος δ αύτος έν άνθρωπότητι

1 Jes. 7, 14. — 4 Luc. 1, 30; 31. — 6 Matth. 1, 21. — 11 I. Cor. 15, 47. — 13 Joh. 3, 13. — 17 Phil. 2, 7.

3 dè] yào BM. — ò om. EG. — 6 xaléons AGNP xaléovoi V. — 8 ărwder xal êş obo. ABPV xal om. rell. — 8 rdr núgior — 9 obgarov om. B. — 9 ărwder xal êş obo. AV. — 11 d deúrzeos ărdgwaros ò xúgios êş BPR (ex I. Cor. 15, 47). — 12 dè om. EM xal om. recc. quidam. — 14 yeyévntai GNV et recc. nonnulli. — 15 xarà oáqua ABPV xarà om. rell. — 16 ărwder xal êş obo. ABPV xal om. rell. — 18 vids àrdgŵaou ABPV vids vids (sic) M àrdgŵav vids rell. — 19. 20 às idn (om. els) C ds els elsel V ds els els quid R.

4 μαρία Ρ. - 18 μετ' αύτοῦ μείναι Ρ.

XPONIKON

και ώς εν ενί προσώπφ νοούμενος. είς γάρ κύριος Ίησοῦς Χριστός, καν των φύσεων ή διαφορά μή άγνοηται, έξ ών την απόρρητον Ενωσίν σαμεν πεπραγθαι. τοιναρούν δμολογούμεν τόν μονογενή υίον του θεού και λόγον θεόν τέλειον και άνθρωπον τέλειον, έκ ψυγής λογικής και σώματος, 5 ποδ αίώνων μέν έκ τοῦ πατρός γεννηθέντα κατά την θεότητα, έπ' έσγάτων δε των ήμερων τον αύτον δι' ήμας καί διὰ την ήμετέραν σωτηρίαν έκ Μαρίας της παρθένου κατά την άνθρωπότητα, όμοούσιον το πατρί τον αύτον κατά την 585 Μ. θεότητα και δμοούσιον ήμιν κατά την άνθρωπότητα δύο 10 γάρ φύσεων Ένωσις γέγονεν, δθεν ένα Χριστόν, ένα υίόν, ένα κύριον δμολογούμεν. κατά ταύτην ούν της άσυγγύτου ένώσεως έννοιαν δμολογούμεν την άγιαν παρθένον άληθως θεοτόπον διὰ τὸ τὸν θεὸν λόγον σαρπωθηναι παὶ ἐνανθρωπῆσαι καὶ ἐξ αὐτῆς συλλήψεως ἑνῶσαι αὐτῶ τὸν ἐξ αὐτῆς 15 ληφθέντα ναόν. και εί δοκεί δεξώμεθα είς παράδειγμα την καθ' ήμας αύτούς σύνθεσιν, καθ' ήν έσμεν άνθρωποι. συντεθείμεθα γάρ έκ ψυχής και σώματος, και δρώμεν φύσεις δύο, ετέραν μεν τοῦ σώματος, ετέραν δε της ψυγης, אלא' בוֹך בא מעססוי אמט' צישטוי מיטטשחסך. אמן סטין דט בא זם δύο φύσεων συντεθείσθαι δύο άνθρώπους τον Ενα νοείσθαι παρασκευάζει, άλλ' ένα τόν άνθρωπον κατά σύνθεσιν, ώς έφην, την έκ ψυχης και σώματος. έαν γαρ ανέλωμεν το δτι έκ δύο και διαφόρων φύσεων δ είς και μόνος έστι Χριστός άδιάσπαστος ών μετά την Ένωσιν, έροῦσιν οί δι' έναν- 25 τίας εί μία φύσις το όλον, πώς ένηνθρώπησεν, ή ποίαν ίδιαν έποιήσατο σάρκα; τους δε λέγοντας, δτι κρασις ή σύγχυσις ή φυρμός έγένετο τοῦ θεοῦ λόγου πρός την σάρκα καταξιωσάτω σου ή θεοσέβεια προδήλως επιστομίζειν.

¹ év om. AC. — 2 άγνοείται AMP. — 4 καί λόγον ABPV καί om. rell. — 9 όμούνοιον — 10 θεότητα om. recc. quidam. — 10 καί όμοονόσιον — άνθρωπότητα om. CR. — 17 αύτους] αύτου CERV. — 22 κατὰ τὴν σύνθεσιν RV.

²⁵ άδιασπάστως Ρ. - 26 τον όλον Ρ.

Μετά δὲ ταῦτα Κυρίλλου τελευτήσαντος ἐπιφύεται μονατός τις και ἀρτιμανδρίτης Εὐτυχής ὀνομαζόμενος και ἀποσπῷ κατόπιν αύτοῦ μέρος οὐκ όλίγον τοῦ λαοῦ κυρῶν τὰ Νεστορίου και τὸ ξαυτοῦ πονηρὸν δόγμα φάσκων μὴ είναι τὴν 5 σάρκα του πυρίου ήμιν δμοούσιον. και δή πάλιν μετ' όλίνον διὰ βασιλικής Ισγύσαντος γειρός έτέρα σύνοδος έν Έφέσω ληστρική τις και ούχ δσία συνάγεται, παραπεμφθέντος έκεισε καί Φλαβιανού Κωνσταντινουπόλεως, την πασαν έξουσίαν Διοσπόρου Άλεξανδρείας έχοντος. και φονεύεται μέν Φλα-10 βιανός δ θείος ύπερμαγών της δρθοδόξου πίστεως, άνατρέπεται δε ή εν Έφεσω πρώτη σύνοδος, ύπογραψάντων φονική βία τινών έπισκόπων, έξ ών υπήργε Βασίλειος δ Σελευπείας. κάντεῦθεν τῶν τοῦ Νεστορίου καὶ Διοσκόρου 536 Μ. καί Εύτυχοῦς δημοσιευομένων πονηρών δογμάτων, καί πολ-15 λῆς ταραχῆς γινομένης καὶ ζάλης μάλιστα ἐν τῷ ἀνατολῷ, φονεύεται Προτέριος δ μέγας ίερεψης και έτεροι πλείστοι. τούτων ούν ούτως έχόντων άνίσταται θεόθεν Μαρκιανός δ βασιλεύς, καί συναγαγών έν Χαλκηδόνι την των γί πατέρων σύνοδον, παρόντων Διοσκόρου και Εύτυγοῦς, μεθ' ῶν και 20 αύτος παρευρεθείς, καταδικάζονται μέν Διόσκορος και Εύτυγής και Νεστόριος και πάλιν άναθεματίζονται, Θεοδώρητον δέ και "Ιβαν και Βασίλειον Σελευκείας έδέξαντο καθυπογραψάντων, καί τῆς ληστρικῆς συνόδου ἀνατραπείσης καὶ ἀναθεματισθείσης είς μίαν συμφωνίαν ήγαγον πάντας οί θεῖοι 25 πατέρες.

Τούτων δὲ τῶν δ΄ συνόδων οῦτω γενομένων καὶ ἐπιβεβαιωθέντων καὶ κρατούντων ἐν τῆ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, οί

4 түр ба́ола] тд байна RV. — 7 бира́устан (in A m. 1 corr. ex бире́устан) ABP унретан rell. — 13 белевліас CGN белей В. — 15 уероце́рис ВЕМ. — 18 надундо́ри (-ңдо́ри V -ндо́ри A) ABV. — тур от. СМ. — 20 пасеводе́сь G посеводе́сь BRV. — натадина́сеган B et recc. nonnulli. — 22 белевліас CGNP.

21 xal ante πáliv om. P.

τα Νεστορίου φρονούντες έσπούδασαν αύθις την αίρεσιν αύτων πρατύναι διά της Θεοδώρου του Μομψουεστίας άφορμης πολλώ γείρονα τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Νεστορίου βλασφημήσαντος. όθεν τοίνυν και ήμεῖς ἀκολουθοῦντες τοῖς ήμετέοοις πατράσι και βουλόμενοι την δρθην πίστιν άλώβητον 5 διαφυλάττεσθαι προτρέπομεν και τούτου τας βλασφημίας διεξετάσαντες κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν δμοφρόνων αὐτοῦ ἀποφήνασθαι. πρός γάρ ταῖς άλλαις αὐτοῦ ἀναριθμήτοις δυσσημίαις είς Χριστόν τόν θεόν ήμῶν γενομέναις άλλον είναι τόν θεόν λόγον έφη και άλλον τόν Χριστόν ύπό των της 10 ψυγής παθών και των τής σαρκός επιθυμιών ενογλούμενον και των χειρόνων κατά μικρόν άφιστάμενον πρός τὰ κρείττονα τη προκοπή των έργων έληλυθέναι και τη άρίστη πολιτεία γενόμενον άμωμον, καί ως ψιλον άνθρωπον έν δνόματι πατοός και υίοῦ και άγιου πνεύματος βαπτισθηναι και δια 15 τοῦ βαπτίσματος την χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος είληφέναι και υίοθεσίας ήξιώσθαι και καθ' δμοίωσιν βασιλικής είκόνος είς πρόσωπον τοῦ θεοῦ λόγου τὸν Χριστὸν προσκυνεῖσθαι καί μετά την άνάστασιν άτρεπτον ταῖς έννοίαις καὶ ἀναμάρτητον γεγενήσθαι. και πρός τούτοις είπε τοιαύτην γενέσθαι 20 την ένωσιν του θεου λόγου πρός τον Χριστόν, δποίαν δ απόστολος έφη περί τοῦ ἀνδρός και τῆς γυναικός ἔσονται οί δύο είς σάρκα μίαν. έτι δὲ προτρέπομεν ύμᾶς έξετάσαι και 587 M. τὰ κακῶς γραφέντα παρὰ Θεοδωρήτου καὶ Ἰβα κατὰ τῆς ἐν Έφέσω πρώτης άγίας συνόδου και όμοίως τα κατ' αὐτῶν 25 άποφήνασθαι.

Καί ταῦτα πάλιν ώσαύτως οί θεῖοι πολυπραγμονήσαντες πατέρες ἀπεκρίθησαν· ἡ μèν ἐν Χαλκηδόνι θεία σύνοδος

22 Eph. 5, 31.

2 μομψουέστίας AC μόμψου έστίας EP μοψουεστίας V. — 8 αύτοῦ ἀναριθμήτοις NP ἀναριθμήτοις αύτοῦ rell. — 9 ἡμῶν οm. RV. — γενομέναις PV γινομέναις (-νας B) rell. — 20 γενέσθαι ABP γεγενήσθαι rell. — 28 καλχηθόνι BV.

41

2 τοῦ om. P. — 3 χεῖζον αὐτοῦ μαϑ. P. Georgius Monschus ed. de Boor. II. 639

Θεοδώρητον καί "Ιβαν πολλά καταβοήσασα ούκ άλλως αύτούς έδέξατο, εί μή πρότερον άνεθεμάτισαν τὰ ίδια πονηρά συγγράμματα καί Θεόδωρον και Νεστόριον. ήμεις δε κατακρίνομεν και άναθεματίζομεν πρός τοις άλλοις απασιν αίρεs τιχοίς τοίς χαταπριθείσι και άναθεματισθείσιν ύπο των είρημένων άγίων δ' συνόδων και Θεόδωρον τον γενόμενον έπισποπον Μομψουεστίας και τὰ δυσσεβη συγγράμματα αὐτοῦ. καί μέντοι καί τὰ κακῶς παρὰ Θεοδωρήτου συγγραφέντα κατά τε της δοθης πίστεως και των ιβ' κεφαλαίων του έν 10 άγίοις Κυρίλλου και της έν Έφεσω πρώτης ίερας συνόδου καί δσα ύπεο συνηγορίας Θεοδώρου και Νεστορίου αὐτῷ γέγραπται, πρός τούτοις άναθεματίζομεν και την άσεβη έπιστολήν την λεγομένην παρά "Ιβα γεγράφθαι πρός Μάριν τόν Πέρσην την αρνουμένην τον Θεόν λόγον έκ της άγιας 15 Μαρίας τῆς θεοτόχου σαρχωθέντα ἄνθρωπον γεγενῆσθαι χαὶ τον θεσπέσιον Κύριλλον ώς αίρετικον διαβάλλουσαν, καλ μεμφομένην μέν την έν Έφέσω πρώτην άγίαν σύνοδον ώς γωρίς πρίσεως παι ζητήσεως Νεστόριον παθελούσαν παι τά ιβ΄ πεφάλαια τοῦ μαπαρίου Κυρίλλου διαπτύουσαν, ἐκδικοῦ-10 σαν δε Νεστόριον και Θεόδωρον και τα θεοστυγή αὐτῶν συγγράμματά τε καί δόγματα. διό δή τοίνυν τας μέν τῶν αίρετικῶν τούτων καὶ πάντων ἀθυροστόμους γλώσσας καὶ τάς τούτων άσεβεστάτους συγγραφάς αύτούς τε τούς αίρετικούς τούς μέχρι τέλους έμμείναντας τη οίκεία κακοδοξία 25 καί πονηρία μετά τοῦ πατρός τοῦ ψεύδους εἰκότως διαβόλου συναριθμοῦντες έροῦμεν πορεύεσθε τῷ φωτί τοῦ πυρός ύμῶν καί τῆ φλογί, ή έξεκαύσατε.

26 Jes. 50, 11.

14 έκ τής άγίας θεοτόκου μαρίας σαρκ. Ρ.

Έω' ών γρόνων και θανατικόν άνθρώπων νένονεν έν 558 Μ. Κωνσταντινουπόλει είς έξάλειψιν καί τοιούτον, ώστε μένειν άτάσους τούς άποθνήσχοντας έπι ήμέρας τρεῖς διὰ τὸ μή έξαρχείν τούς χραβάτους των έχχλησιών χαί των οίκων πρός τό έπωέρειν τούς τελευτώντας. όθεν ποιήσας ό βασιλεύς 5 ποαβάτους γιλίους, και μηδ' οθτως έξαρπούντων, άμάξας προσέταξε πλείστας εύτρεπισθηναι και άλογα, και έπιστοιβάζοντες έν αύτοις τούς νεκρούς έξωδίαζον. έπιτεινομένης δέ της θνήσεως έρριπτον τούς πλείονας είς τον αιγιαλόν, καί **ξμενον άταφοι ξως ήμερών 5' δι**ά το μηδέ τα πλοία έξαρ- 10 κείν διαπεράν και θάπτειν. ού μήν δε άλλά και έν τοίς οίκοις και τοις έμβόλοις και ταις εκκλησίαις ούκ ην τόπος, έν ω ού κατέκειντο νεκροί απόζοντες. πολλοί δε και αδιάθετοι τελευτώντες, είς πρόσωπα ξένα τα έαυτων ήργοντο διὰ τὸ πάντας ἄρδην τελευτᾶν τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν καὶ 15 οίκείους. ἐκράτησεν οὖν ἡ θνησις αύτη μηνας β΄, ἰούλιον καί Αύγουστον. έγένοντο δε καί βρονταί μεγάλαι σφόδρα καί άστραπαί φοβεραί λίαν, ώστε καί άνθρώπους καθεύδοντας έπ τῶν ἀστραπῶν καυθῆναι, καὶ μέντοι καὶ σεισμός

1-p. 642, 22 cf. Leo Gramm. p. 127, 17 sqq. - 1-17 cf. Mal. p. 482, 4. - 17-19 cf. Mal. p. 483, 22 Theoph. p. 226, 11. - 19-p. 642, 7 cf. Mal. p. 485, 8 Theoph. p. 227, 21.

1 άνθρώπων om. V post κωνσταντινουπόλει ins. D. — 4 κραβάτους CELP et recc. quidam πραβάττους A et recc. alii πραββάτους BGV πραββάττους D. — 5 τους om. EG. — ποιήσας post πραβάτους ins. AB. — δ βασιλευς λουστινιανός ER. — 6 κραβάτους CE πραβάττους ADR πραββάτους BGLPV. — 7 έπιστυβάζοντες V έπιστιβάζοντες AER. — 8 έξοδίαζον AP. — 12 καλ έν τοις έμβόλ. ADL. — 18 ούπ άπέκειντο (ού καπ. G) ADG. — 15 τους συγγενείς αύτών και ολκείους ABP τους οίκείους καλ συγγενείς L τους συγγενείς καλ τους οίκείους rell.

1.2 γέγονεν είς έξάληψιν έν χωνστ. τοιοῦτον Ρ. — 5 τοδς τελευτῶντας om. Ρ. — 7 εύτρεπισθήναι om. Ρ. — 8 έν αὐτοῖς om. Ρ. — 10 έως ἡμερῶν ἕξ ἄταφοι Ρ. — 13 ἀνάρπαστοι καὶ ἀδιάθετοι Ρ. — 16 Post οἰχείους Ρ add.: καὶ τὸν δάνατον ἀλ-Μήλων ἢ τὴν ταφὴν μὴ βλέπειν (cf. Mal. p. 482, 10). — 19 βλαβήναι καὶ καυθήναι Ρ (βλαβήναι Mal. Theoph.).

641

νένονε μένιστος καί πανκόσμιος ώστε πασαν την οίκουμένην σγεδόν πτωθήναι, και την θάλασσαν άναριγάναι μίλια β'. και απολέσθαι πλοΐα έν τη του υδατος άναγαιτίσει διαπλέοντα πάμπολλα και άναρίθμητα. και έν μέν τη Άραβία 539 M. 5 καὶ Παλαιστίνη καὶ Μεσοποταμία καὶ 'Αντιοχεία κατεπτώθησαν πόλεις πολλαί και κώμαι, και συνελήφθησαν άνθρώπων πλήθη και άλόγων, έν δε Κωνσταντινουπόλει έκκλησίαι και οίκοι πολιοι πεπτώκασι και το πλεϊστον μέρος τοῦ τείχους της πόλεως, και απέθανεν έν τοις συμπτώμασιν αν-10 θρώπων πληθος άπειρον, και έπεκράτησεν δ σεισμός ήμέρας και νύκτας μ΄. και πῦρ ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς εἶδος λόγγης από άρκτου έπι δυσμάς Είκον. και γέγονε σεισμός πάλιν. ώστε παθείν τὰ δύο τείχη Κωνσταντινουπόλεως τὸ άνατολικόν καί τό δυτικόν, καί πολλαί έκκλησίαι και οίκοι 15 έως έδάφους κατέπεσαν, άλλὰ μην και τὰ προάστεια και τὸ Ρήγιον ήδαφίσθησαν, και πολλοί απώλοντο, και διεφθάρησαν οί τόποι ώς μηδε γνωρίζεσθαι αύτους εύγερῶς. και έπεπράτησεν ή γή σειομένη διηνεπώς ήμέρας και νύπτας ί. διό και λυπούμενος δ βασιλεύς είς τὰ γενέθλια και τὰ θεο-20 φάνια χωρίς τοῦ στέμματος προηλθε και τὰ έξ έθους άριστόδειπνα της δωδεκαημέρου ούκ έποίησεν, άλλα πάντα πτωγοίς διένειμεν. έτι μήν αυθις έπεγένετο θανατικόν έκ

> 7-11 cf. Mal. p. 486, 23 Theoph. p. 229, 5. - 11-12 cf. Mal. p. 488, 15 Theoph. p. 230, 33. - 12-22 cf. Mal. p. 488, 20 Theoph. p. 231, 14. - 22-p. 643, 3 cf. Mal. p. 489, 15 Theoph. p. 232, 13.

2 птоподірна AR. — 12 єлког CDGV. — 13 тд аратоліндо ABDGP тд аратол. µє́доς CELRV. — 15 нате́пебаг AEGPR нате́пебог BCLV et D corr. ex нате́пебаг incert. q. m. — над ante та om. CV et recc. quidam та om. L. — 16 є́гуюг ADG є́руєюг BL є́гуєюг V є́гую P. — драгібдидат ELR. — 17 об то́по ABP oi om. rell. — 19 та ante деоф. om. BP. — деофа́гес APR.

 μέγιστός τε πάνυ και παγκόσμ. Ρ. — 10 άπεκράτησεν Ρ.
 — 11 νύκτας μ΄ πᾶσαν τὴν γῆν καταστρέφων Ρ. — 22 ἔτι μὴν αὐδις γενόμενος (sic corr. ex γενόμενον, m. 1 ut vid.) ἀνδρώπων

XPONIKON

νοσήματος τοῦ λεγομένου βουβῶνος μῆνας δ' καὶ οὐχ ἦττον διέφθειρε τοῦ προτέρου θανατικοῦ πᾶσαν τὴν πόλιν καὶ τὰ πόρρω ταύτης.

Έν δε Αντιοχεία γενομένου πάλιν σεισμοῦ μεγάλου έπλ δραν μίαν, ήκούσθη βρυγμός έκ τοῦ οὐρανοῦ φοβερώτατος, 5 καί απέθανον έν τη συμπτώσει γιλιάδες ε΄. λιτανευόντων ούν πάντων καί τρεμόντων, έφάνη έν δράματι άνθρώπω τινί ώστε είπειν τοις έν τη πόλει, ίνα έπιγράψωσιν είς τὰ ύπέρθυρα αύτῶν Χριστός μεθ' ήμῶν, στῆτε. καὶ τούτου γενομένου παραυτίκα έπαυσεν ή δργή τοῦ θεοῦ. καὶ ἀστήρ 10 540 Μ. έφάνη μέγας είς τὸ δυτικὸν μέρος κομήτης ἐπὶ τὰ άνω πέμπων τας ακτίνας, δν έλεγον Λαμπαδίαν. και διαμείνας έπι ήμέρας και νύκτας κ΄ φαίνων ούτως, έγένοντο κοσμικαι δημοκρατίαι και φόνοι πολλοί. και μετά χρόνον τινά γέγονεν άστέρων δρόμος ἀφ' έσπέρας ἕως πρωΐ, ῶστε πάντας ὑπερ- 15 εκπλήττεσθαι και λέγειν δτι πίπτουσιν οι άστέρες. και μετ' δλίγον πάλιν δ ήλιος χωρίς απτίνων έφαίνετο ώσπερ ή σελήνη. πόλεμοι δε και νόσοι και θάνατοι τοῖς ἀνθρώποις оบ่ห ธิสธ์โอเสอง.

Ηλθε δε και εκ την δύσιν άνθρωπος κωμοδρόμος εν 20

4-10 cf. Mal. p. 442, 18 Theoph. p. 177, 22. - 10-14 cf. Mal. p. 454, 5 Theoph. p. 181, 14. - 14-16 cf. Mal. p. 477, 10 Theoph. p. 186, 3. - 16-19 cf. Theoph. p. 202, 10. - 20-p. 644, 12 cf. Mal. p. 453, 15 Theoph. p. 224, 15 Leo Gr. p. 130, 1.

βομβῶνος BL βομβόνος A. — 5 A verbo φοβεράτατος deficit A quattuor foliis intercisis. — 11 κομίτης DGPRV. —
 13 δημοκρατείαι (-είαι CP) BCP. — 17 ἀκτίνως C ἀκτίνος P. —
 έφαινεν V ἔφεγγεν B. — 19 οὐκ ἐπέλιπον BL οὐδ' ὅλως ἕίπον V οὐ διακατέλιπον R. — 20 ἐκ τὴν δύσιν DEGP ἐκ τῆς δύσεως BCMR ἀπὸ τῆς δύσεως V. — κομοδρόμος GNP.

έκ βουβόνων Φανατικόν μήνας δ' ούχ ήττον Ρ. — 3 ταύτης είς έξάλειψιν Ρ. — 10 παρευθό Ρ. — 13 φαινόμενος Ρ. — έγίνοντο Ρ. — 14 πλείστοι Ρ. — 15 δρόμος πολός άφ' Ρ Mal. Theoph. — 17 έφαίνετο] έστόγναζεν Ρ Theoph. — 17—19 ώσπες ή σελήνη τόν ένιαυτόν όλον έκείνον, έν φ ούτε πόλεμος ούτε νόσος καί θάνατος έπιφερόμενος τοίς άνθρώποις έπέλειπεν Ρ Theoph. Κωνσταντινουπόλει έχων κύνα ξανθόν και τυφλόν, όστις κελευόμενος παρά τοῦ κωμοδοόμου ἐποίει θαύματα παράδοξα. παρεστώτος γὰρ ὅχλου παμπόλλου, και τοῦ κωμοδρόμου λαμβάνοντος δακτυλίδια χρυσᾶ τε και ἀργυρᾶ και χαλκᾶ και 5 σιδηρᾶ, και πάντα μίσγων και περισκέπων χώματι και τῷ κυνὶ ἐπιτρέπων, ἐλάμβανε διὰ τοῦ στόματος και ἐδίδου ἐκάστῷ τὸ ἴδιον. ὡσαύτως και νομίσματα παρεῖχε κατ' ὄνομα. και πρός τούτοις ἐπερωτώμενος ἐπεδείκνυε τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας νομίμως και τὰς παρανόμως, τοὺς μοιχοὺς και τὰς 10 πόρνας, τοὺς εὐπροαιρέτους και ἐλεήμονας, τοὺς ἀδιακρίτους 541 Μ. και ἀνελεήμονας, μετὰ ἀληθείας πάντα κατεμήνυεν. ὅθεν ἕλεγον ὅτι πνεῦμα Πύθωνος ἔχει.

Γέγονε δὲ καὶ διαστροφή περὶ τοῦ πάσχα, καὶ ὁ μὲν πλεῖστος λαὸς ἐποίησε τὴν ἀπόκρεων πρὸ τοῦ βασιλέως. ὁ 15 δὲ βασιλεὺς προσέταξεν ἐτέραν ἐβδομάδα πραθῆναι κρέα, καὶ πάντες οἱ κρεοπῶλαι σφάξαντες, οὐδεὶς ἠγόραζεν οὐδὲ γὰρ ἤσθιον. τὸ δὲ πάσχα γέγονεν, ὡς ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν, καὶ εὐρέθη νηστεύων ὁ λαὸς ἑβδομάδα περισσοτέραν.

13-18 cf. Mal. 482, 19 Theoph. p. 225, 5.

2 хонодобног CGNP item v. 3. — 4 данто́на NP. — 4.5 над сідпра над хала RV. — 5 сµіуар СЕВ µіур'о́ар V. — 6 ёка́стог СМ. — 10 тоду адіаноітогу над ангенірогах от. СМ. над тоду адіаноітогу В. — 11 бден над ёлегог RV. — 12 же́догог СР леідогог М. — 14 ало́ндеши ВЕВ ало́ндеог NPV а́ко́ндеши L а́понде́ар С а́х G. — 15 βасіледу от. N. — ёке́легов RV. — прадіриа ВР Mal. Theoph. лададіран СЕG LN пададейна RV. — 16 ндеола́го G et D sed -oi lit. ex - ан. ндештадал гос. поппиці et B item lit. corr. ex - ан. — 17 йодиег L йоди гос. — 18 проєду Р.

3 παμπόλλου om. P Mal. Theoph. Leo. — 3.4 λαμβ. ἐκ πολλῶν δακτόλια P. — 7 νομίσματα διαφόρων βασιλέων μιγνύμενα παρ. P Mal. Theoph. Leo. — 8 καλ πρός τούτοις παρεστῶτος λαοῦ ἀνδρῶν τε καλ γυναικῶν ἐπερωτ. P Mal. Theoph. Leo. — 9.10 καλ τοὺς μοιχοὺς — καλ τοὺς εὐπροαιρ. — καλ τοὺς ἀδιακρ. P. — 16 σὐδὲ] σὐ P. Καὶ διεβλήθησαν τότε τινὲς ὡς ἀρρενοφθόροι. ὁ δὲ βασιλεὺς διάταξιν ἐξεφώνησεν ἔχουσαν οῦτως πάντας τοὺς εὑρισκομένους τοὺς μὲν καυλοτομεῖσθαι, τῶν δὲ καλάμους ὀξεῖς ἐμβάλλεσθαι εἰς τοὺς πόρους τῶν αἰδοίων αὐτῶν, καὶ οῦτω κατὰ τὴν ἀγορὰν γυμνοὺς θριαμβεύεσθαι. διὸ καὶ s πολλοὶ τῶν μεγιστάνων εὑρέθησαν, τῶν δὲ ἀρχιερέων οὐκ ὀλίγοι, καὶ οῦτω περιαγόμενοι οἰκτρῶς ἐτελεύτησαν. καὶ μάλα εἰκότως. ὀλολυζέτω, γάρ φησιν, πίτυς ὅτι πέπτωκε κέδρος, τοῦτ' ἔστι τῶν ἰσχυρῶν καὶ μεγάλων πιπτόντων τὰ 10 ἀσθενέστερα παιδευέσθωσαν. οῦτω γε μὴν καὶ ὁ σοφὸς λέγει· τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων δίκαιοι κατάφοβοι γίνονται. καί· λοιμοῦ μαστιγουμένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται.

Ή τοίνυν μυσαφωτάτη καὶ λυσσώδης αῦτη καὶ παρὰ φύσιν ἁμαρτία πρώην ὑπὸ Σοδόμων διαπραττομένη καὶ 15 542 Μ. ঊσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας εἰς τὰ ὅτα κυρίου Σαβαώθ, ἔφασκεν ὁ πολλὰ πρῶτον

1-8 cf. Mal. p. 436, 3 Theoph. p. 177, 11 Leo Gr. p. 128, 17. - 9 Zach. 11, 2. - 12 Prov. 29, 16. - 13 Prov. 19, 25.

1 και διεβλήθ. (δὲ add. Ε) τότε τινὲς (τινες τότε C) CENR τότε (δὲ add. G) διεβλήθησάν τινες BGV διεβλήθησαν δέ τινες (om. τότε) L. — 2 τοὺς τοιούτους εὑρισχομένους L τοὺς εὑρ. άρρενοφθόρους B τοὺς εὑρ. εἰς τὴν τοιαύτην βδελλυράν και παρὰ φύσιν ἐσχράν πράξιν G. — 5 τὴν ἀγοράν — p. 647, 22 ἐτέχθη om. G. — 5 γυμνοῦσθαι και δριαμβεύεσθαι V et recc. nonnull γυμνοῦσθαι και om. recc. rell. — 9 φησιν om. NR. — 13 μαστιγομένου CV μαστιγωμένου N μαστιζομένου Suid. v. δλολυζέτω πίτες. — 17 πρότερον N.

1—9 sic in P: τινές δὲ διαβληθέντες ὡς ἀροενοφθ. διάταξιν ἐξεφώνησε τοὺς εὑρισπομένους οὕτω τοὺς μὲν παυλοτομ. τοὺς δὲ καλ. ὡξ. εἰς τοὺς πόρους ἐμβάλλεσθαι τῶν αἰδοίων αὐτῶν καὶ οῦτω κ. τ. ἀγ. Φριαμβ. διό πολλοί καὶ τῶν ἐνδόξων καὶ μεγιστ. εὐρεθέντες καὶ τῶν ἀρχ. καὶ οῦτω τιμωρηθέντες περιαγόμενοι δεινῶς ἐτελ. καὶ γενόμενος φόβος μέγας ἑσωφοόνησε τοὺς λοιπούς · καὶ μ. εἰκ. — 13 P add.: πάνουργος δὲ ἰδὰν πονηρὸν τιμωρού- μενου κραταιῶς αὐτὸς παίδεύεται (Prov. 22, 3).

μακροθυμήσας και ύστερον διὰ τὸ ἀμετανόητον αὐτῶν καὶ άνεπίστροφον τῆς ἀδιαχρίτου καὶ ἀκολάστου γνώμης ἐπάξας μάλα δικαίως την τιμωρίαν κραυγή Σοδόμων και Γομόρρας πεπλήθυνται πρός με, και αι άμαρτίαι αὐτῶν μεγάλαι σφόδρα. 5 καὶ ἐπάγει λέγουσα ἡ γραφή καὶ ἔβρεξε κύριος πῦρ, καὶ θεΐον παρά πυρίου έπι Σόδομα και Γόμορρα, και κατέστρεψε τάς πόλεις ταύτας και πασαν την περίοικον και πάντας τους κατοικούντας έν ταϊς πόλεσιν. εί δέ τις των μή την γην έκείνην έωρακότων άπιστοίη μη οθτως έχειν, άκουέτω της 10 θείας γραφής διηγουμένης και λεγούσης αυτη δίκαιον έξαπολλυμένων άσεβῶν έρρύσατο φυγόντα καταβάσιον πῦρ Πενταπόλεως. ής έτι μαρτύριον της πονηρίας χαπνιζομένη 543 Μ. καθέστηκε γέρσος και άτελέσιν ώραις καρποφορούντα φυτά. ώσαύτως γε καί Ιούδα Ιακώβου φάσκοντος ώς Σόδομα καί 15 Γόμορρα και αί περί αὐτὰς πόλεις τον δμοιον τούτοις τρόπον έκπορνεύσασαι και άπελθοῦσαι δπίσω σαρκός έτέρας πρόκεινται δείγμα πυρός αλωνίου δίκην ύπέγουσαι.

Λέγει δὲ καὶ δ Φεῖος Χρυσόστομος ἀπιστεῖ τις τῆ γεέννη; τὰ Σόδομα διαλογιζέσθω, τὰ Γόμορρα ἐννοείτω, τὴν 20 γεγενημένην τιμωρίαν καὶ ἔτι μένουσαν καὶ τοῦ διαιωνίζειν τὴν κόλασιν ἐναργὲς τεκμήριον παριστῶσαν. καὶ γὰρ οὐ μόνον ἡ γῆ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δ ἀὴρ καὶ τὰ ὕδατα μετέσχε

3 Gen. 18, 20. — 5 Gen. 19, 24; 25. — 9—17 cf. Anastas. Sin. Quaest. 8 Migne Tom. 89, 393 A. — 10 Sap. 10, 6; 7. — 14 Ep. Jud. 7. — 18—p. 647, 10 Chrysost. Hom. in I. Thess. 8, cp. 3 Migne Tom. 62, 442 fin. ordine inverso.

3 μάλα δικαίως BP Suid. v. κρανγή Σοδόμων. μάλα και δικαίως CDERV και μάλα δικαίως Μ. — 5.6 πῦς παςὰ κυςίου και δεῖον V και δεῖον οm. R. — 8 ἐν αὐταῖς ταῖς πόλεσιν Ν. — μὴ τὴν γῆν ἐκείνην BP τὴν γῆν ἐκείνην μὴ CERV et m. 2 D μὴ om. N. — 18 ἀκιστῆ C εἰ ἀπιστεῖ RV Chrys.

8 Post πόλεσιν alia add. P seorsim edenda. — 10 διηγουμένης περί τῆς σοφίας και λεγούσης P. — 17 P add.: και οίς ό ζόφος τοῦ σκότους είς τὸν αίῶνα τετήρηται (Ep. Jud. 18. cf. Anast. Sin. l. l.). τῆς συμφορᾶς. καὶ καθάπερ σώματος ἐμπρησθέντος τὸ μὲν σγήμα μένει και δ τύπος έν τη τοῦ πυρος ὄψει και δ ὄγκος και ή άναλογία, ή δε δύναμις ούκετι, ούτω δή κάκεισε γην έστιν ίδειν, άλλ' ούδεν έγουσαν γης, άλλα πάντα τέφρα, πάντα σποδός. δένδρα και καρπούς, αιλ' ούδεν δένδρων 5 ούδε παρπών άέρα και ύδωρ, άλλ' ούδεν ύδατος ούδε άέρος, έπειδή και ταῦτα τετέφρωνται. τοιγαροῦν οὐδὲν ἕτερον ή κάμινός έστιν δ άήρ, κάμινος το ύδωρ, πάντα άκαρπα, πάντα άνονα, πάντα ποός τιμωρίαν τῆς προλαβούσης ὀργῆς καὶ είκόνες της μελλούσης κολάσεως. Εννόησον τοίνυν ήλίκον 10 έστι τὸ ἁμάρτημα ὡς βιάσασθαι πρὸ καιροῦ τὴν γέενναν φανηναι. και γαρ παράδοξος ην δ δετός έκεινος, έπειδη καί παρά σύσιν καί παράνομος ή μίξις, και κατέκλυσε την νην. έπειδη και τας έκεινων ψυγας ή χαλεπή και έπάρατος έπιθυμία. άλλ' δ τῆς παραπληξίας τῶν τοῦτο κατεργαζο- 15 μένων. και γαρ άλόγων άνοπτότεροι και κυνών άναιδέστεροι. ούδαμοῦ γὰρ τοιαύτη μίξις παρ' ἐκείνοις, ἀλλ' ἐπιγινώσκει τούς ίδιους δρους ή φύσις. τούτους καί ανδροφόνων γείρους είναι λέγω, και όπερ αν είποις άμάρτημα, ούδεν ίσον έρεις της παρανομίας ταύτης. δ μέν γαρ ανδροφόνος την 20 544 Μ. ψυχήν από τοῦ σώματος έχώρισεν, ούτος δε την ψυχήν μετά τοῦ σώματος ἀπώλεσεν. πόθεν οὖν ἐτέγθη τὸ μέγα τοῦτο

10-15 Chrysost. Hom. in Rom. 4 cp. 8. Migne Tom. 60, 420 med. - 15-18 ibid. paullo post. - 18-22 ib. cp. 2 fin. Migne 419 med. ordine inverso. - 22-p. 648, 5 ib. cp. 3 fin. Migne 420 med.

6 ῦδατος καὶ ἀέρος RV. — 7 ἐπειδὴ καὶ ταῦτα BD (ἐπειδὴ γὰρ καὶ ταῦτα Ρ καὶ γὰρ καὶ ταῦτα Chr.) ἐπειδὴ ταῦτα CMRV ἐπειδὴ πάντα V ἐπεὶ ταῦτα Ε. — 7.8 ἔτερόν ἐστιν ὁ ἀὴρ ἢ κάμινος Ν ἔτερόν ἐστιν ἢ κάμινος ὁ ἀήρ V. — 13 κατέλυσε BCNR. — 16 καὶ γὰρ ἀλόγων BPR καὶ γὰρ καὶ ἀλ. rell. — 19 εἶπης BP. — Ισον BCDRV.

5 πάντα σποδός om. P Chr. — 16 Post κατεργαζομένων alia quaedam add. P. — 18 τούτους έγὼ και P Chr.

κακόν; άπό τουφής και σπατάλης και άπό τοῦ μη φοβεισθαι τόν θεόν και την μέλλουσαν κρίσιν. δταν γάρ έκβάλωσί τινες τόν τοιούτον φόβον έκ της καρδίας αύτῶν, ένπαταλιμπάνονται είς τέλος και ούτως έρχονται είς έπιθυs μίας άνοήτους καὶ βλαβερὰς καὶ εἰς πάθη ἀτιμίας. ώσπερ γάρ πολλοί πολλάκις την των σιτίων έπιθυμίαν άφέντες γήν σιτούνται και λίθους μικράς, και έτεροι δε ύπο δίψους κατεχόμενοι σφοδρού και βορβόρου πολλάκις επιθυμούσιν, ούτω κάκεινοι καταλειφθέντες διά τάς προειρημένας αίτίας πρός 10 τον άθεσμον τούτον έξεκαύθησαν έρωτα. εί δε ούκ αίσθάνονται, άλλ' ήδονται, μή θαυμάσης. και γαρ οί μαινόμενοι καί φρενίτιδι κατεγόμενοι νόσφ τὰ πολλὰ έαυτοὺς ἀδικοῦντες και έλεεινα πράσσοντες, έφ' οίς αύτους Ετεροι δακρύουσιν, γελώσι καί τοις γινομένοις αύτοις έντρυφώσιν. πόσαι λοιπόν 15 γέενναι τοῖς τοιούτοις ἀρπέσωσιν, καὶ πόσα κολαστήρια; εἰ δε καταγελάς γεέννης άκούων και άπιστεῖς εκείνω τῷ πυρί, άναμνήσθητι πάλιν τον έν Σοδόμοις θεΐον έμπρησμον καί την φοβεράν έκείνην φλόγωσιν. εί ούν τοιαύτα πράττων καί σύ δίκην ού δίδως, μή θαυμάσης. έκεινοι μέν γάρ ώς 20 μη την νέενναν είδότες έκολάσθησαν παρά πόδας, σύ δέ

5-10 Chrys. ib. cp. 1 fin. Migne 417 fin. - 10-14 ib. cp. 2 Migne 418 fin. - 14-18 ib. cp. 3 Migne 420 post. init. -18-p. 649, 7 Chrysostomi verba in Hom. in I. Thess. 8 cp. 3 Migne 443 fin. 444 init. in breviorem formam redacta et mutata.

2 έκβάλλωσι BCD et recc. quidam ἐκβάλουσι G et recc. alii.
7 μικρούς BMRV Chr. — 8.9 ούτω δη κάκεινοι codd. praeter BP Chr. — 9 καταληφθέντες CD. — 10 τούτον C τούτων EP.
- έξεκάμφθησαν Β κατεκάμφθησαν R. — 13 έφ' οίς αύτοίς RV.
- 14 γενομένοις BR λεγομένοις P. — 15 άφκέσωσιν DE GPR άφκέσουσιν BCMV Chr. — καλ πόσα BP καλ om. rell. — 16 άπιστης CGM. — 17 έμπρισμόν CGM έμπυρισμόν EP.

1 καί σπατάλης καί έγκαταλείψεως θεοῦ καί ἀπὸ τοῦ μὴ φοβ. αὐτὸν καί P (cf. Chrys. l. l. cp. 1 Migne 418 init.). — 10 ἔρωτα καί πρὸς τὴν μιαρὰν ὅρεξιν μανίαν τε καὶ λύσσαν P. -- 12 τὰ om. P Chr. — 15 γέεναι τοὺς τοιούτους P. δσα αν άμάρτης, καν μηδεμίαν δίκην δώς ένταῦθα, έκει πάντα χαλεπωτέρως ἀποτίση καὶ κολασθήση. διὰ τί; ὅτι πλείονος απηλαύσαμεν χάριτος. όταν δε και πλείονα καί μείζονα πταίωμεν έκείνων, ποίας συγγνώμης τύχωμεν έκ προγόνων τὰ σωτηριώδη παραλαβόντες διδάγματα, απερ 5 ร่หะถึงอเ หลงระโลร over ที่หอบงลง over Euador, wore dia rovro μειζόνως πολασθησόμεθα, κάν τε μικράν δίκην ένταῦθα δῶμεν, κάν τε μη δῶμεν. οὐκοῦν μηδεἰς δρῶν πονηροὺς εὐπραγοῦντας Φορυβείσθω. οὐ γάρ ἐστιν ἐνταῦθα ή ἀνταπόδοσις ούτε της άρετης ούτε της πονηρίας. εί δέ που 10 και γίνεται της άφετης και της πονηρίας, άλλ' ούγι κατ' άξίαν, άλλ' άπλῶς ώσανεὶ γεῦμα τῆς κρίσεως, ΐνα οί τῆ 545 Μ. άναστάσει διαπιστοῦντες τοῖς γοῦν ἐνταῦθα σωφρονίζονται. ύταν ούν εύπραγή ό πονηρός, έπι κακώ της έαυτου κεφαλής ίνα γαρ ών έπραξεν ίσως άγαθων την άντιδοσιν έν- 15 ταῦθα λαβών έκει λοιπόν τέλεον κολάζηται. όταν δὲ πάσχη δ άναθός, μακάριος ὄντως έστιν Γνα γὰρ ἀποθέμενος πάντα καί τὰ μικρὰ ἁμαρτήματα εὐδόκιμος και καθαρός ἀπίη καὶ άνεύθυνος. έκει γάρ είσιν οι τέλειοι στέφανοι των άγαθων και έκει αι σφοδροτέραι και άπέραντοι κολάσεις των πονη- 20 ρών. και ώσπερ δ σηπεδόνα έγων, καν μη τέμνηται, άρρωστει και τότε μαλλόν έστιν έν κακοίς, όταν μη τέμνηται, ούτω και δ άμαρτάνων, καν μη κολάζηται, πάντων έστιν άθλιώτερος. και καθάπερ οι σπληνα και ύδερον έχοντες, δταν απολαύσωσι τραπέζης δαψιλούς και ψυγροποσίας και 25

1 när] nal CERV. — $\delta l \delta \omega \varsigma$ CNV et recc. nonnulli. — 3 å nelavisaµer V Chr. å nolavisaµer M. — 4 πταίοµer CGMP. — 11 nal yiretai BP yiretai nal rell. — 12 ol BGNP µh CRV µl E. — 15 lows post ënquêser om., post lashwr v. 16 ins. RV utroque loco exhibet E. — 16 loindr om. E et recc. quidam. réleor BP nleior E πléor rell. — noláfetai CN. — πάσχει CGM. — 18 άπείη CNR άπήει P. — 21 nal ώσπες δ B ώσπες odr δ P ώσπες nal δ rell. — 22 τέμνεται C τέμνη V.

23 xal ante ò om. P.

πολυτελών έδεσμάτων και καρυκευμάτων, τότε μάλιστα πάντων είσιν έλεεινότεροι τη τρυφή το νόσημα προσαύξοντες, αν δε άγγωνται λιμφ και δίψει κατά τους ίατρικους νόμους. έλπίδα τινά σωτηρίας έχουσιν, ούτω και οι ζώντες έν πονη-5 ρία, εί μέν πολάζονται, χρηστάς έχουσι τάς έλπίδας, εί δέ μετά τῆς πονηρίας ἀπολαύουσι τρυφῆς καὶ ἀδείας, τῶν ἐν δδέρφ γαστριζομένων έλεεινότεροι σφόδρα αν είεν, και τοσούτω πλέον, δσφ ψυχή σώματός έστι βελτιώτερον. εί τοίνυν έκεινοι μήτε νόμον έχοντες τόν κωλύοντα αύτους της 10 άθεμίτου πράξεως μήτε προφήτας είδότες ούδεμιας έτυγον συγγνώμης, άλλα πυρός και θείου παρανάλωμα γεγόνασιν, πόσης μαλλον ήμεις έσμεν άξιοι τιμωρίας και χαλεπωτέρας ύπεύθυνοι καταδίκης, οι νόμον και προφήτας και εύαγγελιστάς καί διδασκάλους άναγινώσκοντες καί χείρονα ποιοῦν-15 τες; τίνος δε ένεκεν τοιαῦτα δρώντων ήμῶν οὐκ ἐπάγει καὶ ήμιν δ θεός τοιαύτην πανωλεθρίαν; έπειδη άλλη κόλασις άργαλεωτέρα και άτελεύτητος και έτερον πῦρ ἄσβεστον ήμᾶς έκδέχεται δεινότερον και σφοδρότερον. δ σκώληξ, γάρ φησιν, αύτῶν οὐ τελευτήσει καὶ τὸ πῦρ οὐ σβεσθήσεται. διὰ δὴ 20 τοῦτο καὶ ὁ παλαιὸς καὶ Θεῖος νόμος ἀναστέλλων τὴν ἐξά-יוסדטי מלטאטטטאלמי דמידאי אמל לאלטטטי צישמאצי טע אטו-548 Μ. μηθήση μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικείαν, βδέλυγμα γάρ έστιν. καί δς ἂν κοιμηθή μετὰ ἄρσενος κοίτην γυναικείαν θανάτω θανατούσθωσαν άμφότεροι. Επιπατάρατος γάρ δ τοιούτος. 25 λίθοις λιθοβολήσατε αὐτούς.

8-19 cf. Anastas. Sin. Quaest. 8 Migne 89, 393 B. --18 Jes. 66, 24. -- 21 Levit. 18, 22. -- 23 Levit. 20, 13; 27.

3 άγχονται CGMP άγωνται R. — δίψει EPRV δίψη BC
 GN. — 5 έχωσι CDG. — 6 άδίας P άηδίας (άειδ. Μ) MR. —
 8 πλείον ERV. — δσον ER. — 16 πανολεδρίαν CGNV. —
 17 άργαλαιωτέρα P άργαλαιοτέρα CGNR. — 18. 19 γὰρ αὐτῶν
 φησιν R φησιν om. CD.

16 έπειδη γάο P. — 18 δεινότερόν τε καl P. — 25 λίθοις om. P. — λιθοβολήσεται P. — Post αύτούς alia eiusdem argumenti ins. P.

Ταύτην τοίνυν την απόλαστον και απάθαρτον ννώμην καί πραξιν τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων θριαμβεύων εὖ μάλα καί στηλιτεύων δ μέγας Κύριλλος ούτω φάσκει άκολασίας γάρ ένεπεν οί τάλανες τοῦτο δρῶσι τὰ τῶν γυναικῶν πάσγειν άνδρες όντες βουλόμενοι. οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν 5 φύσιν μετατιθέντες ή άσελγείας ένεκεν την θεόπλαστον καί άνδροπρεπή μορφήν διαφθείρουσιν έκουσίως πολλάκις, ή ύπ' άλλων υπομένειν άναγκαζόμενοι τοῦτο ὡς λοιμοί τῆς φύσεως καί τοῦ γένους πολέμιοι καὶ σπίλοι πολιτείας καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι γίνονται. δίκην μαινάδων πορνευθέντες αμέτρως 10 έν τοῖς αἰσγίστοις ὀργοῦνται πάθεσι μιαρᾶ πολιτεία καὶ πεφθαρμένη την άθλιαν ζωήν συγκεράσαντες, άμφιβολα καί μεμισημένα πρόσωπα περιφέροντες και γράμμα νενοθευμένον. ίερῶν περιβόλων μακράν ἀποιγέσθωσαν καὶ ἁγίων συνόδων ώς έβδελυγμένον άγος και θεοστυγές έλαυνέσθωσαν. έπειδή 15 γάρ αίσγίστη και κακίστη γνώμη το καλόν και θεΐον ἔργον είς το κακόν και διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες και μεταποιήσαντες και την πνευματικήν εύνουγίαν άπηγορευμένη πράξει λειτουργείν άναγχάσαντες ού μόνον άξιοι νομικής ψήφου λαμβάνειν τιμωρίαν, άλλὰ και έξ εὐαγγελικῆς και 30 άποστολικής άποφάσεως είς το λεγόμενον έξώτερον σκότος άρδην ἀπελαύνεσθαι.' περί γὰρ τῶν τοιούτων ἔφη Μωϋσῆς θλαδίας και απόκοπος ούκ είσελεύσεται είς εκκλησίαν κυρίου. έστι γοῦν ίδεῖν πεπληρωμένας οίκίας τῶν μεγιστάνων τοι-

23 Deuteron. 23, 1.

7 όπ' ἄλλων BP Suid. v. σπάδων. όπο άλλων rell. — 9 σπίλοι CEGN σπίλοις P. — 13 περιφέρουσι RV. — 14 και άγίων — 15 έλαυνέσθωσαν om. B Suid. — 17 και ante διαβεβλημένον om. MV. — 16 έργον και δόγμα N. — 20 έξ άγγελικής B Suid. εύαγγελικής (om. έξ) GPR. — 23 είς οίκον κυρίου BNR Suid.

1 την τοίνυν άχόλ. Ρ. — γνώμην τε καί Ρ. — 2 πασχόντων καί φθειορμένων Ρ. — 7 παραφθείρουσι Ρ. — 17 διαβδελυγμένον Ρ. — 19 λειτουργείαν Ρ. — 24 των μεγιστάνων οίχίας Ρ.

ούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσούς μηνίσκους έπί τραγήλου φορούντας, φύσιν μέν άρρενος, θηλείας δε όψιν έγοντας καί κεκλασμένως βαδίζοντας καί τεθρυμμένως φθεγγομένους. Εσπερ εταιρίδες άπρεπως ώδε κάκεισε την κεφαλήν 5 περισείουσι και γελώσιν άκρατώς τε και άναιδώς οίστρηλασίαν πρόδηλον δπεμφαίνοντες. όθεν μετ' άνδρῶν μέν ώς νυναϊκες μαλακώς εύναζόμενοι και μαλακιζόμενοι φθείρονται, 547 Μ μετά γυναικών δε ώς φύλακες άμα και σωφροσύνης δήθεν ίνδάλματα καθεύδοντες άναισγύντως και άπερυθριασμένως 10 מוֹסַצְסָסתּהָמַיְסַטָּסוּי. אמו סעדטו שבי סטדמה לה' מיססמי מיססומי καί βεβήλων φθειρόμενοι μαλακίζονται και καταμιαίνονται διά της παρά φύσιν άνοσιουργίας και βδελυρίας, αύτοι δέ γυναικάρια ταλαίπωρα καὶ σεσωρευμένα κατὰ τὸ εἰρημένον άμαρτίαις καταμολύνουσι και καταβλάπτουσιν οία λυσσώδεις 15 κύνες, και το δη χαλεπώτερον και έλεεινότερον, έντεθθεν αίτιοι νίνονται και πρόξενοί τε και μέτοχοι της απεράντου κολάσεως οί τε φθείροντες και οι φθειρόμενοι. άλλ' δ της άφροσύνης, ω της άπάτης και παραπληξίας. τούτους γάρ άνθρωποι και μάλιστα προύγοντες ως σώφρονας παραδεγό-20 μενοι πιστεύουσι και είσοικίζουσιν, οί γε είσοικιζόμενοι καί παρρησίας τυγγάνοντες τούς όντως δικαίως άρετης έπιμελου-

13 II. Timoth. 3, 6.

3 κεκλασμένου Ν. — 4 και ώσπερ έτ. Β ώσπερ γάρ έτ. V ώσπερ αι έτ. C ώσπερ αι τερίδες GP. In D ώσπερ om. et ώς m. 1 spr. vers. — 9 άπερυθριασμένως (άπεριθρ. M) GNPR άπηρυθριασμένως BCE άπηρυθριωμένως V. — 13 και σεσωρευμένα BP και σεσοβημένα Suid. και om. rell.

17 Post φθειφόμενοι P add.: και τῆς οδρανίου βασιλείας ἐκπυτοι κατὰ τὴν ἀποστολικὴν ἀπόφασιν (Ι. Cor. 6, 9; 10), ἡ φησι κατὰ συζυγίαν οὕτε ἀρσενοκοῖται οὕτε μαλακοί βασιλείαν θεοῦ οὑ κληφονομήσουσιν. μαλακοὺς γὰρ τοὺς φθειφομένους και μαλακιζομένους εἰκότως ἀποκαλέσας ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐξ ἀφωστίας φθειφομένων ὡς οὖτοι παφὰ τῶν μαλακιζόντων αὐτοὐς καὶ φθειφόντων. — 18 ἀπὸπληξίας P. — 19 σώφφονα P. — 20 είσοιμε ζόμενοι — 21 ἐπιμελουμένους om. P.

μένους σώφρονας άνδρας κατά μικρόν δελεάσαντες είς τό τῶν Σοδόμων αἰσχρόν βάραθρον κατηκόντισαν έλεεινῶς καὶ τῶ αἰωνίω πυρί παρέπεμψαν. διὸ δη λοιπὸν ἀραρότως πάνυ γε τούτους και νόμος και λόγος εὐαγγελικός και ἄριστος βίος και εύσεβής πολιτεία βδελύττεται λίαν ώς θεομισεῖς και 5 άκαθάρτους. ούτοι γαρ τοιαύτην έξάγιστον ζωήν προτιμή-סמידבר אמן הסטיוסמידבר וסטי איבי בה' מטדסור הטאבור שבי ήφάνισαν τόν σπερματικόν τῆς φύσεως λόγον παραφθείροντες φθειρόμενοι, εὐανδροῦσαν δὲ δώμην ἀνδρός καὶ ἡλιxίαν xal την άρρενοπρεπή γενναίαν ίσχυν δεινώς έξανάλωσαν 10 καί άπλῶς την σύντονον και σφρίνουσαν άκμην της νεότητος λυμηνάμενοι φανερῶς ἀθλίους καὶ καταγελάστους ἐποί- • ησαν τούς άλόντας. ούς γε φευκτέον προτροπάδην καί βδελυπτέον ένδίπως ώς ψυχοπτόνους και σωματοφθόρους και έναγεῖς ὄντως καὶ τῆς φύσεως παραγαράκτας. Οὐδὲν γὰρ 15 άληθῶς μυσαρώτερον ή άπαθαρτότερον τῶν οῦτω πορνευομένων τε καί πορνευόντων. είώθασι γάρ, δη άληθῶς καί άπριβῶς μεμαθήπαμεν, οὐ μόνον οί σπάδοντες καὶ τὰ μόρια τῆς αἰσγρουργίας ποσῶς ἔγοντες ἀσελγαίνειν ἀμέτρως καὶ

2 alozedv om. CDEGR. — 5 láv BP Suid. om. V rovrovg rell. — do Soomostig nal ánadáprovg om. DG. — 9 nal govergóµevol RV Suid. — 10 nal gervalar V Suid. — égyválasar BR. — 11 sopelyovar EGPR sopeyäsar rell. Suid. — 13 álávrag DGPR. — ye om. DG. — 17 álndög nal om. Suid. (cf infra P). — 18 snádoreg E Suid. et recc. quidam.

1 σώφοονας όντως και δικαίους ἄνδοας ἕσθότε δελεάσαντες P. — 2 αίσχωβόθοωι (sic) P. — 3 παφέπεμψαν, ѽσπεο δη και γυναίκας, άμφω κοινδν γενόμενοι πτώμα χαλαπών και δλέθριον. — 4 εδαγγελικώς μυσαττόμενος άφιστος βίος P. — 6 τοιαύτην αίρεσιν δαιμονιώδη και τοιαύτην έξαγ. ζωήν P. — 7 πόλεις] πολλούς P. — 12 φανεςῶς έλεεινοὺς και άθλίους τε και καταγ. P. — 14 σωματοφθ. τε και P. — 16 μυσαρ. η βδελυκτότερον τῶν οῦτω φθειοριένων και πορν. τε και πορν. μάλιστα κάκείνων πολλάκις έξ ὑπερβολης άκολάστου γνώμης και λυσσώδους μανίας. εἰώθασι γάρ, ὡς ἀκριβῶς ὅντως μεμαθ. Ρ. — 19 ποσῶς] πασῶν P. ἀχολασταίντεν ἀχοφέστως, ἀλλά γε καὶ οἱ τέλεον ἀχώποκου καὶ ἐκτετμημένοι. καθώπες οὖν καὶ οἱ ἐκ γεννητῆς ἐστερημένοι ταῦτα — φεῦ τῆς ἐστάτης ἀχοκίας καὶ φενοβλαβεία;
548 Μ. — διὰ γειρὸς καὶ δακτύλου φθείρειν τὰς ἀθλίας γυναϊκα;
5 καὶ τὴν ἀνοσιουργίαν οῦτως ἐμμανῶς οἱ ἀνώσιοι κατεργάζεσθαι (πεφύπασιν). καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἀριδήλω;
ἔφη' μακάριος εὐνοῦγος ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν γειρὶ ἀνόμημαι, καὶ παρθένος, ῆτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν καφαπτώματι. εἰ-κότως οὖν ἄθηλοι, ἅνανδρες, ἀνδρόγυνοι, σιδηροκατάδικοι
10 καὶ γυναικομανεῖς προσηγορεύθησαν. ἀπουέτωσαν τοίνυν οἱ καθαροὺς καὶ σώφρονας τούτους ὑποτοπάζοντες μάτην καὶ μὴ πιστευέτωσαν τῷ ψεύδει καὶ τῆ κατεδηματισμένη καθα-ρότητι καὶ σωφροσύνη. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται, καὶ ἀπὸ ψεύδους τί ἀληθεύσει;

15

[η'. Περί Ιουστίνου.]

550 M. Μετά δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσεν Ἰουστίνος ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἔτη ιγ΄. ὃς κτίσας παλάτιον ἔξω τῆς πόλεως καὶ λιμένα ἐν τῆ πόλει τὸ μὲν ἐκάλεσε Σοφιανάς, τὸν δὲ Σοφίας εἰς ὅνομα τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Σοφίας. ἐφ' οὖ καὶ Ἰου-

7 Sap. 3, 18; 14. — 13 Sir. 31 (34), 4. — 16—19 cf. Theoph. p. 243, 10; p. 250, 9. — 19—p. 656, 11 cf. Eug. Wolter, Der Judenknabe, in Bibliotheca Normannica vol. II.

1 állá ye xal BP Suid. ye om. rell. — 2 yerntőg CDG yeretőg E Suid. — 6 regóxasır add. e P om. rell. Suid. — 9 árardçoi V Suid. — 18 tör öl GLP tö öl rell. — 19 tőg lavtoð yuraixög CEGLP tőg aótoñ yur. BN tőg yuraixög abtod RV.

4 γυναίκας οπ. Ρ. — 6 και τοῦτο μυστικῶς ὑπεμφαίνων δ σοφός και άναστέλλων ἄμφω τὴν παράνομον ἀρρητοποιίαν ξφη· Ρ. — 8 είκότως οὖν σφόδρα και μάλα καιρίως ἄθηλυ, ἄνανδρες, ἀνδρογ. και σιδηρ. τε και γυν. Ρ. — 13, ἀκαθάρτου φησίν τί Ρ. — 14 Post ἀληθεύσει alia add. Ρ. — 16 In mg. Ρ: Ιστέον ὅτι ὁ αὐτὸς Ιουστίνος κτίζει τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἀγίων ἀποστόλων πέτρου και παύλου έν τῶ δρφανοτροφίω (cf. Theoph. p. 244, 7). δαϊός τις έν Κωνσταντινουπόλει δελοψικήν τέγνην έγων παιδίον έκέκτητο μονογενές, δ και παρέδωκε μανθάνειν γράμματα πλησίον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. ἧς δ σκευοφύλαξ ἔχων λείψανα πολλά τῆς άγίας τραπέζης ἐξ ίκανοῦ χρόνου προσεκαλέσατο παίδας πρός τὸ δαπανησαι αὐτά. μεθ' ὧν συν- 5 ήλθε καί τὸ Ἰουδαϊκὸν παιδίον. ἀπολυθέν δὲ καὶ ποὸς τούς γονείς έλθόν, φησίν δ πατήρ αύτοῦ Γνα τι έβράδυνας, τέπνον: δ δε παις αποποιθείς είπεν μετά των ποιστιανών παιδίων απελθών είς την μεγάλην έκκλησίαν έφαγον κάγώ, 551 Μ. πάτερ, και δια τοῦτο έβράδυνα. δ δὲ δόλιος ἐκεῖνος θήρ 10 σφόδρα μανέζς έσχε παρ' έαυτῷ τὸν λόγον καὶ μετὰ τὸ άριστον συμπαραλαβών μεθ' ξαυτοῦ τὸν υίὸν αὐτοῦ καὶ πρός το έργαστήριον άπελθών έρριψεν αύτον είς την κάμινον, και κλείσας την θύραν άνεγώρησεν. ή δε γυνή αύτοῦ γινώσκουσα την τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τοῦ παιδὸς μανίαν εἰς τὸ 15 έργαστήριον έν σπουδη παρεγένετο καί παρακύψασα δια της όπης της θύρας ήκουσε της σωνής του παιδός έσωθεν της καμίνου, και την θύραν κλάσασα και είσελθοῦσα έξέβαλε τόν υίδν αύτης άφλεκτον έκ της καμίνου. λεγούσης δέ αὐτῆς τίς ἐνέβαλέ σε, τέπνον, εἰς τὴν κάμινον, καὶ πῶς 20 ούκ έκάης: σησίν δ παῖς δ μέν πατήρ μου ένέβαλέ με. γυνή δε πορωυροφορούσα ήλθε και την φλόγα κατέσβεσε

7 έλθόν PV έλθών CEGLNR άπελθόν B. — 9 άπελθόν BV. — μεγάλην om. LRV. — 16 έν om. BLM. — 22 δέ τις πορφυροφ. LV.

1 ύέλωψ την τέχνην έχων γυναϊκα και παιδίον μονογενή δυ και παφέδ. Ρ. — 5 παίδας ώς είώθη παφά τοῦ διδασκάλου ποὸς τὸ δαπ. τὰ λείψανα, μεθ' δν συν. Ρ. — 6 ἀπολυθέν δὲ] και συνδαπανήσαν Ρ. — 7 έλθὸν τῆ ῶρα τοῦ ἀφίστου διατί, φηδιν ὁ πατήρ, έβράθυνας τέκνον. ὁ δὲ λέγει Ρ. — 9 — 14 sic in P: ἀπελθῶν κάγὰ εἰς τ. μεγ. ἐκκλ. ἔφαγον. ὅπεφ ἀκούσας ὁ πατήρ και σφόδρα μανείς και μετὰ τὸ ἀφιστήσαι ποὸς τὸ ἐργαστήριον ἀπείθῶν σὺν αὐτῷ ἕβαλεν αὐτὸ εἰς την κάμινον και κλ. τ. θύφαν μηδενὸς εἰδότος (in mg.: γο. παφόντος) ἀνεχώρησεν. — 15 εἰς τὸ ἐργ. ἐλθοῦσα και παφακύψασα Ρ. — 17 τῆς θύφας σm. Ρ. — 19.20 ἐκ τ. καμ. λέγουσα΄ τίς Ρ. — 21 ὁ δέ φησιν Ρ.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

42

λέγουσα μη φοβοῦ, παιδίον. η δὲ μήτης αὐτοῦ ταῦτα ἀπούσασα καὶ καταπλαγεῖσα, τὸν υίον παφαλαβοῦσα ποὸς τὸν πατριάρχην Μηνᾶν ἔφθασε καὶ πάντα ἀναγγείλασα αὐτῷ παρεκάλει χριστιανη γενέσθαι μετὰ τοῦ υίοῦ αὐτῆς. ὡς αὐ-5 τίκα τῷ βασιλεῖ ποοσαγαγών ἀμφοτέφους, ἐπέλευσεν ὁ βασιλεὺς παφαστῆναι καὶ τὸν πατέφα τοῦ παιδίου καὶ τοῦτον μετὰ τὴν ἐξέτασιν πολλὰ παφαινέσας καὶ παφακαλέσας χριστιανὸν γενέσθαι οὐκ ἕπεισεν. ὅθεν προσέταξεν ἀνασκολοπισθῆναι αὐτὸν ὡς φονέα τοῦ ἰδίου τέχνου γενόμενον, τὴν 10 δὲ γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ὁ πατριάρχης βαπτίσας τὴν μὲν ἐποίησεν ἀσκήτριαν, τὸν δὲ ἀναγνώστην.

[ιθ'. Περί Τιβερίου.]

Μετά δε Ιουστίνον έβασίλευσε Τιβέριος δ Θράξ έτη δ'.

[n'. Περl Mauginiou.]

554 M. 15 Μετὰ δὲ Τιβέριον ἐβασίλευσε Μαυρίκιος ᾿Αρμένιος καὶ γαμβρός αὐτοῦ ἔτη κ΄. ὃς ἕκτισε τὸν ναὸν τῶν ἀγίων μ΄ ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἐφ' οὖ καὶ γυνὴ παιδίον ἔτεκεν ἐν
555 M. Κωνσταντινουπόλει χωρίς ὀφθαλμῶν καὶ χειρῶν, πρὸς δὲ τῷ ἰσχίω ἰχθύος οὐρὰ προσφυὴς αὐτῷ ὑπῆρχεν, ὀστρακοδέρμω 20 ἰχθύϊ ἐμφερές. καὶ κύων ἑξάπους κεφαλὴν ἔχων λεοντώδη

16-17 cf. Theoph. p. 267, 29. - 17-20 cf. Theoph. p. 268, 19.

1 λέγουσα PRV λέγουσά μοι rell. — 4 vio \tilde{v}] παιδίου V et recc. quidam (παιδός vel παί alii). — 9 A verbo τέκνου in ordinem redit A. — 13 Sequitur in V de regno Tiberii narratio seorsim edenda. — 15 άφμένιος γαμβρός P άφμένιος ό γαμβρός R. 20 έμφερής BCR.

4 sic: ή δὲ καταπλαγείσα καὶ τοῦτον εὐθὺς ἀρπάσασα καὶ πρὸς τὸν πατρ. μ. ἐλθοῦσα καὶ ἀναγγ. πάντα παρεπάλει Ρ. —
 5 — 9 ὁ βασιλεὺς τὸν πατέρα τοῦ παιδίου παραστῆναι καὶ τοῦτον μετὰ τ. ἐξ. πολλὰ παραινέσας χριστ. γεν. καὶ μὴ πεισθέντα προσέτ. ἀνασκολ. ὡς Ρ. — 9 γενόμενον om. P. — 18 Alia add. P seorsim edenda.

XPONIKON

γεννηθείς έγένετο παμμεγέθης σφόδρα. ώσαύτως καί έν τη Θράκη δύο παιδία έγεννήθησαν, το μέν τετράπουν, το δέ δικέφαλον. λέγουσι δέ τινες των ίστορικων μη προσημαίνειν άναθά ταῖς πόλεσιν, έν αἶς ἂν τεχθῶσι τοιαῦτα. έφάνησαν δε και έν τῷ Νείλφ ποταμῷ ήλίου ἀνατέλλοντος ἀν- 5 θρωπόμορφα ζώα δύο, άνηο και γννή, απερ σειρηναι προσανορεύονται ήδύφθογγα πάνυ καί θανατηφόρα. την δέ μορφήν έχουσι το μέν ήμισυ από πεφαλής μέγρις δμφαλού άνθρώπου, τὸ δὲ λοιπόν πετεινοῦ. καὶ δ μὲν ἀνὴρ εὕστερνος ην και κατάπληκτος την ὄψιν και την κόμην ξανθός, 10 ή δε γυνή δμοίως δρωμένη τούς τε μαζούς είχε και την όψιν άτριχον καί την κόμην βαθείαν. δ δε λαός μετά τοῦ υπάργου θαυμάζοντες δοποις έβαλλον έπεινο το άνδρόγυνον μή παταλύσαι την θεωρίαν, πρίν αν πάντες έμφορηθωσι τῆς παραδόξου ταύτης θέας. καὶ δὴ μέγρις ῶρας θ΄ πᾶς 15 δ λαός έθαύμαζεν δρών τὰ ζώα ταῦτα, καὶ οῦτω πάλιν εἰς τόν ποταμόν κατέδυσαν. τούτων δε καταδυσάντων κορκό- 556 Μ. δηλοι άναδύσαντες και έκπηδήσαντες πολλούς των άνθρώπων διέωθειραν. δ γάρ τοι πορπόδηλος θηρίου έστιν δμού

1-4 cf. Theoph. p. 272, 31. - 4-6 et 9-17 cf. Theoph. p. 280, 20. - 19-p. 658, 17 Eustath. Antioch. in Hexaemeron. Migne Tom. 18, 726 B ordine inverso.

1 ώσαύτως καὶ ABP ώσαύτως δὲ καὶ rell. — 6 ζῶα ởύο ABP δύο ζῶα rell. — σιρήναι D m. 1 σιρήναι AG σιρίναι LP σειρήνες C. — 8 τὸ μὲν ήμισυ om. RV. — ὀφθαλμοῦ D.G. — 10.11 κατάπλημτος, ἡ δὲ γυνὴ τὴν ὄψιν καὶ τὴν κόμην ξανθή, όμοίως καὶ ὁ ἀνήρ, τούς τε μαζούς είχε RV. — 13 ἐπάρχου PRV. — ἔβαλον BLR. — 14 πρίν ἂν πάντες ABP πρίν πάντες V πρίν ἅπαντες rell. — 16 δεωρῶν RV. — 17 χορμόθηλοι AGLP (περί τοῦ κορκοδήλου mg. C) χροκόδειλοι (-δηλοι CD) rell. item v. 19 et p. 658, 13. — 18 ἀναδύσαντες καὶ om. L (cf. infra P). — 19 δηρίον ἐστὶ μέγα ὁμοῦ καὶ ἰχθὲς ἀπὸ RV.

1 παμμεγέθης] μέγας P. — 6 σιο. μέν ποοσαγοοεύονται P. — 9 το δε κάτωθεν ήμισυ πετεινοῦ P. — 10 Post ξανθός P add.: και μιξοπόλιος τον πώγωνα και μέχρι τῆς δοφύος γεγυμνωμένος και όπεράνω τοῦ ὕδατος φαινόμενος (cf. Theoph. l. l.). — 17—18 κατέδυσαν. έξ οῦ και κορκ. ἐκπηδήσαντες πολλοός P.

καὶ ἰχθὺς μέγας ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις οὐρᾶς. καὶ ἡ μὲν γροιά τοῦ νώτου αὐτοῦ πέτρα μελαίνη προσέοικεν, ή δὲ γαστήρ λευκή, και πόδες αὐτῷ είσι δ', και οὐρὰ μεγίστη καί τραχεία. της δάχεως γάρ έστιν ένος δστέου τελευτή καί 5 έντέτμηται άνωθεν εἰς ἀκάνθας ῶσπερ αί τῶν πριόνων άκμαί, και τύπτει έν αὐτη πρός οῦς ἂν μάχεται, και πολλὰ ποιεί τραύματα. ή δε κεφαλή αύτοῦ προσηρμοσμένη τοις ้อ้นอเร หล่ เรียงบนย์พฤ ธิญ อึงง นริพ ou หรุ่ภาพ อิทุดlou หรφαλή έστιν, έπειδαν δε χάνη, δλη γίνεται στόμα μέχοι τῶν 10 ώμων τὸ γάσμα ποιοῦσα. ἀναιρεῖ δὲ τοῦτον πολλάκις ή δδρίς λεγομένη έν τῷ αὐτῷ ποταμῷ τυγχάνουσα καὶ μορφήν έχουσα κυνός τοιούτω τρόπω το γάρ στόμα διανοίγων δ κορκόδηλος και ούτω καθεύδων, ή ύδρις είς πηλόν έγκυλισαμένη και δια τοῦ στόματος αὐτοῦ πρός την γαστέρα χω-15 ρούσα και ταύτην διαρρήξασα θαττον έξέρχεται δια της έδρας νεκρόν αύτόν καταλιμπάνουσα. και ταῦτα μὲν ὦδε, πρός δε τὰ έξῆς δ λόγος βαδισάτω.

Πολέμου ποτέ συγκροτηθέντος μεταξύ Έρωμαίων τε καὶ βαρβάρων ἐπὶ τὴν Μυσίαν, ὑπέθετο Μαυρίκιος ὁ βασιλεύς, 20 ῶς φασιν, τῷ στρατηγῷ τῷ καταπιστευθέντι τὸ Ἐρωμαϊκὸν στράτευμα παραδοῦναι τούτους τοῖς πολεμίοις διὰ τὴν ἀνταρσίαν αὐτῶν, ὅπερ τοῦ στρατηγοῦ ὑπακούσαντος καὶ γέ-

18-p. 659, 1 cf. Theoph. p. 278, 30.

1 και μέγας ίχθος Ε (και ίχθος και μέγα Eust.). — 3 μεγίστη και τραχεία ABPV (μεγ. και παχεία Eust.) και om. rell. — 4 τελευτή GPR Eust. τελετή rell. — 6 άνωθεν είς ABP Eust. άνωθεν om. rell. — 6 όρμαι και άκμαί RV. — μάχηται ERV. — 11 δόρις CE ύδριής A. — 13 δόρις Ε ύδριής A. — έγχυλισαμένη είς πηλόν RV. — 18 ποτε] δε P δε τότε RV. — τε om. B et Exc. de insid. — 22 δπερ και γέγονε τοῦ στρατ. ὑπακούσαντος om. R.

1 άχοις P Eust. — 16 και ταύτα — 17 βαδισάτω om. P. — 19—21 μαυείπιος, ως φασιν, τῷστρατηγῷ ἶνα τὸ ζωμ. στρατ. παραởῷ τοῖς πολ. P (cf. Theoph.). — 21 ἀνταρσίαν] ἀταξίαν P Theoph. γονεν. συνελήφθη ούν λαός πολύς. της δε συγκλήτου 557 Μ. παρακαλεσάσης τον βασιλέα τοῦ ἀγορασθηναι αὐτούς, είξας δ βασιλεύς απέστειλε πρέσβεις πρός τόν άρχοντα τῶν βαρβάφων, ΐνα τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κρατηθέντας ἀπολύση. ὁ δὲ έδήλωσεν αποδίδωμι πάντας κατὰ ψυχήν νόμισμα κομιζό- 5 μενος. δ δε βασιλεύς μή ανασχόμενος δουναι, πάλιν δ βάρβαρος ανα ήμισυ λαβειν ήξιωσεν. του δε βασιλέως μηδε τούτο καταδεξαμένου, θυμωθείς δ βάρβαρος άπέκτεινε πάντας δμοῦ γιλιάδας ιβ'. όθεν έκ τούτου μισηθείς Μαυρίκιος, ήρξαντο πάντες λοιδορείν αὐτὸν καὶ διαβάλλειν. δ δὲ 10 μεταμεληθείς και είς έαυτον έλθών και το μέλλον κριτήριον έννοήσας έξελέξατο μαλλον ένταῦθα τὴν ἁμαρτίαν ἀπολαβεῖν καὶ μὴ ἐκεῖσε ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ δικαστηρίου. καὶ ποιήσας δεήσεις έγγράφους απέστειλεν είς τους πατριαργικούς θρόνους πάντας καί είς τὰ έν Ιεροσολύμοις ἀσκητήρια καί 15 μοναστήρια πολλά χρήματα καί θυμιάματα καί κηρούς, δπως εύξωνται περί αύτοῦ, ῖνα τὴν ἁμαρτίαν ὦδε ἀπολάβη. προεσκανδαλίζετο δε καί είς Φιλιππικόν τόν γαμβρόν αὐτοῦ ὡς είς τὸ φῖ γράμμα ἀνομαζόμενον. ὃς καὶ διαφόρως αὐτὸν δι' δρκων έπληροφόρει καθαρός είναι της ύποψίας ταύτης. 20 τοῦ δὲ Μαυρικίου τὸν θεὸν ίκετεύοντος περί τῆς ἁμαρτίας

1-10 cf. Theoph. p. 279, 26. -10-p. 661, 12 cf. Theoph. p. 284, 21.

1 συνελήφθη γὰρ V καὶ συνελήφθη R Exc. — 5 ἐδήλωσεν AB (τοῦ δὲ δηλώσαντος Exc.) ἀντεδήλωσεν rell. — νόμισμα κομιζόμενος κατὰ ψυχήν V νομ. κατὰ ψ. κομιζόμενος R. — 9 ὁ μαυρίκιος AC et recc. quidam. — 12 ἐνταῦθα τὴν ἀμαρτίαν ACDEGP τὴν ἀμαρτίαν ἐνταῦθα BMV τὴν ἀμαρτίαν om. R. — 13 καὶ μὴ ABP Theoph. ἢ rell. — δικαστηρίου ABP κριτηgίου rell. — 18 τὸν om. AB.

1—5 συλληφθέν οὗν πληθος πολύ και της σ. παρακαλ. τόν βασ. και ἀποστείλας είς τὸν ἄρχ. τῶν βαρβ. πρέσβεις ἶνα — ἀπολύση, φησιν ὁ βάρβαρος. Ρ. — 5—6 κομιζόμενος παρὰ τοῦ βασιλέως. ἱ θὲ μη Ρ. — 7 και τοῦ βασιλέως Ρ. — 9 όμοῦ] εὐθὺς Ρ. — 13 ἐκεῖ Ρ. — 18 και οπ. Ρ. — 19—20 διαφόρως αὐτῷ ἐπώμνυτο καθαρός Ρ Theoph.

των σωανέντων, είδεν ένύπνιον τοιούτον, ως ότι, λαού πλείστου παρεστώτος τη είκόνι Χριστοῦ έν τη χαλκη πύλη τοῦ παλατίου, φωνή έγένετο έκ τῆς εἰκόνος λέγουσα δότε Μαυρίπιον. δν παι πρατήσαντες παρέστησαν πατενώπιον της 5 είκόνος. καί φησιν ή θεία φωνή που θέλεις, & Mau-558 Μ. ρίκιε, αποδώσω σοι, ένταῦθα ή έν τῷ μέλλοντι αίῶνι; δ δὲ άπούσας καί γενόμενος έντρομος είπεν φιλάνθρωπε πύριε. พ้อะ หล่ แก่ เหย์. หล่ ยบชีบ่ร เหย่โยบรยา ไหออชีกุหลเ สบรอง καί την γυναϊκα καί τὰ τέκνα και πᾶσαν την συγγένειαν 10 αύτοῦ Φωκὰ τῷ στρατηλάτη. διυπνισθείς οὖν δ βασιλεὺς άπέστειλε παραυτίκα τον παρακοιμώμενον άγαγεῖν Φιλιππικόν τόν γαμβρόν αύτοῦ διὰ τάγους. ఏς θεασάμενος τόν παρακοιμώμενον έν τοιαύτη ώρα και της έαυτου ζωής άπογνούς ήτήσατο ποινωνήσαι, και ούτως άπήει πρός τον βασιλέα 15 καταλιπών την ίδίαν γυναϊκα έπι σάκκου και σποδού κειμένην και κλαίουσαν. είτα είσειθών έν τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι ἔρριψεν ξαυτόν είς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως. δ δὲ βασιλεύς κελεύσας έξελθεῖν έξω τὸν παρακοιμώμενον ἀναστὰς έπεσεν είς τούς πόδας Φιλιππικού λέγων συγγώρησόν μοι, 20 άδελφέ, διὰ τὸν θεὸν ὅτι ῆμαρτόν σοι. ἕως ἄρτι γὰρ ὑπενόουν σε μέλλοντα νεωτερίζειν κατ' έμου, άλλα νυν άσφαλῶς ἔγνων ἀθῶον εἶναί σε τῆς ὑπονοίας ταύτης. παρακαλῶ ούν σε είπεϊν μοι, τίνα γινώσχεις έν τοις ήμετέροις τάγμασι Φωκαν στρατηλάτην. δ δε Φιλιππικός αναλογισάμενος έφη.

1 ποιλοῦ RV. — 2 τοῦ χριστοῦ AM Exc. — 4 ἐνώπιον BR. — 5 ὡ om. R. Exc. — 6 ἔνθα CR. — 7 εἶπεν CEGNP (ἔφη Theoph.) ἀποκριθεἰς εἶπεν ABV Exc. — 9 τὰ τέκνα αύτοῦ R. — καὶ πᾶσαν τὴν συγγ. αὐτοῦ om. AR. — 10 ὁ βασιλεὺς μαυρίιιος R ὁ μαυρίκιος P. — 13 τῆς ζωῆς (om. ἐαυτοῦ) Ν τῆς αὐτῆς ζωῆς vel τῆς ζωῆς αὐτοῦ recc. — 18 ἐξελθεῖν κελεόσας AB. — 20 διὰ τὸν θεόν, ἀθελφέ B ἀθελφέ om. P Theoph. — 23 τόποις καὶ τάγμασι RV. — 24 φωκὰν, φωκὰς ubique fere AGN.

1 σφαγέντων] αίχμαλώτων Ρ. — 8 γέγονε P Theoph. — 4 δν κρατήσαντες καί παφέστ. κατεν. τῆς εἰκόνος φησίν Ρ. — 8 ἐκεῖσε Ρ. — 15 σάκκου καὶ οπ. Ρ. — 24 ἀναλογισάμενος ἕνα, φησίν, γινώσκω Ρ. Ένα γινώσχω, όστις πρό καιροῦ πεμφθεἰς ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀντέλεγε τῷ κράτει σου. καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπεν ποίας ἐστὶν ἔξεως; ὁ δὲ Φιλιππικὸς λέγει νεώτερος, δειλὸς καὶ δρασύς. καὶ ὁ βασιλεύς φησιν εἰ δειλός, καὶ φονεύς. καὶ ἐξηγήσατο αὐτῷ τὸ ἐνύπνιον. ἐν αὐτῆ δὲ τῆ νυκτὶ ἐφάνη ἀστὴρ ૬ κομήτης. καὶ τῆ ἐπαύριον ἔφθασεν ὁ ἀποσταλεἰς μαγιστριανὸς φέρων ἀπόκρισιν τοιαύτην γίνωσκε, φησίν, ὡ βασιλεῦ, ὅτι δεξάμενος ὁ θεὸς τὴν μετάνοιάν σου τὴν μὲν ψυχήν σου διασώζει καὶ μετὰ τῶν ἁγίων κατατάττει, τῆς δὲ βασιλείας καὶ τῆς παρούσης ζωῆς μετὰ πολλῆς θλίψεως καὶ 10 559 Μ. κινδύνων ἐκπίπτεις. ἅπερ ἀκούσας Μαυρίκιος ἐδόξασε τὸν Đεὸν μεγάλως.

Τῆς τοίνυν μετοπωρινῆς ὥρας καταλαβούσης, καὶ τοῦ βασιλέως προστάξαντος Πέτρφ τῷ στρατηγῷ ἐν τῆ τῶν Σκλάβων χώρα τὸν λαὸν παραχειμάσαι, ἀντείπεν ὁ λαὸς μὴ 15 καταδεχόμενος τοῦτο. ὅθεν οἱ ἐπίσημοι τῶν ἀρχόντων φυγόντες, καὶ εἰς Ἐν τὰ πλήθη συναθροισθέντα προβάλλονται εἰς τὸ βασιλεύειν αὐτοῖς Φωκῶν τὸν στρατηλάτην. τοῦ δὲ Πέτρου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων ἐν τῆ πόλει παραγενομένων, Μαυρίκιος τὸ κατ' αὐτοῦ μίσος τῶν πολιτῶν εἰδὼς 20

13-18 cf. Theoph. p. 286, 14. - 18-p. 662, 8 cf. Theoph. p. 288, 21.

2 είπεν] έφη P et recc. nonnulli. — 5 δὲ om. AB Exc. — 7 ὦ om. B φησιν ὦ om. Exc. — 10 μετὰ πολλῶν θλίψεων R Exc. — 13 μετοπωρινής (μετοπορ. C μετωπωρ. R) BCPR μεθοπωρινής (μεθοπορ. EN) rell. Exc. — 18 αὐτῶν V Exc. αὐτοῖς om. B. — 19 ἐν τῆ πόλει om. A Exc. — παραγεναμένων AR.

4 ό βασιλεύς] ό μαυρίπιος Ρ. — παι έξηγησάμενος αύτῷ τὸ ένύπν. εύθὺς ἐν αύτῷ τῷ νυπτι Ρ. — 6 μαγιστριανὸς πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐρήμῷ πατέρας φέρων P Theoph. — 7 τοιαύτην] παρ' αὐτῶν οῦτως Ρ (παρ' αὐτῶν ἀπόπρ. τοιαύτην Theoph.). — 9 ἀγίων σε πατατάττει P Theoph. — 13 τοῦ βασιλέως] μαυριπίου Ρ. — 16 τοῦτο παι ἐστασίασεν Ρ (παι στάσιν ἑμελέτησαν Theoph.). — 17--18 προβάλλονται ἅρχοντα φωπάν τὸν πένταρχον P Theoph. — 20 εἰδὼς ἀπέγνω και ởὴ μεσούσης Ρ.

TEQPTIOT MONAXOT

μεσούσης νυπτός ἀποδυσάμενος τὴν βασιλιπὴν ἐσθῆτα καὶ ἰδιωτιπὴν ἐνδυσάμενος εἰσῆλθεν εἰς δρόμωνα σὺν τῆ γυναιπὶ καὶ τοῖς τέπνοις αὐτοῦ φεύγων τὴν ἐπανάστασιν τοῦ λαοῦ. πᾶσα γὰρ ἡ πόλις δι' ὅλης νυπτός αἰσχίσταις ὕβρεσι καὶ 5 ἀπειλαῖς αὐτὸν ἕβαλλον. ἀνέμου δὲ μεγάλου πνεύσαντος, καὶ μετὰ πινδύνων μεγίστων εἰς τὸν ἅγιον Αὐτόνομον διασωθεἰς παραδόξως, εὐθὺς ἐπιτίθενται αὐτῷ σφοδρότατοι πόνοι ἀρθρίτιδες, ὡς ποδαλγίας καὶ χειράγρας καλοῦσιν.

560 M.

[κα'. Περί Φωκᾶ.]

Μετὰ δὲ Μαυρίκιον ἐβασίλευσε Φωκᾶς δ Καππαδόκης καὶ τύραννος ἔτη η΄. ἐλθὰν γὰρ εἰς τὸ Ἐβδομον σὺν τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ, καὶ τῶν πολιτῶν ἐκεῖσε πάντων συναθροισθέντων, ἀναγορεύεται βασιλεὺς εἰς τὰν ναὰν τοῦ προδρόμου, καὶ οὕτως εἰσῆλθε τὸ κακὸν εἰς τὰ βασίλεια. μετὰ
15 δὲ ταῦτα στασιάσαντες οἱ δῆμοι καὶ κράζοντες· ὁ Μαυρίκιος οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καλῶς ἔχει, πρὸς τὰν φόνον κινεῖται Μαυρικίου ὁ ἀλάστωρ, καὶ δὴ κελεύσας, ἥχθη δέσμιος εἰς τὸν Εὐτροπίου λιμένα. προκολάζων δὲ αὐτὸν ὁ μιαιφόνος τῆ θεωρία ἀναιρεθῆναι τοὺς πέντε ἄρρενας υίοὺς αὐτοῦ
20 ἕμπροσθεν αὐτοῦ ἐπιτρέπει. ὁ δὲ Μαυρίκιος φιλοσοφῶν

10-14 cf. Theoph. p. 289, 12. - 14-p. 663, 10 cf. Theoph. p. 289, 29.

1 την – 2 ένδυσάμενος om. G et recc. quidam. – 2 δρόμονα ACGN δρόμονας R. – 4 αίσχίσταις ABP Exc. αίσχίστοις rell. – 6 μεγίστων πινδύνων C πινδύνων μεγάλων V πινδύνου μεγίστου Exc. – 8 άρθητιδες P άθρίτιδες EGV άθρήτιδες A. – ποδαλγίας P Theoph. ποδάλγας AEGV ποδάγρας BCNR Exc. – χειράλγας A. – 12 άθροισθέντων V et recc. nonnulli. – 15 παι om. AB. – 17 μαυριπίου ABP τοῦ μαυριπίου rell. – 20 ξμπροσθεν αύτοῦ om. BV.

2 άμφιασάμενος P. — 5 ἕβαλλεν P. — 8 τινές παλούσιν P. — 18 έν τῷ ναῷ P. — 17—20 μαυρ. παρευθύς ὁ ἀλάστωρ, δυ ἐν χαλκηδόνι δέσμιον ἀγαγῶν εἰς τὸν εὐτροπίου λιμένα, προαναιρούνται οἱ πέντε ἄρρενες αὐτοῦ παῖδες, προκολάζων αὐτὸν ὁ μιαιφόνος τῷ θεωρία ταύτη. ὁ δὲ μ. P (Similia Theoph.). τό δυστύχημα συνεχώς έπεφθέγγετο δίκαιος εί, κύριε, καί δικαία ή κρίσις σου. της δε τιθηνης ύποκλεψάσης εν έκ τῶν πέντε βασιλικῶν παιδίων καὶ τὸ ἰδιον αὐτῆς πρὸς άναίρεσιν άντιδιδούσης, δ Μαυρίπιος ού πατεδέξατο, άλλά τὸ ἔδιον ἐπεζήτησεν ἐλθεῖν καὶ αὐτὸ ἀναιρεθῆναι. οῦτω 5 561 Μ. τοίνυν και νόμω φύσεως και τρόπω πρείττονι και απροτάτη μετανοία ύψηλότερος γεγονώς Μαυρίπιος δ βασιλεύς ύπαλλάττει καὶ αὐτὸς δμοίως τὸν βίον μετὰ πολλῆς ὑπομονῆς καὶ εὐγαριστίας, ὅθεν καὶ κληρονόμος γέγονε τῶν αἰωνίων άναθών. του δε άθλίου Φωκά προστάξαντος τεθήναι τάς 10 τούτων πεφαλάς έν τῷ πάμπω τοῦ τριβουναλίου, έξήρχοντο οί τῆς πόλεως καὶ έθεώρουν αὐτὰς ἕως ἐπώζεσαν, καὶ τότε συνεγώρησεν αὐτὰς τοῖς ποθοῦσιν ἀποδοθηναι. οἱ δὲ δεξάμενοι κατέθεντο αύτας έν τοις πρέπουσι τόποις. την δέ Μαυρικίου γυναϊκα σύν ταις τρισί θυγατράσιν αύτης έν 15 μοναστηρίω καθείοξεν.

Καλλιγράφος δέ τις εύλαβής έν Άλεξανδρεία έκ παννυγίδος οικαδε πορευόμενος μεσούσης νυκτός, καθ' ην ήμεραν άνηρέθη Μαυρίκιος, δρά τούς άνδριάντας έκ των βωμών καθελκυσθέντας καὶ βοῶντας ἀνηρέθη Μαυρίκιος καὶ τὰ 20 τέπνα αύτοῦ. ὅπερ σημειωσάμενος δ παλλιγράφος, ἡλθεν

10-13 cf. Theoph. p. 291, 2. - 14-16 cf. Theoph. p. 293, 20. - 17-p. 664, 2 cf. Theoph. p. 291, 17.

1 τῷ δυστυχήματι N. — 2 τιθήνης Ε τιθινής DGP τηθι-νής B τιθηνοῦ V. — 8 τὸν βίον ὁμοίως B ὁμοίως m. 1 spr. v. G om. D. — 17 ἐν ἀλεξανδφεία εόλαβὴς A εόλαβὴς om. CLN.

2. 3 ένα τῶν πέντε βασιλ. μειραχίων και το ἐαυτῆς πρός P Theoph. — 4 ἀντιδούσης P (ἐπιδωσάσης Theoph.). — 5 ἐλθεϊν — ἀναιφεθῆναι om. P Theoph. — 6—10 οῦτω τοίνυν και νόμου (νόμων Theoph.) φύσεως διφηλότερος γεγονώς μαυρίκιος και τρό-πο πρείττ. και άκροτ. μεταν. τών μελλόντων άγαθῶν κληρονόμος ὑπαλλ. και αύτός όμ. τ. βίον μετά π. ὑπομ. τε και εύχαριστείας. ό δε φωνάς προστάξας τεθήναι Ρ. - 11 κεφαλάς 5 Ρ. - 12 καλ τότε - 14 τόποις om. P Theoph.

άνθρωπος μεθ' ήμέρας δέκα μηνύων την Μαυρικίου τελευτήν. δ δέ γε άλάστως Φωκᾶς μετ' όλίγον χρόνον καὶ την γυναῖκα Μαυρικίου ἅμα ταῖς τρισὶ θυγατράσιν αὐτῆς ἀνείλεν ἐν τῷ μόλῷ τῶν Εὐτροπίου, οὐ μην δὲ άλλὰ καὶ 5 πᾶσαν την συγγένειαν Μαυρικίου διώλεσεν δ παράνομος εἰς πλείονα τῶν χριστιανῶν ὅλεθρον. οὐ γὰρ διέλειπε τῆ τῶν 'Ρωμαίων ἕκτοτε βασιλεία δυστυχήματα ποικίλα τε καὶ ἐπάλ-582 Μ ληλα. ὅ τε γὰρ Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς την εἰρήνην διέλυσεν, καὶ ^πΑβαροι την Θράκην ἐδήωσαν, καὶ 10 ἄμφω τὰ στρατόπεδα τῶν 'Ρωμαίων διέφθειραν καὶ ἐξήλειψαν διὰ τὸ τὸν ἀνόσιον καὶ βέβηλον προτιμῆσαι τοῦ ἐννόμου καὶ εὐσεβοῦς βασιλέως. πρὸς δὲ τούτοις καὶ θυῆσις ἀνθρώπων τε καὶ κτηνῶν καὶ ἀφορία τῆς γῆς πολλὴ γέγονε

15 πολλούς ίγθύας τεθνάναι.

Ο οὖν δόλιος Φωκας μετὰ πάντων αὐτοῦ τῶν ἀμετρήτων κακῶν προσέθηκε τελευταῖον καὶ τοῦτο ποιήσας γὰρ ίππικὸν ἠτάκτησεν. τῶν δὲ δήμων τοῦτο μὴ καταδεξαμένων, ῦβρισαν αὐτὸν λέγοντες πάλιν εἰς τὸν καῦκον ἔπιες, 20 πάλιν τὸν νοῦν ἀπώλεσας. ἐφ' οἶς μανεἰς ὁ θεομάγος πολ-

καί χειμών βαρύτατος, ώστε παγήναι την θάλασσαν καί

2-4 cf. Theoph. p. 295, 7. - 4-6 cf. Theoph. p. 296, 3. -6-12 cf. Theoph. p. 290, 12. - 12-15 cf. Theoph. p. 296, 5; 297, 11. - 16-p. 665, 6 cf. Theoph. p. 296, 25.

4 μώλφ BN. — τῶν] τῶ B τὸν A. — 6 διέλιπε BELV. — 6.7 τὴν — βασιλείαν M τῆ — βασιλείαν G τὴν — βαζί. B. — 7 ἐπάλληλα BPR ἀλλεπάλληλα rell. — 9 ἐδήωσαν BER Exc. de insid. ἐδίωσαν ALNP ἐδίωξαν CGV et m. 2 A. — 10 στρατεύματα CRV. — 11 προτιμῆσαι καὶ βέβηλον N. — 16 δόλιος om. B (cf. infra P). — 17 προσέθεικε D προστέθεικε V. — 18 ἤτάκτισεν (ἡτ. C) CG Exc. — 20 δ θεομάχος μανείς L δ θεομάχος om. B (cf. P).

2 άλάστως] αίμοβόςος P. — 8 άνείλεν ώσαύτως έν P. — 10—12 διέφθειςαν είς έξάληψιν ώς τον άνόσιον και τύςαννον τοϋ εύσεβοῦς ποοτιμησάμενοι (l. -μενα) P (cf. Theoph. p. 290, 19). — 16—19 δ ούν φωκᾶς ποιήσας ίππικόν, ῦβοισαν αύτον οἰ δήμοι λέγοντες (rell. om.) P. Theoph. — 20 έφ οἶς μανείς και τον Επαιχον έπιτρέψας πολλούς P Theoph. λοὺς μὲν ἀκρωτηρίασε καὶ τὰ μέλη αὐτῶν ἐν τῷ σφενδόνι ἐκρέμασεν, πολλοὺς δὲ ἀπεκεφάλισε καὶ ἄλλους ἐσάκισεν. τὸν δὲ λοιπὸν πλείονα λαὸν τῷ ὑπάρχῷ ἐπέτρεψεν ἀποκλεῖσαι αὐτούς, ὅπως μετὰ ἡμέρας τινὰς παραδώση αὐτοὺς τῷ ∂ανάτφ. οί δὲ ὅχλοι ἐπισυναχθέντες καὶ πῦρ εἰς τὸ 5 πραιτώριον βαλόντες, ἐξῆλθον οί δέσμιοι πάντες καὶ ἔφυγον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἔφθασεν ἡ ὀργὴ καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀσεβοῦς Φωκᾶ ἀνθ' ὡν ἔδρασεν ἀναριθμήτων κακῶν. Ἡράκλειος γὰρ ὁ στρατηγὸς Ἀφρικῆς πλοῖα πολλὰ ἐξοπλίσας 568 Μ. καὶ στρατὸν ἄπειρον ἐξ Ἀφρικῆς καὶ Μαυριτανίας ἐπισυνά- 19 ξας τὴν Κωνσταντινούπολιν κατέλαβεν ἐπιφερόμενος καὶ τὴν ἀχειροποίητον εἰκόνα τοῦ κυρίου, ὡς φησι Γεώργιος ὁ Πισίδιος. καὶ πολέμου κροτηθέντος ἐνίκησεν Ἡράκλειος τῆ χάριτι Χριστοῦ Φωκᾶν τὸν ἀλιτήριον. οὖτινος ἡττηθέντος Φωτεινός τις ἐκ τῶν μεγιστάνων προεπιβουλευθεἰς ὑπὸ 15 Φωκᾶ εἰς τὴν σύζυγον εἰσῆλθεν ἀθρόως μετὰ πλήθους στρατιωτῶν εἰς τὸ παλάτιον καὶ τὸν ἄθλιον Φωκᾶν ἀτίμως

7-14 cf. Theoph. p. 298, 16. - 14-p. 666, 13 cf. Nicephori Breviar. p. 4, 19.

1 μέν οπ. L et recc. quidam. — έν τῷ σφενδόνι (-ώνι C -ῶνι D) ACDEGP έν τῆ σφενδῶνι M έν τῆ σφενδόνη BLRV. - 2 δὲ καὶ ἀπεπεφάλισε LP. — ἐσάπισεν (-ησεν EM) BENPRV. ἐσάπκισεν (-ησεν A) AC et G m. 1 ex ἐσάπισεν corr. — 3 ἐπάφχω BPRV. — 4 μεθ' ἡμέρας BE. — παραδώσει codd. praeter DR. - 7 καὶ ἡ ὀργὴ ἐπὶ A καὶ om. M Exc. — 8 ἔδρα AB. — 14 χριστοῦ ABPV τοῦ χριστοῦ rell. — ἀλητήριον CGNP. — 15 φωτινός AGM Φάτιος Nic.

3 τόν δὲ — 5 δανάτφ om. P Theoph. — 5 συναχθέντες δὲ οἰ δῆμοι P (σωρευθέντες δὲ οἰ πράσινοι Theoph.). — 7—10 μετὰ δὲ τ. (ἔφθασεν — 8 κακῶν om. P Theoph.) ἐξοπλισάμενος ἡρακλ. ό στρατ. ἀφρ. καὶ λαβὼν πλοΐα καστελλομένα πλείστα καὶ στρατόν P. — 10. 11 μανο. κατέλαβε τὴν πόλιν P. — 11 καὶ om. P. — 16 σὸν πλήθει P. — 17 sqq. sic in P: καὶ τὸν φ. ἀρπάσας καὶ τὴν βασίλ. ἀποδόσας ἐσθῆτα καὶ μέλ. χιτων. ἐνδύσας καὶ ἐδωμιον εἰς πλοΐον εἰρίας καστεχίας καὶ εἰρωρος ἐσῶς του και του. καὶ πρῶστον μὲν αὐτοῦ τὸν διὰ ξίφους

έκ του θρόνου άναστήσας της βασιλικής έσθητος άπεγύμνωσεν, καί ένδύσας αὐτὸν μέλανα γιτωνίσκον καὶ κλοιὰ τῷ τραγήλω αύτοῦ περιθείς ἄτιμόν τινα και έλεεινον προς Ήράκλειον απήνανεν. ^δν Ηράκλειος θεασάμενος είπε ποός αυ-5 τόν ουτως, άθλιε, την πολιτείαν έδιοίκησας. δ δε άπεγνωσμένος έκεινος άνθρωπος άποκριθείς έφη συ κάλλιον έχεις διοικήσαι. καὶ πρῶτον μὲν ἐκέλευσεν Ἡράκλειος τὰς 564 Μ. γείρας καί τους πόδας αύτου άφαιρεθήναι, και μετά τουτο έκ των ώμων ακρωτηριάζεσθαι λώρους, τὰ δὲ αίδοῖα έκτέ-10 μνεσθαι καί κοντοίς άναρτασθαι διά τάς άμετρους υβρεις. ως έπραξεν, έπειτα δε και την κεφαλην μαγαίος τέμνεσθαι, τό δε κατεσκηλιτευμένον σώμα του δυσωνύμου συρόμενον κατά την τοῦ Βοός λεγομένην ἀγοράν τῷ πυρί παραδίδοσθαι. Ούκ απεικότως ούν έγραφεν δ μέγας Ισίδωρος πρός 15 τινα περί τῆς δυστροπίας τῶν Καππαδοκῶν τοιάδε τί σοί καί τῷ γένει τῷ θηροτρόπω; τί σοι και τῷ ἀλλοφύλω και πονηροτάτω έθνει; τί τοῖς δυσγενέσι συμφύρη; οί ἀλλόφυλοι γάρ έκ Καππαδοκών άνήγθησαν, και άπόγονοι Καππαδοκών άλλόφυλοι, έξ άλλοφύλων δε Γαβαωνίται. Καππαδόκαι δη-20 λονότι Γαβαωνίται πέλουσιν. έγων ούν την έκεινων πονηρίαν άνάγραπτον έγγύθεν, τι θαυμάζεις τούς ψευδολόγους

15-17 Isidori Pelus. Epp. I, 351 Migne Tom. 78, 381 D. -17-p. 667, 1 ib. I, 281 Migne 348 A.

2 μέλαινα BR. — 5 διώκησας Exc. et una littera ante δι erasa V διοίκησας P. — 6 άποκριθεις om. MRV. — 10 κόντοις BCGP Exc. et ut vid. A. — 12 κατεσκηλητευμένον Exc. κατεσκελιτευμένον G. — 13 τοῦ om. BMR. — 14 — р. 667, 16 in solis codd. ABP extant. — 14 ἔγραψεν B. — 16 δηριοτρόπω A. — 17 δυσγενέσι] γένεσι B. — 19 et 20 γαββαωνίται B. — 20 πονηρίαν] δυστροπίαν B.

εύθὺς ἔτι ποὸς τῷ πλοίω ὄντι καταψηφίζεται θάνατον, ἔπειτα δὲ χεῖφας ἐκ τῶν ὥμων ἀκφωτ. καὶ τῶν αἰδοίων ἐκτέμνεσθαι καὶ κ. ἀναφτ. οὕτω τε τὸ σῶμα συφέντα κατὰ τὴν τοῦ β. λεγ. ἀγ. καυθῆναι. Similia Nic. — 16 καὶ τί σοὶ Ρ. — 19 καὶ καππαδόκαι Ρ. καί κακοσγόλους Καππαδόκας; τί τους οίνοδυνάστας καί γιγαντοποιλιολάτρας έρεθίζεις; τί τούς λυσσώδεις πύνας άγριαίνεις, ών τὰ δήγματα θάνατος; τί τὰς λοιδόρους γλώσσας παραθήγεις; τι τὰς ξαυτοῦ γραίνεις δπολήψεις ἐκείνοις συγκρινόμενος καί συμπεριφερόμενος; οίς και άνδραπόδοις τις 5 γρήσασθαι νουνεγής ούκ ανέγεται. και γοῦν ἔφης ανάξια μέν τῶν πάλαι θείων πατέρων τὰ ἤθη τῶν νῦν δρωμένων Каппабоной, най ойн ён тойтон ёневнойс усуствовая ношζεις. άλλ' έγωνε Καππαδόκας τους άγίους έκείνους σύμφημι γεγενήσθαι, καί τοῦτο μάλιστα γνώρισμα τῆς τούτων ὑπάργει 10 κακοφροσύνης. εί γὰρ μη ἐκ τούτων ἐκείνοι ἐξέλαμψαν, είγεν αν απολογίαν το κάκιστον και κακόηθες έθνος την γενικήν πονηρίαν ώς ξμφυτον, και αίτιον αν τής κακίας τόν δημιουργόν έποιήσαντο. άλλ' έν έκείνοις τοῖς θεοφόροις άνδράσι λαμψάσης της φύσεως, έν τούτοις έκδήλως τα της 15 γνώμης γνωρίζεται.

$[\kappa\beta']$. Π eql 'Hqaklelov.]

Μετὰ δὲ Φωκᾶν ἐβασίλευσεν Ἡράκλειος ἔτη λ΄. ὃν Σέργιος δ πατριάρχης καὶ ή σύγκλητος μετὰ παντός τοῦ λαοῦ ἀνηγόρευσε βασιλέα ἐν τῆ μεγάλη ἐκκλησία. ἀπὸ δὲ 20

1-16 Isid. ib. I, 351; 352 Migne 384 A. - 18-p. 668, 2 Niceph. p. 5, 8.

2 τὰς Α. — 3 δόγματα Β. — 6 οὐκ ἀνέχεται νουνεχής Β. — 10 ὑπάρχει οm. Β. — 12 ἂν om. Β Isid. — τὴν γεννικὴν ἔχων πονηρίαν Α.

7 πατέφων βασιλείου και γρηγοφίου P (invito Isid.). — 14 τὰ τῆς θεοστυγοῦς και θηριώδους τε και δαιμονιώδους γνώμης γνωρίζεται πρόδηλα P (Isid. ut AB). — 18—p. 668, 7 δν σ. δ πατρ. και πῶς δ λαὸς τῆς πόλεως ἀναγορεύσας ἐν τῆ μεγ. ἐκκλ. βασιλέα συνεργοῦντος και συμπράττοντος ὑπὲρ πάντας κρίσπου τοῦ ἐπάρχου και γαμβροῦ φωκῶ εἰς τὰ βασίλεια καθίσταται λίαν εὐφημούμενος ὑπὸ πάντων ὡς τοῦ τυράννου καθαιρέτης. ὁ δὲ κρίσπος αὐτίκα στρατηγὸς καππαδοκίας ἀποσταλεἰς κάκεισαι τὸν ἡράκλειον διαλοιδορήσας και μετ' δλίγον ἐν κ. γεν. ἔφη πρὸς αὐτὸν ἡράκλειος ἐπὶ συγκλ. P (cf. Niceph.). τῆς ἐκκλησίας αὐτὸν παραλαβόντες εὐφημοῦντες κροτοῦντες δοξάζοντες εἰς τὰ βασίλεια εἰσήγαγον. συνέπραττε δὲ τούτοις καὶ συνευδόκει πλέον Κρίσπος ὁ ῦπαρχος καὶ γαμβρός τοῦ Φωκᾶ. μετὰ δέ τινα χρόνον στρατηγὸν αὐτὸν ποιήσας 5 Καππαδοκίας ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν. ἐκεῖ τοίνυν ἀπελθῶν ἐλοιδόρει Ἡράπλειον. μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐν Κωνσταντινου-565 Μ. πόλει γενόμενος, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ συγκλήτου γαμβρὸν οὐκ ἐποίησας, ταλαίπωρε, καὶ πῶς ἂν φίλον ποιήσειας; εἶτα κληρικὸν αὐτὸν καταστήσας ἐν τῆ μουῆ τῆς 10 Χώρας περιώρισεν, ἐν ἦ καὶ μετ' ὀλίγον τὸ πέρας τοῦ βίου ἐδέξατο.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Χοσρόης ἀποστείλας κατὰ Ῥωμαίων ἡγεμόνα Σάϊτον καλούμενον μετὰ πολλῆς δυνάμεως πᾶσαν τὴν ἀνατολὴν ἡφάνισεν. ἐλθὰν 15 δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰκανὸν χρόνον ἐν Χαλκηδόνι ἐκάθισεν. ὡς τὸν Ἡράκλειον μεθ' ὑποκρίσεως εἰρηνικῶς προσκαλεσάμενος τὰ πρός ἀγάπην ὡμίλησεν. τοῖς δὲ ἀπατηλοῖς αὐτοῦ καὶ δολίοις λόγοις πιστεύσας ὁ βασιλεὺς ἐκπέμπει σὺν αὐτῷ τῷ ἀσεβεῖ πρὸς Χοσρόην πρέσβεις εἰρήνης μεγιστάνας 20 ο΄, οὖς παφαλαβῶν Σάϊτος ἐκ Χαλκηδόνος καὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀργὴν διελθῶν ἀτίμους ἅμα καὶ δεσμίους ἀπήγαγεν.

2-4 Nic. p. 4, 4. -4-11 E Nic. p. 5, 16-7, 2 in brevius redacta. -12-p. 669, 5 cf. Nic. p. 9, 12.

3 έπαρχος BPRV. — 7 γενόμενος AP γενό B γενόμενον rell. — 9 καταστήσας] ποιήσας B Leo Gramm. — 10 έν ή και έτελεύτησεν B Leo Gramm. (cf. infra P). — και μετ' όλίγον AV και οm. CEG N R. — 12. 13 κατὰ ξωμαίων άποστείλας N. — 13 σαίτον C σάητον B et sic deinceps. — 19 τῷ ἀσεβεί om.. B et Exc. de legatt. (cf. infra P).

9 καταστήσας] άποκείρας P. — 10 έν f καί άπέθανεν P. — 12 ό δὲ τῶν (οπ. μετὰ δὲ ταῦτα) P. — 13 καλούμενον οπ. P. — 14—19 sic in P: καί πᾶσαν τὴν ἀν. ἐρημόσας καί ἐν κ. ἐλθῶν περιεκάθησεν ἰκανὸν χρόνον ἐν χ. δς τὸν ἡρ. ἐκεῖσε μεδ΄ ὑποκρ. εἰρ. ἐν πλοίω καθεζομένω (l. -ον) προσομιλήσας, ἐκπέμπει σ. αὐτ. πρός χ. ἡράκλειος πρ. εἰρ. — 20 ὁ σαίτιος P. — 21—p. 669, 1 ἀτίμους καί δεσμ. ἀπήγ. πρός χοσρόην. ὁ δὲ τὸν P. ό δὲ Χοσφόης τὸν μὲν Σάϊτον ὡς τὸν Ἡφάκλειον ἰδόντα καὶ μὴ συλλαβόντα ἀποδεῖφαι ἐκέλευσεν, τοὺς δὲ πφεσβευτὰς ἐν φφουφαῖς καὶ μεγίσταις κακουχίαις κατεδίκασεν. πεφὶ ὦν ἀθυμία πολλὴ καὶ θλίψις κατεῖχε τὸν βασιλέα καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν. ἐγένετο δὲ καὶ λιμὸς ἰσχυφὸς καὶ θανατικὸν 5 μέγα, καὶ δ ἥλιος ἦμαυφώθη, καὶ ἔβφεξε κόνιν.

Τότε καὶ οἱ "Αβαροι πρός τὸν βασιλέα ἦλθον εἰρήνην αἰτούμενοι δῆθεν. οὒς δεξάμενος καὶ πρόκενσον πρὸς τὴν Ἡράκλειαν ποιησάμενος τοὺς ἀποκρισιαρίους ἀνέπαυεν. οἱ 566 Μ. δὲ τὸ κακὸν ἐν ταῖς καφδίαις ἔχοντες τοῖς ὁμοφύλοις ἐδή- 10 λωσαν τάχιστα φθάσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πλοῦτος αὐτοῦ παρ' ἡμῖν ἐστιν. τῶν δὲ ἀγρύπνων δαιμόνων μηδ' ὅλως ἀμελησάντων, τὸν τόπον κατέλαβον. τότε τῷ προμηθεία τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῷ καφδία μόλις εἰς τὸ Βυζάντιον διαλαθών αὐτοὺς ἀποκαθί- 15 σταται ὁ βασιλεύς. οἱ δὲ τοῦτον ἐπιδιώξαντες ἕως τόπου πολλοῦ καὶ μὴ φθάσαντες πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ εἰληφότες καὶ τὰ Θροκῷα μέρη δηώσαντες ἦχμαλώτευσαν ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας χιλιάδας ο΄ καὶ ὑπέστρεψαν εἰς τοὺς τόπους αὐτῶν.

5-6 cf. Nic. p. 12, 4; 7. - 6? - 7-20 cf. Nic. p. 12, 29.

4 άθυμία πολλή και θλίψις CPRV άθ. και θλ. πολλή rell. Exc. — είχε RV. — 6—7 κόνιν τότε. και R κόνιν. και τότε Α. — 7 οι οπ. CGR. — 8 την ήρακλείαν AG Exc. τον ήρακλειον Β. — 9 άνέπαυσεν G διανέπαυεν Ν. — 18 διώσαντες AENP διώξαντες CRV διωλέσαντες G.

1 ἰδόντα] ὁμιλήσαντα P. — 2 ἀποδείφας ἀνείλε τοὺς δὲ P. — 4 βασιλέα] ἡράπλειον P. — 7—17 καὶ ἡλθον οἱ ἄβαφοι ποὸς ἡράπλειον εἰο. αἰτ. δῆθεν. δν ἀπατήσαντες ὁμοίως καὶ ποὸς τὴν συλιμβρίαν ἐξαγαγόντες, μόλις εἰς τὸ βυζάντιον διασάξεται σὺν ὀλίγοις αἰσθόμενος τὴν ἐπιβουλὴν καὶ τὸν δόλον αὐτῶν, ἀπο βαλὼν τὴν βασιλικὴν ἐσθήτα. οἱ δὲ τοῦτον ἐπιδιώκοντες μέχρι τοῦ ἑβδόμου καὶ τὴν φορεσίαν αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ὑπηρεσίαν εἰληφότες P. — 18 μέρη πάντα P. — 19 γυν. χωρίς τῶν ἀναιφεθέντων χιλιάδας σο' P.

TEQPTIOT MONAXOT

Είτα πάλιν Χοσρόης δ δυσσεβής ἀποστείλας ἕτερον άργοντα κατά Ρωμαίων δνόματι Σάρβαρον μετά πλείστης δυνάμεως και πασαν έρημώσας την άνατολην και την Ίερουσαλήμ δορυάλωτον λαβών έλαφυρανώνησει αύτην πασαν, ού 5 μήν δε άλλα και πολλήν και απάνθρωπου αναίρεσιν ποιησάμενος καί τον τίμιον καί δίγιον σταυρόν σύν τω πατριάργη Ζαγαρία λαβών και λαόν άπειρον έξ Γερουσαλήμ αίγμαλωτεύσας καί είς Περσίδα πέμψας ήλθε πρός την Άσίαν καί την γην των Ρωμαίων. δ δέ γε βασιλεύς Ηράκλειος την 567 Μ. 10 άγλαν έορτην τοῦ πάσχα τελέσας τάδε πρός τὸν πατριάργην έφη είς γείρας της θεομήτορος αφίημι την πόλιν ταύτην καί τον υίόν μου. καί ταῦτα είπων λαβών μετά γεῖρας την θεανδρικήν άγειροποίητον μορφήν κατά Περσῶν ἐστράτευσεν. καί δή προσκαλεσάμενος τον Τούρκον είς συμμαγίαν κατά 15 πάροδον, έξ ού και φύλαργον και πληθος Τούρκων άρας, έξώρμησε κατά Περσῶν έν δυνάμει βαρεία σφόδρα διὰ τοῦ Εύξείνου πόντου.

 568 Μ. Οί δὲ "Αβαροι τὰς σπονδὰς διαλύσαντες, ασπερ Ἡράκλειος δώροις πρός αὐτοὺς βεβαιώσας ἐκίνησεν, τῷ τείχει
 20 τοῦ Βυζαντίου προσπελάζουσιν εὐθύς τε πάντα ἐνεπύριζον τὰ

1-3 cf. Nic. p. 15, 5. -3-9 cf. Theoph. p. 300, 30. -9-10 cf. Theoph. p. 302, 32. -10-12 cf. Nic. p. 15, 13. -12-13 cf. Theoph. p. 303, 17. -14-17 cf. Nic. p. 15, 17. -18-p. 671, 5 cf. Nic. p. 17, 16.

4 δοριάλωτον CDP et fort. G. — πᾶσαν PRV ἕπασαν rell. — 5 πολλὴν ἀπάνθρωπον ποιησάμενος ἀναίρεσιν Β ἀνάνθρωπον πολλὴν ποιησ. (om. ἀναίρεσιν) Μ πολλὴν ἀπανθρωπίαν καὶ ἀναίρεσιν ποιησ. RV. — 6 ἅγιον καὶ τίμιον R τίμιον καὶ ζωοποιὸν C τίμιον (om. καὶ ἅγιον) P. — 11 χεῖρας σου καὶ B Leo Gramm. — ἔφη] εἰρήκει B om. A. — 12. 13 τὴν θεανδρικὴν μετὰ χείρας RV. — 19 ἐκείνησεν AG ἐκήνησεν Μ ἐκείσε C ἐκαίνισεν Tafel.

 1 δ δυσσεβής et έτερον et v. 2 δνόματι om. P. — 4 παραλαβών P. — 9 δ δέ γε ήράπλειος τελέσας την έορτην τοῦ πάσχα P. — 10 τάδε — 12 είπών om. P. — 12 και λαβών εἰς χείφας P. — 13 μορφήν και τῷ δεογράφφ τούτφ πεισδείς κατά P.

XPONIKON

προάστεια, καὶ ὅσπερ ἀναμερισάμενοι Πέρσαι μὲν τὰ τῆς ἀσιάτιδος γῆς κατεδήουν, Ἄβαροι δὲ τὸν ἐπὶ Θράκης διἐφθειρον τόπον. ὅθεν διαπονηθέντες οί πολιται καὶ πρὸς τοὺς Ἀβάρους πόλεμον συνάψαντες καὶ πολλὰς χιλιάδας ἐξ αὐτῶν κατασφάξαντες πρὸς τὴν ἰδίαν γῆν ἐξήλασαν.

Ο δὲ Χοσφόης μαθών τὴν Ήφαλλείου μεγίστην ἔφοδον καὶ σατφάπην ἐν χιλιάσιν ὑπλιτῶν λ' κατ' αὐτοῦ ἐκπέμψας, συμβολῆς γενομένης ἀνηφέθησαν πάντες. τῶν ὑπολειφθέντων δὲ Περσῶν κατὰ Χοσφόου μανέντων, ἐφ' ἐνὶ τῶν βασιλικῶν οἴκων τοῦτον κατέκλεισαν, προύθηκαν δὲ αὐτῷ χρυσόν 10 καὶ ἄργυφον καὶ λίθους εἰπόντες πρός αὐτόν· ἀπόλαυε τούτων καὶ μόνων, δι' ὧν καὶ τοὺς Ῥωμαίους καθ' ἡμῶν ἤγαγες. καὶ οὕτω λιμῷ καὶ δίψει τιμωφήσαντες αὐτὸν αἰσχρῶς ἀνεῖλον. Ἡφάκλειος δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Περσίδα εἰσβαλῶν τάς τε πόλεις καθήφει καὶ τὰ πυρεῖα διέστρεφεν, 15 ἐφ' ὧν εὐφέθη Χοσφόου τὸ μυσαφὸν ἐκτύπωμα ἐν τῷ τοῦ οἴκου στέγη ὥσπεφ ἐν οὐφανῷ καθήμενον. ἑαυτὸν γὰφ ὁ ἄθεος ἀποθεώσας οῦτως ἀνεστήλωσεν, ἐν ῷ ἄστφα καὶ 569 Μ. ἡλιον καὶ σελήνην κατασκευάσας ἀγγέλους περιεστῶτας αὐτῷ σκηπτούχους καὶ βροντὴν διὰ μηχανῆς γίνεσθαι καὶ βρέχειν 20

6-8? cf. Nic. p. 19, 3. - 8-14 cf. Nic. p. 19, 20. - 14p. 672, 3 cf. Nic. p. 16, 18.

2 διέφθειçαν ABR. — 3 διαπορηθέντες Tafel cum Leone Gramm. Sed διαπονηθέντες etiam Theodosius Melitenus. — 7 έν χιλιάσιν P έναχιλιάσιν A ένα έν χιλιάσιν rell. — 11 άπόλαβε BG. — 12 και μόνον AGM Exc. de ins. om. RV. — και ante τούς om. RV. — 13 δίψη BEM Exc. — 15 πυρεία EV πυρία B πυρία AR πύρια CGNP. — 19 και άγγέλους R άγγέλους τε V. — 20 διά τιυος μηχανής βροντήν N.

4.5 έξ αὐτῶν χιλιάδας P. — 7 sqq. ἐππέμψας καὶ πάντων τούτων ἀναιφεθέντων μαχησαμένων μετὰ ἡφακλείου καὶ τῶν πεφσῶν κατὰ χ. μανέντων καὶ ἐφ' ἐνὶ τ. βασ. οἶκ. τ. κατακλείσαντες ἄτφοφον, πφοὐθηκαν χουσὸν καὶ ἄφ'. καὶ λίθον πλεῖστον λέγοντες· ἀπόλανε P Nic. — 14 ὁ βασιλεὺς om. P. — πεφσικὴν P Nic. — 16 ηῦφηται P Nic. — 20 διαμηχανῆ P.

Georgius Monachus ed. de Boor. IL.

43

δπόταν θελήσειεν έτεγνάσατο. όπερ βδέλυγμα θεασάμενος δ βασιλεύς Ηράπλειος είς γην πατέστρεψε παί ώς πονιορτόν διέλυσεν. ταῦτα δὲ Σάρβαρος ἀπούσας γράφει πρός Ἡράκλειον άπολογίαν ώς ότι ούγ έκων άλλα γνώμη Χοσρόου 5 διέπραττεν άπερ είς τοὺς 'Ρωμαίους πεποίηπεν. ⁶ν δ βασιλεύς διά γραμμάτων είρηνικών προσκαλεσάμενος, ήκε πρός αὐτὸν ἐν Περσίδι. ἀναζητήσας οὖν Ἡράπλειος τοὺς πρεσβευτάς και μαθών ώς ύπο Χοσρόου δεινώς άνηρέθησαν, θυμοῦ πλησθείς οὐκ ἐφείσατο κατασφάζων καὶ πυρπολῶν 10 και καταστρέφων πάσαν την Περσίδα έν έτεσιν έξ. τῷ δὲ έβδόμω έτει τὰ ζωοποιὰ ξύλα τοῦ πανσέπτου σταυροῦ ἀναλαβών καί είς Ιερουσαλήμ παραγενόμενος καί ταῦτα καθυψώσας, μετὰ πολλης γαρας και ειρήνης έπι την Κωνσταν-570 Μ. τινούπολιν υπέστρεψε μυστικήν τινα θεωρίαν έν τούτω πλη-15 ρώσας. ῶσπερ γὰρ ἐν ἡμέραις Ἐξ δ θεός πᾶσαν τὴν κτίσιν δημιουργήσας την έβδόμην άναπαύσεως ημέραν έκάλεσεν, ούτω δή και ούτος έν τοῖς Ἐξ χρόνοις πολλούς διανύσας πολέμους και κοπιάσας έν τῷ ξβδόμφ έτει μετ' ειρήνης ύποστρέψας άνεπαύσατο. οί δὲ τῆς πόλεως την ἕλευσιν αὐτοῦ 20 γνόντες απατασγέτω πόθω πάντες είς την Γερείαν έξηλθον σύν τῷ πατριάργη καὶ Κωνσταντίνω τῷ βασιλεῖ καὶ υίῶ

3-7 cf. Nic. p. 21, 4. - 7-8 cf. Nic. p. 20, 16. - 9p. 673, 8 cf. Theoph. p. 327, 24 Nic. p. 22, 3.

1.2 ό βασιλεός δεασάμενος ήράπλειος G ό βασιλεός om. P. —
13 μετὰ πολλῆς χαρᾶς BP πολλῆς om. M μετὰ χαρᾶς πολλῆς rell.
— 14 ἐπέστρεψε G μετέστρεψε R. — 16 ἐδημιούργησε καὶ τὴν N.
— 18 ὑποστρέψας om. NRV. — 20 πάντες πόθω N. — ἰερείαν
(-ρείαν N) EGNV ἰερίαν CP ἐρείαν Α ἡρίαν Β΄ (ἐν τοῖς παλατίοις τῆς ἡρίας R).

4 δτι om. P Nic. — 5 ό βασιλεύς] ἡφάχλειος P. — 7—14 sic in P: ἀνηφέθησαν πασαν τὴν πεφοίδα καταδιώσας ἐν ἔτεσιν 5΄ καὶ τὰ ζωοποιὰ ξύλα ἀναλ. εἰς ἰερ. ἀφίκετο πεφυλαγμένα περιτυχὰν αὐτὰ κατὰ θείαν προμήθειαν. ἐν ἡ ταῦτα καθυψ. καὶ πρός τὸ βυζ. εὐθὺς ἐκπέμψας ἐν τῷ ἑβδόμῷ ἔτει μετὰ πολλῆς χ. τε καὶ εἰρ. ἐπὶ τ. κ. ὑπ. — 15 ὡς γὰρ P. αὐτοῦ, βαστάζοντες κλάδους ἐλαιῶν καὶ λαμπάδας, εἰφημοῦντες αὐτὸν μετὰ πολλῆς εὐφροσύνης. καὶ ὁ μὲν υίὸς αὐτοῦ προσελθὰν ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρός, ὁ δὲ πατὴρ περιπλακεἰς τῷ υίῷ, κατέβρεξαν ἀμφότεροι τὴν γῆν 511 Μ. τοῖς δάκρυσιν. ὅπερ θεασάμενος ὁ λαὸς εὐχαριστηρίους 5 ὕμνους τῷ θεῷ σὺν δάκρυσιν ἀνέπεμπον, καὶ οῦτω λαβόντες τὸν βασιλέα χαίροντες εὐφημοῦντες κροτοῦντες εἰσῆλθον ἐν τῷ πόλει.

Τοῦ δὲ 'Ηρακλείου ὑπὸ 'Αθανασίου πατριάρχου τῶν Ίακωβιτῶν καὶ Σεργίου τοῦ Σύρου Κωνσταντινουπόλεως 10 ἀπατηθέντος, εἰς τὴν αῖρεσιν τῶν μονοθελητῶν ἐξεκυλίσθη. καὶ δὴ μετὰ ταῦτα νόσφ περιπεσῶν ὑδερικῆ, δι' ἦς καὶ τέθνηκεν, δεινῶς ἐτιμωρεῖτο. ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ τὸ πάθος ἐπεκτάθη ὡς, ἡνίκα ἀπουρεῖν ἔμελλεν, σανίδα κατὰ τοῦ ἴτρου ἐτίθει διὰ τὸ στρέφεσθαι τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ καὶ κατὰ 15 τοῦ προσώπου τὰ οὖρα ἀναπέμπειν. ἔλεγχος δὲ ἦν τοῦτο τῆς ἑαυτοῦ παρανομίας ἕνεκεν τοῦ εἰς τὴν ἰδίαν ἀνεψιὰν γάμου.

[κγ'. Περί Κωνσταντίνου.]

Μετὰ δὲ Ἡράκλειον ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υίδς αὐ- 20 τοῦ ἔτος α΄ καὶ φαρμάκῷ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀνηρέθη. ἐφ' 572 Μ. οὖ πλούσιός τις ἐν Κωνσταντινουπόλει νοσήσας καὶ τὸν

9-11 cf. Theoph. p. 329, 21. - 12-18 cf. Nic. p. 27, 7. - 20-21 cf. Theoph. p. 341, 14.

3 τοῦ πατρός αύτοῦ Α αύτοῦ (οm. τοῦ πατρός) RV. — 7 χαίροντες εὐφημοῦντες κροτοῦντες Β χαιο. εὑφ. καὶ κροτοῦντες AC EGN χαιο. καὶ (καὶ om. R) κροτοῦντες καὶ εὐφημοῦντες RV χαίροντες εὐφημοῦντες ἀνασκιστῶντες Ρ σκιστῶντες Theoph. — 7.8 εἰς τὴν πόλιν C εἰς τὸ παλάτιον RV. — 14 ἐπεκτάθη Δ EGV ἐπεκτάνθη BR ἀπεκτάνθη Μ ἐξετάθη D ἐπετείνετο PNic. — 15 ἐπετίθη AB Nic. sed ἐτίθει cum rell. P. — 20 ὁ vἰός AGR.

2 μετὰ πολλής χαρᾶς καὶ εύφροσύνης P (μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων Theoph.). — 3.4 ὁ δὲ περιπλακεἰς αὐτῷ, κατέβρ. P. — 13 τοσοῦτο P.

θάνατον δειλιάσας έδωπε τοις πένησι χρυσίου λίτρας λ', παί παρά προσδοπίαν δηιάνας και μεταμεληθείς έκ διαβολικής άπάτης θαρρεί τούτο φίλω αύτου γνησίω και πλουσίω. δ δέ λένει αύτω μηδαμώς, δ άνθρωπε, παραδέξη τον πονηρον s λογισμόν τοῦτον καὶ λυπήσης θεόν τὸν ἐλεήσαντά σε διὰ την έλεημοσύνην σου και άναστήσαντα, και θάνατον αίφνίδιον έπάξει σοι, και απέλθης αμετανόητος. του δε μη πειθομένου, άλλά και μαλλον άποδυσπετουντος, έφη πρός αύτόν δ φίλος έπει συμβουλεύοντός μου τὰ πρός σωτηρίαν 10 σου ού καταδέχεσαι, είπω σοι έτέραν βουλήν. δ δέ ωπσιν ποίαν ταύτην; καί δ άληθως έλεήμων άπεκρίνατο. δεύρο είς την έκκλησίαν και είπε ούκ είμι έγώ, κύριε, δ ποιήσας την έλεημοσύνην έκείνην, άλλ' οδτός έστιν, και παρέξω σοι τὰς λ' λίτρας εὐθέως. δ δὲ ταλαίπωρος ἐκεῖνος ἄνθρωπος 15 συνθέμενος τοῦτο καὶ πρός τὴν ἐκκλησίαν ἀπελθών τό χρυσίον έν γερσί λαβών και το συμφωνηθέν λαλήσας έν τῶ έξέρχεσθαι αύτὸν πεσών παρὰ τὴν πύλην τῆς ἐκκλησίας άπέθανεν. πάντων ούν τῶν εύρεθέντων φόβω και τρόμω συσχεθέντων, τόν δικαιοκρίτην και άπαραλόγιστον θεόν ύμνο-20 λόγησαν. των δε κληρικών προτρεπομένων τόν κύριον των νομισμάτων τοῦ λαβεῖν τὰ ίδια, παρητήσατο καὶ εἶπεν μή

1 χρυσίου νομίσματα λήτρας $\lambda' P. - 3$ ἀπάτης έφ' οἶς ἐποίησεν, θαρφεί P. - 3.4 δ δέ φησιν μηδαμῶς P. - 9 δ φίλος] πάλιν P. - 9 ἐπεὶ - 11 ἀπεκρίνατο om. P. - 11 ούκ οὖν δεῦφο P. - 14-p. 675, 1 sic in P: εὐθέως. δ δὲ προθύμως ἀπελθῶν καὶ τὰς λ' λίτρας λαβῶν πίπτει παφὰ τὴν πύλην τῆς ἐκκλησίας ἐξερχόμενος καὶ παφευθὺς ἐξέψυξεν. πάντων οὖν τῶν κληφικῶν προτρεπ. τῷ κυφίφ τῶν νομ. λαβεῖν τ. ίδια εἶπε μετὰ φωνῆς ψὴ γένοιτό μοι.

⁸ φίλφ αύτοῦ τοῦτο RV. — 4 παραδέξει ACGP. — 4.5 τὸν λογισμὸν τοῦτον τὸν πονηρὸν RV. — 5 τὸν θεὸν ER. — 8 ἀλλὰ μᾶλλον καὶ C καὶ μᾶλλον (om. αλλὰ) R ἀλλὰ μᾶλλον (om. καὶ) M. — 9 μοι CGLN. — 10 σου] σὺ R om. ABL. — καταδέχεσε CM καταδέχη BLV — 13 ἐκείνην om. NR. — 14 ἄνθρωπος ἐκείνος AM. — 17 ἐξέρχ. αὐτὸν τὴν πύλην (τῆς πύλης recc. nonnulli) τῆς ἐκκλ. πεσῶν ἀπέθ. RV. — 20 τῷ κυρίφ PV.

μοι γένοιτο τοῦτο κἂν εἰς ἕννοιαν λαβεῖν. ἐξότε γὰρ ἀνόμασα ταῦτα δῶρα κυρίω τῷ θεῷ, αὐτοῦ εἰσιν, καὶ εἰς τὰ ἄνω βρέβια ἐγράφησαν, καὶ οὐκ ἔχω αὐτῶν ἐξουσίαν. ὅπερ 'Ανανίας καὶ Σαπφείρα ἀγνοήσαντες καὶ ἐκ τῶν ἀφιερω- 578 Μ. Θέντων κυρίω πάλιν ὡς ἐξ οἰκείων λαβόντες αἰφνίδιον 5 Θάνατον ὥσπερ καὶ οὖτος ὑπέστησαν. Θεὸς γὰρ οὐ μυκτηρίζεται. οἱ δὲ ἀκούσαντες ταῦτα μεγάλως ὡφελήθησαν κατανοήσαντες τοῦ ἀνδρὸς τὸ σταθερὸν καὶ βέβαιον καὶ πρὸς τὴν πίστιν ἀσάλευτον. ἐκρίθησαν οὖν αἱ λ΄ λίτραι διαδοθῆναι πτωχοῖς.

Εἰκότως οἶν ἕλεγεν ὁ μέγας 'Αθανάσιος, ὅτι πᾶν ὅπερ ἐπαγγελλόμεθα τῷ θεῷ οὐκέτι λοιπὸν ἡμῶν ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ. διὸ τοίνυν, ἐὰν ἐκ τούτων ὑποσύφωμεν, οὐχ ὡς τὰ ἑαυτῶν ἐσμεν λαβόντες, ἀλλ' ὡς τὰ τοῦ θεοῦ Γεροσυλοῦντες κριθησόμεθα. ἐπὶ μικρῷ γὰρ καὶ μείζονι πταίσματι ἡ παρά- 15 βασις κρίνεται. καὶ γοῦν οΓ προπάτορες ξύλου γεύσει θανάτῷ καὶ φθορῷ κατεδικάσθησαν, καὶ ὁ ἐν σαββάτῷ ξύλα συλλέξας λιθοβολεῖται. ἡ δὲ ἐπαγγελία οὐκ ἅχρι μόνον χρημάτων,

6 Gal. 6, 7. — 11-p. 676, 10 Athanasius de passione et cruce domini cp. 3 Migne Tom. 28, 188D aliunde insertis verbis 15 xpr $\partial\eta\sigma\delta\mu\varepsilon\partial\alpha$ — 18 λ idofolstrai.

 μοι οπ. ΒΜ. — έξότε (έξ ὅτε LR) ΑΕLPR έξότου ΒCNV
 έξω G. — 2 ταῦτα τῷ χυρίω δῶρα αὐτοῦ Β. — δῶρα οπ. CN.
 βρέβια ΑΡ βρέβεια LN βρεβεία ΒΕ βραβεία CG βραβεία RV.
 - αὐτὸν Α αὐτὰ Ρ οπ. recc. quidam. — 4 σαπφείρα BP σαπφείρα L σάπφειρα RV σαπφήρα CGM σαπφήρα DE σαμφείρα sine acc. Α. — 8 τὸ σταθερὸν τοῦ ἀνδρὸζ BL. — σταθηρὸν C
 et recc. quidam. — 9 δοθήναι BMV et recc. nonnulli. — 12 τῷ
 ởεῷ LNPR τῷ οm. rell. Ath. — ἡμίν BM ὁμῶν V. — 14 λαμβάνοντες A Ath. — 16 κρίνεται] γίνεται BCM. — 18 μόνων ΕL.

7-10 sic in P: ol δε άκ. ταῦτα καὶ πάνυ φοβηθέντες καὶ τὸν δικαιοκρίτην καὶ ἀπαραλόγιστον Θεὸν δοξάσαντες καὶ τοῦ ἀνδρός τὴν σύνεσίν τε καὶ εὐσέβειαν ἐπαινέσαντες, ἐκρίθησαν αὶ λ' λίτραι διαδοθηναι πένησιν. — 12 ἐστιν ἡμῶν ἀλλὰ τῶ Θεῷ P Ath. (qui add.: διαφέρει). — 18 λιθοβολεϊται, καὶ οἱ τὰ ἰδια νοσφισάμενοι καὶ ψευσάμενοι ἀνανιᾶς καὶ σαπφείρα παραυτίκα θανατοῦνται P. άλλὰ καὶ μέχρι λόγου φθάνει καὶ προαιρέσεως. οὐδὲ γάρ, εἴ τίς ἐστι πένης οὖτος καὶ προαιρέσεως ἐστέρηται. ἀμέλει τὸ μέγα καὶ θεῖου ὄντως μυστήριον ἡμῶν οὐκ ἐπὶ χρήμασιν ἔχει τὴν ὑπόσχεσιν, ἀλλ' ἐπὶ προαιρέσει τελεία καὶ τῷ κατὰ 5 θεὸν πίστει. πάντες γὰρ ἐπηγγειλάμεθα, καὶ πάντες ἐπαγγελίας ἐσμὲν ὑπεύθυνοι. ἀνάγκη τοίνυν ἀποδιδόναι τὴν μὲν παρθένον τὴν παρθενίαν ὁποίαν καὶ ἐπηγγείλατο, τὸν δὲ ἐγκρατῆ τὴν ἐγκράτειαν, τοὺς δὲ ἐν γάμῷ τὴν σωφροσύνην καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους τιμήν τε καὶ ἀγάπην, καὶ τέλος 10 πάντας τὴν εἰς θεὸν πίστιν καὶ εὐλάβειαν καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν.

Καὶ ἐν 'Αλεξανδοεία δὲ ἐγένετό τι τοιοῦτον. ἐπίσκοπός τις εὐλαβὴς πάνυ πλησίον ἔχων φιλόσοφόν τινα Εὐάγοιον καλούμενον, ἑταῖοον μὲν αὐτοῦ γενόμενον ἐν τοῖς παιδευτη-15 ǫίοις, Ἐλληνα δὲ τὴν θρησκείαν, ὃν δ ἐπίσκοπος μεταθείναι βουλόμενος ἐκ τῆς εἰδωλομανίας ποὸς τὴν πίστιν τοῦ Χοι-574 Μ. στοῦ συνεχῶς προσεκαλεῖτο καὶ διελέγετο. τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἀλλὰ καὶ σφόδρα δυσχεραίνοντος, εἰπεῖν λέγεται ἐν μιῷ ποὸς τὸν ἐπίσκοπον ὄντως, κῦρι δ ἐπίσκοπος, μετὰ 20 πάντων καὶ τοῦτο ἀπαρέσκει μοι, ὅ λέγετε οἱ Χριστιανοί, ὅτι συντέλεια τοῦ κόσμου γίνεται καὶ τῶν σωμάτων ἀνά-

12-p. 678, 15 Similia Johannes Moschus in Prato spirit. cp. 195. Migne Tom. 87, 3077.

4 την κατά θεόν πίστιν και ύπόσχεσιν RV. — 5 έπαγγειλάμεθα AB. — 12 έγένετο δε έν άλεξ. τι τοιούτον RV. — τι] τοι M om. BG. — 13 τινά φιλόσοφον ARV. — 15 δν om. P δ om. G. — μεταθήναι LMPR μετατεθήναι C. — 17 παρεκαλείτο A προεκαλείτο B. — 19 κύρι codd. praeter V.

11 Alia sequuntur in P seorsim edenda. — 12 καὶ ἐν ἀλεξ. δὲ ἐπίσχοπός τις P. — 14 καλούμενον] ὀνόματι P Moschus. — 16.17 προς τὴν πίστιν συνεχῶς προσεκ. καὶ τὰ περὶ τῆς εἰς χριστὸν πίστεως διελέγετο P. — 18 δυσχερ. ὅστε καὶ εἰπεῖν αὐτὸν ἐν P Mosch. — 21 τῶν σωμάτων τούτων P (ἐν τούτω τῷ σώματι Moschus).

XPONIKON

στασις και άνταπόδοσις των βεβιωμένων, και ότι δ έλεων πτωγόν δανείζει θεῷ καὶ έκατονταπλασίονα μετὰ ζωῆς αἰωνίου άπολήψεται. άπερ άπαντά μοι γλεύη και μῦθος τὰ λεγόμενα φαίνεται, και τοῦ ἐπισκόπου διαβεβαιουμένου μηδεν ψεύδος η γλεύην έν τοις των γριστιανών είναι δόγμασιν, 5 άνεχώρει Ενάγριος πολλήν συζήτησιν έν έαυτῷ έχων, μετά δέ τινα γρόνον, θεού συνεργούντος τη του επισκόπου διδασκαλία, πιστεύσας δ φιλόσοφος έβαπτίσθη. δς αὐτίκα παρασχών τῷ ἐπισκόπῳ χουσοῦ λίτρας τ' (ἡν γὰρ πλούσιος σφόδρα) λέγει. δέξαι ταῦτα, ὦ ἐπίσκοπε, καὶ διαδοὺς πτω- 19 γοῖς ποίησόν μοι ίδιόγειρον, ὅτι λήψομαι αὐτὰ ἐκεῖ παρὰ τοῦ θεοῦ. τοῦ δὲ ταῦτα δεξαμένου προθύμως και το γράμμα ποιήσαντος, διένειμε πάντα τοῖς πένησιν. ἐπιζήσας οὖν γρόνους τινάς δ φιλόσοφος έν εύσεβεία και άρεταις μεγάλαις παρήγγειλε τοις έαυτου τέχνοις τελευτών ένθειναι τον γάρ- 15 την έν τη γειρί αύτου καί οθτω ταφήναι. και τούτου γενομένου, μετά τρίτην ήμεραν επιφαίνεται κατ' όναρ δ φιλόσοφος τῷ ἐπισκόπῷ λέγων ἐλθε είς τον τάφον μου, ὦ έπίσκοπε, και λάβε το ίδιόχειρόν σου. απέλαβα γαρ το γρέος έπατονταπλασίονα παὶ οὐδένα λόγον ἔγω πρός σε, ἀλλὰ 20 πρός τελείαν πληροφορίαν σου ίδιοχείρως έν αύτῷ καθυπέγραψα. τοῦ δὲ ἐπισκόπου ἀγνοοῦντος ὅτι συνετάφη τῷ φιλοσόφω το ίδιόχειρον, πρωί μεταστέλλεται τους υίους τοῦ ωιλοσόφου, και τουτο μαθών απέργεται πρός τον τάφον

5 ψευδλες P. — η χλεύην om. P. — 9 χουσοῦ νομίσματα λίτρας τ΄. Ρ. — 11—13 παρὰ πυρίου. ὁ δὲ ταῦτα προθύμως δεξάμενος καὶ τὸ γράμμα ποιήσας P. — 14 ἐν εὐσεβεία καὶ ἀγαθουργία παρ. Ρ. — 21 ἐν ἑαυτῶ m. 1 corr. ex αὐτῶ P.

² δεφ δανίζει GP. — 5 δόγμασιν είναι RV. — 6 ζήτησιν Ν. — συζ. έν έαυτῷ ἕχων ABP συζ. ἔχων ἐν ἑαυτῷ CEGLNV ἔχων συζ. ἐν ἑαυτῷ R. — 9 χουσίου LMRV. — 10 καὶ λέγει CER in G ante λέγει vocabulum erasum. — διαδιδοὺς B διάδος C διάδως M. — 14 τινὰ χρόνου RV. — άφετῃ μεγάλῃ RV. — 16 ἐν om. RV. — 19 ἀπέλαβον LPRV ἀπέλ^α G. — 20 ἀλλὰ καὶ πρὸς LP.

μετὰ τῶν κληρικῶν τῆς πόλεως, καὶ τοῦτον ἀνοίξαντες εύ-575 Μ. ρίσκουσι τὸν φιλόσοφον καθήμενον καὶ τὴν χεῖρα μετὰ τοῦ γράμματος προτείνοντα. τῶν δὲ κληρικῶν βουλομένων τὸν χάρτην λαβεῖν, οὐδεἰς τοῦτον ἴσχυσεν ἀποσπάσαι τῆς χειρός 5 αὐτοῦ, ἕως ἂν ἦλθεν ἡ χεἰρ τοῦ ἐπισκόπου, καὶ παραχρῆμα τὸν χάρτην ἐπιδοὺς ἀνέπεσε πάλιν. ὅνπερ ἀνοίξας ἐπὶ πάντων ὁ ἐπίσκοπος εὖρε νεωστὶ ὑπογεγραμμένον τῆ χειρὶ τοῦ φιλοσόφου οῦτως ἐγὼ Εὐάγριος φιλόσοφος σοὶ τῷ ὁσιωτάτῷ ἐπισκόπῷ κυρίῷ μου χαίρειν. ἴσθι, πάτερ, ὡς ἕλαβον τὸ 10 χρέος ἐκατονταπλασίονα καὶ οὐδένα πρός σε λόγον ἔχω περὶ τούτου. πάντων οὖν τῶν ἀκουσάντων ἀναγινωσκομένου τοῦ χάρτου καταπλαγέντων σφόδρα καὶ ἐπὶ τρεῖς ὥρας τὸ κύριε ἐλέησον κραζόντων καὶ τὸ δόξα τῷ θεῷ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἐκέλευσεν ὁ ἐπίσκοπος τὸ ἰδιόχειρον ἐν τῷ σκευοφυλακίῷ 15 τηρεῖσθαι.

Καί ἐν Καφταγένη δὲ τῆ πόλει τῆς ᾿Αφοικῆς ὑπῆοχε στφατιώτης ἄσωτος λίαν, ὃς ἐκ λοιμικῆς νόσου τῆς πόλεως διαφθειρομένης ἐλθών εἰς κατάνυξιν καὶ τὴν πόλιν καταλείψας ἰδίασε μετὰ τῆς γυναικός αὐτοῦ ἐν προαστείω. ἐν ῷ πάλιν 20 ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας παφαπεσών εἰς τὴν γυναϊκα τοῦ γεωργοῦ καὶ οὕτως ἄφνω τελευτήσας θάπτεται πλησίον τοῦ

16-p. 683, 2 cf. Combefis Auctar. Biblioth. patrum graec. novissimum II, 324. Pseudo-Cyrill. Hom. de exitu animae. Migne Tom. 77, 1072. Byz. Zeitschr. Tom. V, p. 306.

7 ёлгугудаµµёнов GV et recc. plerique (nonnulli угудаµµёнов). — 9 кай хидіа µов ВL µов кай хидіа V ён хидіа µов Е ён хидіа (от. µов) В. — 10 до́уов ёха пдо́с се L пдо́с се от. А. — педі го́втов ёха В педі го́втов от. V. — 11 па́нтави а́ховса́нтав (от. обв та́н) В то́втов де угвоµёнов кай па́нтави а́ховса́нтав V. — 14 спенодики́а АG et recc. quidam. — 16 Sequentia in cod. G ex Combefisianae narrationis exemplari interpolata. — кадеце́нут М катаду́ну G каддау́ну Е кадду́ну В toitos B. — 21 кай от. CEG LNR. — о́втос ER et B m. 1 ut vid. corr. ex обтав.

1 κληφικών και λαϊκών τής π. P (Similia Moschus). — 7 ηδος P. — 7.8 ύπογεγο. ούτω χειοι του φιλ. έγω P.

678

προαστείου έν μοναστηρίω. τη ούν έπαύριον των μοναγών ψαλλόντων την τρίτην ώραν, φωνή γέγονεν έκ βάθους τοῦ τάφου, έλεήσατε, λένουσα, δούλοι του θεου, έλεήσατε. οί δέ τοῦτον εὐθὺς ἀνοίξαντες εὖρον καθεζόμενον τὸν στρατιώτην καί κράζοντα, καί θαττον αύτον άνελκύσαντες καί 5 τὰ δεσμὰ διαλύσαντες ήρώτησαν την αίτίαν τοῦ τοιούτου θαύματος. δ δε παρακαλέσας αὐτοὺς ἀπενεγκεῖν αὐτὸν πρός 576 Μ. τόν έπίσκοπον Θαλάσσιον διηγήσατο αύτῷ μετὰ πολλῶν δαπρύων έπι πάντων ούτως έγω δ ταπεινός παι ταλαίπωρος, ώ πάτερ, έν άμαρτίαις τελευτών έθεώρουν τινάς Αίθίοπας 10 έστῶτας πλησίον μου, ὦν καὶ αὐτὴ ἡ Θεωρία μόνη γαλεπωτέρα πάσης ύπάργει κολάσεως, οθστινας δρώσα ή άμαρτωλός ψυγή ταράττεται σφόδρα πρός έαυτην και συστέλλεται. παρισταμένων δέ μοι των τοιούτων φοβερών Αιθιόπων, θεωρώ *vearlanous dúo Leureluorourtas หล่ eveldeis ärar. oitives* 15 την ψυγήν μου παραλαβόντες και άπο της γης αυτίκα πρός ούρανούς άνιπτάμενοι και άναφερόμενοι, εύρίσκομεν τελώνια τελώνια φυλάττοντα μετά πολλης απριβείας την άνοδον καί διακωλύοντα τὰς ἀνεργομένας ψυγὰς καὶ λογοθετοῦντα καθ' έκαστον τελώνιον την οίκείαν άμαρτίαν, το μέν τοῦ ψεύδους, 20

4 ηδοον Ρ. — 17 ώς άνιπτάμενοι Ρ (ώσανεί πετόμενοι Comb. ώς άετοί πετ. G). — 20 τοῦ μὲν Ρ.

^{1.2} ψαλλόντων τῶν μοναχῶν ABM. — 5 αὐτὸν ἀνελκύσαντες BP ἀνελκύσαντες αὐτὸν V αὐτὸν om. rell. — ἐλκύσαντες LM. — 7 παρεκάλεσεν V. — 7 πρὸς (εἰς B) τὸν ἐπίσκοπον θαλάσσιον ABP πρὸς τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ θαλάσσιον τὸν ἐπίσκοπον rell. Comb. — 8-9 ὡς δὲ παρέστησαν αὐτὸν τῷ ἐπισκόπω παρεκά λεσεν αὐτὸν λέγων (τοῦτον ἐκείνοι προσήφερον (sic) κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον εἰς τὸν ἐπίσκοπον. ὁ δὲ ἐπίσκοπος εἰπεν αὐτῷ B) διήγησαί μοι πάντα, ὅπως κάγὰ δοξάσω τὸν θεόν (τὸν θεὸν δοξάσω rell. quidam τὸν ἅγιον add. V). ὁ δὲ διηγήσατο αὐτῷ πάντα μετὰ π. δακρώων λέγων οῦτως RV. — 10 ὡ om. N. — 11 μόνη ή θεωρία GR. — 12 ὑπάρχει ABCEGLR Comb. ὑπῆρχε NPV. — ἁμαρτωλή MR. — 18 μου ψυχή MRV. — 15 λευχημονοῦντας GN λευσχειμονοῦντας (λευσχημ. B) BPR. — 17 εὐρίσκωμεν ACM εὐρίσκοντο V εῦρίσκον R. — 18 κλώνειο m. BGRV. τελώνεια L τελωνεία P. — 20 τελώνειον L τελωνείον P.

τό δε του φθόνου, το δε της λοιδορίας, και άπλως ούτω καθεξής ξκαστον πάθος ίδίους τελωνάρχας έχει και δικολόνους. ύω' ών πρατούμενος έθεώρουν τους δδηγουντάς με νεανίσκους βαστάζοντας ώς έν βαλαντίω τινί τὰς καλάς μου 5 πράξεις, ἀφ' οδ λαμβάνοντες και ἀντισταθμίζοντες τοῖς πονηροίς έργοις μου, οίς προσέφερον απριβολογούντες οί πονηροί ζυγοστάται και της αεροπορίας δδοστάται, μόλις απελυόμεθα. Εκδαπανηθέντων ούν πάντων μου των άναθων έργων, καί πρός την πύλην ήδη του ούρανου φθασάντων 10 ήμων, έν ή το τελώνιον της πορνείας ήν, συσγεθείς ύπο τών ζοωερών έκείνων Αλθιόπων, προσέφερον πασάν μου πορνείαν και σωματικήν άμαρτίαν, ήν άπο δεκαετούς μου γρόνου της ήλικίας διεπραξάμην δ άθλιος. απολογουμένων δέ τῶν νεανίσκων ἐκείνων ὑπέρ ἐμοῦ καὶ λεγόντων, ὅτι τὰ 15 έν τη πόλει δμαρτήματα συγκεγώρηται μετανοήσας, άλλά, φησίν οι δεινοί κατήγοροι, μετανοήσας έπεσε πάλιν είς μοιγείαν έξω της πόλεως και ούτως απέθανεν. ὅπεο ακούσαντες οί άγγελοι άνεχώρησαν άφέντες με ώς άναπολόγητον καί μηδεν έργον άγαθον έχοντα, και άρπάσαντές με χαί-20 pourses of Aldiones Exervoi nal tuntoures nathyayou els thu 577 Μ. γην αύθις, και ταύτης διγασθείσης κατήλθον διά τινων στενωπῶν καί σχοτεινῶν δυσωδεστάτων τε πάνυ καί φρικω-

7 άεροπορείας P. — 10 τελωνείον P. — 11 ζοφ. αίδιόπων έχείνων P. — 15 συγκεχώρησται P.

² ίδίους — δικολόγους om. V. — διαλόγους BPR (φοφολόγους Comb.). — 4 βαλλαντίφ DV. — 7 άπολυόμεθα N et recc. quidam. — 11 ζοσερῶν] πουηρῶν AB. — 12 δωδεκαετοῦς C Comb. — μου om. RV. — 13 χρόνου τῆς ἡλικίας ABCELRV τῆς ἡλικίας χρόνου P χρόνου om. GN. — 16 φασίν B. — 18 ὡς άναπολόγητον ABP ὡς om. rell. — 20 οἰ αἰθίοπες χαίροντες M χαίροντες om. RV. — κατήγαγον εἰς ABLPV κατ. με εἰς CEGN με κατ. εἰς B. — 21 διχασθήσης (-ις C) CM δικασθείσης R διασχισθείσης B. — 22 στενοπῶν AGLNPR στενῶν τόπων C Comb. — στενοπῶν σκοτεινῶν M σκοτεινῶν στενωπῶν B. — καὶ δυσωδ. πάνυ BR.

δεστάτων καταδύσεων μέχρι των καταχθονίων έν τοῖς δεσμωτηρίοις τοῦ άδου, ἔνθα είσιν αί ψυγαι τῶν ἁμαρτωλῶν άποκεκλεισμέναι είς γην σκοτεινήν και γνοφεράν, είς γην σκότους αίωνίου, οδ ούκ έστι φέγγος ούδε δραν ζωήν βροτῶν, ὡς γέγραπται, ἀλλ' ὀδύνη καὶ Φλίψις αἰώνιος καὶ 5άπαραμύθητος καί στεναγμός άσίγητος. Εκαστος γάρ τῶν έπεισε μνημονεύων τὰς πονηρὰς αὐτοῦ πράξεις καὶ ἐννοῶν πῶς ἀπολογήσεται τῷ ἀδεκάστφ κριτῆ καὶ πῶς τὴν ἀπέραντον κόλασιν υποστήσεται, δεινώς τῷ συνειδότι προβασανίζεται, καί πρός τούτοις άναλογιζόμενος τον άπο θεοῦ 10 γωρισμόν και της δόξης των άγιων αύτου και την μετά τοῦ διαβόλου καὶ τῶν δαιμόνων καταδίκην, ἄπαυστα καὶ άπαρηγόρητα λυπειται και στενάζει. μεθ' ών γε τοι κάγω συνκατακλεισθείς και πενθών δρώ τους δύο νεανίσκους έκείνους έλθόντας κάκεισε πάλιν. οθς δυσωπήσας έξαγαγείν 15 με τῆς φοβερᾶς ἐκείνης φυλακῆς τε καὶ ἀνάγκης, ὅπως μετανοήσω, φησί πρός με μάτην παρακαλεῖς. οὐδείς γὰρ έξέρχεται των ένταῦθα μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. ἐπιμένοντος δέ μου τη παρακλήσει και λέγοντος. έλεήσατέ με. ού γάο ήδειν δτι ταῦτά μοι συμβήσεται, και διὰ τοῦτο 20 γνησίως από του νυν μετανοήσω και γενήσομαι πρός ώφελειαν πολλών, εί ποός την έπι γης ζωην αύθις έπανήξω,

1 καταχθονίων και δεσμωτηρίων τοῦ άδου V δεσμωτηρίων και καταχθονίων τοῦ άδου L. — 8 γνωφεράν Μ ζωφεράν C Comb. φοβεράν V. — 4 βροτῶν ζωήν RV. — 13 λυπεῖται και om. N. — 14 τοὺς νεανίσκους τοὺς δύο εἰσελθόντας (om. ἐκείνους) A. — 16 φυλακῆς φοβερᾶς ἐκείνης τε και R φυλακῆς τε και om. B. — 17 καί φησι G φασι B καί φασι R εἶπου V. — μάτην παφα καλεῖς ἡμᾶς B μάτην ἡμᾶς παφακαλεῖς, μάτην δυσωπεῖς V. — 19 μου δε M μου om. R. — 21 μετανοήσω ἀπὸ τοῦ νῦν A ἀπὸ τοῦ νῦν om. recc. quidam.

8 άπολογήσηται P. — 14 έχείνους om. P. — 17 πρός με om. P. — 20 τοιαῦτα P. — συμβήσοντε m. 1 ut vid. corr. ex συμβήσετε P.

³ Hiob 10, 21.

δυσωπηθέντες οί [αγιοι] άγγελοι άγουσί με πρός τό σωμα. και την μέν ίδίαν φύσιν της ψυγης έβλεπον ωσπερ μαργαρίτην άστράπτουσαν, τὸ δὲ σῶμα δυσῶδες καὶ ήμαυρωμένον. δθεν δυσγεραίνοντός μου και λέγοντος τοῦ μὴ s είσελθεῖν ἐν αὐτῷ διὰ τὴν ζόφωσιν αὐτοῦ, προσηπείλησάν μοι λέγοντες εί μη είσερχη, πάλιν αποστρέφομέν σε πρός την παταδίκην. ούκουν είσελθε, ίνα και αυτός σωθής και άλλους ώφελήσης, ώς τῷ πυρίφ έδοξεν. και τότε διὰ τοῦ στόματος είδον έμαυτον είσελθόντα, και το σωμα διαναστήσας 10 ήρξάμην πράζειν έλεήσατε. πάντων δε λίαν ωφεληθέντων και μαλλον φοβηθέντων έπι τη φοβερα ταύτη διηγήσει, έπαστος τὰ έαυτοῦ έθρήνει πλημμελήματα, τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες καταπεπονημένον και πολύδακουν παρεκάλουν γεύσασθαι τροφής. δ δε παντελώς ούχ ύπήκουσεν, άλλα 578 Μ. 15 άποταξάμενος αύτοις διήρχετο τὰς ἐκκλησίας καὶ βίπτων έαυτον έπι τοῦ έδάφους έβόα μετὰ φωνης ίσχυρας και δαπρύων πολλών οὐαὶ οὐαὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἀμετανόητα. ποία φοβερά πόλασις παι έξετασις άπριβής αύτους περιμένει. ποιήσας οὖν οῦτως ἡμέρας μ΄ νηστεύων καὶ ἀγρυπνῶν καὶ 20 κηρύσσων και πολλούς επιστρέφων πρός μετάνοιαν ετελεύ-

1 πάλιν ἄγουσί με P. — 4 δυσχερ. μου και παρακαλοῦντος μη πάλιν είσελθεϊν έν αύτῶ, προσηπ. P (cf. Comb.). — 6 μοι οπ. P. — 11 sqq. φοβηθ. ἐπὶ τῷ παραδόξω αὐτοῦ ἀναστάσει καὶ ἐξηγήσει και παρακαλούντων δέξασθαι τροφής οὐ κατεδέξατο παντάπασιν, ἀλλὰ περιερχόμενος τὰς ἐκκλησίας P (οὐ κατεδέξατο σίαπ Comb.). — 15 sqq. και καταρρίπτων ἑαυτόν ἐπὶ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν ἑβόα μετὰ δακρύων οὐαι τοῖς ἁμαρτ. P (Simile quid Comb.). — 18 κόλασις αὐτοῖς και ἐξ. ἀκρ. περιμένει P. — 19.20 νηστεύων και κλαίων και σωφρονίζων πάντας ἐτελ. P.

¹ δυσωπ. τοίνυν οἱ Μ δυσωπ. οἶν οἱ G καὶ δυσωπ. οἱ R. — ᾶγιοι οm. PRV. — 2 ἰδίαν μὲν C μὲν om. R. — 3 ἀστφάπτοντα BM. — δυσώδη A et ut vid. m. 1D δυσώδει Ε δυσσῶδες B. — 4 μου καὶ λέγοντος om. GLN μου om. CE. — τοῦ om. RV in μου mutavit m. 2D. — 6 εἰσέλθης RV. — ὑποστφέφομεν (-ωμεν D) DR. — πρόζ] εἰς ABR. — 10 κράζειν] λέγειν RV. — 18 πολύδακου AELN. — 14 γεύσδαι G δέξασθε A (cf. infra P) μεταλαβείν B. — άλλ' CGLNR.

τησεν έν πυρίφ προγνούς τόν έαυτοῦ Θάνατον πρό ήμερῶν ιβ΄.

Συμφωνεί δε τω θαύματι τούτω, λέγω δη τω περί των ψυνών ποός την τών ούρανών ανοδον μετά την ένθένδε μεταχώρησιν και δ θεομύστης Χρυσόστομος διεξιών περί 5 τῶν κεκοιμημένων οῦτως ταῦτα καὶ τὰ τούτων ἀποροητότερα προθεωρούντες οι τελευτώντες οι μέν έν τη κλίνη ταράσσονται συγείν μεν βουλόμενοι, μη δυνάμενοι δέ, οί δε τούς δδόντας βρύγουσιν, και άλλοι τας σιαγόνας κόπτουσιν, και έτεροι τούς δαθαλμούς έλεεινως περιστρέφουσι και τάς γείρας 10 συστέλλουσιν, κατά μικρόν της δυνάμεως του σώματος ληγούσης, και τῆς γλώσσης δεινῶς Φλεγομένης. δρῶσι γὰρ τότε τούς μέν θείους άγγέλους φοβερώς τε και όξέως την ψυγήν άπαιτοῦντας, τούς δε πονηρούς δαίμονας παρισταμένους και λογοθετοῦντας και κατηγοροῦντας εὐτόνως και 15 άφπάσαι πρός έαυτοὺς ἐπιχειροῦντας, εἶτα καὶ τὸν κλέπτην αίφνίδιον είσελθόντα και την ψυχην τοῦ σώματος άπορρήξαντα, πορεύεται μετά σπυθρωπότητος πολλής είς τόπους ξένους και πάμπαν άγνοουμένους. πολλών οὖν ἡμῖν, ἀδελφοί, τότε δεί των εύχων, πολλών των βοηθών, πολλών των 20 άγαθῶν ἔργων, πολλῆς ἡμῖν τότε χρεία τῆς τῶν ἀγγέλων προστασίας, πολλής ήμιν τότε τής έν τη του άέρος άναβάσει γειραγωγίας καὶ συμμαγίας. εἰ γὰρ εἰς μακράν γώραν καὶ ξένην πόλιν ένταῦθα πορευόμενοι δεόμεθα τοῦ χειραγωγούντος και δδηγούντος, πόσων ήμιν δει των βοηθών 25

6 Locum in Chrysostomi operibus editis non inveni. Similia habes in Ephraim. Syri Opp. Graec. Tom. III p. 262 F sqq.

8 περί τῶν BCP περί τῆς τῶν (περί ψηστῶν G) rell. — 3.4 περί τῆς τῶν ψυχῶν πρός τὸν ούρανὸν ἀνόδου? — 8 φεύγειν LV. — μὲν βουλόμενοι ΑΡΥ βουλόμενοι μέν CDEGL μὲν om. BR. — 13 ὀξέως] ἀξίως GR. — 18 ῆτις πορεύεται? — 21 τῶν ἀγίων ἀγγέλων BP. — 22 προστασίας] βοηθείας RV. — 25 πόσον AC ποίων R πόσω?.

21 huir om. P

μαλλον καί γειραγωνών του διασώσαι καί περασαι τας άργας και τας έξουσίας και τους δδοστάτας του άέρος και δικολόγους, ούς τελώνας και φορολόγους ή θεία γραφή προσαγο-579 Μ. ρεύει. διό δή προφθάσωμεν πρό τοῦ σθασθήναι και δρά-5 μωμεν πρό τοῦ καταληφθήναι. δ γὰρ βίος βραγύς, ή δè πρίσις μαπρά, τὸ δὲ τέλος ἐγγύς, παὶ ὁ φόβος πολύς, παὶ ὁ λύων ούδείς. έννόησον γαρ πώς είσιν αί έν άδου ψυχαί, διότι κατεφρόνησαν του φόβου και της έντολης του θεου, μικράς άνέσεως παρακαλούσαι τυχείν και μή τυγχάνουσαι, 10 άλλ' είς τὰ παταγθόνια τῆς γῆς θρηνοῦσαι τὰς δαθυμίας καί τὰς τρυφὰς καὶ τὰς πορνείας αὐτῶν καὶ τὰς λοιπὰς κακουργίας ανόνητα μετανοούσιν έφ' οίς κακώς διεπράξαντο καί πενθούσιν απαρηγόρητα. διά τοι τούτο μάλιστα πάντες μαπαρίζομεν τους διπαίους παι τους νηπίους αποθνήσκοντας, 15 έπειδή το παρ' ήμιν τοῦ θανάτου ποτήριον ἐπικίνδυνον παρ' έπείνοις έστι σωτήριον, και τό παρά πασι φρικτόν παρ' έκείνοις έπαινετόν, και όπερ ήμεις έχομεν είς έκειθεν άρχην τιμωρίας παρ' έπείνοις έστιν άρχη σωτηρίας, μονονουγί λέγοντες. ήμας άγγελοι είρηνικώς διεγώρισαν έκ του σώματος. 20 ήμεις άλύπως και άνεμποδίστως παρήλθομεν τας άργας και τὰς έξουσίας τοῦ ἀέρος ἀγαθοὺς δδηγοὺς ἔγοντες. οὐ γὰρ εδρον έν ήμιν απερ έζήτουν και ήλπιζον. είδον αμίαντον καί καθαρόν τό σῶμα καὶ ἠσχύνθησαν, είδον ἄφθορον καὶ λαμπράν την ψυγήν και ένετράπησαν, είδον την γλώσσαν 25 άσπιλον και άδολον και έφιμώθησαν. παρήλθομεν και εύτελίσαμεν αύτούς. διέβημεν δι' αύτῶν και κατεψάλλομεν αύτῶν φάσκοντες εύλογητός κύριος δς ούκ έδωκεν ήμας

27 Psalm. 128 (124), 6; 7.

7 έν άδου al B al om. R. — 12 άνόητα A et V m. 2 corr. — 13 πάντες om. RV. — 15 ποτήριον (το ποτ. C) τοῦ θανάτου CRV. — 17 εἰς ἐκείδεν ADEGPRV εἰς τὴν ἐκείδεν C τῆς ἐκείδεν L ἐκείδεν B.

19 άγγελοι om. P. - 22 ηδρον P. - έν om. P.

είς θήφαν τοις όδοῦσιν αὐτῶν. ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. ὅθεν οὖν καὶ οἱ προσαπαντῶντες ἔχαιρον ἄγγελοι, δίκαιοι κατησπάζοντο, ὅσιοι συνετέρποντο λέγοντες καλῶς ἡλθον οἱ φίλοι τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμοι.

Καὶ μέντοι καὶ ὁ τῆς Θεολογίας ἐπώνυμος Γοηγόριος ἐν τῷ ἐπιταφίφ τοῦ ἀδελφοῦ Καισαρίου φάσκει· πείθομαι σοφῶν λόγοις, ὅτι πᾶσα ψυχὴ καλή τε καὶ Θεοφιλής, ἐπειδὰν τοῦ συνδεδεμένου λυθεῖσα σώματος ἐνθένδε ἀπαλλαγῆ, εὐθὺς ἐν συναισθήσει καὶ Θεωρία τοῦ μένοντος αὐτὴν κα- 10 λοῦ γενομένη, ἅτε τοῦ ἐπισκοτοῦντος ἀνακαθαρθέντος ἡ ἀποτεθέντος, ἡ οὐκ οἶδ' ὅτι καὶ λέγειν χρή, θαυμασίαν τινὰ ἡδονὴν ἡδεται καὶ ἀγάλλεται καὶ ῦλεως χωρεῖ προς τὸν ἑαυ- 680 Μ. τῆς δεσπότην ῶσπερ τι δεσμωτήριον χαλεπὸν τὸν ἐνταῦθα βίον ἀποφυγοῦσα καὶ τὰς περικειμένας ἀποσεισαμένη πέδας, 15 ὑφ' ὧν τὸ τῆς διανοίας πτερὸν καθείλκετο, καὶ οἶον ἤδη τῆ φαντασία καρποῦται τὴν ἀποκειμένην μακαριότητα.

Ομοίως δὲ καὶ ὁ μέγας 'Αθανάσιος ἐν τῷ βίφ τοῦ ἁγίου 'Αντωνίου λέγει· μέλλων γάρ ποτε ἐσθίειν ὁ θεοφόρος 'Αντώνιος ἀναστὰς εἰς προσευχὴν περί ὥραν θ' ἤσθετο ξαυτόν 20 ἀρπαγέντα τῆ διανοία, καὶ παραδόξως ξστὼς ἕβλεπεν ξαυτόν ὥσπερ ἕξωθεν ξαυτοῦ γενόμενον καὶ ὡς εἰς τὸν ἀέρα ποδηγούμενον ὑπό τινων, εἶτα πικροὺς καὶ δεινούς τινας ξστῶτας

2 δθεν και V έντεῦδεν και R. — 7 καισαφείου CER. — 9 λυθη AB quare B ante ἐνθένδε inserit και. — 11 γινομένη CRV. — ἐπισκοποῦντος BG. — ἢ ἀποτεθέντος om. BAnast. — 23 πικοούς τινας και δεινοὺς ἑστ. Β πικοοὺς και δεινοὺς ἑστ. ἰδών τινας R τινας om. A.

4 τοῦ om. P. — 18 ἀγίου] μεγάλου P. — 19 ποτε post προσευχήν υ. 20 ins. P. 5

⁶⁻¹⁷ Gregor. Naz. Or. 7 cp. 21 Migne Tom. 35, 781. Eadem excerpsit Anastasius Sinait. Quaest. 21 Migne Tom. 89, 533. — 18-p. 686, 20 Athanasius Vita Antonii cp. 65 Migne Tom. 26, 933 C.

έν τῷ ἀέρι καὶ θέλοντας αὐτὸν κωλύειν ῶστε μὴ διαβῆναι. τῶν δὲ δδηγούντων ἀντιμαγομένων, ἀπήτουν ἐκεῖνοι λόγον, εί μή ύπεύθυνος αύτοις είη. βουλομένων τοίνυν συνάραι λόνον από της νενέσεως αύτοῦ, οὐ συνεγώρουν οί τον Άνs τώνιον δδηγούντες, τὰ μèν ἀπό τῆς γενέσεως, λέγοντες, δ κύριος ἀπήλειψεν, ἀφ' οὖ δὲ γέγονε μοναχός καὶ τῷ Đεῷ συνέθετο ποιείσθαι τον λόγον έξεστιν. και δή τότε κατηγορούντων αύτοῦ και μη έλεγχόντων, έλεύθερος γέγονεν ή όδός αύτῷ καὶ ἀκώλυτος. καὶ παραυτίκα είδεν ἑαυτόν ῶσπερ 10 έρχόμενον είς έαυτόν, καί τοῦ μὲν φαγεῖν ἐπελάθετο, ἔμενε δε το λοιπον της ήμερας και δι' όλης της νυκτός ευγόμενος και στενάζων. έθαύμαζε γαρ λογιζόμενος πρός ποίους ήμιν έστιν ή πάλη καί διὰ πόσων πόνων έχει τις διαβήναι τόν άέρα, και έμνημόνευεν, δτι τοῦτό ἐστιν δ ἕλεγεν δ ἀπό-15 στολος κατά τον άρχοντα της έξουσίας του άέρος. έν τούτω γάρ δ έγθρος έχει την έξουσίαν έν τῷ μάχεσθαι και πειρασθαι διακωλύειν τοὺς διερχομένους. όθεν μάλιστα καὶ παρήνει λέγων άναλάβετε την πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ῖνα δυνηθήτε αντιστήναι έν τη ήμέρα τη πονηρά, δπως μηδέν 20 έγων δ έχθρος λέγειν περί ήμῶν φαῦλον καταισχυνθη.

Διό τοίνυν άνενδότως έπιμένωμεν τη άσκήσει γινώσκον-

15 Eph. 2, 2. — 18 Eph. 6, 13. — 19 Tit. 2, 8. — 21. p. 687, 13 Athanasius *ib. cp.* 18 *et* 19 Migne 869 C.

4 γεννήσεως E Ath. — 5 γεννήσεως BDE γενέσεως αὐτοῦ G (γεννήσεως αὐτοῦ Ath.). — 7 ποιῆσαι B Ath. — τὸν οπ. RV Ath. — 8 έλευθέρα PRV Ath. — 11 τῆς ante νυκτὸς οπ. AP. — 12.13 ἐστὶν ἡμῶν recc. quidam ἡμῶν οπ. Ε recc. rell. ἐστιν οπ. B. — 13 διὰ πόσον πόνον AB. — 14 ἑμνημόνευεν ABP Ath. ἑμνημόνευσεν rell. — 17 καὶ παρήνει ABP Ath. καὶ οπ. rell. — 19 ἐν τῆ ἡμέρα ABD GP Ath. ἐν οm. rell.

2 και τῶν όδηγ. P. — 4 οὐ συνεχώρουν] διεκώλυον P (έκώλυον Ath.). — 5 όδηγοῦντες ἐκείνοις λέγοντες PAth. — λέγοντες om. P. — 9 παρευθύς P (εύθύς Ath.). — 10 εlς ἑαυτόν και ἑστῶτα και πάιιν ὁ αὐτὸς ἡν ἀντώνιος, και τοῦ μὲν φαγεῖν ἐπιλαθόμενος ἕμενε τὸ λοιπὸν P (Eadem fere Ath.). — 12 γὰρ] δὲ P. — 19 ἐν τῷ πονηρῷ ἡμέρα P. τες δτι, ἐἀν μίαν ἡμέφαν ἀμελήσωμεν, οὐ διὰ τὸν παφελ-Φόντα χρόνον ἡμῖν συγχωρήσει, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀμέλειαν καθ' 681 Μ. ἡμῶν ὁ θεὸς ἀγανακτήσει μᾶλλον. οὕτω γὰρ ἐν τῷ Ἰεζεκιὴλ ἡκούσαμεν. οῦτω καὶ Ἰούδας ἀπώλεσε διὰ νύκτα μίαν ὅλου τοῦ παφελθόντος χρόνου τὸν κάματον. οὐδὲ γὰρ ὁ ἐχθρὸς ὁ ἡμῶν ἀμελεῖ τῆς καθ' ἡμῶν φροντίζων ἀπωλείας πάντοτε, κἂν ἀμελοῦντας ἡμᾶς εῦρήσει, σφοδροτέρως ἐπιτίθεται. εἰς δὲ τὸ μὴ ὀλιγωρεῖν ἡμᾶς καλὸν τὸ ἀποστολικὸν μελετᾶν ἀεἰ ἑητόν καθ' ἡμέφαν ἀποθνήσκω. ἂν γὰρ καὶ ἡμεῖς ὡς ἀποθνήσκοντες καθ' ἡμέφαν οῦτω ζῶμεν, οὐχ ἁμαρτήσομεν. 10 ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον, ἶνα καθ' ἡμέφαν ἐγειρόμενοι μὴ νομίζωμεν φθάνειν ἕως ἑσπέρας καὶ πάλιν κοιμᾶσθαι μέλλοντες μὴ ἐγείρεσθαι.

Μετὰ δέ γε ταῦτα διαλέξεως αὐτῷ ποτε γενομένης. πρός τινα περί τῆς διαγωγῆς τῆς ψυχῆς, και ποῖος μετὰ τὴν 15 ἐντεῦθεν ἀναχώρησιν ἔσται αὐτῆ τόπος, τῆ ἐξῆς νυκτί καλεῖ τις αὐτὸν ἀνωθεν λέγων ἕζελθε, 'Αντώνιε, και βλέπε. και δὴ ἐξελθών και ἀναβλέψας εἶδέ τινα μακρόν τῷ εἴδει και φοβερὸν ἑστῶτα και φθάνοντα μέχρι τῶν νεφελῶν, ἀναβαίνοντας δέ τινας ὥσπερ ἐπτερωμένους, κἀκεῖνον ἐκτείνοντα 20 τὰς χεῖρας, και τοὺς μὲν κωλυομένους παρ' αὐτοῦ, τοὺς δὲ ὑπεριπταμένους και ἀμερίμνως λοιπὸν ἀναγομένους. και

3 Ez. 3, 20; 18, 24; 33, 12. — 9 1. Cor. 15, 31. — 14 p. 688, 8 Athanasius *id. cp.* 66 Migne 936.

7 εύρήση B εύρη L. — 8 μελετάν άει ABP άει μελετάν rell. (άει om. Ath.). — 9 και ήμεις ABP Ath. και om. rell. — 10 άμαρτήσωμεν ACDGPR. — 14 δέ γε ABP γε om. rell. — 19 και φθάν. μέχρι τ. νεφείων om. CR. — 22 άμερ(μνους BCR.

2.3 δ θεός καθ' ήμῶν P. — 3. έζεκιήλ P. — 4 και οὕτω ἰούdag P. — δίου om. P Ath. — 7 ἐπιτίθεται και πολλῆς δαθυμίας και καταφορήσεως και μέν γε και ἀποπτώσεως τῶν πορειογασμένων ήμιν ἀγαθῶν και τῶν ἀποπειμένων γίνεται πρόξενος P. — 9.10 ὡς καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκοντες P. — 15 τῶν ψυχῶν P. — 16 ἀναχώρησιν ἀντῶν ἕσται τόπος P. — 20 δέ] τε P (και ἀναβαίν. Ath.). — 22 ὑπεριπτ. και διελθόντας λοιπόν ἀμερίμνως ἀνάγεσθαι P Ath.

. .

44

έπὶ μὲν τοὺς τοιούτους ἔτριζε τοὺς ὀδόντας ὁ μακρὸς ἐπεϊνος, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀποπίπτουσιν ἔχαιρεν. καὶ ἐγένετο φεονὴ λέγουσα· νόει τὸ βλεπόμενον, ᾿Αντώνιε. καὶ διανοιχθείσης αὐτοῦ τῆς διανοίας, ἔγνω τῶν ψυχῶν εἶναι τὴν πάροδον, 5 καὶ τὸν ἐστῶτα μακρὸν τὸν ἐχθρὸν τοῦ γένους ἡμῶν διάβολον, καὶ τοὺς μὲν ὑπευθύνους αὐτῷ κρατουμένους παὶ κωλυομένους διελθείν, τοὺς δὲ ἀνευθύνους μὴ δυνάμενον κατέχειν.

Διὰ δὴ τοῦτο καὶ ὁ μέγας καὶ κολύαθλος Εὐστράτιος 10 μέλλων καίπερ διὰ μαρτυρίου τελειοῦσθαι προσηύξατο λέγων· μεγαλύνων μεγαλυνῶ σε, κύριε, ὅτι ἐπείδες ἐκὶ τὴν τακεί-582 Μ. νωσίν μου καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν καὶ ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου. καὶ νῦν σκεπασάτω με ἡ χείρ σου, καὶ ἕλθοι ἐκ' ἐμὲ τὸ ἕλεός σου, ὅτι 15 τετάρακται ἡ ψυχή μου καὶ κατώδυνός ἐστιν ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ σώματος τούτου, μήποτε ἡ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βούλησις συναντήση αὐτῆ καὶ παρεμποδίση ἐν σκότει διὰ τὰς ἐν ἀγνοία ἐν τῷ βίφ τούτο γενομένας μοι ἑμαρτίας. ἕλεώς μοι γενοῦ, δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ 80 ψυχή μου τὴν ἐζοφωμένην ὄψιν τῶν πονηρῶν δαιμόνων, ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτὴν ἅγγελοί σου φαιδροὶ καὶ φωτεινοί. δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίω καὶ τῷ σῷ

9-p. 689, 2 Vita Eustratii cp. 32 Migne Tom. 116, 505 B.

3 ártávis om. L (cf. P). — 11 μεγαλυνώ ABEGPR μεγαλύνω CDLV. — 12 έχθοον A έχθοου CE. — άλλ' έσωσας BG. — 13 νῦν, δέσποτα, σπεπεσάτω BV Vita δέσποτα m. 1 in mg. G. — 17 βουλή BGLV Vita. — 19 έλεος CEG. — ίδέτω (είδ. G) BGP Vita ίδοι ELRV είδοι ACD. — 20 ζεζοφωμένην EG.

με μη παταλάβη με ή χελο τοῦ ἄρχοντος τοῦ πόσμου τούτου είς το πατασπάσαι με ώς τον ἁμαρτωλον είς βυθον φόου.

Τοιγάρτοι καὶ ὁ μέγας Κύριλλος ἐν τῷ καθολικῷ ἐπιστολῷ ταῦτα παραδηλῶν ἔφη ὁ δὲ ἀρχάγγελος Μιχαήλ, ὅτε τῷ διαβόλω, φησίν, διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μω- 5 σέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ εἶπεν ἐπιτιμήσαι σοι κύριος. βουλόμενος γὰρ παραστῆσαι την ἐν τῷ ἀφανεῖ τοῦ διαβόλου κατὰ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν τυραννίδα, ἢν ἔσχεν ἐκ τῆς παραβάσεως ᾿Αδάμ, συνεχώρησεν αὐτῷ καὶ περὶ τὴν ταφήν τοῦ σώματος Μω- 10 ϋσέως ἀντιστῆναι, ἕνα μάθωμεν, ὅτι πρός τοὺς τόπους τῆς ἀναπαύσεως ὁ διάβολος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ πονηρῶν καὶ ἀποστατικῶν δυνάμεων εἰργει πορεύεσθαι τὰς ψυχὰς τῆς ἄνω πορείας. διὸ καὶ ἄγγελοι παραλαμβάνουσιν αὐτὰς ἐξιούσας ἀπὸ τοῦ σώματος.

Ούτω δὲ καὶ Μαρτύριος 'Αντιοχείας ἐν τῆ αὐτῆ ἐπιστολῆ φησιν ἐπειδὴ γὰρ τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος χωριζομένης μετὰ τὴν ἐνθένδε ἀπαλλαγὴν εὐθὺς προσαπαντῶσιν αὐτῆ καὶ ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἀγαθαὶ καὶ δαιμόνων στῖφος πουηροτάτων, ἕνα πρός τὴν ποιότητα τῶν ἔργων, 20 ὧν ἔπραξεν, πονηρῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ τοὺς ἀξίους τόπους ἢ οὖτοι ἢ ἐκεῖνοι ταύτην ἀποκομίσωσι φυλαχθησομένην ἕως τῆς τελευταίας ἡμέρας, κωθ' ἢν εἰς κρίσιν παρα-

3-15 Cyrilli e dependito ut vid. commentario in Epist. Judae. - 4 Epist. Judae v. 9. - 16-p. 690, 14 Martyrii item e commentario in eandem epistulam, ut videtur.

2 με ώς τὸν (τῶν Α) ΑDP με εἰς τὸν Ε με τὸν rell. Vita. — 8 ὁ μέγας κέριλλος] ὁ ἀπόστολος Ἰονόδας V. — 8 τοῦ διαβόλου κατὰ τῶν scripsi e P κατὰ τοῦ διαβόλου περί τῶν rell. — 11 ὅτι καὶ πρὸς P et recc. quidam. — 18 ἐνθένδε (-δεν Β) ABP έντεδθεν rell. — 20 ποηφοτάτων CDEGP et recc. quidam πονηφώτατων (sic) Α πονηφότατον BV et recc. alii.

- 2 βόθοον P. – Sequitur in P similis oratio e vita quadam Philippi apostoli desumpta. – 23 της om. P. 588 Μ στησόμεθα πάντες, καὶ ἢ εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν τε καὶ ἀνάπαυσιν, ἢ εἰς τὴν ἀπέφαντον φλόγα τοῦ πυρὸς ἀπαχθησόμεθα. ὅπερ ὁ θεὸς βουλόμενος ὑποδείξαι διά τινος τύπου σωματικοῦ παρεσκεύασεν ἐν τῆ τοῦ Μωϋσέως τελευτῆ φανῆ-5 ναι τὸν ἀρχάγγελον Μιχαὴλ διακρινόμενον περὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τὸν πονηρὸν ἀντιπράττοντα δαίμονα, καὶ τούτῷ τὸν Μιχαὴλ ἀγαθὸν ἅγγελον ὅντα προσυπαντῆσαι καὶ ἀποσοβῆσαι καὶ μὴ ἐξουσιαστικῶς ἐπιτιμῆσαι, ἀλλὰ τῷ κυρίῷ τῶν ὅλων παραχωρῆσαι τῆς κατ' ἐκείνου κρίσεως, ὅπως διὰ 10 τούτων μάθωμεν ὡς ἔστι τις ἀγωνία ταῖς ψυχαῖς μετὰ τὴν ἔξοδον, καὶ ὅτι χρὴ διὰ τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἑτοιμάζεσθαι πρὸς τὸ τῆς ἀγγελικῆς ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν συμμαχίας, τῶν δαιμόνων καθ' ἡμῶν ἐπιτριζόντων φθονερὸν καὶ πικρὸν εἰς ἅπαν.

15 Λέγει γοῦν καὶ ὁ μέγας ὁμολογητὴς Μάξιμος πρὸς Ἰωάννην κουβικουλάφιον τίς γάρ, ἀγαπητέ, τῶν κατ' ἐμὲ ϸύποις ἁμαρτημάτων κατεστιγμένος οὐ φοβεῖται τὴν τῶν ἀγίων ἀγγέλων ἐπιστασίαν, ὑφ' ὧν κατὰ θείαν ψῆφον τῆς παρούσης ζωῆς τὸ πέρας δεχόμενος βία τοῦ σώματος μετ'
20 ὀργῆς ἐξωθεῖται καὶ μὴ βουλόμενος; τίς κεκηλιδωμένην ἑαυτῷ συνεπιστάμενος τὴν συνείδησιν οὐ δέδοικε τὴν ἀμοτάτην τῶν πονηρῶν δαιμόνων καὶ βαρβαρώδη ὑπάντησιν, ἑκάστου τούτων κατὰ τὸν ἀέρα μετὰ τὴν ἔξοδον πρὸς ἑαυτὸν ἀφειδῶς τὴν ἀθλίαν ψυχὴν ἕλκοντος καὶ τῷ ἐλέγχῷ τῶν

15-p. 691, 18 Maximus Conf. Ep. 4 Migne Tom. 91, 416 A.

1 $\tilde{\eta}$ om. GP et recc. quidam. — 8 xal $\mu \tilde{\eta}$ égovsiasrixãs éπιτιμήσαι om. CR. — 9 διά τοῦτον Α διά τούτου Β. — 13 φθονερόν καl πικρόν ABP φθονερãs καl πικρãs rell. — 15 γοῦν ABDGP οὖν CERV. — καl όμολ. PR. — 18 άγίων om. BD. — 25 πᾶσις C πᾶσαν B.

1 είς την ζωήν την αίώνιον P. — 14 Alia de eodem argumento ins. P.

690

XPONIKON

αὐτῆ τῆς ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν ἀγαθῆς ἐλπίδος ἐλεεινὴν ἀπόγνωσιν; μετά δε την γινομένην κατά τον άέρα πρός τά πνευματικά της πονηρίας διάγνωσίν τε και λογοθέτησιν ή πρός τον άδην κατάπτωσις διαδέχεται και παροίκησις, έν ώ σπότω βαθεί και βαουτάτη σιγή τροφήν έγουσιν αι έκεισε 5 καταδεδικασμέναι ψυγαί τοὺς δριμυτάτους στεναγμοὺς καὶ τα πικρότατα δάκρυα και την έπι τοις δεινοις κατήφειαν, έκδεγόμεναι διὰ παντός οὐδὲν ἄλλο ἢ μόνην τὴν ἐπὶ τῆ 584 Μ. θεία ψήφω δικαίαν άνταπόδοσιν. ταύτην ούν συνίστησιν αύτοις την άπαυστον λύπην και δδύνην ή της αναστάσεως 10 έλπίς, ή τῆς φοβερᾶς Χριστοῦ παρουσίας ήμέρα, ή φρικωδεστάτη παράστασις και περί των βεβιωμένων πάντων άπολογία, καθ' ην οί μεν έκ δεξιών του κριτου σταθέντες λήψονται των απορρήτων αγαθών τας έπαγγελίας, οί δε την άριστεράν στάσιν λαγόντες τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον καὶ τὸ ἐξώ- 15 τερον σκότος και τον ακοίμητον σκώληκα τόν τε βρυγμον τῶν όδόντων καὶ τὸ διηνεκές δάκρυον καὶ τὴν ἀπέραντον αίσχύνην τε καί κόλασιν.

Ταῦτα δὴ ταῦτα προεννοοῦσαι καὶ διαλογιζόμεναι εἰκότως πενθοῦσι καὶ ἀποδύρονται ὡς κατακεκριμέναι καὶ ἀνα- 20 πολόγητοι καὶ μηδὲ τοῦ σοφοῦ τὴν διδασκαλίαν ἀκούσαντες λέγοντος· πάντα, ὅσα ἂν εῦρῃ ἡ χείρ σου τοῦ ποιῆσαι, ὅση σοι δύναμις ποίησον, ὅτι οὔκ ἐστι ποίημα καὶ λογισμός καὶ γνῶσις καὶ σοφία ἐν ῷδῃ, ὅπου σὺ πορεύῃ ἐκεῖ. ἐπείπερ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῷ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ῷδῃ 25

22 Eccl. 9, 10. - 24 Psalm. 6, 6.

1 tỹs] tơis AR. — ảyadỹs (ỹ in lit.) C ảyadois B et recc. plerique Max. — 5 ἔχουσαι B et recc. quidam (διάγουσι — ἔχουσαι Max.). — 8 ἢ μόνην τὴν ἐπιτήμησιν ἀψήφω δικαίαν ἀντ. C. — 9 θεία ABP Max. δικαία rell. — 16 καὶ τὸν ἀκοίμητον σκώληκα ABPV Max. om. rell. — 22 ὅση δύναμίς σου ποίησον PR Eccl. — 25 σου] σοι EG. In D σου m. 2 corr., ex σοι ut vid.

7 την έπι τούτοις δεινην κατήφειαν Ρ (την έπι τούτοις κατήφ. Μαχ.). — 25 σου] φησίν Ρ. τίς έξομολογήσεται σοι; και γαρ ούκ έστιν έκει ό μνημονεύων τοῦ θεοῦ και μετ' εὐφροσώνης λέγων ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ και ηὐφράνθην, οὕτε ὁ ἐξομολογούμενος και σωζόμενος, διότι ἀπέκλεισε κύριος κατ' αὐτῶν πᾶσαν ἀφέλιμον 5 ἐξομολόγησιν και διόρθωσιν.

Όθεν καὶ δ μακάφιος Νείλος παφεγγυῷ φάσκων μνήσθητι δὲ καὶ τῆς ἐν τῷ ῷδη καταστάσεως, καὶ λογίζου, πῶς ἄφα εἰσιν ἐκεῖ νῦν αί ψυχαί, ἢ ἐν ποία πικφοτάτῃ σιωπỹ, ἢ ἐν ποίφ δεινοτάτῷ στεναγμῷ, ἡλίκῷ φόβῷ ἢ ἀγωνία ἢ 10 τίνι προσδοκία τὴν ἄπαυστον ὀδύνην ἐκδεχόμεναι καὶ τὸ ψυγικὸν ἔχουσαι καὶ ἀπέραντον ἐκεῖνο δάκρυον.

Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ Γρηγόριος ὁ κλεινὸς πάπας Ῥἰ μης ἐν τῷ ποὸς Πέτρον διαλόγῷ φησίν εἰ γὰρ τὰς τῶν ἁγίων ψυχὰς ἐν οὐρανῷ πιστεύομεν εἶναι, πάντως καὶ τὰς 585 Μ. 15 τῶν ἁμαρτωλῶν ἐν τῷ ῷδη τυγχάνειν ἀδιστάκτως δμολογήσομεν. καὶ καθάπερ τοὺς ἁγίους ἡ μακαριότης ἐν οὐρανοῖς εὐφραίνει καὶ θυμηδίας ἀποπληροῖ διηνεκοῦς, οῦτω πιστεύειν χρὴ ὅτι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐν ῷδη λύπη καὶ στενοχωρία τε καὶ ὀδύνη συνέχει διὰ παντὸς ὅσπερ καμίνου φλὸξ τὰς 20 ψυχὰς αὐτῶν φλογίζουσα καὶ ἀποτηγανίζουσα οἶα δὴ καὶ τὸν κατὰ τὸν Λάζαρον πλούσιον.

> 2 Psalm. 76 (77), 4. — 6 Nili locum in editis eius operibus non inveni. — 12—21 Gregor. Dial. IV, 20 Migne Patrol. lat. Tom. 77, 366.

> 1 έκει ούκ έστιν C έκει om. DG. — 2 μετ' εύφοοσύνης λέγων ABP λέγων μετ' εύφοοσύνης rell. — 8 εύφοάνθην CDEG et recc. nonnulli. — ούτε ό έξομολ. AP ό om. rell. — 4 πάσαν ώφέλιμον έξομολόγησιν AP πάσαν έξομ. ώφέλιμον B ώφέλιμον om. rell. — 8 άρα BDG. — 9 έν ποία πικροτάτα στεναγμά R έν ποίω στεναγμά πικροτάτα A. — 15 όμολογήσωμεν ADG et P in quo o lit. ex ω fact. ώμολογήσωμεν R. — 17 διηνεκούς ABP διηνεκάς rell. — 18 λύπη τε καὶ στενοχωρία καὶ PRV. — 20 καὶ ἀποτηγανίζουσα om. DGR in mg. adsor. E. — 21 τον (τὴν recc.

> 1 σοι οπ. Ρ. — 6-δθεν δη και ό θεοφόρος νείλος Ρ. — 8 η] και Ρ. — 14 πιστεύομεν hit. εχ πιστεύωμεν Ρ.

"Ore de ve relevrar enaoros aïsonols reva nal minouφορίαν άπεντεῦθεν ήδη λαμβάνει τῶν μελλόντων ὑπέρ ὧν έπραξεν, φησίν δ άποστολικός Διονύσιος έν τοις περί των ίερως κεκοιμημένων. όταν έπὶ τὸ πέρας ἔλθωσι τοῦ τῆδε βίου, την είς αφθαρσίαν αύτῶν δδών ώς έγγυτέραν άδη 5 γεγυμνασμένην έμφανέστερον δρῶσι καὶ τὰς δαρεὰς τῆς θεαργίας δμνούσι και θείας ήδονης άποπληρούνται την έπι τα χείρω τροπήν ούκέτι δεδοικότες, άλλ' εξ είδότες δτι τα πτηθέντα παλά βεβαίως παὶ αἰωνίως ἕξουσιν. οί δὲ μολυσμών άνάπλεοι και άνιέρων κηλίδων, είπερ ίερας τινος τετυ- 10 νήκασι μυήσεως, αύτοι δε ταύτην έκ τοῦ οίκείου νοὸς όλεθρίως απορραπίσαντες έπὶ τὰς φθοροποιούς ηὐτομόλησαν έπιθυμίας, δταν έπὶ τὸ τέλος ἔρχωνται τῆς ἐνθάδε ζωῆς, ούπέτι δμοίως αύτοις εύπαταφρόνητος φανείται των θείων λογίων ή θεσμοθεσία, τὰς όλλυμένας δὲ τῶν οίκείων παθῶν 15 ήδονας ετέροις δοθαλμοῖς επισχοπήσαντες και την Γεράν ζωήν. Της ανοήτως αποπεπτώκασιν, μακαρίσαντες έλεεινως και άβουλήτως άποσγίζονται τοῦ τῆδε βίου ποὸς μηδεμίαν εεράν έλπίδα γειραγωγούμενοι διά την γειρίστην ζωήν. τούτων δε ούδενος γινομένων κατά τάς κοιμήσεις των ίερων 20 άνδρών, άφ' ών ό πρός το πέρας έρχόμενος των οίκείων άγώνων εύφροσύνης ίερας άποπληροῦται καὶ σὺν ήδονῆ πολλή πρός την όδον επιβαίνει της ίερας παλιγγενεσίας.

Όπεο ούν και δ θείος Διάδοχος δηλών φάσκει έαν ούν

plerique τὰ AV) κατὰ τὸν λάζ. πλούσιον ADEGPRV τὸν κατὰ τὸν λ. καὶ τὸν πλ. Β κατὰ τὸν λ. καὶ πλούσιον C. — 1 γε ABP γε καὶ rell. om. Anast. — 9 κτιθέντα Α κτισθέντα R. — 13 ἔςχονται ACGP, in quo ἔςχωνται m. correctoris. — 18 ἀποσχίζονται (-ήζωνται A) ABP Dion. Anast. ἀποχωρίζονται rell. — 22 ἀποπληφοθνται R et P, in quo ν eras.

6 έμφανέστεραν P. - 14 θείων om. P Anast. - 15 ίδίων P.

¹⁻²³ Dionys. Areop. de eccl. hierarch. VII, 2 (Migne Tom. 3, 553 D) ex Anastas. Sinait. Quaest. 21. Migne Tom. 89, 532. — 24-p. 694, 9 Diadochus de perfect. spirit. cp. 100 (latine apud Migne Tom. 65, 1211) ex Anastasio ib. Migne 533.

μή πρεπόντως μετανοήσωμεν και περί τῶν ἁμαρτιῶν ήμῶν 586 Μ. πάντων ἐξομολογησώμεθα, δειλίαν τινὰ ἄδηλον ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου ἐν ἑαυτοῖς εὐρήσομεν. χρη δὲ ἡμᾶς εὕχεσθαι τοὺς ἀγαπῶντας τὸν κύριον ἐκτὸς παντὸς εὑρίσκεσθαι τότε 5 φόβου. ὁ γὰρ ἐν φόβῷ εὑρισκόμενος εὖδηλον ὅτι πρὸς τοὺς ταρταρίους ἄρχοντας ἀπελεύσεται. ἡ δὲ ἐν τῆ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἀγαλλιωμένη ψυχή ἐν τῆ ὥρα τῆς ἀναλύσεως ἐπάνω τῶν σκοτεινῶν πάντων πράξεων εὑρισκομένη πρὸς τοὺς ἀγγέλους τῆς εἰρήνης ἐπείγεται μετὰ χαρᾶς καὶ φέρεται.

10 Καί γε Νείλος αύθις δ ίερός φησιν ὄντως φοβερον το τοῦ θανάτου μυστήριον, ὅτε τῶν ἀπαιτούντων τὴν ψυχὴν ἐπιστασία φοβερὰ συνέχει φρίττουσαν αὐτὴν προς τὴν ἔξοδον καὶ δείματα καὶ σχήματα φοβερώτατα, ὅτε δαίμονες ὀνειδίζοντες τὴν ἁμαρτίαν καὶ προς ἑαυτοὺς ἕίκουσιν ἀπει-15 λοῦντες εἰς ἀμειδῆ καὶ σκυθρωπὰ χωρία, ὡς πρό τῆς βασάνου τὴν κατάπληξιν ίκανὴν είναι προς κόλασιν, ὅτε συνείδησις ἐπιστρέφουσα προς τὰ πεπλημμελημένα τρέμει τὴν προς ἀξίαν τῶν ἡμαρτημένων περιμένουσα κόλασιν. ἕνθεν

γὰρ ίδρῶτι κεῖται τὸ σῶμα διάβροχον σημεῖα δεικνύον τοῦ 20 ἕνδον καμάτου καὶ τῆς ἀδήλου ταραχῆς τὰ δρώμενα παρέχεται πρόδηλα τεκμήρια. ἐντεῦθεν καθάπερ οί τῶν πικρῶν γευόμενοι φαρμάκων ἀποστύφουσι τῆ ἀηδία τὸ πρόσωπον,

10-21 Nilus Perister. VII, 1 Migne Tom. 79, 860 A ex Anast. ib. Migne 536. - 21-p. 695,4 Nilus ib. IX, 2 Migne ib. 865 ex Anast. ib.

2 έξομολογησόμεθα ABCDG. — 3 εδοήσωμεν ACGR. — 8 πάντων ACDE et P m. 1 Anast. πασῶν BR et P m. 2 om. GV. — 10 δ ίεοδς αύθις D αύθις om. B. — 12 ποδς την ξξοδον CP Nil. Anast. την om. rell. — 14 καί om. B Anast. sed exhibet etiam Nilus. — 15 άμειδη ADGR et P m. 2 Nil. Anast. ἀμηδη C et P m. 1 $\ddot{\alpha}$ μηδεϊ B $\ddot{\alpha}$ μη δεϊ V ἀνηδη E. — 22 γευόμενοι A BP Nil. Anast. ἀπογενόμενοι rell. — ἀειδείς E ἀδείς A.

2 έξομολ. καί διορθωσώμεθα Ρ. — 7 ἀναλύσεως m. 2 ex ἀλύσεως Ρ. — 10 καί γε δή και νετλος Ρ. — 16 ή συνείθησις P Nil. Anast.

694

XPONIKON

τῆς ψυχῆς ποὸς ἡν ἔσχεν ἐκ τῶν ὀφθέντων ἐκεῖ χαλεπῶν διάθεσιν τυπωσάσης τὸν χαφακτῆφα τῆς ὄψεως καὶ τῷ σχήματι τοῦ φαινομένου τὴν ἑαυτῆς φανεφωσάσης κεκουμμένην ἀνίαν.

Ούτω γε μην και ό Χουσόστομος ἔφη πάλιν οὐκ ἴστε 5 πῶς ἐν τῆ τελευταία ήμέρα συστρέφει ψυχην ἁμαρτήματα, πῶς κάτωθεν την καρδίαν ἀνακινεῖ; ὅθεν και δείματα πολλῶν ἔστιν ἀκούειν τότε διηγουμένων και ὄψεις φοβεράς, ὧν οὐδὲ την θεωρίαν λοιπὸν φέροντες οἱ ἀπιόντες και την κλίνην αὐτην μετὰ πολλῆς τῆς ξύμης τινάσσουσι και φοβε- 10 ρὸν ἐνορῶσι τοῖς παροῦσιν, τῆς ψυχῆς ἕνδον ἑαυτῆς ἀθούσης και μη θελούσης ἀπορραγῆναι τοῦ σώματος. εἰ γὰρ ἀνθρώπους φοβεροὺς ἐνορῶντες δεδιττόμεθα, ἀγγέλους ἀπειληφόρους και δυνάμεις ἀποτόμους τῶν παραπεμπομένων βλέποντες τί οὐ πεισόμεθα, ἑλχομένης ήμῶν ἀπὸ τοῦ σώ- 15 587 Μ. ματος και χωριζομένης τῆς ψυχῆς και πολλὰ ἀποδυρομένης εἰχῆ και μάτην.

Καὶ μέντοι καὶ δ μέγας Βασίλειος παραινεῖ λέγων μὴ τοίνυν ἀναβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ῖνα μὴ ἐμπέσης εἰς ἡν οὐ προσδοκῆς ἡμέραν, ἡνίκα μὲν ἀπολείπωσί σε αί τοῦ 20 ζῆν ἀφορμαί, ἀπορία δὲ πάντοθεν καὶ θλίψις ἀπαραμύθη-

5-17 Chrysost. Or. in Matthaeum 53 (54) sub fin. Migne Tom. 58, 532 ex Anast. ib. Migne ib. 533. - 18-p. 696, 23 Basil. Or. in baptism. cp. 7 et 8 Migne Tom. 31, 441 B.

1 ёхеї от. D.G. — 4 йголаг Р йголаг В. — 5 о деїоς догобот. PV ет гесс. quidam. — 7 клягі ВМ. — 11 ёаггдр V Chr. (sed šartīg etiam Anast.) ёг ёаггд В. — 16 кай колда акодогоце́гуз от. А. — кай колда ВРУ Chr. Anast. кай от. rell. — одгоце́гуз ВВ. — 20 акодгілься AENPR (ёлгдгілься Ваз.) акодіяшов В акодіяют СLV акодіяся G.

5 πάλιν είς την κατὰ ματθαίον ἑρμηνείαν P(Anast.). — 10 τινάσσουσιν οἱ κείμενοι P Chr. Anast. — 12 σώματος καὶ την ὄψιν τῶν ἐρχομένων ἀγγέλων οὐ φερούσης P Chr. Anast. — 19 ἐμπέσης ποτὲ P Bas. — 20 σε λοιπόν αἱ P Bas.

τος, άπειρηκότων μέν ίατρων, άπειρηκότων δε των οίκείων, ότε πυκνώ άσθματι και ξηρό συνεχόμενος, πυρετού λάβρου διακαίοντος τὰ ένδον καὶ ὑποσμύχοντος, στενάζεις μὲν ἀπὸ μέσης παρδίας, τον δε συλλυπούμενον ούχ ευρήσεις, παί 5 φθένξη μέν τι λεπτόν και άδρανές, δ δε άκούων σύκ έστιν. παν δε το λαλούμενον παρά σου ως παραφροσύνη καταφρονείται. μηδείς ούν έξαπατάτω σε κενοίς λόγοις καί ματαίοις. Επιστήσεται γάο σοι αίφνίδιος όλεθοος, και ή καταστροφή δμοίως καταιγίδι παρέσται. ήξει άγγελος κατη-10 σής απάγων βιαίως και σύρων σου την ψυχην δεδεμένην ταῖς ἁμαρτίαις πυπνὰ μεταστρεφομένην πρός τὰ Φδε καὶ όδυρομένην άνευ φωνής, του όργάνου λοιπόν των θρήνων άποπλεισθέντος. Το πόσα σπαράξεις σεαυτόν. Το πόσα στενάξεις άπρακτα μετανοών έπι τοις κακώς βουλευθείσι και 15 πραγθείσιν. οία έρεις έν τη όδύνη της παρδίας σου τότε. αί με μή απορρίψαι το βαρύ τοῦτο φορτίον της άμαρτίας. αί με τὰς κηλίδας μη ἀποπλύνασθαι. Το τῶν πονηρών βουλευμάτων καί συναλλαγμάτων. διὰ γὰρ πρόσκαιρον άμαρτίας άπόλαυσιν αίωνίως βασανίζομαι, διὰ σαρκός ήδονην καί 10 πύρωσιν τῷ πυρί παραδίδομαι. δικαία ὄντως ή κρίσις τοῦ θεου. ἐκαλούμην καὶ σὐχ ὑπήκουον, διεμαρτύραντό μοι, ἐγὼ δὲ κατεγέλων. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντως ἐρεῖς ἀποκλαιόμενος σεαυτόν, έαν προαναρπασθής της μετανοίας.

2. 3 λάβουν διακ. τὰ ἕνδον καὶ ὑπο om. CR nisi quod recc. quidam τὰ ἕνδον post σμύχοντος add. — 2 λαύουν ABGV. — 3 ἀποσμύχοντος P et ut vid. D, in quo ὑ m. 2 ἀποσμίχοντος M σμύχοντος RV σμίχοντος C. — 9 ήξει γὰο ໕γγελος CERV. — 10 ἀπάγων σου βιαίως AB. — 16 αἴ με (αἴ cor. ex αἶ G) ABGV έμὲ D αἴ ἐμὲ M οὐαί μοι R. — 17 αἰ με — ἀποπλύνασθαι om. R. — αἴ (αῖ A) με ABGV έμὲ D αἴ ἐμὲ M. — 18 γὰο om. GM. — 21 ὑπήπουν LP ὑπήπουσα R. — 22 κατεγέλουν A et recc. plerique. — πάντως om. AR. — 23 ἐὰν] ἂν RV.

19 αίφνια P (άθάνατα Bas.). — 21 έχαλούμην γάρ καί P. — ύπηκ., έδιδασκόμην και ού προσείχον, διεμ. P Bas. — 23 έαυτόν P. — Post μετανοίας P add.: ναι μήν όντως νύξ βαθεία

⁷ Eph. 5, 6. - 8 1. Thess. 5, 3.

Οὐκοῦν ἐλέησον σεαυτὸν καὶ λάβε δὴ εἰς ἕννοιαν τὴν ἐσχάτην ἐκείνην καὶ φρικωδεστάτην ἡμέραν τῆς ἐξόδου καὶ συνοχὴν καὶ πνιγμὸν καὶ ψυχορραγίας ῶραν καὶ ἀπόφασιν Θεοῦ κατεπείγουσαν καὶ ἀγγέλους ἐπισπεύδοντας καὶ ψυχὴν ἐν τούτοις δεινῶς Φορυβουμένην καὶ ἰλιγγιῶσαν καὶ τρέμου- 5 σαν σφόδρα καὶ ἀποροῦσαν καὶ ἀνόνητα μετανοοῦσαν, ὅταν ὅφελος οὐδέν.

[κδ'. Περὶ Κώνσταντος.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντίνον ἐβασίλευσε Κώνστας υίος αὐτοῦ 588 Μ. ἔτη κζ΄. ἐφ' οὖ μέγας ἄνεμος καὶ ξαγδαῖος πνεύσας πολλὰ 10 μὲν δένδρα καὶ παμμεγέθη πρόρριζον ἀνέσπασεν, πολλοὺς δὲ καὶ στύλους πιονιτῶν μοναχῶν κατέβαλεν. καὶ δ τῶν 591 Μ. Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς καὶ ψευδοπροφήτης Μουχούμεδ ἐκ μιᾶς φυλῆς γενικωτάτης Ἰσμαὴλ υίοῦ ʿΑβραὰμ καταγόμενος ἀνεφύη. Νίζαρος γὰρ δ τοῦ Ἱσμαὴλ ἀπόγονος πατὴρ αὐτῶν 15

1-7 Basilii, sed locum in operibus editis non inveni. -12-p. 699, 10 cf. Theoph. p. 333, 14.

1 żavróv BP. — 3 ψυχοραγίας AGN. — 5 είλιγγιῶσαν GP ηλιγγιῶσαν C. — Post v. 7 sequitur in V narratio de Heraclonae regno. — 11 πρόφοιζων scr. e cons. πρόφιζων Ν προροιζῶν BR et P m. 1 προφοιζῶν AEG πρό διζῶν C et P m. 2 πρόριζα V (πρόφοιζα Theoph.). — 12 δὲ καὶ om. M καὶ om. ABR. — 12—p. 699, 10 excerpsit Constantinus Porphyr. de admin. imp. cp. 14. — 18 μουχούμετ BEV (ἀρχή τοῦ μουχουμέτη mg. C) μωάμεθ R et sic fere deinceps.

τότε καὶ νόσος βαρεία καὶ ὁ βοηθῶν οὐκ ἔστιν. εἶτα περιβλεψάμενος ὅδε καὶ ἀδε καὶ ἰδὰν τὴν περιεστῶσάν σε δεινὴν ἑρημίαν, τότε αἰσθήση τῆς ἀβουλίας καὶ στενάξεις τὴν ἀνοιαν, εἰς οἰον καιρὸν ἐλεεινὸν καὶ χαλεπὸν ἐταμίευες τὴν μετάνοιαν, δτε ἡ μὲν γλῶσσα παρείται, ἡ δὲ χεὶρ ὑπότρομος κλονουμένη ταῖς συνολκαῖς ὡς μήτε φωνῆ μήτε γράμματι διασημάναι τὴν βίαν καὶ τὴν ἀνάγκην. — 6 ἀνόνητα μεταν. καὶ θρηνοῦσάν τε καὶ δακρύουσαν (m. 2 corr. ex δακρύον) πολλάμις καὶ πρός τὰ τῆδε ἐλεεινῶς ἐπιστρόφου ἀποδημίας, ἀνάγκην Ρ. — 14 ἀβραὰμ m. 2 ex ὡβρὰμ Ρ. — κακῶς ἀνεφύη Ρ. — 15 τοῦ om. Ρ.

άναγορεύεται πάντων. οδτος οὖν γεννᾶ υίοὺς δύο Μού-δαρον καὶ Ῥαβίαν, δ δὲ Μούδαρος τίκτει Κούσαρον καὶ Κάϊσον καί Θεμίμην καί "Ασαδον καί άλλους τινάς άνωνύμους, οι την Μαδιανιτιν έρημον πληρωσάμενοι έπτηνο-5 τρόφουν έν σκηναῖς κατοικοῦντες. εἰσί δὲ καὶ ἐνδότεροι τούτων ούκ έκ της φυλης αύτων, άλλα του Ίεκτάν, οί λεγόμενοι Όμηριται, τοῦτ' ἔστιν Άμμανιται. ἀπόρου δὲ ὄντος τοῦ προμνημονευθέντος Μουχούμεδ συνέβη μισθωτεῦσαι αύτον γυναικί πλουσία και συγγενίδι αύτοῦ καλουμένη 10 Χαδιγά πρός τὸ καμηλεύειν καὶ πραγματεύεσθαι μετὰ τῶν δμοφύλων αύτοῦ ἐν Αἰγύπτω καὶ Παλαιστίνη. εἶτα κατὰ μικούν παροησιασάμενος και ύπελθών τη γυναικί χήρα ούση λαμβάνει αύτην είς γυναϊκα. και δη έπιγωριάζων έν Παλαιστίνη και συναναστρεφόμενος Ιουδαίοις τε και Χριστια-599 Μ. 15 νοῖς ἐθηρᾶτο λόγους καὶ γραφικάς τινας βήσεις. εἶχε δὲ τὸ πάθος τῆς ἐπιληψίας. ἡ οὖν γυνὴ αὐτοῦ διὰ τοῦτο έλυπεϊτο σφόδρα ώς περιφανής και πλουσία και τοιούτω άνδρί συναφθείσα ού μόνον απόρω, αλλά και έπιληπτικώ ήν τροπωσάμενος έφασκεν ότι φοβεράν όπτασίαν άγγέλου 30 θεωρῶ Γαβριήλ όνόματι, καὶ μή ὑποφέρων αὐτοῦ τὴν

1 атауодебетан и vid. т. 1 Р пробазодебетан т. 2. — 2 кобрабов Р Theoph. — 4 об кай түр P Const. — 7.8 ботгод кай дефагой той проенериевов µ. Р Const. Theoph. — 8.9 µ. Едобен абтёр µивоватеббан учы тин пл. кай вызучей автой P Const. (Siтийа Theoph.). — 11 автой от. Р Const. — 15—17 Ехан де то п. түд екл. Единевто бы. үчый автой бы перия. Р Const. — 18 андри от. Р Theoph. — 19 үн кай тоол. факам (от. де р. 699, 1) P Const.

² ἀφαβίαν AR. — 3 κάϊσον GNP Theoph. κάϊτον ACELVR καϊτόν Β. — Θεμήμην AM Θεμίτην R Θέμιτην Β. — 4 μαδιανίτιν m. 2 D μαδιανήτιν A μαδιανίτην BCDEGLPV μανίτην R μάδιαν τήν Μ. — 6 ίεκταν B ίεκταν M ίέκταν L. — 10 χαδιγά CE χαδιγά AGLP χαδηγά N χαδδα B διγάν V διγάν R. — 15 λόγους τινάς AB. — τινας anie δήσεις om. A. — ἔσχε E Theoph. — δὲ καὶ τὸ BLV.

θεωρίαν όλιγωρῶ καὶ πίπτω. ἐπιστεύθη δὲ συμψευδομαρτυροῦντος αὐτῷ 'Αρειανοῦ τινος μοναχοῦ ψευδωνύμου δι' αἰσχροκέρδειαν τοῦ καὶ τελείως ἀπατήσαντος αὐτόν. καὶ οῦτως ἡ γυνὴ πλανηθεῖσα καὶ ἄλλαις γυναιξὶ συντυχοῦσα όμοφύλοις αὐτῆς ἐκήρυξε προφήτην αὐτὸν εἶναι. προῆλθε 5 δὲ τὸ ψεῦδος τῆς ἀπάτης καὶ εἰς ἄνδρα φύλαρχον τοῦνομα Βουβάχαρ. ἡ οὖν γυνὴ θανοῦσα τοῦτον διάδοχον καὶ κληρονόμον κατέλιπεν. ἐκ τούτου οὖν ἐγένετο περιφανὴς ἅγαν ὡς περιούσιος, καὶ κατέσχεν ἡ πονηρὰ πλάνη καὶ αῦρεσις αὐτοῦ τὰ μέρη τῆς ἘĐοίβου.

Ούτος δ θεομισής και παλαμναΐος περιτυχών Έβραίοις

11-p. 702, 9 Michaelis Syncelli teste cod. P (cf. not.).

1.2 αὐτῷ συμψευδ. C αὐτῷ om. P. — 1 σὐν ψευδομ. D ψευδομαρτυροῦντος BL. — 3 αἰσχροκερδίαν (ἐσχρ. Μ) ELN αἰσχροκέρδιαν G. — 6 τῆς ἀπάτης καὶ om. B καὶ om. A. — 8 κατέλειπεν CGN κατέστησεν B. — 9. 10 καὶ ἡ αίζεσις V et rocc. quidam. — 10 ἐδρίβοῦ C ἐδρήβου A αἰδρίβου ELM.

1 Sewolar] Séar P Const. Theoph. - 3 rov nal rel. anar. αύτόν om. P Const. Theoph. - 4 γυναιξίν όμοφ. κηρύξασα πρ. αύτον είναι προήλθε τό ψ. P Const. — 7.8 θαν. και τοῦτον διάδ. και κληρ. καταλείψασα των έαυτης έγένετο P Const. - 9 ώς] και P. - πλάνη τε και P Const. - 10 Post έθρίβου P Theophanem secutius haec addit: έδίδαξε γὰς ούτος ό παςάφοων και πεφενα-πισμένος τοὺς αὐτῷ πειθομένους, ὅτι ὁ φονεύων ἐχθςόν ἡ ὑπὸ ἐχθςοῦ φονευόμενος εἰς τὸν παράδεισον εἰσέςχεται, τὸν δὲ παράδεισον σαρκικής βρώσεως και πόσεως και μίξεως γυναικών έσεσθαι. ποταμόν οίνου και μέλιτος και γάλακτος έν αύτω διαρκείν δ σαρκόφρων καί φιλήδονος έμυθεύσατο. (έδίδαξε - είσερχεται xal alla õva glvagei Const.). - 11-p. 702, 9 post p. 706, 17 ins. P, qui sic incipit: Περί ών μέντοι γε καί μιχαήλ δ μακάριος και σύγκελλος της άγιας πόλεως ξωτη δι' ξειτοιής τοιάδε: ίσμα-ηλίται οι και άγαρηνοι και σαρακηνοί άπό ίσμαηλ τοῦ έκ της άγαρ τεχθέντος τῷ άβραὰμ καὶ ὡς ἐκ τῆς σάρρας κενοὺς διὰ τὸ είρησθαι ύπό της άγαρ τῷ άγγέλω σάρρα κενήν με άπέλυσεν. ούτοι μέν ξως ήραπλείου του βασιλέως προφανώς είδωλολάτρουν προσπυνούντες τῷ ἑωσφόρω τη και άφροδίτη, ην δη και κουβάρ τη έαυτων έπωνόμασαν γλώσση, δ έστι μεγάλη. άπό δε ήρακλείου και δεύρο ψευδοπροφήτης αύτοις άνεφύη μουγούμεδ λεγόμενος. δς περιτυγών κτλ.

καί Χριστιανοῖς δῆθεν Άρειανοῖς καὶ Νεστοριανοῖς καὶ πανταγόθεν έρανισάμενος, έξ Ιουδαίων μέν μοναργίαν, έξ Ασειανών δὲ λόγον καὶ πνεῦμα κτιστά, ἀπὸ δὲ Νεστοριανῶν άνθρωπολατρείαν, έαυτῷ θρησκείαν περιποιειται, καί προs φάσει θεογνωσίας είσποιησάμενος το έθνος έδίδαξεν αὐτοὺς περιτέμνεσθαι καὶ ἄνδρας καὶ γυναϊκας, καὶ ἕνα μόνον 598 Μ. προσκυνείν θεόν, τον δε Χριστόν τιμάν ως λόγον του θεου μέν, ούγ υίον δέ, άλλ' ώς έκ πνεύματος άνίου γεγενημένου. λόγον δε και πνεῦμα προφορικὸν και είς ἀέρα γεόμενον 10 ύπονοείν. ούκ ένυπόστατα ούδε τῷ γεννήτορι όμοούσια, την δε άγίαν παρθένον Μαρίαν μή λέγειν θεοτόπον, άλλα την Άαρων και Μωσέως άδελφην ύπολαμβάνειν είναι, μήτε δε βαπτίζεσθαι μήτε σαββατίζειν αὐτοὺς ἐδίδαξεν, μήτε τοῖς νομικοίς ή εύαγγελικοίς έθεσιν έπακολουθείν, άλλά βδελύτ-15 τεσθαι τον σταυρόν και την σκιάν έσταυρωσθαι του Χριστου δμολογείν. παρηγγυήσατο δε αύτοις παθόλου των τω νόμω άπηγορευμένων μετασγείν πλην δείων κρεών, οίνον δε παντάπασιν μή γρασθαι. τοιουτόν τι μυθευσάμενος ξαυτόν κλειδούγόν ωησι γεγενήσθαι του παραδείσου, διόπερ κατά την 20 ήμέραν της πρίσεως μετά το παραστήναι τον Μωϋσέα σύν τοῖς Ἰσραηλίταις καὶ ὡς παραβάτας τοῦ νόμου τῆ κολάσει τοῦ πυρός παραδοθήναι, αὐθίς τε τὸν Ἰησοῦν παραστήναι καί άρνήσασθαι έμπροσθεν τοῦ θεοῦ ὅτι· οὐκ ἐλάλησα

3 πνεόματα AC et recc. quidam. — 8 οὐ χριστὸν δέ GN. γεγεννημένον BCL et recc. quidam τετιμημένον A. — 12.13 μήτε βαπτίζεσθαι M μηθὲ βαπτ. CEL et recc. quidam μὴ βαπτ. recc. roll. — 13 μηθὲ σαββατίζειν CELRV. — μήτε τοῖς BP μηθὲ τοῖς AR μήτε δὲ τοῖς rell. — 15 τοῦ χριστοῦ ἐστανῶσθαι Ν. — 16 παρεγγνήσατο AMR. — καθόλου ABLP καὶ καθόλου rell. — 17 δείων BNRV δειῶν L δίων A διῶν CGP δῶν Ε. οίνου P οίνω BRV. — 20 μωσέα AB. — 22 τοῦ πυρός om. AM.

4 άντεπεποίηται Ρ. — 6 και άνδρας και γυναϊκας οπ. Ρ. — 7 τον θεόν Ρ. — 10 όμοούσιον Ρ. — 11 την θεοτόπου Ρ. — 12 μαθσέως Ρ. — 18. 19 έαυτου γάς φησι κλειδ. γεγ. (οπ. τοιουτόν τι μυθ.) Ρ. — 21 ίερακλήταις Ρ. — 22 έκδοθήναι Ρ.

έαυτόν είναι υίον θεού τούς δε Χριστιανούς ώς τοιούτον τολμήσαντας προστρίψαι τω Χριστώ όνομα καί θεόν αψτόν και υίδν θεοῦ και λόγον σεσαρκωμένον και σταυρωθέντα δογματίσαντας τη του πυρός γείννη παραδοθήναι. είτα δαυτόν φησιν ύπό θεοῦ κεκλησθαι μάλα θεοσεβη και 5 τοῦ παντός αὐτῶν ἔθνους αἰτίω θεοσεβείας ὑπάρξαντι ἐπαινεΐσθαι και τούτου γάριν τοῦ παραδείσου κλειδοῦγον γρηματίσαι, καί νε μετά τό ύπ' αύτοῦ τὸν παράδεισον ἀνεωνθηναι συνεισελθείν αύτῶ πάντως και άναντιροήτως ο' γιλιάδας φησί τούς δυναμένους άφορμησαι πρός τοῦτο, τούς δὲ λοιπούς 10 πριθήσεσθαι φάσπει, και τούς μεν δικαίους αναμφιβόλως της τουφης απολαύσαι, τούς δε εύρισκομένους άμαρτωλούς πεττάπια έν τοῖς τραγήλοις περιέγοντας δεδεμένα εἰς τον παράδεισον και αύτους είσελθεϊν, και τούτους έπονομάζεσθαι άπελευθέρους τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ Μουγούμεδ. εἶναι δὲ τρεῖς 15 ποταμούς έν τῷ παραδείσω φησίν, Ένα μέλιτος και άλλον 594 Μ. γάλαπτος καί έτερον οίνου πρός τό έπ' έξουσίας έγειν έκαστον όθεν βούλεται μετέγειν και έμπιπλασθαι. τας δε γυναϊκας αύτοις συνείναι και φιλοκαλείν αύτων τας κόμας και παντοίως θεραπεύειν αύτῶν τὰ φιλήδονα σώματά φησιν 30 δ σαρκόφρων και έμπαθής και δούλος της άμαρτίας. τους δε Ιουδαίους και Χριστιανούς ξύλα του πυρός γενομένους ύπολειφθηναι, τούς Σαμαρείτας έφη πρός τὸ τὰ ἐκφόρια

1 vidy] χριστόν Ρ. — 16 άλλον] ένα Ρ. — 21 και έμπαδής — άμαςτίας οπ. Ρ. — 22 δε] μέντοι Ρ.

¹ τοιοῦτόν τι ABV. — 5 ὁπὸ θεοῦ ABMPR ὁπὸ τοῦ θεοῦ rell. — 6 αὐτῶν EP αὐτὸν ABCDGLV αὐτοῦ B om. M. αίτιον — ὑπάφξαντα ABR. — 10 ἐφορμῆσαι ABR. — 14 καὶ αὐτοὺς εἰσελθεῖν BP εἰσελθεῖν καὶ αὐτοὺς Α αὐτοὺς εἰσελθεῖν rell. — 15 μεχούμεδ hic N. — 17 καὶ om. N. — ἐπεξουσίας GLN ἐπεξουσίως (ἐπ' ἐξ. B) RV. — ἔχει EG. — 18 ἐμπιπλάσθαι GM ἐμπίπλασθαι BD. — 20.21 ὁ σαριόφορων φησίν L φησίν om. R. — 23 τοῦς σαμαρείτως V. ὑπολευρθήναι ἔφη τούς τε σαμ. πρὸς? — πρὸς τὸ τὰ APV et m. 2 D τὸ om. rell.

καὶ τὴν κόπρου αὐτῶν τοῦ παραδείσου ἀποβάλλειν, ὅπως ἂν μὴ ἐποζέσειεν ὁ παράδεισος, ἕκαστου δὲ ὡς ἂν ἐνταῦθα βιώσειεν εἴτε ἐν πλούτφ εἴτε ἐν πενία καὶ ἀδοξία τὸν αὐτὸν ἐκεῖσε τρόπου διάγειν. οὖτος οὖν ὁ θεοστυγὴς καὶ ἐμβρόν-5 τητος πρός τούτοις παντὸς ἀγαθοῦ καὶ πονηροῦ τὸν θεὸν αἴτιου ὑπάρχειν ἐτερατολόγησε καὶ τοὺς ληστὰς καὶ φαρμακοὺς καὶ ὅσους ἐὰν ἀπηγορευμέναις ἁλόντας πράξεσιν ἀναιρουμένους ἴδοιεν, οῦτω φασίν ἔγραψεν ὁ θεὸς καὶ προώρισε γενέσθαι καὶ οῦτως ἀποθανεῖν αὐτοὺς ἡβουλήθη.

¹⁰ [']Αγάσαιτο δ' άν τις μάλα δη ούν εἰκότως την τοσαύτην καὶ τηλικαύτην ἰσχύν τε καὶ διαφκῆ τῆς ἀπάτης τοῦ θεομάχου καὶ ματαιόφρονος, μᾶλλον δὲ ἐσχάτην παφάνοιάν τε καὶ κτηνωδίαν τῶν μέχρι νῦν τῆ τούτου πλάνη δεδουλωμένων καὶ ὡς ἰσχυφὰν θρησκείαν καὶ θείαν ταύτην ἀφφόνως
¹⁵ ἡγουμένων. πφὸς γὰφ την ὄντως ἀληθῆ τε καὶ ίεφὰν καὶ θεοβφάβευτον πίστιν ἐναφγῶς ἀποτυφλώττουσιν οἱ ἐσκοτισμένοι καὶ ἀσύνετοι, πφὸς δὲ την ψευδώνυμον λατφείαν καὶ πλαστολογίαν τοῦ φένακος προσέχουσιν οἱ δείλαιοι καὶ βαφυκάφδιοι, καὶ πφὸς μὲν τοὺς ῦθλους καὶ λήφους καὶ βαφυκάφδιοι, καὶ πφὸς μὲν τοὺς ῦθλους καὶ λήφους καὶ βαφυκάφδιοι, καὶ πφὸς μὲν τοὺς ῦθλους και λήφους καὶ
⁵⁹⁵ Μ. ὅντα θεὸν τὸν διὰ νόμου καὶ πφοφητῶν ἐκδήλως κηρυττό-

4 έμβοόντητος] λαοπλάνος P. — 9 καὶ ἄλλα τινὰ παραληοῦντες βλασφημοῦσιν οἱ έξάγιστοι καὶ μανιώδεις add. P. — 11 τοῦδε τοῦ Θεομάχου P. — 12 δὲ τὴν ἐσχάτην P. — 17 ἀσόνετοι. οὐδὲ γὰρ ἕγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν ὡς ἐν σκότει τῆς περὶ τῶν κρειττόνων ἀγνωσίας διὰ παντός πορευόμενοι P. — 18 πλαστολογίαν λύσσαν τε καὶ πρόδηλον ἐρεσχελίαν τοῦ Θεοστυγοῦς ἀπερισμέπτως καὶ ζιψοκινδύνως προσέχουσιν ἀνοηταίνοντες οἱ δείλαιοι P. — 21 οὐδὲ — 22 ἀνέγονται om P.

¹ ἀποβάλειν Β ἀποβαλεῖν L. — 6 φαρμάπους AGMP et recc. quidam. — 7 ὅσαις RV. — ἂν ἀπαγοο. LMRV ἐναπαγοο. Β. — ἀλόντας πο. ΕΥ ἀλῶντας πο. CD ἀλῶντας πο. ABGP ἀλῶνται πο. R ἀλόντας πράξεις Μ ἀλῶν τὰς πράξεις L. — 19 καὶ ante πρός om. RV.

XPONIKON

μενόν τε καί πιστευόμενον ἀπωθούμενοι καὶ καταψηφιζόμενοι τὸν ἀντίθεον καὶ μεμηνότα καὶ φανερῶς ὑπὸ τῶν ἐρινύων ἐνεργούμενον καὶ φθεγγόμενον οί κακόφρονες καὶ λυσσώδεις ἐρασμίως καὶ γεγηθότως προσίενται.

87.

. .

ю.

i è

C

15

ć.,

jé.

.

ŕ

Ποία γὰρ θεόπνευστος γραφή περί τοῦ δυσσεβοῦς καὶ 5 παραπαίοντος Μουγούμεδ προδιεστε/λατο; η ποΐος θεσπέσιος αύτον προφήτης ώς διδάσχαλον εύσεβείας προανήγγειλεν: ούκοῦν εἰπάτωσαν οἱ ἀμέτογοι πάσης ἱερᾶς ἐπιπνοίας καὶ μυήσεως. πως τούς από Άδαμ και μέγοι της Χριστού παφουσίας προφήτας άσμένως δηθεν άποδεγόμενοι τόν μέν ύπ' 10 αὐτῶν διαρρήδην προαναφωνούμενον Χριστόν καὶ θεόν έξαρνοῦνται, τόν δὲ κάκιστον καὶ μοχθηρόν καὶ μηδὲ τό σύνολον ποδς αὐτῶν ὀνομαζόμενον ἢ προσημαινόμενον ὡς θεομύστην καί έξογώτατον και άληθεστάτης πίστεως διδάσκαλον αποδέγονται και ώς εψεργέτην έκθειάζουσιν οι ανό- 15 σιοι καί δυσώνυμοι η μαλλον είπειν ανώνυμοι. ανακοινέτωσαν δε οι αδιακριτοι και μανιώδεις και τα ύπ' αύτοῦ δυσσεβώς και μανιωδώς δηθέντα ληρήματα, και λεγέτωσαν, ποίαν συμφωνίαν έχουσι πρός τὰ θεοπαράδοτα λόγια. δ μέν γάρ Φείος λόγος άναφανδόν έκδιδάσκει και διαπρυσίως 20 γρησμωδεί σαφέστατα τόν θεόν άναίτιον υπάρχειν παντός κακού, και τον άνθρωπον αυτεξούσιον είναι της έαυτου σωτηρίας και άπωλείας, δ δε τρισάθλιος και τρισκατάρατος και

3 έρηνύων Α έριννύων BLR. — 6.7 θεσπέσιος αὐτῶν προφήτης V αὐτὸν (αὐτῶν R) θεσπ. προφ. BR. — 13 πρὸς αὐτὸν BCGMRV. — 18 ληρήματα om. N. — 21 ἀναίτιον ὑπάρχειν ABP ὑπάρχειν ἀναίτιον rell. — 22 είναι αὐτεξούσιον τῆς ἑαυτ. σωτ. R αὐτεξ. τῆς ἑαυτ. σωτ. είναι P.

 άπωθούμενοί τε και P. — 2 μεμηνότα και δντως δαιμονιώδη και φαν. P. — 3 ένεργούμενόν τε και P. — κακόφοονές τε και σκοτεινοχαρείς και λοσκώδεις P. — 4 Alia eiusmodi add. P. — 8 είπάτωσαν οἱ έμβρόντητοι και βέβηλοι και άμέτ. P. — 12 μοχθηφόν τε και αίσχιστον μη το σύνολον P. — 14.15 πίστεως είσηγητην άσπασίως άποδέχ. φενακιζόμενοι και ώς P. — 16 Post άνάνυμοι alia quaedam add. P.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

45

τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀνθφώπων ἄσπονδος ἐχθρὸς ἐκ σκαιοτέρου καὶ λαοπλάνου δαίμονος ἐνηχούμενος καὶ ἐνεργούμενος καὶ μέντοι ἐξ ἀκολάστου γλώσσης καὶ γνώμης ἀγνώμονος φθεγγύμενος παντὸς ἀγαθοῦ καὶ πονηροῦ τὸν θεὸν 5 αἶτιον τολμηρῶς τερατεύεται, καὶ πῶν ὅπερ ἂν ἐπέλθῃ τῷ ἀνθρώπῳ, κἄν τε ἐξ ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ κῶν τε ἐξ οἰκείας ἡφθυμίας καὶ ἀδιακρισίας, τῆς θείας τοῦτο προνοίας τυγχάνειν ὁ ἀλιτήριος ἀποφαίνεται. καὶ ὁ μὲν περιφρονεῶν πλούτου καὶ ταπεινοφρονεῖν καὶ τὸν ἐνήδονον βίον ἀπο-10 σείεσθαι καὶ μὴ ἀνταποδοῦναι κακὸν ἀντὶ καποῦ παρακε-596 Μ λεύεται, ὁ δὲ πλουτεῖν καὶ ὑψηλοφρονεῖν καὶ πῶσαν ἡδονὴν ἐκ περιουσίας ἀσπάζεσθαι καὶ ἀντεπεξιέναι σφόδρα τοῖς ἀντιπίπτουσιν ὡς ψυχικὸν σωτήριον καὶ τοῦ παραδείσου πρόξενον.

15 'All' & της άπονοίας και παφαπληξίας και χλεύης του γόητος και παλαμναίου και της παφαφροσύνης και άπωλείας των παφ' αὐτοῦ δεινῶς ἐξανδφαποδισθέντων και μέχρι δεῦφο παφασυφομένων και ἀπατωμένων. οὐδὲ γὰφ συνιοῦσι πάμπαν οἱ ἅγαν μοχθηφοὶ και θηφιώδεις και λίαν ἀσύνετοι, 20 εἰς οἶον χαλεπὸν και ζοφερὸν χάος και σατανικὴν χάφυβδιν κατηκοντίσθησαν και τέλεον κατεπόθησαν, και εἰς οῖους ἀφύκτους και ἀδιεξοδεύτους λαβυφίνθους και δυσβάτους

3 έξ AP και έξ rell. — 5 ἀπέλθη G. ἐπανέλθη Ρ. — 7 προνοίας τυγχάνειν CEGLNP τυγχάνειν προνοίας ABRV. — 8 ἀλητήριος CEGLMP et D lit. corr. — ἀποφθέγγεται AB. — 9 πλούτον GMPV. — 18 συνίουσι B συνιῶσι Α. — 20 χάρυβδην ACGP χαρύβδην DL χαρίβδην Μ. — 21 τέλειον EL. — 22 ἀφίκτους BM.

2 ένηχοψμενός τε καί P. — 8 άλητήριος και σκοτεινόνους άποφαίνεται, κάντεθθεν ζωής δρους άπραδάντους και άμετακινήτους έκάστου άνθρώπου και τρόπους θανάτου φάσκων έπ' άναιφέσει τοῦ αὐτεξουσίου τολμηρῷ ψυχή και θεομάχω γλώσση τοῦτο διαβεβαιοθται καθάπερ και έν ταῖς λοιπαῖς αὐτοῦ βλασημίαις P. — 14 Alia quaedam add. P. — 16 γόητός τε και P. — 18 Post άπατωμένων alia ins. P. — 20 ζοφερον είλινγόν τε και εθριπου και σατ. χάρ. P.

XPONIKON

.

άτραπούς καί ψυχοφθόρους φενακισθέντες έλεεινως έξεκυλίσθησαν καί συνεσγέθησαν ύποφθαρέντες είς τέλος. διό τοίνυν και θαυμάζειν λίαν Επεισί μοι την τοσαύτην άλογίαν καί άναισθησίαν αὐτῶν, καίπερ οἰομένους ἐντρεγεστάτους έαυτούς είναι και λογιωτάτους, πῶς οὐ κατανοοῦσι τῆς 5 κενής απάτης αύτων τον όλισθον. Εδει γαο Εδει τούς όντως άφρονας και βοσκηματώδεις έπιγνωναι κάν τόν περί τής άναστάσεως αύτῶν πρόδηλον καὶ μυσαρόν βρόγον, ὅτι περ, εί διὰ βρώσεως και πόσεως αίσθητης τε και φθαρτης έξουσι τηνικαῦτα την ζωήν, ἀνάγκη πάλιν καὶ φθορặ δου- 10 λεύειν καί θνήσκειν κατά τόν τῆς ἀκολουθίας λόγον. ἀμήχανον γὰρ τὸν φθαρτῆς βρώσεως καὶ πόσεως ἐν μετουσία τυνγάνοντα ασθαρτον παθόλου και άθάνατον διαμειναι. καί πότε λοιπόν και που την αποκαραδοκουμένην ζωήν αιώνιον και απήρατον τοις πιστοις κατά τάς θείας γραφάς οι θνητοί 15 ψυχή καί σώματι τεύξονται;

Καί πρός τούτοις ίστωσαν οί ἀλόγιστοι καί τάλανες, ὡς οὐδέπω μέχρι καὶ τήμερον τῆς παλαιᾶς αὐτῶν καὶ ἀθέου πλάνης ἀπηλλάγησαν, ἀλλ' ἐν προσχήματι θεοσεβείας εἰδωλολατροῦσι λεληθότως καὶ τὸν ἐγκεκουμμένον τῆ θρησκεία 20 αὐτῶν δόλον τοῦ ἀρχεκάκου δαίμονος οὐδ' ὅλως οί ἀνού- 597 Μ. στατοι καὶ ἀπόπληκτοι ἐπιγινώσκουσιν. πάλαι μὲν γὰρ

1 àrqantis D ànpentis R. — 3 nal davµážew ABPV nal om. rell. — λ íav] sis télos repetit C om. A. — τοσαύτην] τε N. — 4 έντφεχ. έαυτοδς CELP έντφεχ. αύτοδς V έντφεχ. αύτοδς ABGR αύτοδς έντφεχ. M αύτοδς έντφεχ. έαυτοδς (expuncto αύτοδς) D. — 6 γὰρ] σὄν N. — 7 ὄντας LMV. — βοσημένους (βοσκειμ. M) τοῦ έπιγνῶναι N. — πὰν] καί AB. — 9 εί om. CELR. — 12 τον τῆς Φθαρτῆς recc. quidam τον φθαρτόν (τῶν -ῶν A) τῆς AC. — 18. 14 καί πότε λοιπόν καί ποῦ AP καί ποῦ καί πότε λοιπόν V καί πότε καί ποῦ λοιπόν CGLNR καί πότε λοιπόν om. B. — 20 τῆς θρησκείας BC. — 22 γὰρ om. RV.

5 και λογιωτάτους om. P. — 6 αύτῶν και ψυχοφθόρου τὸν όλ. P. — 7 βοσκ. και πρός γῆν ἰλυσπομένους και μηδεν πλέον τῶν ἀλόγων ζώων συναισθανομένους ἐπιγνῶναι P.

είδωλολατρούντες καί τη παρ' Έλλησιν Αφροδίτη λεγομένη. τοῦτ' ἔστι τῆ ήδονῆ, προσκυνοῦντες καὶ τὸν ἀστέρα, ταύτης γάρ είναι τόν έωσφόρον μυθολογούσιν, ην δη καί Κουβάρ τη ξαυτών κακεμφάτω έπονομάσαντες γλώσση, δπερ έστι 5 μεγάλη, διέμειναν έως άρτι την Αφροδίτην Θεόν όνομάζοντες. ΐνα δὲ μη δόξωμέν τισι ψευδολογεῖν, σαφηνίσωμεν τό μέγα αύτῶν μυστήριον. ἔχει δὲ ή λέξις τῆς μυσαρᾶς αὐτῶν καὶ παμβεβήλου προσευχῆς οῦτως. 'Αλλά, 'Αλλά, Οὐά, Κουβάο, 'Αλλά. και το μεν 'Αλλά, 'Αλλά έρμηνεύεται δ θεός, 10 δ θεός, τὸ δὲ Οὐὰ μείζων, τὸ δὲ Κουβὰο μεγάλη ήτοι σελήνη και Άφροδίτη. ὅπερ ἐστίν οῦτως ὁ θεὸς ὁ θεὸς μείζων και ή μεγάλη, είτ' ούν σελήνη και Αφροδίτη, θεός. και τοῦτο σαφηνίζει ή ἐπαγωγή τοῦ τελευταίου Άλλά. απερ πάντα έπικεκουμμένως τη ίδιότητι της ξαυτών γλώσσης 15 λαλούσιν ούτω φύσεως έχούσης & και φανερώς δημοσιεύειν ού θέλουσιν είς λογικούς άνθρώπους και έχέφρονας διά τό τῆς καταγνώσεως πρόδηλον. ἀλλὰ τοὺς μὲν χοιρώδεις τούτους καί τελματώδεις και μηδέν περαιτέρω της ήδονης και δαστώνης είδότας αφέμενος δ λόγος ως ανεπαισθήτως καί 20 άνηκέστως νοσοῦντας πρός τὰ έξῆς τῆς ίστορίας γωρείτω.

Μετά δὲ τὸν θάνατον τοῦ Θεηλάτου Μουχούμεδ ἐφάνη

21-p. 707, 3 cf. Theoph. p. 336, 21.

2 Post ἀστέρα intercidisse quaedam videntur, nisi forte plus solito ψελλίζει Georgius. — 3 πούβαρον CEV. — 4 ἀνομάσαντες AB. — 11 καὶ ἀφορδίτη — 12 σελήνη οπ. NR. — 12 εἶτ' οὖν ἡ σελήνη EG. — καὶ ante Ἀφορδίτη οπ. CEGRV. — 17 Post πρόδηλον B add.: οὐδὲ τὰ ἐν τῷ πουρῷ βιβλιδαρίω ἑαλωπότα μυδάρια πάσης ἀκαθαφσίας μεμεστωμένα. — 21 δὲ ABMP δέ γε rell. — μουχούμεδ hic etiam E.

3 родологовы ой родоллавтан кай автороры. В Р. — 5 тря афодбитя — 17 пободлов отпіпо aliter multoque uberius exhibet P. Tum in eo sequuntur p. 699, 11 — p. 702, 9. — 20 говобятая кай ид гообятая (афорогая уда растнуадентая обха аводагортая (Prov. 17, 10]) подо т. έξδης т. ίστ. χωρείτω λέγων ποдо αύτούς πορεύεσδε τῷ φωτί τοῦ πυοдος ύμῶν καὶ τῷ φλογί, § έξεκαύσατε (Jes. 50, 11). Р.

XPONIKON

κατά μεσημβρίαν άστης δ λεγόμενος δοκίτης προμηνύων την τῶν Άράβων τούτων ἐπικράτησιν, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας λ' διατείνων από μεσημβρίας έως άρκτου ξιφοειδώς. έν ω 598 Μ. γρόνω επιστρατεύσαντες οι Άραβες ούτοι πάλαι μεν λεγόμενοι, νῦν δὲ Σαρακηνοί, και τὴν Άραβίαν καταλιπόντες 5 ήλθον έπι τὰ μέρη της Δαμασκού πληθος απειρον. ὅπερ μαθόντες Βάνης και Βασιλίσκος οι στρατηγοί τῆς ἀνατολῆς κατ' αύτῶν ἐξώρμησαν. είτα συμβολῆς γεναμένης, ήττῶνται λίαν οι χριστιανοί. ἀνέμου γάρ πνεύσαντος κατά Ῥωμαίων βιαίου νότου, και μη δυνάμενοι τοῖς ἐχθροῖς ἀντωπησαι 10 διὰ τὸν πολύν κονιορτὸν δεινῶς τρέπονται καὶ βαλόντες έαυτούς είς τὰς στενόδους τοῦ ποταμοῦ Ἱερμουγθα διεφθάοησαν έπει γιλιάδες μ'. παι ούτω νιπήσαντες οι Σαραπηνοί κατά κράτος καί λαμπρώς έπι την Δαμασκόν έλθόντες, ην καί δοριάλωτον λαβόντες ωσαύτως καί τὰς γώρας πάσας 15 τῆς Φοινίκης οἰκίζονται έν αὐταῖς οἱ έναγεῖς καὶ βέβηλοι διὰ τὰ ἄδηλα κρίματα τοῦ θεοῦ.

Περί ής άγίας γης ό θεσπέσιος έλεγε Μωϋσης πρός

3-17 cf. Theoph. p. 337, 23. - 18-p. 708, 8 Deuteron. 8, 7 sqq.

1 δοκήτης (δωκ. Α) ABM. — 5 καταλειπόντες CDGP λειπόντες Β. — 7 βαάνης BL Theoph. βανάης V. — 8 γεναμένης AEGNP γενομένης BCLRV. — 11 καὶ βαλόντες — 13 χιλιάδες μ' om. CRV. — 11 βάλλοντες BP. — 12 τὰς στενόδους AGLN Theoph. τὰς στενώδους P τὰς στενωθούς E τὰ στενάδη Β. — ἰερμουχθα GN ἰερμουχθὰ (ἴερ. Α) ABE ἡριουχθὰ L ἕερμουχθοῦ corr. ex -θᾶ incert. q. m. in P. — 14 καὶ λαμπρῶς om. C λαμπρῶς om. In A voci λαμπρῶς crux appicta, quae in mg. repetitur. — 15 δοριάλατον GP et ut vid. D m. 1 δορνάλωτον (δωρ. M) rell. et D m. corr. — 17 κρίματα τοῦ θεοῦ ABR τοῦ θεοῦ κρίματα rell.

9 χριστιανοί διὰ πλήθος πταισμάτων P. — 10 βιαίου νότου καὶ σφοδροτάτου P. — ἀντιπροσωπήσαι P (Eadem var. lect. in codd. Theoph.). — 14 κατὰ κράτος om. P Theoph. — 15 δορ. αὐτίκα λαβόντες P. — ὡσαύτως om. P Theoph. — 16—18 olulζονται διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν οἱ ἐναγ. καὶ βέβ. εἰς τὴν ἀγίαν ἐκείνην γῆν, περί ἡς ὁ δεσκ. ἕλ. μ. P.

τόν Ίσραήλ ίδου πύριος ό θεός σου είσαγάγει σε είς γην άγαθήν και πολλήν, ής χείμαροοι ύδάτων και πηγαί άβύσσων έππορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων και τῶν ὀρέων, γη πυρού και κριθής, άμπελοι και συκαϊ και φοαι και φοί-5 vines, vn élalas élalou nai pélitos, vn, êp' ns où petà πτωγείας φαγή τον άρτον σου και ου δεηθήση έπ' αυτής oùden, yñ, $\tilde{\eta}_{c}$ ol lidoi sidnoos, nai en ton doewn autñs μεταλλεύση γαλκόν, γη δέουσα γάλα και μέλι, κηρίον έστι παρά πασαν την γην, γη, ην κύριος δ θεός σου έπισκο-10 πείται αύτην διά παντός, και οι όφθαλμοι αύτου έπ' αύτης άπ' άργῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ. και γάρ όντως εύλογημένη γη έστι και καρποφόρος άγαν ύπέρ πασαν την γην και τῷ παραδείσω τοῦ θεοῦ παρεικαζο-599 Μ. μένη. Επάρας, γάρ φησιν, Λώτ τους όφθαλμους αύτοῦ είδε 15 πασαν την περίγωρον του Ιορδάνου, ότι πασα ήν ποτιζομένη ώς δ παράδεισος πυρίου και ώς γη Αιγύπτου, και έξελέξατο αὐτήν.

Προσμαρτυρεϊ δὲ τούτοις καὶ δ σοφώτατος Άριστοτέλης λέγων καὶ γὰρ πολυάνθρωπός ἐστιν ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας 20 καὶ σύνδενδρος καὶ παντοίοις καρποῖς εὐθηνοῦσα, ἀμπέλων τε καὶ ἀκροδρύων καὶ φοινίκων πλῆθος ἀπλετον καὶ κτήνη πάμπολλα καὶ διάφορα, καὶ δαψιλὴς ἡ τούτων νομὴ δι' ὅλου τοῦ χρόνου γίνεται διὰ τὴν πολλὴν εὐκρασίαν τῆς γῆς καὶ πιότητα, πολὺ δὲ πλῆθος καὶ τῶν ἀρωμάτων καὶ λίθων

8-9 Num. 13,28. - 9-11 Deut. 11,12. - 14-17 Gen. 13,10. - 18-p. 709, 2 Aristese epist. 112 sq. p. 33 ed. Wendland.

1 είσαγάγει σε BNP είσάγει σε AEG είσάγισε L om. CRV. — 4 όδαι GL όῶαι N όσαις A όριαὶ B. — 5 ἐλαίας om. N et recc. quidam. — 6 φάγη BEGN φάγει C φαγεί A. — 8 χουσόν RV. — μέλι καὶ γάλα GNV. — 11 καὶ ἕως συντ. τοῦ ἐνιαυτοῦ om. MV. — ἕως τῆς συντελείας AG. — 12 ἡ γῆ AC om. M. — 16 ὡς ὁ παφάδ. AP ὁ om. rell. — ὡς ἡ γῆ AB. — 24 πριότητα BDR.

3 καί διὰ τῶν ὁραίων Ρ. — 5 καί γῆ Ρ. — 11 Post ἐνιαυτοῦ versus aliquot sacrae scripturae add. Ρ. — 18 ἀρισταίος Ρ. πολυτελῶν καί χουσοῦ παρακομιζομένου διὰ τῶν Ἀράβων εἰς τὸν τόπον.

⁵Ωσαύτως οὖν καὶ Ἰώσηπος ἔφη πάμφορος γὰρ οὖσα δι' εὖκρατον ἀέρα καὶ πολλὴν πιότητα χειμῶνος ὥρα ἐκφέρει κάρυα καὶ ἐν καύματι φοίνικας καὶ πλεῖστον γεωργεῖ 5 ἕλαιον, καὶ σταφυλὴν μὲν καὶ σῦκα διὰ μηνῶν ι' ἐσθίουσιν οἱ ἐκεῖσε, τοὺς δὲ λοιποὺς καρποὺς δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ τρυyῶσιν.

Τὸ δὲ μέγεθος τῶν βοτρύων τῆς σταφυλῆς ἐκείνης ἐδήλωσεν ή γραφή λέγουσα περί τῶν κατασκόπων ὦν ἀπέστειλε 10 Μωϋσης δτι ήλθον έως φάραγγος βότρυος και κόψαντες έκειθεν κλημα καί βότρυν σταφυλής ένα ήραν αύτον έπ' άναφορεῦσιν. ἐν ξύλφ γὰρ ἐσχηματισμένφ πλαγίως μέσον πρεμασθείς και έπ' ώμων άνδρών β' βασταζόμενος πασιν έδήλου της άγίας γης έκείνης την εύκαρπίαν. δι' ης Άλέ- 15 ξανδρος δ μέγας διαπορευόμενος και ξύλα καρποφόρα, έν οίς και πήγανον θεασάμενος το ύψος και πάγος έφάμιλλον συκής, έθαύμασε σφόδρα τής γής την εύκαρπίαν τε καί πιότητα. και γοῦν ἐν τῷ Παλαιστίνη πηγή ἐστι παντοίων παθών άνθρώπων τε και άλόγων ίάσεις παρέγουσα, έν ή 20 λόγος τον πύριον έξ δδοιπορίας τούς πόδας νίψασθαι. καί 600 Μ δένδρον ίσταται πάσης άρρωστίας άλεξίκακον, έν ω τόπω φασίν, ήνίκα Ιωσήφ τον Χριστόν λαβών μετά της παναγίας θεοτόπου Μαρίας και πρός την Αίγυπτον ποιούμενος την πορείαν, είς γην έκλιθη το δένδρον και προσεκύνησεν. 25

3-8 Joseph. Bell. Jud. III, 10, 8. - 11 Num. 13, 24. - 16 cf. Joseph. Bell. Jud. VII, 6, 8. - 19-p. 710, 1 Theod. Lector. exc. eccl. apud Cramer Anecd. Paris. II, 96 ex Sozom. Hist. eccl. V, 21.

3 οδσα ή γη δι' CRV. — 9 της σταφυλης των βοτρόων RV της σταφυλης οπ. L. — 19 ποιότητα BR ώραιότητα L. — 21 λόγος] λέγουν Α λέγουσι m. 1 ut vid. ex λόγος corr. B λέγουσι D ε' in lit. incert. q. m. — 23 φησίν ABN. — ήνίπα οπ. AB.

1 παρακομίζεται P Arist. — 11 και ήλθον P Num. — 28.24 μετὰ τῆς παρθένου μαρίας P. — 24.25 τὴν ὀδοιπορείαν ποιούμενος P. δπεφ μέχρι νῦν τὸ σχῆμα σώζει τῆς προσκυνήσεως. πρὸς δὲ τὴν ἀφπτφαν τῆς φάφαγγος ἑίζα γίνεται φλογοειδὴς ὀνόματε βατταφίτης, ἀφ' ἦς πεφὶ τὴν ἑσπέφαν ἐξαστφάπτον φῶς, οὐδεἰς ἀνθρώπων θίγειν αὐτῆς δύναται διὰ τὸ παφαχρῆμα
5 θανατοῖν αὐτόν, εἰ τῆς ἑίζης ἐκείνης περιάψει τὴν χεῖφα. κυκλόθεν οὖν πεφιορύξαντες καὶ κύνα δεσμήσαντες, ἀνασπῷ τὴν ἑίζαν δ κύων ἐπακολουθεῖν τῷ ἀνθρώπω βουλόμενος καὶ παφαυτίκα ἀποθνήσκει. τὴν δὲ ἑίζαν πεφιάπτοντες δαιμονιζομένοις ἀπολύουσιν, τοῦ δαίμονος ἐξ αὐτῶν φυγαδευο-10 μένου.

Καὶ ἄλλη δέ τις πόλις έστὶ τῆς Γαλιλαίας παφάλιος ἀπὸ σταδίων δύο ποταμὸν ἔχουσα καὶ νησοειδῆ τόπον ἐν αὐτῷ, πήχεις ἔχων τὸ περίμετρον ρ[°], ἐν ῷ γίνεται φυσικὸν πρᾶγμα ∂αύματος ἄξιον. οί γὰρ ἄνεμοι τὴν ἔξωθεν ἀργὴν ψάμμον 15 εἰς αὐτὸν κατασύραντες, εὐθέως ὁ τόπος ταύτην εἰς ῦελον μεταβάλλει, καὶ ἐπειδὰν ίκανὰ πλοῖα περιστάντα καὶ τὴν ὑαλῖτιν ἐκείνην ψάμμον ἐκφορήσωσιν, πάλιν οί ἄνεμοι καταπνεύσαντες γεμίζουσι τὸν τόπον. ἀλλὰ μὴν καὶ ὀποβάλσαμον γεωργεῖ πλειστον καὶ ἕτερά τινα πάμπολλα δυσπόριστα καὶ διαφέρουσαν ἀσυγκρίτως πάσης τῆς γῆς εἰκότως ἔδωκεν αὐτὴν ὁ θεὸς τῷ ἀγαπημένῷ καὶ πρωτοτόκῷ υίῷ αὐτοῦ

1-10 cf. Joseph. Bell. Jud. VII, 6, 3. - 11-18 cf. Joseph. Bell. Jud. II, 10, 2. - 18 cf. Joseph. Bell. Jud. IV, 8, 3.

1 μέχρι τοῦ νῦν AR. — 2 τοῦ φάρυγγος CR. — 3 βατταρίτης] βαάφας Jos. l. l. — 5 θανατοῦν CR θανατεῖν M. — εἴ τις τῆς A εἰς τῆς L. — περὶ ἄψη C περιάψοι R περιάλη ut vid. εx περιάψη B περιάψηται E. — 6 xόxλωθεν ACGNR. — θεσμεύσαντες E δήσαντες B. — 18 ἔχοντα LV. — 14 άργεῖν C δργήν P άρχήν R. — 15 εἰς αὐτὴν AV. — κατασόφοντες AB. — 16 καὶ ante τὴν om. BLV. — 17 ὑαλίτιν A et D lit. ex ὑαλίτην. ὑαλί την DEGLPRV ὑαλήτην M ὑαλλάτην B ὑελίτην C. — 19 καὶ δυσπόριστα LP. — 22 ὁ θεὸς om. BG. — αὐτοῦ viῷ V viῷ αὐτοῦ om. recc. quidam viῷ om. AM.

1 και μέχοι P. - 8 παφευθύς P. - 9 αύτικα τοῦ δαίμονος P. - 15 ταύτην ὁ τόπος P. - 21 πᾶσαν την τῆν P.

XPONIKON

²Ισφαήλ είς πληφονομίαν τε και απόλαυσιν. είσήγαγεν, γάφ φησιν, αυτούς είς όφος άγιάσματος αυτοῦ, όφος τοῦτο ὅ ἐπτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

Τοιγαρούν έν τη άγια ταύτη και μακαρία και άγαθη γη της έπαγγελίας πολυμερώς και πολυτρόπως πάλαι δ θεός 5 λόγος τοῖς προφήταις δραθείς ἐπί χερουβιποῦ ἐπηρμένου θρόνου καί γρηματίσας και μέντοι διαφόρως τε καί θεοποεπώς τας θεοφανείας ποιησάμενος, ως έλεγεν έγω δράσεις έπλήθυνα καί έν γερσί προφητών ωμοιώθην, έπ' έσχάτων 601 Μ. αύθις έπι της αυτής ίερας γης ώφθη σαρχοφόρος και τοις 10 άνθρώποις συνανεστράφη κατά την θείαν πρόρρησιν πληρώσας και τό μήτηρ Σιών, έρει άνθρωπος, και άνθρωπος έγεννήθη έν αύτη, και αύτος έθεμελίωσεν αύτην δ υψιστος. έν ή και το σωτήριον πάθος υπομείνας την παγκόσμιον είργάσατο σωτηρίαν έν μέσφ αὐτῆς, ὡς καί τινες τῶν ἐξη- 15 γητῶν ὀμφαλὸν τῆς γῆς αὐτὴν προσηγορεύκασιν. καὶ μέντοι γε καί Χριστός αύτός καρδίαν αὐτὴν ἐκάλεσε φάσκων ώσπερ ήν Ιωνας έν τη κοιλία του κήτους γ' ημέρας και γ' νύκτας, ούτως έσται και ό υίος του άνθρώπου έν τη καρόία της γης γ΄ ήμέρας καλ γ΄ νύκτας. 90

Όθεν δη καί δ θεῖος Χρυσόστομος εἰς τὸ φάσκου βητόν ἐκ Σιών ή εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ, φησίν καὶ γὰρ

1 Psalm. 77 (78), 54. — 5 Hebr. 1, 1. — 8 Hosea 12, 10. — 12 Psalm. 86 (87), 5. — 15 cf. Joseph. Bell. Jud. III, 3, 5. — -17 Matth. 12, 40. — 21 — p. 712, 24 Chrysost. Hom. in Psalm. 49 Migne Tom. 55, 242.

2 abrobs gygen NV abrobs om. BG gygen om. R. – 4 Desinit ea cod. G pars, quae textum vetustiorem exhibet. – 5 ò deds rálai N. – 8 decogarlas DE decogarlas P. – 13 éyerýdy AD. – 16 xal µérroi ye xal APV xal µérroi xal N xal µér ye xal BCLR xal µýr ye xal E. – 17 ó zgiords PR. – éxálses léyar C égasne léyar R. – 19 obras – 20 rúnras om. AM. – 21 dy] det C dè E om. R. – 22 xal yde xal BV yde om. R.

3 ή δεξιὰ αύτοῦ καὶ ἐκληφοδότησεν αύτούς P Psalm. Tum alia quaedam add. P. — 20 Multa alia add. P.

έπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείθεν ἡ τοῦ θεοῦ γέγονεν εὐπρέπεια, οἶον δ βωμός, τὰ άγια τῶν άγίων, ή λατρεία πᾶσα καὶ ή πολιτεία της παλαιάς νομοθεσίας, και ίερέων πληθύς και θυσίαι καί δλοκαυτώσεις καί ύμνοι ίεροί και ψαλμωδίαι, και πάντα 5 τὰ ἐκείθεν καὶ τῶν μελλόντων προδιεγέγραπτο. ἐπειδή δὲ και ή ἀλήθεια παραγέγονεν, ἐκείθεν την ἀρχην ἕλαβεν, ἐκείθεν δ σταυρός έλαμψεν, έπειθεν τὰ μυρία πατορθώματα. διὰ δή τοῦτο καὶ περὶ τῆς Χριστοῦ δευτέρας νομοθεσίας δ μέγας Ήσατας έκ Σιών, φησίν, έξελεύσεται νόμος καί 10 λόγος πυρίου έξ Ιερουσαλήμ, και πρινεῖ ἀνὰ μέσον τῶν έθνῶν. Σιών γὰρ ένταῦθα δλόκληρον λέγει το χωρίον καὶ την παρακειμένην αύτῷ μητρόπολιν τῶν Ἰουδαίων. ἐκείθεν ούν ώσπες έκ βαλβίδός τινος εύδρομοι ίπποι και εύσταλείς οί απόστολοι είς την οίκουμένην απασαν έξεπέμφθησαν, 15 έκειθεν τα σημεία ποιείν ήρξαντο. έκει γέγονε το σωτήριον πάθος και ή ανάστασις και ή ανάληψις, έκει τα προσίμια 603 Μ. καί ή άργη της ήμετέρας σωτηρίας, έκει τα άπόρρητα δόγματα κηρύττεσθαι την άργην έλαβεν, έκει πρώτον άπεκαλύφθη πατήρ, και έγνωρίσθη μονογενής, και έδόθη τοσαύτη 20 πνεύματος γάρις, και τον περί των άσωμάτων έκει λόγον έγύμναζον καί δωρεών καί δυνάμεων καί των μελλόντων άγαθών τὰς ἐπαγγελίας, ἅπερ ἅπαντα ώραιότητα αὐτοῦ λέγει. κάλλη γάρ θεοῦ καὶ ωραιότης ή ἀγαθότης καὶ φιλανθρωπία και ή είς πάντας εὐεργεσία.

25 Έκεϊ τοίνυν καὶ τὸ πταῖσμα καὶ πτῶμα τοῦ ᾿Αδὰμ Θεραπεύσας καὶ τὴν ταχίστην ῶσπερ καὶ ὑπόπτερον συνέλευσιν τῶν ἁγίων καὶ ὑπάντησιν ἐν τῆ δευτέρα παρουσία αὐτοῦ προϋπεμφαίνων ἕλεγεν. ὅπου τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οί ἀετοί.

9 Jes. 2, 4. - 28 Matth. 24, 28. Luc. 17, 37.

13 καl εύσταλεῖς BLPV καl om. rell. — 22 αύτοῦ ώραιότητα RV. — 25 καl τὸ πτῶμα AB.

13 γούν P. - 16 ή ante ἀνάληψις om. P. - 24 ἅπαντας P.

Είκὸς δὲ μηδὲ τὸν Νῶε τοῦ ἀρχηγοῦ πάντων ἀνθρώπων τὸν τάφον ἀγνοῆσαι, ὡς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἀπ' αὐτοῦ διαδοθῆναι τὴν φήμην. διόπερ ὁ κύριος τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀνθρωπίνου θανάτου διερευνήσας εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον τὸ πάθος ἐδέξατο, Γνα ἐν ῷ τόπῳ ἡ φθορὰ 5 τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν, ἐκεῖθεν καὶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ θεόκριτον κήρυγμα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἄρξηται.

Όσαύτως δὲ καὶ ὁ θεορήμων 'Αθανάσιος εἰς τὸ πάθος Χριστοῦ λέγει· διόπερ οὐκ ἀλλαχόσε πάσχει Χριστὸς οὕτε μὴν εἰς ἄλλον σταυροῦται τόπον ἢ εἰς τὸν κρανίου τόπον, 10 ἐν ῷ δὴ καὶ Ἐβραίων οἱ διδάσκαλοί φασι τοῦ 'Αδὰμ εἶναι τὸν τάφον· ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν μετὰ τὴν κατάραν τεθάφθαι διαβέβαιοῦνται. διὰ τοῦτο θαυμάζω τοῦ τόπου τὴν οἰκειότητα. ἔδει γὰρ τὸν κύριον ἀνανεῶσαι θέλοντα τὸν πρῶτον ἄνθρωπον ἐν ἐκείνω παθεῖν τῷ τόπω. καὶ ἐπειδήπερ ἤκουσεν 15 'Αδάμ. γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ταύτῃ τοι πάλιν ἐκεῖ τέθειται, ῖνα, ἐν ῷ τόπω τὴν κατάραν ἕλαβεν, ἐκεῖ καὶ τὴν λύσιν ταύτης δέξηται.

1-7 Basilius in Jes. V, 1 Migne Tom. 30, 8486 (cf. not.). -8-18 Athanas. or. de passione et cruce cp. 12 Migne Tom. 28, 208 A. - 16 Gen. 3, 19.

9 χριστοῦ ΑΕΡ τοῦ χριστοῦ CNRV om. B. — 11 καὶ ἑβραίων ΑΒΡΥ καὶ om. rell. Ath. — 12 τεθάφθαι NP τεθάπται B et recc. quidam τετάφθαι rell.

1 Mancum esse textum vulgatum docet P, qui sic incipit: και γοῦν ὁ μέγας βασίλειος εἰς τὸν ἡσαΐαν φησίν ὅτι ἰόγος ἐστὶ τοιόσδε κατὰ τὴν ἀγραφον μνήμην ἐν τῆ ἐκκλησία διασωζόμενος, ὡς ἄρα πρώτη ἰουδαία ἀνθρωπον ἔσχεν οἰκήτορα τὸν ἀδὰμ μετὰ τὸ ἐκβληθῆναι αὐτὸν τοῦ παραδείσου ἐν ταὐτη καθιδρυσθέντα εἰς παραμυθίαν ὡν ἐστερήθη. πρώτη οὖν καί νεκρὸν ἐδέξατο ἀνθρωπον ἐκεῖ τὴν καταδίκην τοῦ ἀδὰμ πληρώσαντος. ὅθεν καινὸν ἐδώκει τοῖς τότε θέαμα είναι κεφαλῆς ὀστέν τῆς σαρλὸς περιρουείσης, καὶ ἀποθέμενοι τὸ κρανίον ἐκεῖσε κρανίου τόπον ἀνόμφασαν. εἰκὸς κ.τ.λ. — 11 οἱ om. P. — 13 καὶ διὰ τοῦτο P. — 15 ἤκουσεν ὁ ἀδὰμ ὅτι γῆ εἶ P. — 18 P add.: καὶ μέντοι καὶ ὁ θεῖος χρυσόστομος εἰς τὴν κατὰ ἰωάννην ἑρμηνείαν (Or. 85 [86], 1 603 Μ. Καὶ μέντοι γε καὶ ὁ μέγας Ἐφραΐμ ἐν τοῖς κατὰ Καϊανών φησιν και δ Κάϊν στένειν και τρέμειν έκριθη δπό της συνειδήσεως περιεγόμενος, ύποστήσεται δε τουτο έπι της αίωνίου κολάσεως. το γάρ στένων και τρέμων έση έπι της 5 γης δηλοί πάντως, ότι έπι της γης ταύτης δ τόπος της κρίσεως είς την ποιλάδα τοῦ πλαυθμῶνος πατὰ τὰς ίερὰς γραφάς. ούχ ή γη διὰ την κρίσιν, οὐδὲ ή κρίσις διὰ την γην ου γαρ ή γη ημαρτεν, αλλ' δ άνθρωπος. ή γη της τοῦ θεοῦ δίκης γίνεται ἀμυντήριον ὡς τῶν κριτῶν τὸ βῆμα 10 καί των δημίων δ σίδηρος, και δύναται, φησίν, έν προσπαίροις αλώνιος γενέσθαι πρίσις. παι ή σάρξ των άνθρώπων νῦν θνητή ἐστιν, ἀλλὰ τότε γενήσεται ἀθάνατος, καὶ δ παράδεισος δι' αίσθητῶν συνεστώς αἰώνιον ἔχει τὴν ἀπόλαυσιν. ούκ έν παραβολή είρηται περί του παραδείσου, ούκ 15 έν σχήματι έφυτεύθη τῷ πράγματι ἀνύπαρκτος ών. Παῦλος αύτον μετά πεντακισγίλια έτη έθεάσατο. έκει άπεδήμησε καί ήπουσε τὰ τῆς ἐππλησίας μυστήρια, ἀνέβη παὶ εἰς τρίτον ούρανόν καί ήκουσε τα του μέλλοντος άίδια δόγματα. ούρανόν και γην την αυτην γάριν δ θεός ένέδυσε και τον παρά-20 δεισον έν ἀϊδίοις ἐπαγγελίαις συστησάμενος. σοὶ μὲν τῷ ἀπίστω δοπεί το αίσθητον πρόσκαιρον, έμοι δέ τω πιστω και το πρόσκαιρον αίώνιον. ού νοεῖς την δύναμιν, ἐπειδή οὐ πιστεύεις τη γάριτι, ού γωρείς την κατάληψιν, ότι ού γινώσκεις

1 Locum in editis Ephraimi Syri operibus non inveni. — 4 Gen. IV, 12. — 5 Psalm. 83 (84), 7. — 17 2. Cor. 12, 2-4.

1 γε om. AB. — καϊανῶν ACP καιάνων Ε καϊνῶν (καϊνὸν recc. nonnulli) RV κάϊν BM. In D κάϊν ῶν m. 2 ex κάιν ῶν corr. vid. — 11 αἰωνίως B αἰωνίοις M αἰῶσι R. — 18 αἰωνίως N. — 21 τὸ ante πρόσκαιρον om. BR.

Migne Tom. 59, 459 fm.) έφη και γὰς εἰς τὸν κρανίου τόπον φασί τὸν ἀδὰμ τετελευτημέναι κάκει κείσθαι, ἕνθα και ὁ θάνατος έβασίλευσεν, και ὁ κύςιος τὸ σωτήςιον πάθος ὑπομείνας τρόπαιον ἔστησεν. — 1 ὁ δέ τοι μέγας ἐφοαίμ Ρ una litt. post τοι erasa. — 5 ταύτης ἐστιν ὁ τόπος Ρ.

714

βουλήν θεότητος. ἀπαιτεῖς με λόγον, πῶς τὸ πρόσκαιρον αἰώνιον. απαίτησον και Παύλον, διὰ τι είπεν είναι διήγησιν, ην ούκ έξον άνθοώπω λαλήσαι. εί δε λόγος άνέφικτος, πολλά μαλλον ή τοῦ θεοῦ δύναμις ανεκδιήγητος. καὶ ὁ παράδεισος τοίνυν αἰσθητός, ἀλλ' οὐ πρόσκαιρος, [καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ἐπ- 5 αγγελία έν ξύλοις, άλλ' ού προσκαίροις], και δή και ή μητρόπολις Ίερουσαλήμ φθαρτή νῦν καὶ πρόσκαιρος, ἀλλ' εἰς καταικητήριον έξελέγθη τοῦ ἀφθάρτου φύσει καὶ αἰωνίου θεοῦ, ήτις γε πάντως μικρόν δστερον άφθαρτος και θεοφώτιστος έν τῆ παλιγγενεσία γενήσεται καὶ δικαίων ἐνδιαίτημα κατὰ 10 την βροντόφωνον του υίου της βροντης Ιωάννου φωνην έν τη αποκαλύψει 'Ιερουσαλήμ, 'Ιερουσαλήμ, ή όντως θεόδμητος καί θεοφρούρητος καί θεοκόσμητος καί θεοπόθητος. άγαπα 604 Μ. κύριος τὰς πύλας Σιών ύπερ πάντα τὰ σκηνώματα Ίακώβ. ην δή και ώς ένδοξον και θεοῦ πόλιν σεμνύνων ἐπάγει 15 φάσκων δεδοξασμένα έλαλήθη περί σοῦ, ή πόλις τοῦ θεοῦ. καί καθάπερ ήκούσαμεν, ούτω και είδομεν, έν πόλει κυρίου των δυνάμεων, έν πόλει τοῦ θεοῦ ήμων. δ θεός έθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταύτην δη την άγιαν καὶ ἐπιθυμητην γην καὶ παγγέ- 20 φαστον καὶ πανεπέφαστον, ἐξ ἦς ὁ πρῶτος ἄνθφωπος γέγονε

12 Apocal. 21, 2; 10. — 13 Psalm. 86 (87), 2. — 16 ib. v. 3. — 17 Psalm. 47 (48), 9.

5 xal $\dot{\eta}$ — 6 ποοσκαίοοις om. ABP. — 6 xal $\partial\eta$ — 7 ποόσκαιρος om. N. — 6 $\partial\eta$ καl $\dot{\eta}$ ABP καl om. rell. — 7 ποόσκαιρος νῶν και φθαφτή RV. — 11 φωνήν post Ἰωάννου ins. AP post βροντόφωνον rell. — 13 άγαπζ γὰς κύςιος EPR. — 15 $\etaν$ $\partial\eta$ — 16 φάσκων om. N. — 17 είδομεν AV είδωμεν D ίδομεν CE ίδωμεν BMPR.

5 αίεσθητός P. — 11 βροντοφώνον υἰοῦ (om. τοῦ P). — 14 Post Ἰακῶβ P add.: ὅθεν φησίν κύριε ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἶκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου (Psalm. 25 [26], 8). — 16 τοῦ θεοῦ] τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου P, qui add.: ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅτ' ἀν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς (Psalm. 47 [48], 4). — 19 Alios scripturae sacrae locos add. P.

καί οί προφήται πάντες και απόστολοι ανεφύησαν, και μέντοι καί αὐτὴ ἡ πάντων οὐρανίων καὶ ἐπιγείων κτισμάτων ὑπερτέρα θεομήτωρ βεβλάστηκε και τον του παντός κύοιον και δεσπότην απέτεπε και της του κόσμου σωτηρίας γέγονε πρό-5 ξενος, καί τὸ θεῖον ὄρος Σιών και περιβόητον και την ιεράν μητρόπολιν τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου και σωτήρος ήμῶν Γερουσαλήμ πατέσχον οί άγαν πονηροί και απάθαρτοι Σαρακηνοί. έπει ούν περικρατείς γενόμενοι της άγίας γης έκείνης καί σφόδρα σφόδρα πλεονάσαντες καί ύπερισγύσαντες. 589 Μ. 10 έξώπλισε πλοΐα πολλά Μαυΐας δ τούτων άργηγος κατά της Κωνσταντινουπόλεως και ήλθεν είς τον λεγόμενον Φοίνικα τῆς Λυκίας, ἔνθα Κώνστας δ βασιλεὺς ἦν μετὰ τοῦ Ῥωμαϊκού στόλου. μέλλοντος δε του βασιλέως τη επιούση ναυ-. μανείν. Θεωρεί και' όναρ ξαυτόν ύπάρχειν έν Θεσσαλονίκη. 15 καί τοῦτο παραυτίκα γνωστικῷ τινι διηγησάμενος, ἔφη πρός αὐτόν & βασιλεῦ, κακὸν τὸ ἐνύπνιον. τὸ γὰρ εἶναί σε έν Θεσσαλονίκη θές άλλω την νίκην προσημαίνει, τοῦτ' ἔστι σοῦ ήττηθέντος ή νίπη πρός τὸν έγθρόν σου τεθήσεται. ήμέρας ούν γενομένης, και άλλήλοις συμβαλόντες, ήτταται 20 δ βασιλεύς και συγκιρναται ή θάλασσα τῷ αίματι τῶν Ῥωμαίων. ἐπιβουλής δὲ μηνυθείσης τῷ βασιλεῖ, ἀνακοινοῦται ταύτην γνησίω τινί των υπηκόων ξαυτου φίλω, α και την

> 10 cf. Theoph. p. 345, 16. — 12—p. 717, 8 cf. Theoph. p. 345, 28.

> 1 οἱ ἀπόστολοι ΒΝ. — 3 βεβλάστηκε ABP ἐβλάστησε rell. — 9 σφόδρα alterum om. CLNR. — 10 μαβίας ΕR. — 13 τỹ ἐπιούση ναυμαχείν LP ναυμαχείν τῆ ἐπιούση AB τῆ ἐπιούση νυκτὶ ναυμαχείν rell. — 18 ἐχθρόν σου ABPV σου om. rell. — 20 τὸ αίμα ADELR. — 22 ἑαυτοῦ φίλφ CEPExc. de insid. αύτοῦ φίλφ V αὐτοῦ φίλων ANR φίλφ αὐτοῦ BL.

> 6 μεγάλου θεοῦ και Ρ. — 7 σαφακηνοί διὰ τὰς ἁμαφτίας ἡμῶν ὡς πορείρηται Ρ. Tum alia permulta inserit. — 8 ἐκείνης οἱ παμβέβληλοι σαφακηνοὶ καὶ παμπόνηφοι Ρ. — 10 ἐξοπλίσας Ρ. — 11 καὶ οm. Ρ. — 20-21 ὁ δὲ βασιλεὸς ἐπιβουλῆς αὐτῷ κατ' αὐτοῦ μηνυθείσης ἀνακ. Ρ.

XPONIKON

ίδιαν ἐσθῆτα κατὰ τὴν ἐκείνου συμβουλὴν ἐνδύσας καὶ εἰς πενιχοὸν πλοῖον εἰσελθὰν σὺν ὀλίγοις ἀπέπλευσε διὰ τῆς νυκτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει σωθεἰς παραδόξως. τῆ δὲ ἐπαύριον ὁ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα περιβεβλημένος ἐπιστὰς τῆ βασιλικῆ νηἶ συνάπτει πόλεμον. ὅν οί πολέμιοι περι- 5 κυπλώσαντες δοκοῦντες αὐτὸν εἶναι τὸν βασιλέα ἰσχυρῶς ἐπολέμουν. ὁ δὲ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀνδρείως ἀνελὰν λαβὰν καὶ αὐτὸς καιρίαν πληγὴν ἐτελεύτησεν, πληρώσας τὸ γεγραμμένον μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεἰς ἔχει ἕνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ϑῆ ὑπὲρ τοῦ φίλου αὐτοῦ.

Ο δέ γε Κώνστας ἀνελών τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Θεοδόσιον 590 Μ. ἀπῆλθεν ἐν Σικελία βουλόμενος ἐν Ῥώμη τὴν βασιλείαν μεταστῆσαι. σφόδρα γὰρ ἐμισήθη παρὰ τῶν Βυζαντίων οὐ μόνον διὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ ἀδελφοῦ, ἀλλ' ὅτι καὶ Μαρτῖνον τὸν πάπαν Ῥώμης ἀγαγὰν ἀτίμως ἐν Κωνσταντινουπόλει 15 ἐξώρισεν εἰς Χερσῶνα, καὶ Μαξίμου τοῦ σοφωτάτου καὶ ὁμολογητοῦ τὴν ίερὰν γλῶσσαν καὶ τὴν δεξιὰν ἀπέτεμε χεῖρα, καὶ μέντοι καὶ πολλοὺς ἑτέρους τῶν ὀρθοδόξων aikiaıς καὶ ἐξορίαις καὶ δημεύσεσι κατεδίκασε διὰ τὸ μὴ θέλειν αὐτοὺς τỹ τῶν Μονοθελητῶν αίρέσει αὐτοῦ συνθέσθαι. εἶτα 20 πέμψας ἀγαγεῖν τὴν γυναϊκα καὶ τοὺς τρεῖς υίοὺς αὐτοῦ Κωνσταντῖνον καὶ Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον, οἱ Βυζάντιοι τούτους οὐκ ἀπέστειλαν. ποιήσας οὖν ἐν Σικελία ἔτη 5΄

9 Joh. 15, 13. — 11—13 cf. Theoph. p. 347, 25; 348, 4. — 13—20 cf. Theoph. p. 351, 16. — 20—23 cf. Theoph. p. 348, 6. — 23—p. 718, 8 cf. Theoph. p. 351, 28.

4 ó om. RV. — 7.8 rai laßàr rai A laßàr dè rai B et recc. nonnulli. — 9 μ eifora BCR et D m. 2 μ eifor EP μ eifar NV μ etfar A μ eifa L. — 10 tār gilar ABR Exc. Joh. tòr gilor M. — 18 órd A et recc. quidam. — 20 abroõ] abrõ A abrody V om. R.

6-9 τόν βασιλέα και πολλούς αύταν άνδρείως άνελαν έαυτόν Θανάτω παρέδωκεν ύπερ του φίλου αύτου και βασιλέως πληρώσας τό μείζον Ρ. άναιρεϊται λουόμενος έν τῷ βαλανείφ κατὰ κεφαλῆς διὰ τοῦ καδίου λαβών καιφίαν πληγὴν ὑπό τινος τῶν παφισταμένων. δ δὲ λαὸς ἰδών τὸν βασιλέα τελευτήσαντα παφευθὺς ἀναγορεύουσι βασιλέα Μίζιζόν τινα λεγόμενον. ὅπερ ἀκούσας 5 Κωνσταντῖνος κατέλαβε τὴν Σικελίαν μετὰ πλείστης ναυμαχίας, καὶ χειφωσάμενος Μίζιζον καὶ τὸν φονέα τοῦ πατρὸς ἀνεῖλε σὺν τοῖς στασιάσασιν, καὶ οῦτως ἐπανελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδέχθη παρὰ πάντων εὐφημούμενος.

605 Μ. 'Εφ' ὧν χρόνων καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Παυλικιάνων ἀν-10 εφάνη Κωνσταντῖνος, ὁ καὶ Σιλουανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας. ἔστι δὲ ἡ αἴφεσις αὐτῶν οῦτως. Παυλικιάνοι οἱ καὶ Μανιχαῖοι μετωνομάσθησαν ἀντὶ Μανιχαίων Παυλικιάνοι ἀπὸ Παύλου τινὸς Σαμωσατέως, υίοῦ γυναικὸς Μανιχαίας Καλλινίκης τοὕνομα, ῆτις δύο υίοὺς ἔσχεν, τοῦτον τὸν Παῦλον 15 καὶ 'Ιωάννην. τούτους οὖν τὴν Μανιχαϊκὴν αῖφεσιν διδάξασα ἐκ τοῦ Σαμωσάτου εἰς 'Αρμενιάκους κήρυκας τῆς αἰφέσεως αὐτῶν ἀπέστειλεν, οῖτινες ἐλθόντες εἰς κώμην τινὰ τῆς Φαναφοίας ἐκεῖσε τὴν ἑαυτῶν αῖφεσιν ἐνέσπειραν. ἕκτοτε οὖν ἡ μὲν κώμη μετωνομάσθη Ἐπίσπαφις, οἱ δὲ μα-

3 παφευθύ ΑV. — 4 μιζιζόν Εχε. μήζηζον Μ νίζιζον Ε νιζίζιον R. — 5 μετὰ πολλῆς ναυμαχίας Α μετὰ πλείστης δυνάμεως και πολλῆς ναυμαχίας Β μετὰ πλείστης δυνάμεως recc. quidam. — 6 μιζίζονι Εχε. μείζηζον Α μήζηζον Μ νίζιζον ΕR. — τόν και φονέα Α και οπ. Εχε. — 7 έπανελθὰν ABP Εχε. άνελθὰν rell. — 9 έφάνη AB. — 11 δὲ και ή CV et recc. plerique. — 13 σαμουσατέως Α et recc. quidam σαμοσατέως BEV. — 15 έπδιδάξασα Ρ έκδιδάξας R. — 16 σαμοσάτου BEV. — άφμενιακούς BEV. — τῆς αύτῶν αἰρ. V τῆς αἰρ. αὐτοὺς Β τῆς αἰρ. αὐτῆς recc. nonnulli. — 18 φαναρορίας Ε φαναρείας Β. — έγκατέσπειραν V διέσπειραν Ε.

8 каl έκλήθη πουγουνάτος add. т. 2 Р. — 9 Sequentia de Paulicianorum haeresi P in fine imperii Constantini Copronymi exhibet. — 9 έφ' ών — 11 οῦτως οπ. Ρ. qui sic incipit: έφ' οῦ παυλικιάνοι. — 12 ἀπό τινος παύλου Ρ. — 14 τοῦτον] τόνδε Ρ. — 15 τούτους οὖν] οῦς γε Ρ. — 16. 17 κήφυκας τής μυσαφᾶς αἰφέσεως αὐτῶν ἐκ σαμ. εἰς ἀφμ. ἀπέστειλεν Ρ. — 18 πφῶτον ἐνέσπειφαν Ρ. — 19 ἐπίσπαφις μετωνομάσθη Ρ. θηταὶ αὐτῶν Παυλικιάνοι ἐκλήθησαν. οὖτοι οἱ Παυλικιάνοι 606 Μ. μετὰ χρόνους τινὰς τῆς διδαχῆς τοῦδε τοῦ Παύλου [οὐ πολλοὺς] ἕτερον ἔσχον διδάσκαλον Κωνσταντῖνον καλούμενον, ὅστις ἑαυτὸν Σιλουανὸν μετωνόμασεν. τοῦτον οὖν ἔχουσιν ἀρχηγὸν τῶν διδασκάλων αὐτῶν καὶ οὐχὶ τὸν Παῦλον. οὖτος 5 γὰρ αὐτοῖς παρέδωκε τὰς μὲν αἰρέσεις αὐτοῦ οὐκ ἐγγράφως ἀλλὰ ἀγράφως κατὰ παράδοσιν, τὸ εὐαγγέλιον δὲ καὶ τὸν ἀπόστολον ἐγγράφως ἀπαράλλακτα μὲν τῆ γραφῆ καὶ τοῖς λόγοις ὡς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ὄντα αὐτοῖς παραδούς, διαστρέψας δὲ ἕκαστον κεφάλαιον πρὸς τὰς ἑαυτοῦ αἰρέσεις, 10 νομοθετήσας αὐτοῖς καὶ τοῦτο, μὴ δεῖν ἑτέραν βίβλον τὴν οίανοῦν ἀναγινώσκειν, εἰ μὴ τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὸν ἀπόστολον.

Μετὰ δὲ Κωνσταντίνον τὸν καὶ Σιλουανὸν δεύτερον ἔσχον διδάσκαλον Συμεῶνα καλούμενον, μετονομάσαντα δὲ ἑαυτὸν Τῖτον, τρίτον δὲ ᾿Αρμένιόν τινα τῷ γένει, Γενέσιον 15 μὲν καλούμενον, μετονομάσαντα δὲ ἑαυτὸν Τιμόθεον, τέταρτον δὲ Ἰωσήφ, μετονομάσαντα δὲ ἑαυτὸν Ἐπαφρόδιτον, καὶ

2 $\tau\eta_S$ didaz η_S om. BD. — 3 $\tilde{\epsilon}\tau\epsilon\varphiov$ $\tilde{\epsilon}\sigma\chiov$ didásnalov B $\tilde{\epsilon}\tau\epsilon\varphiov$ $\tilde{\epsilon}\sigma\chiov$ (om. etiam didásnalov) V od nollods $\tilde{\epsilon}\tau$. $\tilde{\epsilon}\sigma\chiov$ did. ACD nollods $\tilde{\epsilon}\tau$. $\tilde{\epsilon}\sigma\chiov$ did. E nollods $\tilde{\epsilon}\tau\epsilon\varphiovs$ $\epsilon \tilde{\ell}\chiov$ didasnálovs R. — 6 $\mu \delta v$ AB om. rell. — 7 $\dot{\alpha}\lambda\lambda'$ CD ER. — 9 advotsABP om. rell. — 13 $\tau\delta v$ om. AB et recc. quidam. — 14 $\sigma v\mu\epsilon\delta v$ AV. — d $\tilde{\epsilon}$ advtdv BC d' $\tilde{\epsilon}\alpha v\tau\delta v$ recc. quidam $\tilde{\epsilon}\alpha v\tau\delta v$ recc. plerique. — 15 $\tau \tilde{\epsilon}\tau\sigma v$ ACDE et recc. plerique. — $\gamma\epsilon\gamma v \tilde{\epsilon}sov$ CD E. — 16 $\kappa\alpha t$ $\epsilon \tilde{\epsilon}\epsilon\alpha \varphi\tau\delta v$ $\tilde{\epsilon}\omega \sigma \eta \phi$ A $\tau \tilde{\epsilon}\epsilon\alpha \varphi\tau\delta v$ los $\eta \phi$ B. — 17 d $\tilde{\epsilon}$ advtdv B $\tilde{\epsilon}\alpha v\tau\delta v$ (om. d $\tilde{\epsilon}$) V.

1 ούτοι οἱ παυλ.] οἶ γε P. — 2—10 sic in P: τῆς διδ. τοῦ δυσωνύμου παύλου διδάσκ. ἕτ. ἕσχον κωνστ. καλ. δς ἑαυτ. σιλ. μετωνόμασεν. δν δὴ καὶ τῶν διδ. αὐτῶν ἀφχηγὸν ἔχ. μᾶλλον καὶ οὐχὶ τὸν π. οὐτος γὰο αὐτοῖς παφέδ. τὰς μὲν ἀφοητοποίας καὶ δυσφημίας οὐκ ἑγγφάφως, ἀλλὰ μυστικῶς τε καὶ ἀγφάφως, τὸν δὲ ἀπόστολον καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἑγγφάφως ἀπαφ. μὲν τὰ παφ' ἡμῖν αὐτοῖς παφαδούς, διαστο. δὲ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κακόνοιάν τε καὶ αἶφεσιν ἕκαστον κεφ. — 12 ἀναγιν. ἢ παφαδέχεσθαι πλὴν τὸ εὐάγγ. καὶ τὸν ἀπ. ὡς ἑξείληφε καὶ παφέδωκεν. Ρ. — 13 τὸν κωνστ. Ρ. — δεύτεφον P. — 14. 15 συμεῶνα μὲν ἀνομασμένοι μετον. δέ τι τὸν ἑαυτόν. μεθ' δν ἀφμ. Ρ. — 15 καὶ γέν. μὲν P. — 16—p. 720, 1 τιμόθεον ἑευτόν, ἕκειτα ἰωσὴφ καὶ μετακαλέσαντα ἑαυτόν ἑπαφο. είτα ζαχ. Ρ.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

46

μετὰ τοῦτον Ζαχαρίαν ἀλλὰ τοῦτον ὡς μισθωτὸν καὶ οἀκ ἀληθῆ ποιμένα ἀποβάλλονται ἕνιοι ἐξ αὐτῶν. ἕκτον τὸν Βαάνην τὸν Ῥυπαρόν, καὶ ἕβδομου ἔσχον τὸν Σέργιον τὸν καὶ Τυχικὸν ἑαυτὸν μετονομάσαντα. Μάνεντα τοίνυν καὶ 5 Παῦλον καὶ Ἰωάννην καὶ ἄλλους, οὒς ἐάν τις εἶπῃ αὐτοῖς, προθύμως ἀναθεματίζουσιν, Κωνσταντῖνον δὲ τὸν καὶ Σιλουανὸν ἐπικληθέντα καὶ Συμεῶν τὸν καὶ Τῖτον καὶ Γενέσιον 607 Μ τὸν καὶ Γιμόθεον καὶ Ἰωσὴφ τὸν καὶ Ἐπαφρόδιτον καὶ Βαάνην τὸν Ῥυπαρὸν καὶ Σέργιον τὸν καὶ Τυχικὸν ὡς 10 διδασκάλους αὐτῶν οὐδαμῶς ἀναθεματίζουσιν, ἀλλ' ἔχουσιν αὐτοὺς ὥσπερ ἀποστόλους Χριστοῦ.

Λέγουσι δὲ καὶ Ἐξ ἐκκλησίας ἐν τῆ ὑμολογία αὐτῶν τὴν Μακεδονίαν, ῆτις ἐστὶ κάστρον Κολωνείας ἡ Κίβωσσα, ῆν ἐμαθήτευσε Κωνσταντῖνος ὁ καὶ Σιλουανὸς καὶ Συμεών 16 ὁ καὶ Τῖτος· τὴν ᾿Αχαΐαν, ῆτις ἐστὶ κώμη Σαμωσάτου ἡ Μανανάλις, ὴν ἐμαθήτευσε Γενέσιος ὁ καὶ Τιμόθεος· τὴν τῶν Φιλιππησίων, τοὺς μαθητὰς λέγοντες Ἰωσὴφ τοῦ καὶ Ἐπαφροδίτου καὶ Ζαχαρίου τοῦ μισθωτοῦ ποιμένος παρ' αὐτῶν λεγομένου· τὴν τῶν Λαοδικέων, λέγουσι δὲ 20 τοὺς ᾿Αργαούτας, καὶ τὴν τῶν Ἐφεσίων, τοὺς ἐν Μομψου-

5 είποι DR. — 7 τίτον CDP. — γεγνέσιον CD. — 18 χολωνείας BRV πολονείας Α πολωνίας DE πολονίας C παλωνείας P. — ή πίβοσσα AR την πίβωσαν B. — 15 τίτος ACDE et recc. quidam. — σαμοσάτου EV et recc. quidam. σαμουσάτου recc. alii σαμοσάτων B. — 16 ή μανανάλις P ή μανάναλις DV ή μαναάλις ER ή μανάλις (-λης A) AC την μάναλιν B. — γεγνέσιος CD. — 20 μομφουεστία DR μομφουέστια Ρ μόμφου έστία Ε μομφοῦ έστία Α μοφουεστία BV μόφου έστία C.

1 μισθωτόν] παρείσακτον P. — 2 τινὲς αὐτόν ἀποβάλλονται P. — 2.8 μεθ' δυ βάτην τόν ξυπ. λεγόμενον και γενόμενον και σέργ. P. — 5 αὐτοῖς εἶπη P. — 7 συμεῶνα P. — 9 βάνην P. — ὡς μεγάλους διδασκάλους P. — 10.11 ἀλλ' ὡς ἀποστ. χρ. καὶ μαθητὰς ἔχουσιν P. — 12 ἐν τῆ αὐτῶν ὑμολογία καὶ δεινοτάτη πίστει P. — 18 φρούριον καλωνείας ἡ κίβ. λεγομένη P. — 14 καὶ συμ. ὁ καὶ τῖτος om. P. — 16 μαν. καλουμένη P. — έδίδαξε P. — 17 τὴν τῶν — 19 λεγομένου om. P. — 19 τῶν om. P. — 19. 20 οῦς λέγ. τοὺς ἀργ. P. — 20 καὶ et τῶν om. P.

XPONIKON

εστία, καὶ τὴν τῶν Κολασσαέων, λέγουσι τοὺς Κοινοχωφίτας, ἅσπεφ τφεῖς ἐκκλησίας, φησίν, Σέφγιος ὁ καὶ Τυχικὸς ἐμα-Οήτευσεν. τούτους οὖν τοὺς ἑπτὰ αὐτῶν διδασκάλους καὶ τὰς Ἐξ ἐκκλησίας ἔχουσιν ἐντίμους, οὖς καὶ σέβονται, πάντας δὲ τοὺς λοιπούς, οὖς ἐὰν εἶπη τις αὐτοῖς, καὶ ἀναθεματί- 5 ζουσι καὶ ἀποβάλλονται.

Έχουσι δὲ πφώτην αίφεσιν την τῶν Μανιχαίων δύο ἀφχὰς ὑμολογοῦντες ὡς κἀκεῖνοι. λέγουσι δὲ οὖτοι ὅτι ἕν ἐστι μόνον τὸ διαχωφίζον ἡμᾶς ἐκ τῶν Ῥωμαίων, ὅτι ἡμεῖς μέν, φησίν, ἕτεφου θεὸν λέγομεν ὑπάφχειν τὸν πατέφα τὸν 10 ἐπουφάνιον, ὅς ἐν τούτῷ τῷ κόσμῷ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι, ἕτεφον δὲ θεὸν τὸν κοσμοποιητήν, ὅστις ἔχει τοῦδε τοῦ παφόντος κόσμου τὴν ἐξουσίαν. οί δὲ Ῥω- 608 Μ. μαῖοι, φησίν, ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν θεὸν ὁμολογοῦσιν είναι καὶ πατέφα τὸν αὐτὸν ἐπουφάνιον καὶ τοῦ κόσμου παντὸς 15 ποιητήν. καλοῦσι δὲ ἑαυτοὺς μὲν χριστιανούς, ἡμᾶς δὲ Ῥωμαίους. λέγουσι δὲ πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτοὺς προθύμως· πιστεύομεν εἰς πατέφα καὶ υίον καὶ ἅγιον πνεῦμα, τὸν ἐπουφάνιον πατέφα, καὶ ἀνάθεμα, φησίν, τῷ μὴ οῦτω πιστεύοντι, μεμελετημένως λίαν τὴν ἑαυτῶν κακίαν μεθο- 20

1 κολασσαέων ΑΕΡR κολασαέων BDV κολασέων C. — κοινωχωρίτας Ρ κοινοχωρήτας Α κυνοχωρίτας BDV. — 2 φασίν PR. — έμαθήτευσεν] άνεθεμάτισεν CDER. — 5 είπη ΑΒΕΡ είποι rell. — και οm. DP. — 12 τον (τοῦ Β) κόσμου ποιητήν BR.

1 και et τῶν om. P. — 1. 2 οῦς λέγ. τοὺς κοιν. τὴν φιλίππους απες σέςιιος ἐκκλησίας τοείς φασιν ὁ και τυχικός ἐμαθ. P. — 3 διδασκάλους αὐτῶν P. — 4 ἐντίμους (m. 1 corr. ex ἐντίμως) ἔχοντες οἰ δυσσεβεῖς και ἄθτοι σέβοιται P. — 5 ἀναθεμ. φανερῶς και P. — 7--11 και πφώτην μὲν και ἀςχαίαν ἔχουσιν αίρεσιν τὴν ἀπὸ τοῦ μάνεντος δύο λέγοντες ἀςχὰς ὡς κάκείνος, ἐν δὲ ἐστίν, φασίν, μόνον τὸ χωςίζον ἡμῶς ἐκ τ. δ. ἐκειδὴ γάο, φησίν, ἡμεἰς μὲν ἕτ. Φ. λέγ. ὑπάςχ. τὸν ἐπουςάνιον πατέρα, δς ἐν τῷ κόσμφ τούτω παντελῶς ἐξουσ. οὐκ ἔχει νῦν P. — 12 ὅστι δ' ἔχει τοῦ παο. κ. P. — 16 ποιητὴν και πρότανιν. οἶ γε χοιστ. μὲν ἑαυτ. καλοῦσι P. — 18 εἰς πατέρα νίδν και ανεῦμα ἅγιον τὸν ἐπουρ. ὅντα πατέφα P. — 20 πιστεύοντι, κακούρως καὶ λίαν δεινῶς τὴν ἑαντ. κ. μεθοδ. οἱ ἀνόσιοι P.

δεύοντες. ού γαρ προστιθέασιν, δτε λέγουσι τον πατέρα τον έπουράνιον. δτι τον μόνον άληθινόν θεόν τόν ποιήσαντα τόν ούρανόν και την γην και πάντα τα έν αύτοις. γρη δέ τόν προσδιαλεγόμενον όρθόδοξον αίτειν τον Μανιγαίον του 5 είπεῖν τὸ σύμβολον τῆς πίστεως ὅ ἐστιν· πιστεύω εἰς ἕνα θεόν πατέρα παντοκράτορα ποιητήν ούρανοῦ καὶ γῆς δρατών τε πάντων και άοράτων και τα έξης. Επειτα δε βλασσημοῦσι μέν εἰς τὴν παναγίαν θεοτόπον ἄμετρα, ἐὰν δὲ βιασθωσι παρ' ήμων δμολογήσαι αυτήν, άλληγορικώς λέ-10 γουσιν' πιστεύω είς την παναγίαν θεοτόπον, έν ή είσηλθε και έξπλθεν δ κύριος, λέγουσι δε την άνω Ιερουσαλήμ, έν ή πρόδρομος ύπερ ήμων είσηλθε Χριστός, καθώς φησιν δ ἀπόστολος, καὶ οὐ λέγουσι κατὰ ἀλήθειαν τὴν ἁγίαν Μαρίαν την θεοτόπον οὐδὲ ἐξ αὐτῆς σαρπωθηναι τὸν 15 κύριον. βλασφημοῦσι δὲ καὶ εἰς τὰ θεῖα μυστήρια τῆς ἁγίας κοινωνίας τοῦ τιμίου σώματος καὶ αίματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ίησοῦ Χριστοῦ λέγοντες, ὅτι τὰ δήματα αὐτοῦ δ κύοιος διδούς τοις αποστόλοις έλεγεν λάβετε, φάγετε και πίετε, ούκ άρτον καί οίνον, καί ού γρή, φησίν, προσάγεσθαι άρτον καί 609 Μ. 20 οίνον. βλασφημούσι δε και είς τον τίμιον σταυρον λέγοντες.

11 Hebr. 6, 20.

1 $\tilde{o}\tau \epsilon$] obre AR. — 2 $\vartheta \epsilon \delta \nu$ om. BRV. — $\delta \epsilon$ και τ $\delta \nu$ RV. — 5 τ δ σύμβολον — 7 $\epsilon \xi \tilde{\eta}_S$ multo uberius in D. — 7 και ἀοράτων om. CDEV. — 17 ίησοῦ χρέστοῦ om. AB.

1.2 τόν έπουράνιον πατέρα P. — 2 μόνον om. P. — τόν καὶ ποιήσ. P. — 3 καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα P. — 4 ἀπαιτεῖν εὐθờς τὸν P. — τοῦ om. P. — 7—10 ἐπεὶ δὲ βἰασφημοῦντες εἰς τὴν ἀγίαν θ. ἄμ. εἰ καταβιασθῶσι πας ἡμῶν αὐτὴν ὀμολ. πάἰιν τỹ κακουργία χρώμενοι πιστεύομεν, ἀποκρίνονται, καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Φεοτόκον P. — 11 ὁ κύριος. ἀἰληγορικῶς γὰρ τοῦτο φάσκουσι τὴν ἄνω ἰερ. P. — 12 καθώς φησιν ὁ ἀπόστ. om. P. — 14 τὴν om. P. — οὐδὲ παντεἰῶς ἐξ P. — 15—17 οἱ μὴν θὲ αἰλὰ καὶ εἰς τὰ θεῖα μυστ. δυσφημοῦντες λέγουσι ὅτι τὰ ἡήματα P. — 19 ὅθεν οἱ χρή φησιν ἕρτον καὶ οἶνον προσάν. P. — 20—p. 723, 10 sic in P: καί γε τὰν τίμιον σταυρὸν ἀθετοῦντες λέγουσι ὅτι ότι σταυρός ό Χριστός έστιν, οὐ χρη δὲ προσκυνεϊσθαι τὸ ξύλου ὡς κατηραμένου ὄργανου. τοὺς δὲ προφήτας καὶ τοὺς λοιποὺς ἁγίους ἀποβάλλονται, ἔτι δὲ καὶ τὸν ἅγιου Πέτρου τὸν μέγαν πρωτοαπόστολου πλέου πάντων καὶ δυσφημοῦσι καὶ ἀποστρέφονται, ἐξ αὐτῶν μηδένα τινὰ ἐν μέρει τῶν 5 σωζομένων είναι λέγοντες, καθολικην ἐκκλησίαν τὰ ἑαυτῶν συνέδρια πρός ἡμᾶς ἐν τῆ ἀλληγορίς αὐτῶν λέγοντες, πρός ἑαυτοὺς γὰρ ἐκεῖνοι προσευχὰς αὐτὰ λέγουσιν, βάπτισμα δὲ τὰ ῥήματα τοῦ εὐαγγελίου, καθώς φησιν ὁ κύριος· ἐγώ εἰμι τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν.

Ταύτα πάντα καὶ πλείω τούτων, ὅτε φωραθῶσιν, ἀλληγοροῦσιν. ἀλλὰ χρὴ νουνεχῶς καὶ διωρισμένως αὐτοῖς εἰς πάντα διαλέγεσθαι. καὶ γὰρ καὶ τὸ ψεῦδος προχείρως ἔχουσιν ὡς νόμον οἰκεῖον, πάντοτε μέν, μάλιστα δέ, ὅταν βιασθῶσιν, διαψευδόμενοι καὶ λέγοντες καθὡς ἐὰν προσταχθῶσιν ἢ προ- 15 τραπῶσι καὶ ἀνέγκλητοι ὅντες παρ' ἑαυτοῖς. οὕτω γὰρ αὐτοῖς ὁ Μάνης παρέδωκεν ὅτι. οὕκ εἰμι ἐγὼ ἄσπλαγχος, φησίν,

2 rody dè nooghtag ABPV dè om. rell. — 3 ěri dè — 5 ånostojégovrai v. 6 post léyovreg ins. et alia plura add. D. — 4 μέγα AR om. BC. — πρωταπόστολον DERV. — 5 καὶ έξ AR. — 8 βαπτίσματα DE. — 9 καθός A καθά RV. — 11 πλείον τούτων E τούτων πλείων A. — 13 καὶ ante τὸ om. BDR. — 14 μέν om. D. — μάλιστα δὲ ὅταν BV μάλιστα ὅταν CDR μάλισθ' ὅταν AE.

σταυρός έστιν ό χριστός και ού δεί προσκ. τό ξ. ώς ἐπάρατον δογανον. Ετι δὲ τοὺς προφ. και τοὺς ἀποστόλους ἐκ περιουσίας ἀποβαλλόμενοι και μηδένα τοὐτων σώζεσθαι τὸ παράπαν λέγοντες καθολ. ἐκκι. τὰ ἑαυτῶν σννέδο. προσαγορεύουσιν, και βάπτ. τοὺ λόγους τοῦ εόαγν. διὰ τὸ είρηκέναι τὸν κύριον· ἐγώ είμι τὸ ζῶν ὕδωο. — 11 και τὰ πλείω Ρ. — ὅτε φοραθῶσιν ἢ περιστατηθῶσιν εὑθὸς ἀλληγοροῦσιν και δυσσεβῶς τε και θεοστυγῶς παρερμηνεύουσιν οἰ ἐμβρόντητοι. διὸ ởὴ λοιπὸν χρή Ρ. — 14—17 πάντοτε μέν, διαφερόντως δὲ μάλισθ ὅτ' ἀν βίασθ. ὡς ἀνέγκλητον χρώμενοι τοῦτο κατὰ τὴν παράθοσιν μάνεντος. ἕφη γὰρ ἐκεῖνος ὁ ἀντίχριστος ὅτι οῦκ είμι Ρ. — 17 φησίν om. Ρ.

⁹ Joh. 4, 10.

ώς δ Χριστός δ είπών δστις με ἀρνήσηται ἕμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγώ. ἀλλ' ἐγὰ λέγω τοῦ ἀρνουμένου με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῷ ψεύδει τὴν οἰκείαν σωτηρίαν ποριζομένου ὡς μὴ ἀρνουμένου με μετὰ 5 χαρᾶς προσδέχομαι καὶ τὴν ἀνάκλησιν καὶ τὸ ψεῦδος ὡς τὴν πρὸς ἐμὲ ὁμολογίαν ἀνευθύνως.

Όμοίως μέντοι και τους πρεσβυτέρους και τους λοιπους ίερεῖς τους παρ' ἡμιν ἀποβάλλονται. ἐκείνοι δὲ και τους ίερεῖς αὐτῶν συνεκδήμους λέγουσι και νοταρίους ἀδιαφό-810 M. 10 ρους πᾶσιν αὐτοῖς ὅντας και τοῖς σχήμασι και ταῖς διαίταις και πάση τῆ τοῦ λοιποῦ βίου κατασκευῆ. ἔχουσι δὲ πάντα τὰ τοῦ εὐαγγελίου και τοῦ ἀποστόλου ἑητὰ διάστροφα πρός τὰ παρ' ἡμιν ὅντα ἐναντία, παρ' αὐτῶν δὲ συντεθέντα ὡς δῆθεν ἁρμόζοντα ταῖς οἰκείαις αὐτῶν αἰρέ-15 σεσιν. ὡς γὰρ εἰρηται τῆ γραφῆ και τοῖς λόγοις οῦτως εἰσὶν ὡς και τὰ παρ' ἡμιν ἀπαράλλακτα, τὰ δὲ νοήματα διαστρέφουσιν, καθὡς περί τούτων σαφέστερον ἐν τοῖς διὰ πλάτους μοι λέλεκται. προσκυνοῦσι δὲ τὸ παρ' ἡμιν εὐαγγέλιον ὅτε τύχοι οὐκ ἐν τῷ σταυρῷ, ἀλλ' ἐν τῷ βιβλίφ λέγοντες ὅτι. 20 λόγοι τοῦ Χριστοῦ εἰσι και διὰ τοῦτο αὐτοὺς προσκυνοῦμεν. ἐν ἀσθενεία δὲ και πόνω τινὲς ἐξ αὐτῶν ὅτε περιπέσωσιν, τὸν

1 Matth. 10, 33.

1 δ ante είπών om. BP. — ἀρνήσειται (-ειτε Ε) DE ἀρνήσεται ARV. — 7 τοὺς λοιποὺς AB τοὺς om. rell. — 18 ὅτε τύχοι ABR (εἰ τύχοι Ρ) ὅτε τύχη rell. — 21 περιπέσουσιν V πέσωσιν Β.

2 τὸν ἀφνούμενόν με καταβίαν ἕμπροσθεν Ρ. — 4 ἰδίαν Ρ. — ποριζόμενον ὡς μὴ ἀρνησάμενόν με παντελῶς προσθέχ. μετὰ χαρᾶς καὶ οἱν ὀνειδίσω Ρ. — 5 καὶ τὴν ἀνάκλησιν — 18 λέλεκται οm. Ρ. — 18 δὲ καὶ τὸ Ρ. — 21 ἐν ἀσθενεία — p. 725, 11 λέγονσιν sic in P: καίτοι γε διαστρόφως τά τε κυριακὰ καὶ ἀποστολικὰ λόγια κατὰ τὸν οἰκεῖον σκοπὸν συνθέντες καὶ παραφθείραντες οἱ θεομισεῖς καὶ διεφθαρμένοι. καὶ γοῦν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ὀφθοδόξων ἔσθοτε παραγινόμενοι καὶ τῶν μυστηρίων ἕνιοι μετα λαμβάνουσιν, καὶ ἅλλα τινὰ μεθ' ὑποκρίσεως καὶ δόλου προφανῶς ποιῶσι διὰ τὸ δυσφόρατον καὶ πολυποίκιδο τε καὶ πολύσταυρόν ἐπιτιθέασιν ἑαυτοῖς, καὶ ὑγείας τυγχάνοντες πάλιν αὐτὸν συγκλῶσι καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι πρὸς τὸ κατακαῦσαι, ἢ καταπατοῦσιν αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ τὰ παιδία ἑαυτῶν βαπτίζουσιν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων πρεσβυτέρων αἰχμαλώτων ὄντων παρ' αὐτοῖς, ἕτεροι δὲ εἰσερχόμενοι ἐν τῆ ἐκ- 5 κλησία τῆ ἡμετέρα τῶν ὀρθοδόξων λεληθότως τῶν Θείων μυστηρίων μεταλαμβάνουσι πρὸς πλείονα ἐξαπάτην τῶν ἁπλουστέρων. ταῖς τοιαύταις μεθοδείαις καὶ ὑποκρίσεσι χρώμενοι, πάση δὲ ἀκολασία τε καὶ μιασμῷ ἑκατέρας ἀνθρώπων φύσεως ἀδιαφόρως καὶ ἀδεῶς χρῶνται. τινὰς δὲ ἐξ αὐτῶν 10 πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ μόνον ἑαυτῶν διαφέρεσθαι λέγουσιν.

[κε'. Περί Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου.]

Μετὰ δὲ Κώνσταν ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος υίος αὐτοῦ ἔτη ιζ΄ καὶ ἀπέθανε δυσεντερικῶς. ἐφ' οὖ γέγονεν ἡ ἕκτη 611 m. σύνοδος τῶν ρο΄ πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἡ δὲ ἕκτη 15 σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθόντων ρο΄

3 τὰ παιδία αὐτῶν Β τὰ ἑαυτῶν παιδία D. — 8 μεθοδίαις ACDV. — 11 Permulta alia add. D. — 18 μετὰ δὲ x. υἰὸν κωνσταντίνου ἔγγονον δὲ ἡρακλείου ἐβασ. κωνστ. ὁ πωγονάτος (πογωνάτος alii) ὁ τῆς δύσεως R. — κῶνσταν Ν. — υἰὸς αὐτοῦ ὁ πωγωνάτος V. — 14 δυσεντερικός ACN. — 15 ρο΄ ἀγίων πατέρων BM. — ἐν κωνσταντινουπόλει om. CM. — Post κωνσταντινουπόλει AB add.: ἀπὸ γοῦν τῆς ε΄ ἕως τῆς ς΄ συνόδου γίνονται ἕτη ρκθ΄. Eadem fere in mg. LN et recc. quidam. — 16 συνελθόντων B συνελθόντων τῶν C συνελθοῦσα A συνελδοῦσα τῶν ΕΝRV.

μορφον της δαιμονιώδους αύτῶν πονηρίας ποὸς ἀπάτην καὶ δηραν τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀμαθεστέρων. πάση δέ γε κατακόρως γυναικομανία καὶ ἀνδρομανία μετιόντες ὡς ἕννομον οἰ ἀνομοι τὰς αἰσχρουργείας καὶ ἀκολασίας ἡγοῦνται. — 15 ἡ δὲ ἕκτη — p. 726, 28 sic in P: κατὰ σεργίου κωνσταντινουπόλεως καὶ πύρου καὶ τῶν ὑμοφρόνων αὐτῶν μονοθελητῶν, οὖς καὶ ἀναδεματίσαντες οἱ δείοι πατέρες καὶ ἐπικυφώσαντες λέγεσδαι δύο φύσεις ἐπὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ δύο φυσικὰ δελήματα καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἐξεφώνησαν κανόνα καὶ περὶ τῶν ἰερῶν τῆς χριστοῦ οἰκονομίας συμβόλων οῦτως. ἐν τισι κ.τ.λ.

άγίων πατέρων έτει της βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ πατρὸς Ιουστινιανού ιν'. ής ήνούντο Θεόδωρος και Γεώργιος πρεσβύτεροι καί Ιωάννης διάκονος τοποτηρηταί Αγάθωνος πάπα Υρώμης, Γεώργιος Κωνσταντινουπόλεως, Θεοφάνης Αντιογείας 5 ύπ' αύτης γειροτονηθείς της συνόδου διά το τον προηγησάμενον Μακάριον καθαιρεθήναι τότε ως άντενεγθέντα τοις ύπ' αὐτῶν ὀοθοδόξως δογματιζομένοις, τῆς δὲ διοικήσεως 'Αλεξανδρείας Πέτρος μοναχός, της δε 'Ιεροσολύμων δ δεινα, διὰ τὸ τοὺς θρόνους γηρεύειν πατριαργῶν κατασγεθέντας 10 τηνικαύτα ύπό του Σαρακηνών έθνους, κατά Θεοδώρου του τῆς Φαράν ἐπισκόπου, Όνωρίου Ῥώμης, Κύρου Άλεξανδρείας. Σεργίου τε καί Πύρου και Παύλου και Πέτρου Κωνσταντινουπόλεως γεγονότων έπισκόπων, έτι δε και κατά τῶν άνακαινισάντων την αίρεσιν τούτων έν ταύτη τη άγια συνόδω 15 αίρετικῶν, τοῦτ' ἔστι Μακαρίου τοῦ ἀνομασθέντος Αντιογείας προέδρου, Στεφάνου τοῦ τούτου μαθητοῦ, ἔτι δὲ καὶ Πολυχρονίου τοῦ νηπιόφρονος γέροντος λεγόντων εν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ θεοῦ. ούς άναθεματίσασα έξεφώνησε δύο θελήματα φυσικά ήγουν 20 θελήσεις και δύο συσικάς ένεργείας έπι τοῦ ένος δείκνυσθαι Χριστού του θεού ήμων.

Ώσαύτως καὶ περὶ τῶν ἰερῶν τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν οἰκονομίας συμβόλων ἐξέθετο οῦτως. ἔν τισι τῶν σεπτῶν εἰκόνων γραφαῖς ἀμνὸς δακτύλῷ τοῦ προδρόμου

10—18 cf. Nicephori Patr. Epist. ad Leonem III papam. Migne Tom. 100, 193. — 22—p. 727, 15 Concilii Sexti canon 82. Mansi Tom. XI, 977.

2 гу' от. N. — 5 то от. ARV. — 8 катабуеде́нтоς RV катабуеде́нтов L. — 11 о́вор(ов Е о́вор(ов гесс. quidam о́воélos M овор(ов sine spir. A. — 12 πύρρου E et recc. nonnulli. — 13 каl от. MR. — ката от. В. — 14 е́в тачту] е́втайда RV. — 16 точтов той µад. D тойтов µад. A той µад. М той ачтой µад. R той µад. ачтой В. — 18 ідбой христой ВСЕ LM RV сідбой от. AD Nic. — 20 де́яхвода розт іµав іль. codd. praeter AB. — 22 тії ліотеюς христой С. — 28 оіновоµіаς от. CRV. δειπνύμενος έγγαράσσεται, δς είς τύπον παρελήφθη της γάριτος τον άληθινον ήμιν δια νόμου και προφητών προϋπεμφαίνων άμνον Χριστόν τον θεόν ήμῶν. τους ούν παλαιούς τύπους και τὰς σκιὰς ὡς τῆς ἀληθείας σύμβολά τε και ποογαράγματα τη έκκλησία παραδεδομένους κατασπαζόμενοι την 5 γάριν προτιμώμεν και την άλήθειαν ως πλήρωμα νόμου ταύτην ύποδεξάμενοι. ώς αν ούν το τέλειον καν ταις γρωματουργίαις έν ταῖς ἁπάντων ὄψεσιν ὑπογράφηται, τὸν τοῦ αίοοντος την άμαρτίαν τοῦ κόσμου άμνοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ήμῶν κατὰ τὸν ἀνθρώπινον γαρακτήρα καὶ ἐν ταῖς εἰκόσιν 10 άπό τοῦ νῦν ἀντί τοῦ παλαιοῦ ἀμνοῦ ἀναστηλοῦσθαι δρίζομεν, δι' αύτοῦ τὸ τῆς ταπεινώσεως ύψος τοῦ θεοῦ λόγου κατανοούντες και ποός μνήμην της έν σαρκί πολιτείας του τε πάθους αύτοῦ καὶ τοῦ σωτηρίου θανάτου γειραγωγούμενοι και τῆς ἐντεῦθεν γενομένης τῷ κόσμω ἀπολυτρώσεως. 15

'Έφ' δυ χρόνων ήλθου οί Σαρακηνοί έν στόλω μεγάλω κατά τῆς Κωυσταντινουπόλεως, και προσορμίσαντες κατά τήν παράλιου τοῦ Εβδόμου, ἀντιπαρατάσσεται αὐτοῖς Κωυσταν- 612 Μ. τῖνος, ὑφ' ῶν πλεισται ναυμαχίαι καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐγίνοντο ἀπό ἐαρινοῦ καιροῦ μέχρι τοῦ φθινοπώρου. τοῦ 20 δὲ χειμῶνος ἐπιγινομένου διαπεραιωθείς ὁ τῶν Σαρακηνῶν στόλος ἐχείμαζεν ἐν Κυζίκω, και πάλιν ἔαρος ἀρχομένου ἐκείθεν ἀναχθείς ὁμοίως τοῦ διὰ θαλάσσης εἴχετο πολέμου. ἑπτὰ οὖν ἔτεσι τοῦ πολέμου διαρκέσαντος οὐδὲν πλέον

16-p. 728, 5 cf. Niceph. Breviar. p. 32.

1 ένχαφάσσεται NV έγχαφάσεται Ε έγχαφάττεται R. Mansi ένχαφάττεται A. — δς] δς A ώς NR. — 9 τοῦ ante κόσμου om. DEL. — ἀμνὸν BM. — 12 δι' ἀὐτοῦ τὸ BL Mansi διοῦ τὸ Ρ διὰ τὸ (διατὸ A) ACENV διὰ τοῦτο R. — 17 πφοσοφμήσαντες ACDEP (προσωφμίζετο Nic.). — 21 ἐπιγενομένου BMR. — 22 ἐρχομένου BM. — 23 ἀχθείς ADP (ἀνταναχθείς Nic.).

16 σαρακ. έν κωνσταντινουπόλει έν στ. μεγ. Ρ. - 24 έτη Ρ.

δ τῶν Σαρακηνῶν ήνυσε στόλος, ἀλλὰ πολλοὺς καὶ ἀναριθμήτους μαχίμους ἄνδρας ἀποβαλὼν ὑπέστρεψε πρὸς τὰ ίδια. ἐν δὲ τοῖς μέρεσι τοῦ Συλλαίου γενόμενος καὶ ὑπὸ σκληρῶν καὶ βαγδαίων ἀνέμων καὶ Φαλασσίου κλύδωνος 5 κατασχεθεἰς ἄρδην ἀπώλετο.

Μετά δὲ ταῦτα οί τοῦ θέματος τῶν ἀνατολικῶν ἐλθόντες ἐν Χρυσοπόλει ἕκραζον λέγοντες εἰς τριάδα πιστεύομεν, τοὺς τρεῖς ἀναγορεύσωμεν καὶ στέψωμεν. ἐφ' οἶς θυμωθεὶς Κωνσταντῖνος διότι μόνος ἦν ἐστεμμένος, οί δὲ δύο αὐτοῦ ἀδελ-10 φοὶ οὐδεμίαν ἀξίαν εἶχον, ἀποστέλλει πρὸς αὐτοὺς πατρίκιον ὡς δῆθεν ἀποδεχόμενος τοῦτο, καὶ προσκαλούμενος αὐτῶν τὰ πρωτεῖα βουλεύσασθαι μετὰ τῆς συγκλήτου, καὶ δὴ εἰσελθόντων ἐν τῆ πόλει, τούτους μὲν ἀνεσκολόπισεν, τοὺς δὲ ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐρινοτόμησεν.

61**3 M. 15**

Καθ' δυ χρόνου τὸ τῶν Βουλγάφων ἔθνος ἀπὸ τοῖς ἀρκτφοις περατικοῖς μέρεσι τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐκ τῆς λεγομένης Μαιώτιδος λίμνης ἐπῆλθε τῆ Θρφκη μετὰ πολλῆς πτωχείας καὶ ἀπορίας. ὅπερ μαθών Κωνσταντῖνος καὶ σφόδρα

6-14 cf. Theoph. p. 352, 14. - 15-18 cf. Theoph. p. 356, 18. - 18-p. 729, 14 cf. Theoph. p. 358, 11.

1 ήνυε EV ζσχυσεν άνόσαι B. — 2 άνδρας μαχίμους A et recc. multi. Nic. μαχίμους om. B. — 3 συλλαίου AC σιλλαίου MV et recc. quidam συλλέου DP συλαίου BEL σιλαίου recc. alii. — 9 στεμμένος CP. — 10 είχον άξίαν R έξουσίαν είχον Exc. de insid. — 15 καθ' ών χρόνων ADV καθ' ών χρόνον C καθ' δυ χρόνων M. — άπο τῶν ἀρκτώων περατικῶν μερῶν BB. — 17 μεώτίδος ANP μαιότιδος BV μεσότιδος CL μεσόπιδος R.

1.2 πολλούς τε μαζίμους (οm. καὶ ἀναφ.) P Nic. — 2 ἀποβαλών καὶ δεινῶς τραυματισθέντες καὶ ἡττηθέντες ὑπέστρεψαν P Nic. — 3 γενόμενοι P. — 5 καταληφθέντες ἄρδην ἀπώλοντο πλοῖα χίλια τριακόσια παμμεγέθη παρεκτός τέσσαρα μόνα P. — 7 πιστεόωμεν P. — 8 θυμωθείς] χαλεπήνας P. — 9 οἰ δὲ λοιποἰ δύο ἀδελφοὶ αὐτοῦ P. — 10 πατρίπιον πρός αὐτοὺς P. — 12 συγκλήτου καὶ τὸ θέλημα αὐτῶν ποιῆσαι P Theoph. — 13 ἐν τῆ πόλει εὐθὺς ὁ βασιλεὺς τούτους μὲν ἀνεσκ. εἰς τὴν ἰερείαν P (ἀντιπέραν ἐν συκαῖς Theoph.). λυπηθείς έξώρμησε κατ' αὐτῶν μετὰ πλείστης ναυμαγίας τε καί πεζομαγίας, καί διὰ μέν τῆς ήπείρου τοῦ ποταμοῦ Δανούβη τὰ πεζικὰ παρατάξας, διὰ δὲ τῆς πλησιαζούσης ἀκτῆς τάς ναῦς προσορμίσας, οί Βούλγαροι λίαν φοβηθέντες εἰς δγύρωμα δυσάλωτον έαυτούς ήσφαλίσαντο. τοῦ δὲ βασιλέως 5 όξυπαθήσαντος έν ποδαλγία και έπι Μεσέμβρειαν έκβιασθέντος ύποστρέψαι γάριν βαλανείου μετά δρομώνων ε', κατέλιπε τον λαόν και τους στρατηγούς κελεύσας παρακαθέζεσθαι καί πολεμεῖν τὸ ἔθνος. ὁ δὲ ἱαὸς τὸν βασιλέα φεύγειν νομίσας είς τροπήν έδωκε μηδενός διώκοντος. οί δε Βούλ-10 γαροι θεασάμενοι και τοῦ όγυρώματος ύπεξελθόντες ἐπεδίωξαν όπίσω αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἀνελόντες καὶ λαφυραγωγήσαντες [τὰ αὐτῶν] ἐκράτησαν ἕκτοτε καὶ κατεκυρίευσαν τήν των χριστιανών χώραν. όθεν άναγκασθείς δ βασιλεύς είρήνευσε μετ' αὐτῶν πάκτα δοὺς ἐπ' αἰσχύνη τῶν Ῥωμαίων 15 ώς ληϊζομένους πασαν την Θράκην και τα έπέκεινα ταύτης.

[κς'. Περί Ιουστινιανοῦ.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντίνον ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανός υίός 615 Μ. αὐτοῦ ἔτη ι΄. οὖ ἐπιστρατεύσαντος ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη πολλὰ 616 Μ. τῶν Σκλάβων πλήθη τὰ μὲν πολέμω, τὰ δὲ λόγω παραλαβών 20 ὑπέστρεψεν. ἀφ' ὦν ἐπιλεξάμενος καὶ στρατεύσας χιλιάδας λ΄

14-16 cf. Theoph. p. 359, 19. - 19-21 cf. Theoph. p. 364, 11. - 21-p. 730, 22 cf. Theoph. p. 365, 30.

1 πλείστης] πολλής τής Α πολλής R. — τε om. MR. — 2 δανούβι Β δούναβι Μ. — 8 άκτις ABN. — 4 προσορμήσας ACNP. — 6 μεσέμβρειαν V μεσέμβριαν ACL μεσέμβρίαν (sic) Ρ μεσύμ βριαν Μ μεσημβρίαν BER. In D μεσιμβρίαν ex μεσημβρίαν corr. vid. — 7 δρομόνων ACEMPR δρόμων D. — πατέλειπε EN. — 10 έδωκαν A et ut vid. Μ έδώ B. — 13 τὰ ἑαυτῶν E om. PV. — 16 λαιζομένους Ρ ληιζομένων LR. — 18 υἰος αὐτοῦ om. CV.

5 άσφαλίζονται πλησίον τοῦ δανούβη P (ἀσφαλίζονται etiam Theoph.). — 10 νομίσας ἔφυγεν αὐτίκα μηδενός P. — οὐς οἰ βούλγ. Φεασάμενοι P. — 11 ὑπεξ. καὶ ἐπιδιώξαντες καὶ πολλοὺς P. — 19 δς ἐπιστρατεύσας P.

λαόν περιούσιον αύτούς έπωνόμασεν, ούς δή και καθοπλίσας και ίδιοποιησάμενος και τη τούτων άνδρεία και συμμαγία πεποιθώς γράφει τοῖς Σαρακηνοῖς ὡς μὴ ἐμμένειν αὐτὸν τῆ έγγράφως συμφωνηθείση μεταξύ Ρωμαίων και Σαρακηνών τ είρήνη, και λαβών τον περιούσιον έκεινον λαόν, μαλλον δέ άνόσιον, καί τὰ λοιπὰ στρατεύματα ποὸς τὴν Σεβαστόπολιν άπηρεν έν ή και οί Σαρακηνοί παραγενόμενοι και προμαριυοόμενοι αύτῷ τὰ μεθ' δρκων συμφωνηθέντα μη διαστρέψαι. έπει τοι γε πριτής δ θεός παι έπδιπος γενήσεται περί τού-10 των, ού κατεδέξατο παντελώς τὰ τῆς εἰρήνης δ βασιλεύς, άλλα πρός μάγην παρετάσσετο. και δή παραυτικα λύσαντες οί Σαρακηνοί τον της είρήνης έγγραφου γάρτην και έπι δόρατος άναρτήσαντες δρυησαν κατά Ρωμαίων, καί συμβολής γενομένης ηύτομόλησαν έκ τῶν Σκλάβων έκείνων πρός τοὺς 15 Σαραπηνούς γιλιάδες κ'. και ούτω των Ρωμαίων δεινώς 617 M. τραπέντων και άναριθμήτων σφαγέντων, ή δικαιοκρισία και νίκη πρός τους έναντίους έχώρησε διδάσκουσα μή παραβαίνειν θεΐον δοπον πώποτε, καν πρός έναντίους και απίστους γένηται. πεφευγότος δε τοῦ βασιλέως καλ έν τῶ παρα-20 θαλασσίω τοῦ Λευκάτου μετ' αἰσχύνης πολλης καὶ ήττης έλθόντος, άνειλε τὰς περιλειφθείσας δέκα γιλιάδας των Σπλάβων σύν γυναιξί και τέπνοις. όθεν έπι πλείον έπτοτε θρασυνθέντες οί Σαρακηνοί σφοδρότερον διελυμαίνοντο την

22-p. 731, 1 cf. Theoph. p. 367, 1.

1 καί οπ. M et recc. quidam. — 3 πεποιθότως CM πεποιδώτος Ε πεποιθώτος D m. 1 ut vid. δαρρῶν Β. — μένειν RV. αύτῶ CE αύτῶν D m. 2 corr. — 4 έγγραφῶς Ε έγγράφω AMP. — 5 λαὸν ἐκεῖνον BDR. — δὲ καὶ ἀνόσιον Α δὲ τὸν ἀν. Ρ. — 7 προμαρτυρόμενοι BEP προμαρτυρούμενοι rell. — 13 κατὰ τῶν ζωμ. BE. — 19 γεγένηται CEM.

4 ξωμαίων τε καl P. — 14—16 έκείνων χιλιάδες κ΄ πρός τοὺς σαφακηνούς. και οῦτως εὐθὺς οἱ ξωμαῖοι τφαπέντες και πολλοί τφαυματισθέντες καὶ σφαγέντες ἡ δικαιοκρ. P. — 21 χιλιάδας ἐκ τῶν P. 'Ρωμανίαν ἕχοντες μεθ' ξαυτῶν καὶ τὰς κ΄ γιλιάδας τῶν προσφυγόντων Σκλάβων. δ δέ γε βασιλεύς είσελθών έν τη πόλει και άμεριμνήσας έξεβιάζετο Καλλίνικον τον πατριάργην εύγην ποιησαι, ίνα καταλύση την πλησίον ούσαν του παλατίου έκκλησίαν της θεοτόχου των Μητροπολίτου λεγομένην. 5 θέλων έν τῶ τόπω στῆσαι φιάλην καὶ βάθρα κτίσαι τοῦ δήμου των Βενέτων, όπως έκει τον βασιλέα δέχωνται. προς 618 Μ. δν ό πατριάργης έλεγεν ότι εύγην μέν έπλ συστάσει έχομεν, έπι δε καταλύσει εκκλησίας ούδαμῶς παρελάβομεν. επεί οὖν κατηνάγλασεν αύτον δ βασιλεύς και φονική βία την εύγην 10 ήπαίτει, μόγις ποτε έφη δ πατριάρχης δόξα το θεώ τω άνεγομένω πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αιώνων. ὅπερ ἀπούσας ὅ τε βασιλεὺς παὶ ὁ ἀγυρτώδης ὅχλος καί τὸ ἀμὴν ἐπιβοήσαντες κατέλυσαν παραγρήμα τὴν ἐκκλησίαν. καί ποιήσας την φιάλην έκτισεν έτέραν έκκλησίαν 15 είς το Πετρίν και προσηγόρευσεν αυτήν των Μητροπολίτου. καθ' δυ γρόνου στασιάσας Λεόντιος δ πατρίπιος άναγορεύεται 619 Μ. νυκτός ύπό τοῦ δήμου τῶν Βενέτων βασιλεύς. ήμέρας δὲ γενομένης έξαγαγών Ιουστινιανόν είς το ίππικον και δινοτομήσας αμα και γλωσσοτομήσας αύτον έξώρισεν είς Χερσώνα. 20

[κζ'. Περί Λεοντίου.]

Μετά δὲ Ιουστινιανόν έβασίλευσε Λεόντιος έτη γ΄. έφ'

2-16 cf. Theoph. p. 368, 1. - 17-20 cf. Theoph. p. 368, 22. - 22-p. 732, 8 cf. Theoph. p. 370, 6.

1 μετ' αὐτῶν Ν. — 5 τῶν ABP τὸν D (qui postea λεγόμενον) τοῦ C τὴν M τὰ RV et E lit. corr. ex τῶ. — 8 ὁ om. PR. — ἔχωμεν NP. — 9 οὐδαμοῦ B et recc. quidam. — 11 ἡπέτει CD ἡπέτει AE ὁπέτει M ἀπήτει BRV. — 13 τε om. BEMR. ὅχλος] λαὸς AB. — 16 εἰς τὸ πετοὴν MP εἰς τὸ πέτοιν V ἐν τῶ πετοίνφ recc. plerique. — τῶν ABP τὸν D τὴν M τὰ CERV. — 20 ἅμα και γλωσοτομήσας om. RV. — ἐν χεοσῶνι RV.

1. 2 ἕχοντες καὶ τοὺς προσφύγους σιλάβους P. — 10. 11 τὴν εὐχὴν ἀπαιτοῦντος ἔφη δόξα P. — 18 δς ἡμέρας γενομένης P. — 20 αὐτὸν οm, P.

TEQPTIOT MONAXOT

ού ἐπιστρατευσάντων τῶν Σαραχηνῶν κατὰ τῆς ᾿Αφριπῆς, τὸν Ῥωμαϊκὸν στόλον κατ' αὐτῶν ἀπέστειλεν. τῶν δὲ πολεε20 Μ. μησάντων καὶ νικησάντων αὐτοὺς κατὰ κράτος, ἀνηγόρευσαν ε̂αυτοῖς βασιλέα ᾿Αψίμαρόν τινα καλούμενον. ὡς καὶ κατα-5 λαβὰν ἅμα τῷ συνόντι αὐτῷ λαῷ τε καὶ στόλω τὴν πόλιν εἰσῆλθε κατὰ προδοσίαν διὰ τῆς τῶν Βλαχερνῶν πόρτης, καὶ τὸν Λεόντιον χειρωσάμενος καὶ βινοτομήσας αὐτον ἐν τỹ μονῆ τῆς Δαλμάτου περιώρισεν.

[κη'. Περί Άψιμάρου.]

 Μετὰ δὲ Λεόντιον ἐβασίλευσεν ᾿Αψίμαφος ὁ καὶ Τιβέριος ἔτη ζ΄. διώνυμος γὰρ ἦν ὡς Ἰακὼβ καὶ Ἰσραήλ, ὡς Ἰοθὰρ καὶ Ῥαγουήλ, ὡς Σίμων καὶ Πέτρος, ὡς Θωμᾶς καὶ Λίδυμος,
 Μ. ὡς Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἐκ Χερ Μ. ὡς Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἐκ Χερ Μ. ὡς Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἐκ Χερ Δφ' οὖ καὶ λαὸν ἄπειρον εἰληφότος διὰ πολλῶν ὑποσχέσεων καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἐλθόντος, εἰσῆλθε σὺν ὀλίγοις ὁμοφύλοις διὰ τοῦ ἀγωγοῦ κατὰ προδοσίαν. ὅπερ μαθὰν ᾿Αψίμαφος εἰς ᾿Απολλωνιάδα φεύγει.

[πθ'. Περί Ιουστινιανοῦ τὸ δεύτερον.]

623 M. 20

Μετὰ δὲ 'Αψίμαρον ἐβασίλευσε πάλιν Ίουστινιανός ὁ ǫινογλωσσότμητος ἔτη ζ΄. ὑς τὸν μὲν 'Αψίμαρον κατασχών καὶ

11—13 Theodoret. in Num. Quaest. 16. Migne Tom. 80, 368. — 13—18 cf. Theoph. p. 372, 26. — 21—p. 733, 11 cf. Theoph. p. 375, 2.

4 δς καταλαβών C δς καλ λαβών B δς παφαλαβών D. — 11 Ιοθώς V Ιόθώς C Ιωθώς (i. M) EN Ιοθός BR Ιόθως P Ιώθος A Ιωθής C. — 13 λεβαΐος ABV et recc. plerique. — 18 είς άπολλωνίαν διαφεύγει σφοδς D διαφεύγει είς άπολλωνίαν σφοδςῶς M. — 20 ξινότμητος RV. — 21 τον μέν ABP μέν om. rell.

1 ἐπιστρατεύσαντες οἱ σαρακηνοὶ Ρ. — 2—4 sic in P: ὁ δὲ λαὸς μετὰ τὸ πολεμῆσαι καὶ νικῆσαι στασιάσας ἀναγορεύει βασιλέα στρατηλάτην ἀψίμαρόν τινα καλ. — 5 αὐτῷ om. P. — 7 αὐτὸν om. P. — 15 εἰληφῶς P. — 16 ἐλθών. P.

XPONIKON

κατά πασαν την πόλιν θριαμβεύσας άνειλεν, τόν δε πατριάργην Καλλίνικον έκτυφλώσας έξώρισεν έν 'Ρώμη, άνθ' οδ προβάλλεται Κυριακόν, τον έν τη νήσω 'Αμάστρης έγκλειστον όντα. ως πουαγορεύσαντα αύτῷ την της δευτέρας βασιλείας άποκατάστασιν. ού μην δε άλλα και κατα πάντων εκμανείς 5 καὶ λυσσήσας ἀναρίθμητον πλῆθος ἔκ τε τοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατιωτικού συλλόγου διέφθειρεν. τούς μέν γάρ προφανώς έσφαζεν, τούς δε νυκτός εσάκιζεν, και τούς μεν πρός άριστόδειπνα κλητορεύων φαρμάκω δεινώς της παρούσης ζωής έγώριζεν, τούς δε πρός έξορίαν δηθεν εκπεμπων εφούρκιζεν. 10 όθεν τοσούτον δέος κατείγε την πόλιν ώς καί τινας αύτομολήσαι ποός βαρβάρους. και μέντοι και Χερσωνίτας μνησι- 624 Μ. κακῶν ἀπὸ τῆς ἐξορίας αὐτοῦ στόλον ἐξώπλισε κατ' αὐτῶν καί απέστειλεν. οί δε τον μεν Ιουστινιανόν καθύβρισαν, τόν δὲ ἐκεῖσε ἐξόριστον ὑπὸ ἀΑψιμάρου δι' ὑπόνοιαν βασι- 15 λείας Φιλιππικόν υίον Νικηφόρου τοῦ πατρικίου βασιλέα θαττον άνηγόρευσαν. ὅπερ γνοὺς ὁ τύραννος Ἰουστινιανός καί έπι πλεῖον θυμωθείς αμα καὶ φοβηθείς ἀνῆλθε μέγοι Σινώπης αποιβέστερον περί τούτου μαθησόμενος. τοῦ δὲ Φιλιππικού την πόλιν σύν τῷ στόλφ καταλαβόντος, Ίουστι- 20 νιανός πρός τον Δαματρύν απέδρα καταλειωθείς ύπο πάντων. δν αύτίκα Φιλιππικός γειρωσάμενος αίσγρως άνείλεν.

12-14 cf. Theoph. p. 377, 22. - 14-22 cf. Theoph. p. 379, 27.

3 Κύφον Theoph. Nic. — ἀμάστοις Α ἀμάστοιδος LRV. ἔγχλειστον DV ἔγχληστον CM ἔγχλιστον L. — 4 ποοσαγορεύσαντα Α προαναγορεύσαντα BR. — 5 ἐμμανεὶς (-εῖς CL -ῆς Α) ACELV. — 6 ἔχ τε] ἔκτοτε BM ἔκτοτε καὶ Α. — 8 ἔσραξεν C Exc. de insid. — εἰσάκιζεν C ἐσάκιζεν DEV. — 12 χεροσνίτας AP ξχc. de ins. χερσωνίταις LRV. — 14 μὲν οm. CENR. — 15 δι' ὑπόνοιαν βασιλείας ABP Exc. de insid. om. rell. — 21 δαματρῦν CV δαμάτρυν Α δαματρὴν B δαμαντρὺν vel δαμαντουνὸν R. — καταληφθεὶς AB et D m. 2 corr.

6 λυττήσας P. — 13 στόλον έξοπλίσας κατ' αὐτῶν ἀπέστειλεν P. [λ'. Περί Φιλιππικοῦ.]

Μετὰ δὲ Ἰουστινιανὸν ἐβασίλευσε Φιλιππικὸς ὁ καὶ Βας-825 Μ. δάνης ἔτη β΄. καὶ εἰσελθόντες ἀπὸ τῆς Θοάκης ἐπίβουλοί τινες ἐξ ἐπιτροπῆς Θεοδώρου καὶ Γεωργίου τῶν πατρικίων 5 ἐκτυφλοῦσιν αὐτὸν ἐν τῷ παλατίφ μερενδίζοντα.

[λα'. Περί 'Αρτεμίου.]

636 Μ. Μετά δὲ Φιλιππικόν ἐβασίλευσεν ᾿Αρτέμιος ὁ καὶ ᾿Αναστάσιος ἕτη β΄. ὅς Θεόδωρον καὶ Γεώργιον τοὺς πατρικίους
687 Μ. ἐκτυφλώσας ἐξώρισεν ἐν Θεσσαλονίκη. καὶ στασιάσας ὁ ἐν
10 τῷ ᾿Αδραμυτίφ λαὸς ἀναγορεύουσι βασιλέα Θεοδόσιόν τινα ἐκλήπτορα τῶν ἐκεῖσε δημοσίων φόρων. ὅπερ μαθῶν ᾿Αρτέμιος ἐν Νικαία τῷ πόλει κατέφυγεν. ὁ δὲ Θεοδόσιος τὴν πόλιν καταλαβῶν ἐν ὅχλφ βαρεῖ διὰ τῆς τῶν Βλαχερνῶν πόρτης κατὰ προδοσίαν εἰσῆλθεν.

[λβ'. Περί Θεοδοσίου.]

638 Μ. Μετά δὲ 'Αφτέμιον ἐβασίλευσε Θεοδόσιος ἔτη β΄. ὃς τὸν 'Αφτέμιον σχῆμα περιθέμενος μοναδικὸν ἐξώρισεν ἐν Θεσσαλονίκη μηδὲν περαιτέρω τοῦτον παραβλάψας. ἐφ' ὧν χρόνων ἐπιστρατεύσας Μάσαλμας ὁ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς κατὰ 20 Ῥωμαίων καὶ πρὸς τὰ μέρη τοῦ 'Αμωρίου γενόμενος γράφει

5 έπτυφλώττουσιν CERV. — 10 άδραμυτίω ΑΡ άτραμυτίω (υτι m. 1 in lit.) Β άδραμυττίω CDE άδραμιττήω Μ άδραμυντίω R άδραμυντείω V. — 17 περιδέμενον CE. — μοναχικόν MB μοναχών C. — 18 παραβλέψας BMR et A m. 1 corr. — έφ' δν χρόνον CEPR έφ' δν χρόνων M. — 19 μάσαλμας PV μασαλμάς ABE μάλσαμας CLN βάλσαμας R. — στρατηγός A βασιλεός D. — 20 άμορίου BDR.

17 θεσαλονίκη Ρ.

15

³⁻⁵ cf. Theoph. p. 383, 10. - 8-9 cf. Theoph. p. 383, 20. - 9-14 cf. Theoph. p. 385, 17. - 17-18 cf. Theoph. p. 386, 10. - 18-p. 735, 3 cf. Theoph. p. 386, 25.

XPONIKON

πορός Λέοντα στρατηγόν τῶν ἀνατολικῶν ἡ βασιλεία τῶν 'Ρωμαίων σή ἐστιν. ἐλθὲ οὖν καὶ λαλήσωμεν τὰ ποὸς εἰρήνην, καὶ ποιῶ πάντα ὅσα θέλεις. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀποστείλας ὑπάτους καὶ λόγους εἰρήνης ποιησάμενος καὶ ὑπὸ πάντων ὡς βασιλεὺς εὐφημισθεἰς ἐπὶ τὴν Νικομήδειαν 5 ἔρχεται μετὰ πολυοχλίας. ἐν ἦ τὸν τοῦ Θεοδοσίου υίὸν περιτυχὼν καὶ χειρωσάμενος μετὰ τῆς βασιλικῆς ὑπηρεσίας πάσης καὶ τῶν ἐν τέλει ἐπισήμων ἀνδρῶν τοῦ παλατίου καταλαμβάνει τὴν Χρυσόπολιν. ὁ δὲ Θεοδόσιος λόγον ἀπαθείας παρ' αὐτοῦ λαβὼν παρεχώρησεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν 10 629 Μ σὸν τῷ υἰῷ κληρικὸς γενόμενος.

[λγ'. Περί Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου.]

Μετὰ δὲ Θεοδόσιον ἐβασίλευσε Λέων ὁ Ἰσαυρος ὁ καὶ Κόνων ἔτη κε΄. Θεοδοσίου γὰο τῷ γένει ᾿Αδραμυτινοῦ τὰ βασιλικὰ σκῆπτρα ἐγκεχειρισμένου, καὶ Ἰαζὰτ τοῦ τῆς ᾿Αράβων 15 ἡγεμονεύοντος ἐξουσίας, δύο τινὲς θεομάχοι Ἐβραίων παῖδες οἱ ἀεὶ πάντοτε τραχηλιῶντες κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ φρυαττόμενοι τερατείαις καὶ βωμολοχίαις καὶ δαιμονιώδεσιν οἰωνίσμασι σχολάζοντες ὡς δῆθεν ἀστρολογι-

3-4 cf. Theoph. p. 390, 2. - 5-11 cf. Theoph. p. 390, 15. - 14-p. 738, 6 Epistola ad Theophilum imp. cp. 9 sqq. Migne Tom. 95, 356 C.

2 сп] соі ЕР. — 3 де́іль ACM. — 5 го́фприодгіз ut vid. В го́фприлодгіз Р го́фприодгіз CD RV го́фпридгіз Е го́фпридгіз A et fort. В а́чеυфприодгіз М. — 6 рета полиодліаς от. N in mg. add. Е. — 11 су́ч та́ viā а́чтой AV. — 13 d ante Iaavoos om. CD EV. — 14 а́деаритичой CL а́деариттичой (а́де. D) DE а́деариттиачой A а́деаритичой M а́деариттичой RV а́теаритичой В (а́деаритісч Ер.). — 16 Іада C Ібрд R (Ігба Ер.). — 17 па́чтоте от. ВR.

6 άνέρχεται P. — 13 ό ήσαυρος συρογενής άπο ήσαῦ τοῦ Θεοστυγοῦς, έξ οῦ καὶ ἡ ἡσαυρία χώρα τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε, καταγόμενος καὶ ἤσαυρος λεγόμενος P. — 14 Θεοδοσίου — p. 738, 9 om. P. Quae sequentur alio ordine et partim ex aliis fontibus desumpta narrantur.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

47

κήν τινα μεταδιώκοντες έπιστήμην καταλαμβάνουσι την των Αράβων βασιλικήν αὐλήν, καὶ δὴ καταμηνύονται τῷ προρρηθέντι Ίαζατ και τούτω γρησμωδίας πολυευζωίας και πολυγρονίου διαμονής μυούνται, εί γε άρα την των Χριστιανών 5 καταρράξαι διακόσμησιν δυνηθείη τόν τε τοῦ σωτήρος ήμῶν Ίησοῦ Χριστοῦ θεανδρικόν γαρακτήρα καὶ τῆς αὐτόν τεκούσης θεομήτορος έκ των έκκλησιαστικών περιβόλων απαλείψαι. καί δή δ φιλόζωος έκεινος και χοιρόβιος άνθρωπος υπήκουσε τη συμβουλη των απατεώνων και πάσας τας της 10 έώας έκκλησίας διεσάλευσεν έν πάση τη άρχη αύτου. άλλ' ήπατήθη δ δείλαιος. ούπω γαρ ένιαυτου πληρωθέντος, καί τούτον ή θεία δίκη μετεχειρίσατο, ό δε υίος αύτου διαδεξάμενος την ήγεμονίαν αύτου τούτους ήβουλήθη ώς ψευδο-630 Μ. μάντας άποπτεϊναι. οίτινες φοβηθέντες ώχοντο άνακάμ-15 ψαντες πάλιν έν τοῖς Ἰσαυρικοῖς μεθορίοις. εἶτα εἰς πηγήν τινά που άναψυγόντων αὐτῶν, ίδοὺ νεανίσκος τις τοῦνομα Λέων καλός τῷ είδει, ὡραῖος τῷ προσώπφ, εὐμήκης τῷ σώματι, βάναυσος την τέχνην έξ αὐτῆς την ζωήν ποριζόμενος, καί δή έκ τοῦ ύποζυγίου τὸν φόρτον περιελόμενος ἐκάθισε 20 και αύτος έπι τη πηγη. ώρα ήν ώσει έκτη. είτα οι των έγγαστριμύθων μύσται μυοῦνται αὐτῷ τοῦ κατάρξαι αὐτὸν τῆς Ῥωμαϊκῆς βασιλείας τῶν σκήπτρων. καὶ δη τοῦ Λέοντος άναβαλλομένου και διαπορούντος πρός τὸ ἀκρότατον τῆς έαυτοῦ εὐτελείας ἀφορῶντος, ὅρχοις πληροφορεῖται ὑπὸ τῶν 25 μισοχρίστων ότι ταῦτα ούτω δεῖ γενέσθαι. και δὴ αἰτοῦνται αὐτὸν δρκωμοσίους λόγους πληροφορηθηναι παρ' αὐτοῦ, ῖν', εί άρα γε είς πέρας τοῦτο άγοιτο, πῶν εί τι οὖν αίτηθείη

³ ίζηθ R. — πολυζωίας B εύζωίας L. — πολυχούνου A Ep. — 12 μετεχειοήσατο ACDE μετεχειοώσατο R (έχειοώσατο Ep.). — 13 ψευδομάντεις BLR Ep. — 15 είτα om. N. — 19 περιελώμενος AM περιαλώμενος B έλόμενος CR. — 25 δεί] δή ACMV. — 26 όρκομοσίας λόγοις BM δοκομοσίας λόγους rece. plerique (όρχωμοσίας λόγοις Ep.). — ἕν'] δν A om. C. — ἄρα ACN et rece. quidam. — 27 γε om. AN. — οὖν εἴ τι AB. — αἰτηθή V et rece. quidam.

XPONIKON

παρ' αύτῶν ἀνυπερθέτως δοθηναι αύτοῖς παρ' αὐτοῦ. ην δε πλησίον ναός τοῦ άγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου. καὶ εύθύς έτοιμότατα είσελθών δ βάναυσος Λέων και περικρατής γενόμενος των ίερων καγκέλλων του θυσιαστηρίου δέδωκεν έγγυητήν τὸν μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, ἑστώτων τῶν 5 Ιουδαίων έν τοις πυλώσι τοῦ ναοῦ καὶ δεχομένων τὸν δρκον παρ' αύτοῦ. καὶ αὖθις ὤχετο ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια. ἡν δέ τις των άνατολικών στρατηγίας την ήγεμονίαν περιέπων πατρίκιος τούνομα Σισίννιος στρατολογίαις την χώραν περιπολεύων. έν οίς και Λέων δ βάναυσος στρατολογηθείς έν 10 όλίγω χρόνω είς προκοπήν μεγάλην αναβιβάζεται σπαθαρικώ άξιώματι προχειρισθείς ύπό του αύτου βασιλέως Θεοδοσίου. καί δή ύπ' αύτοῦ είς τὰ ξοπέρια μέρη ἐκπεμφθείς είς Καμπανίαν και 'Αμάλφην και Νεάπολιν, τηνικαῦτα βαρβαοισάντων, καταλαβών δε τα εκείσε έν πλωτηρσίοις δοόμωσι 15 τόν ἀριθμόν ρχ΄ καὶ τροπαιοφόρω νίκη τὴν εἰρήνην βρα- 681 Μ. βεύσας καταλαμβάνει τὰ βασίλεια, καὶ αὖθις ὑπὸ τῶν στοατιωτῶν ἀναγορεύεται βασιλεύς. και δη Θεοδόσιος δ πραότατος βασιλεύς προϋπαντά αὐτῷ καὶ ἄρας τὸ στέφος ἐκ τῆς έαυτοῦ κεφαλής περιτίθησι τῷ Λέοντι. περιβοήτου δὲ ἐπ' 20 εύφημίαις γενομένου τοῦ Λέοντος, ίδοὺ οί φαρμακοί Ίουδαΐοι δρομαΐοι είσελαύνου σιν είς τὰ βασίλεια, είτα ύπό τοῦ νέου ανακτος δεξιολαβηθέντες την δφειλην αποτιννύουσιν άσυγγώρητα. τοῦ δὲ ετοίμως ταύτην επαγγελλομένου άποδιδόναι, αποπριθέντες είπον οι θεομάγοι τοῦτο αιτούμεθα 25

47*

⁴ καγκέλων Ε καγγέλων Β καγγέλων recc. plerique. — 8 τις] τῆς EM et D m. 2 ex τις corr. τις om. A. — 9 σισίνιος C et recc. quidam. — 12 προχειρισθείς AB Ep. τιμηθείς rell. — 14 άμάλσιν A (άμαλφίαν Ep.). — 15 πλωτηφοίος (πλοτ. B) AB (πλωτοφσίοις Ep.) πλωτῆφσι rell. — 16 τροπαιοφόφω (τεοφαιοφό com pendio scr. B) νίκη τὴν AB τροπαιοφόφω (τεοφαιοφό com CR) rell. (τροπαιοφόφον νίκην Ep.). — 17 αὐθις] εὐθψς Ep. — 19 προσυπαντῷ CE et recc. quidam (rell.: προσυπαντήσας). προσαπαντῷ N. — 20 ἑαυτοῦ] αὐτοῦ BC. — 21 φαρμάχοι ACD. — 24 διδόναι B Ep. — 25 οἱ θεομάχοι είπον AB. — είπαν CDE.

παρά σου, πράτιστε βασιλεῦ, ἶνα τὸν γαραπτῆρα τοῦ Ναζωραίου Χριστού και της μητρός αύτου Μαρίας έκ πάσης έκκλησιαστικής ίστορίας απαλείψης. και τοῦτο ποιῶν μέλλεις βασιλεύειν άγρι γρόνων έκατον έν τη γενες σου. δ δε εψήθης και αστήρι-5 πτος τη πίστει ώσπερ ύπο όφεων τοις δυσί μυπτηροι πιεζόμενος έτοιμότατα το αίτηθεν επιτελείν επαγγελλεται. ω της ανοίας, ω της φρενοβλαβείας. δ χριστιανικώτατος βασιλεύς Έβραίοις ύπόσπονδος ώφθη, δ τὰ σκηπτρα της βασιλικης δυναστείας ύπό θεοῦ έγκεχειρισμένος ύπὸ θεομάγων άνδρῶν τερατεύεται. Έκμανείς ούν κατά της δοθής τε και άρχαιοτάτης πί-10 στεως μεταστειλάμενος τον ἀοίδιμον Γερμανόν τον πατριάρχην ήρξατο προστρίβεσθαι αὐτῷ καὶ μέμφεσθαι πάντας τοὺς πρὸ 632 Μ. αύτοῦ βασιλεῖς καὶ ἀργιερεῖς καὶ πάντας τοὺς Χριστιανοὺς ὡς είδωλολατρήσαντας έπι τη προσκυνήσει των άγίων είκόνων. 15 δ δε μέγας έφη Γερμανός άπουσον, δο βασιλεύ. του μεν κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ σαρκός ἐπιφανέντος καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφέντος καὶ πᾶσιν δραθέντος (πάντες γάρ, φησίν, είδήσουσί με άπό μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν), πασα είδωλολατρεία έκποδων γέγονε και παν άγαλμα είδωλι-20 κον έξηφάνισται. καθώς και προαναφωνών Ζαγαρίας δ προ-

10-14 cf. Theoph. p. 407, 15 et 406, 25. - 15-p. 739, 11 Stephani Diaconi Vita Stephani Junioris Migne Tom. 100, 1084 C. - 17 Hebr. 8, 11.

1 κράτιστε βασιλεῦ παρὰ σοῦ AR. — 10 ὀρθῆς πίστεως καl ἀρχ. (οm. τε) A ὀρθ. καὶ ἀρχαιτάτης (sic) πίστεως (om. τε) B ὀρθῆς πίστεως (om. τε καὶ ἀρχ.) C. — 13 ἀρχιερεῖς] πατριάρχας LRV. — τοὺς om. ADE. — 14 εἰδωλολατρήσωντας (-ίσαντας A) ABP Theoph. εἰδωλολάτρας rell. — ἐπὶ BP Theoph. ἐν rell. — 15 ὡ βασιλεῦ CLPV ὡ om. rell. Steph. — 17 ἀναστραφέντος AB. — 18 γάρ φησιν εἰδ. με LP γὰρ εἰδ. μέ φησιν (ἔφη R) RV φησιν om. rell. — ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ (καὶ om. B) ἔως μεγάλου, πᾶσα BP. — 20 ἡφάνισται (-στε Α) AB.

10 οδν ό άλάστως κατὰ Ρ. — 11—12 και τὸν θεῖον Γεςμ. μεταστειλάμενος ἤςξατο Ρ. — 13 ἀςχιεςεῖς και χριστιανοὺς λαοὺς ὡς P Theoph. — 14 ἁγίων om. P. — 19 εἰδωλική λατςεία P Steph. — 20 ὁ προφήτης om. P.

XPONIKON

φήτης έφη και έσται έν τη ήμέρα έκείνη, λέγει κύριος Σαβαώθ, έξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γης και ούκέτι αύτων έσται μνεία. άπο δε της αύτου ποός ήμας συναναστροφής και των αποστόλων αύτου διδασκαλίας έως τοῦ νῦν παρήλθον ἔτη ψλς', καὶ οἱ ἐν τοσούτοις ἔτεσι 5 διαποέψαντες πατέρες και διδάσκαλοι της έκκλησίας δοθόδοξοι ούδεν τοιούτον περί των ώγίων εικόνων ενενόησαν η έλάλησαν. έξ άργηθεν γάρ μετά την τοῦ Χριστοῦ είς ούρανούς ανάληψιν ή είκονική δρασις ανετυπώθη. παρά τε γὰρ τῆς αίμόρρου εἰς τὴν ἐπ' αὐτὴν γεγονυῖαν θαυμα- 10 τουργίαν ἡ τοῦ Χριστοῦ εἰκὰν ἐστηλογραφήθη. περὶ ἡς είκόνος Εύσέβιος έν τη έκκλησιαστική ίστορία έν βιβλίω έβδόμω ουτως έφη έπειδη τησδε της πόλεως της Φιλίππου Καισαρείας, ην Πανεάδα Φοίνικες προσαγορεύουσιν, είς μνήμην ήλθον, ούκ άξιον ήγησάμην παρελθεϊν διήγησιν και 15 τοις μεθ' ήμας μνημονεύεσθαι άξίαν. την γαο αίμοροοουσαν, ην έκ τῶν Γερῶν εὐαγγελίων πρός τοῦ σωτηρος ήμῶν τοῦ πάθους ἀπαλλαγὴν εύρασθαι μεμαθήπαμεν, ἐνθένδε έλεγον δρμασθαι τόν τε οίκον αὐτῆς ἐπὶ τῆς πόλεως δείπνυσθαι παὶ τῆς ὑπὸ τοῦ σωτῆρος εἰς αὐτὴν εὐεργεσίας 20 θαυμαστά τρόπαια παραμένειν. έστάναι γάρ έφ' ύψηλοῦ

1 Zach. 13, 2. - 11-p. 740, 15 Euseb. H. eccl. 7, 17; 18.

6 διαπρέψαντες ABP et recc. quidam διαλάμψαντες L διατρίψαντες rell. (περιελθόντες Steph.). — 7 τοιούτων AL. — ένόησαν DL. — 8 έξαρχήθεν AN. — τοῦ χριστοῦ ABLP et recc. quidam Steph. τοῦ om. rell. — 10 ἐπ' αὐτὴν ANP ἐπ' αὐτῆ BCELV Steph. ἐπ' αὐτῆς R. — 12 ἐππλησ. αὐτοῦ ἰστορία AB. — 12. 13 ἐν ἑβδόμφ βιβλίφ Ν ἐν βίβλφ ἑβδόμφ RV. — 14 πανιάδα ACEN. — 17 πρός] πρὸ CB et fort. D in quo πρὸς m. 2 corr. vid. — 18 εὐράσθαι C εὐρᾶσθαι ALNRV. — ἕνθεν δὲ AC ἐνθένδεν B.

4 και της των P Steph. — 6—7 διαπρέψ. πατέρες δρθόδοξοι όντες ούθεν τοιουτόν τι P (Similiter Steph.). — 11 sqq. Locum Eusebii om. P. λίθου πρός μέν ταις πύλαις τοῦ αὐτῆς οἶκου γυναικός ἐκτύπωμα χάλκεον ἐπὶ γόνυ κεκλιμένον καὶ τεταμέναις ἐπὶ τὸ πρόσθεν ταις χερθιν ίκετευούση ἐοικός, τούτου δὲ ἄντικρυς άλλο τῆς αὐτῆς ὕλης ἀνδρός ὄρθιον σχῆμα διπλοίδα κοσμίως
5 περιβεβλημένον καὶ τὴν χείρα τῆ γυναικὶ προτείνον, οὖ παρὰ τοις ποσὶν ἐπὶ τῆς στήλης αὐτῆς ἑένον τι βοτάνης είδος
635 Μ. φύειν, ὅ μέχρι τοῦ κρασπέδου τῆς τοῦ χαλκοῦ διπλοίδα κοτμιώς ἀνιὸν ἀλεξιφάρμακόν τι παντοίων νοσημάτων τυγχάνειν. τοῦτον δὲ τὸν ἀνδριώντα εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ φέρειν ἕλεγον,
10 ἕμεινε δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, ὡς καὶ ὄψει παραλαβεῖν ἐπιδημήσαντας αὐτοὺς τῆ πόλει. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν τοὺς πάλαι ἐξ ἐθνῶν εὐεργετηθέντας πρὸς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ταῦτα πεποιηκέναι, ὅτε καὶ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ τὰς εἰκόνας Πιέτρου καὶ Παύλου καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ Χριστοῦ διὰ χρω-

Πάλιν οῦν ὁ θεοφόρος Γερμανός πρός τὸν ἀνήμερον ἔφη λύκον ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἐδέσῃ τῆ πόλει ἡ ἀχειροποίητος εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ παράδοξα ἐργαζομένη θαύματα, ἡν αὐτὸς ὁ κύριος ἐν σουδαρίω τῆς οἰκείας μορφῆς τὸ εἶδος ἐναπο-30 μαξάμενος διὰ Θαδδαίου τοῦ ἀποστόλου σώζουσαν τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς αὐτοῦ Αὐγάρω τοπάρχη τῆς Ἐδεσηνῶν πόλεως ἀπέστειλε καὶ τὴν νόσον αὐτοῦ ἰάσατο.

16-p. 741, 8 Composita e Vita Stephani Migne 1085 A et Epistola ad Theophilum cp. 5 Migne 352 B et cp. 4 Migne 349 C.

1 τοῦ αὐτῆς οἶκου CERV Eus. τοῦ ἐαυτῆς οἶκου Ν τοῦ οίκου αὐτῆς Α τοῦ οἶκου τῆς αὐτῆς Β τοῦ οἶκου τῆς αὐτῆς γυναικός L. — 3 ἰκετευοῦσι CM ἰκετευούσης L ἰκετεύουσαν Β ἰκετευούσαις R. — 6.7 φύειν είδος CM. — 8 τυγχάνει NR. — 9 δὲ] οὖν BN (om. Eus.). — 15 σωζομένας LR et D m. 2. — 17 ἔστι] ἔστη ACM. — ἐδέσση ΔΕLMV αἰδέση B. — 22 ἐδεσητῶν ΕR αἰδεσηνῶν Β ἐδεσινῶν CLN ἐδεσσηνῶν V ἐδεσσινῶν Α.

16—p. 741, 5 sic in P: μεθ' ής άχειφοποίητος έν έδέση τῆ πόλει, καὶ μέντοι καὶ ἡ παρὰ τῷ εὐαγγελιστῆ λουκῆ ἰστορηθείσα τῆς Φεομήτορος ἀπὸ ἰεροσολύμων πρὸς θεόφιλον (sola Stephani verba, omissis iis quae supra ex epistola ad Theophilum admixta sunt).

και μέντοι και ή παρά τοῦ ἀποστόλου και εὐαννελιστοῦ Λουκα ίστορηθείσα της πανάννου καί θεομήτορος έτι ζώσης αὐτης άγία είκών και πεμφθείσα έν Ρώμη ποός Θεόφιλον, ποός δν καί τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων ἀπέστειλεν. ήτις καί έως του νυν θαυματουργεί. διό δή καί 5 αί έξ οίκουμενικαί σύνοδοι ταύτας εύροῦσαι προσκυνουμένας καί τιμωμένας άπεδέξαντο καί ούδεν περί αύτῶν ελάλησαν έναντίον. πλην ούν την μέν καθαίρεσιν των ίερων εικόνων άκούομεν μέλλειν έσεσθαι, άλλ' ούκ έπι της σης βασιλείας. τοῦ δὲ καταναγκάσαντος αὐτὸν ἐπὶ ποίας εἰπεῖν βασιλείας 10 και απούσας έπι Κόνωνος, αποκριθείς είπεν όντως ένώ είμι και ούτω παιδιόθεν εκλήθην. και δ μέγας Γερμανός ύπολαβών έφη μή γένοιτο, δέσποτα, διά της σης βασιλείας πραγθήναι το κακόν τοῦτο καὶ θεοστυγές. ἀντιγρίστου γάρ έστι πρόδρομος δ τουτο πληρών και της έν σαρκί του θεου 15 λόγου επιδημίας άνατροπεύς και άντίδικος. δ δε θεομάγος τύραννος ταῦτα ἀπούσας παὶ ὡς λέων βρύξας αὐτίπα παὶ 634 Μ. σφόδρα χαλεπήνας άτίμως τον δίκαιον έξήλασεν είδωλολάτρην ἀποκαλέσας, καὶ ταῖς ίδίαις γερσὶ βαπίσας τῶν βασιλείων έξελαύνει. 20

8-16 cf. Theoph. p. 407, 18. - 16-20 Vita Stephani Migne 1085 B?

1 και εύαγγελιστοῦ om. CN. — 4 ἀπέστειλεν ACMR ἐπέστειλεν BDELV. — 5 τοῦ om. CV. — 6 αἰ om. PV. — 8 ἀγίων BLR. — 9 ἔσεσθαι μέλλειν AB μέλλειν om. L. — 11 ἀπούσας ὅτι ἐπὶ codd. praeter AP et recc. quosdam. — πώνωνος DP πόνονος recc. plerique. — 12 παιδόθεν PV. — 18 ὑπολαβὼν om. N.

8 οδν] οδον P. — 10 καταν. είπεῖν αὐτὸν ἐπὶ τίνος βασιλείας P Theoph. — 12 μέγας om. P. — 14 πραχθήναι] τελεσθήναι P Theoph. — 15 καὶ τῆς ἐνσάφκου καὶ θείας οἰκονομίας ἀνατροπεύς καὶ ἀντίδ. P Theoph. — 16—20 sic in P: ὁ δὲ κακοῦργος οὐδὲν ήττον θηριώδη τὴν γνώμην ἔχων ἢ τὴν προσηγορίαν ἀκούσας ταῦτα καὶ ὡς λέων αὐτίκα βρύξας καὶ σφ. χαλ. ἀτίμως αὐτὸν ἐξήλασεν εἰδωλ. ἀποκαλέσας (om. καὶ ταῖς — ἐξελαύνει) P.

Φασί δέ τινες καί τοῦτο πιστότατοι άνδρες, ὅτι πρός τῆ Βασιλική καλουμένη κινστέρνη τη ούση πλησίον των Χαλκοπρατείων παλάτιον ην σεμνόν, έν ω υπηρχε κατά τύπον άργαΐον οίκουμενικός διδάσκαλος έγων μεθ' έαυτοῦ έτέρους 5 μαθητάς αύτοῦ καὶ συλλήπτορας προύχοντας ανδρας τὸν άριθμον ιβ΄ πασαν έπιστήμην μετερχομένους και τα έκκλησιαστικά πρατύνοντας δόγματα, βασιλικάς διαίτας και βίβλους ώσαύτως έγοντας, ών οί βασιλεῖς άνευ βουλήν ή γνώμην ούκ έθέσπιζον. τούτους δ άγριώτατος θήρ και δυσώνυμος 10 βάναυσος προσκαλεσάμενος έπειρατο πείθειν συνθέσθαι αύτοῦ τῆ ἀθεία. τῶν δὲ τοῦτο μὴ καταδεξαμένων, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον έλεγξάντων αύτοῦ τὴν ἀσέβειαν, προσέταξε συρομένους αὐτοὺς άτίμως έν τῷ αὐτῷ τόπφ τοῦ διδασκαλείου αὐτῶν έγκλεισθήναι. τούτου δε γενομένου τη νυκτί πάλιν αποστείλας 15 δ ανήμερος δράκων νυκτεπάρχους τινάς και απηνείς ανδρας προσέταξε συναγθηναι πληθος ξύλων και τούτων υπαφθέντων κατακαήναι τους άνδρας σύν των οίκημάτων καί των βιβλίων και των λοιπών αὐτοῖς ὑπαργόντων. οὖ γενομένου πάντες ἄρδην κατεφλέγθησαν. Εκτοτε ούν ή των επιστημών 20 γνῶσις ἐν Ῥωμανία ἐσπάνισε τῆ τῶν βασιλευόντων γνωσιμάγων άπονοία μειουμένη έως των ήμερων Μιγαήλ καί Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν καὶ πιστῶν βασιλέων.

1-22 cf. Codinus de aedificiis p. 83.

2 κινστέρνη BMRV κιγστέρνη L κιστέρνη ut vid. m. 1 D. γιστέρνη A γηστέρνη E et m. 2 D. γεστέρνη C. — χαλκοπρατίων ABM et recc. quidam. — 3 κατά τόν τύπον άρχ. recc. quidam κατά τόν άρχ. τύπον recc. rell. άρχαϊον om. M. — 4 ξταίρους A. — 8 βουλήν ή γνώμην A βουλήν και γνώμην CELNV βουλής ή γνώμης B βουλής (αὐτῶν add. nonnulli) και γνώμης R. — 10 αὐτῷ N. — 13 διδασκαλίου BCN. — 17 σὺν] μετά BRV. — 18 τῶν λοιπῶν τῶν BV λοιπῶν τῶν L. — 19 ἐπιστήμων A ἐπιστίμων C ἐπιστημόνων R.

1-22 om. P aliaque inserit seorsim edenda.

Έν τούτοις έξουσιαστικῶς ἅμα καὶ δυσσεβῶς τῆς αἰρέσεως ἀπάρχεται καὶ τὴν ἐπὶ τῆς Χαλκῆς πύλης τοῦ παλα- 635 M. τίου εἰκόνα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατεάξας καὶ σιλέντιον ἀσεβείας κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων ποιήσας προσκαλείται πάλιν τὸν τίμιον Γερμανὸν οἰόμενος πείθειν αὐτὸν 5 ὑπογράψαι κατὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων. ὁ δὲ μηδ' ὅλως εἰξας τῆ θωπεία ἢ τῆ ἀπειλῆ τοῦ ἀλάστορος θεὶς τὸ ἀμόφορον ἀπετάξατο τὴν ἱερωσύνην καὶ οῦτως ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. ἱ δὲ θεομάχος ἀντ' αὐτοῦ χειροτονεῖ 'Αναστάσιον πρεσβύτερον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας συνθέμενον κατὰ τὴν ἀσεβῆ 1ἱ αὐτοῦ βουλὴν πάντα ποιεῖν. πῶσαν δὲ εἰκονικὴν ἀνατύ-

1-3 Stephanus Vita Stephani Migne 1085 C. - 3-11 cf. Theoph. p. 408, 32. - 11-p. 744, 10 cf. Theoph. 409, 14 et 404, 5.

2 τοῦ παλατίου πόλης Ρ τοῦ παλατίου om. R. — 4 σιλέντειον V σελέντιον B et recc. quidam Theoph. λεόντιον C recc. alii λέντιον recc. nonnulli. — 5 τίμιον AB δσιον CENV et recc. quidam αγιον recc. alii (ἀγιώτατον Theoph.) om. P. — 6 ἀγίων ADV. — 7 ὡμόφορον BV ὑμόφορον Ρ ὁμόφορον CN ὡμοφόριον (ὁμ. A) A et recc. quidam. — 9 ἀντ' αὐτοῦ χειροτονεῖ AB χειροτονεῖ ἀντ' αὐτοῦ CDEV et recc. plerique. ἀντ' αὐτοῦ post πρεσβύτερον ins. M om. recc. nonnulli.

1 έν τούτοις οὖν έξ. P Steph. — δυσσ. δοαξάμενος ὁ τύφαννος τῆς αἰφ. καὶ τὴν P Steph. — 3 καταξέσας P (κατενέγκας Steph.). — 4 ἀσεβείας οm. P Theoph. — 5 πάλιν καὶ τὸν P Theoph. — 6 Post εἰκόνων alia ins. P. — 8 ἀπετάξατο (m. 2 εκ ἀπετάξω) τὴν ἰεφ. ἐπιδοὺς τὸ ὑμόφοφον καὶ εἰπὰν μετὰ ποὶλοὺς διδασκαλικοὺς λόγους: ἐγώ βασιλεῦ χωφἰς οἰκουμενικῆς συνόδου καινοτομῆσαι πίστιν οὑ δύναμαι, καὶ οῦτως P Theoph. — 9 — p. 744, 10 sic in P: ὁ δὲ θεομ. ἀντεχειφοτόνησεν ἀναστ. τὸν ψευδώνυμον μαθητήν καὶ σύγκελλον τοῦ θείου γεφμανοῦ ὡς συνθ. τῆ αἰφέσει αὐτοῦ διὰ φιλαφχείαν καὶ φιλαφγυφίαν. ὅθεν γοηγόφιος ὁ ἰεφὸς ποφέσθος ὡμης τὸν μὲν ἀναστάσιον ἀνεθεμάτισεν, τὸν δὲ τύφαννον ὡς ἀσεβοῦντα δι' ἐπιστολῆς ἀπήλεγξε καὶ μέντοι καὶ τὴν ὡμην σὺμ πάση τῆ ἰταλία τῆς βασιλείας αὐτοῦ παφευθὸς ἀποστήσας τοὸς φόφους ἐκώλυσεν. ἐφ' οἰς ὁ δυσώνυμος καὶ ἀλητήφιος ἐκμανεἰς μάλλον καὶ πλέον κατὰ τῶν ἰφθοδόξων ἐπιτείνας ὑπεφεκινδύνευσαν. Εαdem fere Theoph. πωσιν τοῦ σωτῆφος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς θεομήτοφος καὶ πάντων τῶν ἁγίων κατέστρεψε καὶ κατέκαυσε 886 M καὶ διωγμὸν μέγαν ἐγείφας πολλοὺς ίεφεῖς καὶ μονάζοντας καὶ λαϊκοὺς διαφόφοις τιμωφίαις καὶ θανάτοις ὑπέβαλεν. διὰ 5 ταῦτα οὖν καὶ ὁ τῆς μεγάλης Ῥώμης πρόεδφος Γρηγόφιος τὴν τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὑποταγὴν ἐκτιναξάμενος τὸ αίφετικὸν αἶσχος ἀποδιδφάσκει σπονδὰς εἰφηνικὰς εἰς τὴν τῶν Φράγγων ὑποταγὴν εἰσδεξάμενος σὺν πάση τῆ Ἰταλία, καὶ τοὺς φόφους εὐθὺς κωλύσας τὸν Ἀναστάσιον καὶ τοὺς σὺν 10 αὐτῷ ἀνεθεμάτισεν.

Έφ' δυ χρόνων σεισμός έγένετο μέγας καὶ φοβερώτατος, καὶ ἐπτώθησαν ἐκκλησίαι πολλαὶ καὶ οἶκοι τά τε χερσαῖα τῆς πόλεως τείχη καὶ φρούρια πολλὰ καὶ χωρία τῆς Θράκης. καὶ τέθυηκε λαὸς ἀναρίθμητος, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο ἐπὶ χρόνους 15 δύο, ὥστε καὶ τὴν θάλασσαν τῶν ἰδίων ὅρων ἕν τισι τόποις ὑποχωρῆσαι. ἐν τούτοις ὁ παμμίαρος καὶ ἀλάστωρ Λέων ὁ βάναυσος ὡς ἄνθρωπος ἀποθυήσκει δυσευτερικῶς καὶ ὡς εἶς τῶν ἀρχόντων πέπτωκευ.

637 Μ. Ο οὖν Μάσαλμας, καθώς ἀνωτέρω εἰρηται, τὴν Άβυδον

11-16 cf. Theoph. p. 412, 6. - 16-18 Epistola ad Theophilum cp. 12 Migne 360 B. - 17 Psalm. 81 (82), 7. - 19p. 745, 8 cf. Theoph. p. 395, 15.

1 ἡμῶν post σωτῆρος om. et post δεοῦ ins. A. — ἰησοῦ om. AD. — 4 ὑπέβαλλεν AM. — 6 τὸ αἰρ. αἶσχος ἀποδιδράσκει v. 8 post εἰσδεξάμενος ins. AB. — 8 φραγγῶν D et recc. quidam φαράγγων C et ut vid. m. 1 A, in quo ante ρ littera erasa. φράγκων recc. alii φράγγκων M. — 11 ἐφ' δν χρόνον ACEMP καθ' δν χρόνον V. — 18 ἀρχόντων] ἀνθρώπων M. 19 μασαλμᾶς A μαλσαβάς B.

11 γενόμενος P. — 12 και ante έπτώθησαν om. P. — πλεισται P (om. Theoph.). — 13 τῆς πόλεως om. P. — πολλὰ om. P Theoph. — 16 Post ὑποχωφῆσαι P alia e Theophane desumpta addit. — 16—18 sic in P: ἀπέθανε δυσεντερικῶς ὁ δύστηνος ψυχῆ και σώματι. — 19—p. 746, 6 post ἔτη κε΄ p. 735, 14 inserit P. — 19 ὁ οἶν μ. ἐν τῆ ἀσία παραχειμάσας ἐξεδέχετο τὰς τοῦ λέοντος ὑποσχέσεις, μηδὲν δὲ παρ' αὐτοῦ δεξάμενος καὶ γνοὺς ὅτι ἐνεπαίχθη τὴν ἄβυδον καταλ. P Theoph.

καταλαβών και άντιπεράσας λαόν άπειρον και πρός την πόλιν έξορμήσας γράφει πρός Σουλεϊμάν τον πρωτοσύμβουλον έλθειν έν τάγει μετά τοῦ στόλου. καὶ τῆ μὲν ιε΄ τοῦ Αὐγούστου μηνός παρακαθίσας την πόλιν και το γερσαΐον τείγος περιγαρακώσας έλυμαίνετο σφόδρα τὰ Θρακῷα μέρη, τη δὲ α΄ 5 τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός ἀνέβαλεν δ Σουλεϊμᾶν ἔχων παμμεγέθεις ναῦς καὶ πολεμικὰς τειγήρεις καὶ δρόμωνας μεγάλους πάνυ γιλίους όκτακοσίους. δ δε βασιλεύς τας έμπυοίους ναῦς κατ' αὐτῶν ἐκπέμψας πυσιαλώτους ἐποίησε τὰς πλείστας καί φοβεράς ναῦς ἐκείνας. αὐτίκα γοῦν αί μὲν 10 είς τὰ παράλια τείγη πυρπολούμεναι προσαπερρίφησαν, αί δέ είς τον βυθόν αύτανδροι συνωθούμεναι κατεποντίσθησαν, Έτεραι δε μέγρι της Όξείας νήσου και Πλατείας απηνέγθησαν καταφλεγόμεναι. κάντεῦθεν τοίνυν οι μέν τῆς πόλεως θάρσος έλαβον, οί δε πολέμιοι κατέπτηξαν μεγάλως και έξεινθησαν. 15 τῷ δὲ ἐαρινῷ καιρῷ λοιμική νόσος εἰς αὐτοὺς ἐνσκήψασα μετά λιμοῦ πληθος ἀναρίθμητον έξ αὐτῶν διέφθειρεν. έξ 638 Μ. ών οί περιλειφθέντες πόλεμον έν τη Θράκη μετά Βουλγάρων συνάψαντες άνηρέθησαν γιλιάδες κβ'. τη δε ιε' του Αθγούστου μηνός έκ τῆς πόλεως ἀπάραντες, καὶ ἀνέμου σφοδρο- 20 τάτου πνεύσαντος, οί μέν έν Προικονήσω καί ταῖς άλλαις

8-15 cf. Theoph. p. 396, 8. - 16-19 cf. Theoph. p. 397, 23. - 19-p. 746, 6 cf. Theoph. p. 399, 6.

2 σουλεϊμάν CD σουλεημάν M σουλιμάν R συλείμαν A. πρωτοσύμβολον A πρωτοσύγγελον B. — 3 μετά στόλου BM et recc. plerique. — τη μέν ABDP μέν om. CLMRV. In E τη πεντεχαιδεκάτη sed π ex μ corr. — 4 παραχαραχώσας N. — 6 σουλεϊμάν D σουλεημάν M σελουίμαν A σουλιμάν vel σουλιμάν R. — 12 αύτανδροι συνωθούμενοι ELR om. C. — 15 διεξηλύθησαν (-ασι M) N. — 16 έν αύτοις N. — 18 μετά βουλγάρων έν τη Φράχη RV. — 19 της δε πεντεκαιδεκάτης N. — 21 προικονήσω (-low C) BCV προιχωνήσω M προκονήσω Ε πρωκονήσω D προχονίσω A.

7 τειχήρεις κατήνας καί P (κατήνας om. τειχήρεις Theoph.). - 10 πλείστους P. - 13 πλάτης P. άπταῖς ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἐξαβυδίσαντες, ἀθρόως ἐπελθὸν νέφος χαλάζης πλῆρες καὶ τετριγὸς ὀλέθριον μετὰ ἑαγδαίου ἀνέμου, ὑποβρύχιοι πάντες ἐγένοντο. διεσώθησαν δὲ παραδόξως ἐκ τῶν , αω΄ πέντε μόνα πλοῖα, ἂ καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὰ ἴδια 5 τὴν τῶν Ῥωμαίων νίκην τε καὶ σωτηρίαν καὶ τὴν ἑαυτῶν ἦτταν καὶ πανωλεθρίαν.

640 Μ. 'Εφ' ών χρόνων ύπῆρχεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄνθρωπός τις διαβόητος και περιφανής ἄγαν πλούσιός τε σφόδρα και φιλόπτωχος ἄκρως, είχε δὲ και ἐξ ἐνεργείας τοῦ πονηροῦ 10 τὸ πάθος τῆς πορνείας. εἰς γῆρας οὖν ἐλθὼν και μήτε τῆς πολλῆς και καθ' ὑπερβολὴν ἐλεημοσύνης παύσας, μήτε μὴν ἐκ τῆς πορνείας διὰ τὴν χρόνιον και καπίστην συνήθειαν ἐκκόψας ἐτελεύτησεν αἰφνίδιον. ζητήσεως δὲ γενομένης περί αὐτοῦ παρά τε τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ και τῶν ἐπισήμων 15 ἐπισκόπων, και τῶν μὲν λεγόντων. ἐσώθη διὰ τὸ γεγράφθαι λύτρον ψυχῆς δ ίδιος πλοῦτος, ἐξ ἰδίων γὰρ και δικαίων πόνων και οὐκ ἐξ ἀλλοτρίων και ἀδίκων ἐποίει τὴν ἐλεημοσύνην. τῶν δὲ μὴ παραδεχομένων, ἀλλ' ἀντιλεγόντων ὡς ἅμωμον εἶναι χρὴ τὸν δοῦλον τοῦ θεοῦ και τέλειον, γέ-

16 Prov. 13, 8.

1 έξαβυδήσαντες A έξαβυθίσαντες (-ήσαντες alii) R. — έπ ελθών ANP. In D m. 2 corr. — 4—6 άπήγγειλαν την ξαυτών πανωλεθοίαν (rell. om.) B. — 5 τε και σωτηρίαν om. RV. — 6 ήττάν τε και AN. — πανολεθοίαν CEN et recc. nonnulli. — 7.8 άνθο. τις περιφανής και πλούσιος σφόδρα (rell. om.) B. — 8 τις om. AN. — διαβόητος και περιβόητος και περιφανής N. — 9 άποος AN. — και ante έξ om. AB. — 11 και om. BCLR. — 12 και om. CR. — 16 της ψυχής R ψυχής άνδοος EN. — 16. 17 πόνων και δικαίων N.

3.4 έγένοντο παφεκτός ε΄ μόνα πλοία α΄ και παφαδόξως έκ των ,αω΄ περισωθέντα ἀπήγγειλαν Ρ. — 6 Alia sequentur in P e Theophanis narratione excerpta. — 7—10 έφ' οῦ (cf. p. 744, 18 not.) ἄνθφωπός τις ἐν κωνσταντινουπόλει — είχεν ἐξ ένεργ. τ. πον. και τὸ πάθος Ρ. — 18. 14 περί οῦ ζητήσεως γεν. παφά τε τοῦ μεγάλου γερμ. Ρ. — 19 χρή τὸν] χρηστὸν Ρ.

γραπται γάρ. έάν τις όλον τόν νόμον πληρώση, πταίση δέ έν ένί, γέγονε πάντων ένογος, καί έν ω εύρω σε κοινω σε. απσίν δ θεός — έκπρύνθη νηστεία και προσευνή ύπο τοῦ πατριάργου, καὶ ἐδήλωσεν εἰς ὅλα τὰ μοναστήρια καὶ ήσυναστήρια δεηθήναι του θεου του γνωρίσαι αύτοις διά 5 τινος αποκαλύψεως τα περί τοῦ ανθρώπου τούτου. οδπερ γενομένου, απεκάλυψεν δ θεός έγκλειστῷ τινι μεγάλφ καί θεοφόρω, πως και που τυγγάνει δ άνθρωπος. και δή μεταστειλάμενος αύτίκα τον πατριάρχην διηγήσατο αύτῷ μετὰ πολλών δακούων ένώπιον παντός τοῦ λαοῦ λέγων οῦτως 10 θεωρησαί με [†]τη νυκτί ταύτη προσευχομένω κατά θείαν έπστασιν τόπον τινά έκ δεξιών μέν έγοντα παράδεισον άνεξήγητον κάλλος περικείμενον, έξ εύωνύμων δε κάμινον, ής 641 M. ή φλόξ μέγρι των νεφελών ανέβαινεν, και τόν τελευτήσαντα πλούσιον τουτον μεταξύ του παραδείσου και της φοβεράς 15 ίστάμενον καμίνου και πολλά στενάζοντα και πυκνά πρός τον παράδεισον αποβλέποντα. έν τω ούν στενάζειν αύτον καί δδύρεσθαι δρῶ τινα λαμπροφόρον ἐπιστάντα καὶ λέγοντα πρός αὐτόν τί μάτην στενάζεις, ἄνθρωπε; ίδού γὰρ διὰ τῆς έλεημοσύνης σου έλυτρώθης της γεέννης, δια δε του μή 20

1 Ep. Jac. 2, 10.

1 πταίσει BCDPR. — 3 καὶ ἐκηρόχθη Α ἐκηρόχθη οὖν V. — 7 ἐγκλείστφ ELMV et recc. multi. — 10 ἐνώπιον πάντων λέγων LP. — 11 με om. AV μοι scripsit et ἔτυχεν addendum esse conj. Muralt. — προσευχόμενον Β προσευχομένου R προσευχομένω μοι V. — 12 ἀνεκδιήγητον Β ἀδιήγητον V. — 14. 15 τελευτ. δὲ τουτονὶ πλούσιον V. — 15 τοῦτον om. CP. — πλούσιον μεταξύ τούτων τοῦ M. — 20 τοῦ] τὸ BL.

3.4 έκηφύχθη νηστεία και λιτήν μεγάλην και σύναξιν ποιήσας ό πατριάρχης έδήλωσεν Ρ. — 5 αύτοις οπ. Ρ. — 6 ούπες γενομένου π. 2 εχ δπες γενομένω Ρ. — 8 ό άνθρωπος οπ. Ρ. — 9 πατριάρχην] άρχιερέα Ρ. — αύτῷ οπ. Ρ. — 10 ούτως οπ. Ρ. - 12 έχ οπ. Ρ. — 18 κάμινον ἅπτουσαν, ής Ρ. — 16 στενάξαντα Ρ. — 18 και δδύρεσθαι οπ. Ρ. — 19 ἄνθρωπε οπ. Ρ. διὰ μέν τής Ρ. — 20 σου οπ. Ρ.

άποστηναί σε της άκαθάρτου και βδελυράς πορνείας έστεοήθης του παραδείσου. και ταυτα δ τε πατριάργης και οί σύν αύτῷ πάντες άκούσαντες φόβω μεγάλω συσγεθέντες πρός άλλήλους έλεγον. δικαίως ούν και άξιως δ άπόστολος έγραφεν. 5 φεύγετε την πορνείαν. παν ωμάρτημα δ έαν ποιήση άνθρωπος έκτος του σώματός έστιν, δ δε πορνεύων είς το ίδιον σῶμα ἁμαρτάνει. καὶ γὰρ δ θεὸς ἐν τῷ νόμφ παρεγγυα φάσκων γίνεσθε αγιοι δτι έγω αγιός είμι. καί ού πορνεύσεις, ού μοιχεύσεις. και ούκ έσται πορνεία από θυ-10 γατέρων Ίσραήλ και ούκ έσται πορνεύων άπο υίῶν Ίσραήλ. ποῦ τοίνυν είσιν οι λέγοντες δτι, κῶν πορνεύωμεν, ποιοῦμεν έλεημοσύνην καί σωζόμεθα. δ γάρ όντως έλεήμων ξαυτόν όσείλει πρώτον έλεησαι και τον άγιασμόν του σώματος κατορθώσαι, ού γωρίς ούδείς όψεται τον κύριον. ούκουν ούδεν 15 ώφελήσει το άργύριον διδόμενον έκ χειρός δυπαράς και ψυχής άμετανοήτου και μεμολυσμένης και διεφθαρμένης ύπο των άκαθάρτων έργων.

Έγένετο δε και έν τῆ μεγάλη Ῥώμη τι τοιοῦτον· μοναχός 642 Μ. τις ἀφορισθείς ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ πάπα ὡς παρὰ γνώμην 80 τοῦ ἡγουμένου αὐτοῦ καὶ παρὰ τὸν Θεσμὸν τοῦ μοναστηρίου

4 1. Cor. 6, 18. — 8 Levit. 11, 44. — Exod. 20, 13 Deut. 5, 18. — 9 Deut. 23, 17. — 13 Hebr. 12, 14. — 18. — p. 749, 15 cf. Joh. Moschi Pratum spir. cp. 192. Migne Tom. 87, 3, 8072.

1 βδελλυρας ABMRV. — 2 και ante ταῦτα om. AB. — 4 ἔγραψεν C ἕλεγε γράφων V. — 5 ὅτι πᾶν MV. — 18 τι om. AB.

1 ἀπαθάφτου καὶ βδελυρᾶς οπ. Ρ. — 3—5 ἀπούσαντες καὶ μεγάλως ἐππλαγέντες καὶ φοβηθέντες εἶπου εἰπότως οὖν ἔλεγεν ὁ θεῖος ἀπόστολος· φεύγετε Ρ. — 5 πᾶν — 7 ἀμαρτάνει οπ. Ρ, sed multos alios scripturae sacrae locos inserti. — 11 λέγοντες κἂν πορυ. ἀλλὰ ποιοῦμεν Ρ. — 14 τὸν κύριον, ὅηλαδη μετὰ σω τηρίας ἀλλὰ μετὰ πατακρίσεως. πόρυους γάρ φησι καὶ μοιχοὸς κρινεί ὁ θεός. ἀφιλάρυρος ὁ τρόπος. οὐποῦν Ρ. — 15 ἐνπαφᾶς οm. Ρ. — 17 Alia quaedam add. Ρ. — 18 καὶ μοναχὸς δέ τις ἐν ἑψη ἀφορισθεὶς (om. ἐγένετο — τοιοῦτον) Ρ. τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου ποιήσαντά τι μετ' όλίγας ἡμέρας ἐτελεύτησεν. ὅπερ ἀκούσας δ πάπας μεγάλως έλυπήθη, ὅτι απήλθεν δ άδελφός έξαίφνης δεδεμένος, και γράψας έν γάρτη εψηήν λύουσαν τον τεθνεῶτα έκ τοῦ ἀφορισμοῦ ἔδωκέ τινι διαπόνω είπών άπελθε έπὶ τὸν τάφον τοῦ ἀδελφοῦ καὶ 5 άνάγνωσον αὐτήν. και τούτου γενομένου, θεωρεϊ δ ήγούμενος κατ' όναρ τον άδελφον και λέγει αύτω. λύπην έγομεν, άδελφέ, περί σου, ότι δεδεμένος έτελεύτησας. είπε ούν ήμιν πως υπάρχεις. δ δε αποκριθείς είπεν σντως, πάτερ, είς φυλακήν ήμην έως της χθές ήμέρας. σήμερον δέ δια τοῦ 10 θεοῦ ἀπελύθην. ὅπερ ἐξηγησάμενος δ ἡγούμενος τῷ πάπα, έγνώσθη πασιν ότι, καθ' ην ώραν δ διάκονος άνέγνω την εύγην έπι του τάφου, τότε και του δεσμου δ άδελφος έλύθη. και πάντες οι ακούσαντες έδωκαν δόξαν τῷ θεῷ τῷ δόντι τοιαύτην έξουσίαν τοῖς ξαυτοῦ δούλοις. 15

Διὰ δὴ τοῦτό φησι καὶ δ μέγας Χρυσόστομος· ἡμεῖς . μὲν οὖν κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν Θεσμὸν τὰ δεσμὰ περιβάλλομεν. εἰ δέ τις καταφρονοίη τούτων, ἐπιστήσεται δ τοῦ

16 Chrysostomi locum in editis non inveni.

1 ποιήσαντά τι CDEP (cf. infra) ποιήσαντι AM ποιήσας τι BLV ποιήσας recc. nonnulli, om. recc. rell. — 10 τη — ημέρα ACDEL την — ημέρα P. — διὰ τοῦ χριστοῦ ἐλύθην ER. — 14 οἰ om. AB. — διδόντι V et fort. E in quo δι eras. vid. διδοῦντι R. — 15 αὐτοῦ V et recc. plerique. — 16 καὶ ὁ μέγας ABPV καὶ om. rell. — ὁ μέγ. χρ. φησι RV φησιν ὁ μέγας καὶ δείος χρ. L.

1.2 ποιήσαντά τι και έπι τοότω (τούτο cod.) μετ' ού πολύ τελευτήσαντα μεγάλως ό πάπας έλυπήθη P. — 4—6 έκ τοῦ ἀφορ. και διά τινος διακόνου έπι τὸν τάφον τοῦ ἀδελφοῦ κελεύσας ἀναγνωθήναι, θεωρεῖ ὁ ἡγούμενος P. — 8.9 ἐτελεύτησας. πῶς οὖν ὑπάρχεις (-χης cod.); ὁ δέ φησιν P. — 10.11 και σήμερον ἀπελύθην (om. δὲ διὰ τοῦ θεοῦ) P. — 14.15 και πάντες φοβηδέντες ήὐχαρίστησαν κυρίφ τῷ δόντι έξ. τοιαύτην P. — 15 P add.: ἔφη γάρ. ὅσα ἂν δήσητε έπι τῆς γῆς ἕσται δεδεμένα και ἐν τῷ οὐρανῷ και ὅσα ἂν λόσητε έπι τῆς γῆς ἕσται λελυμένα και ἐν τῷ οὐρανῷ (Matth. 18, 18).

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

θανάτου και τῆς κρίσεως καιρός διδάσκων αὐτὸν ὡς ἀψευδὴς ὁ λόγος τοῦ κυρίου και ὁ νόμος τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας.
ὅθεν λοιπὸν ἐγὼ μὲν ἀνεύθυνός εἰμι, τὸ γὰρ ἐμαυτοῦ πεποίηκα, ἐκεῖνος δὲ τὸν θεῖον ζυγὸν ἀπορρίψας και τὰ ἱερὰ
⁵ δεσμὰ διαρρήξας, ὁ λόγος αὐτῷ ἔσται πρὸς τὸν ἐμοὶ κελεύσαντα δῆσαι. οὐδὲ γάρ, εἰ βασιλέως προκαθημένου τῶν παρεστώτων δορυφόρων τις ἐπετράπη δῆσαί τινα τῶν ὑπηκόων και τὰ δεσμὰ περιβαλεῖν, ἐκεῖνος δὲ οὐ μόνον ἀπώσατο τοῦτον, ἀλλὰ και τὰ δεσμὰ διαρρήξειεν, ὁ δορυφόρος ἐστὶν
10 ὁ τὴν ὕβριν πεπονθώς, ἀλλ' ὁ κελεύσας βασιλεύς. και μάλα εἰκότως. τὰ γὰρ εἰς τοὺς διδασκάλους γινόμενα προσοικειούμενος ὁ πάντων βασιλεύς τε και κύριος αὐτὸς ὡς τετιμημένος ἢ ὑβρισμένος διακείσεται.

643 M. [λδ'. Περί Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.]

15 Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Κωνσταντῖνος ὁ Κοπφώνυμος υίδς αὐτοῦ ἔτη λδ΄, ἐκ δεινοτάτου λέοντος ποικιλότροπος πάρδαλις, ἐκ σπέρματος ὄφεως ἀσπὶς δεινὴ καὶ ὄφις πετόμενος, ὁ ἐκ Δὰν ἀντίχριστος. οὖτος τὴν πατφώαν βασιλείαν τε καὶ δυσσέβειαν διαδεξάμενος πλείω καὶ μᾶλλον ἐκ Θεοῦ 10 καὶ τῆς Θεομήτορος καὶ πάντων αὐτοῦ τῶν ἁγίων διἴσταται, κἀντεῦθεν λοιπὸν μαγείαις καὶ ἀσελγείαις καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεσι καὶ ἅλλοις πονηροῖς ἐπιτηδεύμασι χαίρων καὶ σχο-

16—18 Theostericti Vita Nicetae cp. 28 Act. Sanct. April. I. p. XXVIII.

7 τῶν ὑπηκόων τινα L τινα om. CEV. — 9 ὁ δορυφόρος ABLP οὐ δορυφ. CERV οὐχ ὁ δορυφ. Ν. — 10 ἀλλ' οὐχ ὁ B. — 12 ὁ παμβασιλεός CELRV. — 15 ὁ κοπρώνυμος post viδς αὐτοῦ ins. M om. LP ὁ καβαλλινος καὶ κοπρώνυμος ὁ R. — 16 ποικιλοτρόπος AMV et recc. quidam. — 17 πετώμενος BLPR et E m. 2.

2 τοῦ οm. P. — 16—18 πάφδαλις ποικιλότροπος. ἐκ γὰρ σπέρμ. ὄφ. ἐξήλθεν ἀσπὶς καὶ ὄφις πετώμενος, δς δὴ τὴν πατρ. βασ. P. — 21 ἀσελγείαις καὶ αἰμοθυσίαις καὶ δαιμ. ἐπικλ. P. λάζων έξαίρετον ὄρνανον καὶ λίαν ἐπιτήδειον τοῦ πατρὸς αύτοῦ καὶ διδασκάλου γέγονε διαβόλου. καὶ γὰρ εἰς τοσαύτην άπόνοιαν καί παραπληξίαν έξώκειλεν, ώς καί θεσμόν έπί λαού καθολικόν έκθέσθαι, μή λέγεσθαί τινα των θεραπόντων κυρίου τὸ παράπαν ἅγιον, ἀλλὰ καὶ τὰ λείψανα τούτων 5 εύρισκόμενα διαπτύεσθαι και μηδε πρεσβείαν αὐτῶν έξαιτεῖν. ούδεν γαρ ίσχύουσιν. είτα προσθείς δ ανόσιος και παμβέβηλος λέγει μηδε της Μαρίας επικαλείσθω τις πρεσβείαν. ού γαο δύναται βοηθείν τινι, μηδ' αύ πάλιν θεοτόκον αὐτὴν όνομαζέσθω. καί δή λαβών έν γειρί βαλάντιον πλήρες γου- 10 644 Μ. σίου και ύποδείξας αὐτὸ πᾶσιν ἤρετο τίνος ἄξιόν ἐστιν; των δε πολλού είπόντων, κενώσας το χουσίον πάλιν ήρετο. τίνος έστιν άξιον; και λέγουσιν ούδενός. ούτως, έφη, και ή Μαρία (ού γάρ θεοτόπον δ άθεος ήξίου λέγειν) έως μέν είχε τον Χριστον έν έαυτη τετιμημένη υπήρχεν, αφ' ού δε 15 τούτον απέτεκεν, ούδεν των λοιπων γυναικων διενήνογεν. φεῦ τῆς τολμηρᾶς δυσφημίας τοῦ σαρακηνοπίστου καὶ ίουδαιόφρονος. ού γάρ ήν χριστιανός, μή γένοιτο, άλλά Παυλιπιάνος ή, τό γε άληθέστερον είπειν και οικειότερον, είδωλολάτρης και δαιμόνων υπηρέτης και άνθρωποθύτης. την γαρ 20

7-17 Theosterictus l. l.

3 δεσμόν CENLR. — 3.4 καθολικόν ἐπὶ λαοῦ BMR. — 5 κυρίου ABP Exc. de virt. τοῦ κυρίου rell. — 7 γάρ φησιν ίσχύουσιν PV. — 8 τις m. 2 ut vid. ex τι P τὴν B. — 9 μηδ' αὐ — ὀνομαζέσθω om. L. — θεοτόκος αὐτῇ Exc. — 10 ὀνομαζέσθω BCP et recc. nonnulli Exc. ὀνομάζεσθαι AEMV et recc. alii ὀνομαζέτω D (ὀνομάζεσθαι ἤθελεν Theost.). — βαλλάντιον MV βαλλάτιον Exc. — 13 ἐστιν om. A Exc. et recc. quidam. — 14 ἡ om. C et recc. quidam; in recc. aliis m. 1 spr. vers. ἡξίου λέγειν ἡ ℰθεοg L et recc. — 16 διενήνομε γυναικῶν Ν. — 18 πανλικιενός ER. — 20 τὴν μὲν γὰρ ELRV τὴν μὲν C.

7 καί παμβέβηλος om. P. — 9 τινά P. — 18. 19 χριστιανός άλλα χρυσιανός καί χρυσολάτρης η τό γε άληθ. και οίκειότερον είπειν είδωλ. P.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

48

πανάχραντον θεοτόπον καὶ τοὺς ἁγίους πάντας ὁ ἐναγὴς καὶ δύσθεος ἐπτρεπόμενος τὴν παρ' Ἐλλησι τιμωμένην Ἀφροδίτην καὶ τὸν Διόνυσον ἐθρήσκευεν ὁ νέος Ἰουλιανὸς καὶ ἀνθρωποθυσίας αὐτοῖς ἀνέφερε πέρα τῆς πόλεως, ἕνθα τῆς ἁγίας 5 ἦν ὁ ναὸς μάρτυρος Μαύρας, ὅνπερ ὁ μισάγιος ἐπδαφίσας καὶ φονευτήριον ποιήσας Μαῦραν ἀνόμασε τὸν τόπον, ἐν ῷ καὶ τὰς πρὸς τοὺς δαίμονας τελετὰς νύπτωρ ποιούμενος παιδα κατέσφαττεν. καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγιασθὲν τοῦ Σουφλαμίου παιδάριον, ὅπερ ὁ δαιμονιώδης ἐν 10 παραβύστῷ θύσας, ἕκδηλον ὁ θεὸς τοῖς πολλοῖς τοῦτο πεποίηκεν.

648 Μ. Τῶν δέ γε Σαρακηνῶν κατ' ἀλλήλων μαχομένων ἀκούσας ἐκστρατεύει πρός τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ διὰ τὴν τοιαύτην πρόφασίν τε καὶ ἄδειαν προσλαβόμενος λόγφ τοὺς συγγενεῖς 15 αὐτοῦ 'Αρμενίους καὶ Σύρους αἰρετικοὺς εἰς τὸ Βυζάντιον μετφκισεν, ὦν οί πλείους οἰκοῦντες ἐν τῆ Θράκη μέχρι νῦν Θεοπασηῖται κατὰ Πέτρον εἰσὶ τὸν δείλαιου.

- 647 Μ. Αὐτίκα γοῦν ἤοξατο ἀθρόως τε καὶ ἀοράτως γίνεσθαι σημεῖα ἔν τε τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἱματίοις καὶ εἰς τὰ τῶν
 - 20 έκκλησιῶν ίερὰ ἐνδύματα, σταυροί τινες ἐλαιώδεις πλείστοι. καὶ οῦτω κατέλαβεν ἡ θεομηνία τοῦ βουβῶνος, λοιμικὴ

4-11 Stephani Vita Stephani Migne 1170 C. - 12-17 cf. Theoph. p. 422, 11. - 18-p. 753, 15 cf. Theoph. p. 423, 5.

4 πέραν LB Exc. παρὰ Μ. — 4.5 τῆς ἀγίας μαρτ. μ. ἦν δ ναὸς Ν et recc. quidam τῆς ἀγ. μάρτ. ἡν ὁ ναὸς μαύρας V et recc. rell. τῆς ἀγ. μαύρας ὁ ναὸς Exc. — 6 μαύραν Ε Exc. — 8 παίδας P Exc. — 10 τοῖς πολλοῖς om. L Exc. — 12 γε om. Ν. — 16 μετώπησεν codd. praeter V et recc. quosdam. — 17 θεοπασχίται Ρ΄ θεοπασχῆται BV θεοπασχηταί Α θεοπασχείται (-τε C) C E N. — 18 ἤρξατο ΑΡ ἤρξαντο rell. — 21 βομβῶνος BCE μομβῶνος D βομβόνος Μ βόμβονος Α.

7 τελετάς και συνθήκας P (συνθήκας Steph.) — 11 Alia quaedam add. P. — 12 κατ' om. P. — 19 σημεία om. P Theoph. — 21 θεομήνεια P.

S In The Party of the Party of

νόσος, ού μόνον τούς έν τη πόλει, άλλά και τούς έν τοις περιγώροις αὐτῆς δεινῶς όλοθρεύουσα. καὶ πρός τούτοις έγίνοντο καί φαντασίαι τινές είς πολλούς των άνθρώπων καί δείματά τινα έξαίσια. γινόμενοι γὰρ ἐν ἐκστάσει ἐνόμιζον ξένοις τισί και βριαρέοις προσώποις δδεύειν, οι και 5 τούς απαντώντας ώς φίλους δηθεν προσαγορεύοντες διελέγοντο. καί ταῦτα μέν έν τῷ χειμῶνι γέγονεν. έν δὲ τῷ έαρινῷ καιρῷ μειζόνως έπέτεινεν ή νόσος, και τῷ θερινῷ τοσούτον έξεκαύθη, ώστε και δλοκλήρους οίκους τέλεον κλεισθήναι, όθεν έκ πολλής περιστάσεως είς άλογά τε και άμάξας 10 έπιστοιβάζοντες αύτους έξεκόμιζον. έν δε τῷ πληρωθηναι τὰ ἐνάστεια πάντα καὶ τὰ προάστεια μνήματα, ἕτι μὴν καὶ λάππους δουγθηναι και άμπελώνας κατασκαφήναι συνέβη και ένδον των παλαιών τειχών κήπους είς την τοιαύτην προσχωρήσαι ταφήν των άνθρώπων. σύν πασι δέ τούτοις έφθασεν 15 648 Μ. ή δργή και είς τον άνιερου Άναστάσιον τον φατριάργην, και οικτίστω πάθει τῶ λεγομένω γορδαψῷ καταλύει τον βίον.

15-17 cf. Theoph. p. 427, 25.

3 καί φαντασίαι ABP Theoph. καί ante sig ins. V om. rell. — 5 βριαρέοις (-αίοις B) BCEV et A sed éo in lit. βρυαρέοις (-αίοις M) N βρυεροϊς R (βριεροϊς P βριεροϊς vel βριαροϊς codd. Theoph.). — 8 μειζόνως ABP Theoph. τοσοῦτον rell. — 8 καί τῷ – 9 έξεκανύθη add. ABPV Theoph. om. rell. — 11 ἐπιστοιβά ζοντες BEPV ἐπιστυβάζοντες ACLN ἐπιστιβάζοντες rec. plerique. — αὐτοὺς om. N. — 12 ἐνάστια πάντα MP ἐναστείαπαντα A ἐν ἄστει ἅπαντα BEV. — 13 καὶ ἔνδον τῶν ABP καὶ τοὺς ἕνδον τῶν N Theoph. καὶ τοῦ ἕνδον τῶν CE καὶ τῶν ἕνδον V καὶ τοὺς τῶν ἔνδον τῶν R. — 14 τὴν om. CDERV. — προχωρῆσαι B et recc. plerique Theoph. — 15 σὺμ πᾶσι B συμπᾶσι CER.

6 φίλοις P. — 10 Post αλεισθήναι P e Theoph. add.: αα μηδέ τοὺς ὀφείλοντας είναι τοὺς νεαροὺς ἐαφέφειν ααὶ θάπτειν -12 ἔτι μὴν ααὶ μιστέφνας ἀνύδφους ααὶ λάακους P Theoph. — 13 καὶ πλείστας (sic) ἀμπείδνας P Theoph. — αστασκαφήναι om. P invito Theophane. — 15 σὺν πᾶσι — 17 βίον om. P et p. 754, 2 post πολλοῦ pergit: παντὸς οὖν οἶαου ἐα τῆς τοιαὐτης διαφθαφέντος συμφορᾶς διὰ τὴν μυσαφάν αίζεσειν τοῦ παλαμναίου Ο δέ γε τύφαννος βασιλεύς την πόλιν έάσας την Νικομήδειαν καταλαμβάνει και έκεισε διέτριβε μέχρι πολλου. έπανελθών δε σύνοδον συναθροίζει κατά των άγιων είκόνων έν Βλαχέρναις, έν ή πολλά κατά του κυρίου και κατά του 5 Χριστου αύτου κενολογήσαντες οί ίερεις της αίσχύνης και τάς μιαράς χείρας είς ύψος άραντες και άλαλάξαντες έρρηξαν την έλεεινην φωνην έκείνην λέγοντες. σήμερον σωτηρία τῷ κόσμω γέγονεν, ωτι σύ, βασιλευ, έλυτρώσω ήμῶς έκ τῶν 649 Μ είδώλων. ঊ της έσχάτης και τολμηρῶς αὐθαδείας και ἀπο-10 νοίας και βλασφημίας τῶν χριστομάχων και ίεροκαπήλων και της ἀκολάστου γλώσσης αὐτῶν και γνώμης ἀγνώμονος. εἰ γὰρ δ της ἀσεβείας πρόμαχος οὖτος αἴτιος της εἰδώλων καθαιρέσεως, μάτην ἅρα γέγονεν ή ἐνανθρώπησις Χριστοῦ, κενή δε και ή τῶν ἀποστόλων διδασκαλία. φυσηθεὶς οὖν 15 δ δείλαιος ἐπὶ τῆ ἀπηχεστάτη φωνῆ ταύτη προσέθετο καὶ

1-2 cf. Nicephori Patr. Antirrhet. III cp. 65 Migne Tom. 100, 496 B. — 3-14 Stephani vita Stephani Migne 1120 D. sqq. — 14-p. 755, 4 cf. Theoph. p. 428, 2.

1 γε οπ. AR. — 7 έκείνην φωνήν MV φωνήν οπ. recc. nonnulli. — 10 και βλασφημίας οπ. LP. — 11 γνώμης αύτῶν και γλώσσης D γνώμης αύτῶν και γνώμης (sic) R. — και ἀγνώμονος C om. D. — 12 πούμαχος PR πούταοχος AEN προύταοχος L πρώταοχος BCV (eadem varia lectio in codd. Stephani). — τῆς τῶν εἰδώλων ALR. — 13 χριστοῦ ABP τοῦ χριστοῦ rell. — 14 φυσιθεἰς A et recc. nonnulli φυσιωθεἰς V φυσιοθεἰς recc. quidam.

καὶ ἀναστασίου τοῦ ἀνιέφου τεθνηκότος οἰκτίστῷ πάθει τῷ λεγομένω χορδαψῷ κόπρον διὰ στόματος ἐμέσαντος κωνσταντίνος κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων παφάνομον συνέδριον ἀνοσίων ἐπισκόπων ἐν Βλαχέρναις ἐποίησεν ἐν ἡ (sic) κ. τ. λ. (= Theoph. p. 424, 1 et 427, 25). — 1 βασιλεύς om. P. — ἐάσας καὶ εἰς νικ. ἀπελθῶν ἐκείσε P. — 14 καὶ κενὴ τῶν ἀποστόλων ἡ διθασκαλία P. Tum addit: ὅθεν εἰκότως ἀνεθεματίσθησαν καὶ ἀπερφάγησαν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀγίων θρόνων ὡς ἄχρηστα μέλη καὶ σεσηπότα διὰ τὴν τοιαὐτην θεομαχίαν. et persequitur: καὶ οῦτως ὁ βέβηλος φυσηθεἰς ἐπὶ.

XPONIKON

7

12

1."

M

÷,

••

-

ł

i,

•

Έτερον παρανομίας είδος. άνελθών γαρ άθέσμως και άνιέρως έν τῶ ἄμβωνι γειροπρατῶν Κωνσταντῖνον ἐπίσποπον τοῦ Συλλαίου γενόμενον έξεφώνησε μετὰ πραυγῆς μεγάλης. Κωνσταντίνου οίκουμενικοῦ πατριάργου πολλὰ τὰ έτη, ποιήσας αὐτὸν δηθεν πατριάργην δ πεφενακισμένος και ματαιόφρων έξ ύπο- ι βολης των ανιέρων και χριστεμπόρων. περί ων δικαίως αν λέξειεν δ μεν Ίεζεπιήλ. τάδε λέγει πύριος. οι ίερεις ήθέτησαν νόμον μου καί έβεβήλουν τὰ ἅγιά μου. ἀνὰ μέσον ἁγίου και βεβήλου ού διέστελλον, και άνα μέσον άκαθάρτου και παθαρού ού διέπρινον. δ δε μέγας Δανιήλ εμβριθέστερον 10 στηλιτεύσειε φάσκων έξηλθεν άνομία έκ πρεσβυτέρων κριτῶν, οῦ ἐδόπουν τὸν λαὸν πυβερνᾶν. ὄντως γὰρ ἀληθῶς ούτοι συνέλαβον πόνον και έτεκον ανομίαν, έπειδη τα τη ίερωσύνη και τοῖς θείοις κανόσιν ἀνακείμενα λαϊκοῖς γαοιζόμενοι επέτρεπον επιτελείν. και θαυμαστόν γε ούδεν. El 15 γάρ τόν υίον τοῦ θεοῦ καταπατῆσαι διὰ τῆς πρός τὴν ίερὰν αύτοῦ είκόνα ύβρεως και καθαιρέσεως ού πεφρίκασιν, πῶς מי דחק ובסטסטיאך מידסט בקרוסמידס; דוך סייי סיא באהאמירוח και φρίξειεν απούων και βλέπων τον ασπιδοφόρον ίεροθέτην καί τον πολέμοις έσγολακότα και φόνοις ιεροτελεστήν. άλλ' 20

7 Ez. 22, 26. — 11 Susanna v. 5. — 13 Psalm. 7, 15. — 18—20 Steph. vita Stephani Migne 1112 C.

1. 2 ἐν τῷ ἄμβωνι ἀθέσμως καὶ ἀνιέφως recc. quidam ἐν τῷ ἄμβωνι om. Ν. — 2 συλλαίου CP et recc. quidam συλλέου N et recc. plerique συλαίου ABEV. — 13 τῆς ἰεφωσύνης BCER. — 19 ἀσπιδοφόφου AEP Steph. ἀσπιδηφόφου BRV ἀσπιδιφόφου CD ἁποδιφόφου Μ. — 20 ἐσχολακότα πολέμοις Ν. — ἱεφοτελέστην V et recc. quidam ἱεφοτελετήν E om. M.

 Ετεφόν τι πας. είδος έπ' όλέθοω τῆς Θεοστυγοῦς αὐτοῦ ψυχῆς δοᾶσαι. παφαχρῆμα γὰς ἀνελθών ἀθέσμως Ρ. — 3 έξεφώνησε] ἔφη Ρ. — μεγάλης οπ. Ρ (μεγάλη τῆ φωνῆ Theoph.). — 11 ἀνομία ἐκ βαβυλῶνος ἐκ Ρ. — 14 χαριζόμενοι καὶ ὑπὸ φιλαρχίας πιεζόμενοι δυσσεβῶς ἐπέτσεπον Ρ. — 15 ἐπιτελεῖν οπ. Ρ. — 20 Post ἱεςοτελεστήν permulta alia addit P e Stephani vita partim desumpta. Tum persequitur: ἀλλ' ὅ γε τύραννος ὄν-

ού πολύ τὸ ἐν μέσω καὶ ἄξια τῆς γειροτονίας αὐτοῦ εἰς 650 Μ. τόν γειροτονηθέντα ύπ' αύτοῦ διεπράξατο ξογα. μαθών γάρ άπριβῶς δ άλάστωρ, δτι πρατήσας δ πατριάργης αὐτοῦ τὰ τίμια ξύλα πολλούς επληροφόρησε λέγων μα τον προσηλω-5 θέντα είς ταύτα κύριον, ούτω μοι είπεν δ βασιλεύς, δτι· ούκ έστι θεός δ Χριστός, διὰ τοῦτο οὐδὲ τὴν Μαρίαν έχω θεοτόπον, έξεμάνη σφόδρα κατ' αύτοῦ ὡς τὸ μυστήριον τῆς βλασφημίας αύτοῦ θριαμβεύσαντος, καὶ ἐπιθεἰς αὐτῷ πολλὰς πληγάς έθριάμβευσεν αὐτὸν ἐπὶ λαοῦ καὶ ίπποδρομίας ἐμ-10 παιζόμενον. έμπτυόμενον, συρόμενον. είτα ἀσφαλισάμενος αὐτὸν ἕν τινι τόπω ἀποστέλλει πρὸς αὐτὸν πατρικίους καί Φησιν τι λέγεις άρτι περί της πίστεως ήμων και της συνόδου ής έποιήσαμεν; δ δε ματαιωθείς ταῖς φρεσί και οίόμενος αύτον πάλιν έξευμενίσασθαι αποκριθείς είπεν καλῶς 15 πιστεύεις και καλώς την σύνοδον εποίησας. οι δε επιγελάσαντες τη αύτου άνοία είπον ήμεις τουτο και μόνον ήθέλομεν άποῦσαι παρὰ τοῦ μιαροῦ σου στόματος. ἀπὸ δὲ τοῦ νῦν ἄπελθε είς τὸ ἀνάθεμα καὶ είς τὸ σκότος. παραγοήμα

11-p. 757, 3 cf. Theoph. p. 442, 1.

3 a
ύτοῦ om. N. — 8 βλασφημίας] βασιλείας C.R. — 9 ίππο-δ
εομίου A.B.(P).

τως και αύθάδης ταῦτα παφαγφαψάμενος και τὸν ὑμώνυμον αὐτοῦ χειφοτονήσας, ὡς ϣετο, δεινῶς ὕστεφον ἐξεμάνη κατ' αὐτοῦ ὡς τὸ μυστήφιον τῆς βλασφημίας αὐτοῦ θφιαμβεύσαντα. μαθὰν γὰφ ἀκφιβῶς ὅτι κφατήσας τὰ τίμια ξόλα κ. τ. λ. usque ad v. 7 δεοτόκον. διὸ τοῦτον ὁ μιαιφόνος μετὰ πολλῶν ἐμπαιγμῶν και μαστίγων ἐπὶ λαοῦ καὶ ἰπποδοφιίου ἐκπομπεύσας ἀποστέλλει ποὸς αὐτὸν πατφικίους καὶ φησίν· τἱ λέγεις ἄφτι κ. τ. λ. (v. 12). — 6 καὶ διὰ τοῦτο P. — 14 ἐξευμενίσασθαι· καλῶς, ἔφη, πιστεόεις P. — 15. 16 ἐποίησας. οἱ δὲ ἀποκριθέντες είπον· ἡμεῖς P Theoph. — 18- p. 757, 4 ὃν καὶ παφαχοξήμα καφατομήσαντες τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν τῷ φόφω ἐκρέμασαν, τὸ δὲ σῶμα ἐκ τῶν ποδῶν σχοινίφ (δήσαντες καλωδίω τὸν πόδα Theoph.) σύφαντες ἔφοιψαν εἰς τὰ πελαγίου, ἕνδα ἡν ὁ τοῦ ἀν. μάφτ. πελ. ναός κ. τ. λ. (Steph.) P, qui post Πελαγίου p. 757, 5 addit: πολλοί γὰο τῷ φόβῷ τοῦ δυσμενοῦς ἐπαμφοτεφίζοντες μετὰ διπλόης τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως είχον. Tum alia seguuntur theologica.

XPONIKON

δὲ ἐξαγαγόντες αὐτὸν ἀπεκεφάλισαν, καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν τῷ Φόρφ ἐκρέμασαν, τὸ δὲ σῶμα σύραντες ἔρριψαν εἰς τὰ Πελαγίου, ἔνθα πρώην μὲν ὑπῆρχεν ὁ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πελαγίου ναός, ὃν ὁ θεομισὴς καταλύσας καὶ τάφον καταδίκων ποιήσας ἐκάλεσε τὰ Πελαγίου. οῦτως οὖν s τὸν ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντα καὶ δοξασθέντα φατριάρχην τιμήσας ἀντιχειροτονεῖ πάλιν τὸν εὐνοῦχον Νικήταν καὶ Σκλάβον.

Ούτω δὲ καὶ Πέτρον τὸν ίερὸν στυλίτην μὴ πεισθέντα 651 M. τοῖς πονηροῖς αὐτοῦ δόγμασι πολλὰ βασανίσας εἰς τὰ Πελα- 10 γίου συρόμενον ζῶντα διφῆναι προσέταξεν. ὡσαύτως μὲν οὖν καὶ τὸν θεῖον Στέφανον ἐν τῆ ἀκρωρεία τοῦ ὄρους Αὐξεντίου τοῦ θεοφόρου ποιήσαντα ἔτη μ' ἐν οἰκίσκω μικρῷ πολλὰ τιμωρήσας ἐπέτρεψε συρέντα διφῆναι εἰς τὰ Πελαγίου ὡς οὐ μόνον ἀντιπίπτοντα καὶ μαχόμενον αὐτοῦ τῆ κακο- 15 δοξία, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς μεταφέροντα πρὸς τὸν μονήρη βίον καὶ καταφρονεῖν πείθοντα βασιλικῶν ἀξιωμάτων καὶ χρημάτων. καὶ ἦν ἰδεῖν κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν θρῆνος ἐπὶ θρῆνον καὶ οὐαὶ ἐπὶ οὐαὶ παρὰ τῶν εὐσεβούντων, παρὰ δὲ τῶν ἀσεβούντων ίερὰ πατούμενα καὶ σκεύη μεταποιούμενα 20 ἐκκλησίας τε ἀνορυττομένας καὶ θείας εἰκόνας κατασπωμένας.

3-5 Stephani Vita Stephani Migne 1177 C. -5-8 cf. Theoph. p. 440, 12. -9-11 cf. Theoph. p. 442, 19. -11-17 cf. Theoph. p. 436, 26 Niceph. Brev. p. 72. -18-21 Stephani Vita Stephani Migne 1112 D.

1 αύτὸν ἔξω ἀπεκ. Ν. — 10 τοῖς αύτοῦ πονηροῖς RV. — 18 πόλιν καὶ χώφαν BCMPR χώφαν καὶ πόλιν ADELRV Steph. — Ξφῆνος ABP Steph. Ξρῆνον rell. — 21 κατασπωμένας AP ἀνασπωμένας Β πατουμένας rell.

8 P add.: άλλ' ὦ τῆς ἐσχάτης ἀπονοίας καὶ ἀπανθφωπίας τοῦ ἀτασθάίου. πῶς οὐκ αἰδέσθη τὴν ἀγίαν κολυμβήθφαν. δύο γὰφ αὐτοῦ τέκνα δεξάμενος ἦν ἐκ τῆς τφίτης γυναικός (Theoph. p. 442, 13). — 11 συφόμενον ἐκ τῶν ποδῶν ζῶντα P (Theoph.). — μὲν οὖν] γε μὴν P. — 19 εὐσεβούντων μέν P. — 20 παφατούμενα P. — 21 Post κατασπωμένας P add. ex Steph. vita 1113 A: πολλών τοίνυν ἀρχόντων καὶ στρατιωτῶν διαβληθέντων εἰκόνας προσκυνεῖν διαφόροις τιμωρίαις καὶ πικροτάταις αἰκίαις τούτους δ τρισάθλιος καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθρός παραδοὺς κατὰ Βουλγάρων ἐστράτευσεν, καὶ ἐξοπλίσας ἐκ τῶν θεμάτων χε-5 λάνδια δισχίλια ἑξακόσια ἐπὶ 'Αχελὸν ἀπέστειλεν. ἐν δὲ ταῖς ἀκταῖς προσορμισθέντα, καὶ τοῦ βορρᾶ βιαίως πνεύσαντος, ἅπαντα μικροῦ δεῖν συνετρίβησαν, καὶ ἐπνίγη λαὸς ἀναρίθμητος. ὅπερ μαθόντες οἱ Βούλγαροι πόλεμον πρός αὐτὸν συνάπτουσι καὶ τὰ πλήθη αὐτοῦ δεινῶς συγκόψαντες, ὑπ-10 έστρεψε μετ' αἰσχύνης μεγάλης καὶ ῆττης.

658 Μ. ἘΦ΄ ὧν χρόνων γέγονε ψύχος μέγα καὶ πικρότατον, ὅστε καὶ τὴν ἀρκτώαν τοῦ Πόντου παράλιον ἐπὶ μίλια ρ΄ ἀπολιθωθῆναι τὸ πέλαγος ἐκ τοῦ κρύους καὶ ἐπὶ πήχεις λ΄ τὸ βάθος. οὖπερ ἐπιχιονισθέντος, ηὐξήθη ἐπ' ἄλλας κ΄ πήχεις, 15 ὥστε συμμορφωθῆναι τὴν θάλασσαν τῆ ξηρῷ καὶ πεζοπορεῖσθαι ὅπερθεν τοῦ κρύους ὑπὸ ἀγρίων τε καὶ ἡμέρων ζώων. τῷ δὲ Φευρουαρίω μηνὶ κατὰ θεοῦ κέλευσιν τοῦ

1-10 cf. Theoph. p. 437, 9. - 11-p. 759, 15 cf. Theoph. p. 434, 6.

5 διοχίλια ABCP Theoph. διοχίλια corr. ex χίλια Ε χίλια rell. — άχελον (τον άχελον Α) ΑΝ άχελων BR άχελων CEV άγχιλων P m. 1, sec. m. in άγχίαλον mut. — 7 έπνίγησαν D έπλήγη B. — 9 αύτοῦ] αὐτῶν ER. — συγκόφαντες δεινῶς Ν. — ὑπέστρεψε ABP ὑπέστρεψαν (ἀπ. Ν) rell. — 11 και πικρότατον οπ. Ν. — 13 ἐκ τοῦ κρύους ABP Theoph. οπ. rell. — 14 χιουισθέντος R ἐπιχιονιθέντος P (ἐπιχιονηθέντος Theoph.). — ηὐξήνθη BGM. — ἐπί ἅλλας BDR ἐπάλας C.

έν πελέχει (πέλεχι cod. πέλυχι Steph.) και λαξευτηρίω κατὰ τὸ είρημένον (Psalm. 73 [74], 6; 7) και ἐμπυριζομένας ἐπι τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θεοῦ, ἀντιζωγραφούμενα δὲ ὄρνεα και θηρία παντοῖα. (ib. 1120 C): και γὰρ ἀλογία και ἀσεβεία συζῶντες ἀναμέσον ἀγίου και βεβήλου και καθαροῦ και ἀκαθάστου διαστεῖλαι παντελῶς οὐ διέγνωσαν (Ez. 22, 26). – 4 χελάνδια m. 2 corr. ex χελάν P. – 7 ἀναρίθμητος] ἀμύθητος P. – 8 μαθόντες m. 2 ex μαθών P. – 9 ἀνάπτουσι P. – 10 Alia quaedam e Theophanis chronographia excerpta add. P. – 12 πάραλου P (παραλίαν Theoph.). τοιούτου πάγους είς πλείστα και δροφανή τμήματα διαιρεθέντος, και τη των ανέμων βία έπι Δαφνουσίαν και το · Ιερόν κατενεγθέντων, ούτω διὰ τοῦ Στενοῦ ἐπὶ την πόλιν έφθασαν κάκειθεν μέχρι των νήσων και 'Αβύδου πασαν την παράλιον ἐπλήρωσαν ἔγοντα καὶ ζῶα διάφορα προσπεπηγμένα 5 ήμερά τε καί άγρια. διὸ πᾶς δ βουλόμενος ἀπὸ Σοφιανῶν είς τον άγιον Μάμαντα και είς την πόλιν, ἀφ' ής πάλιν είς Χρυσόπολιν, ώς διὰ ξηρᾶς ἐβάδιζεν. ἐκ δὲ τῶν μεγάλων έκείνων τμημάτων δύο προσραγέντων, τὸ μὲν τῆ σκάλα τῆς Χουσοπόλεως, το δε τῷ τείχει τῆς πόλεως, ή μεν συνετρίβη, 10 τό δὲ μεγάλως ἐκ τῶν θεμελίων ἐδονήθη μετὰ τῶν ἔνδοθεν πλησίον οἰκημάτων. ὅπερ οὖν τμῆμα διαιρεθὲν εἰς τρία καὶ άπὸ τῶν Μαννάνων ἕως τοῦ Βοοσφορίου την πόλιν διαζώσαν ύπερείγε πολύ τῷ ύψει τὰ τείγη. ταῦτα θεωροῦντες 653 Μ. οί τῆς πόλεως καὶ διαποροῦντες ἐθρήνουν ἀπαρηγόρητα. 15

Έν οίς καὶ πλάνη γέγονε περὶ τοῦ πάσχα, καὶ παρηλλαγμένως τῆς ἀκριβείας τῶν ὀρθοδόξων οί παράπαιστοι πασχάσαντες ῦστερον ἐπιγνόντες τὴν ἑαυτῶν πλάνην ἀσχύνοντο. καὶ τῷ ᾿Απριλλίω μηνὶ δρόμος ἀστέρων γέγονεν ἐν τῷ ἀέρι, καὶ κατεσπῶντο πρός τὴν γῆν, ὡς τοὺς δρῶντας 20 νομίζειν είναι συντέλειαν. αὐτίκα δὲ καὶ αὐχμός ἐγένετο πολὺς καὶ λιμός μέγας, ὡς ξηρανθῆναι πηγὰς καὶ ποταμούς, καὶ πραθῆναι τὸν μόδιον τῆς κριθῆς ἐν τῆ πόλει νομισμά-

16-19 cf. Theoph. p. 431, 13. - 19-22 cf. Theoph. p. 435, 5. - 23-p. 760, 1 cf. Theoph. p. 419, 25.

2 той ігора A той ігорой R. — 4 μέχρι от. N. — πάσαν την παράλιον γην R πάσαν παράλιον την γην G. — 9 έκείνων τμημάτων ABDLP τμημάτων έκείνων rell. — 10 Χρυσοπόλεως] άκορπόλεως Theoph. — 12 ούν οπ. N. — 13 βοοσπορίου B βοοσφο ορυ DR φωσφωρίου M. — διαζώσαντα BR διασείσαντα G. — 14 τὰ τείχη το ΰψει ARV. — 16 καὶ ante πλάνη οπ. EG. καὶ περί CGV. — 17 της άκριβείας τῶν ὀρθοδόξων οπ. N.

7 μάμαν P. — 8 ἀχωλύτως ὡς P Theoph. — 10 τῆς πόλεως om. P Theoph. — 14 ταῦτα δὲ θεωρ. Ρ. — 21 ἀχμὸς P. των ιβ'. έν δὲ τῆ Συρία γέγονε σεισμός μέγιστος καὶ πολλη πτῶσις, ὥστε αί μὲν τῶν πόλεων όλοκλήρως ήδαφίσθησαν, αί δὲ ἐξ ήμισείας, ἕτεραι δὲ ἀπὸ τῶν ὀρείων εἰς τὰ ὑποκείμενα πεδία σὺν τῶν τειχῶν καὶ τῶν οἰκημάτων ἀρδην 5 μετέστησαν ἀβλαβεῖς ὡς ἀπὸ μιλίων β'. ἡ δὲ γῆ τῆς Μεσοποταμίας ἐπὶ μίλια γ' σχισθεῖσα καὶ ἑτέραν ἀναβράσασα λευκὴν καὶ ἀμμώδη γῆν, ἀνῆλθε παραδόξως ἐκ μέσου ταύτης ἡμίονος ἀνθρωπίνη φωνῆ φθεγγομένη καὶ προμηνύουσα ἐπιδρομὴν ἔθνους: ὅπερ καὶ γέγονε μετ' ὀλίγον.

10 Ό δὲ τύφαννος καὶ ἀλάστωρ ἐξελθῶν μετὰ ταῦτα πάλιν 655 Μ. κατὰ Βουλγάφων καὶ δεινῶς κατὰ τῶν σκελῶν ἀνθρακωθεἰς καὶ πυρετῷ λάβοφ καὶ διακαεῖ συσχεθεἰς κατὰ τὴν ᾿Αρκαδιούπολιν ἀνέστρεψεν ἐγκλίνιος, καὶ ἐλθῶν ἐν Συλιμβρία καὶ ἐμπλοῖσας μέχρι τοῦ Στρογγύλου καστελλίου θνήσκει ψυχỹ 15 καὶ σώματι βοῶν καὶ λέγων ὅτι. ζῶν πυρὶ ἀσβέστω παρεδόθην διὰ τὴν Μαρίαν. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νῦν ὑμνείσθω καὶ τιμάσθω.

656 Μ. Περί οδ καί δ θείος Νικηφόρος Κωνσταντινουπόλεως

1-9 cf. Theoph. p. 426, 17. - 10-17 cf. Theoph. p. 448, 12. - 18-p. 762, 17 Niceph. Antirrh. III cp. 70 Migne Tom. 100, 504B.

1 δὲ τῆ CNP δέ γε τῆ rell. — μέγας BN. — 3 δρείων scr. ε Theoph. qui ὀρεινῶν habet. ὀρέων Β ὀρίων (ὡρ. Μ) ACELNPV ἀερίων R ἀγρίων G. — 4 σὺν] μετὰ G. — σὺν τοῖς τείχεσι καὶ τοῖς οἰκήμασι V. — 12 λαύρω BRV. — 13 συλιμβρία AP σιλιμ βρία Β σηλιμβρία R συλυμβρία C σηλυμβρία EG συλλιβρία D σιλιβρία Μ σιλυβρία V. — 14 ἐμπλοΐσας DEP ἐμπλοήσας C ἐν πλοήσας V εὐπλωΐσας M ἐππλοΐσας ABR. — στρογγόλου AEPRV στρογγίλου Μ στρογγυλοῦ rell. — καστελίου BCV. — 16 ὑμνεί σθω καὶ τιμάσθω ABP τιμάσθω καὶ ὑμνείσθω rell.

12 ἀρκαδίου πόλιν P. — 17 P add. ex Theoph.: και οῦτως δ θεήλατος και δυσμενής τε και ἄσπονδος ἐχθοὸς τοῦ χριστοῦ και τῆς παναχράντου μητρὸς αὐτοῦ και τῶν ἀγίων πάντων κατέλυσε τὸν βίον πολλοῖς χριστιανῶν αίμασι μεμολυσμένος και δαιμόνων ἐπικλήσεσι και θυσίαις και μέντοι και μυσαραῖς πράξεσιν ὁ ἐξάγιστος. και γὰρ παντοίοις ὑπερακμάσας κακοῖς οὐχ ἡττον ἀφθη διοκλητιανοῦ και ἰουλιανοῦ και τῶν πάλαι δυσσεβῶν και τυράνων.

τοιάδε αποίν επειδή δέ τινα παρά τοῖς γριστομάγοις περιθουλλεϊται, απερ αύτοις δ του ψεύδους πατήρ έμπνεύσειεν, φέρε και ταῦτα διασκεψώμεθα. καταψεύδονται γὰρ διὰ τὴν είς Χριστόν και την έκκλησίαν αύτου υβριν γρόνους μηκίστους καί παρατεταμένην ζωήν και βίον εύπαθή μεμετρήσθαι 5 τῶ Μαμωνᾶ, καὶ εὐημερίας εἰς ἄκρον ἐλάσαι, νίκας τε κατὰ βαρβάρων αύτῶ καὶ ἀνδραγαθήματα ὡς πλεῖστα ἐπιγράφοντες, α τοῖς σώφροσιν οὐδε είς ἀπρόασιν ἔργεσθαι δίπαιον. ώς δ' αν των άπλουστέρων η άμαθεστέρων τινάς τοις έκ τῆς ἀπάτης ἀναπλασμοῖς μή βλάπτοιεν, τούτων διευθύνον- 10 τες ξπαστα πενοῖς λόγοις ξαυτούς σεναπίζοντας ἀποφήνωμεν τούς ματαιόφοονας. ότι μέν γάο δ βίος έκείνου πάναισχοος γέγονε βδελυπτός τε θεῷ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις τοῖς εύσεβέσιν ύπῆρχεν οὐκ ἀσυμφανές. καὶ γὰρ εἰς τὰ σαρκὸς πάθη κατασυρόμενος και τοῖς ἀπηγορευμένοις βαρβάροις και 15 Έλλησι σώμα καί ψυγήν δ δείλαιος έμμολυνόμενος την τών άλόγων ζώων παρήλασε κτηνωδίαν. και ταῦτα οὐκ δλίγιστοι τῶν ὑπηρετησαμένων αὐτῷ μέγρι δεῦρο περιόντες άπαγγελλέτωσαν, μεθ' ών και τάλλα δή, α περί το σώμα αὐτῷ ἀπήντει. πόνοις γὰρ καὶ ἀλγηδόσιν ἀρρήτοις, οἶα 20 είκος τούς ήλκωμένους πάσγειν, βαλλόμενος πονηρώς άγαν

5 μεμετρεϊσθαι AB μη μετρεϊσθαι R μετρεϊσθαι (-σθω M) GM έπμετρεϊσθαι P (έπμεμετρήσθαι Nic.). — 7 ώς om. AB. έπιγράφοντες αύτοις σώφο. οὐδὲ C έπιγράφοντες αύτοις ἂ οὐδὲ G έπιγράφονται αὐτοις σώφο. ἂ οὐδὲ R. — 8 σωφρονοῦσιν A σω φρονεϊν C. — 11 φεναπίζοντες (φαιν. R) AGR. — ἀποφίνομεν AC ἀποφαίνομεν R ἀπεφήναμεν M. — 12 δ έπείνου βίος B δ ἐπείνου (om. βίος) G οὐν ἐπείνου (om. βίος) R qui pro πάναισχρος exhibent πῶν αίσχοὸν. — 14 καὶ γὰρ εἰς ABP et recc. quidam Nic. καὶ γὰρ καὶ εἰς rell. praeter E, in quo καὶ posterius supra vers. adscr. — 15 καὶ Ἐλλησιξ ἐγπλησιν R om. G. — 17 δἰ.γοστοί DV δἰίγοις R δἰίγοις R δἰίγοις ποτς A. — 19 δη ἂ] δι ἂ ΕR διὰ Α δεινὰ B τὰ V. — 20 ἀπήντη C m. 1 ἀπήντησε G et C m. 2 ἀπήντα BV Nic. κατήντησαν R. — 21 ἡλκωμένους Β ἡλκομένους (ήλ. A) ADV εἰλκομένους (εἰλ. M) CGMP. — πονήφως ΕΝRV.

13 γεγονώς P Nic. — βδελυκτός και δεῷ και ἀγγέλοις ἀνδοώποις τε τοῖς εύσ. καθίστη P Nic.

και άνηπέστως διέκειτο, και τινα των μελων ύπο της έλκώσεως καί διαβρώσεως άπερρυηκότων αύτῷ έλεεινῶς άπηγρείωτο. συνεγέστατα δε ύπο των ερινύων επδειματούμενος πικρώς τε καί άθπνως πολλάκις τον νυκτερινόν γρόνον διή-5 νυεν. παρείσθω τὰ νῦν λέγειν τὸ τῆς διαίτης ἀηδές τε καὶ αίσχιστον. δπερ γαρ αν προσάραιτο βρώσεως ού τέλεον κατα-657 Μ. ποθέν παρά τούς έμέτους έφθανεν έππρινόμενον. το δέ περί τούς ύπηρετουμένους Ιταμόν και θηριώδες του τρόπου και της ύπηρεσίας το δυσαγθέστατον ποία άν τις είποι τα φέ-10 ροντα σώματα; μάστιξι γάρ ξκάστης ήμέρας πολλαῖς καταξαίνων αύτῶν τὰ νῶτα καὶ τὰς ὄψεις παίων πὺξ καὶ λὰξ έναλλόμενος ούδεν των σαρκοβόρων θηρίων φιλανθρωπότεοον έπραττεν, έκτομάς δε μελών και όφθαλμών πηρώσεις καὶ τάλλα δσα δεινὰ κολαστήρια καὶ σφαγὰς ἀδίκους ἀν-15 δρών άθώων και τους δια πυρος πικροτάτους θανάτους. μάλιστα δε κατά των δρθοδοξούντων, επιδεικνύμενος, τί χρη nal légen; of gao the markag autov nal duodebelac inασπισταί και δορυφόροι δίνας μεν ώς πλείστας άνθρώπων δσίων αποτέμνοντες, ώσπερ την τοῦ πρόδρόμου πάλαι πεφα-20 λην Ηρώδη προσέφερον, ούτω και τῶ ἐφ' ήμῶν Ηρώδη οίον δώρον ήδύ και έπεραστον εκόμιζον επί πίνακος. δοθαλμῶν γὰρ ἐξορύξεις καὶ γενειάδος ἐμπυρισμοὺς καὶ αίμάτων έκχύσεις μαρτυρούσιν οι μέχρι νῦν τὰ σύμβολα περιφέροντες, θανάτους δε βιαίους των τοιούτων και έξαισίους δ της 25 θαλάσσης βυθός έπίσταται, και οι λίθοι κράζουσιν. άς δε

25-p. 763, 20 Niceph. l. l. cp. 72 Migne 508 A.

3 έρινυῶν Α έρυνίων C έρουνίων D έριννύων BEM et recc. quidam έροιννύων recc. alii. — 6 πρός ἄραιτο (ἄρ. Μ) βρ. MP προσάρετο βρ. E et D m. 2 corr. προσαρετοβρώσεως A πρός άρετοβρώσεως C πρός ἄριστον βρώσεως R. — 7 έμετους AER. — έκ πρινόμενος B ένπρινόμενος A πρινόμενον R. — 9 ποία CDGP et B, qui post είποι add. φωνή. ποίας A πῶς RV (όποῖα Nic.). — 22 έμπρησμοὺς BP. — 23 μέχρι τοῦ νῦν G μέχρι καὶ νῦν R. — φέροντες BM. — 25 πράξουσιν CE παράξουσιν B.

11 πύξ δημοσία και Ρ.

περιπλάττουσιν αὐτῶ νίκας οἱ ἐμβρόντητοι καὶ λυσσώδεις δμόφρονες αύτοῦ, ίνα μιᾶς τῶν χρατίστων αὐτῶν ἐπιμνησθώμεν, τοιαυταί είσιν. έπειδή παρεσκεύαστο πρός τό έν δυσμαϊς απισμένον Σπυθικόν έθνος αμύνασθαι, συναθροίζει παν το ύπ' αυτόν στράτευμα, είς γειράς τε τοις πολεμίοις 5 ίων δποίον αύτῷ τὸ τοῦ πολέμου τέλος κατώρθωτο μαρτυρεί τὰ φαινόμενα. μέχοι γὰρ καὶ τήμερον τὰ κατὰ τὴν Άχελὸν καλουμένην πόλιν κοίλα και πεδιάσιμα χωρία, ω των άνηρημένων έδέξαντο τα χωλα, σαφώς ύποδειχνύουσιν. έργον γαρ τῆς Σκυθικῆς μαγαίρας απαν σγεδόν τὸ στράτευμα τῶν Ῥω- 10 μαίων γέγονεν. εί δέ τι μικρόν και ού πάνυ άξιόλογον . έδρασεν, τοῦτό ἐστιν. τοὺς γὰρ πρὸς ἀνατολὰς οἰκοῦντας βαρβάρους άκηκοώς περί τους οίκείους ήγεμόνας διαστασιάζοντας καί πρός τὸν ἐμφύλιον πόλεμον ἀσγολουμένους, ληστρικώτερόν πως μαλλον η στρατηγικώτερον ως λήσων έπιων 15 τοῦς τῆς ᾿Αομενίας καὶ Συρίας χωρίοις τῶν ἐκείνη φρουρίων αίσει δμολογία των προσοικούντων και έπι την Θράκην αύτούς μετήγαγεν. τοιαῦτα μέν οὖν τὰ ἐκείνου ἀνδραγαθήματα καί τὰ κατ' έγθρῶν σχεδιαζόμενα τρόπαια, τοιαῦτα 658 Μ. δέ και τὰ κατὰ τῆς ἀληθείας και εὐσεβείας νεανιεύματα. 20

2 аўтāн от. ВСV Nic. — 5 ўл' аўтдн т. 2 ех ўл' аўтай ut vid. Р ўл' аўтан С ўл' аўтой N.R. — 6 натбодыто АСЕМ натабодыта (натбод. V et recc. quidam) RV. — 7 ахедан BDER а́хе́дон С а́ухидду Р (Nic.). — 12 ёдраван К ёдраве Р sed є in fin. m. 2 in lit. — 14 наі поду — а́бходонце́ногу от. EN. дубтіна́тедон EN. — 15 дібан DPV длобы С дліван В дібосын M дибай AER. — 16 харіоз т. N spr. vers. add. E. ёлеіну P Nic. ёненеіногу В ёлеіногу rell.

9 ύποδείκνυσι P Nic. — 10 τὸ om. P. — 16 καὶ Συρίας om. P Nic. — 17—18 προσοικούντων. οὐ γὰρ ἐχθρῷ (-ῶν cod.) ἀλλοφύλῷ ὑπηντήκει πώποτε, ἀλλὰ τούτους αὐτοὺς μόνους ἀρμενίους καὶ σύρους χριστιανοὺς ὑπάρχοντας διὰ λόγου καὶ ὀρκωμοσίας ἐπὶ τὴν θράκην μετήγαγεν. οὖ τὴν ἔφοδου οἱ σαρακηνοὶ γνόντες ἀπόμοιράν τινα ὑπλιτικῆς φάλαγγος ἐκπέμπουσι κατ' αὐτοῦ εἰς πεντακισχιλίους ἄνδρας ἡριθμημένην, ὡν τὴν ἑραμὴν ἐπαισθόμενος αὐτίκα φυγὰς ἅμα τῶ σὺν αὐτῷ πλήθει ὅχετο, μηδὲ ὡς κλησιέστατα οἰός τε ῶν τούτοις γενέσθαι. τοιαῦτα κ. τ. λ. P Nic.

άπηναισγύντησε γάρ κατά τε τοῦ θεοῦ μανείς καί κατά τῶν ίερῶν ἀνδρῶν τῶν ὥσπερ αὐτῷ ἀναθήματα προσηκόντων. καί το άγγελικον δη τουτο και άποστολικόν του μοναστικου βίου σηήμα βδελυττόμενος δ θεομισής τε και βέβηλος έπώ-5 νυμον της θεοσεβείας το άμνημόνευτον αύτοις έπέγραψεν δνομα. βδέλυγμα γάρ άμαρτωλῷ θεοσέβεια, καὶ δσιος ἀκάθαρτος παρά πακούργοις. Οία δὲ εἰς αὐτοὺς τυραννίδι έπιων δ τύραννος έδρασεν, τίς άν, ως έφην, άξίως διηγήσεται; τάς τε γάρ πρός θεόν έπηγγελμένας αύτοις δμολογίας 10 και συνθήκας άθετειν έκβιαζόμενος και το ίεοον σγήμα άπορρίψαντας το των λαϊκών δ παράνομος ένομοθέτησε μεταμφιέννυσθαι, τὰ δὲ εἰς δόξαν θεοῦ ίδρυμένα μοναστήρια στρατιωτῶν οἰκητήρια καὶ ἱπποστάσια καὶ κοπρῶνας δ κοπρόνους και κοπρώνυμος πεποίηκεν. είτα πρός τῷ τέλει 15 τῶν κακῶν καὶ τοῦ θεοστυγοῦς αὐτοῦ βίου γενόμενος καὶ πυρετῶν δξύτησι καὶ φλογώσεσι καταπιμπράμενος τῆς ἐκδεξομένης αὐτὸν γεέννης προδήλως την φλόγα προθεώμενος κατωπτοίζετο καί τοῦ ἀκοιμήτου σκώληκος τὰ δήγματα σύντονόν τε και γεγωνότερον έμβοῶν ένδελεγέστατα τῆς γεέννης

1-11 Niceph. l. l. cp. 80 Migne 521 D. - 6 Sir. 1, 24. -Pr. 21, 15. - 12-14 Niceph. ib. cp. 64 fin. Migne 493 D. -14-p. 765, 6 Niceph. ib. cp. 71 Migne 505 B.

1 ἀπηνεσχύντησε (-ισε CM) CLMPR. — 3 εὐαγγελικὸν BGV. — μοναστικοῦ AP Nic. μοναδικοῦ B μοναχικοῦ rell. — 7 εἰς αὐτοὺς ABPV Nic. πρὸς αὐτοὺς rell. — 8 διηγήσηται BD. — 9 πρὸς τὸν θεὸν B παρὰ θεῷ R. — 12 θεοῦ ABELP τοῦ θεοῦ CRV om. N. — 16 δξύτητι ERV. — καταπιτράμενος C κατεμπιπράμενος MV. — ἐκδεξαμένης N ἐκδεχομένης C. — 17 προδέμενος C προχεόμενος A. — 18 κατοπτρίζετο ACLP κατωπρί ζετο R κατοπτρίζεται M. — δήματα B δείγματα CM. — 19 γεγονότερον CMP γεγονὸς B γέγονε A (γεγωνὸς Nic.). — ἐμβοῶν ADP ἐκβοῶν rell. Nic.

7 Post κακούργοις P add.: καὶ βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδίκφ (Pr. 29, 27) καὶ ἄνδρες αἰμάτων μέτοχοι μισοῦσι ὅσιον (Pr. 29, 10).

XPONIKON

ταῦτα προαύλια καὶ προοίμια. τοιαύταις οὖν καὶ τοσαύταις εὐπαθείαις ἐναναπαυσάμενος, ὑφ' ὧν δὴ καὶ Διοκλητιανόν τε καὶ Μαξιμιανὸν συντελεσθέντας ἀκούομεν, οὕτω κακῶς καὶ ἀθλίως ἀπολλύμενος καταστρέφει τὸν αἶσχιστόν τε καὶ κάκιστον βίον δ ἄσπονδος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων 5 αὐτοῦ πάντων ἐχθρὸς καὶ πολέμιος δυσμευέστατος.

[λε'. Περί Λέοντος τοῦ ἐκ τῆς Χαζάρας.]

Μετὰ δὲ Κωνσταντίνον τὸν Κοπρώνυμον ἐβασίλευσε Λέων δ ἐκ τῆς Χαζάφας υίὸς αὐτοῦ ἔτη ε΄. ὡς ἔδοξε μὲν πφὸς ὀλίγον χρόνον εἰσεβὴς εἶναι, μετὰ δὲ ταῦτα παφετφάπη. 10 τολμήσας γὰφ φοφέσαι τὸ στέμμα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ⁶⁶⁰ Μ. ἀπηνθφακώθη δεινῶς ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, καὶ οῦτω πυφετῷ σφοδφοτάτῷ συνεχόμενος καὶ φθειφόμενος ἐτελεύτησε τῆς ἱεφοσυλίας τὰ ἐπίχειφα κομισάμενος.

'Εφ' ού άνθρώπω τινί δδεύοντι μόνω κύων ήκολούθει, 15 ληστής δε ένόδιος του άνθρωπου άποκτείνας άπέδρα, τοῦ 661 Μ. κυνός άπομείναντος έν τῷ τόπω και φυλάσσοντος τὸ σῶμα τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. ἕτερος δέ τις άνθρωπος κατὰ τὴν δδὸν έλθὼν και τὸ σῶμα ίδὼν και σπλαγγυισθείς ὀρύξας

9-14 cf. Theoph. p. 449, 14; 453, 26.

1 ταῦτα τὰ προαύλ. R τὰ προαύλ. (οm. ταῦτα) V. — 2 ἀναπαυσάμενος BM. — 3 τε om. ABM. — 13 και φθειρόμενος om. BR. — 19 και ante σπλαγχνισθείς om. MR.

5 βίον έτῶν ὑπάφχων νς΄ (ὀπτὼ πφὸς τοῖς πεντήποντα Nic.) μηθὲν πλέον ἐπιζήσας ὁ ἄσπονδος Ρ. — 6 καὶ πολέμιος om. P. — Post δυσμενέστατος P partim e Nicephoro desumpta haec addit: ποίας οὖν ἄφα κατηγορίας τε καὶ καταπρίσεως οὖκ εἶεν άξιοι οἱ μακαφίζοντες ἐκεῖνον ἀνοήτως μᾶλλον δὲ δυσσεβῶς, οὖκ αἰσχυνόμενοι καὶ τὸ οὖαὶ παρὰ τῆς δείας γραφῆς εἰκότως ἀποφεφίμενοι. οὖαὶ γάφ, φησίν, οἱ λέγοντες τὸ πικρὸν γλυκὸ καὶ τιθέντες τὸ σκότος φῶς (Jes. 5, 20). Tum sequitur narratio de Paulicianorum haeresi, quam reliqui codices p. 718, 9 sqq. exhibent. Reliqua chronici pars in cod. P deest. Εθαψεν αὐτὸ τῷ γῷ. τοῦτο ἰδὼν ὁ κύων καὶ ἀποδεξάμενος ἡκολούθει τῷ θάψαντι εὐνοϊκὴν δουλείαν αὐτῷ ἀποπληρῶν. ἡν δὲ τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ ἀνθρώπου κάπηλος. πάντας οὖν τοὺς εἰσιόντας καὶ ἐξιόντας εἰς τὸ ἐργαστήριον ἔσαινεν 5 ὁ κύων, χρόνῷ δέ ποτε συνέβη καὶ τὸν φονέα πιόμενον εἰς τὸ καπηλεῖον ἐλθεῖν. ὃν ἐπιγνοὺς ὁ κύων ὑλάκτει καὶ ἐπεπήδα εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ εἰσελθεῖν οὐκ εἴα τὸν ἄνθρωπον. τοῦτο δὲ πολλάκις γινόμενον εἰς ὑποψίαν πολλοὺς θείου τινὸς κινήματος ἥγαγεν. διὸ καὶ συσχεθεὶς εἰς 10 κρίσιν παρεδόθη, καὶ τὸ πραχθὲν ὁμολογήσας μετὰ πάσης ἀληθείας ἀνηρέθη.

[λ5'. Περί Κωνσταντίνου υίοῦ Εἰρήνης.]

Μετὰ δὲ Λέοντα ἐβασίλευσε Κωνσταντίνος υίος αὐτοῦ ἔτη ιζ΄. ἐφ' οὖ τὸ τῆς εὐσεβείας δόγμα ἔλαβεν ἀρχὴν παφ-15 ρησιάζεσθαι, καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ πλατύνεσθαι, καὶ τὰ 662 Μ. μοναστήρια μετὰ πάσης ἀδείας ἀνοικοδομεῖσθαι. ἐν δὲ τοῖς μακροῖς τείχεσι τῆς Θράκης ἄνθρωπός τις ὀρύσσων εὖρε λάρνακα γεγραμμένην Χριστὸς μέλλει γεννᾶσθαι ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ πιστεύω εἰς αὐτόν. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου 20 καὶ Εἰρήνης τῶν εὐσεβῶν βασιλέων, ὡ ῆλιε, πάλιν με ὄψει. καὶ μέντοι καὶ τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας τὸ λείψανον προβυθισθὲν ἐν τῆ θαλάσση σὺν τῆ λάρνακι ὑπὸ τοῦ τυράννου καὶ μισαγίου εὐρέθη ἐν τῆ Λέσβφ νήσφ διὰ νυκτερινῆς ὄψεως, καὶ ἀνακομισθὲν μετὰ τῆς προσηκούσης

14—20 cf. Theoph. p. 455, 8. — 21—p. 767, 4 cf. Theoph. p. 489, 27.

1 ёд а́шлібет (-пбет Е) АЕ L. — ёт тү үү В. М. — 2 адто боглават L адто от. М. — 4 ёбетет АСМ периболичет V. — 5 а́пліфиетот С пліфиерат В от. М. — 8 тойто — уето́шетот СDR гойтог — уетоµетог М. — 14 адтой кал Едо́тт ёсп 15' V адтой ёсп i' (sic) оди тү µптрі гдо́тт R. — 20 го́севеста́тат V от. В. — µе о́щи (дуп АЕ) АСЕУ Theoph. о́щи (vel о́щу) µе rell. — 23 тү] те М от. D. — левбот́обо А летот́обо В левот́то G.

XPONIKON

τιμῆς ἀπετέθη πάλιν ἐν τῷ ἰδίω τεμένει, ὅπες αὐτὸς μὲν δ κοπρώνυμος καὶ κοπρόνους ἀςμαμέντον καὶ κοπροθέσιον ἐποίησεν, δ δὲ Κωνσταντῖνος ἅμα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Εἰςήνη ἀνακαθάςαντες αὖθις τοῦτο καθιέςωσαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξοπλισάμενος 'Ααφών δ τῶν Σαφακηνῶν 5668 Μ. ἀρχηγὸς κατὰ τῆς πόλεως ἦλθεν ἐν μεγάλη δυνάμει καὶ περιεκάθισεν ἐν Χρυσοπόλει. ὁ δὲ βασιλεὺς πέμψας λαὸν καὶ τὴν Βάνην κρατήσας, εἰρήνην 'Ααφών αἰτεῖται μεταξὺ 'Ρωμαίων τε καὶ Σαφακηνῶν γενέσθαι. συναρπασθέντες οὖν ἐπὶ τούτφ Σταυφάκιος ὁ λογοθέτης καὶ Πέτρος ὁ μάγιστρος 10 καὶ 'Αντώνιος ὁ δομέστικος καὶ τέκνα τῶν πρωτευόντων καὶ ἄνευ λόγου πρὸς αὐτὸν ἐξελθόντες ἐκρατήθησαν ὑπ' αὐτοῦ. διόπερ ἀναγκασθέντες οἱ τῆς πόλεως καὶ δῶρα πλεῖστα δόντες, ἀνεχώρησεν εἰρήνην μετὰ τῶν χριστιανῶν ποιήσας. καὶ δὴ βαθείας εἰρήνης γενομένης, ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς σὺν τῆ μητρὶ 15 πρὸς τὰ μέρη τῆς Θράκης μετ' ὀργάνων καὶ μουσικῶν καὶ λαοῦ πλείστου. ὡ καὶ τὴν Βερώην καὶ 'Αχελὸν κτίσαντες ὑπέστρεψαν μετὰ πολλῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης.

Ο δέ γε πατριάρχης Παῦλος δ Κύπριος ἀρρωστήσας καὶ τὴν ἐνθένδε μεταχώρησιν αὐτοῦ προγνοὺς ἐκ θείας ἀπο- 30 καλύψεως καὶ τὸν θρόνον καταλιπὼν καὶ πρός τὴν μονὴν 664 Μ. τῶν Φλώρου ἀπελθὼν καὶ μονάσας, ἀπέρχεται πρός αὐτὸν δ βασιλεὺς σὺν τῆ μητρὶ αὐτοῦ μαθεῖν βουλόμενοι τῆς ὑποχωρήσεως τὴν αἰτίαν. δ δὲ μετὰ πολλῶν δακρύων ἔφη·

5-14 cf. Theoph. p. 456, 2. - 14-18 cf. Theoph. p. 457, 6. - 19-p. 768, 15 cf. Theoph. p. 457, 13.

2 άφμαμέντον GV άφμάμεντον (άφμ. quidam) DR άφμαμεντόν m. 1 εκ άφμεντόν A άφμαμέντω C. — 6 έν om. A. — έν δυνάμει μεγάλη RV. — 8 την βάνιν Ε τον βάνην C τον βαάνην Exc. de legg. — 10 έπιτοῦτω A έπι τοῦτο BCERV έπι τούτο M έπι τοῦτοις Exc. — 14 ἀνεχώφησαν CGV. — ποιήσαντες C ποιησάμενοι V. — 15 γενομένης ABV γεναμένης rell. — 16 και ante μουσιπῶν om. BC. — 17. 18 οῦ και τὰ πολλῆς χ. και ένφο. (om. rell.) C. — 17 βεφήν ΑΕ βεροίην V. — άχελὸν ΑΝ άχελὼν BRV άχελῶν Ε. — 19 παῦλος και κύποιος Α π. ὁ και κ. Β. — 22 φλώφου BV φλόφου rell.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

49

είθε μηδ' δλως ἐκάθισα ἐν τῷ θρόνω τῆς ἐκκλησίας ταύτης άπεσγισμένης ύπαργούσης έκ των λοιπων άγίων θρόνων καί άναθεματιζομένης. ταῦτα ἀκούσαντες οί βασιλεῖς μετὰ σκυθρωπότητος άνεχώρησαν, άποστέλλουσι δε ποός αὐτὸν τοὺς 5 πατρικίους άκουσαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. πρός οῦς μετὰ παροησίας έν τῷ τέλει τῆς διδασκαλίας εἶπεν έαν οὖν μή σύνοδος οίκουμενική γένηται, καί τὸ σφάλμα διορθωθή τῆς πίστεως ύμῶν, ούκ έγετε σωτηρίαν. οι δε πρός αὐτόν καί ίνα τι παθυπέγραψας έν τῷ χειροτονεῖσθαί σε τοῦ μή προσ-10 κυνείν είκόνας: καί διὰ τοῦτο γάρ, φησίν, έγω θρηνώ καί ποδς την μετάνοιαν κατέφυγον δεόμενος, ίνα μη ώς ίερέα με πολάση δ Θεός παι ποιμένα σιγήσαντα μέχοι νῦν παι μή κηρύξαντα την άλήθειαν τῷ φόβφ τῆς μανίας ὑμῶν καὶ μιαιφονίας. ταῦτα δὲ οὖτοι ἀκούσαντες ἀπηλθον ἔγοντες 15 έν ξαυτοίς πολλήν απορίαν τε καί συζήτησιν. έν τούτοις ούν πασι τον της άληθείας άναπτύσσων λόγον και την μυσαράν διαπτύων αίρεσιν έκοιμήθη έν ειρήνη τε και δοθοδοξία μένα πένθος καταλιπών τοῖς τε βασιλεῦσι καὶ τοῖς εύσεβέσιν ανθρώποις της πόλεως. ην γαρ σεβάσμιος ανήρ υ πάνυ και αιδέσιμος και πάση άρετη κεκοσμημένος, όθεν καί πολλήν πίστιν είς αὐτὸν ἐκέκτηντο πάντες. ἀντ' αὐτοῦ δε χειροτονηθέντος Ταρασίου τοῦ ἀπὸ ἀσηκρητῶν, καὶ διὰ 665 Μ. βασιλικής παρακλήσεως από Ρώμης και των λοιπών άγίων θρόνων και των ύπο την βασιλεύουσαν πόλιν πάντων έπι-25 σχόπων έν τῷ ναῷ τῶν άγίων ἀποστόλων ἐπισυναγθέντων καί τὰς θείας γραφὰς ἀρξαμένων ὑπαναγινώσκειν καὶ ἀντι-

17-21 cf. Theoph. p. 458, 1. - 21-p. 769, 4 cf. Theoph. p. 461, 12.

3 ταῦτα ἀκούσας ὅ τε (τε οπ. Μ) βασιλεὺς καὶ ἡ μήτης αὐτοῦ μετὰ Ν. — 4 τοὺς οπ. ΒΜ. — 6 οὖν οπ. CMV. — 8 ὑμῶν BC DE Theoph. ἡμῶν rell. — 11 κατέφυγα BM καταφεύγω R. — 14 δὲ καὶ οὐτοι AB. — 22 ἀπὸ ἀσηκριτῶν R ἀπὸ ἀσικοιτῶν CE ἀποασικρίτων A ἀπὸ ὰ ασηκριτῶν Β ἀποασηκριτῶν Γ. — 23 ἀπό τε Ῥώμης BN. — 24. 25 ἐπισκόπων πάντων ἐπισυνάχ∂. ἐν τῷ νωῦ τ. ἀς. ἀκοστ. Ν.

βάλλειν εἰς ὑπήκοον τῶν βασιλέων καὶ τοῦ λαοῦ παντός, ἐστασίασαν κατ' αὐτῶν οί τοῦ Κοπρωνύμου σχολάριοι καὶ μαθηταὶ καὶ γυμνώσαντες αὐτῶν τὰ ξίφη τὸν σύλλογον διέλυσαν. οὖς οί βασιλεῖς αὐτίκα τῆς πόλεως ὑπεξαγαγόντες ἀόπλους προφάσει εὐωχίας εἰς τὰ Μαλάγινα πρός τὰς ίδίας 5 χώρας ἀτίμως ἐξήλασαν, τὸν δὲ θεῖον Γαράσιον σὺν τοῖς προρρηθεῖσιν ἐπισκόποις ἐν τῆ Νικαέων πόλει ἀποστέλλουσιν. καὶ γενομένης τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, ἀπέλαβε πάλιν ἡ ἐκκλησία τὸν ἀρχαῖον αὐτῆς κόσμον.

Έβδόμη σύνοδος γέγονεν έν Νικαία τῆς Βιθυνίας συν- 10 ελθοῦσα τὸ δεύτερον τν΄ πατέρων ἔτει τῆς Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρός βασιλείας η΄. ταύτης ἡγοῦντο Πέτρος πρεσβύτερος τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Πέτρου καὶ Πέτρος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος μονῆς τοῦ ἀγίου Σάβα τὸν τόπον ἐπέχοντες 'Αδριανοῦ πάπα Ῥώμης, Ταφάσιος Κωνσταντινου- 15 πόλεως, Ἰωάννης, Γεώργιος καὶ Θωμᾶς μοναχοὶ πρεσβύτεροι καὶ τοποτηρηταὶ τῶν ἀποστολικῶν θρόνων τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως, τοῦ τε Πολιτιανοῦ 'Αλεξανδρείας καὶ Θεοδωρήτου 'Αντιοχείας καὶ 'Ηλία Ἱεροσολύμων, κατὰ τῆς πρώην ἀθέσμως

4-7 cf. Theoph. p. 462, 5. -8-9 Theostericti vita Nicetae cp. 30.

1 εἰς ὑπήπ. πάντων τῶν (τῶν οm. Ε) τε βασ. CERV. — τοῦ λαοῦ παντός AB παντὸς τοῦ λαοῦ rell. — 4 ἐξαγαγόντες AM. — 9 πάλιν om. MV. — τὸν ἰδιον αὐτῆς καὶ ἀρχαῖον κόσμον B τὸν ἑαντῆς κόσμον (om. ἀρχαῖον) R. — Post κόσμον AB in textu addunt: ἀπὸ γοῦν τῆς s' ἕως τῆς ζ' (συνόδου add. B) ἔτη φι' (qη' B). Eadem fere in mg. ELN recc. plerique. Nonnulli codd. ante ἀπὸ exhibent σύνοδος ζ'. — 10 ἑβδόμη A ἑβδόμη δὲ B ἡ δὲ ἑβδόμη rell. — βιθυν. τὸ δεύτερον συνελθόντων τν' πατέφων B. — 11 τν' AB τῶν τν' (τξζ' R) rell. — ἕτι A ἐπὶ C. — 11—13 ἔτει ὀγδόφ τῆς βασιλείας πωνστ. καὶ εἰρ. τῆς αὐτ. Ψ. ἡγοῦντο δὲ ταύτης τῆς συνόδου πέτορς πρεσβύτ. ὅψμης καὶ πέτορς N. — 13 τοῦ ἀγίου — 14 πρεσβύτερος om. R. — 14 σάββα BRV. — 15 ἐπέχων BR. — ταρασίου π. τ. λ. usque ad τοποτηοητῶν genitivi casu positum in V. — 16 μοναχὸς Ν μοναχοῦ V. — 19 ἡλία B et recc. plerique ἡλιοῦ NV ἡλιοῦ recc. nonnulli. — ἰεροσ. συνηθροίσθη οὖν ὡς εἰρηται ἡ ἁγια αῦτη καὶ οἰχουμενικὴ ζ΄

συναθροισθείσης παρά Κωνσταντίνου τοῦ τηνικαῦτα βασιλεύσαντος και άθέως δνομασθείσης εβδόμης συνόδου έφ' δβρει 666 Μ και καταστροφή των σεβασμίων εικόνων και κενολογησάσης ότι ώς θεοίς ταύταις οι γριστιανοί προσεκύνησαν, άναθεμαs τίσασα δè τοὺς ταύτης έξάρχους Θεοδόσιον τὸν Ἐφέσου, Σισίνιον Πέργης το έπίπλην Παστιλλαν, Βασίλειον Άντιογείας Πισιδίας τον λεγόμενον Τρικάκκαβον, την των σεπτών είκόνων άργηθεν παραδεδομένην τη έκκλησία τιμήν άνανεώσασα ώρισε παραπλησίως ταύτας τῷ σταυρῷ προσκυνείσθαι. Μετά δὲ ταῦτα τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου μισήσαντος 668 M 10 669 Μ την ξαυτοῦ γυναϊκα Μαρίαν καὶ την Θεοδότην λαβόντος, άπέσγισε της ποινωνίας Ταρασίου Πλάτων δ των Σαππουδίου ήγούμενος ώς έπιτρέψαντος πουρευθήναι την Μαρίαν καί τον ήνούμενον των Καθαρών Ίωσηω στεφανώσαι τουτον 15 μετά Θεοδότης κελεύσαντος, και τον αύτον Κωνσταντίνον είς ποινωνίαν δεξάμενον. πάντεῦθεν δ βασιλεὺς τὸν μὲν Πλάτωνα έν τῷ παλατίω καθεῖοξεν, τοὺς δὲ λοιποὺς μοναγοὺς αύτοῦ σύν τοῖς ἀνεψιοῖς αὐτοῦ μαστιγώσας ἐξώρισεν ἐν Θεσσαλονίκη. ούς ή μήτης αύτοῦ ύπερασπιζομένη ώς την 20 παρανομίαν έλέγχοντας έκίνησεν αὐτὸν κατ' αὐτῆς εἰς μῖσος. μαθών δε ότι και δ λαός άγθεται κατ' αύτοῦ και δυσγεραίνει μαλλον, έξέπλευσεν είς Πύλας βουλόμενος πρός το

10-20 cf. Theoph. p. 469, 23; 470, 24. - 21-p. 771, 5 cf. Theoph. p. 471, 32.

1 παρὰ τοῦ τότε βασιλεύοντος κωνστ. τοῦ κοπρωνύμου N. — 3 καὶ ante κενολογησάσης om. N. — 5 τοὺς ἐξάρχους αὐτῆς N. — 6 σισίνιου BCER σισίννιον rell. — τὸν ἐπίκλην B τὸν τὸ ἐπίκλ. ΑΥ. — παστιλιῶν ΕΥ παστιλιάν CDL παστίλλαν AM παστηλῶν B παστηλάν G παστιλάν R. — 7 τρικάκκαβον ADV τρικάκαβον rell. — 7—9 τρικ. καὶ ἀνανεώσασα τὴν — τιμὴν ῶρισε ταύτας προσκ. παραπλ. τῷ τιμίφ σταυρῷ N. — 12 σακουδίου ΕΝ στουδίου A manu corr. — 14 τὸν καθαρὸν AB. — 17 μοναχοὺς αὐτοῦ ἀCDL αὐτοῦ ψυαχοὺς MRV αὐτοῦ om. BE. — 18 μαστιγώσας σὺν τοῖς ἀνεψ. ἐξώρισεν RV. — 19 ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰρήνη N. — 22—p. 771, 1 βουλ. παραγενέσθαι πρὸς τὸ θ. τῶν ἀν. N.

XPONIKON

θέμα τῶν ἀνατολικῶν γενέσθαι. οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ μεγιστάνες ὑφορώμενοι τὴν ἐπανάστασιν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν τῆς πόλεως σύγχυσιν πείθουσιν αὐτὸν διὰ παρακλήσεως ὑποστρέψαι πάλιν ἐν τῆ πόλει. καὶ δὴ παραγενόμενον ἐν τῷ 670 Μ. παλατίω, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ παρούσης μήτε μὴν 5 γινωσκούσης τὴν βουλὴν αὐτῶν, ἐκτυφλοῦσιν αὐτόν, καὶ μετὰ γρόνον τινὰ τέθνηκεν.

[λζ'. Περί Εἰρήνης.]

Μετά δὲ Κωνσταντίνον έβασίλευσεν Εἰρήνη ή μήτης αὐτοῦ μόνη ἔτη ε΄. ἐφ' ἦς νεωτερισταί τινες, φρουρουμένων 10 671 . τῶν υίῶν τοῦ θεομάχου καὶ κοπρωνύμου ἐν τῷ παλατίω τών Θεραπείας Κωνσταντίνου και Νικηφόρου, πείθουσι προσφυγείν τη μεγάλη έκκλησία και λόγον απαθείας αιτήσαι. καί τη προφάσει ταύτη ώς βασιλεῖς αὐτοὺς εὐφημήσαντες και λαόν πολύν συγκινήσαντες, έξάγει τούτους Είρήνη τῆς 15 έκκλησίας και μηδενός αύτοις προσχόντος έξώρισεν είς Άθήνας. ούς δη κάκεισέ τινες άναγορεύσαι βουληθέντες, έξετύφλωσε και τό πονηρόν τοῦ θεοστυγοῦς ἐξέκοψε σπέρμα τοῦ μηκέτι βασιλεύειν και τυραννείν και την έκκλησίαν του θεου διώπειν. είτα πρός τὸ παλάτιον ἀπελθούσης αὐτῆς τῶν 20 Έλευθερίου, Νικηφόρος δ πατρίπιος και γενικός λογοθέτης έργεται σύν τοις δμόφροσιν αύτοῦ νυκτός είς την γαλκην πύλην τοῦ παλατίου, καὶ ὡς δῆθεν παρὰ τῆς βασιλίσσης 673 Μ. πεμφθείς είσεργεται μετά λαμπάδων και δπλων είς το πα-

10-17 cf. Theoph. p. 473, 11. - 17 cf. Theoph. p. 474, 1. - 20 - p. 772, 4 cf. Theoph. p. 476, 3.

1 παραγενέσθαι B(N). — 4 παραγενόμενον BDE παραγενομένων Α παραγενομένου RV παραγενόμενος (-άμενος M) CM. — 5 μήν om. RV. — 9 έβας. μόνη ή μήτηρ αότοῦ (om. Εἰρήνη) N. — ή μήτηρ αότοῦ om. A. ή om. B. — 12 θεραπίας ACE. — 15 ή εἰρήνη EM. — 17 έξετόφλωσαν MR. — 20. 21 τῶν έλευθ. άπειδούσης αότῆς N. — 20 τῶν έλευθερίων CERV. — 24 πεμφθεἰς AB Exc. de insid. ἀποσταλεἰς rell. λάτιον, κάκείθεν εύθὺς ἀποστείλας καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἐξευφήμησαν αὐτὸν βασιλέα. πρωΐας δὲ γενομένης, ἡ μὲν ἐν τῷ παλατίφ κατεκλείσθη, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ πάντων ἀνηγορεύθη διὰ Ταρασίου πατριάρχου.

5

[λη'. Περί Νικηφόρου.]

Μετά δὲ Εἰρήνην ἐβασίλευσε Νικηφόρος ἔτη η΄ ήμισυ. 678 Μ. δς Ελρήνην αυτίκα περιορίσας έν τη Λέσβω νήσω, Βαρδάνης δ πατρίπιος και στρατηγός των άνατολικών το έπίπλην Τούρπος άνηγορεύθη βασιλεύς ύπό των περατικών θεμάτων. «71 M. 10 δς γε πολλά τοῦτο παραιτησάμενος καὶ διαδράσαι μὴ ἰσγύσας, άλλὰ βία κατελθών έν Χουσοπόλει και περιπολήσας ήμέρας ν' καί μη δεχθείς ύπο της πόλεως ύπέστρεψε πρός τὰ Μαλάγινα. καὶ δὴ φοβηθεὶς τὸν θεὸν καὶ λογισάμενος μήπως δι' αύτοῦ γένηται σφαγή χριστιανῶν λαβών παρά 15 Νικηφόρου λόγον απαθείας απηλθε νυκτός λάθρα τοῦ λαοῦ ποδς την μονήν Ηρακλείου και παραχρημα γέγονε μοναχός. έργομένου δε αύτου διά του σταλέντος βασιλικου χελανδίου έν τη Πρώτη νήσω είς τὸ μοναστήριον αὐτοῦ, ὃ ἦν αὐτὸς προκατασκευάσας, Λυκάονές τινες άνδρες η μαλλον είπειν 20 λυκάνθρωποι έκτυφλούσιν αὐτὸν παρὰ γνώμην τοῦ βασιλέως. διὸ καὶ λύπη πολλη συσχεθεὶς πάντας μεθ' δοκων έπληροφόρει αναίτιον αὐτὸν είναι τοῦ τοιούτου τολμήματος. τεκμήριον δέ έπι τοῖς λεγομένοις και γάρ οὐδὲ φαίνεται χριστιανόν πώποτε φονεύσας η μέλος αύτοῦ παντάπασιν ἀκρω-25 τηριάσας εύσεβής υπάργων άγαν και χριστιανόφιλος πάνυ.

Έφ' ού έν τῷ τρίτω έτει τῆς βασιλείας δ τῶν Σαρακη-

7 cf. Theoph. p. 479, 8. — 7—19 cf. Theoph. p. 479, 15. — 19—22 cf. Theoph. p. 480, 16.

1 εύθὺς ABV Exc. om. rell. — 2 έξευφήμισαν ΑΕ έξεφήμησαν Β έξεφύμησαν CR. — 13 μαλάγηνα AB Exc. — 21 ό βασιλεὺς συσχεθείς Ε συσχεθείς ό βασιλεὺς LM. — 23 24 χριστιανὸν φαίνεται RV. — 24 πώποτε] ποτε R Exc. — 25 πάνυ om. B Exc. — 26 τῆς βασιλείας ABN et ut vid. Ε τῆς αὐτοῦ βασιλείας rell.

772

νῶν φύλαργος κατ' αὐτοῦ παρεγένετο ἐν τῶ 'Αμωρίω μετὰ δυνάμεως πολλής. έξήλθε δε και Νικηφόρος εν όγλω βαρεί πρός τὸ Δορύλαιον δηλοποιῶν τῷ πρωτοσυμβούλω ταῦτα. ίνα τι έπιγαίρεις ταϊς άδικίαις και ταϊς αίματεκγυσίαις τῶν άνθρώπων μη άρχούμενος είς τὰ ίδια, άλλὰ παραβαίνεις 5 δρους ἀργαίους και πατρώους; ποῖος γάρ σοι προφήτης ή διδάσκαλος θείος ταῦτα ποιείν ἐδίδαξεν; οὐγὶ Μουγούμεδ δ προφήτης σου παρήγγειλε γριστιανόν ώς άδελφόν έγειν 675 Μ. και λέγειν; μη γαο δ πάντων δημιουργός και προνοητής [άμφοτέρων] αίμασιν άνθρώπων άδίκως έκχυνομένων χαίρει, 10 μή γένοιτο. ή άργυρίου και χρυσίου και των λοιπων ύστερούμενος έξηλθες άδικήσων τούς μη άδικήσαντάς σε; καίτοι γε τὰ κάλλιστα καὶ δυσπόριστα καὶ ἡμῖν ἐπέραστα κατακόρως έχων έκ της ίερας γης και πλουσιωτάτης. ει δέ τι τῶν ημετέρων ένδεῶς έχεις, αὐτίκα παρέγομεν φιλοστοργίας 15 τρόπω. μή τοίνυν ώς άθεοι και αθάνατοι κατ' αλλήλων άντιστρατευόμεθα καί τόν κατά των άνθρώπων δαιμόνων πόλεμον έκ φθόνου και μισανθρωπίας εκμιμούμεθα, γινώσκοντες δτι μικρόν υστερον τελευτήσομεν και πρός κοιτήν άδέκαστον άπελευσόμεθα, δε άποδώσει έκάστω κατά τὰ έργα 20 αύτου. ταῦτα δ βασιλεὺς Νιχηφόρος ἀποστείλας μετὰ δώρων τινών, δ Σαρακηνός άγαθυνθείς και άνταμείψας δώρα πλείστα

¹ дроба CDER Exc. de legg. дриоба В. — 2 де от. AB. συν σχλω RV. — 3 δωφύλαιον (-εον M) BM δοφύλλαιον R δοφυλάειον Exc. — 6 σοι] σε B σου R. — 7 μουχούμεδ ABEL Exc. μουχουμέδ D μουχούμετ BMRV. — 9.10 πρου. άνθρώπων αίμασιν έχ. Exc. προν. άμφ. αίμ. άδίχως άνθρώπων έχχυν. N. In archetypo άμφοτέφων errore scriptum sprscr. νοce άνθρώπων correctisse ίδοτανίως videtur. — 10 έχχυννόμενον Α έχχυνομένοις (έχχυνν. M) N — 12 άδικήσων] άδικησαι BR et codd. quidam Exc. de legg. άδικήσαντας ABE άδικοῦντας rell. et Exc. — 15 παρέχωμεν AC παφέξομεν Exc. — 17 άντιστρατευώμεθα NV στρατευόμεθα C στρατευάριεθα R. — τῶν οm. BL. — 17.18 άνθρώπων πόλεμον δαιμόνων πόλεμον CENR άνθρώπων πόλεμον (om. δαιμόνων) V Exc. έχ δαιμόνων κατὰ άνθρ. πόλεμον L. — 18 έχμιμώμεθα V μιμώμεθα L (άναδεχόμεθα Exc.). — 19 τελευτήσωμεν ABCLMR. — 20 άπελευσώμεθα ALM. — 22 δῶρα πλείστα AB Exc. δῶρά τε πλείστα rell.

καὶ θαυμάσια μετ' εἰρήνης ὑπέστρεψε τὴν Νικηφόρου σύνεσιν καὶ φροίνησιν ὑπερθαυμάσας.

Τῆς δὲ Εἰρήνης τελευτησάσης ἐν τῆ ἐξορία, μετεκόμισε τό σώμα αύτης Νικηφόρος δ βασιλεύς έν τη μονή, ην αύτη 5 ώποδόμησεν έν τη Πριγκήπω νήσω. σφόδρα γὰρ εὐσεβὴς καί φιλάρετος ούσα πολλά μέν ξενοδογεία και γηροκομεία καί μοναστήρια κατεσκεύασε καί φόρων κουφισμούς και άλλα τινὰ πλεῖστα καὶ διάφορα καὶ ἀναρίθμητα κατορθώματα πεποίηχεν είς παραμυθίαν χαι άνάπαυσιν των πενομένων. Ταρασίου δε τοῦ πατριάργου τελευτήσαντος, καὶ Νικη-676 M. 10 φόρου τοῦ ἀπὸ ἀσηκρητῶν γειροτονηθέντος, Θεόδωρος ὁ ἡγούμενος των Στουδίου και Ίωσηφ δ άδελφός αύτου και Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπος ἅμα Πλάτωνι τῷ ἐγκλειστῷ καὶ τοῖς λοιποῖς αὐτῶν μοναγοῖς τῆς κοινωνίας ἀπέστησαν Νικηφόρου 15 διὰ Ἰωσήφ τὸν στεφανώσαντα παρανόμως Κωνσταντίνον καὶ ύπ' αύτοῦ δεγθέντος είς ίερωσύνην. δ δὲ βασιλεὺς κατ' αὐτῶν σύνοδον ἐπισκόπων συγκροτήσας εἰς ἐξορίαν αὐτοὺς έξέπεμψεν. είτα κατὰ Βουλγάρων έπιστρατεύσας ένίκησεν αύτούς κατά κράτος, ώστε καί την λεγομένην αύλην τοῦ 20 άργηγοῦ αὐτῶν Κρούμνου πυρπολησαι. ἐκείνου δὲ δηλώσαντος παρακλήσεως λόγους ικανούσθω σοι, δ βασιλεύ και τῆς νίκης ἐπώνυμε, ἕως τούτου. ἰδού νὰο λίαν νενίκηκας

3-5 cf. Theoph. p. 480, 6. - 5-9 Theostericti vita Nicetae cp. 30. - 10-18 cf. Theoph. p. 484, 19. - 18-p. 775, 12 cf. Theoph. p. 490, 26.

8 τῆς δὲ εἰρήνης AB τῆς δὲ εἰρ. τῆς βασιλίδος CEL τῆς δὲ εἰρ. τῆς βασιλίσσης N τῆς δὲ βασιλίδος εἰρ. V τῆς δὲ βασιλίσσης εἰρ. R. — 4 ῆν] ῆ Ε ἡ D ῆ CM ἡ A. — αὐτῆ ABR. — 5 τῆ οm. CEM et recc. plerique, post Πριγχήπφ ins. V. — πρινχήπφ AM πριγχίπφ D. — νήσφ om. E. — 11 ἀπὸ ἀσικριτῶν C ἀποαδσιασηχριτῶν Ε ἀποσιχριτῶν M ἀπὸ σεκριτῶν R ἀποασηχρῆτις V προασηχριτῶν Β ἀσικρίτου A. — 12 αὐτοῦ, ὁ καὶ θεσσ. ἐπ. Β αὐτοῦ, ἐπίσχοπος θεσσ. N. — 13 ἐγχληστῷ A ἐγχλείστφ BELV ἐγχλίστῷ M. — 16 δεχθέντα B. — 16. 17 σύνοδον κατ' αὐτῶν ἐπισχόπων A σύνοδον ἐπισκ. κατ' αὐτῶν N κατ' αὐτῶν σύνοδον (om. ἐπισκόπων) L. — 21 ὦ on. N. — νενίχημας ENRV Theoph. ἐνίμησας ABCL. ήμας, ού προσήματο παντελώς της ειρήνης τα δήματα δια πολλήν απληστίαν. έφ' οίς γαλεπήνας δ βάρβαρος τὰς τῆς χώρας είσόδους και έξόδους περιπεφραγμένας όχυρώμασι ξυλίνοις πέμψας κατησφαλίσατο, και μεθ' ήμέρας β' συναθροίσας λαόν άπειρον και κατά της του βασιλέως σκηνής 5 έπελθών άναιρει τουτον και πάντας τους σύν αύτῷ μεγιστάνας καί ἄργοντας τῶν θεμάτων καί στρατόπεδον άναοίθμητον. την δε Νικηφόρου κεφαλην εκκόψας και επί ξύλου πρεμάσας ήμέρας τινάς, είθ' ούτω γυμνώσας το όστουν καί περιαργυρώσας έξωθεν έκέλευσε πίνειν είς αύτην τούς 10 άρχοντας τῶν Βουλγάρων έγκαυχώμενος κατὰ τοῦ ἀπληστευθέντος και την ειρήνην μη θελήσαντος. όθεν ή γραφή 677 Μ. προασφαλιζομένη τόν τοιούτον φάσκει μή απληστεύου, ότι δι' απληστίαν πολλοί έτελεύτησαν. δ δὲ προσέχων ζωήν προσθήσει. και πολλούς απώλεσε το χρυσίον και καρδίας 15 βασιλέων έξέπλινεν. πόσοι γάρ τοῦ πλείονος ἐπιθυμοῦντες τοῦ παντὸς ἐξέπεσον, καὶ τὰ περιττὰ συναγαγόντες ἀπώλεσαν είκότως καί τὰ όλίγα καὶ ἀναγκαΐα, καὶ τοὺς νενομισμένους δρους ύπερβάντες και των μετρίων έγυμνώθησαν. όθεν ουν γρή περικόπτειν έμφρόνως τὰ περιττά, ίνα καλῶς έν τοῖς 20 άναγκαίοις πλουτῶμεν. οὐ γὰρ τὸ πλοῦτον ἔχειν, ἀλλὰ τὸ μή δεΐσθαι πλούτου πλοῦτός έστι μέγιστος. τον δέ γε τρόπον τῆς τοῦ βασιλέως σφαγῆς οὐδεὶς τῶν περισωθέντων σαφῶς διηγήσατο. πλην έφασάν τινες των ακριβεστέρων, ότι πεσόντα γριστιανοί τουτον έπέτρωσαν ώς αίτιον της τούτων 25 πανωλεθυίας. δ δε υίος αύτοῦ Σταυράπιος πληγωθείς καιρίως κατά τοῦ δεξιοῦ μηροῦ καὶ μόγις έξελθών τῆς μάγης φορείω την πόλιν κατέλαβεν.

13 Sir. 37, 29; 31. — 15 Sir. 8, 2. — 22—26 cf. Theoph. p. 491, 24. — 26—28 cf. Theoph. p. 492, 2.

6 ὑπελθών Β ἀπελθών Ν ἐπανελθών Α. — 13 φάσκει ΑΒ ἕλεγεν RV φησίν L φησίν post ἀπληστεύου ins. N om. CE. — 17 έξέπεσαν CER. — 21 γὰς τὸν πλοῦτον AC et recc. quidam. — 24 ἔφησάν Β ἔφθασάν CM. — 26 πανολεθρίας CEM.

[λθ'. Περί Σταυρακίου.]

Μετὰ δὲ Νικηφόρον ἐβασίλευσε Σταυράκιος υίδς αὐτοῦ ἔτος α΄ μῆνας β΄. ὡς ἐν τῷ παλατίω κείμενος διὰ τὴν πληγὴν τοῦ μηροῦ καὶ ἀνορθοῦσθαι μὴ δυνάμενος ἀπρόϊτος 678 M 5 ἦν καὶ ἀφανὴς τοῖς ἔξω τοῦ παλατίου. κἀντεῦθεν Μιχαὴλ ὡ γαμβρὸς αὐτοῦ καὶ κουροπαλάτης ἐξαίφνης ἀναγορεύεται βασιλεὺς ἐν τῷ ίππικῷ παρὰ τῆς συγκλήτου καὶ τῶν ταγμάτων ὡς ἤδη ἀπεγνωσμένου τοῦ Σταυρακίου διὰ τὴν χρόνιον ἀρρωστίαν. ὅπερ μαθὰν Σταυράκιος καὶ τὸ μοναδικὸν αὐτίκα 10 σχῆμα σὺν τῆ γυναικὶ αὐτοῦ Θεοφανῷ περιθέμενος εἰς τὰ Βρακὰ λεγόμενον μοναστήριον ἐτελεύτησεν.

[μ΄. Περί Μιχαήλ τοῦ χουροπαλάτου.]

Μετὰ δὲ Σταυράκιον ἐβασίλευσε Μιχαήλ γαμβρός αὐτοῦ ἕτος α΄ μῆνας ϑ΄. ὅς εἰς πάντα μὲν χρηστὸς ἦν καὶ ἐπι-15 εικής, εἰς δὲ τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν ἀκυβέρνητος παντελῶς ὑπῆρχε καὶ δεδουλωμένος ματαίων ἀνθρώπων βου-679 Μ. λαῖς καὶ ἀπειροπολέμων. ὅθεν ἐπιστρατεύσας κατὰ Βουλγάρων καὶ μετὰ μεγάλης ῆττης ὑποστρέψας, ἀναγορεύεται Λέων δ πατρίκιος καὶ στρατηγός τῶν ἀνατολικῶν ὑπό τοῦ 20 λαοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ τριβουναλίω. καὶ δὴ τοῦτο Μιχαὴι ἀκούσας καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις ἀμφιασάμενος καὶ λόγον ἀπαθείας αἰτησάμενος εἰς τὸ πλησίον τῆς πόλεως νησίον περιορίζεται, ἐν ῷ καὶ ἐτελεύτησεν.

3-5 cf. Theoph. p. 495, 15. - 5-11 cf. Theoph. p. 493, 21. - 14-17 cf. Theoph. p. 499, 31. - 17-23 cf. Theoph. p. 502, 1.

2 ό vido DLRV. — 8 καὶ μῆνας ALMR. — 6 κοφοπαλάτης ACDE Exc. de insid. — 9 μοναχικὸν BR. — 10 εἰς τάβφακα A εἰς τὰ ἑβφαϊκὰ G Theoph. εἰς τὰ σταυφαικὰ recc. quidam εἰς τὰ σταυφικὰ recc. alii. — 13 ὁ γαμβοὸς AERV. — 14 ἐν καὶ μῆνας AR. — πάντας GM. — 16 ὑπῆφχε παντελῶς A ὑπῆφχε om. L. — 21 γυναιξὶ ABR. — 22 καὶ λόγον ἀπαθείας αἰτησάμενος ABV om. rell.

XPONIKON

[μα'. Περὶ Λέοντος τοῦ Ἀρμένη.]

Μετά δε Μιγαήλ έβασίλευσε Λέων δ 'Αρμένης και παραβάτης δστερον άναφανείς έτη ζ΄ μηνας ε΄. μετά γάρ δύο γρόνους άποστατήσας πρός την ασέβειαν ώσπερ και Σαούλ έξώπειλεν. παι γαο πάπεινος δύο έτη βασιλεύσας έννόμως, 5 είτα παρατραπείς και της θείας γάριτος γυμνωθείς και πονηρώ πνεύματι παραδοθείς κατά τοῦ εὐεργέτου Δαυίδ έξωπλίσθη και τας των ιερέων ειργάσατο μιαιφονίας ώσαύτως και δ δύστηνος δύτος και άντιθεος μετά δύο έτη κατὰ τῆς εὐσεβείας μανείς και λυσσήσας και τὸν στέψαντα 10 αὐτὸν Ξεῖον Νικηφόρον έξορίσας καὶ Θεόδοτον πατριάργην δηθεν αντιγειροτονήσας, άλογον άνδρα, μαλλον δε ανδράποδον και άφωνότερον των ίγθύων και μηδέν πλέον της άσεβείας ἐπιστάμενον, διωγμόν άσπονδον κατά τῆς ἐκκλησίας 680 Μ. άνερρίπισεν. εί οὖν χρή Παῦλον ἐπὶ φαύλων θαυμάζειν 15 μετάθεσιν, τοῦτον δη μαλλον και τοὺς ἀμφ' αὐτὸν η Γαλάτας θαυμάσεται λίαν ούτω ταγέως μετατιθεμένους άπδ τοῦ καλέσαντος αὐτοὺς ἐν γάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον. δ ούκ έστιν άλλο εί μή πρός το παροργίσαι τον θεόν και την θείαν όργην έπισπάσασθαι, και γοῦν ὤφθη 20 681 Μ. τηνικαῦτα κομήτης έν σχήματι δύο λαμπρῶν σεληνῶν ένωθέντων και πάλιν διαιρεθέντων είς διάφορα σγήματα, ώς και είς ακεφάλου διάπλασιν ανδρός τυπωθηναι, ὅπερ την άκεφαλον κεφαλήν τῶν μετὰ ταῦτα στασιασάντων κατὰ τῶν γριστιανών καί τὸν μάταιον Θωμαν κεφαλήν καὶ ἀργηγὸν 25

15 Gal. 1, 6. - 20-23 cf. Theoph. p. 499, 6.

2 άφμένιος AV. — ό καὶ παραβάτης BV ό πατρίκιος καὶ παραβάτης R. — 3 καὶ μῆνας ALRV. — 10 λυττήσας NV. — 11 καὶ θεόδοτον AB καὶ om. rell. — 11. 12 δῆθεν πατριάρχην CRV. — 12 ἄνδρα ἄλογον R ἄνδρα ἀλογώτατον V. — 13 καὶ ante μηθὲν om. N. — 15 Παῦλον] φαύλων R. — ἐπὶ φαύλων BERV et D m. 1 ἐπὶ φαῦλον CM et D m. 2 ἐπιφαῦλον L ἐπιφαύλον A. — 21 κομίτης ἀστὴρ LV. — σελήνων AR (σεληνίων Theoph.). — 24 τῶν om. RV. — 25 καὶ τὸν — p. 778, 1 χριστιανῶν om. AM. τῆς ἐκ τῶν ἄλλων χριστιανῶν διαιρέσεως ἐσχηκότων προεμήνυεν. καὶ μέντοι καὶ σεισμοὶ φοβεροί τε καὶ ἐπάλληλοι καὶ λιμοὶ καὶ αὐχμοὶ καὶ ἀέρος φλογώσεις γεγόνασιν, καὶ στάσεις ἐμφύλιοι κατὰ πᾶσαν χώραν καὶ πόλιν ἐκ τῶν ἡμε-5 ρῶν ἀρξάμενοι τοῦ θεοστυγοῦς καὶ ἀλάστορος, μέχρι πολλοῦ τὸ δεινὸν τῆς ἐμφυλίου συμφορᾶς ἐπικρατῆσαι συμβέβηκε νόσημα.

Τοίνυν έκμιμούμενος τὸν πάλαι τῆς μυσαρᾶς ταύτης αίρέσεως ἀρχηγόν δμώνυμον αὐτοῦ καὶ δμότροπον ἤρξατο 10 της αύτης έγεσθαι δυστροπίας, είτα συμμάχους και συμμύστας κατά της εύσεβείας έκζητήσας εύρεν Ίωάννην τον λεγόμενον Γραμματικόν, μαλλον δε Ίαννην άλλον η Σίμωνα έπί τε λεκανομαντείαις καὶ φαρμακείαις καὶ αἰσχρουργίαις διαβεβοημένον, και έτέρους τινάς Ίαννίτας και Ίαμβρίτας 15 και Σιμωνίτας δμόφουνας και πάσης κακίας πεπληρωμένους. ούς δή και παρ' έαυτῷ κατέχων έν τῷ παλατίω προσκαλειται Νικηφόρον τὸν ἀοίδιμον πατριάρχην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ προύγοντας έπισκόπους τε καί διδασκάλους ένώπιον της συγπλήτου καί φησιν ιστέον ως ανέστησαν τινες λέγοντες 682 Μ. 20 μή δείν προσκυνείσθαι τάς είκόνας, ούς εί βούλεσθε παραστήναι καί διαλεγθήναι περί τούτων έκδηλότερον το άληθές φανήσεται. πρός δν δ θείος Νικηφόρος ούδεν απεκρίνατο, έφη δε πρός τούς παρισταμένους μεγιστάνας είπατέ μοι, τό μή δν δύναται πεσείν των δε τη άσαφεία της πεύσεως

4 στάσεις (στάσις A) έμφύλιοι ABE στάσεις (στάσις quidam) έμφυλίων R στάσις έμφύλιος rell. (περὶ στάσεων έμφυλίων etiam mg. V). — πόλιν καὶ χώραν BR. — 6 τὸ δεινὸν usque ad p. 780, 10 εὐσεβείας uno folio interciso om. C. — έμφυλίας R om. B. — 9 αὐτῷ N. — 10 αὐτῆς] αὐτοῦ BRV. — 11 ἰαννὴν ABDR Ιωάννην G ἰῶ M. — 13 λεκανομαντίαις ALMR. — καὶ φαρμακείαις om. N. — 24 ἀσαφεία (-ία A) ABV Theost. ἀσφαλεία (-ία E) rell. — πεύσεως ABLV Theost. πίστεως rell.

²⁻⁷ cf. Epist. ad Theophilum cp. 24 Migne Tom. 95, 376 D. - 8-12 Theostericti vita Nicetae cp. 31. - 23-p. 779, 6 Theoster. ib. cp. 33.

XPONIKON

άπορηθέντων και μηδεν άποκριθέντων, ήρετο πάλιν δ πατριάρχης έπεσον έπι Λέοντος και Κωνσταντίνου των Ισαύρων αί αγιαι είκόνες ή ού; των δε κατανευσάντων και το ναι προσειπόντων ούκοῦν ίσταντο πάντως, ἔφη, καὶ ἦσαν, καὶ άργαϊκόν αύτῶν τὸ ἀναστήλωμα. τὸ γὰρ μὴ ὂν μηδὲ ίστά- 5 μενον πῶς είναι δύναται ἢ πεσεῖν; είτα και τῶν ἄλλων έπισκόπων τοιαῦτά τινα προτεινάντων εἰς ἀνατροπὴν τῆς αίρέσεως δ ίερος Εύθύμιος Σάρδης παροησιασάμενος λέγει. πρόσεγε, βασιλεῦ, τοῖς δι' ἐπιτομῆς ἑηθησομένοις. ἀφ' οὖ Χριστός ήλθεν έπι της γης μέγοι νυν όπταπόσια παρηλθον 10 έτη καὶ πανταγοῦ σκιαγραφεῖται Χριστὸς καὶ ἐν εἰκόνι προσκυνείται. ποΐος οὖν αὐθάδης τολμήσειε τὴν τοσούτων γρόνων αποστολικήν τε και πατρικήν παράδοσιν αθετήσαι η μετασαλεῦσαι; μάλιστα τοῦ ἀποστόλου λέγοντος ἄρα οὖν. άδελφοί, στήμετε και κρατείτε τας παραδόσεις, ας έδιδάγθητε 15 είτε διὰ λόγου είτε δι' έπιστολής ήμῶν. κἂν ἄγγελος έξ ούρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω. μεθ' δν άπεκρίθη και Θεόδωρος δ ζηλωτής και θερμός της δοθοδοξίας πρόμαχος και των Στουδίου ηγούμενος λέγων μή παρασάλευε, βασιλεύ, κατάστασιν έκκλησιαστικήν. είσηκε 20 γάρ δ απόστολος και ούς μέν έθετο δ θεός έν τη έκκλησία, 683 Μ. πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον ποιμένας καί διδασκάλους. ούκ είπε βασιλεῖς. σοὶ μὲν γὰρ ή πολιτική κατάστασις έπιστεύθη και το στρατόπεδον. τούτων φρόντιζε και την έκκλησίαν έασον ποιμέσι και διδασκάλοις κατά τον 25 **Φεΐον λόγον.** εί δε μή βούλει τούτοις προσέγειν είνεκα της

6-p. 780, 3 Theostericti vita Nicetae cp. 35. - 14 2. Thess. 2, 15. - 16 Gal. 1, 8. - 21 Ephes. 4, 11.

1 άπος. καὶ μηδὲν οπ. Β. — ἀποςιθέντων Α ἀποςοηθέντων D. — 7 τοιαῦτά τινα ABV τινα οπ. rell. — 8 σάςδεων BV. — 10 παςῆλθον ἔτη AB ἔτη παςῆλθον rell. — 14 ἀςα BMV. — 15 ἐδιδάχθητε AB Theost. παςελάβετε N καὶ παςελάβετε EL ἐλάβετε RV. — 16 ἡμῶν οπ. RV. — 25 καὶ τὴν] τὴν δὲ Ν. — 26 είνεκα ELV Theost. εἰ ἕνεκα Ν ἕνεκα AB καὶ είναι μετὰ R. πίστεως ήμῶν, κἂν ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ κατελθῶν βουληθείη παρατρέψαι ήμᾶς, οὐκ ἀκουσόμεθα αὐτοῦ, μήτι γε σοῦ, βασιλεῦ. ὁ δὲ τύραννος ἀκούσας ταῦτα καὶ ὑπερζέσας τῷ θυμῷ καὶ λεόντειον ὁ πιθήκειος βρύξας καὶ πάντας μεθ' 5 ὅβρεως ἀπελάσας καὶ τὸν Θεόδωρον ἐξορίσας, εἶθ' οῦτω καὶ τὸν μέγαν Νικηφόρον τῆς πόλεως ἐξεώσας καὶ περιορίσας ἀντιχειροτονεῖ τὸν ἀπὸ σπαθαρίων Θεόδοτον τὸ ἐπίκλην Κασσιτερᾶν καὶ τῆς θυμέλης τὴν προσηγορίαν ἐπειλημμένον. καὶ οῦτως ὁ ἀλιτήριος καὶ θηριότροπος μᾶλλον ἢ θηριώ-10 νυμος ἐπαρθείς κατὰ τῆς εὐσεβείας μειζόνως ἐδίωκε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ καὶ ἐπόρθει σφόδρα σφόδρα, μέχρις οἑ τοῦτον ἐνδίκως ἡ θεία δίκη μετῆλθεν.

Οδ την κακίστην γένεσιν καὶ μοχθηφίαν καὶ θεοστυγη προαίφεσιν καὶ δυσσέβειαν καὶ μέν γε καὶ την χαλεπην τοῦ 15 βίου καταστροφην δ θεσπέσιος Νικηφόφος διαφφήδην στηλιτεύων φάσκει· παφοφῷ θεός, καὶ ἦφξε καθ' ἡμῶν ἄνθφωπος, οὐκ οἶδα εἰ ἄνθφωπον χφη λέγειν, ἀλλὰ μη θηφίον καὶ τῶν θηφίων ἀγριώτεφόν τε καὶ πικφότεφον. τί γὰφ τῆς συμφοφᾶς ταύτης ἐλεεινότεφον καὶ τῆς δυστυχίας ἀθλιώτεφον; 20 ἡλίκον κακόν εἰς την βασίλειον ἀρχην εἰσεκώμασεν, διφυής μὲν τὸ γένος καὶ μιξοβάφβαφος, πολυειδης δὲ τὸν τφόπον καὶ ἀνελεύθεφος καὶ την γνώμην ἀστάθεφος. τὸ μὲν οὖν πφοσεχῶς αὐτῷ ὑπηφημένον καὶ πολλοῖς γνώφιμον ἐκ τῆς 'Αφμενίων ὡφμᾶτο γῆς, ὅθεν εἰπεῖν τὸ δύστφοπον καὶ κακό-

3-8 Theostericti vita Nicetae cp. 36; 37. — 15 Hunc Nicephori locum in editis eius operibus non inveni.

2 άχουσώμεθα AGN. — μήτοι γε AMR. — 4 λεόντιον ABLMV. — πιθήκιος BELN πιθικός Α πιθήνιος R. — 8 κασσιτερᾶν (-ἀν B) ABN κασσιτηρᾶν rell. — 11 σφόδρα σφόδρα ABDEL αὐτὴν σφόδρα V σφόδρα CMR. — 14 μέν γε καὶ τὴν AB μέν γε τὴν CELN μέν τοι γε τὴν V μέντοι καὶ (οm. τὴν) R. — 17 λέγειν χρή CRV. — 18 πικρότερόν τε καὶ ἀγριώτερον A ἀπανθρωπότερόν τε καὶ ἀγριώτερον B. — 20 εἰξ βασίλειον B εἰς τὴν βασιλείαν Α (om. in utroque ἀρχὴν). — εἰσεκόμασεν CLRV εἰσεκόμισεν (-ησεν M) AN. ηθες, τὸ δὲ ὡς πορρωτάτω καὶ παλαιὸν τυγγάνον, καθὰ 684 Μ. τών πρεσβυτέρων έξιστορούσι τινες, οι τα έχείνου χαι των έπείνου πατέρων έπ πολλοῦ παραδοθέντα ισασιν, ούδε έντεῦθεν καθαρῶς ποθεν ἐκπεφυκέναι, εἴπερ ἐκ τῆς Ἀσσυρίων **Ου**λής κακίστην παραφυάδα έκδῦναι, έξ ών το πατρώον 5 έπεφήμιζεν αίμα. κατηγθαι γάρ έκ των Σεναγειρίμ παίδων, δς δή των Άσσυρίων ήρξε ποτε και ύπο των φύντων καιρίαν την πληγην έδέδεκτο. και γάρ οίγε φονίας δεξιάς τῷ γεννήτορι ἐπανετείναντο τῷ πατρώω λύθρω ἐμμολυνόμενοι, αυτόγειρές τε της σφαγής του τεκόντος γενόμενοι 10 αὐτίκα πρός τοῖς χωρίοις τῶν Άρμενίων φυγάδες ὀχούμενοι άνασώζονται. τούτου δή τοῦ πατροφόνου σπόρου κατὰ τήν ήμετέραν γενεάν πικρώς τηρηθείς και παραβιαστήσας άνδροπτόνος παρπός ούκ οίδ' όθεν 'Ρωμαίων τοῦτο πατακριθέντων το δεινον έκεκλήρωτο. ός είς τόδε το φώς, οίς οίδεν 15 δ άνασγόμενος πρίμασιν, προαγθείς πονηροῖς και όλεθρίοις έντρέφεται καί συναύξεται ήθεσί τε καί πράξεσιν. έκ τῆς 'Ασσυρίων γοῦν λεαίνης και τῆς 'Αρμενίας παρδάλεως έτεροθαλές σύνθετόν τε και άλλόκοτον τίγριδος είδος έκ νόθου και κιβδήλου έξέφυ γονης, 'Αρμένιον η 'Ασσύριον είδεγθες 20 τέρας, και λέων μεν την προσηγορίαν, λέοντος δε το μεν άρπαπτικόν είς το άσφαλές κεπτημένος, το δε έλευθέριον ούδαμῶς προϊέμενος, γαμαιλέων δὲ ῶσπερ οὖν τὸ είδος οῦτω

4 хадацо́с Е R. — по́дет С R поде́т NV от. В. — ἀσυςίων CDG. — 6 ἐπευφήμιζεν V ἐπευφήμιζον R. — σεναχειςίμ L σεναχιςίμ C σεναχεςίμ E σεναχηςείμ BRV σενναχειςείμ (-ςίμ M) AN. — 7 ἀσυςίων CD item v. 18. — 8 ἐδέξατο BL. — φονείας (φων. M) BM φονώσας V. — 9 πατςώφ ABC πατοφάδω EM πατοςοίώφ DV sed in V o in lit. πατςωφάφ ABC. — 11. ἀχούμενοι RV οἰχούμενοι B ὀχόμενοι M ὡχόμενοι (ὡχ. C) CDE οἰχόμενοι A. — 12 τυῦτο N. — δὲ CRV. — 13 πικοὸς BM. — ἀνδιοφόνος A ἀνδιοπτοφόνος G ἀνδιοφοκτόνος R om. LN. — 14 κατακιδιθέντων AB κατακιδιθέν rell. — 15 δς] οἶς AE. — 17 αὐξεται AB συνανλίζεται C. — πράγμασι RV. — 19 τε] τι AB. — 20 έξέφυεν ὑς ἀρμένιος ἢ ἀσσύριος εἰδεχθέστερος R. — ἀφμενίων ἢ ἀσσυρίων AL. — εἰδεχθὲς τέρως B εἰδεχθεστέρως rell. — 21 τὸ μὲν om. V μὲν om. R. δή και τῆς ψυχῆς τὸ ποινμοφου διὰ τὸ τοῦ γένους ὅπουλόν
τε και ῦφαλου, ἐξ ῶν ἐμεγαλαύχει τῆς δυστροπίας και τοῦ
δόλου τὸ κεκουμμένου και ἀνεξαγόρευτου. και γὰρ ἐμηχανᾶτο λαυθάνειν τὸ ἐνδόμυχου τῆς γνώμης σκοτεινὸν και
παλίμβολου και πρὸς τὸ βιάπτου ἐπιρρεπές, και πως ἦν
ἐππεπονημένου αὐτῷ και ἐπιτετηδευμένου μήποτε συμφωνή685 Μ σειν καρδίαν τοῖς χείλεσιν, ὡς ἕτερα μèν ἐκμελετᾶν κατὰ
νοῦν, ἄλλα δὲ προφέρειν ἐν στόματι. ἐπὶ τοσοῦτου γὰρ
ἀφιλοθείας και πονηρίας ἐξώκειλεν ὁ βίος αὐτοῦ, ὥστε καὶ
10 δυσφορώτατον καὶ δυσκατάληπτον αὐτοῦ τὴν δαιμονιώδη

Έπει ούν τῆς βασιλείου ἀρχῆς μαλλον δὲ τυραννίδος δεοῦ συγχωρήσει λαβόμενος κατὰ τῆς ἀμωμήτου πίστεως δλον ἐκχέει τὸν θυμὸν καὶ τὸν δόλον, καὶ ἁμιλλᾶται κατὰ 15 πάντα τὸν πρὸ αὐτοῦ δυσσεβῆ Κοπρώνυμον καὶ ὡσαύτως μιαροῖς τισι καὶ παμπονήροις ἀνθρώποις τὸ πῶν τῆς ζωῆς καταπιστεύει ἀσελγέσι τε καὶ ἐπὶ βίου αἰσχρότησι βεβοημένοις καὶ κατεφθαρμένοις τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα γόησι καὶ φαρμακοῖς καὶ λαοπλάνοις καὶ πῶν είδος κακίας ἀσκή-20 σασι καὶ ὡπαξαπλῶς τὴν χριστιανῶν ἡρνημένοις θεοσέβειαν, καὶ δὴ τούτοις ἀσπασίως εἰσοικίζεται καὶ περιπτύσσεται καὶ ὑποκύπτει ταῖς ματαίαις αὐτῶν καὶ ψυχοφθόροις διδαχαῖς καὶ μυήσεσιν, καὶ οἶα τῆς ὡμαρτίας ἀνδράποδον ἐξανδραποδίζεται καὶ τῷ ἀγκίστρω τῆς ἀπάτης καὶ παρανομίας δε-26 λεασθεὶς ὁ παράπαιστος δεινῶς περιπείρεται. τρία γὰρ αὐτῷ

1 δη Β δὲ Α om. rell. — 3 δόλου] λόγου BM. — 4 ἐνδομυχοῦν LRV. — 5 παλίμβουλου V ἀπαλίμβολου Β. — βλάπτων CE βλάπτειν MV βλέπειν L. — πῶς D et recc. quidam ὅπως V. — 6 συμφωνήσειν BLV συμφωνήσειν CE συμφωνήσει (-ση AB) ANR. — 7 παςδία NR. — ἐπμελετῶν AB μελετῶν rell. — 8 πρὸς φέρειν AM προσφέρων R. — ἐν τῶ στόματι RV. — 11 τοῖς] αὐτοῖς CER. — γενέσθαι AR. — 17 αἰσχρότησι ABV αἰσχρότητι rell. — διαβεβοημένοις B et recc. quidam. — 19 ἀσπήσαντας ABE ἀσπήσαντες R. — 21 τούτους NR. — 22 ταῖς ματαίοις B τοῖς ματαίοις CR. — 23 ἀνδραποδίζεται LR. — 25 παφάπεστος CRV παράπταιστος LN. προύθηκαν τὰ ύπεσχημένα, τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀρθοδόξου πίστεως ήμῶν την ἄρνησιν, τῶν θείων εἰκόνων την καθαίοεσιν. τῶν εὐσεβούντων την δίωξιν. και οῦτως εἰς ἄκρον εύημερίας έλάσεις, φησίν, ώς και έπι πλεΐστον και μήκιστον γρόνον την παρούσαν ζωήν, εί και τις άλλος, διανύσαι. 5 ταύταις ούν και ταῖς τοιαύταις όλεθρίοις ἀπάταις φενακισθείς δ ματαιόφοων και κτηνώδης και καθάπεο ην είδενθης και δυσέντευκτος και την θέαν αισγρότερος (ει γάρ και λεόντειον τούνομα πιθήχειον τὸ βλεπόμενον) γίνεται φαυ- 686 Μ. λότερος τον τρόπον. σοβαρώτερος το ήθος, θηριωδέστερος 10 την γνώμην, άτιθασσος την δομήν, άκάθεκτος και άνυπόστατος και άλογιστότερός τε και έμβριθέστερος και τυραννικώτερος. άναπτερωθείς γάρ δ δείλαιος και ταλαίπωρος τῆ ψευδομαντεία και βουλή των άλιτηρίων έκείνων ούτως έπανατείνεται κατά Χριστού τον πόλεμον. και πρώτον μέν 15 κινεί κατά των ίερων δογμάτων ήμων την θεομάγον γλωσσαν, έπειτα δε ζηλοί κάνταῦθα τον δυσσεβέστατον Κωνσταντίνον και δμοίως άθροίσας πονηρόν τε και άγυρτώδες έργαστήριον, μαλλον δε ίουδαϊχόν συνέδριον, οδ και σύνεδρος και πρόεδρος δ έξάγιστος γενόμενος, δραται πάλιν έν ναῷ 20 πυρίου το βδέλυγμα της έρημώσεως, και άνοίνεται στόμα λαλοῦν μεγάλα κατὰ τῆς δόξης κυρίου και κατὰ τῆς Θείας οίκονομίας μεγαλορημονοῦν καὶ ἀλαζονευόμενον. καὶ οῦτως δ δεύτερος Καϊάφας μετά τῆς γριστομάγου σπείρας ἐπείνης

20 Dan. 12, 11. - 21 Dan. 7, 8; 20.

1 άκριβοῦς καὶ (καὶ οm. CEN) ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν ACELN ἀκριβοῦς π. ἡμ. καὶ ὀρθοδόξου R ἀληθοῦς καὶ ἀκριβοῦς ὀρθοδόξου π. ἡμ. V ὀρθοδόξου καὶ ἀκριβοῦς π. ἡμ. B. — 6 ὀλεθρίαις AM. — 9 λεόντιον ACELMV. — τὸ ὄνομα Ν. πιθήμιον ABCLV πυθίκησν Μ. — 12 καὶ ante ἀλογιστότερος om. BLNV. — τε om. R. — 14 βουλῆ ABV ὑποβολὴ L ἐπι βουλῆ rell. — 15 κατὰ Χριστοῦ] καὶ ταχὺ CR καὶ ταχύνει V. — 16 In verbo ἰερῶν desinit cod. B. — 17 δὲ καὶ ζηλοῖ Α. — 19 οῦ AN ὡ EL δ C ὁ RV. — 20 πρόεδρος — οἶκῷ p. 786, 14 om. E uno folio interciso. — 21 ἀνοίγεται πάλιν στόμα Α.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

50

πολλά και μάταια κατά τῆς ἀληθείας κενολογήσας καθαιφεϊ πᾶσαν ίεφὰν τῆς ἐκκλησιαστικῆς [†]ἀναστήλωσιν μίσει τῷ εἰς Χφιστὸν και τοὺς αὐτοῦ θεφάποντας, ἐπειδὴ βαφὺς ἦν αὐτῷ Χφιστὸς και ἐν εἰκόσι βλεπόμενος και ἐπι μνήμης φεφόμενος 5 και οί τούτου φίλοι τε και δοῦλοι.

Διό δή και άνοηταίνων κατεφλυάρει πασαν εικονικήν άναστήλωσιν απόβλητον είναι τη θεία γραφή και λίαν άγνώριστον. τι ούν πρός ταύτα φήσειέ τις; ότι σοφία μωρού άδιεξέταστοι λόγοι, καί δ μωρός μωρά λαλήσει. άμαθής γάρ 10 σφόδρα καὶ ληρώδης ὑπάρχων οὐκ ἤδει πάντως τὰ χρυσότευπτα έπεινα χερουβίμ, απερ δ ίεροφάντης Μωϋσής Θεού 687 Μ. προστεταχότος έτεκτήνατο, και ή παλαιά και έννομος σκηνή καθύπερθεν τῆς κιβωτοῦ ἔφερεν, ὰ δὴ οὐ παρὰ Ἰουδαίοις μόνον δεδόξαστο, άλλα και της χάριτος δ κήρυξ χερουβίμ 15 δόξης αποκαλεί σαφῶς ήτοι τὰ δεδοξασμένα. ἕτι μὴν καί όσα ή Σολομῶντος κατεσκεύασε σοφία, τῷ θεσπεσίω Ἰεζεκιήλ ώπται, καί εί τι τοιούτον κατά τάς ίερας βίβλους ίστόρηται και τετίμηται, άπες ού πέφρικεν δ βέβηλος έν ειδώλων μοίρα θείναι, ως άθετείν μαλλον ή προσίεσθαι τὰς θεοπνεύστους 20 γραφάς προελόμενος. έξ ῶν λοιπόν καὶ Ἰουδαίων ἀπιστότερος και άγνωμονέστερος εικότως νομισθείη σύν τοις δμόφροσιν αύτοῦ. ἄξια γὰρ ὡς ἀληθῶς τῆς ἑαυτῶν βδελυρίας άπιστίας τε καὶ ἀλογίας φρονήσαντες καὶ ἐκφωνήσαντες. καὶ γάρ τῶ Χριστῶ κάνταῦθα προφανῶς ἀπομάχονται, ὃς λαβών

8 Sir. 21, 18. — 9 Jes. 32, 6. — 14 Hebr. 9, 5.

1 надайды ACLR. — 2 түз ённіңдиатия ACD түз ёнкіңдіад M түз ённіңдиатия нататата диятая R ённіңдиатия V. — µидутду гіз хилта и илейтан хилтата и илейтаятия V. — 4 гіндан AV гіндан геш. — федингод СV ённфедингод R = 4 гіндан AV гіндан геш. — федингод CV ённфедингод Rёдхангод AN. — 8 й бы А. — боріа ишдой AV боріа деой(той деой M) CN түз боріа деой R. — 16 ή] δ DG ή m. 1ех δ M. — 19 пробледан LN прод бледан A проігодан CRV.— 22 ф3 ст. A ф3 сінда ст. M et recc. nonnulli. — 23 найёнфонтратия A от. CD.

όθόνην λαμπράν και το υπέρλαμπρον και υπέρκαλον έναπομαξάμενος θείον είδος έππέμπει τῷ πιστῶς αἰτήσαντι τῶν Έδεσηνων ήγεμόνι Αυγάρω. έξ έκείνου δε και μέγρι τήμερον αποστολική παραδόσει και είσηγήσει γνώσεώς τε και μνήμης ένεκεν, ών ύπεο ήμῶν έδρασέ τε καὶ πέπονθε 5 Χριστός, καθά δή και τὰ έν ταῖς Γεραῖς τῶν εὐαγγελίων δέλτοις ανιστόρηται, σεβασμίως έκτυπουμεν και προσκυνουμεν, καν οί χριστομάχοι διαρρήγνυνται. και μέντοι και ποδς τούτοις παράδοσις και λόγος έχόμενος πειθοῦς μέχρις ήμῶν κάτεισι τὸν θεῖον εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν ἐν εἰκόνι δια- 10 γράψαι τον πύριον, πρός δε παι την πανάγραντον αύτοῦ μητέρα, και τὰς Γεροτυπίας ταύτας διαφυλάσσειν την Έωμαίων πόλιν. τί δει λέγειν περί γε της Γεροσολυμιτών, ώς ίστορήσαντες οι αυτόθι γενόμενοι περιαγγέλλουσιν, ώς πλεϊστα 688 Μ. μέχρι τοῦ δεῦρο πιστῶς καὶ εὐλαβῶς ἱερογραφίας ἐκ παλαιοῦ 15 δι' ἀκοιβείας ἀναστηλωμένας σεμνῶς περιέποντες προσκυνοῦσιν; ώσαύτως δὲ πάλιν ἀναγέγραπται, ὅτι Πέτρος καὶ Παύλος οί κορυφαίοι των αποστόλων τα μεγαλεία του θεου κηρύσσοντες έν τῆ Ῥώμη καὶ ἂ πεποίηκεν δ Χριστός θαύματα πρώτα της θείας μεταμορφώσεως έξεικονίσαντες 'Pw- 20 μαίοις παραδεδώκασιν, καθώς και ώφθη Μωυση και Ηλία έν μέσω τοῖς ἁγίοις προφήταις, ἃ δη καὶ μέχρι νῦν σώζεται. πῶς οὖν ἀντιβλέψουσιν οἱ ἀπειθεῖς καὶ ἀγνώμονες πρός το μέγρι τοῦ παρόντος ἀδόμενον καὶ δρώμενον ἐν τῷ ναῷ τῆς θεομήτορος θαῦμα τὸ ἐν τῆ πόλει τῆ καλουμένη 25 Αύδδη; δνπερ ναόν έτι περιούσης κατά τον τηδε βίον οί άπόστολοι έδομήσαντο. πολλοί γὰο τεθέανται προσκυνούμενον

1 ὑπέφπαλλον ALMV et recc. plerique ὑπεφβάλλον D. — 3 ἐδεσηνῶν RV ἐδεσινῶν CLM αἰδεσινῶν D αἰδεσσινῶν A. αὐγάφω om. A. — 6 τοῖς ἱεφοῖς R. — 7 βίβλοις RV. — 8 καὶ ante πφὸς om. A. — 11 κύριον] χριστόν A. — 13 δεῖ] δὶ A δὴ CRV. — γε] τε CV δὲ γε R. — ἱεφοσολυμητῶν ACGN. — 19 κηφόττοντες A. — Ῥώμη] πόλει A πόλει ῥώμη V. — καὶ om. A. — 21. 22 μ. ἐμμέσω καὶ ἡλία A. — 26 λίδη M λύδη V λνθδίη A.

50*

εύλαβῶς καὶ τιμώμενον τὸ ἀχειρότευκτον ἐκεῖνο καὶ σεβάσμιον ἀπεικόνισμα πλαξὶ τετυπωμένον λαμπραῖς καὶ διαυγέσι καὶ διὰ βάθους κεχωρηκός ὅλον, Ὁ δή τινες τῶν δυσμενῶν Ἐλλήνων τε καὶ Ἰουδαίων ἀπαχρειοῦν πειραθέντες διέξεσαν 5 μανικῶς. ἀλλὰ διήμαρτον μάλα τῆς ἀνοσίου ἐγχειρήσεως. οὐδὲν γὰρ ἦττον ἐπὶ σχήματος ἕστηκεν ἡ μορφὴ εἶδός τε καὶ στολὴν καὶ τάλλα τῆς θέας ἀνεξάλειπτα καὶ ἀλώβητα διασώζουσα. Ιστόρηται γὰρ ὑποσχέσει τῆς πανάγνου παρθένου τῆ πρός τοὺς ἀποστόλους αὐτόματον ἀναδοθῆναι τὸ 10 σεβάσμιον τουτὶ χρῆμα.

Ότι δε αργαιοτάτη τούτων ή ποίησις και παράδοσις 689 M. μάρτυς μέν πρός τοις άλλοις δ θείος άνδριάς, δν έστησεν ή αίμόρρους γυνή τῷ θεραπευτή Χριστῷ παρὰ τῷ έαυτῆς οίκω στήλην έναργεστάτην και άπαράγραπτον κήρυκα τοῦ 15 θαύματος ταις μετέπειτα γενεαίς το κατ' αὐτὴν θαυματουργηθέν παράδοξον δημοσιεύουσα. περί οδ καί δ μέγας παρά τοῖς εἰκονομάχοις διδάσκαλος Εὐσέβιος ἐν τῆ ἐκκλησιαστικῆ ίστορία μνημονεύσας τὰ τελούμενα θαύματα παρά της έκείθεν συσμένης ίερας και θεοβλάστου πόας, και ώς ήν απασιν 20 άλεξίκακον έπικούρημα, έπήγαγε φάσκων δτι καί των άποστόλων τὰς εἰκόνας Πέτρου καὶ Παύλου καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ Χριστοῦ διὰ γρωμάτων ἐν γραφαῖς σωζομένας ίστορήσαμεν. μάρτυς δε και ή όψις, διδάσκαλος άψευδής, τό τε μήκιστον τοῦ χρόνου σαφοῶς δείχνυσι και τῶν σεπτῶν ναῶν ή κτίσις, 25 έτι καὶ τῶν ἀνέκαθεν ίερῶν σκευῶν παρὰ τῶν εὐσεβούντων ή ποίησις και άφιέρωσις άπειρος τῷ πλήθει τυγγάνουσα, οὐ μήν δε άλλα και αυταί αι πτύγαι τους ίερους τύπους έξωθεν φέρουσι παρά χριστιανοῖς τῷ εὐαγγελίω συμπροσκυνουμένους,

16 Euseb. Hist. eccl. VII, 18.

2 καί αὐγέσι C διαυγέσι (οm. καί) DV. — 5 μᾶλλον RV. — 14 ἀπαφέγφαπτον EG ἀπαφέγγφαπτον AM. — 21 δι' αὐτοῦ CE. — τοῦ χριστοῦ ARV Eus. τοῦ om. rell. — 23 ἡ om. N. — 28 συμπφοσκυνουμένους (συνπρός κυν. Α) AV προσκυνουμένους rell.

XPONIKON

οί τε θείοι κίονες και αί σολίαι καλούμεναι, α το σεβάσμιον τοῦ ίεροῦ διατειχίζουσι θυσιαστήριον. και γὰρ οὐδενὶ ἐτέρῷ λόγῷ ἢ τοῦ προσκυνεῖσθαι πάντως είνεκα αμα τῷ συμπαρακειμένφ τοῦ σταυροῦ τύπῷ εὐσεβῶς ἀρχῆθεν ἐνταῦθα καθιστόρηνται.

'ΑΙΙ' δ γε θηριώνυμος και λεοντότροπος ταῦτα παραγραψάμενος πάντα έσπευδεν ότι μάλιστα πασαν θείαν είκόνα καταστρέφειν και λήθη βαθεία παραπέμπειν. ταύτη τοι θεομαγῶν ἐπὶ δήμου τοιαῦτα κατατολμήσας δ ἐμβρόντητος παροησιάζεται λέγων . ώσπερ ούν έκ των όψεων ύμων, άδελφοί, 10 τάς είκόνας έξωλοθρεύσαμεν, ούτω δή καί έκ τῶν ψυγῶν 690 Μ. ύμῶν περιαιρήσειν ύμεῖς ὡς θεοῦ καὶ τοῦ βασιλέως φίλοι καί δούλοι σπουδάσατε. και γαρ ό μωρός μωρά λαλήσει, και ή παρδία αύτοῦ μάταια νοήσει τοῦ συντελεῖν ἄνομα παὶ λαλείν πρός κύριον πλάνησιν. κάντεῦθεν τοίνυν τοὺς εύρι- 15 σκομένους έχοντας είκόνα Χριστοῦ ἤ τινος ἁγίου καὶ προσκυνούντας δειναίς τιμωρίαις και κολάσεσι κατεδίκαζεν δ άλάστωρ καί αίμοβόρος, καί ούτω κρεονομούμενοι καθ' εκάστην ήμέραν και καταθυόμενοι διεφθείροντο πανταγού οί θεοσεβείς άνθρωποι. καί ταῦτα μέν κατά τῶν ὀρθοδοξούντων ἀφειδῶς 20 καί άπανθρώπως διεπράττετο, κατά δε των έν τέλει και των εύπορωτέρων άλλην έπίνοιάν τινα πονηράν δ πονηρός καί παμμήγανος έμηγανήσατο βουλόμενος αύτούς έλεεινούς καί πένπτας άπεργάσασθαι. τι γάρ ποιεῖ; αἰτίαις αὐτοὺς ἀφύκτοις

13 Jes. 32, 6.

1 водіан AV воде́ан R вода́ан G выда́не С выдаїан (быд. in D in вод. mut., incertum an manu librarii) EN. — 3 *бучене* A είναικα C. — 4 καθιστόρηται N. — 6 καд деоντότροπος AN. καд от. rell. — 6.7 πάντα ταῦτα παραγο. ἔσπευθεν A. — 7 θείαν πάσαν V θείαν om. C. — 11 έξωλοθρεύσαμεν DER et ut vid. L έξολοθρεύσαμεν rell. — 12 ύμῶν GL et D m. 2 ἡμῶν rell. καζ τοῦ βασιλέως om. RV. — φίλοι καζ δοῦλοι AM δοῦλοι καζ φίλοι rell. — 17 κολάσεσι] θανάτω A. — 18 κρεωνομούμενοι ER. — 21 τῶν ante εὐπορωτέρων om. RV. — 22 πονηφάν τινα D τινα om. M.

5

καὶ ἐγκλήμασι περιβάλλει προφασιζόμενος προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις, ἕνα τῷ δέει τῶν ἐγκλημάτων πᾶσαν αὐτῶν τὴν οὐσίαν ἀλογήσωσιν ὑπὲρ τῆς οἰκείας σωτηρίας, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ συνεσκίαζε καθ' ὧν τινων ἀνδρικωτέρων ἢ εὐφυεστέρων βασκαί-5 νων τῆς εὐανδρίας καὶ εὐφυΐας αὐτοῖς ὡς νεωτερίσειν ὑποπτεύων. τινῶν μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυττεν, ἄλλων δὲ τὰ μέλη ἠκρωτηρίαζεν καὶ ἐτέρους δεσμοῖς κατέχων μεθ' ἡμέρας τινὰς δεινῶς ἀνήρει.

Έξ ῶν ὑπῆρχε Μιχαήλ ὁ τὴν τοῦ ἐκσκουβίτου τάγματος 691 Μ 10 ἀρχὴν διέπων, ὃν είρκτῆ καὶ πέδαις εἶχε τηρούμενον, καὶ τὴν γενέθλιον τοῦ σωτῆρος ἡμέραν ἐνστᾶσαν ἐκδεχόμενος διελθεῖν καὶ οῦτως αὐτὸν διαχειρίσασθαι. ἀλλά γε θεία ψήφω καὶ δορυφόρων ξίφει κρεουργηθείς αὐτὸς ἐνδίκως μέσον τοῦ θείου ναοῦ τὴν πολλοὺς ἁγίους ναοὺς καὶ ψυχὰς 15 καὶ σώματα λίαν ἀτιμάσασαν ψυχὴν ἀπορρήξας, εὐθὺς ἐπικοσμεῖται τῷ τῆς βασιλείας ὁ δεσμώτης διαδήματι, ὃς ἐν ἐλπίσιν ἂν τῆς ζωῆς τὴν στέρησιν ὑπομεῖναι στεφηφόρος ἀντὶ δεσμοφόρου καθίσταται. οῦτως οὖν καταστρέφει τὸν βέβηλον αὐτοῦ καὶ βαρβαρώδη βίον καὶ τὴν ἀνόσιον καὶ 30 παμπόνηρον ψυχὴν ἀπορρήνυσιν ἐν τῷ παλατίω, ἐν ῷ οὐδεἰς τῶν πρὸ αὐτοῦ βεβασιλευκότων ἀνήρηται. γενόμενος πολυστόμου μαχαίρας ἔργον πικρὸν καὶ δλέθριον τῆς αἰσχίστης

9-15 Ignatii vita Nicephori p. 207, 30 ed. meae in Nicephori opusculis historicis. - 15-18 ib. p. 209, 1.

3 ἀναλογήσωσιν EG ἀναλογίσωσιν R ἀναλογήσουσιν Α. οίκείας] ἰδίας LM ἐκείνων R. — συνεσκεύαζε κατά τινων coni. Muralt. — 5 εὐανδοείας LM et recc. plerique ἀνδρείας D. νεωτερήσειν AD νεωτερήσιν CMR. — 7 δεσμοὺς C δεσμίους Exc. de ins. — 9 ἐκσκουβήτου AD ἐξκουβίτου V ἐξουβίτου R. — 10 δν om. codd. praeter R Exc. — παίδες AEG παίδες recc. nonnulli πέδες Exc. — είχε AR Exc. τοῦτον είχε CDEG είχε τοῦτον MV. — και ante τὴν om. Exc. — 11 τοῦ σωτῆρος ἡμέραν ἐνστᾶσαν A Exc. ἐνστᾶσαν ἡμέραν τοῦ σωτῆρος rell. — 12 ἀλλ ἀγε CDG lit. corr. in D. — 16 διαδήματι ὁ δεσμώτης AGM invito Ignatio. — 17 τῆς ζωῆς om. CR. — 22 πικρὸν A Exc. πικρὰν rell. όλεθρίαν RV.

XPONIKON

καὶ βδελυρᾶς ζωῆς δέχεται τὴν περαίωσιν καὶ δίκην τῶν τετολμημένων εἰσπράττεται παράδοξον καὶ ἐξαίσιον ἐν τόποις, οῦς καὶ ζῶν ὁ ἐξάγιστος καὶ τρισάθλιος κακῶς ἐβεβήλωσεν, καὶ σφαγιαζόμενος αἰσχρῶς τῷ λύθρω τῶν ἐναγῶν αίμάτων ὁ πολλῶν αίμάτων χριστιανῶν ἐμφορηθεἰς ἔχρανεν. μετὰ ὁ δὲ ταῦτα ἑακίοις εὐτελέσι καὶ τραχέσι περιβληθὲν καὶ ἀκατίω μικρῷ εἰς τοῦτο εὐτρεπισθέντι ἐμβάλλεται τὸ παμμίαρον καὶ ἀκάθαρτον αὐτοῦ σῶμα καὶ κατὰ τὴν καλουμένην Πρώτην ε92 Μ ἐκφέρεται νῆσον καὶ κατορύττεται, οὐκ οἶδα ἀνθ' ὅτου ταύτην κατακριθεῖσαν τὴν συμφορὰν τοσοῦτον κακὸν ὑποδέξασθαι. 10

Προσεκτέον δε ώς, εί γε ίσχύν τινα είγεν δ λόγος τῶν δυσμενών τούτων και δυσωνύμων, και άληθείας έναυσμά τι έν τοις παρ' αύτοις δογματιζομένοις άμυδρῶς πως έφέρετο, κάν ταῖς ἄλλαις ἱεραργίαις ὑπῆρξέ που πάντως πεφυλαγμένα καί γινωσκόμενα, νῦν δὲ οὐδαμόθεν ἐπιγνῶναι τοῦτο πάο- 15 εστιν. δμοῦ τε γὰρ ἑώα καὶ ἑσπερία λῆξις τὸ εὐαγγελικὸν δή τοῦτο καὶ ἀποστολικὸν περιέποντες διατελοῦσι κήρυγμα, και ούποτε έν άλλη έξουσία, ένθα γριστιανοί, το έκθεσμον έκεινο και παράνομον και της χριστιανών θεοσεβείας άλλότριον παραφυέν καταλαμβάνεται θεοστυγές δόγμα οὐδὲ όσον 20 είς μνήμην αφίγθαι των πονηρών και μυσαρών συνταγμάτων, αλλ' η μόνον κατα την δούλην ταύτην και ηνδραποδισμένην καί τὰ θεῖα κατ' ἐξουσίαν παίζουσαν, ἐν ἦ τὸ έμπαθές και πρόσυλον των περί γην στρεφομένων και ίλυσπωμένων γήϊνον καὶ ἀλαζονικὸν καὶ ὑπερήφανον πρυτα- 25 νεύει φρόνημα, ένθα τὸ φίλαργον, τὸ φίλαυτον, τὸ φιλήδονον, τὸ φιλόδοξον η κενόδοξον, η πάντων καταθυμίων άπόλαυσις, τὸ πάντων έθέλειν ἄργειν καὶ μηδὲ πρὸς αὐτοῦ

⁴ αίσχοὸς C αίσχοῷ RV. — 6 δη DELV. — καὶ τραχέσι om. A. — καὶ ante ἀκατίω delendum videtur. — 7 μιαρὸν CRV. — 10 κατακριθεῦσα AEGL. — τοσούτων κακῶν AR. — 12 ἐν αὅσματι CV ἐναύματι EG ἐν ἄσματι (ἐνάσμ. Μ) Ν ἐναυγάσματι A ἐν ἄσμασι R. — 13 παρ' αὐτοῦ C παρ' αὐτῶν Ε. — 24 ἰλυσπομένων CGN ἰλυσπώμενον (-όμενον A) AR. — 27 ή] η ACV. καταθύμιον DV m. 2 corr. in D καταθύμιος MR.

θεου άργεσθαι, και ή της ανθρωπίνης δόξης, η αίσχύνης μαλλον είπειν, πτήσις και προσποίησις. έντευθεν ή κατά του θεού και των άγίων ύβρις και της εκκλησίας δ διωγμός. έντεῦθεν κατακυριευόμενον ή τυραννούμενον το δπήποον τοῖς 5 ἐπείθεν δόγμασι καὶ θελήμασιν ύποκύπτειν ἐκβιάζεται. ὧν ένεπεν τὸ ξμψυγον κεγάλκευται καὶ ἐσγεδίασται ὅπλον, σγήματι μέν του σωματοφυλακείν ήθροισμένον, ταις άληθείαις δέ τοῦ ἐππορθεῖν τὴν ἐππλησίαν Χριστοῦ καὶ ληίζειν ἐπινενοημένον ποοφάσει τοῦ συμπεριγράφεσθαι την Χριστοῦ 698 Μ 10 θεότητα έν τη εικόνι παραληρούντες, ώς εί τις και τό ήλιακόν δή τοῦτο δισκοειδές σῶμα γεγραμμένον έν τινι τόπω, καθώς έν τισιν δραται γινόμενον, υποδείζειεν, έδογμάτισαν αν καί την του φωτός ούσίαν και αύγην συγγράφεσθαι καί περιγράφεσθαι ή πάντως έκ τοῦ ήλίου τὸ φῶς 15 αποτέμνεσθαι. ή πάλιν απτίνα ήλίου εί που δένδοω προσβάλλουσαν ίδοιεν, τμηθείη δε το δένδρον, συνεκκοπήσεσθαι καί την ακτίνα παραφρόνως ένομίσθη. και μέντοι και έπι πυρός και άλλων τινών διανοηθήσονται, ίνα ενδίκως παρά παίδων παιζόντων παιγθήσωνται φρονοῦντες ἀσυνετώτερα. 20 εί γάρ έπι των είρημένων ούτε γίνεσθαι ούτε δρασθαι πέφυκεν ούτε μην λέγεσθαι χώραν έξει, πόσω μαλλον έπι της άπορρήτου καί θείας φύσεως ή έπι της άφράστου και άνερμηνεύτου Χριστοῦ οἰκονομίας ταῦτα λέγειν η έννοεῖν ἀδύνατα καὶ ἀνεπιγείοητα. οὐδὲ νὰο σαρκούμενος ἢ πάσγων

10-17 Iisdem similitudinibus utitur Niceph. Antirrh. I, cp. 37. Migne Tom. 100, 292 B.

1 η̃] η΄ Com. A. — 2 κτίσις ACM R. — 6 έσκεδίασται CG έσκεδίαστο A διεσχεδίασται D. — ὅπλον] ὅπεφ Ν. — 9 την χριστοῦ — 14 περιγράφεσθαι om. M. — 10 παφαπληροῦντες CDG. — 14 και περιγράφεσθαι om. AD. — 15 η που ADE η ποῦ C ηπου GM ὑπὸ R. — δένδρων G δένδρων NR. — προσβάλουσαν D προσβαλοῦσαν CGV. — 16 ἰδοιεν (εἰδ. CG), τμηθείη CEGV ἤδοι, ἐντμηθείη (ἐκτμ. m. 2) D ίδοι, ἐτμηθείη M ίδοι. ἐκτμηθίη A ἦδη τμηθηναι (-είναι alii) R. — συνεγκοπήσεσθαι CE. — 19 παιχθήσονται ACGM τεχθήσονται R. ύπέο ήμῶν σώματι τούτων τι πέπονθεν, έπεὶ ούτω γε καί. εί άνθρωπος των καθ' ήμας είκονίζοιτο σώματι, ανάγκη καί την ψυγήν συνεικονίζεσθαι ή πάντως τεθνήξεσθαι γωριζόμενον. τί γὰς ἕτερον θάνατος ἢ χωρισμός ψυχης ἀπό σώματος; όθεν έν τούτοις φαίνονται προδήλως ούδεν ήττον 5 άσεβοῦντες ἢ ἀμαθαίνοντες οὐ γὰο ἴσασιν ὅσον γοαπτοῦ καί περιγραπτοῦ τοῦ τε γράφειν καί περιγράφειν τὸ ἰδιάζον καί διηλλαγμένον, καί διὰ τοῦτο φενακιζόμενοι ματαιολογούσιν. πού δε όλως σώμα άγραφον η απερίγραφον έκ τοῦ παντός αἰῶνος ήπουσται; ή πῶς δ τοῦ σώματος ὅρος 10 και λόγος σωθήσεται, εί μη ταῦτα ἔχοι; δ τοίνυν μη δοξάζων γράφεσθαι η περιγράφεσθαι τον Χριστον σώματι η δ τι έστι σωμα ούκ έγνω, έξ ού μηδε δόξαν δρθήν κέκτηται, η γνούς σώμα και ψυγην σώζεσθαι παρήτηται. δ γουν δμολογών σώμα τον Χριστον ανειληφέναι δποΐον το ήμέτερον, 15 τοῦτο δὲ γραπτόν καὶ περιγραπτόν, ἐξ ἀνάγκης κἀκεῖνο γραπτόν και περιγραπτόν είναι συνομολογήσειεν. εί δε τό δεύτερον ού δώσει, ούδε το πρωτον άρα, δ πάντη άλογον 694 Μ. και καταγέλαστον. ού περιγράφομεν οὖν ήμεῖς, ἀλλὰ γράφομεν. καν κενολογούσιν οι άθλιοι και άλλως ατοπώτερον. 20 δν γάρ φασιν απερίγραπτον, ούκ οίδ' όπως υπ' εψηθείας συμπεριγράφεσθαι τη είκόνι τερατεύονται. εί δε δή μή χρηναι τον Χριστον είκον/ζεσθαι πάλιν κενολογήσωσιν, ή τῶν διδασκάλων αὐτῶν γάρυβδις αὐτοῖς μέγα περικέγηνεν, Μάνεντος, Ούαλεντίνου τε καί Μαρκίωνος. δοκήσει γάρ 25 καί φαντασία τον θείον λόγον σεσωματῶσθαι δοξάζοντες ούδεν ήττ ν τη προτέρα του ψεύδους βλασφημία περιπαρή-

2 εἰκονίζοιτο σώματι CG εἰκονίζοι τὸ σ. Α εἰκονίζοι (-ει MR) τῷ σώματι rell. — 3 εἰκονίζεσθαι Α. — 9 ὅλον (τὸ add. M) σῶμα Ν σῶμα ὅλως V. — 13 ὀθὴν om. Ν. — 14 uὴ ὁμολογῶν Α. — 17 εἰ δὲ καὶ τὸ Α. — 15 ἀξα Ν ἀφα Α ἀξαι CV. — πάντι GM παντὶ Α. — 19 περιγράφωμεν — γράφωμεν ACGN. — 20 κἂν] καὶ CR. — 23 χρῆναι: Desinit cod. Ε. — 24 μέγα AGN μεγάλα CRV. — 25 τε om. Ν. — μαρκίονος AGM. — 27 τῆς προτέρας ψευδοῦς βλασσημίας Α. σονται, οί γε πρός πάσαν τὴν οἰκουμένην παραταττόμενοι δυσσεβῶς οὐ κατερυθριῶσιν. καὶ ταῦτα τίνες; οἱ κατήγοροι τῶν ἐπαινουμένων, οἱ σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς, οἱ περὶ τὴν σοφίαν ἀπαίδευτοι, τὰ ἀχάριστα κτίσματα κατὰ τὴν θεολόγον 5 γλῶσσαν.

[μβ'. Περί Μιχαήλ τοῦ Άμορραίου.]

Μετά δε Λέοντα έβασίλευσε Μιχαήλ δ 'Αμορραΐος έτη n' แก๊งaç g' หล่ สินย์gavev รี่น อึบบอบอุโลร หล่ รกัร รอ๊า veφρών σφοδροτάτης άλγηδόνος τε και άρρωστίας. δε μικρόν 10 τι της προκατασγούσης κακίας ύπενδούς, όσον τους έν είοπταΐς παὶ πόνοις παὶ ἐξορίαις ἐλευθερίαν τε παὶ ἄνεσιν όνειρώδη φαντάζεσθαι, τὸ τοῦ προηγησαμένου δυσωνύμου καὶ δυσσεβοῦς ὑπέθαλπε θεοστυγὲς φρόνημα, καὶ δμοίως τῷ αὐτῷ άμφιβλήστοω περιπαρείς της δεινής αίρέσεως ίγθύος δίκην 15 τοῖς τῶν δογμάτων σαθροῖς καὶ ἀσεβέσιν ἐναπέθανεν έξ άκροτάτης άβελτηρίας τε καὶ άλογίας. ἀμύητος γὰρ σφόδρα και ἀπαίδευτος ἐτύγχανεν, ἀμαθίαν [γὰρ] ἐκ πατρώας ἀλογίας καί απειροκαλίας ωσπερ ίκανην ούσίαν κληρωσάμενος, όθεν 695 Μ. έπι λαού δημηγορήσας φησίν οι μέν ούν πρό ήμων έρευνη-20 σάμενοι των έκκλησιαστικών δογμάτων αύτοl και τον περί αὐτῶν εἰσπραγθήσονται λόγον, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐθέσπισαν. ήμεῖς δὲ ἐν ὦ την ἐκκλησίαν εθρομεν βαδίζουσαν ἐν τούτω

9—16 Ignatii Vita Niceph. p. 209, 7. — 16— p. 793, 6 ib. p. 209, 26.

1 παραττόμενοι C ταραττόμενοι R. — 4 θεολόγου γλότταν A. — 7 άμορραῖος ALRV ἀμοραῖος C ἀμωραῖος GN ἀμοραίος lit. ἐκ ἀμορραίος Exc. de virt. — 8 καὶ μῆνας AGLR. δισουρίας CGV δησουρίας M. — 9 ἀρρωστίας τὲ καὶ ἀἰγισἀνος A. — 10 προκατασχούσης GN Exc. Ign. προκατερούσης CRV προκαταρχούσης A. — 15 ἀπέθανεν A. — 16 ἀβελτερίας CM. — 17 γὰρ del. vid.; nisi forte v. 18 scribendum: ἰκανὴν ἡν οὐσίαν κληρωσάμενος. — 18 ἀπειροκακίας A. — 19 ἐρευνησάμενοι] ἐν ἑρεύνη γενόμενοι Ign. — 20. 21 τῶν — λόγον AM τῶν — λόγων CD. — 21 εί] ἢ ACNR. — 22 ἡμεῖς — βαδίζουσαν om. A. εῦφωμεν codd. praeter V et recc. quosdam. καὶ διαφυλάττειν προκρίνομεν. τοῦτο δὲ ἐπακριβοῦντες διαβεβαιοῦμεν ὡς μὴ ∂αρρεῖν τινα κατὰ εἰκόνων ἢ ὑπὲρ εἰκόνων παρρησία κινεῖν τὴν γλῶτταν, ἀλλ' ἐκποδὼν ἔστω καὶ οἰχέσθω καὶ ἡ Κωνσταντίνου σύνοδος καὶ ἡ Ταρασίου καὶ ἡ νῦν ἐπὶ Λέοντος κροτηθεῖσα περὶ τῶν τοιούτων ζητη- 5 μάτων, καὶ σιγὴ βαθεῖα τῆς τῶν εἰκόνων μνήμης γινέσθω.

Έφ' οδ Θωμας δ άντάρτης έκ των άνατολικών μερών άπάρας ήδη και λαόν άγυρτώδη και επίμικτον προσυλλεξάμενος και έπισυρόμενος έπι το Βυζάντιον έκινησε της βασιλείας πανούργως καὶ παο' ἀξίαν ἐφιέμενος. ἐκ γὰο τῆς 10 Ρωμαίων γης δομώμενος δυσγενής τε και άφανής πρός τά μέρη της Συρίας αφίκετο Κωνσταντίνον έαυτον μετονομάσας και υίον Ειρήνης της βασιλίσσης, κάντεῦθέν γέ τοι πολλούς τῶν βαρβάρων καὶ Χριστιανῶν ἀπατήσας καὶ λαὸν ἄπειρον έκ διαφόρων έθνων συναθροίσας έπήει τη Κωνσταντινου- 15 πόλει έν όγλω βαρεί και στόλω μεγάλω, καθάπερ τι θηρίον άλλόποτον και πολύμορφον ποικίλον τε και πολυκέφαλον τά πολυειδή γένη των έθνων συναθροίσας και άνειλημμένος. και οξά τις άλλος Σεναγειομ κατὰ τῆς νέας Ἱερουσαλήμ έξοπλισάμενος έμεγαλαύγει τῷ πλήθει τῶν έπομένων καί 20 κατηλαζονεύετο, μη πάμπαν ως ξοικεν έννοήσας κατά πολλην άβελτηρίαν, ως ού σώζεται βασιλεύς δια πολλην δύναμιν, και γίγας ού σωθήσεται έν πλήθει ίσγύος αύτου 696 Μ. ψευδής ίππος είς σωτηρίαν, έν δε πλήθει δυνάμεως αύτοῦ ού σωθήσεται. καί κύριος διασκεδάζει βουλάς έθνων, άθε- 25 τεϊ δε λογισμούς λαών και άθετει βουλάς άργόντων. ή δε βουλή τοῦ πυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει. εἰ γὰρ καὶ τὰ μά-

22 Psalm. 32 (33), 16; 17. - 25 ib. v. 10; 11.

1 προπρίνωμεν codd. praeter DV. — 6 γινέσθω Ν γενέσθω rell. (έμπολιτενέσθω Ign.). — 10 και om. A. — 13 τοι] τους Α. — 15 έπίει C έπείη D έποίει Μ έπι (sine acc.) Α έπι R. την κωνσταντινούπολιν Ν την κωνστ. άπήει R. — 19 σεναχειφείμ D σεναχηφείμ RV σενναχειφίμ ΑΜ. — 21 έννοήσας Α νοήσας rell. — 22 άβελτεφίαν Ν. — 27 μένει είς τον αίδνα DGV.

λιστα ή πόλις ούκ είχεν Έζεκίαν εύσεβή και ένάρετον βασιλέα, άλλ' ού τί που διά την του πρατούντος έκ πολλής άγνωσίας και άπροσεξίας πεφενακισμένην και διεφθαρμένην γνώμην τε καί πίστιν περιείδεν δ τοῦ παντός πρύτανις καί 5 φιλάνθρωπος χύριος πολιορχούμενον τον λαόν αύτοῦ, ἀλλ' είνεκεν της ταλαιπωρίας των πτωχών και του στεναγμού τών πενήτων έφη και τότε που πάντως νῦν ἀναστήσομαι και ύπερασπιω ύπερ της πόλεως ταύτης, ού δι' έμε και δια Δαυίδ τόν δουλόν μου, καθώς είσηκε τηνικαύτα ποό της 10 ένσάρπου οίπονομίας, άλλα δι' έμε παι δια τον έπ σπέρματος φύντα Δαυίδ υίόν μου καί διὰ την νέαν Ιερουσαλήμ, ην έξελεξάμην. και γαρ και έπι του δυσσεβους Άγαάβ, του Σύρου πολλάς μυριάδας κατ' αὐτοῦ συνειληγότος καὶ βρενθυομένου και λέγοντος ει επποιήσει Σαμάρεια ταις δραξί 15 παντί τῷ λαῷ τοῖς πεζοῖς μου, διέλυσε δαδίως εὐθὺς τοῦ τρισαθλίου βασιλέως δ φιλοιπτίρμων θεός το δέος φάσκων ίδου έγω δίδωμι αυτόν είς τας χειράς σου, και γνώση ότι έγω πύριος. όπερ και γέγονεν. και δη παραυτίκα δέδειγε nai roïs oinelois nai roïs allorolois rhv idlav idriv nai 20 τον Γεροψάλτην άληθεύοντα κύριος κραταιός και δυνατός, κύριος δυνατός έν πολέμω. τῆς γὰρ συμπλοκῆς γεγενημένης δυοκαίδεκα των αντιπάλων μυριάδας δ Ίσραήλ κατηκόντισεν. ίνα δε κάκεινοι και ούτοι μάθωσιν, ως θεήλατος ή πληγή, τῶν διαπεφευγότων είς τινα πόλιν καταπεσόν τὸ τείγος κατ-25 ÉYEOGE YILIÁDAG nE.

697 Μ. Τὴν τοίνυν βαρβαρικὴν ὀφρὺν καὶ ἀλαζονείαν τοῦ τε Ἀσσυρίου καὶ τοῦ Σύρου χρησάμενος καὶ Θωμᾶς ὁ μαται-

6 Psalm. 11 (12), 6. – 7 4. Regg. 20, 6. – 14 3. Regg. 21 (20), 10. – 17 *ib. v.* 13. – 20 Psalm. 23 (24), 8.

2 τήν] τής A om. CV. — έκ om. A. — 4 περιίδεν A ού περιείδεν N. — 6 ένεκεν A. — 10 διά om. RV. — 12 και έπι A και om. rell. — 14 σαμαρεία DV σαμαρία AC σαμάρια M. — 17 γνώσει ACN. — 18 δέδειχε] γέγηθεν A. — 27 άσυρίου CG. – ύ ματαιόφρων δωμάς N. όφρων καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν μᾶλλον δὲ Θεούπολιν έφ' ένα γρόνον έππορθήσας και την Θράκην δηώσας και λαφυραγωγήσας μετρίως και ούχ ως όνειροπολων άπεκαραδόπει, άλλ' ώς ή θεία προμήθεια συνεχώρει δια τας άμαρτίας ήμῶν, οὐδὲν πλέον ήνυσεν ὦν προσεδόκησεν. καί γοῦν 5 ού μόνον είς έναντίωσιν αὐτῶ περιέστη και περιετράπη τε και απέσβη το σπουδαζόμενον, αλλά γε και όπεο έγειν έδόκει και πατεφαντάζετο κλέος τε και σθένος άπεγυμνώθη μικροῦ δεῖν καὶ διόλωλεν. Οἱ γάρ τοι πολῖται γενναίως τε καὶ σφοδρώς άντιπαραταττόμενοι τη βοπη και συμμαγία του 10 πρείττονος, καὶ μετὰ τοιαύτης ἐλπίδος τειχομαγοῦντες καὶ ναυμαγούντες και μέντοι και πεζομαγούντες ανδρικώς και καρτερώς, απαν αύτοῦ σχεδόν τὸ σαθρὸν φρύαγμα κατέλυσαν. τὰ γὰρ ὀγυρώματα, ἐφ' ὣ πεποιθώς ἀνοήτως ἀναν ἐναβούνετο καί κατεθρασύνετο, λέγω δή τὰς πλείστας ναῦς, πυρ-15 πολήσαντες καί τους λογάδας των πολεμίων και στρατοπεδάργας τροπωσάμενοι, σκοτοδινία πολλή και άμηγανία περιέσγε τόν ευρίπιστον και κουφότατον, ναι μήν και τας πολυμηγάνους και πολυτρόπως έξευρημένας έλεπόλεις αύτου πάσας άκαταμαγήτους ούσας και δυσαλώτους, ώς ώετο, διέφθειραν 20 και κατέλυσαν εύπετῶς ἄρδην. και οῦτως δ μέν οἶκος Δαυίδ, 698 Μ. ήτοι Χριστού πόλις, έπορεύετο και έκραταιούτο, δ δε οίκος Σαούλ, των πολεμίων το στίφος, έπορεύετο και ήσθένει τω όντι, καί θεός έδοξάζετο, και ήν ίδειν έναργως όντως έπ' αύτῶ πληρούμενον καὶ τὸ Θάτερον Γερόν λόγιον καθείλες 25

21 2. Regg. 3, 1. - 25 Psalm. 88 (89), 41 sqq.

2 δηώσας AV διώσας rell. — 5 προσεχώρησεν Α προσεδόκει N sed om. 5—7 και γοῦν — ἐδόκει. — 6 περιέστη AG L παφέστη CRV. — 7 ὅπερ ἐδόκην ἔχει Α. — 11 και ναυμαχοῦντες καὶ μέντοι om. N. — 12 και post μέντοι om. A. — 13 ἄπαν αὐτοῦ σχεδὸν κὸ σ. φρύαγμα AD G Exc. de ins. ᾶπαν αὐτ. τὸ σ. φρ. σχεδὸν Μ ᾶπ. σχ. τὸ σ. αὐτ. φρύαγμα RV. — 15 πλείστας AV πλείστους rell. — 18 πολυτράνους αὐτοῦ (om. αὐτοῦ v. 19) RV. — 19 πολυτρόπως CL πολυτράπους rell. — 20 και om. CN. — 23 πολεμίων: desinit cod. G. – 25 και om. CLN.

795

πάντας τούς φραγμούς αύτοῦ, ἔθου τὰ ὀγυρώματα αὐτοῦ δειλίαν. διήρπαζον αὐτὸν πάντες οι διοδεύοντες δδόν, έγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. ῦψωσας τὴν δεξιάν τῶν θμβόντων αὐτόν, εύφρανας πάντας τοὺς έγθροὺς αὐτοῦ, 5 απέστρεψας την βοήθειαν της δομφαίας αύτοῦ καὶ οὐκ άντελάβου αύτοῦ ἐν τῷ πολέμφ. ἔνθεν οὖν λοιπόν οί μὲν της πόλεως έψαλλον ουτοι έν άρμασι και ουτοι έν ίπποις, ήμεις δε εν δνόματι πυρίου θεοῦ ήμῶν μεγαλυνθησόμεθα. αύτοι συνεποδίσθησαν και έπεσον, ήμεις δε άνέστημεν και 10 άνωρθώθημεν. δ δε θείος λόγος αύθις παρεγγυώμενος καί προευαγγελιζόμενος αὐτοῖς εὖ μάλα τὴν ἀθρόαν καὶ ταγίστην κατάπτωσιν τοῦ έγθροῦ αὐτῶν ἀπεφήνατο μονονουγί λέγων. τέπνα, μαπροθυμήσατε την παρά θεοῦ ἐπελθοῦσαν δμῶν όργήν κατεδίωξε γάρ σε δ έγθρός σου, και όψει αύτοῦ την 15 απώλειαν έν τάγει και έπι τραγήλους αύτῶν έπιβήση. Θαοσείτε, τέπνα, παι βοήσατε πρός τον θεόν έσται γάρ ύμιν ύπό τοῦ ἐπαγαγόντος μνεία. δ γὰρ ἐπαγαγών ὑμῖν τὰ κακά ἐπάξει ύμιν την αιώνιον εύφροσύνην μετά της σωτη-

20 Έπεὶ οὖν ἀποκαμών ὁ τάλας καὶ πεπλανημένος ἀνόητα πολεμῶν καὶ ματαιοπονῶν καὶ μάλα δὴ ἀπογνοὺς ὡς τοῦ σκοποῦ διαμαφτήσας ἐκ διαμέτρου, καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῷ κατόπιν προδήλως φερομένων ἡμέρα καὶ ἡμέρα, καὶ πρὸς τούτοις μαθών, ὡς ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ τοὺς Βουλγάρους εἰς συμμαγίαν κατ' αὐτοῦ προσεκαλέσατο, παραγρῆμα τὴν πόλιν

7 Psalm. 19 (20), 7; 8. - 13 Baruch 4, 25; 27; 29.

1 αὐτοῦ] αὐτῶν utroque loco A altero loco etiam R. — 2 ἐγεννήθη AV. — 4 εὕφρανας — 5 ἑρυφαίας om. N. — 6 λοιπὸν om. CN. — οἱ μὲν A μὲν om. rell. — 8 μεγαλυνθησώμεθα CM. — 9 ἔπεσαν CD Psalm. — 10 ἀνοφθώθημεν ALM. — 12 ἀπεφίνατο A ἀπεκρίνατο rell. — 13 παρὰ θεοῦ AMV et recc. quidam παρὰ τοῦ θεοῦ rell. Bar. — ἡμῖν AR et ut vid. M. — 16 ὑμῖν τὰ ὑπὸ A. — 17 τὰ om. A. — 19 ἀνόνητα Exc. de insid.

ρίας ύμῶν.

έάσας κατ' αὐτῶν θᾶττον ὤγετο. οῦς δη καὶ μαγησάμενος καί πολλούς αύτῶν διαφθείρας είς Αρκαδιούπολιν έαυτον ασφαλίζεται δηθεν την κατά πρόσβασιν άσθένειαν αύτοῦ και ελάττωσιν ύφορώμενος. όθεν οι περί αὐτὸν αἰσθόμενοι 699 Μ. σαφέστερον τήν τε δεινήν οικείαν απάτην και της κενής 5 έλπίδος αποτυγίαν και την έκείνου πλησιάζουσαν πανωλε-Ορίαν ἤρξαντο κατὰ μικρόν ύπογωρεῖν καὶ ύπορρέειν καὶ καταλιμπάνειν αὐτὸν ὡς μάταιον καὶ λαοπλάνον. ὁ δὲ Μιγαὴλ ταῦτα μεμαθηκώς αὐτίκα τῆς πόλεως ὑπεξελθών μετὰ πλείστης δυνάμεως πρός αὐτὸν ἐξώρμησεν, καὶ δὴ περικαθίσας 10 βραγύν τινα καιρόν και τοῦτον ἀμογητί γειρωσάμενος, οδ καί τον τράγηλον κατά την άργαίαν συνήθειαν πεπατηκώς καί άκρωτηριάσας αύτοῦ χεῖρας καὶ πόδας καὶ οῦτως ἀνασπολοπίσας πατέπαυσε τον έν τρισίν έτεσι δι' αύτοῦ πατάρξαντα καί διαρκέσαντα χαλεπόν και δύσοιστον έμφύλιον 15 πόλεμον.

[μγ'. Περί Θεοφίλου.]

Μετὰ δὲ Μιχαήλ ἐβασίλευσε Θεόφιλος υίδς αὐτοῦ ὁ νέος Βαλτάσαφ καὶ θεομισής καὶ τῶν ἀγίων ὑβριστής καὶ καθαι- 700 Μ. φέτης καὶ βέβηλος ἔτη ιβ΄ μῆνας γ΄, καὶ ἀπέθανε δυσεντερι- 20 κῶς. ἐφ' οδ καὶ πρός τὴν πατρίδα καὶ πόλιν τοῦ ἀλιτη- 701 Μ. ρίου καὶ τυράννου μετὰ πολλῆς δυνάμεως οί Σαφακηνοὶ παφαγενόμενοι καφτεφῶς ἀχυφωμένην εδοον καὶ κατησφαλισμένην πάνυ καὶ ὑπὸ στρατηγῶν ὀκτὰ μετὰ τῶν λογάδων αὐτῶν καὶ στρατευμάτων φρουρουμένην. καὶ ταύτην δι' ἡμε- 25 ρῶν ιε΄ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς ἐκπορθήσαντες καὶ δορυάλωτον εἰληφότες, ἀχμαλωτίσθη καὶ ἀνηρέθη χριστιανῶν πλῆθος

¹ καί οπ. Α. — μαχεσάμενος ΕΧΟ. — 6 πανολεθρίαν LNV. — 7 ύπορέειν ALN. — ύπορ. καταλιμπάνοντες αύτον Α. — 8 δε ΑΝ ΕΧΟ. δέ γε rell. — 9 ταῦτα CLN R ΕΧΟ. καὶ ταῦτα ΑV. — 10 περικαθήσας ΑCM ΕΧΟ. παρακαθήσας L. — 12 ἀρχήθεν Α. — 15 καὶ απτε δύσοιστον οπ. CNV. — 20 καὶ μῆνας AL. — τέδνηκε Α. — δυσεντερικός LN. — 23 ὀνορωμένην ΑΝΥ. — 26 δωgυάλατον ΑΜ δοριάλατον C. — 27 αἰχμαλατίσθη Α.

άπειρον, καί ή πόλις έκαύθη και κατερυπώθη. άλλα μην 102 Μ. καί πλήθη πλοίων αὐτῶν ἐξελθόντα τὰς Κυπλάδας νήσους ήρήμωσαν και την Κρήτην και την Σικελίαν παρέλαβον. καί ψύγος δε πολύ γέγονεν άγριώτατον καί δριμύτατον, καί 5 λιμός ίσχυρός και άέρος αύγμοι και δυσκρασίαι και άνωμαλίαι καί σεισμοί φοβεροί και έπάλληλοι, την άμετρον άπελέγγουσαι τοῦ χρατοῦντος μογθηρίαν καὶ κακουργίαν. είς τοσαύτην γάρ αφιλοθείαν και απόνοιαν έξώκειλε και την τοῦ Κοπρωνύμου καὶ τῶν θηριωνύμων γαλεπήν καὶ μυσαρω-10 τάτην αίρεσιν διαδεξάμενος και άναδεξάμενός τε και άνακαινίσας, ώς μηδεν ήττον δοθήναι της έκείνων δυσσεβείας καί παροινίας τυραννίδος τε και έμβροντησίας δ πεφενακισμένος καί ματαιόφρων. έπει ούν τη αύτη συσγεθείς τῶν ἀσεβῶν ἐκείνων καὶ παλαμναίων ἀπάτη καὶ παρα-15 πληξία τε και οίστοηλασία τον έκ Μανιγαϊκής μανίας και Αρειανικής λύσσης δομώμενον πάλαι διωγμόν και αυτός 708 Μ. κατά τῆς ἐκκλησίας ὡσαύτως ἐπανετείνατο, συμμύστην καὶ σύμμαγόν τε καί συνίστορα της αίρεσεως έγων δ δεύτερος Νεκταναβώ τον προρρηθέντα Ίαννην φατριάρχην, μαλλον δέ 20 μαντιάργην καί δαιμονιάργην, τὸν νέον ὄντως Άπολλώνιον ή Βαλαάμ έν τοῖς καθ' ήμᾶς χρόνοις κακῶς ἀναφανέντα λεκανομάντιν και πάσης θεοστυγοῦς πράξεως και τερατείας

798 ·

¹ кай $\dot{\eta}$ — катерико́д hic om. A et v. 3 розт каре́лаво ins. — кай катерико́д om. М. — катерико́д (-ко́д C) ACD катерріко́д R катрріко́д V. — čіла цір om. A цір om. D цір кай om. М. — 3 тір апtе Σике́лач om. A. — 4 де om. A. — 7 μοχдηріаν те кай N. — 10 кай а́чаде́ξа́цегод om. LN Екс. de virt. — 11 μηдѐ N. — 15. 16 тду — о́рцю́цегоу L та́т — о́рμώμενον A та́v — о́рцю́це́гог rell. Екс. (in guiðus ó́рцю́це́гоу m. 1 ex ốрцю́цегод corr.). — 17 ёкачете́гето V Екс. — 18 σύμμаχόν τε кай CN συμμαχοῦντα καὶ A σύμμαχον καὶ LV Екс. тῆς aipéstas ếχων AD L Екс. ёχων τῆς aipéstas rell. — 19 гентачаβῶ A νεκταναβώ Екс. venterapõ RV νεκτεναβῶ L κεκταβῶ (-ῶ CM). — προρηθέντα ALM. — ἰαννὴν CLN ἰωάντην V Εκс. ἰωάντην μαιριάρχην CV μανδριάρχην R. — 22 λεκανομάντιν Εκс. λεκανομάντην codd.

δεινόν ύποφήτην, ύφ' ού και τὰ γράμματα παιδευθείς και ύπονοθευθείς ὁ εὐρίπιστος και δείλαιος ὑπηρέτης δόκιμος ἐχθίστων πραγμάτων και τοῦ διαβόλου ἐπιτήδειον ὄργανον γέγονεν. οὒς ἂν ἐνδίκως ὁ θεῖος λόγος ἐπαράσεται σχετλιαστικῶς φάσκων οὐαι αὐτοῖς, ὅτι τῆ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύ-5 θησαν και τῆ πλάνη τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν και τῆ ἀντιλογία τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. οὖτοί εἰσι γογγυσται και μεμψίμοιροι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν.

Έφαρμόσειε δ' αν αύτῷ μάλα είκότως και τὰ κατὰ τοῦ 10 δμοτρόπου αύτοῦ Ἰουλιανοῦ παρὰ τῆ θεολόγω στηλιτευόμενα γλώσση. σφόδρα γαρ έμφερής άναπέφηνε και είς μηδέν άπεοικώς της έκείνου κακουργίας και δυστροπίας. έφη γοῦν πῶς μή δακούσω τον άθλιον: πῶς μή πλέον μέν τῶν δεδιωγμένων τούς προσδραμόντας, πλέον δε των αύτομολη-15 σάντων είς την κακίαν θρηνήσω τόν συναρπάσαντα; μαλλον 709 Μ. δε τοῦς μέν οὐδέν δεινόν τὸ ὑπέρ Χριστοῦ παθεῖν, ἀλλὰ καί πάντων μακαριστότατον ούκ έκειθεν μόνον, άλλα καί διὰ τὴν ἐντεῦθεν εὐδοξίαν καὶ παρρησίαν, ἡν διὰ τῶν κινδύνων έαυτοῖς ἐχαρίσαντο, τοῖς δὲ προοίμιον τῶν ἀπειλου- 20 μένων, απερ ήδη πεπόνθασιν. και βέλτιον ήν αυτοίς, εί ένταῦθα μακρότερον έκολάσθησαν, η τοῖς έκει δικαιωτηρίοις έταμιεύθησαν. καί γὰρ ῶσπερ τὸν χαμαιλέοντα λόγος παντοΐον νίνεσθαι δαδίως και πάσας μεταβάλλειν χροιάς πλην μιας της λευκότητος, ούτω κάκεινος πάντα ήν και ένινετο 25 χριστιανοῖς πλην ήμερότητος, καὶ ην λίαν ἀπάνθρωπον αὐτῷ

5 Ep. Judae v. 11. — 7 ib. v. 16. — 14—23 Greg. Naz. Or. 4, ctr. Julianum 1, cp. 51 Migne Tom. 35, 576 A. — 23 p. 800, 2 ib. cp. 62 Migne 565 A.

7 καί om. CLN Jud. — 10 τὰ om. CM κατὰ om. R. — 12 έναπέφηνε RV. — 15 προσδαμώντας A Greg. προδραμώντας rell. — 17 μὲν μηδὲν R μηδὲν μὲν V. — 19 διὰ τὸν κίνδυνον Ν. — 20 ἑαυτοὺς CR. — 23 παντοίων codd. praeter D. — 25 ἐγένετο CNR.

Georgius Monachus ed. de Boor. II.

51

τό φιλάνθρωπον καί το πιθανόν βίαιον, και άπολογία της άγριότητος ή χρηστότης. όθεν λεκτέον πρός αὐτόν εὐηθέστατε καί απαιδευτότατε τὰ μεγάλα, σὺ κατὰ τοσούτου κλήρου και της οικουμένης αντέστης; σύ κατά της Χριστοῦ θυσίας 5 τοῦς σοῦς μιάσμασιν; σừ κατὰ τοῦ τὸν κόσμον καθήραντος αίματος τοίς σοίς μιαροίς αίμασιν; σύ μετά Ηρώδην διώπτης παί μετα Ιούδαν προδότης, πλην δσον ούκ αγγόνη την μετάνοιαν έδειξας ωσπερ έχεινος, και χριστοκτόνος μετά Πιλάτον και μετα Ιουδαίους μισόθεος, ό των άγίων ύβρι-10 στής. Ίεροβοὰμ είπεῖν οἰκειότερον η Άχαὰβ τὸν Ἰσραηλίτην τούς παρανομωτάτους, η Φαραώ τον Αιγύπτιον, η Ναβουγοδονόσωο τον Ασσύσιον. η πάντα ταῦτα συνελόντες ένα καί τόν αύτόν όνομάσωμεν, έπει και τάς πάντων κακίας είς έαυτον φαίνεται συλλεξάμενος, Γεροβοάμ την αποστασίαν, 15 'Αγαάβ την μιαιφονίαν, Φαραώ την σκληρότητα, Ναβουγοδονόσωρ την ίεροσυλίαν, πάντων δμοῦ την ἀσέβειαν. ποῦ είσιν οι θυσίαι και τελεταί και μυστήρια; ποῦ σφάγια φα-710 Μ. νερά τε καὶ ἀφανῆ; ποῦ τερατεία προγνώσεως καὶ σημεῖα έγγαστριμύθων; ποῦ αί κατὰ γριστιανῶν μαντεῖαι καὶ ἀπει-20 λαί; οίχεται πάντα, διέψευσται, διερρύηκεν, όναρ έφάνη τών ασεβών τα πομπάσματα. Επεσε Βήλ, συνετρίβη Δαγών ούκέτι μή είπωσι τῷ μωρῷ ἄργειν. καί νῦν ταῦτα μικρά τοῖς ἀθλίοις ἴσως. ἔσται δὲ καιρός, ἡνίκα ὄψομαι τοὺς

2-8 Greg. Naz. or. 4, ctr. Julianum 1, cp. 67; 68 Migne 588 C; 589 A. -8 - 16 Greg. Naz. or. 5, ctr. Julian. 2, cp. 3 Migne 668 A. -16 - 21 *ib.* cp. 25 Migne 693 C. -21 - 22 *ib.* cp. 29 Migne 701 A. -21 Jes. 46, 1; 32, 5. -22 - p. 801, 3 Gregor. *ib.* cp. 37 Migne 713 A.

1 πειδανόν AR. — 4 οἰχουμένης] ἐχχλησίας A. — ἀνέστης RV. — τῆς τοῦ χριστοῦ V et recc. quidam. — 5 χαθάφαντος V χαθαίφοντος R. — 9 μετὰ ἰουδαίων N. — 12 ἀσύφιον AC. — 13 ὅνομάσομεν V. — 18 ἐπεὶ — 15 σκληφότητα om. N. — 17 μυστήφιον A. — σφαγία V σφαγία τε A. — 18 τεφατία AD τεφάστια CR. — 19 κατὰ τῶν χριστιανῶν A. — 20 διεφφύη RV. — 21 ἔπεσε Βήλ] ἐπὶ βεσελεήλ CV. — καὶ συνετρίβη A. — δαγῶν AD. — 23 ἡνίκα] ἰνα καὶ N. έμοὺς ύβριστὰς καὶ τὸν μέγαν τούτων καθηγητὴν ἀποκλαιομένους τὴν ξαυτῶν κακίαν, ὅτε πᾶσα κρίνεται καὶ βασανίζεται κακία καὶ πονηρία.

[μδ'. Περί Μιχαήλ καί Θεοδώρας.]

Μετὰ δὲ Θεόφιλον ἐβασίλευσε Μιχαήλ υίος αὐτοῦ ἔτη κε΄. 5 111 Μ. σὺν τῆ μητρὶ αὐτοῦ Θεοδώρα κατέσχεν ἔτη ιδ΄ καὶ μόνος αὐτοκρατόρησεν ἔτη ια΄ μῆνας γ΄. ἐν τῆ οὖν αὐτοκρατορία 730 Μ. αὐτοῦ Ἀποδήναρ ὁ Σαρακηνῶν φύλαρχος ἐκ πολλῶν χρόνων ἔτοιμαζόμενος ἐν δυνάμει βαρεία δρομόνων τετρακοσίων φοβερῶν καὶ καταπλήκτων ἤρχετο κατὰ τῆς θεοφρουρήτου Κων- 10 σταντινουπόλεως. ἀλλὰ τοῦτον ἡ θεία δίκη προφθάσασα διώλεσεν, πάντων τῶν πλοίων αὐτοῦ αὐτάνδρων συντριβέντων ἐν ἀκρωτηρίφ τῶν Κιβυρραιωτῶν λεγομένφ Χελιδόνια, διασωθέντων εἰς Συρίαν ζ΄ καὶ μόνον ἐξ αὐτῶν. ὅς γε τὴν ⁷¹⁷ Μ. μὲν πατρώαν βασιλείαν σὺν τῆ μητρὶ Θεοδώρα διαδεξάμενος 15 τὴν θεοστυγῆ παρεισφρήσασαν τῆ ἐκκλησία καὶ δεινῶς ἐπικωμάσασαν νέαν θρησκείαν εὖ μάλα γυησίως ἀποσεισάμενος τὴν ἔκπαλαι θεοφιλῆ καὶ θεοβράβευτον ίεράν τε καὶ ὀρθοτάτην πίστιν ἀνεκήρυξεν. εἰ γὰρ καὶ νήπιος ἐτύγχανεν, ἀλλ' ὁ ἐκ 718 Μ.

19 Psalm. 8, 3.

στόματος νηπίων και θηλαζόντων καταρτίσας αίνου αὐτὸς καί τοῦτον παρεσκεύασε τὴν ἀλήθειαν τοῦ θείου δόγματος άνυμνησαι καί φανερώσαι πρός δόξαν του δι' άκραν εύσπλαγγνίαν καί φιλανθρωπίαν σαρκωθέντος θεοῦ λόγου καί 5 τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ γῆς ὀφθέντος καὶ συναναστραφέντος κατὰ τὴν ἱερὰν χρησμολογίαν. σύνοδον γὰρ δσίων πατέρων καί θεηγόρων έν Κωνσταντινουπόλει συναθροίσας, ύφ' ών 119 M. ή τῶν κακῶν καὶ δυσωνύμων κάκιστος αίρεσις τῶν εἰκονομάγων άπριβῶς έλεγγθεῖσα παὶ τὰ βδελυρὰ ταύτης λη-10 ρήματα διαρρήδην άνατραπέντα, φαιδρός δ της δρθοδοξίας λόγος έξανέτειλεν ώσπερ έκ τινων μυγάτων και δυσδιεξοδεύτων λαβυρίνθων και σκοτεινών βαράθρων της έξαγίστου καί πεφενακισμένης αίρέσεως. και ούτως δ μέν ταύτης προλεγθείς έξαργος και διδάσκαλός τε και συνίστως Ίαννης 15 φατριάργης έκβάλλεται και άναθεματίζεται δικαίως και θεοκρίτως πάνυ σύν τοις δμόφροσιν αύτοῦ διώκταις καὶ ύβρισταῖς ὡς ἀνήκεστοι πάμπαν καὶ λυσσώδεις ἅμα καὶ τῆς άληθείας άντίθετοι λίαν, ώσπερ δή και οί της μυσαράς καί δαιμονιώδους θοησκείας των Μανιγαίων, ἀφ' ών καί 20 την μάγην και μανίαν κατά της ένσάρκου θείας οίκονομίας την άφορμην και άρχην ειλήφασιν, άντεισάγεται δέ κοινη ψήφω και θεία προβολη τε και χάριτι Μεθόδιος δ ἀοίδιμος καὶ τῆς ὀρθοτομίας καὶ ὀρθοδοξίας πρόμαχος, ός γε πασαν ώς έπος είπειν του τε διαβόλου την όλέθριον 25 κατά τῶν ίερῶν εἰκόνων μεθοδείαν καὶ τὴν βέβηλον κενοφωνίαν τῶν αίρεσιαρχῶν καὶ φοιτητῶν τῆς ἐκείνων κακονοίας και φρενοβλαβείας άριστα και σαφέστατα προδιελέγξας καί άνατρέψας εί καί τις άλλος, και διά τοῦτο πολλούς μὲν

¹ καταρτήσας A κατηρτήσας C καταρτισάμενος R. — 2 παρεσκεύαζε A. — 10 φαιδρῶς A. — 11 έπανέτειλεν M ἀνέτειλεν R. — μυχαιτάτων R. — 12 και τῆς έξ. CNR. — 14—15 διδάσκαλος και συνδικαίως (οπ. -ίστωρ — ἀναδεματίζεται) C. — 14 ἰαννῆς (-ἡς D) φατριάρχης post ἀναδεματίζεται v. 15 ins. N. — 18 ὅπερ A. — 20 και τὴν μανίαν C. — δείας om. N. — 24 ῶς γε AC. — γε και πᾶσαν A. — 25 μεθοδίαν codd.

προϋπέστη διωγμούς και κινδύνους τε και θλίψεις πολλάς και κακάς, έξ έπιμέτρου δε σφόδρα σφόδρα ύπο του θεηλάτου Θεοφίλου. τίς γὰς ἀριθμήσειε τοὺς ποικίλους καὶ έπαλλήλους διωγμούς και πειρασμούς και βόθρους άφεγγεῖς καί ζοφώθεις κατάκλείσεις καί του άναγκαίων στερήσεις 5 φίλων τε και δμοδόξων, ώς ανέτλη γενναίως και προθύμως, 720 καί τὰ σύμβολα τῆς κακουχίας ἧς ὑπέμεινε παρὰ τῶν ἀνοσίων κεί περιφέρων έναργῶς είς τύπον καί ύπογραμμόν ύπομονής τοις φερεπόνοις, και σιωπῶσα παραίνεσις προδήλως γενόμενος. και ούτως δ Θεσπέσιος την έκκλησίαν ευδοκία 10 τοῦ κρείττονος καὶ συνεργεία τῶν θεοφόρων πατέρων παραλαβών, δ μεν οίκος του θεου, το σύστημα των ορθοδόζων, έπορεύετο καί θεία δώμη σαφώς έκραταιούτο και διέποεπεν έργω και λόγω, δ δε των αίρετιζόντων σύλλογος και Ίουδαϊκή τῷ ὄντι σπείοα και συμμορία κατησχύνετο κομιδή και 15 ήσθένει προφανώς επιστομίζομένη και άναγρεπομένη καθ' έκάστην ήμέραν, και δή λοιπόν αύτικα δια βασιλικής έπιτροπής και συνεργείας άνεκλήθησάν τε και άνέθησαν οι έν έξορίαις και πικραϊς φυλακαΐς πατέρες, άμα και το πλήθος τῶν μοναζόντων, καί μέντοι και τῶν εὐσεβῶν κοσμικῶν οὐκ 20 δλίγιστοι, ών δ τάλας και άλιτήριος τυραννικώς τας ύπάφξεις ἀφελόμενος και τοὺς μὲν δυσθανατώσας, τοὺς δὲ μάστιξι πολυειδέσι και πολυτρόποις και δειναϊς τιμωρίαις παραδούς έξώρισε μη πειθομένους παντελώς μήτε τη θωπεία μήτε μήν τη άπειλη και κακοδοξία του φένακος και 25 άλάστορος.

1 демунойс то кай кихд. хай L. — холлёс то най N. — 6 угрупавад — 10 угронегос отпіпо fore interiorunt in A. — 10 угронегос LN. угронегос С угронего R. — 11 сургууд DL et ресс. quidam. — деодбоду А. депабату CLN. — 18 сакбоа М сахода D мевод А. — 16 статонисти са диктораховично N. — 23 дияданатас А. — 24 жыдонегого CR жыдонегог А. — 23 дияданатас А. — 24 жыдонегого CR жыдонегого А. — Γίνονται οὖν ἀπὸ μὲν τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη βσμβ΄.

'Από δέ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς πυργοποιίας φκε'.

Άπό δὲ τῆς πυργοποιίας ἕως τοῦ Άβραὰμ υκε'.

5 'Από δὲ τοῦ 'Αβραὰμ ἕως τῆς ἐξόδου τῶν υίῶν 'Ισραὴλ ἐξ Λἰγύπτου υλ'.

'Από δὲ τῆς ἐξόδου ἕως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Σολομωντείου ναοῦ ψυζ'.

'Από δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ ἕως τῆς αἰχμαλωσίας 10 τοῦ 'Ισραήλ υκε'.

Όμοῦ ἔτη ,δωπ'.

'Από δὲ τῆς αἰχμαλωσίας ἕως 'Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος τιη'.

'Από δὲ 'Αλεξάνδρου ἕως Χριστοῦ τγ'.

Όμοῦ ἔτη ,εφ'.

15

20

'Από δὲ τοῦ Χριστοῦ ἕως τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως τιη'.

'Από δὲ Κωνσταντίνου μέχρι τοῦ προκειμένου Μιχαήλ υίοῦ Θεοφίλου φνε'.

Ομοῦ τὰ πάντα ἔτη ζτοε΄.

1-20 cf. Nicephori Breviarium p. 102 edit. meae.

4 τετφαχόσια είχοσι C χίλια πενταχόσια α' (,αφα' M) N. — Εως τοῦ 'Αβραὰμ τῶν διχοτομημάτων ἔτη νχε'. ἀπὸ δὲ τῶν διχοτομημάτων ἕως τέλους 'Αβραὰμ ἕτη ος' Niceph. — 7 σολομωντείου D σολομωντίου AC σολομουτίου LM. — 8 ἕτη ψνζ' A et sic deinceps ἕτη in A add. — 9 ἀπὸ δὲ τῆς οἰχοδομῆς τοῦ ναοῦ A Suid. v. 'Αδάμ. ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ v. οἰχοδομῆς Ν ἀπὸ δὲ τ. οἰχ. τοῦ σολομωντίου (-μοντίου L) ναοῦ CL. — 12 ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως A 'Αλεξ. Μαχεδόνος τοῦ βασιλέως Suid. — 14 ἕως τοῦ χριστοῦ LN ἕως Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν Suid. — 15, εφα' N. — 16 τοῦ ante Χριστοῦ om. A. — 18 προειρημένου C. — 20, 5τοδ' N.

B. G. TEUBNER 500 LEIPZIG.

Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1 a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Augaben zu veröffentlichen, soweit dies zu Gunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über weiche die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird unuterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschlenenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 400 Bände zum Preise von ca. 1200 Mark, die bei einmaligem Bezuge sum Vorzugspreise von ca. 900 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

a. Griechische Schriftsteller. Aeliani de mat. anim. II. XVII, var. hist., epistt., fragmm. Bec. B. Hercher. 2 voll. <i>M</i> 9 10.05. 	Anacreentis carmina. Ed. V. Bose. Ed. II. M. 1.— 1.40. Anaritius: s. Euclid. suppl. Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II. M. 1.20 1.60. Annae Commenze Alexias. Rec. A. Beiffer-
Aeneae commentarius poliorceticus. Rec.	scheid. 2 voll. <i>M</i> . 7.50 8.60.
A. Hug. <i>M</i> . 1.35 1.75.	Anonymus de incredibilibus: s. Mytho-
Aeschinis orationes. Ed. Fr. Blass.	graphi.
Ed. min. M. 2.40 2.80.	Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan.
Ed. maior (m. Index).	Ed. H. Stadtmueller.
<u>M. 8. —</u> 8.60.	Vol. I: Pal. 1. I-VI (Plan. 1. V-VII).
<u>— — Iterum ed. Fr. Franke.</u> <u>M. — .90</u>	<i>M</i> 6 6.60.
1.30.	Vol. II. P. 1: Pal. 1. VII (Plan. 1. III).
Aeschyli tragoediae. Ed. H. Weil.	M. 8 8.60.
<i>M.</i> 1.50 2.—	lyrica s. lyr. Graec. rell. Edd. Bergk-
Einzeln jede Tragödie (Agamemnon.	Hiller-Crusius. M. 8 8.60.
Choephorae. Eumenides. Persae. Prome-	Antonini, N. Aurel., commentarr. ll. XII.
theus. Septem c. Th. Supplices)	Rec. I. Stich. <i>M.</i> 1.80 2.20.
M 3060.	Antoninus Liberalis: s. Mythographi.
[] Scholia in Persas. Rec. O. Dähn-	Apoilodori bibliotheca. Rec. Imm.
hardt. M. 3.60 4.20.	Bekker. M. 1 1.30.
Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm. M 90 1.30.	graphi. Vol. I.
Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A.	Apollonius Pergaens (cum commentariis
Brinkmann. <i>M</i> . 1.— 1.25.	antiquis). Ed. et Lat. interpr. est I. L.
Alypius: s. Musici.	Heiberg. 2 voll. M. 9 10
Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.	

1

Apollonii Rhodii Argonautica. Beo. R. | Babrii fabulae Accoreae. Bec. O. Crusius Merkel. .# 1.-- 1.40.

- Applani hist. Bom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. . 9.- 10.-
- Archimedis opera omnis. Ed. I. L. Heiberg. \$ voll. . 18.- 19.80.
- Aristeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P.Wendland. .# 4.- 4.50.
- Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk. 1 voll.
 - Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax.
 - II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Ranse, Eccles., Plutus.
 - Einzeln jedes Stück M -. 45 -. 75.
- Aristotelis de partib. anim. 11. IV. Ed. B. Langkavel. . A. 1.80 9.20.
- de arte poetica l. Rec. W. Christ. .4 -. 60 -. 90.
- physica. Rec. C. Prantl. M.1.50 1.90.
- sthica Nicomachea. Ed. Fr. Susemihl. # 1.80 2.10.
- de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. .# 1.20 1.60. quae feruntur de coloribus, de audibi-
- libus, physiognomonica. Rec. C. Prantl. .K - 60 -.90.
- politica. Ed. Fr Susemihl. Ed. III. # 3.40 2.80.
- magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. # 1.20 1.60.
- de anima II. III. Rec. Guil. Biehl. .# 1.20 1.60.
- ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii f -ethica. Adi. de virtatibus et vitiis l. rec. Fr. Susemihl. M. 1.80 2.10.
- ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. M 5.60 4 .-
- metaphysica. Rec. Guil. Christ. .M. 2.40 2.80.
- qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Bose. M. 4.50 5 .---
- ---- oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. M. 1.50 1.90.
 - quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de líneis insec., ventorum situs et nomina, de Melisso Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. .M. 3. - 8.40.
- parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. . M. 1.80 2.10. - Πολιτεία 249ηναίων. Ed. Fr. Blas.
- Ed. III. M. 1.80 2.10.
- Arriani Anabasis. Rec. Car. Al M. 1.20 1.70. Mit Karte M. 1.50. Rec. Car. Abicht.
- scripta minora. Edd. Hercher-Eberhard. M. 1.80 2.20.
- Athenael dipnosophist. II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. M 17.10 18.90.
- Autolyci de sphaera quae movetur l., de ortibus et occasibus 11. II. Ed. Fr. Hultsch. M. 3.60 4 .---

- Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. . . 8.40 9.-
- Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius Ed. minor. . 4. 4. - 4.60.
- Ed. F. G. Schneidewin Bacchins: s. Musici. [M. -. 60 1.-Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blas
 - .4. 2.40 2.90.
- Batrachomyomachia: s. Hymni Home-Bio: s. Bucolici. frici.
- Blemyemachia: s. Eudocia Augusta
- Bucolicorum Graecorum Theocriti. Bionis, Moschi religuiae. Rec. H. L. Ahrens M -. 60 1.-
- Callinici de vita S. Hypatii 1. Edd. sen philol. Bonn. sodales. . M. S. - S.40.
- Cassianus Bassus: s. Geoponica.
- Cebetis tabula. Ed. C. Praechter.
- Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol I Acc. Hippolyti Bomani practer Canonem Paschalem fragmm. chronol. . . 6.80 7.40.
- Claudiani carmina: s. Eudocia Augusta
- Cleomedis de motu circulari corporam caelestium IL II. Ed. H. Ziegler # 2.70 8.20.
- Collathas: s. Tryphiodorus.
- Cornuti theologiae Graecae compendium. Bec. O. Lang. . . 1.50 2.
- Corpusculum poesis epicae Graecae ludi-bundae. Edd. Brandt et Wachsmuth 2 fasco. .K. 6.- 7.-
- Demades: s. Dinarchus.
- Demetrii Cydon. de contemn. morte er. Ed. H. Deckelmann. . . 1.- 1.40.
- Demosthenis erationes. Recc. G. Dindorf-Blaß. Ed. maior. [Mit adnot crit] [jo . 8. 40 8 .--] . K 7. 20 9.-8 voll. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] \$ voll. [je . M. 1.50 2 .--] . M. 4.50 6 .-- [6 partes. ie M. -. 75 1.10.]
 - Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso, De Chersoneso, Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri.
 - I. Pars 2. De corona. De falsa legatione
 - IL Pars 1. Adversus Leptinem Contra Midiam. Adversus Androtionem. Adversus Aristocratem.
 - II. Pars 2. Adversus Timocratem Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum Pro Phor-mione. In Pantaenetum. In Naustmachum. In Bosotum de nomine In Bocotum de dote

Demosthenis orationes. Recc. G. Dindorf-Blas.

- Vol. III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartsum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. In Concnem. In Calliclem.
- --- III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Procemia. Epistolae. Index historicus.
- Dinarchi orationes adjectis Demadis qui fertur fragmentis ύπερ της δωδεκαετίας. Ed. Fr. Blas. Ed. IL. M. 1.- 1.40.
- Diodori bibliotheca hist. Edd. Bekker-L. Dindorf-Vogel. 5 voll. Voll. I. II. je # 3.60 4.20. Vol. III. // 4.-- 4.60. [Ed. L. Dindorf. Voll. III. IV. je # 3.-.. Vol. V. # 3.75.]
- Dionis Cassil Cocceiani historia Romana. Edd. L. Dindorf Melber. 5 voll. Vol. I. M. 4.50 5.- Vol. II. M. 3.60 4.20. [Ed. L. Dindorf. Voll. IV. V. je M. 3.70.]
- Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll. M. 5.40. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorbereitung.]
- Dionysi Halic. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. Vol. I. & 3.60 4.20. Voll. II. III. je & 3.- 8.60.
- ---- opuscula. Edd. H. Usener et L. Badermacher. Vol. I. M. 6.-- 6.60.
- Diophanti opera omnia e. Gr. commentt. Ed. P. Tannery. 2 voll. M. 10. — 11. —
- Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. M. 2.70 3.20.
- Epicorum Graec. fragmenta. Ed Kinkel. Vol. L. M. 3. - 8.50.
- Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragmm., enchiridion, gnomolog. Epict, rell., indd. Ed. maior. # 10.--- 10.80. Ed. minor. # 6.-- 6.60.
- Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1
- Erotici scriptores Graeci. Rec. R. Hercher. 2 tomi. [Vergr.; Neubearbeitung v. A. Eberhard i. Vorbereitung.]
- Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.
 - Voll. I-V. Elements. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. M. 24.60 27.40.
 - -- VL Data. Ed. Menge. M.5. -- 5.60.
 - VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. M. 5. - 5.60.

______ Supplem.: Anaritii in X ll. priores Element. comm. Ex interpr. Gherardi Crem. ed. M. Curtze. . . 6.60. ____: s. & Musici.

Eudociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani carmm. Graec. rell. Acc. Blemyomachiae fragmm. Bec. A. Ludwich. *M.* 4. - 4.40.

- Eudociae violarium. Rec. I. Flach. M. 7.50 8.20.
- Euripides tragoediae. Rec. A. Nauch. Ed. III. 3 voll. M. 5.70 7.20.
 - Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae Hecuba. Helena. Electra. Heraolidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M*. 1.50 2.—
 - II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestas. Rhesus. Troades. Phoenissae. M 1.50 2.—
 - III: Perditarum tragoediarum fragmenta. M 2.70 3.20.
- Eusebli opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. M. 15 - 17.20.
- Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.
- Fabulae Romanenses Graec. conscr. Rec. A. Eberhard. Vol. I. M. 8.75 4.80.
- Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis. Ed. A. Holder. *M* 1.40 1.80.
- Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Afranis. kart. Fasc. 1--10 je *M*. -.50; Fasc. 11--15 je *M*. -.60.
 - Hierzu unentgeltlich: Index argumentorum et locorum.
 - Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung noch den Zweck, dem Primaner das Boste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.
- Galeni Pergameni scripta minora. Recc. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. S voll. *M.* 7.50 9.-

 - ---- de victu attenuante l. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.80.
- Gaudentius: s. Musici.
- Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beckh. M. 10.— 10.80.
- Georgii Acropol. opera. Rec. A. Heisenberg. Vol. L .M. 8.-- 9.--
- Georgii Cypri descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. & 3.- 3.50.
- Heliodori Aethiopic. ll. X. Ed. I. Bekker. M 2.40 2.90.
- Hephaestion: s. Metrici scriptores.
- Heraclitus: s. Mythographi.
- Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Viereck. M. 1.80, 2.20.
- Herodiani ab excessa divi Marci II. VIII. Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.

- Flatini Enneades praemisso Perphyril de | vita Plotini deque ordine librorum eius Ed. B. Volkmann. 2 voll. Kbello. # 9.- 10.10.
- Platarchi vitae parallelae. Bec. C. Sintemis. 5 voll. [Vol. L. M. 1.80 2.80. Vol. II. # 2.10 2.60. Voll. III-V. je .# 1.50 2 .--] AL 8.40 10.90.
 - Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et - 2. Themistocles et Camillus, Pericles
 - et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. M. -. 90 1.30.
 - S. Timoleon et Aem. Paulus, Pelopidas et Marcellus. M. -. 90 1.30.
 - 4. Aristides et Cato, Philopoemen et Flamininus, Pyrrhus et Marius. M -. 90 1.80.
 - 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lu-
 - 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. M. -. 75 1.10.
 - 1.10.

 - 9 Phoeion et Cato minor. M. -.60
 - 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. M. -. 60 -. 90.
 - 11. Demosthenes et Cicero. M. -. 60

 - 13. Dio et Brutus. M. -. 75 1.10. - 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho.

Utho.	m-	— . ə	U	1.00	•	
Inhalt von	Nr.	1.	2	_	Vol.	I.
		3-	- 6		Vol.	п.

$$- 6 - 8 = Vol. III.$$

- 9-12 = Vol. IV. - 13. 14 = Vol. V.

moralia. Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je .M. 4.- 4.60.

- Poetarum Graecorum eclogae. Scholarum in usum composuit H. Stadtmueller. .M. 2.70 3.20.
- Polemonis declamationes duas. Rec. H. Hinck. M. 1. - 1.40.
- Polyaeni strategematicon 11. VIII. Recc. Woelfflin-Melber. M. 7.508.-
- Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. 4 voll. Voll. I. II. III. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. je M. 3.60 4.20. [Vol. IV u. d. Pr.]
- Porphyrii opusce. sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. M. S. - 3.50.
- Procli Lycii Eudocia carmina: 8. Augusta.
- Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii. Rec. G. Friedlein. M. 6.75 7.30.
- in Platonis rem publicam commentarii. Ed. G. Kroli. Vol. I. M 5.-5.60. Vol. II. . 8. 8. - 8.60.

- Ptolemaei opera, Vol. I. Syntaxis, ed M. 8. - 8.60. L L. Heiberg. Pars L. Pars II. . 12 - 13.-
- Quinti Smyrnaei Posthomericorum II. XIV. Rec. A. Zimmermann. . . 3.60 4.20.
- Bhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 vol! Vol. I. Ed. C. Hammer. M. 3.60 4.20. [Voll. II u. III vergriffen.]
- Scriptores erotici, siehe: Erotici scriptores
- metrici, siehe: Metrici scriptores
- metrologici, siehe: Metrologici scriptores.
- Constantinopolit. originum Ree Th. Preger. Fasc. L .M. 4. - 4.60.
- physiognemonici, siehe: Physiognomonici scriptores.
 - sacri et profani.
 - Fase. I: s. Philoponus.
 - Fase. II: s. Patrum Nicaon. nemr.
 - Fase, III: s. Zacharias Bhetor.
 - Fasc. V: E. Gerland, neue Quellen s. Gesch. d. latein. Erzbistums Patras .K 6.- 6.60.
- Sereni Antinoensis opuscula. Ed. I.L. Heiberg. M. 5.- 5.50.
- Sillographorum Graecorum reliquiae. Bec O. Wachsmuth. (Corpusc. poes. ep. Grace ludib. Fasc. II.) M. 3. - 8.50.
- Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. M. 1.80 2.20.
- Sophoclis tragoediae. Bec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. M 1.65 2.20. Ed. minor. M 1.35 1.80. Einzeln jede Tragödie (Aiax. Antigone Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr Philoctetes. Trachiniae) M -. 30 -.60.
- -] Scholia in S. tragoedias vetera Ed. P. N. Papageorgius. . . 4.80 5.40.
- Stobaci florilegium. Bec. A. Meineke 4 voll. Vol. IV. . . 2.40.
- eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll .K. 6. - 7.-
- Strabonis geographica. Rec. A. Meineke 8 voll. M. 7.80 9.50.
- Syriani in Hermogenem comm. Ed H. Rabe. 2 voll. M. 3.20 4.10.
- Themistii paraphras. Aristotelis rell. Ed. L. Spengel. 2 voll. . . 6.70 7.20.
- Theocritus: s. Bucolici.
- Theodori Prodromi catomyomachia. Ed. B. Hercher. M. -. 50 -. 75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathemat. ad leg. Platonem util. Rec. E. Hiller. M. 3.- 3.50.
- Theophrasti Eresii opera. Rec. F Wimmer. 3 voll. Vol. III. . . 2.40.
- Theophylacti Simocattae historiae. Ed de Boor. M. 6.- 6.60.

Thucydidis de bello Peloponnesiaco ll. VIII. Ed. G. Boehme. Ed. II. 2 roll. [je .K. 1.20 1.80.] .K. 2.40 8.60.

- Thucydidis de belle Pelopennesiaco II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. major. 2 voll. [je # 2.40 8.-] # 4.80 6.- Ed. minor. 2 voll. [je # 1.20 1.80] # 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carmm. Ed. G. Weinberger. M 1.40 1.80.
- Xenophontis expeditio Cyri. Bec. A. Hug. Ed. mai. M. 1.20 1.60.
- Rec. W. Gemoli. Ed. mai. M. 1.20 1.60. Ed. min. M. -. 75 1.10. --- historia Graeca. Bec. O. Keller. Ed min. M. -. 90 1.80.

- mai. . 1.- 1.40. Ed. min. . -. 45 scripta minora. Rec. L. Dindorf
- 2 fasce. . 1.85 2.10.
- Zacharias Bhetor, Kirchengeschichte. In deutsch, Übersets, hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. (Scriptores sacri et profani. Fasc. III.) . 10. - 10.80. Zonarae epitome historiarum.
- Ed. L. Dindorf. 6 voll. # 19.50 22.90.

Novum Testamentum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. V .#. 2.25 2.75.

b. Lateinische Schriftsteller.

- [Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller Vol. L. M 9.- 10.-
- Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Bec. V. Gardthausen. 2 voll. M. 7.20 8.40.
- Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus. Anthimi de observatione ciborum epistola.
- Ed. V. Rose. Ed. II. .# 1.- 1.25. Anthologia Latina sive poesis Latinae
- supplementum. Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A.
 - Biese. 2 fasco. Fasc. I. Ed. II. M. 4.-- 4.60. Fasc. II vergr.
 - II: Carmm. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 2 fascc. . 9.20 10.85. Suppl.: s. Damasus.
- Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. M. -. 60 -. 90.
- Apulei metamorph. ll. XL. Ed. J. v. d. Vliet. M. 8.- 8.50.
- apologia et florida. Ed. J. v. d. Vliet. M. 4. - 4.60.
- Augustini de civ. dei 11. XXII. Rec.
- B. Dombart. Ed. II. 2 voll. M.6. 7.20. - confessionum ll. XII. Bec. P. Knöll. M 2.70 8.20.
- Aulularia sive Querolus comoedia. Ed. B. Peiper. M. 1.50 2 .--
- Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adi. est tabula. M. 6.60 7.20.

- Avieni Aratea. Ed. A. Breysig M 1 .-1.40.
- Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. . . 1 60 2 .-
- Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. A 5.10 5.60.
- commentarii in l. Aristotelis περί έρμηνείας. Bec. C. Meiser. 2 partes. A 8.70 9.70.
- Caesaris commentarii cum A. Hirti aliorumque supplementis. Rec. B. K tible a 3 voll.
 - Vol. I: de bello Gallico. Ed. min.
 - III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. M. -.60 1.- Ed. mai. .# 1.- 1.40.
 - III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. M. 1.50 1.90.
 - commentarii etc. Rec. B. Dinter Ausg. in 1 Band (ohne d. krit. praefatio) M. 1.50 2.10.
- de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. M. -. 75 1.10.
- de bello civili. Ed. minon. Ed. 11. M. -. 60 -. 90.
- Calpurni Flacci declamationes. Ed G. Lehnert. M. 1.40.
- Cassii Felicis de medicina l. Ed. V. Bose M. 3.- 8.40.
- Catonis de agri cultura 1. Rec. H. Keil, M 1.- 1.40.
- -.75.
 - ..., Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. *M.* 2.70 8.20.
- Celsi de medicina ll. Ed. C. Daremberg. M. 3. - 8.50.
- Censorini de die natali l. Bec. Fr. Hultsch. . 1.20 1.60.
- Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 5 partes. 11 voll.
 - Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. [Vol. I. M. 1.35 1.80. Vol. II. M. 2.10 2.60.] M. 3.45 4.40. - II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. [ie .M. 2. 10 2.60.] .M. 6.30 7.80.
 - III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. Vol. II. TVol I M. 8.60 4.20.
 - M. 6.30 7.80.
 - V: Indices. [Vergr., Neubearbeitung in Vorbereitung.]
 - Auch in folgenden einzelnen Abteilungen : Nr. 1. Rhetorica ad. Herennium, ed.
 - Friedrich. M. -. 75 1.10. - 2. De inventione, ed. Friedrich. M -. 75 1.10.

Cicerenis scripta. Edd. F. W. Müller et | Cicerenis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. G. Friedrich. Nr. 28. Epistulae ad Quintum fratrem. Nr. 3. De oratore, ed. Friedrich. M. 1.- 1.40. Q. Ciceronis de petitione ad M fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller - 6. De optimo genere oratorum, parti-Muller. . A. 1.- 1.40. tiones et topica, ed. Friedrich. - 25. Episti. ad Att. 1. V-VIII. ed Müller. # 1.- 1.40. 7. Orationes pro P. Quinctio, pro - 26. Epistt. ad Att. 1. IX-XII, ed. Müller. # 1.- 1.40. Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo, ed Müller. M. -. 60 -.90. - 27. Epistt. ad Att. 1. XIII-XVI, ed - 8. Divinatio in Q. Caecilium, actio Müller. M. 1.- 1.40. - 28. Epistt. ad Brutum et epist. M in C. Verrem I, ed. Müller. M. -. 45 Octavium, ed. Müller. H --. 60 -. 69. -.70. - 29. Academica, ed. Müller. . . - 60 - 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis 11. I-III, ed. Müller. - 30. De finibus, ed. Müller. 🦟 - 🕅 M -. 90 1.80. 1.80. - 9b. ---- 11. IV. V, ed. Müller. 81. Tusculanae disputationes, ed M. -. 45 -. 75. Muller. M. -. 75 1.10. 10. Orationes pro M. Tullio, pro - 32. De natura deorum, ed. Müller. M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio M -. 60 -.90. - 33. De divinistione, de fato, ed Müller. # -.60 -.90. - 11. Orationes pro A Cluentio Habito, 34. De re publica, ed. Müller. M. -. 60 -. 90. 1.10. -.90. - 12. Orationes in L. Catilinam, pro - 36. De officiis, ed. Müller. M- 60 L. Murens, ed. Müller. M. -. 60 --.90. - 37. Cato Maior de senectute, Laelius - 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia de amioitia, Paradoxa, ed. Müller Inhalt von [M. -. 15 -. is. Nr. 1. 2 == Pars I, vol. L - 14. Orationes post reditum in senatu 8-6 == Pars ----L vol. II. et post reditum ad Quirites habitae, 7- 9 == Pars II, vol. de domo sua, de haruspicum responso, - 10-14 = Pars II, vol. II. ed. Müller. M. -. 60 -. 90. - 15-18 == Pars II, vol. III. - 19-23 = Pars III, vol. 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinium, pro M. Caelio, ed. Müller - 24-28 = Pars III, vol. II. - 29-31 = Pars IV, vol. I. - 82-35 = Pars IV, vol. II. - 86. 87 = Pars IV, vol. III. M -. 60 -.90. - 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, orationes selectae XXI. pro Rabirio Postumo, ed. Müller. C. F. W. Müller. 2 partes. [je .K. -.75 J. M. 1.50 2.20.
 Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrom II. IV et V, pro lege Manilis, in Catilinam, pro Murena. M. -. 60 -.90. - 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. M. --.45 - II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro -.75. Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro - 18. Orationes in M. Antonium Philip-Marcello, pro Ligario, pro Delotaro, Philippicae I. II. XIV. - 19. Epistt. ad fam. l. I-IV. ed. orationes selectae XIX. Edd., indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirsch-- 20. Epistt. ad fam. 1. V-VIII. ed. felder. Ed. II. # 2.- 2.50. Müller. M. -. 90 1.30. Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem IL - 21. Epistt. ad fam. l. IX-XII, ed. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege

T.

Rec.

- 22. Epistt. ad fam. l. XIII-XVI, ed.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Deiotaro, in Antonium Philippicae I II,

divinatio in Caecilium.

- Jiceronis epistolae. Rec. A. S. Wesen- | Dracontii carmm.min. Ed. Fr. de Duhn. berg. 2 voll. [je .#. 3.- 3.60.] - 7.20. M. 6. -
 - ---- epistolae selectae. Ed. B. Dietsch. 2 partes. [P. L. M. 1. - 1.40. P. H. M. 1.50 2. --] M. 2.50 3.40.
 - philosophijde Schriften. Auswahl f. b. Schule nebit einer Einleitung in bie Schriftftellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Brofeffor Dr. D. Beigenfels. Dit Titelbild. M. 2.-
 - in einzelnen mit Borbemertungen u. f. w. verjehenen heften:
 - 1. Seft: Einleitung in bie Schriftftellerei Cicerna und bie ster Betten: liceros und die alte Bhilojophie. Mit Titelbilb. tart. M - 90.
 - Seft: De officiis libri III. fart. X -. 60.
 - 3. Seft: Cato Maior de senectute. fart. м'--. 30.
 - 4. Seft: Laolius de amicitia. fart.
 - 5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. fart. M. —. 60.
 - 6. Seft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum L. 9—21. Lart. M. —. 80.
 - 7. heft: De re publica. fart. M. -. 30.

rhetorifde Gariften. Auswahl f. d. Soule nebit Ginleitung u. Borbemertungen von Brof. Dr. D. Beigenfels. M. 1.80.

einzelnen mit Borbemerin

- tungen u. f. w. berjebenen Deften: 1. Deft: Einleitung in bie rhetorifchen Schriften Ciceros nebft einem Abrig ber Rhetorit. fart. M. 1.-
 - 2. heft: De oratore und Brutus. Musgemählt, mit Borbemertungen und Analyjen. Part. M. 1 -
 - 3. heft: Orator. Bollftanbiger Text nebft Analpie. tart. M. -. 60.
- Claudiani carmina. Bec. J. Koch. M. 3.60 4.20.
- Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. M. 12.- 12.80.
- Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 partt. M. 2.70 8.50.
- (Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. M. -. 60 -. 90.
- Cornelius Nepos: s. Nepos.
- Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Bec. Th. Vogel. M. 1.20 1.60.
- Damasi epigrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula. M. 2.40 2.80.
- Daretis Phrygii de excidio Troiae hist. Rec. F. Meister. M. 1.20 1.60.
- Dictys Cretensis ephem. belli Troiani 11. VI. Rec. F. Meister. M. 1.50 2 .--
- Donati comm. Terenti. Ed. Wessner L. M. 10.- 10.80.

- .M. 1.20 1.60.
- Eclogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. II. M. 1.- 1.40.
- Eutropii breviarium hist. Rom. Rea Fr. Ruchl. M. -. 45 -. 75.
- Firmici Materni matheseos li. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fase. I. M. 4.- 4.50.
- Flori, L. Annael, epitomae 11. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. . . 2.80 8.20.
- epitomae ll. II, rec.C. Halm. L.Ampelii liber memorialis, rec. E. Woelfflin. M 1.- 1.40.
- Frontini strategematon II. IV. Ed. G Gundormann. . . 1.50 1.90.
- Falgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de actatibus mundi et hominis et Š. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. B. Helm. M. 4.--- 4.50.
- Gai Institutionum iuris civilis commentt. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke Ed. V. . . 2.70 8.20.
- Gelli noctium Attic. II. XX. Rec. C Hosius. 2 voll. M. 6.80 8.---
- Gemini elementa astronomiae. Rec. C Manitius. . 8.8.- 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Breysig. Ed. II. Acc. Epigrammata. M 2 .-2.40.
- Hieronymi de vir. inlustr. 1. Acc. Gennadi catalogus viror. inlustr. Bec. G. Herding. M. 2.40 2.80.
- Historia Apollonii, regis Tyri. A. Riese. Ed. II. M. 1.40 1.80. Bec.
- Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. M. 4.50 5 .-
- Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller Ed. mai. M. 1. -- 1.40. Ed. min. M. --. 75 1.10.
- Hygini gromatici l. de munit. castr. Rec
- Iurisprudentiae anteiustinianae anse supersunt. In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V M. 6.75 7.40. - Indices ed. Fabricius [Vergriffen.]
 - Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke M. -. 75.
 - antehadrianae quae supersunt. Ed F. P. Bremer. P. I. M. 5.- 5.60. ------- Pars II. Sectio I. M. 8.- 8.60.
- Sectio II. . & 8.- 8.80.
- Instiniani institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. M. 1.- 1.40.
- Iustini epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Ruehl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. M. 1.50 2 .---
- Iuvenalis satirarum ll. Rec. C. F Her-

Invenci II. evangelicorum IV. Bec. O. Marold. # 1.80 2.40.	Palladii opus agriculturae. Schmitt 5.20 5.60.
Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III.	Panegyrici Latini XII.
Livi ab urbe condita libri. Rece.	Bachrens 8.60 4.20.
Weissenborn-Müller. 6 partes. [jo .# 1 1.50; Partt. IIV such in je	Patrum Nicaenorum nomina tine, syriace, coptice, ar
2 fasce. su 60 1] . 6 9	tine, syriace, coptice, ar niace. Edd. H. Gelser, feld, O. Cunts 6 (
Pars I fasc. I: Lib. 1-3. Ed. II.	Pelagonii ars veterinaria.
I fasc. II: Lib. 4 6. II fasc. I: Lib. 7-10. Ed. II.	. M. 2.40 2.90.
II fasc. II: Lib. 21-23. Ed. II.	Persii satirarum l. Rec. C.
III fasc. I: Lib. 24-26. Ed. II. III fasc. II: Lib. 27-30. Ed. II.	M −. 30 −.60. PhaedrifabulaeAesopiae. Rec
IV fasc. II: Lib. 3638. Ed. II. V: Lib. 39140.	mit Schulwörterb
- VI: Fragmenta et index.	Schaubach. <i>M.</i> — .90. Physiognomonici scriptores
Lucani de bello civ. II. X. Ed. C. Hosius. . X. 3.60 4.20.	Latini. Rec. B. Foerst
Lucreti Cari de rerum natura ll. VI. Ed.	[Vol. I 8 8.60. Vol 6.60.] . 14 15.20.
A. Brieger. Ed. emend. M. Appendix.	Plauti comeediae. Recc. I
M 2.10 2.40. Appendix einzeln M —.30.	Fr. Scholl. 7 fasco.
Macrobius, Bec. F. Eyssenhardt. Ed. II.	Fasc. I. Amphitruo, Asina Prase. de Plauti vita ac j
M. 6 6.60.	# 1.50 2
Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helm- reich. M. 3.60 4.20.	II. Bacchides, Cap
Martialis epigrammaton II. Bec. W Gil-	M. 1.20 1.60. — III. Cistellaria, Curcu
bert. A. 2.70 3.20. Martianus Capella. Rec. F. Eyssenhardt.	. <i>K.</i> 1.— 1.40.
Acc. scholia in Caesaris Germanici Aratea.	- IV. *Mensechmi, Mer glor. <i>M</i> 1 50 2
M 4.50 5	- V. * Mostellaria, Pers
Melae de chorographia ll. III. Bec. O. Frick. <i>M</i> 1.20 1.60.	M. 1.50 2 VI. *Pseudolus, *Rud
Metrologicorum scriptorum reliquiae.	M. 1.50 2
Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Latini. <i>M.</i> 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores	VII. *Trinummus, Truc ments. Acc. conspects
Gracci. M. 2.70 3.20.] 2 voll. M. 5.10 6	. 1.50 2
Minucii Felicis Octavius. Ed. Aem.	Einzeln die mit * bezeichne
Bachrens. M. 1.85 1.75. Nepotis vitae. Edd. Halm-Fleckeisen.	M 60'90, die übrige 75. Supplementum (D
M. —. S0 — 60. —. — m. Schulwörterbuch v. H. Haacke.	ac poesi testimonia. Cons
13. Auflage. M. 1 1.30.	rum) M4575. Rec. A. Fleckeise:
Orosii histt. adv. paganos 11. VII. Bec. C.	M 2.70.
Zangemeister. M. 3 8.50.	Tom. I. Amphitruo, Captiv Rudens, Trinummus.
Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tomi. . M. 2.90 4.10.	- II. Asinaria, Bacchid
Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae.	Pseudulus, Stichus. M.
Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II	Einzeln jedes Stück <i>M</i> setzung erscheint nicht.]
cur. R. Ehwald 1 1.40.	Plini naturalis historia.
Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. 	C. Mayhoff. Vol. II. A Vol. III. A. 4 4.50. Vo
Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri.	M. 6 6.60. Vol. VI. (Inde
Fasti. Halieutica. Ed. II. M. 1 1.40.	M. 6 6.60. Vol. VI. (Inde M. 3 3.50. [Vol. I vergr
tristium II. V. <i>M.</i> 4575. fastorum II. VI. <i>M.</i> 6090.	in Vorbereitung.] 11. dubli sermonis VIII
metamorphoseon delectus Siebelisi-	W. Beck 1.40 1.80.
anus. Ed. Polle. Mit Index. M 60	(iun.) epistulae. Bec. C. F

m nomina graece, le optice, arabice, arme Gelser, H. Hilgen-. 6. - 6. 60. rinaria. Ed. M. Ihu L Rec. C. Hermani opiae. Rec. L. Mueller hulwörterbuch von 🛦 scriptores Graci et L. Foerster. 2 vo. 15.20. Recc. F. Goetz # lasco. truo, Asinaria, Aulularia iti vita ac poesi testima dea, Captivi, Casina ria. Curculio. Epidicus chmi. Mercator. * Mile 0 2.-aria, Persa, *Poenulus olus, *Rudens, Stichus nmus, Truculentus, frag-. conspectus metrorum beseichneten Stücke je die übrigen je M-45 mentum (De Plauti vita onia. Conspectus metro--.75. leckeisen. Tom I.II ruo, Captivi, Miles glor., ummus. M. 1.50. a, Bacchides, Curculio, tichus. . M. 1.20.

Reo. J. (

Rec. Asm

- tück .# ---. 45. [For nt nicht.]
- istoria. 6 voll. Rec 70l. II. .M. 8.- 3.50. - 4.50. Voll. IV. V. je l. VI. (Index.) Ed. Jan ol. I vergr.; neue Aufl
- onis VIII rell. Coll I 40 1.80.
- e. Bec. C. F.W. Maller 80 8.40.

- Plinii Secundi quae fertur una cum Gargilli Martialis medicina. Ed. V. Bose. M. 2.70 8.10.
- Poetae Latini minores. Rec. Aem. Bachrens. 6 voll. . 20.10 28.40.
- Poetarum Boman. fragmm. Ed. Aem. Bachrens. . 4. 4. 20 4.80.
- Porphyrionis commentarii in Horatium. Bec. G. Meyer. M. 4.20 4.80.
- Prisciani esporiston II. III. Ed. V. Bose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. M. 5.- 5.60.
- Propertil elegiae. Bec. L. Mueller.
- Quintiliani instit. orat. 11. XII. Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. . 2.40-8.25.
- liber decimus. Rec. C. Halm. M. -. 80 -.60.
- declamationes. Rec. C. Ritter. .M. 4.80 5.40.
- Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum. Ed. W. Fox. M. 1.80 2.20.
- Butilii Namatiani de reditu suo II. II. Rec. L. Mueller. M. -. 75 1.10.
- Sallusti Catilina, Iugurtha, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Eussner.
- Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Bibbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragmm. M.4. - 4.60. Vol. II. Comicorum fragmm. M. 5.- 5.60.
- Scribonii Largi conpositiones. Ed. G. Helmreich. .# 1.80 2.20.
- Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 2 voll. M. 7.50 8.60.
- Senecae (philosophi) opera. Rec. Fr. Haase. 8 voll. Vol. L. M. 2.10 2.60. Vol. II. # 2 40 8.20. [Vol. III. vergr.] Suppl. M. 1.80 2.40.
 - opera. Vol. I. Fasc. I. Dialogi. Ed. E. Hermes. [In Vorbereitung.]
 - Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementis. Ed. C. Hosius M. 2.40 2.80.
- Vol. II. Quaestionn. natural. 11.
- Ed. A. Gercke. [In Vorbeitung.] — Vol. III. Ad Lucilium e Ad Lucilium opistt. moral. Ed. O. Hense. . 560 6.20. tragoediae. Recc. B. Peiper et
- G. Bichter. Ed. II. . K. 5.60 6.20.
- (rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores. Ed. A. Kiessling. M. 4.50 5 .--
- Sidonius Apollinaris. M. 4.- 4.60. Rec. P. Mohr.
- Sili Italici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll. .K 4.80 5.60.
- Sorani gynaeciorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell. Ed. V. Bose. M. 4.80 5.40.

- Statius. Edd. A. Klotz, al.
 - Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. M. 2.-2.50.
 - II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klots
 - II. Fasc. II: Thebais. Rec. Ph. Kohlmann. M. 4.80 5.49.
 - III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem. Ed. R. Jahnke. M. 8 .--8.60.
- Suetoni rell. Rec. C. L. Both. M. 1.50 2 .--
- Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. M. 2.40 3.20.
 - Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I-VI. M. -. 75 1.10. Fasc. II: Lib. XI-XVI. M. -. 75 1.10.]
- II. Historiae et libb. minores. M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. M. -. 75 1.10. Fasc. II: Germania. Agricola Dialogus. M. —.45 —.75.] Terenti comoediae. Rec. A. Fleckeisen.
 - Ed. II. M. 2.10 2.60.
 - Jedes Stück (Hecyra, Phormio, Adelphoe, Andria, Hauton Timorumenos, Eunuchus) M -. 45 -. 75.
 - -] Scholia Terentiana. Ed. Er. Schlee M 8 .- 2.40.
- -.60.
- Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke.
- Valeri Maximi factorum et dictorum memorab. Il. IX. Cum Iulii Paridis et Ianuarii Nepotiani epitomis. Bec. C. Kempf. Ed. II. M. 4.50 5 .--
- Valeri Alexandri Poiemi res gestae Alexandri Macedonis. Bec. B. Kuebler. M. 2.70 8.20.
- Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem Bachrens. M. 1.50 2 .--
- Verronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. M. 1.50 2.-
- Vegeti Renati epitoma rei milit. Bec C. Lang. Ed. II. . M. 3.90 4.40. Vellel Paterculi hist. Roman. rell. Ed.
- C. Halm. M. 1.- 1.40.
- Rec. Fr. Haase. M. -. 60 -.90. Vergili Maronis opera. Rec. O. Ribbeck.
 - Ed. II. . M. 1.50 2.-- --- Aeneis. M. --. 90 1.30.
- Bucolica et Georgica. M. -. 45 --.75.
- Rec. - Bucolica, Georgica, Aeneis. O. Guthling. 2 tomi. M. 1.85 2 .--
- Tom. I: Bucolica. Georgica. M. .45
- II: Aeneis. M. --. 90 1.80.
- Virgili Grammatici opera. Ed. Huemer. M 2 40 2.80.
- Vitruvii de architectura ll. X. Ed.V. Bose. Ed. II. M. 5. - 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. 1**8**.1 Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Mors- | Guilelmi Blesensis Aldae comgedia. Ed dorf. # 5.- 8.40. Amarcii sermonum 11. IV. Ed. M. Mani-Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaitius. M 2.25 2.60. ser. . 4. 4. 40 4.80. Canabutzae in Dionysium Halic. comm. Odonis abbatis Cluniacensis occupatio. Ed. M. Lehnerdt. M. 1.80 2.20. hristus patiens. Tragoedia Gregorio Christus patiens. Thiofridi Epternacensis vita Willibrord Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. metrica. Ed. K. Bossberg. A 1.80 2.20 Brambs. .# 2 25 2.60. Vitae sanctorum novem metricae. E. Comoediae Horatianae tres.Ed. B. Jahake. Guil Harster. . & 3 - 8.50. M. 1.20 1.60. 1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris actatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.] Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. & 2.40 2.80. Maautii, Pauli, epistalae sel. Ed. M. Fickelscherer. & 1.50 2.-Unable 1. Frey. & -.45 -.70.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griech. u. röm. Schriftstellern. [gr. 8.]

Aetaa. Von S. Sudhaus. *M* 6.— 7.— Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinse. *M* 4.— 5.—

Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. # 19.--- 13.---

Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. *M.* 6. – 7. –

In Vorbereitung sind:

Altchristl. Apologeten. Von J. Geffeken. Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwarts. Lukian Philopseudes. Von B. Wünsch. Ovid Heroiden. Von B. Ehwald. Pindar Pythien. Von O. Schröder. Plautus Rudens. Von F. Marz.

Tacitus Germania. Von G. Wissowa

Mit dem Plan, eine Sammlung wisseschaftlicher Kommentare zu grischische und römischen Literaturwerken erscheite zu lassen, höft die Verlagsbuchhandung einem wirklichen Bedürfnis zu begegna Das Unternehmen soll zu einer umfassederen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des lässischen Altertums zufördern und anleiten, zum Nutsen für die Pflege der philologisches Wissenschaft überhaupt wie für den einselnen Philoiogen.

3. Einzeln erschienene Ausgaben und Schriften zu einzelnen Autoren und Schriftwerken [gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt].

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaflichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausgahmen den vollständiges kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommetar versehen.

s. Griechische Schriftsteller. Acta apostolorum: s. Lucas. Aeschinis orationes. Ed., scholis adi. F. Schultz. # 8.-— orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. # 3.60

Aeschyli Agamemno. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. *M* 3.75. Aeschyll Orestie mit erklärend. Annærk von N. Wecklein. *M.* 6.— Daraus einzeln je *M.* 2.—: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. — fabulae et fragmm. Rec. G. Dinderf 4. *M.* 4.—

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

12

- Sschyli Agamemnon. Griech. u. deutschm. | Callimachea. Ed. O. Schneider 2 voll. Komm. von K. H. Keck. M. 9.-Septem ad Thebas. Rec. Fr. Bit-
- schelius. Ed. II. M. S.-
- Dindorf, lexicon Aeschyleum. . . 16 -Bichter, z. Dramaturgie d. A. M. 6.50. Westphal, Prolegomena zu A.' Tragodien. K 5.-
- Iciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. #4.-
- **Αλφάβητος της ἀγάπης.** Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrsg. v. W. Wagner. M. 2.40.
- Amthologiae Planudeae appendix Barberino - Vaticana. Bec. L. Sternbach. M. 4.-
- A pollonius' von Kitium illustr. Kommentar s. d. Hippokrat. Schrift π. αυθοων. Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in
- Lichtdr. 4. M 10.---Apollonii Bhodii Argonautica. Ed. R. Merkel. Scholis ed. H. Keil. M. 15.-
- [Aristarchus.] Ludwich, A.s Homer. Textkritik. 2 Teile. . M. 28.-
- Aristophanis fabulae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 6 .--
- equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II our. K. Zacher. M. 3 .-
- ranse. Rec. A. von Velsen. M.S.-
- Plutus. Rec. A. von Velsen. M. 2 .--ecclesianusae. Rec. A. von Velsen. M. 8.40.
- thesmophoriazasae. Rec. A. von Velsen. Ed. II. M. 2.-
 - Müller-Strübing, A. u. d. hist. Kritik. M. 16.-
 - Boemer, Aristophanesstudien. I. M.8.-Zacher, d. handschriften u. klassen d. Aristophanesscholien. M. 6.-
- Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. M. 16.-
- politica cum vet. translatione G. de Moerbeks. Bec. Fr. Susemihl. # 18 .---- ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Susemíhlii epist. crit. # 12.-
 - Heitz, die verlor. Schriften d. A. M.6 .-pseudepigraphus. Bose, Aristoteles M. 14.-
- Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. M. 8.-
- Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. . . 1.50.
- Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi rell. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. M. 21 60.
 - Hiller, Beitr. sur Textgesch. d. gr. Bukoliker. M. 3 20.

- M. 83.-
- Vol. I. Hymni cum scholiis vet. M.11.-- II. Fragmenta. Indices. M. 22.-
- [Callisthenes.] Pseudo-C., hrsgg. von H. Meusel. M. 2.40.
- Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. M. 9.
 - popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. M. 14.-
- Christianor. carmm. Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. M 10.-
- Comiçorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 2 voll. . 48.-
 - Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. M. 18.-
 - Novae comoediae fragmenta. - п. Pars I. M. 14.-
 - -- Π. Novae comoediae fragmenta. Pars II. Comicorum incertae actatis fragmenta. Fragmenta incertorum poetarum. Indices. Supplementa. . 16.-
- Demosthenis oratt, de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et
 - Latine ed. I. Th. Voemelius. M. 16 .- orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius.
 - M. 4 .-- de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. . M. 1.60.
 - Fox, die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Aeschines analysiert u. gewürdigt. M. 5.60.
 - Preuss, index Demosthenicus. M. 10 .-Schaefer, D. u. s. Zeit. 3 Bde. 2. Aufl. M 80.-
- Περί διαλέχτων excerptum R. ed.
- Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. M. 9.-
- Dionysii Thracis ars grammatica. Ed.
- G. Uhlig. M. 8.--Eratosthenis carminum rell. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. M. 8 .-
- geographische Fragmente, hrsg. von Berger. M. 8.40.
- Euripidis fabulae et fragmm. Rec. Q. Dindorf. 4. M. 9.-
- Edd. R. Prinz et N. Wecklein M. 46.60.
 - Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. M. 2.40
 - I. II. Alcestis. Ed. II. M.1 80
 - I. --- III. Hecuba. Ed. II. M. 2.40
 - I. IV. Electra. M. 2.-
 - I. -- V. Ion. M. 2.80. ----I. - VI. Helens. M. 8.-

 - I. -VII. Cyclops. M. 1.40. ----II.
 - I. Iphigenia Taurica. M. 2.40.
 - II. Supplices. M. 2 .п.
 - П. -III. Bacchae. M. 2.-

J

;

	Herodiani technici rell. Ed., expl. A
N. Wecklein.	Lents. 2 tomi. Lex8 54
Vol. H. Pars IV. Heraclidae. M. 2	Heredets II. Buch m. sachl. Erläut. hrsg
- II V. Hercules # 2.40.	v. A. Wiedemann. # 12
- IL - VI. Iphigenia Auliden-	
	'Ησιόδου τὰ ἂπαντα ἐξ ἑρμηνείας Κ
sis. # 2.80.	SITT2. K 10
III I. Andromacha. #2.40.	Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Baach
- III II. Hippolytus. # 2.80.	
III.' III. Orestes M. 2.80.	[In Vorbereitung.]
- III - IV Phoenisses # 9 80	Rec. A. Köchly, lect. var. suber
III IV. Phoenissae. M. 2.80. III V. Troades. M. 2.80.	G. Kinkel. Pars L. M. 5
	[Fortsetzung erscheint nicht.]
III VI. Rhesus. M. 3.60.	
tragoediae. Edd. Pflugk-Klotz-	Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III
Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)	our. I. Flach 6.60.
Medea. Ed. III. M. 1.50 Hecuba	[] Glossen und Scholien zur Henjod-
VA III (1 80 As Just as the TA II	
Ed III. M. 1. 20 Andromacha. Ed. II.	schen Theogonie mit Prolegomens wa
M. 1. 20 Heraolidae. Ed. II. M. 1. 20.	J. Flach. M. 8
- Helens. Ed. II. M. 1.20 Alcestis.	
Ed. II. M. 1.20 Hercules furens.	Dimitrijevic, studia Hesiodea# 6
Ed. II. M. 1.80 Phoenissae. Ed. II.	Steitz, d. Werke u. Tage d. H. nach
M. 2. 25 Orestes. M. 1. 20 Iphigenia	ihrer Compos. gepr. u. erkl 4
Taurica. M. 1. 20. — Iphigenia quae est	Hesychii Milesii Onomatologi rell, Ed.I
Aulide. M. 1.20.	Flach. Ace. appendix Pseudohesychism.
[Etymologica.] Beitzenstein, Geschichte	indd., spec. photolithogr. cod. A #9-
d. griech. E. Mit 2 Tafeln. # 18	
	Hipparch, geograph. Fragmente, hrsg. von
Eusebii canonum epitome ex Dionysii	Berger. M. 2.40.
Telmaharensis chronico petita. Verterunt	Homeri carmina. Rec. A. Ludwich. Pars I
notisque illustrarunt C. Siegfried et	Ilias. 2 voll. Vol. I. M. 16 18 Pars II.
H. Gelzer. 4. M. 6	
Galeni de placitis Hippocratis et Platonis.	Odysses. 2 voll. M. 16 20
	Odyssea. Ed. L La Roche. 2 parts
Rec. L. Müller. Vol. I. Prolegg., text.	M. 13
Graec., adnot. crit., vers. Lat. M. 20	Illas. Ed. L La Boche 2 part
Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi,	
Eusgrii Pontici sententiae. Ed. A. Elter.	M 22.—
	Iliadis carmina seiuncta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa
gr. 4. <i>M</i> . 2.40.	emendata, prolegg. et app. crit. instructa
11. Epicteti et Moschionis sententiae.	ed. G. Christ. 2 partt. M. 16
Ed. A. Elter. gr. 4. M. 1.60.	[] D. Homer. Hymnen hrsg. u. erl. v.
Grammatici Graeci recogniti et apparatu	
	A. Gemoll. # 6.80.
critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex8.	[] D. Homer. Batrachomachia dw
Pars II. Vol. I. Et. s. t.: Apollonii	Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hrsg.
Dyscoli quae supersunt. Recc. R.	u. erl. v. A. Ludwich. # 20
Schneider et G. Uhlig. Fasc. I.	u. on. v. A. Duuwich
Apollonii scripta minora a B. Schnei-	
	Autenrieth, Wörterb. s. d. Homer. Ge-
dero edita. M. 10	dichten. 8. Aufl. <i>M.</i> 3 3.60.
ParsIV. Et. s. t.: Theodosii Alexan-	Ebeling, lexicon Homericum. 2 voll.
drini canones, Georgii Choero-	M. 60
bosci scholia, Sophronii patri-	
archae Alexandrini excerpta.	Frohwein, verbum Homericum # 3.60.
Rec. A. Hilgard.	Gehring, index Homericus. M 16
	Gladstone's Homer. Studien, bearb. v
Vol. I. Theodosii canones et Choero-	
bosci scholia in canones nomi-	Schuster. M. 9
nales. M. 14.—	Kammer, d. Einheit d. Odyssee. # 16
- II. Choerobosci scholia in cano-	La Boche, die Hom. Textkritik i. Altert
nes verbales et Sophronii excerpta	M. 10
	Ludwich, d. Homervulgata als vor-
e Characis commentario. M. 22	
[Fortsetzung in Vorber.]	alexandrinisch erwiesen. K 6
flerodas' Mimiamben, hrsg. v. R. Meister.	Nutzhorn, d. Entstehungsweise d. Hon.
Lex8. M. 5	Gedichte. M. 5
	Volkmann, Gesch. u. Krit. d. Wolfschen
(Innaina Unterstoh a d Misson)	Prolegomena. # 8
Crusius, Untersuch. z. d. Mimamben d.	
Herondas. M. 6 Herodiani ab excessu d. Marci 11. VIII.	Incerti auctoris epitome rerum gestaren
merodiani ab excessu d. Marci Il, VIII.	Alexandri Magni, Ed. O. Wagner
Ed. L. Mendelssohn. M. 6.80.	M 8 -

- toribus practer Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. M.8.
- iventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. M. 2.80.
- ohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. M. 5.60.
- aliani 11. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. g. s.
- ---- deutsch v. J. Neumann. M.1.--
- yrilles, d. h. Theodosios: s. Theodosios.
- eges Graecorum sacrae e titulis coll. Edd. J. de Prott et L. Ziehen. 2 fasce. Fasc. L. Fasti sacri. Ed. J. de Prott. M. 2.80.
- exicographi Graeci recogniti et apparatu critico instructi." Etwa 10 Bande. gr. 8. [U. d. Presse, bez. in Vorbereitung.]
 - L Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).
 - II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).
 - III. Homerlexika (A. Ludwich).
 - IV. Stephanus von Byzanz.
 - V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel)
 - VI. Photios.
 - VII. Suidas (G. Wentzel).
- VIII. Hesych.
 - IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. M. 14.-
 - X. Verschiedene Specialglossare, namentlich botanische, chemische, medicinische u. dergl.
 - [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.1
- [Lucas.] Acta apostolorum, Ed. F. Blas. M. 8.-
- -] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blas. # 4.-
- Lykophron's Alexandra. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. M. 15 .-
- [Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed.
- [Mathematici.] Heiberg, philolog. Studien z. griech. Mathematikern. I-IV. M. 3 .--
- [Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blaß. M. 8.60.
- Metrodori Epicurei fragmm. coll., script. inc. Epicarei comment. moralem subi. A. Koerte. M. 2.40.
- Musãos, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. M. 1.-
- Micandrea theriaca et alexipharmaca.
- Rec. O. Schneider. Acc. scholia. M.9.-[Oratores.]
 - Blaß, d. attische Beredsamkeit. 3 Abt. M. 56.-
 - Drerup, üb. d. b. d. att. Rednern eingel. Urkunden. M. 5.20.
 - Westermann, Unters. üb. d. i. d. att. Redner eingel. Urkunden. M. S.--

- iscriptiones Graecae metricae ex scrip- | Περίπα θών excerpta ed. B. Schneider
 - Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. Denuo ed. A. Dieterich. M 8.-
 - Philodemi Epicurei de ira 1. Ed. Th. Gompers. Lex.-8. # 10.80.
 - περί ποιημάτων l. II fragmm. Ed. A. Hausrath. M. 2 .---
 - Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Grass. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I, 1.) M. 14.-
 - Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. M. 8.-
 - carmina prolegg. et commentt. instructa
 - zetekkel kladta Hómann Ottó. I. Kötet M. 4 --- [Ohne Fortsetzung.]
 - Rumpel, lexicon Pindaricum. # 12 .-
 - Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et commentt. instr. G. Stallbaum. 10 voll.
 - (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.
 - Apologia Socratis et Crito. Ed. V cur. M. Wohlrab. M. 2.40. - Phaedo. Ed. V cur. M. Wohlrab. M. 2.70. -Protagoras. Ed. IV cur. I. S. Kroschel. M. 2.40. - Phaedrus. Ed. II. M. 2.40. -Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. M. 2.70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. M. 2.70. — Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II cur. A. R. Fritzsche. M. 6.--- Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. M. 3.60. - Sophista. Ed. II cur. O. Apelt. # 5.60. - Politicus et incerti auctoris Minos. M. 2.70. - Philebus. M 2.70. -- Leges. 3 voll. [je M 3 60.] M 10.80. [Vol. I. Lib. I--IV. Vol. II. Lib. V-VIIL Vol. III. Lib. IX-XII et Epinomis.]
 - Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. M. 11.20.
 - Immisch, philolog. Studien s. P. I. Heft: Axiochus. M. 3. -... II. Heft: De recenss. Plat. praesidiis atque rationibus. M.S. 60.
 - Peipers, Unters. über das System P.s. I. Teil: D. Erkenntnistheorie P.s. M. 16.80. - ontologia Platonica. M 14.
 - Ritter, P.s Gesetze. Darstellg. d. Inhalts M. 3.20.
 - Kommentar z. griech. Text. M. 10.-
 - Schmidt, krit. Commentar z. P.s Theastet M. 4.-; exeget. Commentar M. 3.20.
 - Susemihl, d. genet. Entwicklg. d. Plat. Philosophie. 2 Teile. M. 21 -

Plutarchi de musica. Ed. B. Volkmann. | Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. von Scala, I. Teil. . 8.-**# 3 60**. de proverbils Alexandrinorum, Rec. Stoicorum veterum fragmenta. Ed O. Crusius. Faso. I. 4. M. 2.80. J. v. Arnim. Vol. II. M. 14 .-- Faso, II. Commentarius, 4. [Theocritus.] Bumpel, lexicon Theocri-M 8.teum. 🚜 8.--- Themistokles. F. quellenkrit. Übung n Theodoros, der h. Theodosios: a. Theocomm. u. hrsg. v. A. Bauer. M. 2 .dosios. - tò iv Aslopolç E. nardakis. M. 1.50. Ed. G. N. Ber-[Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schrif-ten d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. von Poetae lyrici Graeci, Bec. Th. Bergk. Ed. IV. S voll. Vol. III: Poetae melici. & 13.60. [Voll. I. II vergr.] Usener. M. 4.-Theophanis chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. M. 50 .--Ed. V. 2 voll. Theophrasts Charaktere. Hrsg., erkl u Vol. L 1. Pindari carmina. Recens. übersetzt v. d. Philolog. Gesellschaft m O. Schröder. M. 14.-Leipzig. M. 6.-- II. Poetae eleg. et iambog# Bec. Thucydidis historiae. Recens. C. Hude O. Crusius. [In Vorber.] Poetarum scenicorum Graecorum Aeschyli, Tom. I: Libri I-IV. *K* 10.— Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Bec. Guil. Din-- II: Libri V-VIII. Indices. # 12-- de bello Peleponnesiaco 11. VIII. dorf. Ed. V. 4. . . 20.-Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl Pollucis onomasticon. 4 voll. [8 sectiones.] .# 22.80. Rec. E. Bathe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. M. 14.-Lib. 1. Ed. III. . . 4.50. - Lib. ? Ed. III. . . 3. -. - Lib. 3. Ed. II. . . ? 40. Porphyrii quaestt. Homer. ad Iliadem - Lib. 4. Ed. II. . 2.70. - Lib. 5. pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fasco. gr. Lex.-8. M. 16.-Ed. II. M. 2.40. - Lib. 6. Ed. II. M : 40. - ad Odysseam pertin. rell. Ed. - Lib. 7. Ed. II. .# 2.70. - Lib. 8. H. Schrader. gr. Lex.-8. M. 10.-Ed. II. . . 2.70. Ptolemael πegl xournolou xal hyenovixou Herbst, su Thukydides. In. fl. #640. lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. M. 1.--Stahl, quaestiones gramm. ad Th per-Boll, Studien üb. Claud. Ptol. M. 5.60. tinentes. Ed. II. M. 1.60. [Quintus Smyrnaeus.] Tragicorum Graecorum fragmenta. Be Zimmermann, krit. Unters. su Q. S. A. Nauck. Ed. II. M. 26.-M. 4.-; krit. Nachlese zu Q. S. M. 4.-Xenokrates. Darstellg, d. Lehre u. Sammir. [Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryand. Fragmente v. Heinze. M. 5.60. densis periplus maris interni cum appen-Xenophontis hist. Graeca. Bec. O.Keller dice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. M. 1.20. Ed. maior. . . 10.-Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. Xenophontis opera omnia, recensita et relig. quae supers. Faso. III: luliani commentariis instructa. imp. contra Christianos quae supers. Ed. De Cyri Minoris expeditione 11. VII C. l. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. (Anabasis), rec. Kühner. . . \$.60. fragmm. Syriaca ab E. Nestle edita. Occonomicus, rec. L. Breitenbach. M. 6.-M. 1.50. Sophoclis tragoediae et fragmm. Rec. G. Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 partt. Dindorf. 4. M. 5.-M. 6.60. — — Becc. et explann. Wunderus-Wecklein. 2 voll. M. 10.80. Philoctetes. Ed. IV. M. 1.50. — Oedipus Pars I. Libri I et II Ed. II. .# 1.80. - II. Libri III-VII. . . 4.80 Zosimi historia nova. Ed. L. Mendels-Rex. Ed. V. M. 1 50. - Oedipus Colosohn. . . 10.neus. Ed. V. M. 1 80. - Antigona. Ed. V. . M. 1.50. — Electra. Ed. IV. M. 1.80. — Aiax. Ed. III. M. 1.80. — Trachiniae. b. Lateinische Schriftsteller. Ed. III. M. 1.50. - König Oidipus. Griechisch u. deutsch Anecdota Helvetica. Bec. H. Hagen. m. Kommentar von F. Ritter. M. 5 .-Lex.-8. M. 19 -- Antigone. Griech n. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Aurelii imp. epistt.: s. Fronto, ed. Naber. Tragödie (Mit Porträt Aug. Böckh's.) Averrois paraphrasis in l. poeticae Ariste-

 # 4.40.
 tells. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. # 1.

 Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12.

 # 1.20.

16

- [Caesar.] Pelionis de b. Africe comm.: | Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe s. Polio.
 - Ebeling, Schulwörterb. zu Caesar. 4. Aufl. . 1. - 1.80.
 - Menge et Preuss, lexicon Caesarianum. M 18.-
- Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris 11. Beo. H. Keil. gr. 4. . M. 1.60.
- Catonis practer libr. de re rust. quae extant. Bec. H. Jordan. M.5.-
- de agri cult. l., Varronis rer. rust. 11. III. Rec. H. Keil. 3 voll. M. 33.40.
 - Vol. I. Fasc. I. Cato. . 2.40.
 - I. II. Varro. M. 6.-____
 - - I. Comm. in Cat. M. 6. -
 - II. II. Comm. in Varr. M. 8. -- III.
 - I. Ind. in Cat. M. S.-— ш.
 - II. Ind. in Varr. M. 8 .-
- Catulli l. Recensuit et interpretatus est Aem. Bachrens. 2 voll. . M. 16.40.
 - Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. M.4.-- II. Commentarius. 2 fasce. M. 12.40.
- Hrsg. u. erkl. v. A. Riese. M. 4. --Ciceronis, M. Tullii, epistularum 11. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernero et O.
- E. Schmidtio confectae. M. 12 .-- ad M. Brut. orator. Rec. F. Heer-M. 3.20. degen.
- -1 ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius]
- Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. M 1.60.
- Schmidt, d. Briefwechsel d. Cicero von s. Proconsulat in Cilicien bis zu Caesars Ermordg. Nebst Neudruck d. XII. u. XIII. Buches d. Briefe an Atticus. M. 12 .-- d. handschriftl. Überlief. d. Briefe C.s.
- an Attious, Q. Cicero, M. Brutus in Italien. Mit 4 Taf. M 6.— Zieliński, Cicero im Wandel d. Jahr-hunderte. kart. M 2.40.
- (laudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. M. 20.40.
- Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnott. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe M. 40.-
- Cornifici rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. M. 8.-
- Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe incohatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 7 voll. Lex.-8.
 - Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adjectae sunt 3 tabb. phototyp. M. 20.-

- incohatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz.
- Vol. III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermensumata
 - medicobotanica vetustiora. M. 22.-- IV. Glossae codicum Vaticani 3321. Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. M. 20.-
 - V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. M. 22.-
 - VI. Thesaurus glossarum emenda-tarum. Conf. G. Goetz. Pars prior 2 fasco. je M. 18.-
 - VII. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. Pars postorior. Acc. index Graecus G. Heraei. Fasc. I. . 24.-
- Dialectorum Italicarum aevi vetust, exempla sel. Ed. E. Schneider.
 - Vol. I. Dialecti Lat. priso. et Falisc. exempla. Pars I. . 3.60.
- Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. M. 4 .--
- Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Land-graf u. C. Weyman. M. 60.
- Fragmentum de jure fisci. Ed. P. Krueger. M. 1.60.
- Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae. Bec. S. A. Naber. # 8.
- Gedichte, unedierte lateinische, hrsg. von E. Bachrens. M. 1.20.
- Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. . M. 6.-
 - Goetz, der Liber Glossarum. M. 1 Facs. M. S.-
- Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. M. 139.20.
 - Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. M. 9.-
 - I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. M. 10.-
 - II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. **K** 19.-
 - III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. M 12.-
 - III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de pracexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. M. 7.--

- Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.
 - Vol. IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keilli. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. #11. —
 - IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatti, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilli. *M* 8.—
 - V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. *M* 9.-
 - V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keilli. *M* 10.--
 - VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. *M* 9. —
 - VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. *M.* 14. ---
 - VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorius, Martyrius, Beda, Albinus. *M* 10.—
 - VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelii Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. *M.* 11.20.
 - Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8. M. 19.—
- [Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. M. 14.--
- Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. *M.* 16.—
- Horatil opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.
 - Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. M. 12.--
 - II. Sermones, epistulae, de arte poet. M. 10.-
 - ---- Editio minor. M. 4.--
- carmina. Rec. L. Mueller. 16.
 M 2 40, eleg. geb. m. Goldschnitt *M* 3.60.
 Satiren. Krit. hergestellt, metr. über-
- setzt u. m. Kommentar vers. v. C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. M 16.40.

Horatii Satiren. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M*. 7.--

- Briefe, im Bersmaß ber Urfcrift ber beuticht von A. Bacmeifter n. D. Reller 8. M. 2.40 3.20.

- Friedrich, Q. Hor. Flaccus. Philol Unters. M. 6.-
- Keller, Epilegomenazu H. 3 Tle. #24 -Mueller, Q. Hor. Flaccus. E. lit.-his: Biographie. # 2.40.
- Plüss, Horazstudien. Alte u. nene Aufs tb. Horaz. Lyrik. M. 6.-
- [Iuris consulti.] Kalb, Roms Juristen nach ihrer Sprache. M. 4.---
- Iuvenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner 2. Aufl. M. 4.40.

----- siehe auch: Satura, v. Blümner

[Lucanus.] Scholia in L. bellum civila ed. H. Usener. Pars I. *M* 8.— [Forsetsung erscheint nicht.]

Lucili saturarum rell. Recens., enarravi: F. Marx. [In Vorber.]

Mueller, Leben u. Werke d. L. *M* 1.20 Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. *M* 2 40.

- Nonii Marcelli compendiosa doctrias. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes M. 32.---
- Novatians epist. de cibis Indaicis. Hrsg. v. G. Landgrafu. C. Weyman. #1.20.
- Optatiani Porfyrii carmina. Rec. L. Muller. M. 3.60.
- Orestis traggedia. Ed. I. Machly. 16 M. 1.20.

Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. # 5.-— Elegion der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg # 2.40, eleg. geb. 3.20.

- morph. 5. Aufl. M. 2.70 8.10. Stange, Ileines Wörterb. 3. O.3 Metamorph. M. 2.50.
- Persius, siehe: Satura, v. Blümner.
- [Petronius.] Segebade et Lommatzsch, lexicon Petronianum. M. 14.--
- Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. L. Müller M. 3.-
- Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuerling. M. 2.80.
- - Tomi I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell M. 5.60.

'lauti comoediae.

- Tomi I fasc. II. Epidicus. Bec. G. Goetz. M. 3.
- I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. M. 2.40.
- I fasc, IV. Asinaria, Becc. G. Goetz et G. Loewe. . & 3.60.
- I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. M. 4.80. - II fasc. I. Anlularia, Bec. G. Goetz.
- . 16. 2.40.
- II fasc. II. Amphitruo. Recc. G. Goetz et G. Loewe. M. 3.60.
- II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ed. II cur. G. Goetz. Ritschl. .M. 3.60.
- · II fase, IV. Stichus, Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M. 8.60.
- II fasc. V. Poenulus. Becc. F. Ritschelii schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. M.5.-
- III fasc. L Bacchides. Bec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goets. M4.-
- III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. M. 4.-
- III fasc. III. Rudens. Rec F. Schoell. M. 5.60.
- III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M.5.60.
- III fasc. V. Menaechmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. .H. 5.60.
- IV fasc. L. Casina. Rec. F. Schoell. M. 5.60.
- IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Bitschl. Ed. II cur. G. Goetz. M. 6.-
- IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. # 5.60.
- IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. .H. 6.-
- IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. M. 5.60.
- Ex rec. et cum app. crit. F. Ritschelii. [Vergriffen außer:]
- Tomus I. Pars 3. Bacchides. M. 3.-III. Pars 2. Mercator. M. S.-
- Scholarum in usum rec. F. Ritschelius. [Vergriffen außer:]
- Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je M. -. 50.
- miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. M. 2.80.
- Analecta Plaut. scrips. F. Schoell,
- G. Goetz, G. Loewe. M. 6.--Bibbeck, Übers. d. Miles gloriosus, in: R., Alazon. M. 4.40.
- Ritchl, prolegomena de rationibus crit., ramm., prosod., metr. emendationis Plaut. M. 4.-

Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Momm-

- Polionis de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodoáski. Adi. est tab. photolithograph. M. 6.80.
- [Pompeius Trogus.] v. Gutschmid, ub. d. Fragmm. d. P. T. u. d. Glaubwürdigkeit ihrer Gewährsmänner. M. 2.70.
- Probus.] Die Appendix Probi. Hrsg. v. W. Herseus. . M. 1.20.
- Propertii elegiae. Rec. A. Bashrens. M. 5.60.
- Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. M. 10.-
- Quintiliani institutionis orator. Il. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII-XII. M. 9.-
- Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex.-8. M. 17.-
- Saliarium carminum rell. Ed. B. Mauren brecher. M. 1.-
- Sallusti Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.]
- Vol. II: Historiarum rell. Index. M. 7.20. historiarum fragmenta. Ed. Fr. Kritzius. M. 9.-
- historiarum rell. Ed. B. Maurenbrecher.

Fasc. L. Prolegomena. M. 2 -

- Fase, II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. M. 8.-
- Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. M. 5. - 5.80.
- Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. M. 28. -Vol. I. Tragicorum fragmenta. M. 9.-

- II. Comicorum fragmenta. M. 14 .--

- [Seneca (philosophus).] Gercke, Seneca-Studien. M. 9.-
- Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii. Recc. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.
 - Vol. I fasc. I. In Aen. I-III comm. Bec. G. Thilo. M. 14.-
 - I fasc. II. In Aen. IV-V comm. Rec. G. Thilo. M. 10.-
 - II fasc. I. In Aen. VI-VIII comm. Bec. G. Thilo. . . 10.-
 - II fasc. II. In Aen. IX-XII comm. Bec. G. Thilo. . . 10.-
 - III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. . . 10.40.
 - III fasc. II. App. Serviana. M. 20.-[-- III fasc. III (Indices) in Vorber.]

Staatsverträge des Altertums. von Scala. I. Teil. # 8.-Hrsg. v:

Statil silvae. Hrsg. von Fr. Vollmer. M. 16.-

Statii Thebais et Achilleis cum scholiis.	Vergilii Maronis opera app. crit. in artic
Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. I-VI & 8	contracto iterum rec. O. Bibbeck. 4 vol.
Symmachi relationes. Bec. Guil. Meyer.	Vol. I. Bucolica et Georgica. M. 5 -
Ж. 1.60.	- II. Aeneidos libri I-VI. M. 7.23
Syri sententiae. Bec. Guil. Meyer. M. 2.40.	- III. Aeneidos libri VII-XII. M 7 M
Bec. E. Woelfflin. # 8.60.	IV. Appendix Vergilians. M. 3
Taciti de origine et situ Germanorum 1.	Ed. I. [Vergriffen außer:]
Rec. A. Holder. M. 2	Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. #8-
dialogus de eratoribus. Bec. Aem.	- IV. Appendix Vergiliana. M. 5
Bachrens. # 2	[] Scholia Bernensia ad Vergilii Bu.
	et Georg. Ed H. Hagen. M. 6
Draeger, üb. Syntax u. Stil d. T. 3. Aufl.	
M 2.80.	Comparetti, V. im Mittelalter, deutsel
Gerber, Greef et John, lexicon Taci-	von Dütschke. M. 6 [14
teum 57.60.	Heinse, V.s epische Technik. M. 12
[Tertullianus.] Hoppe, Syntax u. Stil d. T.	Plüss, V. u. d. epische Kunst. # 8-
 8.—	Sonntag, V. als bukol. Dichter. #5
[Tire.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz,	Weidner, Commentar zu V.s Aen. B.I
siehe: Commentarii.	u. II. M. 8
[] D. tiron. Psalterium, siehe: Psal-	Vitruvii de architectura 11. X. Edd
terium.	V. Rose et H. Müller-Strübing.
Varronis saturarum Menippearum rell.
Rec. A. Riese. M. 6	Rec. et in German. serm. vert:
rerum rusticarum ll. III, rec. Keil,	C. Lorentzen. Vol. L. Pars L. # 4.50
siehe: Cato.	······································
- antiquitatum rer. divin. 11. I. XIV.	Nohl, index Vitruvianus. # 5
XV. XVI. Praemissac sunt quaestt. Varr.	Volusii Maeciani distributio partium.
Ed. B. Agahd	Ed. Th. Mommson

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst su Zwecken privater Lektüre, verläßliche, nach gemeinsam vereinbarten Grundsätzen verfaßte und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubisten

- I. Aischylos' Perser, von Jurenka. | IV. Lysias', Reden geg. Eratosthenes und 2 Hofte. M. 1.40. II. Isokrates' Panegyrikos, von Mesk.
- 2 Hefte. M. 1.40.
- III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. Jurenka. 2 Hefte. M.1.60.
- üb. d. Ölbaum, von Sewers. 2 Hefte. .# 1.20.
- V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von Gachwind 2 Hefte. M. 1.20.

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen sich diese Ausgaben dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft un-berücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller,

a. Griechische Schriftsteller. Aeschylos' Prometheus. Von N. Wecklein. 3. Aufl. . 1.80 2.25. Aeschylos' Agamemnon. Von B. Enger. 3. Anfl., von Th. Plus. M. 2.25 2.75. - Von L. Schmidt. M 1.20. - Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., — die Sieben geg. Theben. Wecklein. *M.* 1.20 1.50. Von N von N. Wecklein. M. 1.50 2 .--

.eschylos' die Schutzfiehenden. Von N.	Homers Ilias, erklärt von J. La Roche.
Wecklein. M. 1.60 2	Teil IV. Gesang 13-16. 3. Auflage.
ristophanes' Wolken. Von W.S. Teuffel.	. <i>M.</i> 1.50 2.
2. Aufl., von O. Kachler # 2.70 8.20.	V. Gesang 17-20. 2. Auflage.
Wespen. Von O. Kachler. [In Vorber.]	.M. 1.50 2 VI. Gesang 21-24. 2. Auflage.
ristoteles, der Staat der Athener. Der	- VI. Gesang 21-24. 2. Auflage. [Vergriffen.]
historische Hauptteil (Kapp. IXLI). Von K. Hude. <i>M</i> 6085.	Von K. Fr. Ameis u. C. Hentse.
Arrians Anabasis. Von K. Abicht. SHefte.	2 Bände.
[I. Heft. M. Karte. M. 1.80 2.25. II. Heft.	Band L. Heft 1. Gesang 1-3. 5. Aufl.
M. 2.25 2.76.] M. 4.05 5	<i>M</i> 90 1.80.
Demosthenes' ausgewählte Reden. Von	- I. Heft 2. Gesang 4-6. 5. Aufl.
C. Behdants u. Fr. Blaß. 2 Teile.	<i>M</i> 1.20 1.70.
M. 6.60.	- I. Heft 1/2 susammen in 1 Band
I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden.	.M. 2.60. - I. Heft 3. Gesang 7-9. 4. Aufi.
2 Hefte M. 4.50.	- 1. 1161 J. Oesang
Heft I: I-III. Olynthische Reden.	- I. Heft 4. Gesang 10-12. 4. Aufl.
IV. Erste Bede geg. Philippos. 8. Aufl.,	M. 1.20 1.70.
von Fr. Blaß. M. 1.20 1.70.	- I. Heft 3/4 zusammen in 1 Band
- II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden.	M. 8.80.
VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes.	- II. Heft 1. Gesang 18-15. 3. Aufl.
VIII. Bede über die Angelegenheiten	M. 1.20 1.70.
im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen	- II. Heft 2. Gesang 16-18. 3. Aufl.
Philippos. 5. Aufl., von Fr. Blaß.	M. 1.20 1.70. II. Heft 1/2 zusammen in 1 Band
M 1.50 2	
- II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von	- II. Heft 3. Gesang 19-21. 3. Auf.
Fr. Blaß. M. 1.80 2.25.	M. 1.20 1.70.
II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von	- II. Heft 4. Gesang 22-24. 3. Aufi
Fr. Blaß. <i>M.</i> 2.10 2.60.	M 1.50 2
Euripides' ausgewählte Tragödien von N. Wecklein	II. Heft 3/4 zusammen in 1 Band
I. Bdch. Medea. 3. Aufl. # 1.80 2.25.	<u><i>M</i> 3.80.</u> <u> </u>
II. Bdch. Iphigenia im Taurierland.	Heft 1. Ges. 1-3. 8. Aufl. M. 2.10 2.60.
2. Aufl. M. 1.50 2	- 2. Ges. 4-6. 2. Aufl. M. 1.50 2
III. Bdch. Die Bacchen. M. 1.50 2	3. Ges. 7-9. 2. Aufl. # 1.80 2.80.
IV. Bdeh. Hippolytos. M. 1.50 2	- 4. Ges. 10-12. 2. Aufl. M. 1.20 1.70.
V. Bdch. Phönissen. M. 1.80 2.25.	- 5. Ges. 13-15. 2. Aufl. M. 1.80 2.80.
Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände.	- 6. Ges. 16-18. 2. Aufl. # 2.10 2.60.
M 11.70. Band I. Heft 1. Buch I nebst Ein-	7. Ges. 19-21. <i>M</i> . 1.50 2
leitung u. Übersicht über den Dialekt.	8. Ges. 2224. M. 1.80 2.80. Odyssee. Von K. Fr. Ameis und
4. Aufl#. 1.80 2.25.	C. Hentze. 2 Bände.
- I. Heft 2. Buch II. 3. Aufl.	Band I. Heft 1. Gesang 1-6. 11. Aufl.
M 1.50 2	M 1.50 2
- II. Heft 1. Buch III. S. Aufl.	- I. Heft 2. Gesang 7-12. 10. Aufl.
M 1.50 2 II. Heft 2. Buch IV. 3. Aufl.	M. 1.85 1.80.
- 11. 11616 2. Buch IV. 5. Aun.	IL. Heft 1. Gesang 13-18. 8. Aufl. . M. 1.35 1.80.
- III. Buch V und VI. S. Aufl.	- II. Heft 2. Gesang 19-24. 9. Aufi.
M. 1.80 2.80.	M. 1.40 1.80.
- IV. Buch VII. Mit 2 Karten. 4. Aufl.	Anhang:
M 1.80 2.80.	Heft 1. Ges. 1-6. 4. Aufl. M. 1.50 2
- V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten.	- 2. Ges. 7-12. 3. Aufl 1.20 1.70.
4. Aufl. M. 1.80 2.30.	
Homers Illas, erklärt von J. La Roche.	
6 Teile. Teil I. Gesang 1-4. 3. Auflage.	Schneider. 2 Bändchen. M. 8 3.95.
M 1.50 2	I. Bändchen. Demonicus, Eusgoras,
- IL Gesang 5-8. 3. Auflage.	Areopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schnei-
M 1.50 2	der. M. 1.20 1.70.
- III. Gesang 9-12. 3. Auflage.	II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus.
<i>M</i> 1.50 2.	3. Aufl. M. 1.80 2.25.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

4

- Lucians ausgewählte Schriften.
 - C. Jacobitz. 3 Bändchen. M. 3.60 5.10. L Bändchen, Traum, Timon, Prometheus, Charon. 3. Aufl., von K. Bürger. *M*. 1.20 1.70.
 - II. Bändchen. Die Totengespräche. Ausgewählte Göttergespräche. Der Hahn. z. Aufl. M. 1.20 1.70.
 - III. Bändchen. Demonax. Der Fischer. Anacharsis. M. 1.20 1.70.
- Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Rehdantz. M. 2.25 2.75.

[Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr.

- Von E. Buchholz. 2 Bdchn. M. 4.20 5.20. I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von R. Peppmüller. *M.* 2.10 2.60.
 - II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter und die Bukoliker. 2. Aufl., von Sitzler. M. 2.10 2.60.
- Lysias' ausgew. Reden. Von H. Frohberger. 2 Hefte. .H. 8.60.
 - I. Heft. Prolegomena. -- R. gegen Eratosthenes. - R. geg. Agoratos. -Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. - R. f. Mantitheos. - R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. .#. 1.80 2.25. II. Heft. Reden gegen Alkibiades. -
 - R. geg. Nikomachos. R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. - R. üb. d. Ölbaum. - B. geg. die Kornhändler. - R. geg. Theomnestos. - R. f. d. Gebrechlichen. - R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. M 1.80 2.25.

- Größere Ausgabe. 3 Bde. [Bd. II u. III vergriffen.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage weg. Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. M. 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

- I. Teil. DieVerteidigungsrede d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. M. 1. - 1.40.
- II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 4. Aufl., von Chr. Cron. M. 2.10 2.60. III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Cron. 5. Aufl. M. -. 75 1.20.
- III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. M - . 60 - . 90. IV. Teil. Protagoras. Von Deuschle
- u. Cron. 5. Aufl., v. E. Bochmann. M. 1.20 1.70.
- V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 2. Aufl. M. 3.- 8.50.
- VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 3. Aufl. M. 1.50 2 .-
- VII. Teil. Der Staat I. Buch. Von M

Von | Plutarchs ausgew. Biographien. Von 0;

- Siefert und Fr. Blaß. 6 Bändchen L Bändchen. Philopoemen u. Flamin nus. Von O. Siefert. 2. Aufl., v.:
 - Fr. Blaß. M. -. 90 1.30. II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. V. O Siefert. 2. Aufl., von Fr. Bls. M 1.50 2.-
 - III. Bändchen. Themistokles u. Perikie Von Fr. Blaß. 2. Aufl. M. 1.50 2.-
 - IV. Bändchen. Aristides u. Cato. V. Fr. Blas. 2. Aufl. M. 1.20 1.70. V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. V.:
 - Fr. Blaß. . . 90 1.30.
 - VI. Bändchen. Tiberius und Gaj.

Sophokles. Von Gust. Wolff und : Bellermann.

- I. Teil. Aias. 5. Aufl. . 1.50 2 .-
- II. Elektra. 4. Aufl. M. 1.50 2.-III. Antigone. 6. Aufl. M. 1.50 2.-
- IV. König Öidipus. 4. Aufl. M. 1. 50 2 .-
- V. Oidipus auf Kolonos. M. 1.20 2 .-Supplementum lect. Graecae. Von C.A.
- J. Hoffmann. M. 1.50 2 .--
- Testamentum novum Graece. Das Neus Testament. Von Fr. Zelle.
 - L Evangelium d. Matthäus. Von Fr Zelle. 1.80 2.25.
 - IV. Evangelium d. Johannes. Von B Wohlfahrt. M. 1.50 2 .-
 - V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. M. 1.80 2.25.
- Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. [je .M. 1.20 1.70.] AL 10.80 15.80.

1.	Bändchen.	1.	Buch.	6. I	uflage.
2.		2.		6.	
3.		3 .		5.	
4.		4.		5.	
5.		5.		5.	
6.		6.		5.	
7.		7.		5.	
8.		8.		5.	

9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl. Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht.

9. (bez. 8., 7.) Aufl.

A	usgabe n	1. K 0	m	uent	tar I	U.D.	ter d. Te xt.
I.	Bdchn.	В.	I.	II.	М.	2	Figurentaf.
		n. '	1 R	arte	<i>M</i>	(1	85 1.80.

- B. III. IV. M. -. 90 1.20. TT.
- III. B. V-VII. M. 1.20 1.50.
- dasselbe. Buch I-IV. Text . Kommentar getrennt.
- Text. M. e. Übersichtskarte. M -- 90 1.2". Mit Holzschnitten und Kommentar. Figurentafeln. M. 1.35 1.80.
- Kyropädie. Von L. Breitenbach
- 2 Hefte. [je M. 1.50 2 .---] M. 3 .-- 4 .--I. Heft. Buch I-IV. 4. Auflage, von
 - B. Büchsenschütz.
 - Buch V-VIII. S. Aufl.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

п.

ienophons griech. Geschichte. Von B.	Ciceros Bede f. Plancius. Von E. Köpke.
Büchsenschütz. 2 Hft. [je.M.1.502]	3. Aufl., von G. Landgraf. M. 1.20 1.70.
M. 8 4	Bede f. Mile. Von Richter-Eber-
I. Heft. Buch I-IV. 6. Aufl.	hard. 4. Aufl., von H. Nohl. M. 1 1.40.
II Buch V-VII. 4. Aufl.	I. u. II. Philipp. Bede. Von H. A. Koch.
Memorabilien. Von Baph. Kühner.	3. Aufl., v. A. Eberhard. M. 1.20 1.70.
6. Aufl., von Bud. Kühner. M. 1.60 2.20.	I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von
6. Aun., von But, Runner, on 1.60 -	
-Agesilaos. Von O. Güthling. M.1.502	E. B. Gast. M 60 90.
	Beden f. Marcellus, f. Ligarius u. f.
a Tatatata ha Sahriftatallar	Deiotarus. Von Fr. Richter. 3. Aufl.,
b. Lateinische Schriftsteller.	von A. Eberhard. M 90 1.30.
Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii	Bede f. Archias. Von Fr. Richter
liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl.,	4. Aufl., von H. Nohl. M 45 80.
von B. Dinter. 3 Hefte. M. 2.55 4	Bede f. Flaccus. Von A. du Mesnil.
I. Heft Buch I-III. M. Einleit. u. Karte	M. 3.60 4.10.
v. Gallien. <i>M.</i> 90 1.40.	- ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl.
	M. 2.20 3
	Tusculanae disputationes. Von O.
111. — Buch VII u. VIII u. Anhang. 	Heine. 2 Hefte. <i>M</i> . 2.85 3.30. I. Heft. Lib. I. II. 4. Aufl. <i>M</i> . 1.20 1.70.
J. L. M. Mar A. Doha-	I. Heft. Lib. I. II. 4. Aufl M. 1. 20 1.70.
comm. de bello civili. Von A. Dobe-	II Lib.III-V. 4. Aufl. M. 1.65 2.15.
renz. 5. Aufl., v. B. Dinter. M. 2.40 2.90.	Cato maior. Von C. Meißner. 4. Aufl.
Cicero de oratore. Von K. W. Piderit.	M 60 1
6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hette.	somning Scipionis. Von C. Meißner.
<i>H</i> 4.80 6.25.	4. Anfl. : # 45 80. Laelius. Von C. Meißner. 2. Aufl.
I. Heft. Einleit. u. Buch I . M. 1.80 2.25.	Laeling, Von C. Meißner. 2. Aufl.
II - Buch II. M. 1.50 2	M
III. — Buch III. M. Indices u. Register	de finibus bon. et mal. Von H. Hol-
z d. Anmerkungen. M. 1.50 2	stain . M. 2 70 3.20.
Aus Heft III besonders abgedruckt:	de legibus. Von A. du Mesnil. # 3.90.
Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn.	de natura deorum. Von A. Goethe.
.16	M. 2.40 2.90.
5. Auflage, von Adler. In	[] Chrestomathia Ciceroniana. Ein
1 Band. M. 4.50.	Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasial-
Brutus de claris oratoribus. Von	klassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl.,
K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Fried-	bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild.
K. W. Piderit. J. Kun., von Williou	M. 2.80.
rich. M. 2.25 2.75.	r Rriefe Ciceros H. S. Zeitgenossen.
orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl.	Von O. E. Schmidt. I. Heft. M. 1 1.40.
.H. 2 2.60.	Cornelius Nepos, siehe: Nepos.
partitiones oratoriae. Von K. W.	Curtius Rufus. Von Th. Vogel. 2 Bänd-
Piderit. M. 1 1.40.	Curtius Kulus. von 1 h. voget. 2 Dana
Bede f. S. Boscius. Von Fr. Richter.	chen. M. 4.35 5.35.
3 Anfl., v. A. Fleckeisen. M 90 1.30.	I. Bändchen. Buch III-V. 3. Auflage M. 2.10 2.60.
div in Caecilium. Von Fr. Richter.	The Art W Mit Kanta
9 And von A. Eberhard. M 40 60.	0 1 4 4 1 9 95 9 75
Radon gegen Verres. IV. Buch. Von	in a start to d Wildow Dömor
Fr. Bichter. 3. Aufl., von A. Eber-	[Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. # 3.50 5.10.
Land (150 %)	Von C. Jacoby. 2. Aun. 4111. 00. 5.00 0.101
W Buch, Von Fr. Elchter.	1. Heft: Catull. M 90 1.30. 2. Heft: Tibull. M 60 1
9 Anfl von A. Eberhard. M. 1.20 1.70.	
	4. Heft: Ovid. M. 1.— 1.40.
Von Fr. Bichter. 5. Aufl., von A. Eber-	4. Helt: Ovid. Jan I Hild.
hard. M	Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck.
hard. Ju. Cottline Von Fr Bichter	15. Aufl., v. O. Weißenfels. M. 2. 25 2.75.
Reden g. Catilina. Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. M. 1 1.40.	[-] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch
6. Aufl., Von A. Ebernard. War H. A. Koch	b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Groß-
Rede f. Murena. Von H. A. Koch.	mann. M. — 15. — Satiren und Episteln. Von G. T.
2. Aufl., von G. Landgraf. M 90 1.30.	
Bede f. Sulla. Von Fr. Bichter.	A. Krüger. 2 Abt. [je M. 1.80 2.30.]
a And you G. Landgraf. M 15 1.20.	M. 3.60 4.00.
Dada # Sasting Von H. A. LOCh.	I. Abt. Sauren. 14. Auni,
2. Aufl., von A. Eberhard. M. 1 1.40.	
	ich fü r gebundene Exemplare.
Die fetten Zillern verstenen s	aon tur genundene promptatet

1

4

House Bonniener West Marthauter	Blantust anameriklika Wann Filten W
Horas, Sermonen. Von A. Th. Fritzsche.	
2 Bände 4.40 5.40.	E. J. Briz. 4 Bdchn 5 6.80.
I. Bd. Der Sermonen Buch I. M. 2.40 2.90.	L Bdohn. Trinummus. 4. Aufl., von W Niemosov #1 20140
II. — Der Sermonen Buch II #. 2. — 2.50.	M. Niemeyer. M. 1. 20 1.40.
Livius, ab urbe condita libri.	II. — Captivi. 5. Aufi 1.40.
Idb. 1. Von M. Müller. 8. Aufl. # 1.50 2	III Mensechmi. 4. Auflage, von
Lib. 2. Von M. Müller	M. Niemeyer. #1. — 1.40. Miles glavierne 8 Antes
Lib. 3. Von F. Luterbacher. #1.201.70.	IV Miles gloriosus. 3. Auflage
	K 1.80 2.80.
Lib. 4. Von F. Luterbacher. #1.201.70.	Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von
Lib. 5. Von F. Luterbacher. #1.201.70.	A. Kreuser. # 1.50 2
Lib. 6. Von F. Luterbacher. #1.201.70.	Quintiliani institut. orat. liber X. Von
Lib. 7. Von F. Luterbacher. M1.201.70.	G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger
Lib. 8. Von F. Luterbacher. M.1.201.70.	M 1.— 1.40. Sallagti Crigni hall, Catil., hall, Ingerth.
Lib. 9. Von F. Luterbacher. #1. 201.70.	Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Ingurth oratt. et epistt. ex historiis excerptae.
Lib, 10, Von F. Luterbacher. M.1.201.70.	Von Th. Opitz. 8 Hefte. M. 2.05 3.20.
	I. Heft: Bellum Catilinae
Lib 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl 4. 1.20	II Bellum lugurthinam. M.1
1.70. Lib 99 Von F Walfflin 3 And #1 90	11 Beilum lugurtainum. M.1
Lib. 22. Von E. Wölfflin. 3. Aufl. M.1.20	III Reden u. Briefe a. d. Histories.
1.70. Lib 92 Von E Walfflin n E Luter-	
Lib.23. Von E. Wölfflin u. F. Luter-	Tacitus' Historien. Von K. Herseu
bacher. M. 1.20 1.70. Lib 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. M. 1.35	2 Teile. M. 3.90 4.85.
	2 Telle. M. 5.90 4.89. I. Teil. Buch I u. II. 4. Aufl. M. 1.80 2.25.
1.80.	I Buch IIIV. 4. Auflage, von
Lib. 25. Von H. J. Müller. # 1.20 1.70.	W. Heraeus. M. 2.10 2.60.
Lib. 26. Von F. Friedersdorff. M. 1.20	Annalen. Von A. Draeger. 2 Bände
1.70.	M. 5.70 7.50.
Lib. 27. Von F. Friedersdorff. M. 1.20	I. Band. 2 Hofte : Buch I. II. Buch III-VI
1.70.	6.Aufl., v. Becher. je #1.502
Lib. 28. Von F. Friedersdorff. M. 1.20	II 2 Hefte: Buch XI-XIII. Buch
1.70.	XIV-XVI. 4. Aufl, v. Becher
Lib 29. Von F. Luterbacher. #1.201.70.	je .# 1.85 1.75.
Lib. 30. Von F. Luterbacher. #1.201.70.	Agricola. Von A. Draeger 5. Auf
Nepos. Von Siebelis-Jancovius.	M 60 90.
12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten.	dialogus de oratoribus. Von G. An-
.H. 1.20 1.70.	dresen. 3. Aufl
Von H. Ebeling. M	Germania. Von E. Wolff. M1. 85 1.75.
Ad historiae fidem rec. et usui schola-	Terentius, ausgewählte Komödien. Voz
rum accomm. Ed. Ortmann. Editio V.	C. Dziatzko.
$M_{1.} - 1.40.$	I. Bändchen. Phormio. S. Aufl., von
Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis	Hauler. # 9.40. 2.90.
u, Fr. Polle. 2 Hefte. [jo .M. 1.50 2]	II Adelphoe. 2. Aufl., v. Kauer
	M. 2.40 2.90.
I. Heft. Buch I-IX. 16. Aufl.	Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte
I. Hert. Buch I—IX. 16. Aun. II. — Buch X —XV. 14. Aufl.	I. Heft. Buch I-III. 5. Aufl 1. 20 1.70.
fastorum libri VI. Von H. Peter.	IL - SAbt. Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von
2 Abteilungen. M. 3.60 4.50.	E. Wörner. je
	II Buch IV-VI (4. Aufl.) in 1 Band
I. Abt. Text u. Kommentar. 3 Anfl. 	
	III Buch VII-IX. 8. Aufl# 1.20
II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 8. Aufl. <i>M.</i> — .90 1.30.	1.70.
	IV 3 Abt. Buch X, XI, XII. 8. Auf.
ausgew. Gedichte m. Erläut. für den	von M. Fickelscherer.
Schulgebr. Von H. Günther. M. 1.50 2	je <i>M</i> 5080.
Phaedri fabulae. Von Siebelis u. Eck-	IV Buch X-XII (3. Aufl.) in 1 Band
stein. 6. Aufl., v. Polle 75 1.20.	M. 2.—

6. Schultexte der "Bibliotheca Teubneriana". [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der "Biblicheca Teubnerians" bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkirzie und zueatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriffstellers, sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietst; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverseichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmals. M. 1.20.	Opitz
Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. M	Beides zusammengeb. # 1.20. Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. # 1.— Herodot B. V.—IX. Von A. Fritsch. # 2.— Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thal- heim. # 1.— Thukydides B. I.—III. Von S. Widmann. # 1.80. Einzeln: Buch I, Buch II. je # 1.— B. VI-VIII. Von S. Widmann. # 1.80. Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 2. Aufl. # 1.60.
Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. M55.	Memorabilien. Von W. Gilbert. M. 1.10.

7. B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller. [gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 8 Hefte:

- Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Bande, nebst den Karten und Plänen;
- Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lekture unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
- Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.
- 2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche "Schülerausgaben" bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des "Textes", wie der Fassung der "Erklärungen", die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Selbständigkeit im Einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemüthen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

-4

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von Fügner.	Ciceros Cato maior de senectute. Von Weißenfels.
1. Text. 4. Aufl. M. 3 Karten. M. 1	1. Text. steif geh. M
2. Hilfsheft. 4. Aufl.	8. Kommentar. steif geh. M 50.
Mit Abbild. i. Text. 2/3. Erklärungen.	Auswahl a. d. philosoph. Schriften.
M. 1	Von Weißenfels. 1. Text. <i>M</i> 1.60.
M90.	[-] Ausgew. Briefe a. Ciceronischer Zeit.
Caesars Gallischer Krieg. Von Fügner.	Von C. Bardt.
1. Text. M. 3 Karten, sowie 8 Plänen u.	1. Text. Mit Karte. M. 1.80.
3 Abb. i. Text. 5. Aufl. M. 1.80.	2. Hilfsheft. steif geh. M 60.
2. Hilfsheft. 4. Aufl.	2/8. Kommentar. Mit Einleitung.
Mit Abb. im Text. 1.20.	I. Heft: Brief 1-61. <i>M</i> . 1.80 2.20. II. Heft: Brief 62-114. <i>M</i> . 1.60 2
3. Komment. 4. Aufl. 8. Aufl. M. 2.40.	Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von
M. 1.60.	Stegmann.
Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. # 2	1. Text. Mit Karte. M
Dazu Kommentar. 4. Aufl. <i>M.</i> 1.60. —— Bürgerkrieg. Von Fügner.	2/3. Erklärungen. M 60.
1. Text. Mit 2 Karten. A. 1.60.	Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataver-
Livius, Römische Geschichte im Auszuge.	aufstand d. Civilis. Von Stegmann 1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel
Von Fügner.	M. 2.20.
I. Der zweite punische Krieg.	3. Kommentar. M. 1.40.
1. Text. 2. Aufl. Mit 3 Karten M. 2	Ausgabe in 2 Teilen:
2. Hilfsheft. <i>M</i> 2.— 3. Kommentar. 2 Hefte. je <i>M</i> 1.20.	I. Ann. B. I-VI. a. Text 1
II. Auswahl aus der 1. Dekade	b. Kommentar. <i>M.</i> 1.— II. Ann. B. XI—XVI. Historien B. IVV
1. Text	a. Text. M 80. b. Kommentar.
Verkürzte Auswahl aus der 1. u.	M80.
3. Dekade.	III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid
1. Text. M. 2	Teilen. M 80.
Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von Fickelscherer.	Vergils Aeneide i. Ausw. Von Fickel- scherer.
1. Text. 3. Auflage. M. 1.20.	1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. M. 1.40.
9 Hilfshoft 9 Anfl)	2. Hilfsh. M 60.) 2/3. Erklärungen.
M. Abbild. im Text. 2.3. Erklärungen.	3. Komm. M. 1.60. J
M. 1.40. 3. Komment. 3. Aufl. 2. Aufl. M. 2.20.	M 1.60.
M. 1.40.	Horatius, Gedichte. V. Schimmelpfeng
Wörterbuch. 2. Aufl. steif geh. M 50.	1. Text. Mit Karte u. Plan. # 2
Text B. M. Einleitg. 3. Aufl M. 1.35.	3. Kommentar. M. 1.60.
Dazu Kommentar. 3. Aufl. A. 1.40.	4
Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de im-	
perio. Von Stegmann. 1. Text. 2. Auflage. Mit Titelbild u.	Xenophons Anabasis i. Ausw. Von Soroi
9 Wantan // 1 10	1. Text. 4. Aufl. Mit Karte u. Plänen
2. Hilfsh. # 1.10. 3. Kommentar. }2,3. Erklärungen.	im Text. <i>M.</i> 1.80.
3. Kommentar. $(2, 3)$. Erklärungen. \mathcal{M} 1.69.	2. Hilfsheft. 2. Aufl.
3. Aufl. <i>M.</i> 80. J <i>M.</i> 1.69. Text B. M. Einleit. 2. Aufl. <i>M.</i> 1.35.	Mit Abb. im Text. M
Dazu Kommentar. 3. Aufl. M	8. Komment. 3. Aufl. 2. Aufl 1.80.
Rede f. S. Roscius u. Rede f. Archias.	M. 1.40.
Von Hänsel.	Text B. Mit Einleit. 4. Aufl. M. 2
1. Text. <i>M</i> . —.80.	Dazu Kommentar. 3. Aufl. M. 1.40.
3. Kommentar. Mit Einleitung. M 60.	•
Die fetten Ziffern verstehen si	ch für gebundene Exemplare.

.

- Xenophons Hellenika in Auswahl. Von Demosthenes, ausgew. politische Reden. Sorof
 - 1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. M. 1.80.
 - 2/3. Kommentar. Mit Einleitung. M. 1.-Memorabilien in Auswahl. Von Rösiger.
 - 1. Text. M 1.-
- 3. Kommentar. steif geh. M. -. 80.
- Homer. I: Odyssee. Von Henke.
 - 1. Text. 2 Bdchn: B. 1-12. 3. Aufl. -B. 13-24. 2. Aufl. Mit 3 Karten, je M. 1.60. - B. 1-24 in 1 Band M. 3.20. 2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb.
 - M. 2.-3. Kommentar. 3 Aufl. 2 Hefte. steif geh. je M. 1. -. Zus. in 1 Bd. geb. M. 1.80. Inhaltsübersicht (nur direkt) M. -. 05.
 - II: Ilias. Von Henke.
 - 1. Text. 2 Bdchn.: B. 1-13. 2. Aufl. ---B. 14-24. Mit 3 Karten. je M. 2 .-... B. 1-24 in 1 Band M. 4 .-
 - M. 2.-2. Hilfsheft. Mit zahlr. Abb.
 - 3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte, steif geh. M. 1.60 u. M. 1.20. Zusammen in 1 Bd. geb. M. 2.40.
- Herodot i. Ausw. Von Abicht.
 - 1. Text. 2. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen im Text. . M. 1.80.
 - 2. Hilfsh. M. Abb. i) 2/8. Erklärungen. .M. 2.40. 3. Komm. M. 1.80.
 - || Text B. Mit Einleitung. 2. Aufl. M2 .-Dazu Kommentar. M. 1.80.

- Von Reich
 - 1. Text. M. 1.20.
 - 2. Hilfsheft. M. 1.-
 - 8. Kommentar. I.II. 2/8. Erklärungen. M. 2.20. Zus. in 1 Bd. geb. .#. 1.40.
- Von Lange. Thukydides i. Ausw.
 - 1. Text. Mit Titelbild u. 3 Karten. M 2.20. 2. Hilfsh. Mit Abb. i. 2/8. Erklärungen.
 - 8.Komment. M. 1.60. M. 2.-
 - || Text B. Mit Einleitung. M. 2.60. Dazu Kommentar. .M. 1.60.
 - Ausgabe in 2 Teilen:
 - L B. I-V. a. Text. M 1.40. b. Kommentar. M. 1.-
 - IL B. VI-VIII. a. Text. M. 1.b. Kommentar. M. 1.-
 - III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, s.
- Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn.
 - a. d. Phaidon u. Symposion. Von Rösiger. 1. Text. steif geh. M. --. 80.
- 3. Kommentar. steif geh. *M.* .80. Sophokles' Tragödien. Von Conradt.

 - 8. Kommentar: I. Antigone. M. -. 70. II. König Oedipus. M. -. 70. III. Aias.
 - 2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u. II zus.-geb.). M. 1.60,

- 1

Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 12 ff.

- Archiv für Papyrusforschung und ver-wandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. # 20.-und 19 Textabbildungen. # 24.-
- Archiv für lateinische Lexikographie n. Grammatik, hrsg. v. E. Wölfflin. Preis f. d. Band von 4 Heften M. 12 .-
- Band 1-7 auf einmal bezogen M. 42 .---Byzantinische Zeitschrift, herausg. von K. Krumbacher. Preis f. d. Band von jahrlich 4 Heften M. 20.-
- Neue Jahrbücher f. das klass. Altertum, Geschichte u. deutsche Literatur u. f. Pädagogik, herausg. v. J. Ilberg und B. Gerth. Jährlich 10 Hefte. M. 30.-
- Bender, Grundriß d. römischen Literaturgeschichte f. Gymnasien. M. 1.-
- Bethe, Homer u. die Heldensage. M. -. 80. Blaß, die attische Beredsamkeit. 2. Aufl. # 56.- 64.-
 - I. Abt. [Von Gorgias bis zu Lysias.] M. 14. - 16.-
 - 11 [Isokr. u. Isaios.] M. 14.- 16.-
 - 1. Abschnitt. [Demosthenes.] ш. M 16 .- 18.-
 - ш. 2. Abschnitt. [Demosthenes' Genossen u. Gegner.] M 12. --- 14.--
- Bloch, b. ftänbijchen u. fozialen Rampfe in Rom 3. Beit b. Republit. M. 1.- 1.25.
 - Alkestisstudien. M. 2.-
- Blümner, Technologie u. Terminologie d. Gewerbe u. Künste bei Griechen u. Römern. Mit zahlr. Abb. 4 Bände. M. 50.40.
- Boeckh, Encyklopädie u. Methodologie d. philolog. Wissenschaften. Herausgegeben von E. Bratuscheck. 2. Aufl., von B. Klußmann. M. 14.-
- [-----] Lebensbeschreibung u. Auswahl a. s. wissenschaftl. Briefwechsel. Von M. Hoffmann. M. 18.-
- Boiffier, Cicero u. f. Freunde. Studie fib. b. rom. Gefellichaft an Cafars Beit. Deutsch bearb. p. Döhler. M. 4.50 6 .--

- Bretzl, botan. Forschungen des Alexandersuges. .K. 18. - 14.-
- Brunn's kleine Schriften. 3 Bände. L Band. Böm. Denkmäler. Altital. etrusk. Denkmäler. M. d. Bildn. d Verf. u. 65 Abb. . . 10.-
 - II. u. III. Band in Vorbereitung.
- Bursian . Geographie von Griechenlani 2 Binde .# 18.-
 - I. Band. D. nördl. Griechenland. Mit 7 lith. Tafeln. . K. 6. --
 - II. Band. Peloponnesos u. Inseln. Mit 8 lith. Tafeln u. 1 von H. Lange gezeichn, Karte v. Griechenland. M.12 .-Der II. Band auch in S Abteilungen

 - Abt. Argolis, Lakonien, Messenien Mit 6 lith. Tafeln. # 3.60.
 Arkadien, Klis, Achaja Mit 3 lith. Tafeln. # 3.—
 Die Inseln. Mit Karte von
 - Griechenland, gez. v: H. Lange M. 5.60.
- Cantor, Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band: Von den ältestel Zeiten bis 1200 n. Chr. 2. Aufl. M. 22.-
- Christ, Metrik der Griechen und Bömer 2. Aúfi. M. 11.60.
- Cumont, die Mysterien des Mithra, deutsch v. Gehrich. M. 5.- 5.60.

Delsrme, Cafar u. f. Beitgenoffen. Betrachtung b. röm. Gitten gegen d. Enbe b. Republit Deutich bearb. v. Dohler. M 3.75 5.40. Diels, Elementum. 🦊 3.-

- Dieterich, Mithrasliturgie. M. 6 .- 7 .--
- Draeger, histor. Syntax d. latein. Sprache. 2. Aufi. 2 Bände. . M. 26.-
- Dziatsko, Untersuchungen über ausgew. Kapitel d. antiken Buchwesens. M. 6 -

- Willenl, bas Reitalter bes Beriffes. Deutsch | Imhoof-Blumer und Keller, Tier- und bearb. p. Dobler. 9 Banbe. # 18 .-
- Gardthausen, griech. Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Textillustrat. M. 18.40.
 - Augustus u. seine Zeit. 2 Teile. I. Teil. 1. Band # 10. - 2. Band # 12. -
 - (Anmerkungen). 1. Band .K 6 .---II. — 2. Band. . . 9. -
 - [L, 3 u. II, 3 (Schluß) in Vorbereitung.] - Sammlungen u. Kataloge griechischer Handschriften. M. 6.-
- Gilbert, Gustav, Handbuch d. griech. Staatsaltertümer. 2 Bde. . M. 13.60.
 - I. Band. D. Staat d. Lakedaimonier u. d. Athener. 2. Aufl. . . 8. --П. M 5.60.
- Otto, Geschichte u. Topographie der Stadt Rom i. Altertum. 3 Abt. M. 24.-
- Grammatik, historische, d. latein. Sprache-Bearbeitet von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, G. Landgraf, C. F. W. Müller, J. H. Schmals, Fr. Stolz, Jos. Thüssing u. A. Weinhold. In mehreren Bänden. I. Band. Von Fr. Stolz. 1. Hälfte: Einleitung u. Lautlehre. 2. Hälfte: Stammbildungslehre. je M.7.- [Fortsetsung unter der Presse.]
- Helbig, d. Homer. Epos a. d. Denkmälern erläutert. Archäologische Untersuchungen. [Zur Zeit vergriffen. 3.Aufl. in Vorbereitung.] Führer durch die öffentl. Sammlungen d. klass. Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. M 15.- [Die Bände werden nicht einzeln abgegeben.]
- auf extradünnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. . 17 .--
- Herzog, Geschichte u. System d. römischen Staatsverfassung. 2 Bände. . 38 .-
 - I. Band. Königszeit u. Republik. M 15.-Die Kaiserzeit von der Diktatur п. — Cäsars b. z. Regierungsantritt
 - Diocletians. 1. Abt. Geschichtl. Übersicht. M 10 -
 - System d.Verfassung d. Kaiserzeit. . . 8.-
- Holder, alt-celtischer Sprachschats. In ungefähr 18 viermonatlichen Lieferungen zu je 8 Bogen. I. Band. (A-H.) # 64.-9.-14. Lieferung. (I-Sextus.)
- Jede Lieferung M. 8.-
- Hoppe, Bilder z. Mythologie u. Geschichte d. Griechen u. Römer. 30 Blatt Lichtdruck, 39/53 cm. Komplett in Schulmappe mit Text (Text apart M. 1.-) M. 12 -, in Geschenkmappe (Leinwand) M 16 .-
- Imhoof-Blumer, Porträtköpfe auf röm. Münzen der Republik und der Kaiserzeit. 2. Aufl. kart. M. 3.20.
 - Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. kart. . 10.--

- Pflanzenbilder auf Münzen und Gemmen des klass. Altertums. kart. M. 24 .-
- Kaerst, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden. I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. M 12.- 14.-
 - die antike Idee der Oekumene. M. 1.20.
- Keller, latein. Volksetymologie und Verwandtes. N 10.-
- Klotz, Handbuch d. lat. Stilistik. M. 4.80.
- Lehrs, populäre Aufsätze a. d. Altertum, vorzugsweise zur Ethik u. Religion der M. 11.-Griechen. 2. Aufl.
- Leo. die griech.-röm. Biographie nach ihrer literarischen Form. M.7.-
- Lexikon, ausführliches, d. griech. u. röm. Mythologie. Im Verein mit vielen Ge-lehrten herausg. von W. H. Roscher. Mit sahlreichen Abbildungen. 3 Bände.
 - I. Band (A-H.) M. 34.-
 - п. (I-M.) M. 38.-
 - пі. [Im Erscheinen.] 37.-46. Lieferung. (Nabaiothes-Paris.) Jede Lieferung M. 2.-
 - Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. # 10.-
 - II. Carter, epitheta deorum. M. 7 .-
- Läbter's Reallexiton bes Maff. Altertums für Gymnafien. 7. verb. Auflage, herausgegeben von Erler. Dit gablreichen Ubbilbungen. M. 14.- 16.50.
- Reibers. Aappten und Affprien. Geschichtliche Gradhlungen f. Schule u. haus. Deutich von Birn baum. Mit 190 Abb. nach Beichn. v. Fancher. Gubin. Boblf. Ausg. M 3 .--
- Mittels, a. griech. Papyrusurkunden. M. 1. 20.
- Norden, d. antike Kunstprosa vom VI. Jahrh.
- v. Chr. bis in der Zeit der Renaissance. 2 Bände. . . 28.-
- Peter, d. geschichtl. Literatur üb. d. röm. Kaiserzeit bis Theodosius L und ihre Quellen. 2 Bände. M. 24.-
- der Brief in der römischen Literatur. M. 6.-
- Pfeiffer, antike Münzbilder für den Schulgebrauch. M. 1.60.
- Quellenbuch zur alten Geschichte f. obere Gymnasialklassen. Bearb. von Herbst, Baumeister und Weidner. 2 Abtlg. 5 Hefte. . M. 10.20.
 - I. Abteilung. Griechische Geschichte. 1. Heft. Bearb. von Herbst u. Bau
 - meister. 3. Aufl. # 1.50. [Vergr.] 2. Heft. Bearbeitet von Baumeister.
 - 3. Aufl. M. 1.80 2.80. II. Abteilung. Römische Geschichte. Be-
 - arbeitet von Weidner.
 - 1. Heft. 2. Aufl. # 1.80 2.80.
 - 8. Aufl. M. 2.40 8 .-2.
 - 8. 2. Aufl. # 2.70 8.80.

Ribbeck, Reden u. Vorträge. M. 6.- 8.- | Bless, d. rheinische Germanien i. d. antiken |

Literatur. M. 14.-

- **Boßbach und Westphal**, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als S. Aufl. d. Boßbach-Westphalschen Metrik.) 3 Bände. *M.* 36. —
 - I. Band. (Griech. Rhythmik v. Westphal.) *M.* 7.20.
 - II. (Griech. Harmonik u. Melopöie v. Westphal.) *M.* 6.80.
 - III. I. Abt. (Allgem. Theorie d. griech. Metrik von Westphal und Gleditsch.) *M.* 8.—
 - III -- II. Abt. (Griech. Metrik m. besond. Rücksicht auf die Strophengattungen u. d. übrigen melischen Metra v. Roßbach u. Westphal.) *M.* 14.--
- Schaefer, Demosthenes u. s. Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. M. 30.--
- Schmidt, Synonymik der griech. Sprache. 4 Bände. M. 54.-
- ---- Handbuch d. lat. u. griech. Synonymik. . M. 12.--
- Schneider, das alte Rom. Entwickelung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. 12 Seiten Text, 12 Karten, 14 Tafeln mit 287 Abbildungen u. 1 Plan d. heutigen Stadt auf Karton. Quer-Folio. *M.* 16.--
- Schulge, Grundriß b. Logit u. überficht ub. b. griech. Philosophie. M 1.60 2 .--
- Schwartz, Charakterköpfe a. d. antiken Literatur. M. 2. - 2.60.
- Sitzler, Abriß d. griech. Literaturgeschichte. I. Band. D. nationale klass. Literatur von der ältesten Zeit bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4.—
- Stoll, Handbuch d. Religion u. Mythologie d. Griechen u. Bömer. M. 2.25.
- b. Götter u. heroen b. flaff. Altertums. Populäre Rythologie d. Griechen u. Römer. Bohlf. Ausg. *M* 3.60.

- Sten, b. Sagen b. flass. Altertums. Erzählungen a. b. alten Welt. Wohlf. Ausgabe. 2 Bänte 5. Aufl. . M. 4.50.
- Studniczka, die Siegesgöttin. Entwurf d. Geschichte e. antiken Idealgestalt. Mi: 12 Tafeln. *M*. 2.—
- Susemihl, Geschichte d. griechischen Literatur in der Alexandrinerseit. 2 Bände M 30.- 34.-
- Touffel, Geschichte d. röm. Literatur. 2 Bde. 5. Aufl., bearb. v. Schwabe. # 14.40 18.-
- Thesaurus linguae Latinae editus autoritate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Gottingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis gr. 4. Jeder Fascikel *M*. 7.20.

(Erschienen sind bis jetzt: Vol. I Fasc. I-V. Vol. II. Fasc. I-V.)

- **Uhle,** Blutarchs Lebensbeschreibungen großer Helben Griechenlands und Roms. Bobli-Ausg. 2 Bände. je M. 3.—
- Vaniček, griech.-lat. etymolog. Wörterbuch 2 Bände. *M* 24.--
- etymolog. Wörterbuch d. lat. Sprache 2. Aufl. *M* 6.—
- Volkmann, d. Rhetorik d. Griechen u. Römer. 2. Aufl. M. 12.--
- Wachsmuth, die Stadt Athen im Altertum. I. Band. *M.* 20.—
 - II. I. Abt. M. 18.-
- Weicker, d. Seelenvogel i. d. alten Literatur u. Kunst. Mit 103 Abb. M 28.-
- Beije, Charakteristis b. lat. Sprache. 2. Auf. M. 2.40 8.—
- Wendland, Christentum u. Hellenismus in ihren literar. Beziehungen. M. -.60.

Wislicenus, astronom. Chronologie. M. 5.— 2909/ras, die altslaffischen Realien im Symnafium. 5. Aufl. M. 1.20.

80

Schulwörterbücher im Ver- B. G. Teubner.

Die Ausstattung beider Wörterbücher ist durch Wahl eines größeren Formats, weiteren Satzes, ibersichtlicherer Druckeinrichtung eine allen Anforderungen gevägende, die die meisten anderen Schulwörterbücher weit übertrifft.

Der Inhalt wird allein durch die Namen der Bearbeiter als den Ergebnissen der Wissenschaft wie den Betürfnissen der Schule entsprechend gewährleistet erscheinen.

Heinichen-Wagener: lateinisch. Schulwörterbuch. 7. Aufl. [XXVIu. 987 S.] Lex.-8. Geh. # 6.30, dauerh. in Halbfr. geb. # 7.50.

Die "Südwestdeutschen Schulblätter" 1898, 1 urteilen: "Wir werden lie Frage "Welches lateinische Schulwörterbuch sollen wir unsern Schülern empfehlen?" dahin beantworten: "Empfehlung verdient wir ein Schulwörterbuch, welches mit allem überfülssigen Ballast yründlich aufräumt, somit sich auf das Nötige beschränkt und dies in einer Anordnung und einer Darstellung bietet, welche dem Schüler die gesuchte Hilfe auch wirklich an die Hand gibt und hn geistig fördert." ... Seitdem die von Wagener besorgte Neubearbeitung des Heinichenschen Lexikons erschienen ist, trage ich kein Bedenken, dieses Buch zu empfehlen. ... Die Verlagsbuchhandlung hat das Buch auch äußerlich vortrefflich ausgestattet, so daß es eine Zierde der angehenden Bibliothek jedes Sekundaners bilden kann."

Benseler-Kaegi: griechisches Schulwörterbuch. 11. Aufl. [VIII u. 916 S.] Lex.-8. Geh. # 6.75. dauerh.in Halbfr. geb. # 8.-

Neues Korrespondenzblatt f. d. gel. und Realschulen Württembergs 1900, Nr. 12: "Nach vier Jahren ist auf die zehnte, schon von Kaegi besorgte Auflage die elfte gefolgt, und sie darf sich mit demselben oder noch höherem Recht als jene auf dem Titel als "vielfach verbessert" bezeichnen. Der Arbeitskraft und dem praktischen Geschick des um den griechischen Unterricht so hoch verdienten Herausgebers stellt diese Auflage wiederum ein glünzendes Zeugnis aus, und sie ist ein neuer Beweis, daß die Bearbeitung des Wörterbuches in keine besseren Hünde hätte gelegt werden können. Schon äußerlich empfichlt sich diese Auflage durch veseentlich verbesserte Ausstattung: größeres Format, weiteren Satz, übersichtlicheren Druck (in der Hauptsache nach dem Muster des lateinischen Wörterbuchs von Heinichen-Wagener, 6. Aufl.); das Buch ist aber dabei sehr handlich geblieben mit 916 Seiten gegen 929 der 10. Auflage.

Probec *xemplare* stellt den Herren Direktoren und Lehrern gegen Vorhereinsendung von *M. 3. — für das* geheftete und von *M. 4. — für das* gebundene Exemplar zur Verfügung die Verlagsbuchhandlung von **B. G. Teubner** in Leipzig, Poststraße 3.

